

ထေရဝါဒါယာပိန္နဲတော်နိဿယ။

နမောတဿ၊ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ကောနိပါတ်-၁-ပဋ္ဌမဝဂ်။

(၁) ဂိရိဝတ္တရေ၊ တောင်ခေါင်းလှိုင်းအစရှိသည်၌၊ ဝသနသီလ၊ နံ၊ နေ
လေ့ရှိကုန်ထသော၊ ဘာဝိတက္ကနံ၊ ပွားစေအပ်ပြီးသောမဂ်ရှိကုန်ထသော၊
သီဟာနံဝသီဟာနံ ဣဝ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏ရဲရင့်ခြင်းနှင့်တူသောရဲရင့်ခြင်းရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ နဒန္တာနံ၊ ဆိုတတ်ကုန်သော၊ ဒါဗ္ဗိနံ၊ မဂ်ထေးပါးတည်းဟူသော
အစွယ်ရှိကုန်သောရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏၊ အတ္တုပနာယိကာ၊ မိမိအကျိုး
စီးပွားသုဘပါးအကျိုးစီးပွားစသော အပြားကိုဆောင်တတ်ကုန်ထသော၊
ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို၊ သုဏာထ၊ နာထင့်ကုန်၊ ယထာနာမ၊ အကြင်အ
ကြင်သို့သော သုဘုတိမဟာ ကောဗ္ဗိက စသော ထင်ရှားသော အမည်ရှိ
ကုန်ထသော၊ ယထာဂေါတ္တာ၊ အကြင်အကြင်သို့သော ဂေါတမကဿ၊ ဝ
စသော ဇာတ်ဖြင့် ထင်ရှား ကုန်ထသော၊ ယထာဓမ္မဝိဟာရိနော၊ သတိ
တရားဖြင့်နေလေ့ရှိကုန်ထသော၊ ယထာဓိရတ္တာ၊ သဒ္ဓါဓိရတ္တိပညာဓိရတ္တိ
စသောအဓိရတ္တိရှိကုန်ထသော၊ သဗ္ဗညာ၊ အလုံးစုံသောဣရိယာသုတ်တို့၌
ဆင်ခြင်သော ပညာရှိကုန်ထသော၊ အဘန္ဒိကာ၊ ပျင်းရိခြင်းမှ ကင်းကုန်
ထသော၊ တေထေရာ၊ ထိုရဟန္တာမြတ်တို့သည်၊ ဝိဟရိ သု၊ နေကုန်ပြီ။
တတ္ထတတ္ထ၊ ထိုထိုသို့သောတောသစ်ပင်ရင်းတောင်စသောဆိတ်ငြိမ်ရာအ
ချပ်တို့၌၊ ဝိပဿိတွာ၊ အနိစ္စစသောဝိပဿနာကိုအားထုတ်၍၊ အဂ္ဂုတံ၊ ရွှေ
ခြင်းမရှိသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဖုဿိတွာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ကတန္တံ၊ အရိယာ
မဂ်တရားကို၊ ပစ္စပေက္ခန္ဓာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်လျက် အမမတ္တံ၊ ဤဆိုအပ်သော
အကျိုးကို၊ အဘာထိ သု၊ ဆိုကုန်ပြီ။ ဘောဒေဝ၊ အိုမိုဗမ်းနတ်သား၊ မေမမ
ငါ၏၊ ကုမ္ပိကာ၊ အတွင်းအပဉ္စကောင်းစွာ ပြုပြင်အပ်သောကုမ္ပိကို၊ ဆန္ဒာ၊
သစ်ရှက်ဖြင့်မိုဗမ်းမယိုမစွတ်ရအောင် မိုးလေပြီ၊ သုခါ၊ အတွင်း အပဉ္စနှစ်
လိုဘွယ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့် ပြီးစေအပ် သည်ဖြစ်၍ မချင်းလွန်း မပူလွန်း

အဖြစ်ဖြင့် ချမ်းသာသော ဥတုနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး ချမ်းသာပေပြီ။ နိဂါတာထံခါးကျည်ဖြင့် ယှိုပိတ်အပ်သော ထံခါးရွက်ရှိ သောကြောင့်ထေပူတံထွပ်ဘည်းဟူသောဘေးရန်မှလည်းကင်းလေပြီ။ ဧဝ ဝိဇ္ဇာရိုဏ်သား၊ ယထာသုခံ၊ သင်္ခါရ်နတ်သားအလိုရှိတိုင်း ချမ်းသာစွာ၊ ဝဿ၊ အရည်ထန်စွာရှာစေလော့မေ၊ ဝါဇ္ဇိ၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သလံ၊ သုသမာတိတံ တရတည်းသော အာရုံနှိကောင်းစွာတည်ပြီ။ ဝိရတ္တံ၊ ခပ်သိမ်းသောသံယော ဇဉ်စသည်မှလွတ်ပြီ။ အာတာပိ၊ ကိလေသာကို ပုပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေပြီ။ ဧဝ၊ ဝိဇ္ဇာရိုဏ်သား၊ ဝဿ၊ အရည်ထန်စွာ ရှာစေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံဣဝံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားရှိ သော၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာယသ္မာသုဘူတိတ္ထေရာ၊ အရှင်သုဘူတိ ထေရ်သည်၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ သုဘူတိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂) အာရုသော၊ ဝါရှင်တို့၊ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်သောအခြေလည်းရှိ ၏၊ ဥပရတော၊ အလုံးစုံသောမကောင်းမှုအကုသိုလ်မှလည်းကြဉ်ရှောင်၏။ မန္တဘာဏီ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ဆိုလေ့ရှိ၏။ အနုဒ္ဒတော၊ နုစရိုက်ကိုပယ် သဖြင့်စင်ကြယ်သောသီလန္တတည်၏။ သောနုရော၊ ထိုသူသည်၊ မာလုတော၊ ထေသည်၊ နမပတ္တံ၊ သစ်ရွက်ကို၊ ခုနာတိဣဝ၊ ချွေထွင့်ဖြတ်သကဲ့သို့၊ ပါပကေ ဓမ္မေ၊ ယုတ်မာသောအကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ခုနာတိ၊ ထွင့်နိုင်ပယ်နိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံဣဝံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဣဝံဂါ ထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာယသ္မာမဟာကောဠိကတ္ထေရာ၊ အရှင်မဟာကောဠိ ကထေရ်သည်၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။

မဟာကောဠိကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃) အာရုသော၊ ဝါရှင်တို့၊ ယေတထာဂတာ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား တို့သည်၊ အာဂတာနံ၊ မိမိ၏ အထံသို့ရောက်လာကုန်သော၊ မာဒိသာနံ၊ ဝါ ကဲ့သို့သောယုံမှားခြင်းရှိကုန်သောသူတို့အား၊ ကင်္ခိ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ဝိနယ န္တိ၊ အရိယမဂ်ကိုဖြစ်စေသဖြင့်ပျောက်ကုန်၏။ နိဝိဒေ၊ ညဉ့်သန်းခေါင်အခါ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အရိုက်တိုက်နှိုး၊ ပဇ္ဇလိတော၊ တောက်ထွန်း သော၊ အဂ္ဂိယထာ၊ မီးကဲ့သို့၊ အာထောကဒါ၊ သတ္တဝါတို့၏သန္တာန်နှိုးအဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသောအရိုက်ကို ပျောက်တတ်သောတရားဒေသနာကိုလည်းပေး တတ်ကုန်သည်၊ စက္ခုဒဒါ၊ အောက်မဂ်အောက်ရိတ်သုံးပါးတည်းဟူသော ပညာစက္ခုကို ပေးတတ် ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံတထာဂ တာနံ၊ ထိုပိပသိအစရှိသော ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ ထာခြင်းကောင်းတော်

တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဣဝံပညံ၊ ဤညာဏ်တော်၏ လွန်ကဲခြင်းကို ဖိစာ၊ ရှုသော၊ ၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံ၊ ဣဝံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာယာသ္မာကင်္ခါ၊ ရေဝတဗ္ဗေရော၊ အရှင်ကင်္ခါ၊ ရေဝတထေရ်သည်၊ အတာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ၊

ကင်္ခါ၊ ရေဝတထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄) ပဏ္ဍိတေဟိ၊ ပညာရှိကုန်သော၊ အတ္ထဒသင်္ခါတိ၊ မိမိအစီးအပွားသူတပါးအစီးအပွားစသော အကျိုးကို မြင်နိုင်ကုန်ထသော၊ သပ္ပိရေဝ၊ အရိယာသုတော်ကောင်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သမာသေထ၊ ပေါင်းဖော်ရာ၏၊ အပ္ပမတ္တာ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုစသည်နှင့် မမေ့မရော့သော သတိရှိကုန်ထသော၊ ဝိစာဒ္ဓဏာ၊ အထူးသဖြင့် အကျိုးစီးပွားကို မြင်နိုင်ကုန်ထသော၊ တေ၊ ဝိရာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ မဟန္တ၊ ကြီးမြတ်သော၊ အတ္ထဉ္စ၊ အကျိုးစီးပွားကို လည်းကောင်း၊ ဂန္ထိရံ၊ နက်စွာသော၊ ဒုဒ္ဓသံ၊ သူတပါးတို့ထိ နှင်ခဲသော၊ နိပုဏံ၊ ထိပ်မွေ့သော၊ အဏု၊ သေးဖွဲသော အဏုမြူရှိသော၊ အတ္ထဉ္စ၊ အနက်ကို လည်းကောင်း၊ သမဓိ၊ စွန့်ထိနိုင်ကုန်၏၊ ၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံ၊ ဣဝံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ မန္တာနိပုတ္တော၊ မန္တာနိမည်သော ပုဏ္ဏားမင်္ဂလာသားဖြစ်သော၊ အာယာသ္မာပုဏ္ဏောထေရော၊ အရှင်ပုဏ္ဏထေရ်သည်၊ အတာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ၊

ပုဏ္ဏထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၅) အာရသော၊ ဝါရှင်တို့၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယောဒဗ္ဗော၊ အကြင်ဒဗ္ဗသည်၊ ဒုဒ္ဓမယော၊ ဆုံမခက်သော ကိလေသာရှိ၏၊ သောဒဗ္ဗော၊ ထိုဆုံးမခက်သော ကိလေသာ ရှိသော ဒဗ္ဗသည်၊ ဒမေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဟူသော ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ ဒန္တော၊ ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့် ယ ဉ္စ၊ ဧကဗျေ၏၊ သန္တုသင်္ခါ၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲခြင်းစသော သုံးပါးသော သန္တောသဖြင့် ရောင့်ရဲ၏၊ ဝိတိတ္ထကင်္ခါ၊ တဆွဲခြောက်ပါးသော အရေစသည်နှင့် ယုံမှားကို လွန်မြောက်ပြီးသော ယုံမှားခြင်းရှိ၏၊ ဝိဇိတာပီ၊ အောင်အပ်ပြီးသော ကိလေသာ တည်းဟူသော အပင်းအသင်းရှိ၏၊ အပေတတေရဝေါ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးပါးသော တေးမှလည်းကောင်း၊ မြီတဗ္ဗော၊ တည်ကြည်သော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍ ထောကင်္ခါတရားတို့ကြောင့် တုန်ထွက်ခြင်းမရှိ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ငြိမ်း၏၊ ၊ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံ၊ ဣဝံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဣဝံဂါထံ

ဤဂါထာကို အာယသ္မာဒဗ္ဗောထေရော၊ အရှင်ဒဗ္ဗထေရ်သည်၊ အဘာ
သိတ္ထိဆိုပြီး အရှင်ဒဗ္ဗထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၆) အာဝုဒ္ဓော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယောဝိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သီတဝန်၊
ယင်းကိုက်တောသို့ ဥပဂါဥပဂန္တိ၊ နေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ကပ်၏၊ သော
ဝိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်ကား၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းထည်း၊ သန္တု၊ သိ
တော၊ ပစ္စည်းထေးပါးဖြင့်ရောင့်ရဲ၏၊ သမာဟိတတ္ထော၊ ဥပစာရသမာမိ
အပ္ပနာသမာမိဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိ၏၊ ဝိဇိတာဝိ၊ အောင်
အပ်ပြီးသောကိလေသာ တည်းဟူသောအပင်းအသင်းရှိ၏၊ အပေတထေ
မဟံသော၊ ကင်းပြီးသော ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းရှိ၏၊ သောဝိက္ခု၊
ထိုရဟန်းသည်၊ ကာယဂတာသတိ၊ ဆံအစရှိသောသုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောစေ့
လျှင်အာရုံရှိသောသတိကို၊ ရက္ခံရက္ခန္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေသည်အ
စွမ်းဖြင့်စောင့်ရှောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိတိမာ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံ၊ ဣမံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြား
ရှိသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာယသ္မာ သီတဝန်ယော ထေရော၊
ကြောက်မက်ရွယ်သော သုသာန်တော၌နေသော အရှင်သန္တု၊ တထေရ်
သည်၊ အဘာသိတ္ထိ ဆိုပြီး ။ သန္တု၊ တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၇) အာဝုဒ္ဓော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယောဝိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ မဇ္ဈ၊ ရ၊ ဇ
သာ၊ ခန္ဓာတို့၏ပျက်စီးခြင်းဟုဆိုအပ်သောပေမင်း၏၊ သေနံ၊ အိုခြင်းနာခြင်း
စသောစစ်သည်ကို၊ အပါနုဒိဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ သုရဗ္ဗလံ၊ အလွန်အား
နည်းသော၊ နဗ္ဗသေတံ၊ ကျူးဖြင့်ပြီးသောတံတားကို၊ မဟောစော၊ ကြီးစွာ
သောရေအယဉ်သည်၊ အပါနုဒိဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ပျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ သုရဗ္ဗ
လံ၊ အလွန်အားနည်းသော၊ သေနံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောစစ်သည်ကို၊
မဟောစောသဒိသေန၊ ကြီးစွာသောရေအယဉ်နှင့်တူသောအရဟတ္တမဂ်
ဖြင့်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အပါနုဒိဝိဒ္ဓံသေတိ၊ ပျက်ဆီး၏၊ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ သောဝိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိဇိတာဝိ၊ အောင်အပ်ပြီးသောကိလေ
သာတည်းဟူသောအပင်းအသင်းရှိသည်၊ အပေတတေရဂေါ၊ ကင်းသော
ကြောက်မက်ရွယ်ရှိသည်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေးသည်၊ ဗြတတ္ထော၊ တည်
ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာရှင်ြင်းသည်၊ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံ၊ ဣမံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိ
သော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာယသ္မာ၊ ဘလ္လိယောထေရော၊ အရှင်ဘလ္လိ
ယထေရ်သည်၊ အဘာသိတ္ထိ ဆိုပြီး ။ ဘလ္လိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(ဂ) အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ နုနုမယော
 ရှေးနှိုမဆုံးမအပ်သေးသောကိလေသာရှိသောကြောင့်ဆုံးမခြင်းငှါမတတ်
 ကောင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဒမေန၊ နောက်အခါအရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ကိလေ
 သာကိုဆုံးမပြီးသောကြောင့်၊ ဒန္တော၊ ယဉ်ကျေး၏၊ ဝိရော၊ ယေးပါးအပြား
 ရှိသောသမပ္ပဝန်ဟု ဆိုအပ်သောသို့လနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သန္တု၊ သိတော၊
 ပစ္စည်းသေးပါးဖြင့်ရောင့်ရဲခြင်းရှိသည်၊ ဝိတိတ္ထကင်္ခေါ၊ တဆွဲခြောက်ပါး
 သောယုံမှားခြင်းမှကူးမြောက်သည်၊ ဝိဇိကာဝိ၊ အောင်အပ်ပြီးသောကိလေ
 သာတည်းဟူသောအပင်းအသင်းရှိသည်၊ အဝေတယောမဟံယော၊ ကင်း
 ပြီးသောကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းရှိသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိရောဝိရနာမကော၊ ဝိရအမည်ရှိသော၊
 သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာမှငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊
 မြ္ဗာဒတ္ထာ၊ တည်ကြည်သောဝိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဣတ္ထံဣမံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာ
 ကို၊ အာယသ္မာဝိရောထေရော၊ အရှင်ဝိရထေရ်သည်၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဝိရထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(ဇ) အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဘဂဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ၊
 အထံသို့မမ၊ ငါ၏၊ ယံအာဂမနံ၊ အကြင်ထာခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံအာဂ
 မနံ၊ ထိုဘုရားထံသို့လာခြင်းသည်၊ သ္မာဂတံသုအာဂတံ၊ ကောင်းသောလော
 ခြင်းတည်း၊ နနု ဉဂတံ၊ အစီးအပွားမှကင်းသောလောခြင်းမဟုတ်၊ မမ၊ ငါ၏၊
 ယံဝိမံသိတံ၊ အကြင်ရံစမ်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ တံဝိမံသိတံ၊
 ထိုသို့ရံစမ်းခြင်းသည်၊ နမန္တိ နုဗ္ဗုဝိမံသိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် ရံစမ်းခြင်း
 သည်၊ နဟောဘိ၊ မဖြစ်၊ သံဝိဘုတ္တေသု၊ နုက္ခသစ္စာစသည်အစွမ်းဖြင့်ဝေ
 တန်အပ်ကုန်သော၊ မဇ္ဈေသု၊ တရားတို့တွင်၊ သေဠံ၊ မြတ်သော၊ ယံသာသန
 ဓမ္မံ၊ အကြင်အဆုံးအမဖြစ်သောကရားတော်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံသာသန
 ဓမ္မံ၊ ထိုသစ္စာထေးပါးကိုသိစေတတ်သောအဆုံးအမဖြစ်သောတရားတော်
 ကို၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊ ဓမ္မော၊ သုတ်အဘိဓမ္မာတည်း၊ အယံ၊ ဤသည်ကား၊
 ဝိနယော၊ ဝိနည်းတည်း၊ မုတိမနုသိကတ္တာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ဥပဂမိ၊ ကပ်
 ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံဣမံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဣမံ
 ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝိလိန္တဝစ္ဆတ္ထေရော၊ ဝိလိန္တဝစ္ဆထေရ်သည်၊ အဘာ
 သိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ဝိလိန္တဝစ္ဆထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယောသိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဣဝေါ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ထေရအတ္တဘော၌ လည်းကောင်း၊ ဟုရံဝါ၊ တပါးသောအနာဂတ်အတ္တဘော၌လည်းကောင်း၊ အပေက္ခံ၊ ကပ်ငြိကတ်သောထံဏှာကို၊ ဝိကာရံ၊ အထူးသဖြင့်ပယ်၍နေပြီ၊ သောသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဇေဒဂူ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်၏။ သမိတော၊ ပဟာနုသန္တိ ကိရိယာတာဝနာအဘိသမယ၏ အစွမ်းဖြင့်သိလျက်တည်၏။ ယတတ္ထော၊ မဂ်ဟူသော စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းသဘောရှိ၏။ သဗ္ဗေသုဓမ္မေသု၊ ခပ်သိမ်းသောအာရုံတရားတို့၌ အနုပလိတ္တော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိဟူသော လိမ်းကျံခြင်းဖြင့်မလိမ်းကျံ၊ လောကဿ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော ထေရက၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်အပျက်နှစ်ပါးကို၊ ဇညာဇာနိတွာ၊ သိ၍၊ ဇေဒဂူ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အဆုံးသို့ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံဇ္ဇမံပကာရံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ပုဏ္ဏမာသတ္ထေရော၊ ပုဏ္ဏမာသထေရ်သည်၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ပုဏ္ဏမာသထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ဣတဿ၊ ထိုပဌမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်။ သုဘူတိ ထေရော၊ သုဘူတိထေရ် လည်းကောင်း၊ ကောမ္ဘိကတ္ထေရော၊ ကောမ္ဘိကထေရ်လည်းကောင်း၊ ကင်္ခါရေဝတောထေရော၊ ကင်္ခါရေဝတထေရ် လည်းကောင်း၊ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောဟုရားစကားကိုဟောထုတ်သော၊ မန္တနိပုတ္တော၊ မန္တနိမည်သော ပုဏ္ဏားမ၏ သားဖြစ်သော ပုဏ္ဏထေရ်လည်းကောင်း၊ ဒဗ္ဗောစဒဗ္ဗထေရ်လည်းယောင်၊ သိထဝနိယောစ၊ သုသာန်၌နေသောသန္တုဟထေရ်လည်းကောင်း၊ တလ္လိယောစ၊ တလ္လိယထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝိရော၊ ဝိရထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝိလိန္ဒဝန္တောစ၊ ဝိလိန္ဒဝန္တထေရ်လည်းကောင်း၊ တမောနုဒေါ၊ အရိုက်ကိုပျောက်တတ်သော၊ ပုဏ္ဏမာသော၊ ပုဏ္ဏမာသထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့ ညီညွတ်တည်း။ ။

ပဌမဝဂ်ပြီး၏။

☰ ကေ နိပါတ်- ၂-ခုတိယဝဂ်။

(၁၁) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဗုဒ္ဓပဝေဒိတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်သိအပ်သော၊ ဓမ္မေ၊ သုံးဆတ်ချွန်ပါးသောဗောဓိပက္ခိယတရား၌၊ ပါမုဇ္ဇမဟုထော၊ များသောဝမ်းမြောခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သင်္ခါရုပသမံ၊ သင်္ခါရု

တရားတို့၏ငြိမ်းရာဖြစ်သော၊ သုခံ၊ ချမ်းသာတကာတို့ထက်လွန်မြတ်သော
ချမ်းသာဟုဆိုအပ်သော၊ ပဓံသန္တာ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဝဋ္ဌ ဝရုဏ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဝုဇ္ဇဝဋ္ဌာထေရော၊ ဝုဇ္ဇဝဋ္ဌထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ
တ္ထံ၊ ဆိုပြီး ၊ ဝုဇ္ဇဝဋ္ဌထေရ် ဂါထာအနက်ပြီး၏ ၊

(၁၂) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပညာဗတီ၊ ပါဠိဟာရိယ ပညာပိပဿနာ
ပညာ၏အစွမ်းဖြင့်မပြတ်ဖြစ်သော အလွန်အကဲသော ပညာအားနှင့်ပြည့်စုံ
သော၊ သီလဝတုပပန္နော၊ အလွန်အကဲသော စတုပါရိသမ္ဘိ သီလဝတင်အ
ကျင့်ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမာဟိတော၊ ဥပစာရသမာမိ အပ္ပနာသမာမိ
ဖြင့်ကောင်းစွာတည်ထဲသော၊ ဝျာနရတော၊ အာရုဇ္ဇဏုပျာန် ထက္ခဏုပျာန်
နှ့်မွေ့ချော်ထဲသော၊ သတိမာ၊ မကင်းသောသတိရှိထဲသော၊ ယဒတ္ထိယံ၊ အ
လိုရှိတိုင်းသော၊ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဗ္ဗမာနော၊ သုံးဆောင်သော၊ ယော
ဘိက္ခု၊ အကြင် ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊
ကင်္ခေယကာသံ၊ ထိုမိမိ၏အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောကာထ
တိုင်အောင်၊ ဣမ၊ ဤသာသနာတော်နှ့်၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းပြီးသော၊ ကာမရာ
ဂရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာဝဋ္ဌဗ္ဗေရော၊ မဟာဝဋ္ဌထေရ်
သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ၊

≡ မဟာဝဋ္ဌထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၃) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ တေသေသော၊ ထိုငါနေသော တောင်တို့
သည်၊ နိထဗ္ဗဝဋ္ဌာ၊ ဤသော တိမ်အဆင်းရှိကုန်၏၊ ခုမိရာ၊ ပြီးပြီးပြက်
ထွက်သော အရောင်ရှိကုန်၏၊ သီတဝါနိ၊ ချမ်းအေးကြည်စင် သောရေ
ထည်းရှိကုန်၏၊ သုဝိန္ဒရာ၊ စင်ကြည်သော မြေအတို့ရှိကုန်၏၊ ဣန္ဒဂေါပက
သဗ္ဗန္ဓာ၊ သန္တာနိအဆင်းနှင့် တူသောနိသော အဆင်းရှိသောပိုးပရန်တို့
ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းကုန်၏၊ တေသေလာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ ဝေပယံ၊ ငါ့အား၊ ခမယ
န္တိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌မွေ့ထျော်ခြင်းကိုပွားစေအပ်ကုန်၏ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဝနဝဋ္ဌဗ္ဗေရော၊ ဝနဝဋ္ဌထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာ
သိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ၊ ဝနဝဋ္ဌထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏ ၊

(၁၄) ဘန္တေ၊ အရှင်တို့၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဖြစ်သော ဝနဝဋ္ဌ
ထေရ်သည်၊ မံအပစါသိအဘာသိ၊ အကျွန်ုပ်ကိုဆိုပြီး၊ သီဝက၊ သီဝကသာ
မတော၊ ဣတော၊ ဤရွာအပိုင်းအခြားမှ၊ ဝဋ္ဌာမိ၊ တောအရပ်သို့သွားအံ့၊ မေ၊
ငါ၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏၊ မေ၊ ငါ၏၊ မနေ့၊
ပိတ်သည်၊ အရညဂတော၊ တောသို့ရောက်ပြီး၊ သေမာနကောပိ၊ ထျောင်း

သောကိယံဖြင့်လည်း၊ ဂစ္ဆာမိ၊ ပေါက်ပက်ရိုးကဲ့သို့ရင်ဖြင့်ထွားထွက်သွား
 အံ့၊ ဝိဇာနထံပိဇာနန္တဿ၊ ကာမဂုဏ်စသည်၌ အပြစ်ကာမဂုဏ်မှထွက်
 မြောက်ခြင်းနိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးကိုသိသောသူအား၊ သံဂေါ၊ ထင်စုံတရ
 သောအာရုံ၌ ငြိတွယ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝနဂစ္ဆဿထေ
 ရဿ၊ ဝနဂစ္ဆ မထေရ်၏၊ ဘာဂိနေယျော၊ တူဖြစ်သောသောမဏောရော၊ ထိဝ
 ကသာမဏောသည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ထိဝကသာမဏောရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၅) အာရသော၊ ငါရှင်တို့၊ ယေတိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ပဉ္စ၊ ငါး
 ပါးသောဩဇ္ဈာဂိယသံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဆိန္ဓေ၊ သုံးပါးသော အောက်မင်
 ဝေးသန်ထွက်ဖြင့်ဖြတ်ရာ၏၊ ပဉ္စ၊ ငါးပါးကုန်သော ဥဒ္ဓံတာဂိယသံယောဇဉ်
 တို့ကို၊ ဇဟေ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ပယ်စွန့်ရာ၏၊ ပဉ္စစ၊ ဥဒ္ဓံတာဂိယသံယော
 ဇဉ်တို့ကိုပယ်ခြင်းငှါသဒ္ဓါသော ငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့ကိုလည်း၊ ဥတ္တရိ၊
 အလွန်၊ ဘာဝယေ၊ ဝှိုးစေရာ ၏၊ ပဉ္စသံဂါတိဂေါ၊ ငါးပါးသောရာဂဒေါသ
 မောဟဒိဋ္ဌိဟုဆိုအပ်သော ငြိတွယ်တတ်သော တရားကိုပယ်သဖြင့် လွန်
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဩစာတိဇ္ဈောတိ၊ ကာ
 မောစာစသော ဩစာလေးပါးမှလွန်မြောက်သောရဟန်းဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆို
 အပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုဏ္ဍဓာနောထေရော၊ ကုဏ္ဍဓာနထေရ်သည်၊ ဣမံဂါ
 ထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ကုဏ္ဍဓာနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၆) အာရသော၊ ငါရှင်တို့၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသောအားအစွမ်းလျှင်ခြင်း
 စသည်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အာဇညော၊ ဥဿဘအာဇာနည်သည်၊ နဂံ၊ လာဝတ္ထ
 နိ၊ တွန်ကြောင်းခရီး၌၊ သိဝိ၊ ထိုထွန်ကြောင်း ၏အထက်၌တခဲနက်သောမြက်
 အမြစ်စသည်တို့ကို၊ အပ္ပကသိရေန၊ မပင်မပန်းသဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိယထာ၊ ထိုမှ
 ဤမှလည်၍သွားနိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝံမမ၊ ငါ့အား၊ နိရာမိ
 သေ၊ ကာမအာသိသထေဝကအာသိသဝရူအာသိသတို့နှင့်မရောသော၊ သုခေ၊
 ဖလသမာပတ်ချမ်းသာကို၊ လဒ္ဓေ၊ ရသည်ရှိသော်၊ ရတ္ထိံပိ၊ ညဉ့်အခါ၌လည်း
 ကောင်း၊ ဒိဝါပိ၊ နေ့အခါ၌လည်းကောင်း၊ အပ္ပကသိရေန၊ မပင်မပန်းသဖြင့်၊
 ဂစ္ဆန္တိ၊ အတိတ္တမန္တိ၊ လွန်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗေဒဋ္ဌသိသောထေရော၊ ဗေ
 လဋ္ဌသိသထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဗေဒဋ္ဌသိသထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၇) ဘောပဗ္ဗဇိတ၊ အိုရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ မဟန္တသော၊ အစား
 ကြီးသည်ဖြစ်၍၊ ယဒါယသ္မိံ၊ ကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ မိဒ္ဓိ၊ ထိနမိဒ္ဓဖြင့်နှိပ်

စက်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ နိဝါပယမဋ္ဌော၊ ဆန်လွှဲထမင်း
 စသောဝက်စာဖြင့် ပြည့်သော၊ မဟာဝရာဟောဝမဟာ ဝရာဟောဣဝ၊
 ဝက်ကြီးကဲ့သို့၊ သမ္ပရိဝတ္တသာပဏိ၊ ဟလူးထည်ထည်အိပ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
 နိဒ္ဒါယိတာ၊ အိပ်ကြူးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ မန္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်း၌
 နှလုံးမသွင်းသည်ဖြစ်၍ နည်းသောပညာရှိသော၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ ပုန
 ပုနံ၊ အစာနဲ့တလဲလဲ၊ ဝတ္ထံ၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ ဥပေတိ၊ ရောက်ရလိမ့်သ
 တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ သံဝေဂဇနနတ္ထံ၊ ထိတ်ထန်
 ခြင်းကို ဖြစ်စိမ့်သောဌာ၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အာယ၊ မိန့်တော်မူ၏၊
 ဒါသကထေရော၊ ဒါသကထေရ်သည်၊ တံဝစနံ၊ ထိုထုရား စကားကို၊
 သုတွာ၊ ကြား၍၊ သံဝေဂဇာတော၊ ဖြစ်သော ထိတ်ထန်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ နစိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မှီတွင်
 အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကာထိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။ ။

ဒါသကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀) ဘောသိက္ခ၊ ဒိုရဟန်း၊ ဘောသကဋ္ဌာဝနေ၊ ဘောသကဋ္ဌမည်
 သောတော၌၊ ဝသန္တော၊ နေသောတွံ၊ သင်သည်၊ ဗုဒ္ဓော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊
 ဒါယာဒေါ၊ တရားအပွေခံသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်သော၊ ကေဝလံ၊ အဓိသညာယ၊ အ
 ကြွင်းမရှိသော အဓိကတာဝနာဖြင့်အစိုးရဟုနှလုံးသွင်းသောအားဖြင့်နှံ့စေ
 သော၊ ဣဝံပထဝီ၊ ဤအတ္တဘောဟုဆိုအပ်သောမြေကြီးကို၊ အဟံ၊ ငါကား၊
 ပထဝီဝိယ၊ မြေကြီးကဲ့သို့ပင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညေ၊ အောက်မှေထေ
 ထော၊ သောသိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိပုမေဝ၊ ယှဉ်စွာသာယှဉ်၊ ကာမရာဂံ၊
 ကာမရာဂကို၊ ပတိယတိ၊ ပတ်နှိုင်းထိမ့်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝထာ၊
 နတ်သည်၊ အညာပဒေသေန၊ တပါးကိုညွှန်သဖြင့်၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြ
 ၏၊ သောသိဂံ၊ ဝိတိတာထေရော၊ ထိုသင်္ဂါဝိတိတာထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤ
 နတ်ဆိုသောဂါထာကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ၊
 ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါဝုဏာတိ၊ ရောက်၏။ ။

သင်္ဂါဝိတိတာထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၉) နေတ္ထိကာ၊ ရေကိုဆောင်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊
 နယန္တိဝိယ၊ မိမိတို့၏လိုရာအရပ်သို့ ဆောင်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 ဥသုကာချာ၊ လေးသမားတို့သည်၊ တေဇနံ၊ မြားကို၊ တာပေတွာ၊ မီးကင်၍၊
 ဒမယန္တိဥရု၊ ကရောန္တိဝိယ၊ ပြောင့်အောင်ပြုကုန်သကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊
 တတ္ထကာ၊ တစည်းသမားတို့သည်၊ ဒါရုံ၊ သစ်ကို၊ ဒမယန္တိဝိယ၊ မိမိအလိုအား

ထေရ်စွာအဖြောင့်အကောက်ကိုပြုကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သုဗ္ဗတာ၊ သောကံ တည်သော ဝိစိယစသော ကောင်းသောအကျင့်ရှိကုန်သောပညာရှိတို့သည်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဓမယန္တိ၊ သောတာပတ္တိမဂ်စသည်သို့ရောက်အောင်ဆုံးမကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုဋ္ဌောထေရော၊ ကုဋ္ဌထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။

ကုဋ္ဌထေရဂါထာအနက်ပြီး၏

(၂၀) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ မရတောမရတာဟောတု၊ သေခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ ဖိဝိတေ၊ အသက်ရှည်ခြင်း၌၊ နိကန္တိ၊ ဝဲကွက်သော အားဖြင့်တစ်သော ထဏှာသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ သမ္ပဓာနေ၊ ပညာအဆင်အခြင် နှင့်ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍၊ ပရိသေတော၊ ပြန်ပြောသော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သန္ဓေဟံ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်ကို၊ နိက္ခယိဿာမိ၊ ဆဋ္ဌေဿာမိ၊ စွန့်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇိတောထေရော၊ အဇိတထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။

အဇိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။ တဿ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိုးသည်၊ ဝုဠဝန္တောစ၊ ဝုဠဝန္တထေရ် ထည်းကောင်း၊ မဟာဝန္တောစ၊ မဟာဝန္တထေရ် ထည်းကောင်း၊ ဝနဝန္တောစ၊ ဝနဝန္တထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဝိဝကော၊ သင်းချိုင်း၌နေသောသာမဏေ ထည်းကောင်း၊ ကုဏ္ဍဝာနောစ၊ ကုဏ္ဍဝာနေထေရ် ထည်းကောင်း၊ ဗေထဋ္ဌိ၊ ဗေထဋ္ဌဝိသထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဒါသကောစ၊ ဒါသကထေရ်ထည်းကောင်း၊ ထေတော၊ ထိုဒါသကထေရ်မှာ၊ ဥပရိံ၊ အထက်၌၊ သိင်္ဂိ၊ သိင်္ဂိကောထေရော၊ သိင်္ဂိ၊ သိင်္ဂိကထေရ်ထည်းကောင်း၊ ကုဋ္ဌောစ၊ ကုဋ္ဌထေရ် ထည်းကောင်း၊ အဇိတောစ၊ အဇိတထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒံသ၊ တကချိတ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည် ဟျင်တည်း။ ဒုတိယဝဂ်ပြီး၏ ။

ကောနိပါတ်-၃-တတိယဝဂ်။

(၂၀) ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘယဿ၊ ဇာတိဇရာမရ ထစသောကြောက်ခြင်း၏အကြောင်းမှာ၊ နဘယာမိ၊ မကြောက်၊ နောအဓာကံ၊ ငါတို့၏၊ အမတဿ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ကောဝိဒါ၊ ဝေနေယျတို့အား ဆုံးမခြင်း၌ ထိမ္မာစွာသော၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ ဘယံ၊

ဇောဘိဇရာဗျာဓိမရကာစသောတေးသည်၊ နုစတိဋ္ဌတိ၊ မတည်၊ ယောနမဂ္ဂေ
 န၊ အကြင်နဗ္ဗာန်ဟူသောအကြောင်းခရီးဖြင့်၊ ဝဇတိ၊ သွားတော်မူ၏၊ တေန
 မဂ္ဂေန၊ ထိုဘုရားသွားသောလမ်းဖြင့်၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဝဇန္တိ၊
 သွားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိဋ္ဌာဓောထေရာ၊ နိဋ္ဌာဓထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊
 ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ နိဋ္ဌာဓထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

☸ (၂၂) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ နိဿာသုဂါ၊ အလွန်တင့်တယ်သောစိမ်း
 ညိုသောလည်ချစ်အဆင်းလည်း ရှိကုန်ထသော၊ ထိဒိနော၊ ထိပ်၌ရောက်
 သောဦးစွန်းရှိကုန်ထသော၊ ဇောမောနာ၊ ထိုဥဒေါင်းတို့သည်၊ ကာရန္တိယံ၊
 ကာရန္တမည်သောတောအုပ်၌၊ ဝိကဝါတကီဋ္ဌိတာ၊ အေးသော ခိုခင်းနှင့်
 ရောသောထေဖြင့်ကောင်းစွာဖြစ်သောမြူးထူးကစားခြင်းရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 မရေဝသယိဘာ၊ သာယာစွာသောတွန်ခြင်းတို့ကို၊ ဝဿန္တာ၊ တွန်ကုန်ထုတ်၊
 အဘိနန္ဒန္တိ၊ မြူးထူးကစားကုန်၏၊ အရဟန္တာပိ၊ ရဟန္တာတို့သည်လည်း၊
 သုတ္တံ၊ ဆွမ်းဖြင့်ပပ်ပန်းခြင်းကိုပျောက်အံ့သောဌါအိပ်ခြင်းကို၊ သုပန္တိ၊ ခွင့်
 ပြုတော်မူသောကာလ၌ အိပ်ကုန်၏၊ ဗျာယံဗျာယေဟိ၊ သမထဝိပဿနာ
 ဗျာန်တို့ဖြင့်၊ နိဗ္ဗောဓေန္တိ၊ နိုးကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တကောထေရော၊ ဝိတ္တက
 ထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။

ဝိတ္တကထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၃) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဘံခေါ၊ ငါသည်လျှင်၊ ဝေဠုဂုမ္မတ္ထိ၊ ဝါးချို
 ရိပ်၌၊ မရပါယာသံ၊ ဂဏာနိ၊ ဆွမ်းကို၊ ဘုတောန၊ စား၍၊ ပုဒကိဏံပဒကိ
 ဝေဒန၊ မြတ်စွာဘုရားအဆုံးအမတော်ကိုခံသင့်သဖြင့်၊ ခန္ဓာနံ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ
 တို့၏၊ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်အပျက်နှစ်ပါးကို၊ သမ္ပဿန္တော၊ ရှုသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဝေ
 ကံ၊ ပဗ္ဗိပဿဒ္ဓိဝိဝေကဟုဆိုအပ်သော ဖထသမာပတ်ကာမဂုဏ်ငါးပါးမှ
 ဆိတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောကာယဝိဝေကကို၊ အနုဗြူဟယံအနုဗြူဟယန္တော
 ပွားလှိုသောကြောင့်၊ သာနု၊ ရှေး၌နေအပ်သောတောင်ထူထပ်တောင်ရှမ်းသို့၊
 ပဗ္ဗိဂမိဿာမိ၊ ရှည်၍သွားလေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါပါထေရော၊ ဂေါပါ
 ထထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။

ဂေါပါထထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၄) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၍၊ အန
 ဝသယိကော၊ တဝါမရသေးသောငါသည်၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ ဘုရားတရားတော်
 ၏ဝင့်မှထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော ကောင်းသောတရား၏ အဖြစ်ကို၊
 ပဿ၊ ရှုသော၊ တိယောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပုတ္တာသန္တိကတာ

မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ ဆုံးမတော်မူ
သောအတိုင်း၊ ကတံကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြုစုတိ၊ ဤသို့၊ သုဂန္ဓောထေရော၊
သုဂန္ဓထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

သုဂန္ဓထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၅) ကဏ္ဍ၊ အိုမာဂ်မင်း၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ကြာသာသဇာတံ၊ ညာဏ်ရောင်
အားဖြင့်ဖြစ်သော အရောင်ရှိသော၊ ဗလင်္ဂံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဥာဏ်နှင့်တကွ
ဖြစ်သော၊ ဟဿ၊ သုဂ္ဂဟဿ၊ အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အ
ဘိဏ္ဍသော၊ ဖိုလ်ဝင်စားသောအားဖြင့်မပြတ်၊ ဗဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဒိသံ၊
ထိုသို့အရဟတ္တဖိုလ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းကို၊ အာသန္ဓအဘိဘု
ယျ၊ နှိပ်စက်၍၊ ဗုက္ခံ၊ သံသရာဆင်းခဲ့သို့၊ တံ၊ သင်သည်၊ နိဂစ္ဆသိဥပဂစ္ဆိ
သာတိ၊ ရောက်သတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နန္ဒိယောထေရော၊ နန္ဒိယထေရ်သည်၊
ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

နန္ဒိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၆) အာဝုဒေသာ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနော၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်
မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊
ဂါထံ၊ စကားတော်ကို၊ သုတ္တာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ နိပုဏံ၊ သိမ်မွေ့
သောသဗ္ဗာဏေးပါးတရားကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပဗ္ဗဗျာမိံ၊ ပရိဝိဇ္ဇိံ၊
ထိုးတွင်း၍သိပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကိဗ္ဗိ၊ ထစုံတခု
သော၊ ပရိဝိဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ထိုးတွင်း၍သိအပ်သော တရားသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊
ယထာကိံ၊ အဘယ်သို့သိသနည်းဟူမူကား၊ ဝါဠုဂံ၊ ခုနစ်ပိတ်ခွဲအပ်သော
သားမြီးများကို၊ ဥသုကာရော၊ ထိမ္မာစွာသော၊ ဆေးလေးသမားသည်၊ ဥသုနာ၊
မြားဖြင့်၊ အဝိရန္တုန္တော၊ မရွတ်မယွင်းစေမူ၍၊ ဝိဇ္ဇတိယထာ၊ ပေါက်ထွင်း
စူးအောင်ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ နိပုဏံ၊ သိမ်မွေ့သောသဗ္ဗာ
ဏေးပါးတရားကို၊ ပဗ္ဗဗျာမိံ၊ ပရိဝိဇ္ဇိံ၊ ထိုးတွင်း၍သိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘ
ယောထေရော၊ အဘယထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊
ဆိုပြီ။ အဘယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၇) အမ္မ၊ အမိ၊ ခမ္မံ၊ မြေဇာမြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ကုသံ၊ သမန်းမြက်
ကိုလည်းကောင်း၊ ပေါခုံ၊ ကိလိယံ၊ ဆူးရှိသောချုံကိုလည်းကောင်း၊ ဥသိရံ၊ ပန်း
ရင်းမြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ရဗ္ဗံ၊ ပြူဆန်မြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇံ၊ ပြိတ်
မြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပိဝေကံ၊ ကာယပိဝေကပိတ္တပိဝေကဥပပိဝေက
ကို၊ အနုဖြူ၊ ဟယံအနုဖြူ၊ ဟယန္တော၊ ပွားစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥရသဒ၊ ရင်ဖြင့်၊

ပန္နဒိဿာမိ၊ ပပင်ထွန်း၍သွားလေအံ့သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတုယာ၊ အမိအား၊ လောမသကင်္ဂိယောထေရော၊ ထောမသကင်္ဂိယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ထောမသကင်္ဂိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၈) ကစ္စိ၊ အသိနည်း၊ ဝတ္ထုပသုတော၊ သင်္ကန်းဖြင့်တန်ဆာဆင်ခြင်း၌ ထေ့လာသည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်လော့၊ ကစ္စိ၊ အသိနည်း၊ ဘူသနာရတော၊ အတ္တဘောကိုတန်ဆာဆင်ခြင်း၌ မွေ့ထျော်သည်၊ နောဟောတိ၊ မဖြစ်လော့၊ ကစ္စိ၊ အသိနည်း၊ ဝိစယမယံ၊ စင်ကြယ်သောစတုပါရိသုဒ္ဓိဝိစယဖြင့်ပြီးသော ဂန္ဓ၊ အနံ့သည်၊ တံတဝဝေ၊ သင်အားသာလျှင်၊ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဝါယသိ၊ လှိုင်ဘိသနည်း၊ ဣတရာ၊ ဝိစယမရှိသော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းသည်၊ ယတောယသ္မာကာရတာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တံ၊ ထိုဝိစယတည်းဟူသော အနံ့ဖြင့်ထုံခြင်းသည်၊ ကိဗ္ဗိ၊ စိုးစဉ်းမျှ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗျတိဓေကေန၊ ဗျတိရိက်အားဖြင့်၊ ဝိစဂန္ဓဝါယနမေဝ၊ ဝိစယတည်းဟူသော အနံ့ဖြင့်ထုံခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇမ္ဗုဂါမိကဝုတ္တော၊ ဇမ္ဗုဂါမိက၏သားဖြစ်သောမထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။ ဇမ္ဗုဂါမိကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၉) ဟာရိတ၊ ဟာရိတဉ္စသုကာရော၊ လေးသမားသည်၊ တေဇနံ၊ မြားကို၊ ဥဇျံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ကရောတိဣဝ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သမုန္ဒမယံ၊ ပျင်းခြင်းသို့၊ သုစိဗ္ဗံသောဌ၊ မပေးမှု၍ ထိုပျင်းခြင်းမှထုတ်သဖြင့်၊ ဝိရိယနံ၊ သမာဓိမျှသည်ကို၊ ဟဉ္စစေထေရ်၊ မိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥဇျံ၊ ဖြောင့်စွာ၊ ကရိတွာန၊ ငြိ၍၊ အဝိဇ္ဇံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အဓိကံတိုက်ကို၊ ဆိန္ဒု၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်ခွဲထေလော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝါဒတိ၊ ဆုံးမ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟာရိတောထေရော၊ ဟာရိတထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဟာရိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၃၀) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာဗာဓေ၊ အနာသည်၊ ဥပ္ပန္နေ၊ ဖြစ်ထုတ်သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာဗာဓေ၊ အနာသည်၊ သရုပ္ပန္နော၊ ဖြစ်ချေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်း၌ အားထုတ်အံ့ဟူသောသတိသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်ထုတ်၏၊ ကိံ ဥပပဇ္ဇထ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူ ကား၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ကာလောကာထံ၊ အနာဖြစ်သမျှကာလပတ်စဉ်း၊ ပမဗ္ဗိတံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်း၌ မှေ့ထျော်ခြင်းငှါ၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဣတိ၊ ဤ

သို့သတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်းခြင်း၌ အာထုတ်အံ့ဟူသောသတိသည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတ္တိယောထေရော၊ ဥတ္တိယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ သိပြီ။ ။

ဥတ္တိယထေရ်ဂါထာအနက်ပြုခြင်း။

တတိယော၊ သုံးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်ထည်း။ ။ တဿ၊ ထိုတတိယဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ ဣဘိ၊ သိလအစရှိသောကျေးဇူးအပေါင်းကိုရှာဖွေထွေရှိသော၊ နိဋ္ဌောစေစ၊ နိဋ္ဌာမထေရ်ထည်းကောင်း၊ စိတ္တကောထေရော၊ စိတ္တကထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဂေါပါယတ္ထေရော၊ ဂေါပါထထေရ်ထည်းကောင်း၊ သုဂန္ဓော၊ သုဂန္ဓထေရ်ထည်းကောင်း၊ နန္ဒိယော၊ နန္ဒိယထေရ်ထည်းကောင်း၊ အဘယော၊ အဘယထေရ်ထည်းကောင်း၊ ထေရောယောမသကရိယော၊ ထောမသကရိယထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဇမ္ဗူဂါမိကဝုတ္တော၊ ဇမ္ဗူဂါမိကသားဖြစ်သောထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဟာရိတော၊ ဟာရိတထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဥတ္တိယော၊ ဥတ္တိယထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤတကျိပ်တို့တည်း၊ ဣသညံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။ တတိယဝဂ်ပြုခြင်း။ ။

ကောနိပါတ်-၄-စတုတ္ထဝဂ်။

(၃၁) ဘော၊ အချင်းတို့၊ ခုံသေဟိ၊ မှက်တို့ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ မကသေဟိ၊ ခြင်တို့ဖြင့်ထည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓော၊ ကိုက်ခဲခြင်းဖြင့်ထွေအပ်သောငါသည် အရညတ္ထိ၊ ကုထစေးတာအပြန်ပေးရာအတိုင်းအရှည်ရှိသောတောကျောင်းဖြစ်သော၊ ဗြဟ္မာဝနေမ၊ ဘာဝနေ၊ များစွာသောသစ်ပင်ချုံတို့ဖြင့်ပြည့်သောတောကြီး၌၊ ဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ နါဂေါ၊ စစ်ထိုးခြင်း၌စွမ်းနိုင်သောဆင်ပြောင်သည်၊ သံဂါမသိသေ၊ စစ်ဦး၌၊ ဗရသေနံ၊ သူတပါးစစ်သည်ကို၊ ဝဟာရတိရိယ၊ ပုတ်ခပ်သကဲ့သို့၊ တတြာပိ၊ ထိုတောကြီး၌လည်း၊ သတော၊ တောကျောင်း၊ နေခြင်း၌ ဘုရားတို့သည် ခြီးပွမ်းအပ်၏ ဟုဖြစ်သောအား ထုတ်ခြင်းသဘိရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဓိဝါသယေ၊ မှက်ခြင်စသည်တို့၏အထွေကိုသည်းခံ၍နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥာတကော၊ အထွေအမျိုးတို့ကို၊ သညာပေတိ၊ မှတ်စေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဟာရတိရိယောထေရော၊ ဝဟာရတိရိယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ သိပြီ။ ။

ဝဟာရတိရိယထေရ်ဂါထာအနက်ပြုခြင်း။

(၃၂) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဇီရမာနေန၊ အိုခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း၌

ထည်းကောင်း၊ တပွဟာနေန၊ တဆဲ့တပါးသောပီးတို့ဖြင့်မထောင်ခြင်းမှ
ထည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗုတိံ၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သော၊ အစရံ၊ အိုခြင်းမရှိသော၊ နိဗ္ဗိယံ၊
ပျက်စီးခြင်းမရှိမြဲစွာတည်သော၊ ပရမံသန္တိံ၊ မြတ်သောငြိမ်းရာဖြစ်သော
ယောဂက္ခေမံ၊ ယောဂထေးပါးတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ အနုတ္တရံ၊ မိမိထက်
လွန်မြတ်သောတရားမရှိသောနိဗ္ဗာန်သို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပတ္တေယျံ၊ ရောက်
လေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုပ္ပိယောထေရော၊ သုပ္ပိယထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊
ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ၊ သုပ္ပိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃၃) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝိယတ္ထိံ၊ ချစ်အပ်သော၊ ဧကပုတ္တတ္ထိံ၊
တယောက်ထည်းထောသား၌၊ မာတာပိတုနံ၊ အမိအဘတို့အား၊ ကုသတိ၊
ချမ်းသာခြင်းရှိသောမေတ္တာတရားကို ပွားစေခြင်း၌အလိုရှိသည်၊ သိယာ
ယထော၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘဗ္ဗတ္ထု၊ အလုံးစုံသောအရပ်
ဘဝအခိုက်အတန့်တို့၌၊ အန္တောဂတေသု၊ အတွင်းဝင်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေသု၊
အလုံးစုံကုန်သော၊ ပါထေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ကုသထော၊ စင်စစ်အစီးအပွား
ကိုအလိုရှိသောအားဖြင့် ချမ်းသာခြင်း၌အလိုရှိသော မေတ္တာတရားသည်၊
သိယာဘဝေယျ၊ ပွားစေသဖြင့်ဖြစ်စေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောပါကောထေ
ရော၊ သောပါကထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။
သောပါကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃၄) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဧတောဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့သည်၊ အနာ
သန္နာ၊ မနိုးကုန်မှုကား၊ ဝရာ၊ ယောက်ျားအားမြတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇာနတာ
ပညာရှိသည်၊ နိစ္စမော၊ အမြဲသာသျှင်၊ အရညံအရညတော၊ တောကျောင်း
မှ၊ ဂါမာဂါမံ၊ ရွာသို့၊ အာဂမ္မ၊ လာလတ်၍၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ဂေဟံ၊
အိမ်သို့၊ ဥပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊ တတော၊ ထိုသို့ဝင်ပြီးသည်နောင်မှ၊ ပေါသိယော၊
ပေါသိယသည်၊ အနာမန္တိယ၊ မပြောမဆိုမှု၍၊ တတော၊ ထိုညောင်စောင်း
ငယ်မှ၊ ဥဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ပတ္တာမိဖဲ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေါသိယောထေရော၊ ပေါသိ
ယထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။
ပေါသိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃၅) ယော၊ အကြင်သူသည်၊ သုခတ္ထော၊ ချမ်းသာခြင်းအကျိုးကို
အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ တဒါစရံ၊ ထိုချမ်းသာခြင်းကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်
သောအကျင့်ကို၊ စရတိ၊ ကျင့်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ သုခံ၊ ဗလသမာပတ်
ချမ်းသာကို၊ ထတထေရ၏၊ ကောဝလံ၊ သက်သက်၊ တဒါစရံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ချမ်း
သာအကျိုး၌ ကျင့်သောသူသည်၊ သုခမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုသာသျှင်။

လအာတေ၊ ရသညံ၊ န၊ မဟုတ်သေး၊ အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ကိတ္တိဉ္စ၊
 ဤသူကားထိသရှိသောသူစသည်ဖြင့် မျက်မှောက်မျက်ကွယ်ကျော်စော
 ခြင်းထိုလည်း၊ ပဗ္ဗေတိ၊ ရောက်၏၊ အယုဂဂ္ဂလသ၊ ထိုကောင်းစွာကျင့်
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယသော၊ မျက်မှောက်၌ အခြံအရံများခြင်းသည်လည်း၊
 ဝနုတိ၊ ပွား၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊
 အဋ္ဌကိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အဋ္ဌသံ၊ မဂ္ဂင်ဟူသောခရီးကို၊ ဥဇု၊
 ဖြောင့်စွာ၊ ဘာဝေတိဝနုတိ၊ ပွားစေ၏၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူ
 သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းအကျင့်ကို၊ အမတဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တိယာ
 အဓိကမာယ၊ ရခြင်းငှါ၊ ဘာဝေတိ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်စေ၏၊ သော၊ ထိုအရိယ
 မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတရားကို၊ နိဗ္ဗရိယာယေန၊ မုချဆတ်ဆတ်အားဖြင့်၊ သုခတ္ထော
 ထဒါဓေမုန္တိ၊ သုခတ္ထောထဒါစာရ်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာ
 မညကာနိထေရော၊ သာမညကာနိထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊
 အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ သာမညကာနိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

[၃၆] အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သုတံ၊ အလိုနည်းခြင်းစသည်နှင့်ပစ္စဉ်
 သောကထာဝတ္ထုကိုကြားနာခြင်းသည်၊ သာရသုန္ဓရံ၊ ကောင်းစွာ၏၊ စရိတ
 ကံ၊ ထိုအလိုနည်းခြင်းအစရှိသောအထေ့အကျက် အကျင့်သည်၊ သာရသုန္ဓ
 ရံ၊ ကောင်းစွာ၏၊ သဒါသဗ္ဗကာလေ၊ နဝမဇ္ဈိမထေရုဇ္ဈာရိယာပထနဝမာတ
 ကာထတို့၌၊ အနိကေတဝိဟာရော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးလောကီအာရုံခြောက်
 ပါးတရားတို့ကိုပယ်ခြင်းငှါကျင့်နေခြင်းသည်၊ သာရသုန္ဓရော၊ ကောင်းစွာ
 ၏၊ အတ္ထပုစ္ဆိနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာကျိုး၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော ပရမတ္ထအပြား
 ကိုမေးခြင်းကုသထမေဗ္ဗစသည်တို့၏အနက်ကိုမေးခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ပဒက္ခိတာကမ္ပံ၊ ထိုသို့မေးပြီး၍ ထိုအဆုံးအမအတိုင်း မှန်ကန်စွာ ကျင့်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ သာရသုန္ဓရော၊ ကောင်းစွာ၏၊ ဧတံသာမညံဧသောသမ
 ထာဘာဝေါ၊ သာရသုတံစသည်ဖြင့်ဆိုအပ်ပြီးသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသော
 ရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊ အကိဉ္ဇနဿ၊ ထယ်ယာရွှေငွေစသည်ကိုထိမ်းစာည်း
 ခြင်းကြောင့်ကြမရှိသောသူအား၊ သာရသုန္ဓရော၊ ကောင်းစွာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့
 ကုမာပုတ္တောထေရော၊ ကုမာမည်သောသူ၏ သားဖြစ်သောထေရ်သည်၊
 ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး။

ကုမာထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃၇) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း တို့သည်၊
 အသညတဒ၊ ထိုထိုသို့သောဇနပုန်၌ဖြစ်သော အကြံတို့ကိုမပယ်သောအား

ဖြင့်ကိုယ်စိတ်ကိုမစောင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နာနာနေပင်၊ အထူးထူးသောကာ
 သို့တိုင်းကောသလတိုင်းစသောနေပုဒ်သို့၊ ယန္တိဂန္ထန္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ဝိစ
 ရန္တော၊ ထိုထိုသို့သောနေပုဒ်ကိုကြံသောအားဖြင့်သွားကုန်သော၊ တေဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သမာဓိ၊ ထောကုတ္တရာတရားကိုရခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်သောဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိကို၊ ဝိရာဇေန္တိ၊ ချွတ်ယွင်းစေကုန်
 ၏၊ ရဋ္ဌစရိယာ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်သောတိုင်းနိုင်ငံနေပုဒ်သို့ဒေသစာရီသွားထေ
 ရှိကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ ကိံကရိဿကိကိံနာမသာဓေန္တိ၊ အတယ်မည်
 သောအကျိုးကိုပြီးစေနိုင်အံ့နည်း၊ နိရုတ္တကာဝ၊ အကျိုးမရှိသည်သာလျှင်
 ကည်း၊ ဟသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာရုတ္တံ၊ နေရာအရပ်၌ မွေထေ့ခြင်းဟုဆို
 အပ်သောစိတ်၏ညစ်ညူးခြင်းကို၊ ဝိနေယျ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍ပျောက်ရာ
 ၏၊ ဝိနေတွာ၊ ပျောက်ပြီး၍၊ ဝျာယေယျ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဗျာနိထကုဏူ
 ပနိဇ္ဈာနဗျာနိဖြင့်ပင်စားရာ၏၊ အပုဂ္ဂကုတော၊ မိစ္ဆာစိတက်တဏှာစသည်
 တို့၏နိုင်ငံသို့မလိုက်ဖဲ၊ ကမ္မဋ္ဌာနမေဝ၊ ကမ္မဋ္ဌာနိုးကိုသာလျှင်၊ မနသိကရေ
 ယျ၊ နှလုံးသွင်းရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုမာဂုတ္တဿ၊ ကုမာမည်သောသူ၏သား
 ဖြစ်သော၊ ထေရုဿံ၊ မထေရ်၏၊ သဟာယကော၊ အဖော်ဖြစ်သော၊ ထေရော၊
 သုဒန္တထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊

ကုမာထေရ်၏အဖော်ဖြစ်သောသုဒန္တထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃၀) ယောဂံပတိ၊ အကြင်ဂံပတိမထေရ်သည်။ ။ ဣန္ဒိယာ၊ တန်ခိုး
 အားဖြင့်၊ သရသုံ၊ သရဘူမည်သောဖြစ်ကို၊ ပဋ္ဌပေထိ၊ ကြီးစွာသောတောင်
 ထွန်ကဲ့သို့ပြု၍တန်ခိုး၏၊ ယောဂံပတိ၊ ထိုဂံပတိထေရ်သည်၊ အသိတော
 တဏှာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော မြှောက်ကင်း၏၊ အဗန္ဓော၊ ခပ်သိမ်းသောသံယော
 ဇဉ်တို့ဖြင့် ဖွဲ့ခြင်းမှကင်း၏၊ အနေဇော၊ တဏှာဟူသောမြို့လည်းမရှိ၊ သဗ္ဗ
 သံဂါတိဂတံ၊ ခပ်သိမ်းသော ရာဂဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌိတည်း ဟူသော
 ပြိတွယ်ခြင်းကိုလွန်၍တည်ထဲသော၊ ဘဝဿ၊ ဘဝသုံးပါး၏၊ ပါရဂုံ၊ နိဗ္ဗာန်
 ထည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့ရောက်ပြီးထဲသော၊ တံမဟာရနိံ၊ ထိုမြတ်
 သောအသေကွမုနိကို၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့ သည်ထည်း၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂံပတိတ္ထေရော၊ ဂံပတိထေရ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ပူဇော်သောပိ၊ ပူဇော်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အ
 ဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ ဂံပတိထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၃၁) ဘောသမဏ၊ အိုရဟန်း၊ သတ္တိဿ၊ ထွန်မဖြင့်၊ ဩမဇ္ဈာဝိယ၊
 နှိပ်၍ထိုးဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မတ္တကေ၊ ထိပ်၌၊ အင်္ဂုနာ၊ မီးသည်။

ခုယှာမာနေ၊ ထောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ တာဿ၊ ထိုထောင်သောမီးကို၊ နိဗ္ဗာ
 ပနတ္ထံ၊ ငြိမ်းစိမ့်သောငှါ၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ဧဝံ
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကာမရာဂပဟာနာယ၊ ကာမရာဂကို
 ပယ်ခြင်းငှါ၊ သတော၊ မမှေ့မလျော့သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇေဝိဟ
 ရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသောထေရော၊ တိသထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါ
 ထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ၊ ၊ တိသထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄၀) ဘောသမထ၊ အိုရဟန်း၊ သတ္တိယာ၊ ထွန်မဖြင့်၊ ဩမဋ္ဌောဝိယ၊
 နှိပ်၍ထိုးဘိထကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မတ္တကေ၊ ထိပ်၌၊ အဂ္ဂိနာ၊ မီးသည်၊ ခုယှ
 မာနေ၊ ထောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ တာဿ၊ ထိုထောင်သောမီးကို၊ နိဗ္ဗာပနတ္ထံ၊
 ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ ဝိရိယံ၊ လုံ့လကို၊ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့လည်း
 ကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဝရာဝံ၊ ဘဝရာဂကို၊
 ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ သတော၊ မမှေ့မလျော့သောသတိနှင့်ပြည့်စုံသည်
 ဖြစ်၍၊ ပရိဗ္ဗဇေဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇမာနောထေရော၊ ဝဇ္ဇမာ
 နထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ၊ ၊

ဝဇ္ဇမာနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

ဝတုတ္ထော၊ ထေးချခြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝက်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ၊ ၊ တာဿ၊ ထိုဝတုတ္ထဝက်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ ဂဟ၊ ရတိရိယော
 စ၊ ဂဟရတိရိယထေရ် လည်းကောင်း၊ သုပ္ပိယော၊ သုပ္ပိယထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ သောပါကောစ၊ သောပါကထေရ်လည်းကောင်း၊ ပေါထိယော စ၊
 ပေါထိယထေရ်လည်းကောင်း၊ သာမညကာနိ၊ သာမညကောနိထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ ကုမာဂုတ္ထောစ၊ ကုမာမည်သောသူ၏ သားဖြစ်သောထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ ကုမာဂုတ္ထာဝဟာယကော၊ ကုမာမည်သောသူ၏ သားဖြစ်သော
 ထေရ်၏အပေါ်ဖြစ်သော သုဒန္တထေရ် လည်းကောင်း၊ ဂဝမ္ပတိ၊ ဂဝမ္ပတိ
 ထေရ်လည်းကောင်း၊ တိသထေရော၊ တိသထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာ
 ယသော၊ များသောစေ ကျပ်စေခြင်းရှိသော၊ ဝဇ္ဇမာနောစ၊ ဝဇ္ဇမာနထေရ်
 လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဒဿ၊ ဤတကျိပ်တို့လည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်
 တည်း၊ ၊ ဝတုတ္ထဝက်ပြီး၏။

ကောနိပါတ် ၅-ပဉ္စမဝဂ်။

(၄၁) ဘောပဗ္ဗဒိတ၊ အိုရဟန်း၊ ဝေဘာရသစ၊ ဝေဘာရတောင်၏
 ထည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗာဝဿစ၊ ပဗ္ဗာဝတောင်၏ လည်းကောင်း၊ ဝိဝရံမတ္ထံ၊

အထပတိ သို့၊ ပိန္နဲတား၊ အခါမဲ့ရိပ်၊ ကြီးရှားသော အခါဖြစ်သော သျှင်စစ်နွယ်
ဘို့ ဝဉ္စ၊ အနုပတန္တိ၊ သောင်ကြား၌ ဝင်သကဲ့သို့ သွားကုန်၏၊ ဝိရိဝတော၊
ဘောင်လှိုက်ထဲ သို့ဝင် သည်၊ နာဘိ၊ မဖြစ်၊ အပ္ပဗ္ဗိမဿ၊ အတုမရှိထသော၊
တာဒိနော၊ သည်းခံခြင်းစသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာထုရား
၏၊ ဝုဒ္ဓတ္တာ၊ ရင်၌ဖြစ်သော သားတည်း၊ ဓမ္မဗေဒိ၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဗျာန
လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနဗျာနဖြင့် ဝင်စား၏၊ ဣတိ ဤသို့၊ သိရိဝဇ္ဇောထေရော၊ သိရိ
ဝဇ္ဇထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

သိရိဝဇ္ဇထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄၂) စာထေဥပစာထေသိသုပစာထေ၊ အိုစာထာဥပစာထာသိသုပ
စာထာဘိ၊ ပဗ္ဗိဿဘိကာ၊ ချအပ်သော သက်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထနု
ခေါ၊ နေကုန်ဘိသနည်း၊ ဝေါကုမ္ဘာကံ၊ သင်တို့၏၊ ဝါထံ၊ သားခြီးကို၊ ဝေဓိဝိ
ယ၊ ပစ်နှိုင်းသော ထေးသမားနှင့် တူသော ထက်သော သျှင်သော ပညာရှိသော
မာ ဂုဏ်ထွေးရာ၊ ဗြိ၊ ခိုးဖြစ်သော အရှင်သာရိပုတ္တရာထေရ်သည်၊ ယသ္မာ၊
အကြင်ကြောင့်၊ အာဂဘော၊ လာပြီ၊ တာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သမဏသဉ္စံ၊ ရ
ဟန်းဟူသော အံ့မှတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ သတိသမ္ပဇ ဉာယုတ္တာ၊
သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့် ဟဉ် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရထ၊ နေကုန်သော၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခဒိရဝနိယောထေရော၊ ခဒိရဝနိယထေရ်သည်၊ သာမဗော
ရေ၊ သာမဏေဘိက္ခု၊ ဩဝါဒခါနေန၊ အဆုံးအမကို ပေးသဖြင့်၊ ဣဝံဂါထံ၊
ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ခဒိရဝနိယထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄၃) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သုရုတ္တိကော၊ ကောင်းစွာစင်
စစ်အားဖြင့် တပန်ဘဝ၌ မဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော လွတ်ခြင်းရှိ၏၊ သာဟု
သုဋ္ဌ၊ ကောင်းစွာသျှင်၊ သုရုတ္တိကော၊ ကောင်းစွာစင်စစ်အားဖြင့် တပန်ဘဝ
၌ မဖြစ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော လွတ်ခြင်းသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏တကား၊ တိယိ၊ ခုန့်
ကောဟိ၊ သုံးပါးသော ကုန်းခြင်းကောက်ခြင်းတို့မှ၊ သုရုတ္တိကော၊ ကောင်း
စွာစင်စစ်အားဖြင့် တပန်ဘဝ၌ မဖြစ်ခြင်း ဟု ဆိုအပ်သော လွတ်ခြင်းရှိ
သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏တကား၊ အသိတာသု၊ ရိတ်သော ကာထတို့၌၊ မယာမယံ၊
ငါ့အား၊ ခုန့်ကုန်၏၊ နဂီလာသု၊ ထွန်သော အခါတို့၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ခုန့်ကု
ကုန်း၏၊ ခုန့်ကုန်၏၊ ပေါက်တူးပေါက်သော ကာထတို့၌၊ ခုန့်ကု၊ ကုန်း၏၊
မေ၊ ငါ၏၊ ဣဝေဝဣဝေဝသမိပေယေဝ၊ ဤအနီးအနီး၌ သာသျှင်၊ ယဒိဝိ
ဟောတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်၏ရှင်၊ အထဝါပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ တေ

ဟိ၊ ထိုတစဉ်တွန်းသွားပေါက်တူးတို့ဖြင့်၊ အလမေဝအလမေဝ၊ စွမ်းနှိုင်း
စွမ်းနှိုင်းသံလျှင်ကတည်း၊ သုမင်္ဂလ၊ သုမင်္ဂလ၊ ဈာယ၊ ဈာန်ကိုဝင်စားထော
သုမင်္ဂလ၊ သုမင်္ဂလ၊ ဈာယ၊ ဈာန်ကိုဝင်စားထော၊ သုမင်္ဂလ၊ သုမင်္ဂလ၊ အပ္ပ
မတ္တော၊ မဇ္ဇေမထေရုသညံဖြစ်၍၊ ဝိဟရ၊ နေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုမင်္ဂလော
ထေရော၊ သုမင်္ဂလထေရ်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝါဒဝသေန၊ ဆုံး
မသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

သုမင်္ဂလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄၄) အမ္မ၊ အမိ၊ မတံဝါ၊ သေသောသုကိုထည်း၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်၍၊ ရော
ဗန္ဓိ၊ ဝိုကြွေးကုန်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဇိဝံဇိဝန္နေ၊ အသက်ရှင်
ထျက်၊ နဒိဿတိ၊ အရပ်တပါးသို့ဖဲသောအားဖြင့်မထင်၊ တံ၊ ထိုသုကို၊ ဥဒ္ဓိ
ဿ၊ ရည်၍၊ ရောဗန္ဓိ၊ ဝိုကြွေးကုန်၏၊ အမ္မ၊ အမိ၊ ဇိဝန္တံ၊ အသက်ရှင်သော
အားဖြင့်ထင်ရှားရှိသော၊ ဗုရုထော၊ ရှေးမှ၊ ပြုတတ္တံ၊ တည်သော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပ
ဿန္တိ၊ မြင်ထျက်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အမ္မ၊ အမိ၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ၊ ရည်
၍၊ ယံရောဒတိ၊ အကြင်ကြောင့် ဝိုကြွေး၏၊ တံ၊ ထိုသို့ ဝိုကြွေးခြင်း၏အ
ကြောင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာနုတ္ထေရော၊ သာနုထေရ်သည်၊ မာ
တုယာ၊ အမိအား၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

သာနုထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄၅) ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသောလျှင်ခြင်းအားလုံ့၊ လဒ္ဓံပြည့်စုံသော၊ အာဇ
ညော၊ အကြောင်းမဟုတ်သည်ဟုတ်သည်ကိုသိသောနွားအာဇာနည်သည်၊
ခလိတ္တာ၊ သွားမြဲသောထမ်းရှုချော်၍၊ ပမှိတိ၊ ဋ္ဌတိယထော၊ တည်မြဲတိုင်းသော
အရပ်၌မိမိကိုယ်ကိုတည်ပြန်စေသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ
ဿ၊ မြတ်စွာထူးရား၏၊ ဒဿနသမ္ဗန္ဓံ၊ ပညာအမြော်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော
နွားအာဇာနည်နှင့်တူသော၊ သာဝကံ၊ တပည့်သားတော်သည်၊ ခလိတ္တာ၊
ကိလေသာဟူသောပင်ပန်းခြင်းကြောင့်ပြင်မှား၍ ပြုမိသောအားဖြင့်ချော်
သော်ထည်း၊ ပမှိတိ၊ အားလုံ့၊ လဒ္ဓံပြည့်စုံသောအားဖြင့်ပကထေဟုတ်
မှန်သောအမြင်၌တည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရမဏီယဝိဟာရိတ္ထေရော၊ ရမဏီယ
ဝိဟာရိထေရ်သည်၊ အရိယမ္မောဗိဂမဒိပနေန၊ အရိယာတို့၏ တရားကိုရ
ခြင်းကိုပြသဖြင့်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ရမဏီယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄၆) မာရ၊ မာရ်မင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါဖြင့်၊ အဂါရုသ္မာ၊
အိမ်ရာထောင်သော လူတို့ထောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော

ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၏။ မေ၊ ငါ၏၊ သတိစ၊ အောက်မှေခြင်း၊ သတိသည် လည်းကောင်း၊ ပညာစ၊ ပညာသည်လည်းကောင်း၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့သည်၊ ဝုဇ၊ ပွားခြင်းသို့ရောက်ကုန်ပြီ၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တဉ္စ၊ စိတ်သည်လည်း၊ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ပြီ၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဥဗ္ဗိဿ၊ ရည်၍၊ ယာနိရူပါနိ၊ အကြင်ဘေခံပြန်သောအဆင်းတို့ကို၊ တွံ၊ သင်မာရ်မင်းသည်၊ ကာမံကရဿ၊ အကတ်၍ပြု၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့ပင်ပြုသော်လည်း၊ ဝံမမ၊ ငါ့အား၊ နေဝဗျာပေဟိဿတိ၊ ကိုယ်၏တုန်ထွက်ခြင်းမျှကို ပြုအံ့သောငှါလည်း မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမိဒ္ဓိတ္ထေရော၊ သမိဒ္ဓိထေရ်သည်၊ မာရဿ၊ မာရ်မင်းအား၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ သမိဒ္ဓိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄၇) ဝိရ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓ၊ အရှင်ထုရား၊ တွံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့မှ၊ ဝိပုရတ္တော၊ ထွတ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ယတောယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တုယံ၊ အရှင်၏၊ အပဒါနေ၊ အဆုံးအမဟုဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်သို့သွားရာခရီးဖြစ်သော၊ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းသောအာသဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏။ တာဒိဿဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ တေ၊ အရှင်ထုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထုဘဝတု၊ ဖြစ်စေထတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နယထေရော၊ ဥပ္ပန္နယထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရားအား၊ ထောမနာကာရေန၊ ဗြိမ္မင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ဥပ္ပန္နယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄၈) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောထုတို့ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အမ္ပိ၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုရဟန်းပြုသောအခါမှ၊ မထုတိ၊ စ၍၊ အနရိယံ၊ အရိယာတို့၏အကျင့်မှကင်းသော၊ ဒေါသသံဟိတံ၊ ရာဂစသောအပြစ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ သံကပ္ပံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်သောယုတ်မာသောအကြံကိုကြံဘူးသည်ကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မထိစာဘူး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗယထေရော၊ သဗ္ဗယထေရ်သည်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။

သဗ္ဗယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၄၉) မာရ၊ မာရ်မင်း၊ ဝိဟာဝိဟာတိ၊ ဝိဟာဝိဟာဟူ၍ မပြတ်ဖြစ်သော အသံရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝိဟာဝိဟာဟူသော အမည်ကိုရကုန်သောသူ

တို့၏အဘိနဒိတေဟိ၊ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော ကြီးစွာသော အသံကို
 ကြောင့်၊ ဣမသ္မိံအရညေ၊ဤတောကြီး၌၊ သိပ္ပိကာဘိရူတေဟိစ၊ သိပ္ပိက
 အမည်ရှိကုန်သောအနာတို့ဖြင့်ကြို့သောကိတ်ရှိကုန်သောသူထံတို့သည်။
 ဗန္ဓတဗ္ဗံယထာ၊တုန်ထွက်ရာသကဲ့သို့၊မေမမ၊ငါ၏၊တံပိတ္တံ၊ဤပိတ်သည်။
 နုဗန္ဓတိ၊မတုန်ထွက်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊မေမမ၊ငါ၏၊ တံပိတ္တံ၊ထို
 ပိတ်သည်။ဧကတ္ထ၊တခုထည်းသောအာရုံ၌၊နိရုတ်အဘိရုတ်၊မွေ့ထောင်၏။
 တသ္မာ၊ထိုကြောင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနတော၊ကမ္မဋ္ဌာန်း၌၊ နုဗန္ဓတိ၊မတုန်ထွက်၊ဣတိ၊
 ဤသို့၊ရာမဏေယျ ကောထေရော၊ ရာမထေယျကထေရ်သည်။ မာရဿ၊
 မာရ်မင်းအား၊ဣဓံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ။ ။

ရာမထေယျကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

☸ (၅၀) အာရသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ခေဏီ၊မြို့နှင့်တကွသောမြေကို၊သိဗ္ဗတိ၊
 သည်းစွာသောရိပ်းရည်အယဉ်တို့ဖြင့်သွန်းအပ်ပြီ၊မာရုတော၊ရေပေါက်
 နှင့်ရောသောချမ်းမြေ့သောလေသည်။ ဝါယကိ၊ထိုင်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇူတာ၊ထွက်စစ်
 တို့သည်၊နဘော၊ကောင်းကင်၌၊မဟာမေဃာတော၊ရိပ်းကြီးတွင်း၌၊စရတိ
 နိစ္ဆရန္တိ၊အမြင်အမြင်ကု၍ပြုက်ကုန်ပြီ။ တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ရဇော၊ထသော
 မြူသည်။ ဥပသမန္တိယထာ၊ငြိမ်းကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေံ၊ဤအတူ၊မေ၊ငါ့အား၊
 ပိတက္ကာ၊ကာမပိတက်အစရှိကုန်သောပိတက်တို့သည်၊ဥပသမန္တိ၊အရိယ
 မဂ်ကိုရသည်ရှိသော်ငြိမ်းကုန်ပြီ၊မမ၊ငါ၏။ ပိတ္တံ၊ပိတ်သည်၊တတော၊ထို
 အရိယမဂ်ကို ရသောကြောင့်၊ သဓံ၊အညီအညွတ်၊ သုသမာဟိတံ၊လော
 ကုတ္တရာသမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာ တည်ကြည်သည်၊ဟုတွေး၊ဖြစ်၍၊ ဥပသ
 မန္တိ၊ငြိမ်းကုန်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ဝိမထေရော၊ဝိမထထေရ်သည်။ အည
 ဗျာကရထေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြားခြင်းဖြင့်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊
 အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ။ ဝိမထထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ဝဂ်သည်။ နိဗ္ဗိတော၊ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ။တဿ၊ထိုပဉ္စမဝဂ်၏။ ဥဒါနံ၊ဥဒါန်းသည်၊သိရိဝဇ္ဇောထေ
 ရော၊သိရိဝဇ္ဇထေရ် လည်းကောင်း၊ ရေဝတောထေရော၊ ရေဝတထေရ်
 ထည်းကောင်း၊သုမဂ်ထေရော၊ သုမဂ်ထေရ်ထည်းကောင်း၊ သာနု
 သဌယော၊သာနုမည်သောထေရ် ထည်းကောင်း၊ ရမဏီယပိဟာရီစ၊ရမ
 ဏီကထေရ်ထည်းကောင်း၊ သမိဗ္ဗိ၊သမိဗ္ဗိထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဥဇ္ဇယော၊
 ဥဇ္ဇယထေရ်ထည်းကောင်း၊ သဉ္ဇယော၊သဉ္ဇယထေရ်ထည်းကောင်း၊ရာမ
 ထေယော၊ ရာမထေယျ မည်သော၊ သောထေရောစ၊ ထိုမထေရ်ထည်း

ကောင်း၊စရုတပစ္စယော၊ သံသရာခရီးသို့ သွားရောက်ကျင် ထည့်ကြောင်း
ဖြစ်သောကိလေသာ အဝိဇ္ဇာကိုပယ်ဖွန့်ပြီးသော၊ဝိမထောစ၊ဝိမထထေရ်
လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသည်မျှင်တည်း၊ ပဉ္စမဝဂ်ပြီး၏။ ။

ကောနိပါတ်-၆-ဆဋ္ဌဝဂ်၊

(၅၁) ဒေဝေါ၊ ခိဗ္ဗံ၊ သည်၊ ယထာသုဂတံ၊ ကောင်းစွာ ထစ်ကြိုး
ထုတ်၊ ပဿတိ၊ ရွာစေထော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုမ္ပိကာ၊ ကုမ္ပိတို့ကို၊ ဆန္ဒာ၊ မိုးအပ်
ကုန်ပြီ၊ နိဝါတာ၊ သုခါ၊ ထေပြင်းဘေးရန်မှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာသော
နေခြင်းရှိကုန်၏၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်လည်း၊ သုသမာဟိတံ၊ ထော
ကုတ္တံ၊ သမာဓိအေးဖြင့် ကောင်းစွာတည်ကြည်ပြီ၊ ဒေဝ၊ ခိဗ္ဗံ၊ နတ်သား၊
အထဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒေဝဝဿနံ၊ ခိဗ္ဗံ၊ ရွာခြင်းကို၊ စေပတ္တယာထိ၊ အ
ကယ်၍အလိုရှိအံ့၊ ပဝဿ၊ အရည်ထန်စွာရွာစေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါပိ
ကောထေရော၊ ဂေါပိကထေရ်သည်၊ ဣဝံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာထိတ္ထံ၊
ဆိုပြီ၊ ဂေါပိကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၅၂) ဒေဝေါ၊ ခိဗ္ဗံ၊ သည်၊ ယထာသုဂတံ၊ ကောင်းစွာထစ်အပ်သည်
နှင့်တူသောထစ်ကြိုးခြင်းကို၊ ဂစ္ဆန္တော၊ ထစ်ကြိုးထုတ်၊ ပဿတိ၊ ရွာထော
မေ၊ ငါ၏၊ ကုမ္ပိကာ၊ ကုမ္ပိတို့ကို၊ ဆန္ဒာ၊ မိုးအပ်ကုန်ပြီ၊ နိဝါတာ၊ ထေပြင်း
ဘေးရန်မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သုခါ၊ ချမ်းသာသောနေခြင်းရှိကုန်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်
သည်၊ ကာယေ၊ ကရုဇကာယ၌၊ သုသမာဟိတံ၊ ကာယဂတာသတိဘာဝ
နာဏိအစွမ်းဖြင့်ကောင်းစွာထည့်ကြည်ပြီ၊ ဒေဝ၊ ခိဗ္ဗံ၊ နတ်သား၊ အထဇ္ဈဒါနိ
ယခုအခါ၌၊ ဒေဝဝဿနံ၊ ခိဗ္ဗံ၊ ရွာခြင်းကို၊ စေပတ္တယာထိ၊ အကယ်၍အလို
ရှိအံ့၊ ပဝဿ၊ အရည်ထန်စွာရွာစေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဗာဟုတ္ထေရော၊ သုဗာ
ဟုထေရ်သည်၊ ဣဝံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာထိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

သုဗာဟုထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၅၃) ဒေဝေါ၊ ခိဗ္ဗံ၊ သည်၊ ယထာသုဂတံ၊ ကောင်းစွာထစ်အပ်သည်
နှင့်တူသောထစ်ကြိုးခြင်းကို၊ ဂစ္ဆန္တော၊ ထစ်ကြိုးထုတ်၊ ပဿတိ၊ ရွာထော၊
မေ၊ ငါ၏၊ ကုမ္ပိကာ၊ ကုမ္ပိတို့ကို၊ ဆန္ဒာ၊ မြက်စသည်ဖြင့် မိုးအပ်ကုန်ပြီ၊
နိဝါတာ၊ ထေပြင်းဘေးရန်မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သုခါ၊ ချမ်းသာသောနေခြင်း
ရှိကုန်၏၊ ကဿံကုမ္ပိယံ ထိကုမ္ပိ၌၊ အပ္ပမတ္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌မပေမထော
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ အရိယဝိဟာရစသည်နှင့်တကွ ဣရိယာပထဝိဟာရ
ဖြင့်နေ၏၊ ဒေဝ၊ ခိဗ္ဗံ၊ နတ်သား၊ အထဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒေဝဝဿနံ၊ ခိဗ္ဗံ၊

ရွာခြင်းကို၊ စေပတ္တယသိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့၊ ပဝဿ၊ အရည်ထန်စွာရွာ
လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဠိယထေရော၊ ဝဠိယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊
ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊

ဝဠိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

☸ (၅၄) ဒေဝေါ၊ ခိဗ်းသည်၊ ယထာသုဂိတံ၊ ကောင်းစွာသိအပ်သည်နှင့်
တူသောထစ်ကြိုးခြင်းကို၊ ဂဇ္ဇန္တော၊ ထစ်ကြိုးထွက်၊ ဝဿတိ၊ ရွာလော၊ မေ
ငါ၏၊ ကုမ္ပိကာ၊ ကုမ္ပိတို့ကို၊ ဆန္ဒာ၊ မိုးအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ နိဝါတာ၊ လေပြင်း
ဘေးရန်မှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သုခါ၊ ချမ်းသာသော နေခြင်းရှိကုန်၏။ တဿံ
ကုမ္ပိယံ၊ ထိုကုမ္ပိ၌၊ အနုတိယော၊ ကိလေသာတည်းဟူသော နှစ်ယောက်
မြောက်သော အဘော်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ အရိယဝိဟာရစသည်နှင့်
တကွအရိယာပထဝိဟာရဖြင့်နေ၏။ ဒေဝ၊ ခိဗ်းနတ်သား၊ အထဗ္ဗဒါနိ၊ ယ
ခုအခါ၌၊ ဒေဝဝဿနံ၊ ခိဗ်းရွာခြင်းကို၊ စေပတ္တယသိ၊ အကယ်၍ အလိုရှိအံ့
ပဝဿ၊ အရည်ထန်စွာရွာလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတ္တိယထေရော၊ ဥတ္တိယ
ထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး။

ဥတ္တိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၅၅) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဗ္ဗနံဝနံ၊ ချက်စဉ်းညှိနှင့် တူသောပန်း
ပွင့်ရှိသော နွတ်တောသို့၊ ဩဂဗ္ဗ၊ သက်၍၊ အာသန္တိ၊ ကုမ္ပိကံ၊ အခြေရှည်
သောထေးတောင့်သော အင်းပျဉ်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဝိဟရတာ၊ နေသော၊ မ
ယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပုတ္တာ၊ ရောက်
အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သောမဂ်ယူ
သောသီတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကထံသုသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဗ္ဗနံဝနံ
ယောထေရော၊ အဗ္ဗနံဝနိယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ
တ္ထ၊ ဆိုပြီး။ အဗ္ဗနံဝနိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၅၆) မေ၊ ငါ၏၊ ကုမ္ပိကာယံ၊ ကုမ္ပိ၌၊ ကော၊ အတယ်သူသည်၊ နိသိန္ဒော
ထိုင်နေသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခေတ္တပါလေ၊ လယ်စောင့်သည်၊ ပုတ္တိတေ၊ မေး
အပ်သည်ရှိသော်၊ တောခေတ္တပါလေ၊ အိုလယ်စောင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ကုမ္ပိကာ
ယံ၊ ကုမ္ပိ၌၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းပြီးသောရာဂရှိသော၊ သုသမာဟိတစိတ္တော၊
အရဟတ္တဖိုလ်သမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိသော၊ သိက္ခ၊
ရဟန်းသည်၊ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေ၏၊ အာဝုသော၊ အိုလယ်စောင့်သောတကာ၊
ဝေံ၊ ငါဆိုသောအတိုင်း၊ ဇာနာဟိ၊ သိလော၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ကတာ၊
ဆောက်ထုတ်အပ်သော၊ ကုမ္ပိကာ၊ ကုမ္ပိသည်၊ အမောစာ၊ အချည်းနီးမရှိ

ဗျားသော အကျိုးရှိသည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုမ္ပိတိ ဟာရိတ္ထေရော၊ ကုမ္ပိတိ ဟာရိထေရံ သည်၊ ခေတ္တပါသသာ၊ လယ်စောင့်သောသူအား၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး၊ ကုမ္ပိတိဟာရိထေရဂါထာ အနက်ပြီး၏။

(၅၇) ဘောဘိက္ခု၊ အိုရဟန်း၊ အယံကုမ္ပိ၊ ဤကုမ္ပိကား၊ ပုရာဏိကာ၊ ဟောင်းနွမ်းပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ အညံ့၊ ဤကုမ္ပိမှတစ်ပါးသော၊ နဝံ၊ အသစ်သော၊ ကုမ္ပိ၊ ကုမ္ပိကို၊ ပတ္တယသေ၊ ဖြစ်ပိတ်သောဌာတောင့်တ၏ထော၊ သဗ္ဗေနသဗ္ဗံ၊ အချင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်၊ ပုရာဏံပိယ၊ ကုမ္ပိဟောင်းကဲ့သို့၊ နဝါသံပိကုမ္ပိယာ၊ ကုမ္ပိသစ်၌လည်း၊ အာသံ၊ တောင့်တခြင်းတဏှာကို၊ ဝိရာဇယ၊ ကင်းစေထော၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပုန၊ တတန်၊ နဝါကုမ္ပိ၊ အသစ်သောကုမ္ပိကို၊ နိပ္ပတ္တိသမာနာ၊ ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲအပေါင်းမှ၊ နရစွဘိ၊ မလွတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အညံ့နဝံ၊ တစ်ပါးသောအသစ်ကုမ္ပိကို၊ အနုပ္ပာဒေန္တော၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ ယထာနိပ္ပတ္တကုမ္ပိယာ၊ ဖြစ်မြဲတိုင်းသောကုမ္ပိ၌၊ ဋ္ဌာဘွာ၊ တည်၍၊ အတ္တာနံ၊ မိမိသည်၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သောကမ္မဇွာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှုကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုမ္ပိတိဟာရိတ္ထေရော၊ ကုမ္ပိတိဟာရိထေရံ သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ ဆိုပြီး ။

ကုမ္ပိတိဟာထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၅၈) မေ၊ ငါ၏၊ ကုမ္ပိကာ၊ ကုမ္ပိသည်၊ ရမဏီယာဝတ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိစွာကား၊ သဒ္ဓါဒေယျာသဒ္ဓါဒေယျတ္တာ၊ ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်သဖြင့်လျှူအပ်သောကြောင့်၊ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိစွာကား၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကုမာရိဟိ၊ အိမ်မထောင်သေးသောသတို့သမီးတို့ဖြင့်၊ နအတ္တော အလိုမရှိ၊ နာရိယော၊ အိုမိန်းမများတို့၊ ယေသံ၊ အကြင်ကာမဂုဏ်တို့၌မကင်းသောရာဂရှိကုန်သောသူတို့အား၊ အတ္တော၊ မိန်းမတို့ဖြင့်အလိုရှိ၏၊ တဟိ၊ ထိုမိန်းမတို့ကိုအလိုရှိသောသူတို့၏အထံသို့၊ ဝစ္ဆယ၊ သွားကြပေကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရမဏီယကုမ္ပိကောထေရော၊ ရမဏီယကုမ္ပိကထေရံ သည်၊ ဣတ္ထိနံ၊ ဗျားယောင်းလာကုန်သောမိန်းမတို့အား၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။ ရမဏီယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

☞ (၅၉) အာဝုးသာ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဒ္ဓါယ၊ ဤရဟန်းအကုသိုလ်ကားအိုခြင်း၊ သေခြင်း၊ ဖြုလွတ်လတ္တံ့ဟုဖြစ်သော သဒ္ဓါ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အရညေ၊ တော၌၊ ကုမ္ပိကာ၊ ကုမ္ပိကို၊ ကာတာ၊ ပြုအပ်ပြီး၊ အပ္ပမတ္တောစ၊ ကမ္မဇွာန်း၌မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍လည်း၊ အာတာပိ၊ ကိလေသာကိုပူပန်စေတတ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်

၍၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အချင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဝေတော၊ နိုးကြားခြင်းနှင့်ယှဉ်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကောသလဝိဟာရိတ္ထေရော၊ ကောသလဝိဟာရိထေရ်သည်၊ ဝီတိဝေဂေန၊ ဝီတိအဟုန်ဖြင့်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ကောသလဝိဟာရိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၆၀) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ယဒတ္ထောယံအတ္ထော၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ယဒတ္ထောနိပေါဒနတ္ထံ အကြင်အကျိုးတို့ကို ပြီးစေခြင်းငှါ၊ ကုဋံ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ ဖြစ်သော ကုမိုသို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝိပဿနာရှုအံ့သော ငှါဝင်၏၊ ထေသံကပ္ပာ၊ ထိုအကြံတို့သည်၊ ဣန္ဒြိယု၊ ပြည့်စုံကုန်ပြီ၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာဖလ ဝိမုတ္တိတို့ကိုလည်း၊ ပစ္စေသံဂဝေသန္တော၊ ရှာသည်ရှိသော်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေသဗ္ဗေဝထိအလုံးစုံသော သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာဖလ ဝိမုတ္တိတို့သည်လည်း၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ဣန္ဒြိယုသမိန္ဒြိယု၊ ပြည့်စုံကုန်ပြီ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မာနာနုသယံ၊ မာနာနုသယကို၊ ဥဇ္ဇဟံပဇယိံထရုန္တိန္ဒြိယံ၊ ဖြတ်ပြေ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကေသင်္ဂပွါ၊ ထိုအကြံတို့သည်၊ ဣန္ဒြိယုသမိန္ဒြိယု၊ ပြည့်စုံကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သီဝလိတ္ထေရော၊ သီဝလိထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဝီတိဝေဂေန၊ ဝီတိအဟုန်ဖြင့်၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

သီဝလိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ဆဋ္ဌော၊ ခြောက်ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။ ဝဿ၊ ထိုဆဋ္ဌဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ ဂေါမိကောစ၊ ဂေါမိကထေရ်လည်းကောင်း၊ သုဗာဟုစ၊ သုဗာဟုထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝလ္လိယော၊ ဝလ္လိယထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တိယောဣသိ၊ ဥတ္တိယထေရ်လည်းကောင်း၊ အဗ္ဗနဝနိယောထေရော၊ အဗ္ဗနဝနိယထေရ်လည်းကောင်း၊ ရဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ ကုမိုဝိဟာရိနော၊ ကုမိုဝိဟာရိထေရ်လည်းကောင်း၊ ရမဏီယကုမိုကောစ၊ ရမဏီယကုမိုကထေရ်လည်းကောင်း၊ ကောသလဝဂ္ဂယ ကောသလမည်သောထေရ်လည်းကောင်း၊ သီဝလိ၊ သီဝလိထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်မျှင်တည်း။ ။ ဆဋ္ဌဝဂ်ပြီး၏။ ။

ကေနိပါတ်-၇-သတ္တမဝဂ်။

(၆၀) ပသော၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဥာဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော အရိယာဖြစ်သောသူသည်၊ မဿန္တံ၊ မဖောက်မပြန်မြင်သိသောသူကို၊ ပဿတိ၊ ဤသူ

ကားမဘောက်မပြန်မြင်သိသော သူဟူ၍ပညာမျက်စိဖြင့် မြင်သိ၏။ အပ
 သးန္တဉ္စ၊ ပညာမျက်စိမှကင်းသည်ဖြစ်၍ တရားတို့ကိုမဘောက်မပြန်မသိ
 မမြင်သော ပုထုဇ္ဈင်္ဂကိုလည်း၊ ပဿတိ၊ ဤသူကား ပညာမျက်စိမှကင်း
 သောသူတည်းဟုမိမိပညာမျက်စိဖြင့်မြင်သိ၏။ အပသးန္တော၊ ပညာမျက်စိ
 မှကင်းသောအလွန်ချက်စွာသောပုထုဇ္ဈင်္ဂပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပသးန္တဉ္စ၊ ပညာ
 မျက်စိမှကင်းသောတရားဟုတ်သည်မဟုတ်သည်ကို မဘောက်မပြန်မသိ
 သောသူကိုလည်း၊ နပဿတိနဇာနာတိ၊ ဤသူကား တရားဟုတ်သည်မ
 ဟုတ်သည်ကိုမဘောက်မပြန်မသိသောသူတည်းဟုမသိမြင်၊ ပဿတ္တဉ္စ၊
 ပညာမျက်စိနှင့်ပြည့်စုံသော တရားဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိသော
 ပညာရှိကိုလည်း၊ နပဿတိ၊ ဤသူကား ဟုတ်မှန်စွာ တရားကို သိသော
 ပညာရှိတည်းဟုမသိမြင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝပွေဝေရော၊ ဝပွထေရ်သည်၊ ဣဓံ
 ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ဝပွထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၆၂) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပဝနထိံ၊ တောအုတ်နှံ၊ ဒါရုကံ၊ သစ်ဖြင့်
 ပြီးသောကုန်ကို၊ အပဝိဋ္ဌအပဝိဋ္ဌန္တော၊ မဝင်ဝဲသူကံ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကော
 ကာ၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ အရညော၊ တော၌၊ ဝိဟရာမ၊ နေကုန်အုံ၊
 ဇေဝိဟာရတော၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်နေသော၊ တဿမေ၊ ထိုငါ
 အား၊ ဗဟုကာ၊ များစွာသောအကျိုးတို့ကိုအလိုရှိသော အမျိုးသားတို့သည်
 မယံပိ၊ ငါတို့သည်လည်း၊ ဝိဇ္ဇိပုတ္တောထေရောဝိယံ၊ ဝိဇ္ဇိပုတ္တထေရ်ကဲ့သို့၊
 စာသန္တံ၊ အိမ်ဖြစ်သော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ အရညော၊ တော၌၊
 ဝိဟာရေယျာမ၊ နေရကုန်မှုကား၊ အဟောဝတ၊ ဩကောင်းလေစွ၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဝိဟယန္တိ အဘိပဏ္ဍိန္တိ၊ တောင့်တကုန်၏၊ ယထာနာမ၊ ဥပမာမည်
 သည်ကား၊ နေရယိကာ၊ ငရဲသူသတ္တဝါတို့သည်၊ သဂ္ဂဂါမိနံ၊ နတ်ရွာသို့ထား
 သောသူကို၊ ဝိဟယန္တိ ယထာ၊ တောင့်တကုန်သကဲ့သို့၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဗဟုကာ၊
 များစွာသောအကျိုးကိုအလိုရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဝိဟယန္တိ၊ တောင့်တ
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇ္ဇိပုတ္တောထေရော၊ ဝိဇ္ဇိပုတ္တထေရ်သည်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤ
 ဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ဝိဇ္ဇိပုတ္တထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

☸ (၆၃) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ကုယလော၊ စွန့်ရဲတို့သည်၊ စုတော၊ တပါး
 သောစွန့်ရဲနှုတ်ထီးမှရွေးချွေးသောသားတစ်ကို၊ သုဒ္ဓိယံ၊ မြေသို့၊ ပတိတာ၊
 ကြကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဒ္ဓါ၊ တပ်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သောဌာန်အပေါင်းတို့
 သည်၊ ပုနရာဂတာ၊ တဖန်တပ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပတန္တိဝိ
 ယ၊ ထိုးဆိတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအထူး၊ ယေသတ္တာ၊ အကြင်သံသ

ရာ၌ကျင်လည်ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ စုတားထင်ရှားရှိသောကိပ်မိ
 ဈေးကုန်၏။ စေသတ္တဝါထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ပတန္တိ၊ ငရဲစသောအဝင်း
 ရဲတို့၌ကုန်၏။ ပတိတာစ၊ ဤသို့ငရဲစသည်တို့၌ ကုန်ကုန်သော်လည်း၊
 သမ္ပတ္တိဘဝေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာ၏ ပြည့်စုံသောဘဝ၌၊ မြိတာ၊ တည်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ဂိဒ္ဓါ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၌ ဟည်သည့်အစွမ်းဖြင့်ကာမဓူပအ
 ဓူပဘဝ၌ဘဝကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ပုနရာဂတာ၊ ဘဝသို့လားစေတတ်
 သောကံဖြင့်ထိုထိုသို့သောဘဝ၌ဆင်းရဲခြင်းတို့တဖန်ရောက်ကုန်၏။ ဣမေ
 သတ္တဝါ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ဧဝံတုတာ၊ ဤသို့ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်၏။ မယံပန၊ ငါ
 တို့သည်ကား၊ ကိစ္စံ၊ တဆယ့်ခြောက်ပါးအပြားရှိသောမဂ်ကိစ္စကို၊ ကထံ
 ပြုအပ်ပြီး၊ ရမ္မံ၊ ခပ်ထိမ်းသောသင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ခုတံ၊
 နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာဖြင့်မွေ့ထျော်အပ်ပြီး၊ သုခေန၊ ဝိပဿနာချမ်းသာဖြင့်၊ အန္ဓာဂ
 တံ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်အပ်သော၊ သုခဉ္စ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိစ္စလည်း၊ လဒ္ဓံ၊
 ရအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပက္ခောထေရော၊ ပက္ခထေရ်သည်၊ အညာဗျာကရဏ
 ဝသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြားသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊
 အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး၊ ပက္ခထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၆၄) အာရုဿာ၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဒုမဂ္ဂသာယ၊ သရက်ပင်အမည်ဖြင့်ခေါ်
 ဝေါအပ်သောအမွေပါလိမည်လောပြည့်တန်ဆာမ၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ထိုအမွေပါလိ၏
 ဝမ်း၌ဖြစ်ထသော၊ ပဏ္ဍရကေတုနာ၊ မြို့သောအဝတ်တည်းဟူသောတံခွန်ရှိ
 သောကြောင့်၊ ဇာထောနိပ္ပက္ခော၊ ဖြစ်သော၊ ကေတုဟာ၊ မှန်ကင်းနှင့်တူ
 သောမာန်ကိုပတ်ပြီးသောငါသည်၊ ကေတုနာယော၊ အရဟတ္တမဂ်ပညာဖြင့်
 သာလျှင်၊ မဟာကေတု၊ သေယျမာန်ဇာတိမာန်စသော များသောအပြားရှိ
 သောမာန်တံခွန်ကို၊ ပဿယိ၊ မာန်တည်းဟူသော အဆိပ်မရှိအောင်ဖျက်
 ဆီးပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိမလကောဏ္ဍညာထေရော၊ ဝိမလကောဏ္ဍညထေရ်
 လည်၊ အညာဗျာကရဏဝသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြားသည်၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး။ ။

ဝိမလကောဏ္ဍညထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၆၅) ဥက္ခေပကတဝစ္ဆဿ သုတ္တန်၊ ဝိနည်းအဘိဓမ္မာတို့၏အထက်
 ၌သာသနာ့အယ်ခြင်း ဖြင့်ထည့်၍ဘည်သောဝစ္ဆထေရ်သည်၊ ဗဟူဟိဝသော
 တိ၊ များစွာသောနှစ်တို့ဖြင့်၊ သင်္ကလိတံ၊ ပေါင်းသည်အစွမ်းဖြင့် နှလုံး၌သုံး
 ပါးသောဒီဇုကတ်တို့ကိုထားအပ်၏။ သင်္ကလိတံ၊ တက္ခနက်စပ်သဖြင့်နှုတ်
 သို့ကက်သည်ကိုပြုအပ်သော၊ ယံဗုဒ္ဓာစနံ၊ အကြင်ဘုရားစကားတော်သည်၊

အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ထိုတုရားစကားတော်ကို၊ ဥဠာရုပါရုဇ္ဈော၊ ကောင်း
စွာဖြစ်သောဝမ်းမြောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုနိသိဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာထိုင်နေ
ထွက်၊ ဟောဋ္ဌာနံ၊ မိမိသို့ကင်သာကုန်သောလူတို့အား၊ ဘာသတိ၊ ဟော၏။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥက္ခေပကတဝစ္ဆောထေရော၊ ဥက္ခေပကတဝစ္ဆထေရ်သည်၊
ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဥပေက္ခပကတဝစ္ဆထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၆၆) မဟာဝီရော၊ လေးပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော မြတ်သော
လုံ့လရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောညောယျဓံတရား ငါးပါးတို့
၏၊ ပါရဂူ၊ အဆုံးသို့ ရောက်သောပညာရှိတော်မူသောမြတ်စွာတုရားသည်၊
မေဃိယ၊ အိုမေဃိယ၊ အပရိပတ္တာယ၊ မရင့်သေးသော၊ စေတောဝီရတ္ထိ
ယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဣမေပဉ္စဓမ္မာ၊ ဤငါးပါးကုန်သောတရားတို့သည်၊
ပရိပတ္တာယ၊ ရင့်စေခြင်းငှါ၊ သံဇတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစ
ရှိသည်ဖြင့်၊ အနုသာသိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာ
တုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ ဆုံးမတော်မူသောတရားကို၊ သုတွာနု၊ ကြားနာရသောကြောင့်
သတော၊ သမထံဝိပာ သနာဘာဝနာ၌မမေ့မလျော့သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊
သတ္ထု၊ မြတ်စွာတုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌၊ ဝိဟာသိ၊ နေ၏။ တေနဝိဟာဓေ
န၊ ထိုသို့ဝိပဿနာဘာဝနာ၌မမေ့မလျော့နေခြင်းကြောင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊
တိယောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အား လျော်စွာ
ရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာတုရား၏။ သာသနံ၊ ဆုံးမတော်မူသော
အကိုင်း။ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေဃိယောထေရော၊ မေဃိယ
ထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

မေဃိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၆၇) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့မဟံ၊ ငါသည်၊ ကိလေသာ၊ ငါ၏သန္တာန်
၌ဖြစ်သောကိလေသာတို့ကို၊ ဈာဝိတ၊ အရိယမဂ်ဟူသောမီးဖြင့်လောင်စေ
အပ်တိုက်စေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဘဝါ၊ ကာမတဝကမ္မတဝအစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ၊
အဆုံးစုံသော ဘဝကိုးပါး၌ ဖြစ်သော တဗျာတို့ကို၊ သမူဟတာ၊ မဂ်ဖြင့်အ
ကြွင်းမဲ့နှုတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ သံသာရော၊ ခန္ဓာအာယတနခါတ်တို့၏မပြတ်ဖြစ်ခြင်း
တည်းဟူသောသံသရာစက်သည်၊ ဝိစိတော၊ အထူးသဖြင့်ကုန်ပြီ၊ ခါနိဣဒါနိ
ယရုအခါ၌၊ ပုနုပ္ပတေ၊ တတန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့
ဧကဓမ္မသဝ နယောထေရော၊ ဧကဓမ္မသဝနိယထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါ
ထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။ ဧကဓမ္မသဝနိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၆၈) အဓိစေတသော၊ ခပ်သိမ်းသော စိတ်တို့ထက်လွန်သော အရဟတ္တဖိုလ်စိတ်နှင့် ပြည့်စုံထသော၊ အပ္ပမဇ္ဇတော၊ မမေ့မလျော့အပြစ်မှရှိသော တရားတို့၌ အမှန်အကန်ပြုထေ့ရှိထသော၊ ရနိနော၊ ရနိဟုဆိုအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ပညာနှင့် ပြည့်စုံသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ မောနပထေသု၊ အရဟတ္တဖိုလ်၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော သုံးဆဲ့နှစ်ပါးကုန်သော ဗောဓိပက္ခိယတရားတို့၌၊ သုသိက္ခတော၊ ကောင်းစွာကုန်အင်ပြီးထသော၊ တာဒိနော၊ ထောက်ခံရှစ်ပါးတရားတို့ကြောင့်မကုန်ထွပ်သော သဘောရှိထသော၊ ဥပသန္တဿ၊ ငြိမ်သက်သော ကိုယ်စိတ်ရှိထသော၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သတိမတော၊ မကင်းသော သတိရှိထသော၊ ဝိတသဝဿ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သောကာ၊ မိုးရိပ်ခြင်းတို့သည်၊ နာဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧကုဒါနိယေထေရော၊ ဧကုဒါနိယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ၊ ဧကုဒါနိယထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

☞ (၆၉) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မဟာတော၊ များမြတ်သော သီလစသော ဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာထုရားရှ၊ မဟာရသံ၊ မြတ်သော ဝိရတ္တိအရသာဟုဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗညုတညာဏဝရေန၊ မြတ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုတွာန၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ အမထဿ၊ သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ မဂ္ဂံ၊ အဋ္ဌဂီကမဂ်ဟုရားကို၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ပရိပဇ္ဇိ၊ ကျင့်ပြီး၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ယောဂက္ခေမဿ၊ ယောဂ၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ ပထဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်းအကြောင်း၌၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဆန္ဒေထေရော၊ ဆန္ဒထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။

ဆန္ဒထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏

(၇၀) ဣဝေသကော၊ ဤလောက၌၊ သီလမေဝ၊ စင်ကြယ်သော ပါတိမောက္ခသံဝရသီလသည်သာလျှင်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ပန၊ ထိုထက်ကား၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဥတ္တမောသေဋ္ဌော၊ မြတ်၏၊ မနုဿေသုစ၊ လူတို့၌ ထည်းကောင်း၊ ဒေဝေသုစ၊ နတ်တို့၌ ထည်းကောင်း၊ သီလပညာထထေဝ၊ သီလပညာဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဇယံဇယော၊ ဆန်ကုန်စာကံဖြစ်သော ကာမကိလေသာတို့ကို အောင်နိုင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုဏ္ဏောထေရော၊ ပုဏ္ဏထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။ ပုဏ္ဏထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

သတ္တမော၊ ခုနှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ထေဿ၊ ထိုသတ္တမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိကား၊ ဝပေါစ၊ ဝပ ထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တောစ၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တထေရ်လည်းကောင်း၊ ပက္ခော စ၊ ပက္ခထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝိမလကောဏ္ဍညောစ၊ ဝိမလကောဏ္ဍည ထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥက္ခေပကတဝဇ္ဇောစ၊ ဥက္ခေပကတဝဇ္ဇထေရ်လည်း ကောင်း၊ မေဃိယောစ၊ မေဃိယထေရ်လည်းကောင်း၊ ဧကဝဋ္ဌိကောစ၊ ဧက ဝဋ္ဌိကထေရ်လည်းကောင်း၊ ဧကုဒါနိယဆလောစ၊ ဧကုဒါနိယထေရ်ဆန္ဒ ထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာဗ္ဗလော၊ မြတ်သောပညာအားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပုဏ္ဏတ္ထော၊ ပုဏ္ဏထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။

သတ္တမဝဂ်ပြီး၏။

ကောနိပါတ်-၈-အဋ္ဌမဝဂ်၊

(၇၀) သုသုခမနိပုတ္တတ္ထဒဿိနာ၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲ့သောနူးညံ့ သိမ်မွေ့ သောသတ္တပုဂ္ဂိုလ်သမုပ္ပါဒ်စသော အနက်တို့ကိုအနိပ္ပာအစရှိသည်သို့ ကင်၍ရှု တတ်ထံသော၊ မတိကု သလေန၊ ပညာပွားအံ့သည်ကိုဆင်ခြင်တတ်သော ဓမ္မဝိစယသံဃောဇ္ဈင်ပညာကိုဖြစ်စေခြင်း၌ လိမ္မာထသော၊ နိဝါတဝုတ္တိနာ၊ သီတင်းကြီး သီတင်းပတ်သီတင်းလတ်တို့၌ လျော်ပတ်သောနှင့်ချသော အကျင့်ရှိထသော၊ သံသေဝိတယုဒ္ဓသီလိနာ၊ တရားတို့သည်အလေ့အကျက် ပြုအပ်သောသီလဖြင့် သီလရှိထသော၊ တေနပုဂ္ဂထေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒုလ္လဘံ၊ ရနဲ့သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတံသမ္ဘံ၊ ဤအလုံးစုံကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသော သူသည်၊ နပိရသောစ၊ မကြာမြင့်မှီလျှင်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဝုတ္တတိ၊ ရ လိမ့်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝတ္ထုပါယောထေရော၊ ဝတ္ထုပါယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ခေါ်ပြီ။

ဝတ္ထုပါယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၇၁) သုသုခနိထဂ္ဂေါ၊ ကောင်းစွာပွားသော အရှက်အခက်အညွန့်ရှိ ထသော၊ ပသာဓဇာတော၊ အခက်တို့၏ အခပ်အသက်၌ရောက်သောခက် သေးရှိသော၊ ကဋ္ဌိရော၊ ဝါးညွန့်သည်၊ ဒုန္နိက္ခမော၊ ဝါးချုံ့ထွက်နိုင်ခဲ့သည်၊ ဟောဘိယထော၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံထထာ၊ ထိုအတူ၊ အယံပိ၊ ငါသည်လည်း၊ ဘရိယာယ၊ မယားဖြင့်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ အာနိတာယ၊ ဆောင်အပ်သော၊ ပုတ္တ မိတာဒိဝသေန၊ သားသွီးစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝနိတဂ္ဂေါ၊ ပွားသောအ

ခက်အလက်သည်။ အာသတ္တိဝသေန၊ ငြိသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ နန္ဒီဟ၊ နိယော၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။ တဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနနိတာယံ၊ မထောင်အပ်သောမယားဖြင့်၊ ဒါနိ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အနုမညံ့အနုဇာနာပေတွာ၊ ခွင့်ပြုစေ၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်။ အမိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာတုမောထေရော၊ အာတုမထေရ်သည်။ မာတုယာ၊ အမိအား၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ အာတုမထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၇၃) ဇိန္တုဗ္ဗ၊ အိုခြင်းဖြင့်နှိုက်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍သွားကျိုးခြင်းအရေလိပ်ခြင်းဆံဖြူခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ကိုလည်းကောင်း၊ နုကွဲတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗျာမိတံ၊ နာခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အာယုသင်္ခါယံ၊ ဇီဝိန္ဒြေဟုဆိုအပ်သောအသက်၏ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့၊ ဂတံ၊ ရောက်သော၊ မတံ၊ သေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသ္မာ၊ ဥပဇာတ်ဖြင့်မြင်၍၊ တထော၊ ထိုအိုခြင်းနာခြင်းသေခြင်းမှ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိက္ခမိတုန၊ ထွက်မြောက်၍၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏။ မနောရမာနိ၊ ရာဂမကင်းကုန်သေးသောသူတို့၏နှလုံးကိုမွေ့လျော်စေတတ်ကုန်သော၊ နိကာမာနိ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟာယပဇဟိတွာ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်ပယ်၍၊ ပဗ္ဗဇိံ ဥပါဒမိံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတာဝေါထေရော၊ မာတာဝထေရ်သည်။ ကာမာနံ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟာနကိတ္တနုရုခေန၊ ပယ်ခြင်းကိုကြားသောအတ္တိကံဖြင့်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

မာတာပထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၇၄) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ကာမတ္ထန္ဓောစ၊ အလုံးစုံအလိုရှိအပ်သော ဝတ္ထုကာမတို့၌တပ်သောကာမတ္ထန္တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒေါစ၊ စိတ်၏ပုဂံကြောင်းဖြစ်သောဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ ထိန မိဒ္ဓဗ္ဗ၊ စိတ်၏မခန့်ခြင်းအားမထုတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော ထိနစေတသိက်တို့၏ မခန့်ခြင်း အားမထုတ်ခြင်းလက္ခဏာရှိသောမိဒ္ဓကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ စိတ်၏ပျံ့လွင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိသောဥဒ္ဓစ္စပြုအပ်ပြီးသောရုစရိုက်မပြုအပ်သေးသောသုစရိုက်တို့၌နောင်တကာတန်ပူဘန်ခြင်းလက္ခဏာရှိသောကုက္ကုပ္ပကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပိကိတ္တာစ၊ သုရားတရားသံဃာသိက္ခာသိတင်းသုံးတော်တို့၌ယုံမှားခြင်းလက္ခဏာရှိသော ဝိပိကိတ္တာကိုလည်းကောင်း၊ ယသသဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်သိမ်း၊ သဗ္ဗန္တိန္ဒတ္တာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်သော ကြောင့်၊ နုပိစ္ဆတံ၊ မိမိသန္တာန်၌မရှိ၊ တဿ သိက္ခုနော၊

ထိုရဟန်းအား၊ ကိဗ္ဗိ၊ တရံတရသော၊ ကရဏီယံ၊ ပြုသွပ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုယာမနောထေရော၊ သုယာမနေထေရ်သည်၊ အညာပဒေသေန၊ သူတပါးကိုညွှန်းခြင်းဖြင့်၊ အညံ့ဗျာကရထေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကြားခြင်းဖြင့်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

သုယာမနေထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၇၅) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သုဝိဟိတာနံ၊ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော တရားဒေသနာရှိကုန်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဓဿနံ၊ ဖူးရခြင်းထိုအရိယာတို့၏တရားကိုကြားနားရခြင်းသည်၊ သာဓု၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကိုဆောင်ဘတ်သည်သာလျှင်ထည်း၊ တေသံ၊ ထိုအရိယာသူတော်ကောင်းတို့သို့၊ ဥပသကံမိတ္တာ၊ ကပ်၍၊ ကင်္ဂါ၊ ယုံမှားခြင်းကို၊ ပုစ္ဆ နေပိ၊ မေးခြင်း၌ ထည်း၊ ကင်္ဂါ၊ ယုံမှားသောအရာကို၊ သိဇ္ဇတိပဒ္ဓိဝိနောဒေတိ၊ ပျောက်နှိုင်၏၊ ဗုဒ္ဓါပညာ၏ ပွားခြင်းသည်လည်း၊ ဝဗုတိ၊ ပွား၏၊ တေ၊ ထိုအရိယာသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဗာထမ္ဘိ၊ သူရိုက်ကိုလည်း၊ ပဏ္ဍိတံပဏ္ဍိတဘာဝံ၊ ပညာရှိ၏အဖြစ်သို့၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ထေသ္မာတေနကာရထေန၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ပြီးသော အကြောင်းကြောင့်၊ သတံ၊ အရိယာ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သမာဂမော၊ ပေါင်းတော်ရခြင်းသည်၊ သာဓု၊ ကောင်းကျိုးကို ဆောင်ဘတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုသာရဒေါထေရော၊ သုသာရဒထေရ်သည်၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယာနိသံသကိတ္တနေန၊ သူတော်ကောင်းတို့နှင့်ပေါင်းတော်ရခြင်း၌ အကျိုးစက်ကိုကြားသဖြင့်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။ သုသာရဒထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၇၆) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဥပ္ပကန္တေသု၊ တက်သော မာနဥဒ္ဓစ္စထမ္ဘိသာရမ္ဘအစရှိသည်တို့ဖြင့်မငြိမ်းကုန်သေးသော သူတို့၌၊ နိပတေနိပ္ပတေယျ၊ ထိုတရားတို့ကို ကြဉ်သဖြင့်နှိပ်ချသော အသက်မွေးခြင်းရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ နိပ္ပတေန္တေသု၊ ဖျင်းသဖြင့်ဂုဏ်မှ ယုတ်ကုန်သောသူတို့၌၊ ဥပ္ပတေယျ၊ ဖျင်းခြင်းမှလွတ်စေ၍ ထုံ့လအားထုတ်သဖြင့် သိထစသော ဂုဏ်အားဖြင့် ဖြစ်စေရာ၏၊ အဝသမာနေသု၊ ကိလေသာဟူသောအပေါင်းအတော်ဖြင့်မနေကုန်သောသူတို့နှင့်၊ ဝသော၊ ထိုအရိယာသူတော်ကောင်းတို့အလိုသို့လိုက်၍ နေရာ၏၊ ရမမာနေသု၊ ကိလေသာကာမဂုဏ်ဖြင့်မွေ့ထျော်၍နေကုန်သောသူတို့၌၊ နောရမေနမေယျ၊ မိမိသည် ကာမဂုဏ်ဟူသော မွေ့ထျော်သောအခြင်းအရာဖြင့် မနေရာ၊ နိရာမိဗျာနာဒိရတိယာ၊ အာမိသကင်းသောဗျာနစသောမွေ့ထျော်ခြင်းဖြင့်၊ ရမေယျ၊ မွေ့ထျော်နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပိယဉ္စ

ယောထေရော၊ ဝိယဉ္ဇယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊
ဆိုပြီ၊ ဝိယဉ္ဇယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၇၇) အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣဒံဝိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးစိတ်ကို
မနှိပ်ဖို့ကာသန္တံ၊ အစာရိ၊ မတည်တန့်သောအားဖြင့်ထိုထိုသို့သောအာရုံနှိ
လည်၏။ စာရိကံ၊ အလိုရှိတိုင်းသောအာရုံနှိဖြစ်၏။ ယေနအာရုပ္ပတေန၊ အ
ကြင်အာရုံဖြင့်၊ ဣစ္ဆကံ၊ အလိုရှိ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်အာရုံနှိ၊ ကာဓံ၊ ဣစ္ဆိတံ၊
အလိုရှိအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာရုံသို့၊ ယထာသုခံ၊ အလိုရှိသောအတိုင်းသွား
သောအားဖြင့်ချမ်းသာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အဇ္ဇ၊ ယခု၊ တံဝိတ္တံ၊ ထိုအလို
ရှိတိုင်းသွားသောစိတ်ကို၊ ယောနိသော၊ သင့်သောအကြောင်းအားဖြင့်၊ နိဂ္ဂ
ဟိသာမိ၊ အစိတ်အတောက်မရှိအောင်နှိပ်ပေးအံ့၊ ယထာကိ၊ အဘယ်ကဲ့
သို့နည်းဟူမူကား၊ ပုဘိန္နံ၊ အရံယစ်သဖြင့်ပျက်သော၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ဆိုးကို၊
အင်္ဂုသပ္ပဟော၊ ချွန်းကိုကိုင်စွဲသောဆင်ဆရာသည်၊ နိဂ္ဂဟောဝိယ၊ လွန်၍
မပြေးနိုင်အောင်ချွန်းဖြင့်နှိပ်ဆွဲသကဲ့သို့တည်း၊ ယောနိသောမနထိကာရေ
န၊ အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟိသာမိ၊ ထိုဆင်ရှိုင်းနှင်တူသောစိတ်ကို
ကမ္မဋ္ဌာန်းမှလွန်၍ မပြေးစိတ်သောဌါ နှိပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟတ္ထာရောဟ
ပုတ္တောထေရော၊ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊
အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ဟတ္ထာရောဟပုတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၇၈) အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယံညာဏံ၊ အကြင်အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်ကို၊
အနိဗ္ဗိသံအဝိဇ္ဇန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ အနေကဇာတိသံသာရံ၊ များစွာမရေ
တွက်နိုင်သောဖြစ်ခြင်းရှိသောသံသာရာကာလပတ်လုံး၊ သန္တာဝိသံသံသာ
ရိ၊ ငါ့ကျင်သည်ရပြီ၊ နက္ခဏဇာတသ၊ ဖြစ်သောဆင်းရဲရှိသော၊ တထာမေ၊
ထိုငါ့အား၊ နက္ခဏန္တော၊ ဆင်းရဲအပေါင်းကို၊ အပရဇ္ဈေဝိန္ဒသိတော၊ အရ
ဟတ္တမဂ်ဖြင့်ပျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေဏ္ဍသိရောထေရော၊ မေဏ္ဍသိ
ရထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

မေဏ္ဍသိရထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၇၉) သဗ္ဗောရာဂေါ၊ ကာမရာဂစသောအပြားဖြင့်များသောအလုံးစုံ
သောရာဂကို၊ ပဟိနော၊ အရိယမဂ်ကိုပွားစေသဖြင့်သရဇ္ဈ ဧပဟာနံ၏
အစွမ်းဖြင့်ပတ်အပ်ပြီ။ သဗ္ဗောဒေါသော၊ အစာတဝတ္ထုစသော အားဖြင့်
များသော အပြားရှိသောဒေါသကို၊ သမူဟတော၊ မဂ်ဖြင့်နှုတ်အပ်ပြီ၊ မေ၊
ငါ့အား၊ သဗ္ဗော၊ အလုံးစုံသော၊ မောဟော၊ နုက္ခေအညာဏံအစရှိသောအား
ဖြင့်ရှစ်ပါးအပြားရှိသောမောဟသည်၊ ဝိဂတော၊ ကင်းပြီ၊ သိတိတူတော၊

အကြွင်းမရှိသောကိလေသာတို့၏ ပူလောင်ခြင်း၏မရှိသော အားဖြင့်ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ နိဗ္ဗာန်တော၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့် ငြိမ်းခြင်းသို့ရောက်သည်။ အတ္တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရက္ခိတောထေရော၊ ရက္ခိတထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ပဟိနကိလေသာပစ္စဝေက္ခနော၊ ဝယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာကိုဆင်ခြင်သဖြင့်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ရက္ခိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၈၀) မယာ၊ ငါသည်။ အပ္ပံဝါ၊ ဝတ္ထုစေတနာလုံ လက်လေသာတို့၏ အားနည်းခြင်းဖြင့်အားနည်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ ဗဟိုဂါ၊ ထိုဝတ္ထုစသည်တို့၏အားကြီးသောအဖြစ်မပြတ်ဖြစ်သောအဖြစ်ဖြင့်များသည်လည်းဖြစ်သော၊ ယံကမ္ပံ၊ အကြင်ကံကို၊ ပကတံဥပပိတံ၊ ဆည်းဘူးအပ်ပြီးစော်သဖွဲ့၊ ဤအဆုံးစုံသော ကံသည်။ ပရိက္ခိတံ၊ ကံ၏ကုန်ခြင်းကို ပြုတတ်သောမဂ်ကို၊ သဖြင့်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ဓါနိဗ္ဗဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနုပ္ပဂေါတဘာနိဘဝသစ်၌ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဂ္ဂေါထေရော၊ ဥဂ္ဂထေရ်သည်။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝရုပန္နောဒဒိပနော၊ ဝရ်ကိုဖြတ်ခြင်းကို ပြုသဖြင့်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဥဂ္ဂထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

အဋ္ဌမော၊ ရှစ်ခုတို့၏ပြည့်ကြောင်ဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ယထာ၊ ထိုအဋ္ဌမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိကား၊ ဝန္တုပါထော၊ ဝန္တုပါထအမည်ရှိသော၊ ယောထေရော၊ အကြင်ထေရ်လည်းကောင်း၊ အာတုမောထေရော၊ အာတုမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣသိ၊ ဝိသက္ခန္ဓစသော တရားကိုရှာဖွေထွေရှိသော၊ မာဏဝေါထေရော၊ မာဏဝထေရ်လည်းကောင်း၊ သုယာမာနောထေရော၊ သုယာမနထေရ်လည်းကောင်း၊ သုသာရဒေါထေရော၊ သုသာရဒထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝိယဉ္ဇယော၊ ဝိယဉ္ဇအမည်ရှိသော၊ ယောစထေရော၊ အကြင်ထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ အာရောဟပုတ္တောထေရော၊ အာရောဟပုတ္တထေရ်လည်းကောင်း၊ မေဗ္ဗူသိရောထေရော၊ မေဗ္ဗူသိရထေရ်လည်းကောင်း၊ ရက္ခိတောထေရော၊ ရက္ခိတထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥဂ္ဂသဒ္ဓယော၊ ဥဂ္ဂမည်သောထေရ် လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် တည်း။ အဋ္ဌဝဂ်ပြီး၏။ ။

(၈၁) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပကတံ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ယောက်ပြု

အပ်သော၊ ယဉ္ဇပပါပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကံသည်လည်းကောင်း၊ ဣတော၊ ဤ
 ဘဝမှ၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အညာသဇာတိသု၊ ကပါးသော အတ္တထောတို့၌၊ ကတံ၊
 ပြုအပ်သော၊ ယဉ္ဇကမ္ပံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကံသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံကမ္ပံ၊ ထိုကံသည်၊ ဣဝေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌သာလျှင်၊ ဝေဒ
 နိယံ၊ ခံစားအပ်သော အကျိုးရှိ၏၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဿကမ္ပ
 သာ၊ ထိုကံ၏၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ဝတ္ထု၊ အကျိုးပေးရာကာလဟုဆိုအပ်
 သော ခန္ဓာအစဉ်သည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိပြီ ၊ ဣဝေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌သာလျှင်၊
 နိရုဇ္ဈန္တိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်စိတ်နှင့် တကွချုပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမိတိဂုတ္တော
 ထေရော၊ သမိတိဂုတ္တထေရ်သည်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ကတပါပကမ္ပဿ၊
 ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံ၏၊ ပတိနဘာဝံ၊ အကြွင်းမဲ့ပယ်အပ်ပြီးသော
 အဖြစ်ကို၊ ဝိဘာဝန္တေန၊ ထင်းရှားပြုသဖြင့်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာ
 သိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ၊ သမတိဂုတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၈၂) အမ္မ၊ အမိ၊ ယေနယေန၊ အကြင်အကြင်အရပ်၌၊ သုဘိက္ခာနိ၊
 ရလွယ်သော ခွင်းရှိသော တိုင်းတို့သည်၊ သိဝါနိ၊ အနာမရှိကုန်သည်၊ အဘ
 ယာနိ၊ မိုးသုစသော ဘေးမရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝုတ္တက၊ ချစ်
 သား၊ တေန၊ ထိုအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆသယ၊ သွားထေထော၊ တေ၊ သင်ချစ်သားအား၊
 သောကပဟတော၊ ဆိုအပ်သော ဂုဏ်မှကင်းသော တိုင်းတို့သို့ သွား၍ ငတ်
 မွတ်ခြင်းစသော ဘေးကြောင့် စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်အပ်သည်၊ မာဘာဝ၊
 မဖြစ်စေထင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကဿပေ၊ ထေရော၊ ကဿပထေရ်သည်၊ မာ
 တုယာ၊ အမိ၏၊ သောကရဟိတဋ္ဌာနဂမနံ၊ ကြောင့်ကြခြင်း ကင်းရာအရပ်
 သို့ သွားခြင်းကို၊ အာသိသဝသေန၊ ထောင့်တသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဆို
 အပ်သော၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ကဿပထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၈၃) သိဟ၊ သိဟ၊ ဝုတ္တိန္ဒိဝံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အတန္တိတော၊ ကမ္ပဋ္ဌာနံ၊
 စီးပြန်းခြင်း၌ မပျင်းမရိသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပမတ္တော၊ ခပ်ထိမ်းသော ဣရိယာ
 ပုထ်တို့၌ မကင်းသော သတိပညာရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရ၊ နေထော၊ ထုံ၊ သင်
 သည်၊ ကုသလံဓမ္မံ၊ သမထဝိပဿနာတရားထော ကုတ္တရာတရားကို၊ ဘာ
 ဝေဟိ၊ ပွားစေထော၊ သရဿယံ အတ္တဘာဝံ၊ အတ္တဘောကို၊ သိစံ၊ လျှင်စွာ၊
 ဇဟ၊ ထိုကိုယ်၌ စပ်သော ခန္ဓာဂကို ပယ်သဖြင့် စွန့်ထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိ
 ဟောထေရော၊ သိဟထေရ်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထု

ရားသည်၊ ဩဝါဒဒါနရသေန၊ အဆုံးအမကိုပေးခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်၊
ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

သီဟထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၈၄) ။ ဘောနိတာ၊ ဒိုနိတမည်သောရဟန်း၊ သဗ္ဗရတ္တိ၊ အထုံးစုံသော
ညဉ့်ပတ်ထုံး၊ သုပိတွာန၊ ဒိဝိန္ဒ၊ ဒိဝါ၊ အထုံးစုံသောနေ့အညီပတ်ထုံး၊ သံဝ
ဏိကော၊ အပေါင်းအတော်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်တကွ၊ ရတော၊ မဂ်
ဖိုလ်မှဖိစားဖြစ်သောစကား ဆိုခြင်း၌မွေ့ထောင်ထွက်၊ ဝိဟာသေ၊ နေထိ၏
တကား၊ ဧဗ္ဗေခော၊ ပညာမရှိသောသင်သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝင့်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊
အဆုံးကို၊ ကုဒါသုနာမ၊ အဘယ်မည်သောအခါ၌လျှင်၊ ကရိသတိ၊ ပြုနိုင်
အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိတောထေရော၊ နိတထေရ်သည်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ဩဝါဒပသေန၊ ဆုံးမသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူ
အပ်သော၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

နိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၈၅) ။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝိတ္တနိမိတ္တဿ၊ ဘာဝနာစိတ်၏အ
ကြောင်း၌၊ ကောဝိဒေါ၊ ဤအခါ၌စိတ်ကိုမြှောက်အပ်၏ စသည်ဖြင့်ယူ
ခြင်း၌ထိမ္မာသောရဟန်းသည်၊ ပပိဝေကရသံ၊ ကာယပိဝေကပိတ္တပိဝေက
၏အရသာကို၊ ဝိဇာနိယ၊ သိ၍၊ နိပကော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုဆောင်ခြင်း၌ထိမ္မာ
သော၊ ပပိဿတော၊ ရှေးရှုထင်သောသတိရှိသောရဟန်းသည်၊ ဈာနိယံ၊ ဈာနိ
ယန္တော၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဈာနသက္ခယ၊ ပနိဇ္ဈာန ဈာန်ကိုဝင်စား သည်
ဖြစ်၍၊ နိရာမိသံ၊ ကာမာမိသဆန္ဒာမိသတို့နှင့်မရောသော၊ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်း
သာဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ အဓိဂစ္ဆေယျသံထုဇ္ဈေယျ၊ သုံးဆောင်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ သုနာဂေါထေရော၊ သုနာဂထေရ်သည်၊ ဝိက္ခုန္တံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မ
ဒေသနာပဓေသေန၊ တရားဟောခြင်းကိုညွှန်းပြသဖြင့်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာ
ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။ သုနာဂထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၈၆) ။ ဣဝ၊ ဤထုရားသာသနာတော်၌၊ နိဗ္ဗာနဂမော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း
၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤအင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသောမဂ်
သည်၊ ဟောတိယထော၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထော၊ ထိုအတူ၊ ဣတော၊ ဤသာ
သနာတော်မှ၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပဋိဖြစ်သော၊ ဝုထုအညဝါဒိနံ၊ အထူးထူးအပြား
ပြားများသောအယုဂ္ဂါနုသောဒိဋ္ဌိတို့၏၊ သမယေ၊ အယုဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာနဂမနော၊
နိဗ္ဗာန်ကိုရခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိဧဝံ၊
ဤသို့၊ သတ္ထာ၊ လူနတ်တို့၏ ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ထဂဂါ၊ ထုန်းတော်

ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သယံသယမေဝ၊
 ကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်၊ သယမ္ပညာထေရ်၊ သယမ္ပညာဇာတိဖြင့်၊ ညာတံ၊ သိ
 တော်မူ၍၊ ပါဏိတဇော၊ ထက်ဝါးပြင်၌၊ အမထကံဝိယ၊ ရှစ်ရှားသီးကိုကွဲ
 သို့၊ ဒဿယံ ဒဿယန္တော၊ ပြတော်မူလျက်၊ သံဃံ၊ ရဟန်းအပေါင်းဟု
 ဆိုအပ်သော ဝေဏေယျသတ္တဝါကို၊ အနုသာသိ၊ ဆုံးမတော်မူပြီး၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ နာဂိတောထေရော၊ နာဂိတထေရ်သည်၊ ဝိတိဝေဂေန၊ ဝိတိအဟုန်ဖြင့်၊
 ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။

နာဂိတထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၈၇) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ယထာဘူတံ၊ မဂ်ဉာဏ်
 ဖြင့်မဖောက်မပြန်၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ တောဘုမ္မကတရားအပေါင်း
 သည်၊ နက္ခယဂ္ဂတည်းဟု သိခြင်းစသော ပညာဖြင့်မြင်အပ်ကုန်ပြီး၊ သဗ္ဗေ၊
 အလုံးစုံကုန်သော၊ တဝါ၊ ကာမဘဝ ဥပပတ္တိဘဝတို့ကို၊ ပဒါလိတာ၊ မဂ်
 ဉာဏ်တည်းဟူသော ထက်နက်ဖြင့် ခွဲပောက်ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီး၊ ဇာတိ
 သံသာရော၊ ဤဘဝထိုဘဝသို့ ထွင်ထည်ရခြင်း စသော ဇာတိလျှင်အ
 ကြောင်းရှိသော သံသာရာသည်၊ ဝိက္ခိတော၊ ကုန်ပြီး၊ ဓါနိဇ္ဈာနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ပုနန္တဝေါ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပဝိ
 ဋ္ဌာထေရော၊ ပဝိဋ္ဌထေရ်သည်၊ အညံ့ဖျာကရထဝသေန၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 ကိုကြားသဖြင့်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။

ပဝိဋ္ဌထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၈၈) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မဟောစော၊ ကြီးစွာသောရေအယဉ်၌၊
 ဝုပ္ပမာနော၊ မျောသောသူကို၊ ဥဒကာ၊ ရေမှ၊ ထထံ၊ ကြည်းထက်သို့၊ အတ္တာ
 နံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓရိတံ၊ ထုတ်တင်ခြင်းငှါ၊ သမတ္ထော၊ စွမ်းနှိုင်သော၊ ပုရိ
 သောဝိယံ၊ ယောကျ်ားကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ဆိုအတူ၊ မဟောစော၊ သံဝေရာ
 တည်းဟူသောကြီးစွာသောဝဲဩစာ၌၊ ဝုပ္ပမာနော၊ ကိလေသာအဘိသင်္ခါ
 ရအဟုန်ဖြင့်မျောသော၊ အဟံ၊ ငါ့ကို၊ အရိယမဂ္ဂနာဝံ၊ သမထဝိပဿနာနှင့်
 ပြည့်စုံသောအရိယမဂ္ဂင်တည်းဟူသော ထွေကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ တတော၊
 ထိုသံရာတည်းဟူသောရေအယဉ်မှ၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ထထံ၊ နိဗ္ဗာန်
 တည်းဟူသော ကြည်းထက်သို့၊ ဥဒ္ဓရိတံ၊ ပတ္တု၊ ရောက်ခြင်းငှါ၊ အသက္ခိ
 ဝတာ၊ ဩော်စွမ်းနှိုင်လေစွတကား၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 သစ္စာနိ၊ ဒုက္ခသစ္စာစသောလေးပါးသောသစ္စာတို့ကို၊ ပရိဝိဇ္ဇိ၊ အရိယမဂ်
 ဉာဏ်ဖြင့်သိပြီး၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဥဒကာ၊ ရေမှ၊

ထလံ၊ ကြည်းထက်သို၊ ဥဒ္ဓါထံ၊ ထုတ်ဆောင်ခြင်းငှါ၊ အသက္ခိ၊ စွမ်းနိုင်လေ
သည်ကား၊ အဟောဝက၊ ဩဠာအံ့၊ ဘွယ်ရှိစွာကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇ္ဈနော
ထေရော၊ အဇ္ဈနထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

အဇ္ဈနထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၈၉) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါကား၊ ပကံ၊ ပကတိညွန့်နှင့်တူ
သောရာဂဟူသော ညွန့်မှလည်းကောင်း၊ ပလိပါ၊ အစောက်ထည်းနက်အ
ပြောလည်းကုန်၊ ဘွယ်ရှိစွာသောညွန့်နှင့်တူသော သားမယားစသည်၌ တင်သော
ကာမဆန္ဒတည်းဟူသော ညွန့်မှလည်းကောင်း၊ ဥတ္တိတ္ထာ၊ အနာဂါမိမဂ်
ဖြင့်ကူးမြောက်ပြီ၊ ပါတာထာ၊ အလွန်နက်သော သရဒ္ဓရာရေအယဉ်နှင့်တူ
သောအလွန်ကူးဆပ်နိုင်ခဲ့သောမိစ္ဆာအယုဉ်၊ ပရိဝုဇ္ဈိတာ၊ သောတာပတ္တိမဂ်
ကိုရသဖြင့်ကြည့်ဖြတ်အပ်ပြီ၊ ဩဇာစ၊ ကာမေပစသော ထေးပါးသော
ဩဇာမှ လည်းကောင်း၊ ဂန္ထာစ၊ အဘိဇ္ဈာကာယ ဂန္ထစသော ထေးပါး
သောဂန္ထတို့မှ လည်းကောင်း၊ ရုက္ခော၊ ထိုထိုသို့သော မဂ်ကိုရသဖြင့်
လွတ်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ မာနာ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောမာန်တို့ကို၊
ဝိသံဟတာ၊ အံရဟတ္တမဂ်ကို ရသဖြင့် အထူးအားဖြင့် ပျက်စီးခြင်းသို့
ရောက်စေအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝသဘောထေရော၊ ဒေဝသဘာ ထေရ်
သည်၊ ဝိတိဝေဝဝသေန၊ ဝိတိအဟုန်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊
အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။ ဒေဝသဘာထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၉၀) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော
ခန္ဓာတို့ကို၊ ပဝိညာတာ၊ ပိုင်းခြား၍ထိအပ်ကုန်ပြီ၊ ဆိန္ဒုမူလကော၊ ဖြတ်အော်ပြီး
သောသရဒ္ဓယသစ္စာတည်းဟူသောအဖြစ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တည်
ကုန်၏၊ ဒေတိသံသာရော၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းလျှင်အရင်းရှိသောသံသာရာစက်
သည်၊ ဝိက္ခိယော၊ ကုန်ပြီ၊ ခါနိဇ္ဈဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနတ္တ ဝေါ၊ တဘန်ဘဝသစ်
၌ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာမိဒက္ခောထေရော၊ သာ
မိဒက္ခထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

သာမိဒက္ခထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

နဝမော၊ ကိုးခု၊ မြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ။ ။ တဿ၊ ထိုနဝမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံကား၊ သမိတိဂုတ္တော၊
သမိဂုတ္တအမည်ရှိသော၊ ထေရောစ၊ ထေရ်လည်းကောင်း၊ ကဿပေါ၊ က
ဿပထေရ်လည်းကောင်း၊ သီဟသဂ္ဂယော၊ သီဟမည်သောထေရ်လည်း
ကောင်း၊ နိတော၊ နိတထေရ်လည်းကောင်း၊ သုနာဂေါ၊ သုနာဂုထေရ်လည်း

ကောင်း၊နာဂိတော၊နာဂိတထေရ်လည်းကောင်း၊မဗိဋ္ဌော၊ပဗိဋ္ဌထေရ်လည်း
ကောင်း၊အဇ္ဈ၊နောဇ္ဈသိ၊အဇ္ဈ၊နထေရ်လည်းကောင်း၊ ဇယော၊အောင်အပ်
ပြီးသောမာန်ရှိသော၊ဒေဝသဘောထေရော၊ဒေဝသဘာထေရ်လည်းကောင်း
မဟာဗ္ဗထေရ၊များမြတ်သော ပညာအားရှိသော၊ သာမိဒတ္တော၊ သာမိဒတ္တ
ထေရ်လည်းကောင်း၊ဣတိ၊ဤသည်လျှင်တည်း။ နဝမဝင်ပြီး၏ ။

ကောနိပါတ်-၁၀-ဒသမဝင်၊

(၉၀) အာဂုသော၊ငါ့ရှင်၊မယာ၊ငါသည်၊အဇ္ဈ၊ယနေ့၊နိရောဓသမာပတ္တိ
သမာပဇ္ဇာနာဒိဝသေန၊နိရောဓသမာပတ်ကိုဝင်စားခြင်းထေသမာပတ်ကို
ဝင်စားခြင်းဖြင့်၊ပရိသုတ္တံ၊သုံးဆောင်အပ်သော၊နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသည်၊အဘိ
မတံ၊ အလိုရှိအပ်သည်၊ သတ္တဝာပိတံ၊ပြီးပွင်းအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ဖထော၊
ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊ ခာဇကုထေ၊မင်းမျိုးဖြစ်သော အခါ၌၊ပရိ
သုတ္တံ၊သုံးဆောင် အပ်သော၊ သတဓုသံ၊ အထူးထူးများစွာသော အရသာ
ရှိသော၊ဘောဇဉ်သည်၊ဒေဝတ္တဘာဝေ၊နတ်ဖြစ်သောအခါ၌၊ပရိသုတ္တံ၊သုံး
ဆောင်အပ်သော၊ သုခေနံ၊နတ်တို့၏ သုခါထုတ်ကဲ့သို့၊ မတံအဘိမတံ၊
အလိုရှိအပ်သည်၊နဟောတိ၊မဖြစ်၊အပရိမိတဒသိနာ၊မပိုင်းခြားအပ်သော
ဖြစ်ခြင်း၊ပျက်ခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ငြိမ်သက်သော အသင်္ခတ
ဓာတ်ကိုမြင်တော်မူတတ်ထသော၊ဂေါတမေန၊ဂေါတမည်ရှိတော်မူသော
ဗုဒ္ဓေန၊မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဒေသိတော၊ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မော၊
နိဗ္ဗာန်တရားကို၊မယာ၊ငါသည်၊ အဇ္ဈ၊ယနေ့၊ ပရိသုတ္တော၊သုံးဆောင်ရပြီ၊
ဣတိ၊ဤသို့၊ ပရိသုတ္တကထေရော၊ပရိသုတ္တကထေရ်သည်၊ ဓမ္မဂါရုဗဟု
မာနေန၊ထရားတော်၌ရှိသောခြင်းများသဖြင့်၊ဣဝံဂါထံ၊ဤဂါထာကို၊အဘာ
သိတ္ထံ၊ဆိုပြီ။ ပရိသုတ္တကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

(၉၂) အာဂုသော၊ငါ့ရှင်တို့၊ ယဿ၊အကြင်အထုမရှိသောမြတ်သော
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊အာသဝါ၊ လေးပါးသော အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ပရိက္ခိတာ၊
အရိယမဂ်ဖြင့်ကုန်စေအပ်ကုန်ပြီ၊အာဟာဓရေ၊ဆွမ်းဘောဇဉ်စသောအာ
ဟာရ၌လည်း၊အနိသိတော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိစသည်တို့ဖြင့်မလွှမ်းမိုး မတိသီး
အပ်၊သုညတောစ၊ ရာဂအစရှိသည်တို့ မှုခိတ်သောသုညတ နိဗ္ဗာန်သည်
လည်းကောင်း၊အနိမိတ္တောစ၊ ရာဇအစရှိသောအကြောင်းမှ ကင်းရု၊ဖြစ်
သောအနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်သည်လည်းကောင်း၊ပိမောက္ခောစ၊ရာဂစသောတောင့်
တခြင်း၏ကင်းလွတ်ရာဖြစ်သော အပ္ပဏိဟိတပိမောက္ခနိဗ္ဗာန်သည်လည်း

ကောင်း၊ယဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဂေါစရော၊ သုညတစသောသုံးပါး
 သောကျက်စားရာ အာရုံသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာကာ
 သေ၊ ကောင်းကင်၌၊ သက္ကန္တံ၊ သွားကုန်သောဌာနတို့၏၊ ဝေန္တဿ၊ ပျံရာ
 ဖြစ်သော၊ ပဒန္တဿ၊ ခြေရာအသုံးဖြစ်သော အရပ်ကို၊ ဣမတ္ထိဋ္ဌာနေ၊ ဤအ
 ရပ်၌၊ ပါဒေတိ၊ ခြေတို့ဖြင့်၊ အတ္တမိတွာ၊ နင်း၍၊ နယန္တိ ဂစ္ဆန္တိ၊ ပျံသွားကုန်၏
 ဣဒံဋ္ဌာနံ၊ ဤအရပ်ကို၊ ဥရေန၊ ရင်ဖြင့်၊ ပဟရိတွာ၊ ထိခိုက်၍၊ နယန္တိ ဂစ္ဆန္တိ၊
 သွားကုန်၏၊ ဣဒံဋ္ဌာနံ၊ ဤအရပ်ကို၊ သိရေန၊ ဥက္ခောင်းဖြင့်၊ ဣဒံဋ္ဌာနံ၊ ဤအ
 ရပ်ကို၊ ပက္ခေဟိ၊ အတောင်တို့ဖြင့်၊ ပဟရိတွာ၊ ထိခိုက်၍၊ နယန္တိ ဂစ္ဆန္တိ၊
 သွားကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒုရန္တယံ၊ ယထာ၊ ထိခြင်းငှါ မတတ်ကောင်းသကဲ့
 သို့၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအထူသည်ကောင်း၊ ဧဝဉ္စပဿ၊ ဤသို့ပထ သမာပတ်
 စသည်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ သွားသောရဟန်းအား၊ နိရယပဓါဒိသု၊ ငရဲ
 သို့သွားသောခြေရာစသည်တို့တွင်၊ ဣမိနာပဒေန၊ ဤမည်သော နိရယပဒမ
 နုဿပဒစသည်ဖြင့်၊ ဂထေတိ၊ သွား၏ဟူ၍၊ ဒုရန္တယံ၊ ထိခြင်းငှါ မတတ်
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဇယေဝေရော၊ ဝိဇယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါ
 ထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ဝိဇယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၉၃) ဇေက၊ ဇေကရဟန်း၊ ဣမေ၊ ဤဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမ
 တို့သည်၊ ဒုက္ခဒုက္ခနိဗ္ဗတ္တကာ၊ ဆင်းရဲကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်၏၊ ဇေက၊ ဇေ
 ကရဟန်း၊ ဣမေကာမာ၊ ဤဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမတို့သည်၊ သုခါသုခ
 နိဗ္ဗတ္တကာ၊ ချမ်းသာကိုဖြစ်စေတတ်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဇေက
 ဇေကရဟန်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ကာမေ၊ ကိလေသာကာမဂုဏ်ဖြင့်
 ဝတ္ထုကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ကာမယတိ၊ ဣန္ဒြိယတိ၊ အလိုရှိ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊
 ဒုက္ခဒုက္ခနိဗ္ဗတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကို၊
 ကာမယတိ၊ ဣန္ဒြိယတိ၊ အလိုရှိသည်မည်၏၊ ဇေက၊ ဇေကရဟန်း၊ ယော၊ အကြင်
 သူသည်၊ ကာမေ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိလေသာကာမဂုဏ်တို့ကို၊ နကာမယ
 တိ၊ အလိုမရှိ၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဒုက္ခဒုက္ခနိဗ္ဗတ္တံ၊ ဆင်းရဲခြင်း၏အကြောင်း
 ဖြစ်သော ဝတ္ထုကာမကိုလည်း၊ နကာမယတိ၊ ဣန္ဒြိယတိ၊ အလိုမရှိသည်မည်
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေကောထေရော၊ ဇေကထေရ်သည်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာ
 ဆုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာ
 သိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ဇေကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၉၄) သာဗျုပ္ပတ္တဿ၊ သာကီဝင်မင်းသားဖြစ်တော်မူထံသော၊ ထိရိမ
 တော၊ ခြေပကာယနှစ်ပါးနှင့်တင့်တယ်ခြင်းကြက်သရေရှိတော်မူထံသော၊ တ

သာဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ မေမမ၊ ငါ၏နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည် အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ အဂ္ဂပတ္တေန၊ မြတ်သော သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့ရော် တော်မူပြီးထသော၊ ထေဒဘဂဝတော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အယအဂ္ဂ ဓမ္မော၊ ဤမြတ်သော ထောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးကို၊ သုဒေသိတော၊ ကောင်းစွာ မပေါက်မပြန်ထိတော်မူ၍ ဟောအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မေတ္တဇိ ဣစ္ဆေရာ၊ မေတ္တဇိထေရ်သည်၊ သဗ္ဗာရုံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ထောပေန္တော၊ မြီးပွမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

မေတ္တဇိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၆၅) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့အဖို့၊ ငါသည်၊ အန္ဓော၊ စက္ခု၊ ဤသည်ဖြစ်၍ ဟတနေတ္ထော၊ ပဝတ္ထိကာလမှပျက်သောမျက်စိရှိသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကန္ဓာ ရန္တာနုပက္ခန္ဓော၊ ခရီးခဲဖြစ်သောတော၌ရှည်စွာသောခရီးသို့သွားသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏၊ သယမာနောပိ၊ ရင်ပြင်ပသစ်နူးတုတ်၍ မြေ၌လူးထည်းထုက်ထည်း၊ ဂစ္ဆိယံ၊ ငါ၏ကိုယ်တည်းသွားလေအံ့၊ ပါပေန၊ ယုတ်မာသော၊ သဟာယေ န၊ အပေါင်းအဖော် ဖြစ်သောသာမဏေနှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တက္က၊ နဂစ္ဆိယံ၊ မသွားအံ့ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စက္ခုပါလောထေရာ၊ စက္ခုပါလထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါ ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ စက္ခုပါလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၆၆) ဧကယုတ္တံ၊ တပွင့်သောမြတ်ထေးပန်းကို၊ စဇိတွာနု၊ မြတ်စွာဘုရား စေတီတော်အား ပူဇော်ခြင်းကိုပြုသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်စွန့်ခြင်းကြောင့်၊ အသိတိဝဿကောနုယော၊ လူတို့အရေးအတွက်အားဖြင့် ကုဋေရှစ်ဆယ် တို့ပတ်လုံး၊ သက္ကေသု၊ နတ်ပြည်တို့၌၊ ပရိစာရေတွာ၊ ရူပါရုံအစရှိကုန်သော အာရုံတို့၌ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေကိုဖြစ်စေ၍၊ သေသကေန၊ ထိုကံ၏အမျိုး ကြွင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗူတော၊ ကိလေသာပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်ပြင်းခြင်းသို့ရောက်သည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခဏ္ဍသုမနောထေရာ၊ ခဏ္ဍသုမနထေရ်သည်၊ ဣဝံ ဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ခဏ္ဍသုမနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၆၇) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သတပလံ၊ တရာသောပိုတ်အချိန်အတိုင်း အရှည်ရှိသော၊ သောဝတ္ထံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ သတရာဇိကံ၊ များစွာသောအ နားရေးထည်းရှိထသော၊ ကံသံ၊ ရွှေလင်းပန်းကို၊ ဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ မတ္ထိကာပ ဏ္ဍံ၊ မြေဖြင့်ပြီးသောသပိတ်ကို၊ အဂ္ဂဟံ၊ ယူပြီ၊ ဣဒံပဗ္ဗရုပဂမနံ၊ ဤမြေသပိတ် ဖြင့်ဆွပ် ခံသော ရဟန်းအဖြစ် သို့ရောက်ခြင်းသည်၊ ဒုတိယာသိသေစနံ၊ ဒုတိယကြိမ် မြောက်သော အဘိတ်ထိက်သွန်းခြင်းမည်၏၊ တံ၊ ထိုဒုတိယကြိမ်

မြောက်သောအဘိသိက်သွန်းခြင်းသည်၊ ဥက္ကဋ္ဌဝံပဏီတံ၊ မြတ်စွာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိသောထေရော၊ တိဿထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ တိဿထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

☞ (၉၈) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ရှုပ်၊ တပ်မက်မောတွတ်သော မိန်းမအဆင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မျက်စိဖြင့်မြင်ခြင်းကြောင့်၊ သတိ၊ မတင့်တယ်သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော ကိုယ်၌ မတင့်တယ်ဟု အောက်မှေဆင်ခြင်သောသတိသည်၊ ရဋ္ဌာနဋ္ဌာ၊ ပျောက်ကင်းခဲ့၏၊ ဝိယံနိမိတ္တံ၊ ထင်မြင်သိုင်းသောအာရုံကိုသုတသုခအစရှိသဖြင့်ချစ်ခြင်းအကြောင်းရှိသည်ကိုပြု၍၊ မနသိကဧရာတော၊ မသင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းသောသူအား၊ သတိ၊ မတင့်တယ်သောကိုယ်၌မတင့်တယ်ဟုရှုသောသတိသည်၊ ရဋ္ဌာနဋ္ဌာ၊ ပျောက်ခဲ့၏၊ တတာဘူတော၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ သာရတ္ထပိတ္တော၊ ပြင်းစွာတပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ထိုရူပါရုံကိုခံစားနှစ်သက်၏၊ တဗ္ဗ၊ ထိုအာရုံကိုလည်း၊ အဇ္ဈောသတိဋ္ဌတိ၊ မျှခြင်းကိုပြီးစေချက်တည်၏၊ ဝေံဘူတဿ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော၊ တဿ၊ ထိုသူအား၊ ဘဝမူဿာဘဝဂါမိနော၊ သံသရာဘဝ၏အကြောင်း၏အဖြစ်သို့ကပ်ခြင်းသဘောရှိကုန်သော၊ အာဂဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝဗန္တိ၊ ပွားကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘယေထေရော၊ အဘယထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး။ ။

အဘယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၉၉) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယဿ၊ အကြင်ဘူအား၊ သဒ္ဓံ၊ တပ်မက်မောတွတ်သောသဒ္ဓါရုံကို၊ သုတွာ၊ သောတဗ္ဗါရဖြင့်ကြားသော ကြောင့်၊ သတိ၊ အသုဘအစရှိသည်ကိုအသုဘစသည်ဖြင့်ရှုခြင်းနှင့်ယှဉ်သောသတိသည်၊ ရဋ္ဌာနဋ္ဌာ၊ ကင်းပျောက်ခဲ့၏၊ ဝိယံနိမိတ္တံ၊ ထင်တိုင်းသောသဒ္ဓါရုံကိုသုတသုခစသည်ဖြင့်ချစ်ခြင်းအကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အယောနိသော၊ မနသိကဧရာတော၊ မသင့်သောအားဖြင့်နှလုံးသွင်းသော သူအားလည်း၊ သတိ၊ အသုဘသဘောရှိသောကိုယ်၌အသုဘဟုဖြစ်သောသတိသည်၊ ရဋ္ဌာနဋ္ဌာ၊ ပျောက်ခဲ့၏၊ တတာဘူတော၊ ထိုသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော၊ သောပုဂ္ဂထော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သာရတ္ထပိတ္တော၊ ထိုသဒ္ဓါရုံ၌တပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကို ခံစားနှစ်သက်၏၊ အဘိနန္ဒာပန၊ အလွန်နှစ်သက်သောသူသည်ကား၊ အဇ္ဈောသအဇ္ဈောသယ၊ ထိုအာရုံကိုမျှသဖြင့် ပြီးစေ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ ဝေံဘူတဿ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သော၊

သံသာရုံဥပဂါမိနော၊ သံသရာအကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍ကပ်သောသူအား၊
အာသဝေါ၊ လေးပါးသော အာသဝေါ တရားတို့သည်၊ ဝစန္ဒိ၊ ဝှိုးကုန်၏၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥတ္တိယောထေရော၊ ဥတ္တိယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာ
ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ဥတ္တိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၀၀) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သဗ္ဗပ္ပသာနသမ္ပန္နော၊ လေးပါးသောသဗ္ဗ
ပသာနနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ သတိပဋ္ဌာနဂေါစရော၊ ကာယာနုပဿနာသတိ
ပဋ္ဌာန်စသောလေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့၌ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ထည်
သောပိတ်ရှိထသော၊ ဝိရုတ္တိကုသမဉ္ဇေ၊ ဂုဏ်ဖြင့်တင့်တယ်သောမြတ်
သောအနံ့ရှိသောဝိရုတ္တိဟုဆိုအပ်သောပန်းဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်ထသော၊
တိက္ခ၊ ရဟန်းသည်၊ နဗိရသေဝ၊ မကြာမြင့်မှီသာလျှင်၊ အနာသဝေါ၊ အာ
သဝေါ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗိယတိ၊ သဥပါဒိသေသ အနုပါဒိသေသ
နိဗ္ဗာနခါတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒေဝသဘောထေရော၊ ဒေ
ဝသဘာထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဒေဝသဘာထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

ဒသမော၊ ဆံပင်ချမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ တဿ၊ ထိုဒသမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ ပရိပုဏ္ဏကောစ၊
ပရိပုဏ္ဏကထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝိဇယော၊ ဝိဇယထေရ်လည်းကောင်း၊
ဧရကော၊ ဧရကထေရ်လည်းကောင်း၊ မေတ္တဇိရနိ၊ မေတ္တဇိထေရ်လည်း
ကောင်း၊ စက္ခုပါလော၊ စက္ခုပါလ ထေရ်လည်းကောင်း၊ ခဏ္ဍသုမန၊
ခဏ္ဍသုမန ထေရ်လည်းကောင်း၊ တိသော၊ တိသထေရ်လည်းကောင်း၊
အာယောစ၊ အာယထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တိယော၊ ဥတ္တိယထေရ်လည်း
ကောင်း၊ မဟာပညော၊ ကြီးသောပညာရှိသော၊ ထေရော၊ ဒေဝသဘောပီစ၊
ဒေဝသဘာထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။

ဒသမဝဂ်ပြီး၏။

ကောနိပါတ်-၁၁-ကောဒသမဝဂ်။

(၁၀၁) တိက္ခ၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဂိဟိဂိဟိဘာဝံ၊ လူ၏အဖြစ်ကို၊
ဟိတွာ၊ ဝွန်၍၊ အနဝေါထိသတ္တော၊ စင်ကြယ်သော မဂ်တို့၏အစဉ်အားဖြင့်
ဆယ်ပါးသောအရိယာဝါသတို့၌မသုံးအပ်သော သီတင်းရှိသောသူသည်၊
ရခနင်္ဂီ၊ ထွန်သွားဖြင့် မြေတပိတ်ကိုတိုက်ဘိသကဲ့သို့ ကျမ်းတန်းသော
စကားဖြင့်မိမိကိုယ်ကိုခြစ်တတ်တူးတတ်သောသဘောရှိ၏၊ ဩဒရိကော၊

ဝမ်းကိုသာ ပွေးမြူတတ်၏။ ကုသိဘော၊ ပျင်းရိသောသဘောရှိ၏။ နိဝါပဝု
 ဌော၊ ဆန်ကွဲထမင်းစသောဝက်စာဖြင့်ပြည့်သောဝမ်းရှိသော၊ မဟာဝရာ
 ဟောဝ၊ ဝက်ကြီးကဲ့သို့၊ သမ္ပရိဝတ္တသာယာ၊ တလူးလည်းလည်း အိပ်ခြင်း
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိဒါရိတာ၊ အိပ်ကြူးသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မဇ္ဇော၊ ပညာနည်းသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဂတ္တံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ ဥပေတိ၊
 ကပ်ရေထိပ်သတည်း၊ အဟံပန၊ ငါမူကား၊ တပ္ပိပရိတာယ၊ ထိုမှပြန်သော၊
 သမာပဋိပတ္တိယာ၊ ကောင်းသောအကျင့်၏၊ မတ္တကံ၊ အပြီးသို့၊ ပါပိတတ္တာ၊
 ရောက်စေအပ်သောကြောင့်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိဿာမိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သတည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗေလဋ္ဌကောထေရော၊ ဗေလဋ္ဌက ထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊
 ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ဗေလဋ္ဌကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။
 (၁၀၂) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မာနေန၊ ငါသာလျှင်မြတ်၏စသောနည်း၊
 ဖြင့်ဖြစ်သောမာနသည်၊ ဝပ္ပိတာမာနသေ၊ အမျိုးဥစ္စာကိုမြတ်သဖြင့်ထူည့်
 ပတ်တတ်စွထကား၊ သင်္ခါရေသု၊ အတ္တတ္တိကဗာဟိရဖြစ်ကုန်သောသင်္ခါရ
 တရားတို့၌၊ သံကိတိဿမာနသေ၊ တော်မမူသောဟာမသို့စသောနိမိတ်ကို
 တတ်ယူခြင်းစသည်ဖြင့်ညစ်ညူးခြင်းသို့ရောက်တတ်စွတကား၊ သာတာ
 သာဘောန၊ သက်နိုးအစရှိသောအဝတ်တို့ကို ရခြင်းမရခြင်းအကြောင်းဖြစ်
 ကုန်သောချစ်ခြင်းရမ်းခြင်းဖြင့်၊ မထိတာအဘိဘဗိတာ၊ နှိပ်စက်ဘိစီးအပ်
 ကုန်စွတကား၊ ထေဝေဇ္ဇမပါပုဂ္ဂလော၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်၊ သမာမိ၊ သမာမိပဿနာအစွမ်းဖြင့်ပိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းအဖြစ်
 ကို၊ နာမိဂစ္ဆန္တိ၊ မရောက်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေတုစ္ဆတ္ထေရော၊ သေ
 တုစ္ဆထေရ်သည်၊ ကိထေသေ၊ ကိထေသောတို့ကို၊ ဂရဟန္တော၊ ကဲ့ရဲ့လို
 သည်ဖြစ်၍၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။

၊ ဝုသေတုစ္ဆထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၃) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဧတေန၊ ဤထာဘာအာမိ
 သမဂ္ဂယအာမိသရသဖြင့်၊ နအတ္တိကော၊ အလိုမရှိ၊ ဓမ္မရသေန၊ သုံးဆဲ့ခုနစ်
 ပါးသောဗောဓိပက္ခိယတရားအရသာကိုးပါးအပြားရှိသောထောဂုတ္တရာတ
 ရားအရသာဖြင့်၊ တပ္ပိတော၊ မြို့စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုခိတော၊ မြတ်သောသူ
 ခရှိသည်၊ ဟောဿာမိ၊ ဖြစ်အံ့၊ ဥတ္တမံ၊ အရသာတကာတို့ထက် မြတ်သော၊
 ရသဝဂ္ဂံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောမြတ်သော တရားအရသာကို၊ ဝိတုာ၊ သောကံ၍၊
 ပြီးတော့၊ တည့်၏၊ ဝိသေန၊ အဆိပ်နှင့်တူသော ကာမဂုဏ်အရသာနှင့်၊ သန္တ

ဝံသံသဂ္ဂံ၊ ဧရာနှောခြင်းကို၊ နကာဟာမိနကရိသ၊ ဝမိ၊ ငါမပြုလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ ဗန္ဓုနောထေရော၊ ဗန္ဓုနထေရ်သည်၊ ဓမ္မရသေနေဝ၊ တရားအရသာဖြင့်
သာလျှင်၊ တိတ္ထော၊ ရောင့်ရဲသည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒသေယန္တော၊
ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဗန္ဓုနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၄) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မေ၊ ငါ၏။ ကာယော၊ ရူပကာယသည်၊
လဟုကောဝတ၊ ကောင်းစွာ ထေ့ထားအပ်သော ဝတ်ဘော်ရှိသည်ဖြစ်၍
ပေါ့စွာထား၊ ဝိရုလေန၊ ပြန်ပြောသော၊ ဝိတိသုခေန၊ မြတ်သောဝိတိသုခ
ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓောဝဗုဒ္ဓောဝေ၊ တွေသည်သာလျှင်တည်း၊ မာထုတေန၊ လေသည်၊
ဒေဝိတံသိတ္တံ၊ ထွင့်အပ်သော၊ တုလမိဝ၊ ဝါဝွမ်းရကဲ့သို့၊ သဗ္ဗဟုကေန၊ ပေါ့
သော၊ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ ဗြဟ္မဇောကံ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်သို့၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏၊
မေ၊ ငါ၏၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ သိလဝတိစသိဝတိဝေ၊ ချမ်းမြေ့ခြင်းရှိ
သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတကောထေရော၊ ဝိတက
ထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဝိတကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၅) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယထိ၊ အာဝါသေ၊ အ
ကြင်ကျောင်း၌၊ ဥက္ကဋ္ဌဤတောဝိ၊ သပ္ပါယကိုမရသဖြင့်အလွန်ထောကုသိုလ်
တရားတို့၌မမွေ့ထွေခြင်းသည်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း
၌၊ ရမမာနောပိ၊ မွေ့ထွေသော်လည်း၊ နဝသေနဝသာမိ၊ ငါမနေ၊ ဣတရေ၊
ဤမှထမ်းသောကျောင်း၌၊ သပ္ပါယထာဘောန၊ သပ္ပါယကိုရသဖြင့်၊ နပက္က
မေနပက္ကာမိ၊ မဖဲ၊ ယထိ၊ အာဝါသေ၊ အကြင်ကျောင်း၌၊ ပစ္စယာ၊ ဆွမ်းစ
သောပစ္စည်းတို့ကို၊ သုထဘာ၊ ရထွယ်ကုန်၏၊ သမထဓမ္မော၊ ရဟန်းတရား
သည်၊ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ ယထိ၊ အာဝါသေ၊ အကြင်
ကျောင်း၌၊ ပစ္စယာ၊ ပစ္စည်းတို့ကို၊ ခုလ္လတ္တာ၊ ရခဲကုန်၏၊ သမထဓမ္မောပိ၊
ရဟန်းတရားသည်လည်း၊ ပါရိပူရိ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်၊ ယထိ၊
အာဝါသေ၊ အကြင်ကျောင်း၌၊ အနတ္တသံဟိတံအနတ္တသံဟိတောနာမာတိ၊
အကျိုးစီးပွားမရှိသော ကျောင်းမည်၏ဟူ၍၊ သဝိစက္ခတော၊ မိမိအကျိုး၏
ပြည့်စုံခြင်းကို အလိုရှိသော ပညာရှိသည်၊ ဝါသံ၊ ဤသို့သဘော ရှိသော
ကျောင်း၌နေခြင်းကို၊ နတွေဝဝသေယျ၊ မနေရာ၊ ယတ္ထပန၊ အကြင်အရပ်၌
ကား၊ ပဉ္စင်သမန္နာဂတော၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ အာဝါသော၊
ကျောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သတ္တာသပ္ပါယာ၊ ခုနစ်ပါးသောသပ္ပါယတို့ကို

ထည်းကောင်း၊ ထမ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏၊ ထထ္ထေဝ၊ ထိုကျောင်း၌ သာယျင်၊ ဝဋေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဝိတဝဋ္ဌောထေရော၊ မဝိတဝဋ္ဌထေရ် သည်၊ ဣဒ္ဓါဝံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

မဝိတဝဋ္ဌထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၆) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သတလိင်္ဂဿ၊ များသောသဒ္ဓပဝတ္တ နိမိတ်ရှိထသော၊ အတ္ထဿ၊ သိအပ်သောဥေယျဓမ္မတည်းဟူသောအကျိုးရှိ သော၊ သတထက္ခတာဝာရိနော၊ များသောမှတ်ကြောင်းအနက်ကို ဆောင် ထတ်သော၊ ဗုဒ္ဓဿဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဥာထရုခေန၊ ဥာဏ်အဝ ဌ်၊ တော၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောများသော သဒ္ဓါဖြစ်ကြောင်းရှိသော ဥေယျဓမ္မ စသည်တို့သည်၊ အာဗာဝံ၊ ထင်ခြင်းသို့၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဧကကံ ဓသယိ၊ တရသော မှတ်ကြောင်း အနက်ကိုသာ မြင်သော၊ ဒုဓမ္မဓော၊ ပညာ နည်းသောသူသည်၊ မိစ္ဆာဘိနိဝေသေန၊ ဆင်ကိုမြင်လိုသောသူကန်းကဲ့သို့ များသောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်၏အတွင်းဖြင့်၊ ပရိက္ခိယတိ၊ ငါ့အယူသာမှန်၏ သူတပါးအယူကားအချည်းနှီးတည်းဟုပတ်၏၊ ပဏှိတောပန၊ ပညာရှိသည် ကား၊ သတအနေကေပိပကာရေ၊ များသောသဒ္ဓါဖြစ်ကြောင်းရှိသောဥေယျ ဓမ္မများသောမှတ်ကြောင်းရှိသော အနက်အပြားတို့ကို၊ ဒသယိဝဒသယိဇေ၊ မိမိ၏ ပညာစက္ခုဖြင့် မြင်နိုင်သည်သာယျင်တည်း၊ ယောဝါ၊ အကြင်သူ သည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုများသောသဒ္ဓါဖြစ်ကြောင်းရှိသော ဥေယျဓမ္မစသည် ၌၊ ပညာစက္ခုနာ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်၊ အတ္တနာပိ၊ မိမိသည်လည်း၊ ပဿတိ၊ မြင် ၏၊ အညေသန္တိ၊ သူတပါးတို့အားလည်း၊ ပကာသေတိ၊ ပြတတ်၏၊ သော၊ ထို သူသည်၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဝိစက္ခတော၊ အနက်တို့၌ဝိဇ္ဇာသောသူ မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုပောမန္တောထေရော၊ သုပောမန္တထေရ်သည်၊ ဥက္ကံ ဘဂတံ၊ အထွဋ်အမြတ်သို့ရောက်သော၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ပရိသန္တိဒါပဏှိံ၊ ပရိသန္တိဒါဥာဏ်ကိုရခြင်းကို၊ သိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်စွာ ပြ၏။ သုပောမန္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

☞ (၁၀၇) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တုလယိတွာန၊ ဥာဏ် ဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောထူ၏ဘောင်မှ၊ အနဂါရိ ယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိံ၊ ရဟန်းပြု၏၊ တေန၊ ထို ကြောင့်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်ကုန်ပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသ နံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောဝိတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကတံဝုသိတံ၊

သုံးအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မသဝေထေရော၊ ဓမ္မသဝထေရ်သည်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ၊ ဓမ္မသဝထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ၊

(၁၀၈) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အယံ၊ ငါသည်၊ သဝိသံဝဿသတိ ကော၊ ပဗ္ဗိသန္ဓေအားဖြင့် ထရာနှစ်ဆယ်ခြောက်နှစ်အရေအတွက် ရှိသည်၊ ဟုတွေးဖြစ်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိ၊ ရဟန်းအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တေနအာယုပမာဏေန၊ ထိုတရာ နှစ်ဆယ်ခြောက်နှစ်အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဝိပဿနံ၊ ဝိပဿနာကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ၊ ပွားစေ၍၊ တိသေသာဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသေဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်း ရအပ်ကုန်ပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ ထော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသော သိတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကထံဝုထိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မသဝပီတုထေရော၊ ဓမ္မသဝထေရ်၏ အဘဖြစ်သောမထေရ် သည်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ၊

ဓမ္မသဝထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၉) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပရမဟိတာနုကမ္မိနော၊ သတ္တဝါတို့၏ အကျိုးစီးပွားကိုအထုမရှိတောင့်တခြင်းသနားခြင်းရှိထော်မှုသောမြတ်စွာ ထုရား၏၊ သာသနံ၊ မဗ္ဗိပတ္တိသာသနာတော်ကို၊ ရဟောဂထော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ကပ်ထွက်၊ နနုကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ အနုပိဂထောတံနိယုပ္ပတိ၊ အားမထုတ်ယောင်တကားဟုကြံ၏၊ တထာထေနကာရထောနေဝ၊ ထိုသို့ မြတ်စွာထုရား ဆုံးမထော်မှုသော အတိုင်းမကျင့်သော ကြောင့်သာလျှင်၊ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ပါကတိန္ဒြိယော၊ မစောင့်စည်းအပ်သောစက္ခု၊ ခြာရစ သောဣန္ဒြေရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ယထာ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ ကား၊ ဝနေ၊ တော၌၊ တရုဏဇာတိကာ၊ ငွေသောသဘောရှိသော၊ မိဂိ၊ သမင် မသည်၊ ပုတ္တထိနေဟဿ၊ သား၌ချစ်ခြင်း၏၊ အဆိန္ဒတာယ၊ မပြတ်သည်၏အ ဖြစ်ဖြင့်၊ နုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ အနုဘိတိယထာ၊ ခံစားရသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထို အတူ၊ အယံ၊ သိက္ခ၊ ဤရဟန်းသည်၊ သံစာဿ၊ သံစာ၌၊ အတ္ထိန္ဒတာယ၊ ချစ် ခြင်းမပြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါကတိန္ဒြိယော၊ မစောင့်စည်းအပ်သော စက္ခု၊ စသောဣန္ဒြေရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဝဇ္ဇနုက္ခံ၊ ဝဇ္ဇီ ဆင်းရဲကို၊ နာတိဝတ္တတိ၊ မလွန်နိုင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံစာရက္ခိတောထေရော၊ သံစာရက္ခိတ ထေရ်သည်၊ နုတိယကံဘိက္ခု၊ အထော်ဖြစ်သောရဟန်း ကို၊ ဩဝါဒေန္တော၊ ဆုံးမလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာ သိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ၊ သံစာရက္ခိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ၊

(၁၁၀) အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ နပေန၊ အသစ်သော၊ ဥဒဂ္ဂမေဗေဒန၊ တက်သော၊ ရိမင်းကြီးသည်၊ သိတ္တဒ၊ ရွာသွန်းအင်ကုန်သော၊ နဂဂ္ဂေသု၊ ဝေသာင်ဈားတို့နှင့်၊ နဂါးရောက်သောကံ၊ ကော်ပင်စသောသစ်ပင်တို့သည်၊ သုသံပိရုဠာ၊ အောက်၌အမြစ်တို့၏ ပွားခြင်းအထက်၌ ပင်စည်ခက်မခက်သေးအညွန့်တို့၏ကောင်းစွာစည်ပင်ပွားများခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန် သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိဝေကကာမဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်းကိုအလိုရှိသော၊ အရညသညိနော၊ တောကျောင်းနေခြင်းကိုဖြတ်စွာတရားပြီးပွမ်းတော်မူအပ်၏ဟု အမှတ်ရှိသော၊ ဥသဘဿ၊ ဥသဘအမည်ရှိသောငါ့အား၊ ဘိယေသာ၊ အလွန်၊ ကာသုတံ၊ စိတ်၏ ခန့်သောအဖြစ်ကမ္မဋ္ဌာန်စီးပြန်းခြင်း၏ခန့်သောအဖြစ်ကို၊ ဇနေတိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥသဘောထေရေ၊ ဥသဘထေရ်သည်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိဗ္ဗ၊ ခံပြီ၊ ။

ဥသဘထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

ကောဒသမော၊ တဆဆဲတရုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။ တထာ၊ ထိုကောဒသမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ ။ ဗေလဋ္ဌကာနိ၊ ဗေဆဋ္ဌကာနိထေရ်လည်းကောင်း၊ သေတုန္တော သေတုန္တထေရ်လည်းကောင်း၊ ဗန္ဓနော၊ ဗန္ဓနထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝိတကောဣတိ၊ ဝိတကထေရ်လည်းကောင်း၊ မလိတဝန္တော၊ မလိတဝန္တထေရ်လည်းကောင်း၊ သုဟေမန္တောထေရော၊ သုဟေမန္တထေရ်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသပေါ၊ ဓမ္မသဝထေရ်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မသပပိတာ၊ ဓမ္မသဝထေရ်၏ အာဘုဖြစ်သောမမထေရ်လည်းကောင်း၊ သံစာရက္ခိတဗ္ဗေရော၊ သံစာရက္ခိတထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာရနိ၊ မြတ်သော အသေက္ခရနိဖြစ်သော၊ ဥသဘောစ၊ ဥသဘထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။ ။ ကောဒသမဝဂ်ပြီး၏။

ကောနိပါတ်-၁၂-ဒါသမဝဂ်၊

(၁၁၁) အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝေ၊ မြီမြီစွာသောအားဖြင့်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ ဒုပဗ္ဗန္တံ၊ အလွန်ဆင်းရဲစွာသော အဖြစ်မည်၏၊ ဝေဟာ၊ အိမ်တို့သည်၊ ဒုရမိဝါသာ၊ နေခြင်းငှါခဲဟည်းကုန်၏၊ ဓမ္မော၊ ပမ္မိဝေဝ ဓမ္မသည် ဂန္တိရော၊ နက်နဲ၏၊ ဘာဂေါ၊ ဧည့်စိတ်တို့သည်၊ ဒုရမိဝေ၊ ရနိုင်ခဲကုန်၏၊ ဣဘရိကရေနေဝပဂ္ဂယေန၊ တဝါးပါးသောမူအပ်တိုင်းသောပဂ္ဂည်းဖြင့်သာလျှင်၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ဝုပ္ပိ၊ အသက်မွေးခြင်းသည်၊ ကိန္တော၊ ပြုပြင်ဆင်းရဲစွာကုန်၏၊ သတထံ၊ အမြဲ၊ အနိစ္စထံ၊ အမြဲမရှိသော အဖြစ်ကို၊ စိန္တေတုပိ

ပထဝီတုံ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော အခြင်းအရာဖြင့် ရှုခြင်းငှါ၊ ယုတ္တံ၊ သင့်
၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇေဇ္ဇောထေရော၊ ဇေဇ္ဇထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါ
ထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။ ဇေဇ္ဇထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၂) အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ ပြာဟုဏာ၊ ပုဏ္ဏားတို့
သည်၊ ဝေဒံ၊ ဗေဒင်ကို၊ တေဝိဇ္ဇာတိ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ဟူ၍၊ သဗ္ဗာနန္တိ၊ မှတ်သိ
ကုန်၏၊ ဣဒါနိပန၊ သခုအခါ၌ကား၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာဒိနံ၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသအစရှိကုန်
သော၊ တိသာနိဝိဇ္ဇာနံ၊ သုံးပါးကုန်သော ဝိဇ္ဇာတို့၏၊ အဓိဂတတ္ထာ၊ ရအပ်သော
ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တေဝိဇ္ဇော၊ ထိုဝိဇ္ဇာသုံးပါးကိုရပြီ၊ မဟာဗျာပီ၊ သ
ရဒယ သစ္စာ၏အတို့၌ ဖြစ်သော ကိလေသာ အပေါင်းကို ကြီးစွာသောမင်
ဖိုလ်ဟူသော မီးဖြင့်တိုက်အပ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ စေတောသမထ
ကောဝိဒေါ၊ စိတ်ကိုသောက်ကည်ခြင်း၌လိမ္မာပြီ၊ သဒဗ္ဗေပ၊ သမာဓိကော
သဗ္ဗန္တံ၊ တကွဖြစ်သော အာသဝဂ္ဂယဉ္ဇာတံ၊ ဖြင့်မိမိအကျိုး၌ထေ့ကျက်ခြင်း
ရှိသော အဖြစ်သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်ရောက်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမင်ဟူသော သီတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကတံ
ဝုသိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစ္ဆဂေါတ္ထာထေရော၊ ဝစ္ဆဂေါတ္ထထေရ်
သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဝစ္ဆဂေါတ္ထထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၃) အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေယေထာ၊ အကြင်တောင်တို့သည်၊
အပ္ပောဒိကာ၊ ကြည်သော ရေရှိကုန်၏၊ ပုထုသိယာ၊ ကြီးသော ပြန်သောနူး
ညံ့သော အတွဲရှိသော ကျောက်နှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏၊ ဂေါနဂံယမိဂါ၊ နွား
တို့၏အခြားနှင့်တူသော မြောက်နကျေအစရှိသော သားတို့ဖြင့် ထိုထိုသော အ
ရပ်၌ သွားသော အားဖြင့် ပြောင်းကုန်၏၊ အမ္ပူသေဝါထသဉ္ဇူ၊ နွားပုစိမ်းသော ရေ
တို့ဖြင့် ထို ထိုသော အရပ်၌ ရေမှတ်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကုန်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အ
ရပ်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝသာမိ၊ နေ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ တေယေထာ၊ ထိုသို့
သဘောရှိကုန်သော ကျောက်တောင်တို့သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ မုဗ္ဗယန္တိ၊ ဆိတ်ငြိမ်
ရာအရပ်၌ မွေ့လျော်စေခြင်းဖြင့် မွေ့လျော်စေကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
တတ္ထေဝ၊ ထိုအရပ်သို့ သာလျှင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝစ္ဆာမိ၊ သွားထေအံ့သ
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝနဝစ္ဆတ္ထရော၊ ဝနဝစ္ဆထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာ
ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။ ဝနဝစ္ဆထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၄) အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဂဇုနော၊ ကိုယ်၌အပိုးမရသော အမှတ်
ရှိသည်ဖြစ်၍ ကိုယ်ကိုမွေးမြူခြင်း၌ ထေ့သာသော ကိုယ်၏ ခိုင်ခန့်ခြင်းများ

သောသုအား၊ ဇိဝိတော၊ အသက်သည်၊ ဟိယျမာနမ္ပိ၊ ကုန်သဖြင့်ယုတ်ခြင်းသို့
 ရောက်သက်သည်ရှိသော်၊ သင်္ခါရသုခဂိဒ္ဓဿ၊ ဖွန်မြတ်သောအရသာစသည်
 တို့ဖြင့်ဒိဗိကိယံ၏ချမ်းသာ၌တစ်ခြင်းသို့ရောက်သောသုအား၊ သမဏသာ
 ဓုတာ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်ဖြင့်ကောင်းသောရဟန်း၏အဖြစ်သည်၊ ကုတောကော
 နကာရဏောန၊ အဘယ်သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ ဧကံ
 သဘောပန၊ စင်စစ်အားဖြင့်ကား၊ ကာယေစ၊ ကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ ဇိဝိ
 တေစ၊ အသက်၌လည်းကောင်း၊ နိရာပေက္ခဿ၊ ဝှဲကွက်ခြင်းမရှိသော၊ ဣတ
 ရိတရသန္တောသေန၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်းဖြင့် ရောင်ရဲခြင်းဖြင့်၊ သန္တု
 ဋ္ဌယာ၊ ရောင်ရဲသော၊ အာရဒ္ဓဗီရိယသေဝ၊ အားထုတ်သောထုံ့လရှိသော
 သုအားသာလျှင်၊ သမဏသာဓုတာ၊ ကောင်းသောရဟန်း၏ အဖြစ်သည်၊
 သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိရုတ္တထေရော၊ အဓိရုတ္တထေရ်သည်၊
 ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

အဓိရုတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၁၅) မဟာနာမ၊ မဟာနာမ်၊ ဧသောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ ဗဟုက္ခဋ
 ဇသည္ဇကိကောန၊ များစွာသောလက်ထုတ်ပင်နှုတ်ပင်စသည်နှင့်ပြည့်စုံထ
 သော၊ နေသာဒကောန၊ နေသာဒကအမည်ရှိထသော၊ ဂိရိနာ၊ ခေဆေးအစရှိ
 သည်တို့ကိုအနိတတ်ထသော၊ ယသသိနာ၊ ခပ်သိမ်းသောလက်တို့ဖြင့်ထက်
 ရှားသောအပြားရှိထသော၊ ပရိစ္ဆ ဓေန၊ အထူးထူးသောသစ်ပင်ချုံနွယ်တို့
 ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှပုန်းထွင်းအပ်ထသော၊ ပဗ္ဗတေန၊ တောင်မှ၊ အဝတိယု
 သောရိဘာယတိ၊ ယုတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာနာမောထေရော၊ မဟာနာမ
 ထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

မဟာနာမထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

☸ (၁၁၆) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗာယထေရေန၊
 စက္ခုယမ္ပ သသော တသမ္ပဿစသော၊ ခြောက်ပါးသော ဖဿတို့၏တည်
 ရာဖြစ်သောစက္ခုယတနတို့ကို၊ ဟိတွာ၊ ဖဿစသည်နှင့်စပ်သောကိလေ
 သာတို့ကိုပယ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်စွန့်၍၊ ဂုတ္တန္တိရော၊ ထိုစက္ခု၏ရစသည်
 တို့ကိုလုံချုံစွာစောင့်ရှောက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သုဝံရတော၊ ထိုစက္ခု၏ရစ
 သည်၌ဖြစ်ကုန်သောအဘိဇ္ဈာအစရှိကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့၏ဝင်
 ခြင်းကိုတားမြစ်တတ်သော သတိဟူသောတံခါးရွက်ဖြင့် ကောင်းစွာပိတ်
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အစာမူလံ၊ ဝှံ့ဆင်းရဲ၏အဖြစ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောအဓိဇ္ဇာဝာဝ
 တဏှာဟုဆိုအပ်သောအမြစ်ကို၊ ဝမိတွာန၊ အရိယမဂ်ဟုဆိုအပ်သောအနိ

ခြင်းနှင့်ပစ္စည်းခြင်းသို့ရောက်စေခြင်းဖြင့်ထွေးအန့်၍ သဗ္ဗညုန်မှအပပြုသော
 ကြောင့်၊ အာသဝက္ခယော၊ ကာမာသဝစသောလေးပါးသောအာသဝတို့၏
 ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်အရာသတ္တဖိုလ်ကို၊ မေ၊ ငါအား၊ ပတ္တော၊ မပြု၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါရိ
 ပရိယောထေရော၊ ပါရိပရိယထေရ်သည်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အတာ
 သိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ပါရိပရိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၁၇) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သုဝိလိတ္တော၊ အကျော်စန့်ဒကူးစသည်
 ဖြင့်ကောင်းစွာ ထိမ်းကျွံအပ်ထသော၊ သုဝသနော၊ များစွာအတိုးထိုက်
 သောကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သောကောင်းသောအဝတ်ရှိထသော၊ သဗ္ဗဘာရ
 ထာဘူသိတော၊ ဥက္ကောင်းတန်ဆာ စသောအလုံးစုံသော တန်ဆာဖြင့်တန်
 ဆာဆင်အပ်ထသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊
 တရားတော်ကို၊ သုတွာ၊ နာရသောကြောင့်၊ တိသေသဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသော
 ဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အဇ္ဈာဂါမိံ၊ အမိဂမိံ၊ မပြု၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊
 အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောသီတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကတံ၊ သုဝိတံ၊
 သုံးအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါရိယောထေရော၊ ပါရိပရိယထေရ်သည်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါ
 ထာကို၊ အတာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ပါရိပရိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၁၈) ကိမိလ၊ ကိမိလ၊ အသိသတ္တောဝ၊ နတ်တို့ဆုံးမစေခိုင်းအပ်
 သကဲ့သို့၊ သိစံ၊ သျှင်စွာ၊ ဂေဇ္ဈ၊ သွားထေ့၊ နိပတတိ၊ ခဏတိုင်းခဏတိုင်း
 ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့ရောက်၏၊ ဝယော၊ အယွယ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဂူပံ၊
 ကိုယ်သည်၊ နိပတတိ၊ ခဏတိုင်းခဏတိုင်းကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းသို့ရောက်၏၊
 ဣဒံဂူပံ၊ ဤကိုယ်သည်၊ ယာဗိသံ၊ အကြင်ပျက်ခြင်းသို့ရောက်သောသဘော
 ရှိ၏၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာသျှင်၊ တေနအာကာရေန၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊
 သန္တံ၊ သံဝိဇ္ဇမာနံ၊ ထင်ရှားရှိသောကိုယ်သည်၊ အညမိဝ၊ တပါးမဟုတ်သော်
 ထည်းတပါးကိုကဲ့သို့၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ဥပဋ္ဌာတိ၊ ထင်၏၊ တသေဝတသ၊ ဣဝ၊
 ထိုတပါးမဟုတ်သော်ထည်းတပါးကိုကဲ့သို့၊ သတောသမာနဿ၊ ဖြစ်ထ
 သော၊ အဝိပ္ပဝသတောနိပ္ပဝသန္တဿ၊ သတိမကင်းမူ၍နေထေ့ရှိထသော၊
 မေ၊ ငါ့အား၊ ဥပဋ္ဌာသိ၊ ထင်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တေနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊
 အညသေဝအညဿ သတ္တဿဝိယ၊ တပါးသတ္တဝါမဟုတ်သော်ထည်း
 တပါးသတ္တဝါကဲ့သို့၊ သရာမိသဗ္ဗာနာမိ၊ သိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိမိလောထေ
 ရော၊ ကိမိလထေရ်သည်၊ ဣဓံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အတာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ကိမိလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၉) အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊ ရုက္ခမူလဂဟထံ၊ သစ်ပင်ရင်းတောအရပ်
 သို့၊ ယုတ္တိယ၊ ကပ်၍၊ နိဗ္ဗာန်ဟဒယသို့၊ ဤသို့ဝါကျနှင့် သည်ရှိသော် နိဗ္ဗာန်
 ကိုရ၏ဟု နိဗ္ဗာန်ကို နှလုံးသွင်းရာ၌၊ ဩပိယပဋ္ဌပေတွာ၊ ထား၍၊ ဈာယ၊ ထက္ခ
 ကျာနိဗ္ဗာနဈာန်ဖြင့် ဈာန်ဝိပဿနာနှင့် တက္ခဖြစ်သော မဂ်ဘာဂနာကို ပွား
 စေသော၊ ဂေါတမ၊ ဂေါကမအနွယ်ဖြစ်သောသူ၊ ပမာဒေါ၊ လွန်သောထူ
 သိုလ်မွေတို့၌ မေ့လျော့ခြင်းသို့၊ မာစအာပဗ္ဗိ၊ မရောက်စေလင့်၊ ဂေ၊ သင်
 အာနန္ဒာအား၊ ဗိဇ္ဇိဗိဇ္ဇကာ၊ ဗထစ်ဗထစ်ဟူသော အသံတို့ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်
 သော၊ ပရိသာ၊ ပရိသတ်တို့သည်၊ ကိမိသံအတ္ထံ၊ အဘယ်သို့သော အကျိုးကို
 သာဓေတိ၊ ပြီးစေနိုင်အံ့နည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဇနပညတ္တိံ၊ ဗိဇ္ဇိဗိဇ္ဇိဟူ
 သော ဇနပညတ်ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ သကတ္ထပသုတော၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်
 သော သိခိအကျိုး၌ ထေရသာသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်စေစေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇ္ဇိ
 ပုတ္တောထေရော၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တထေရ်သည်၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အဒါထိ၊
 ပေး၏၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၂၀) အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော
 ခန္ဓာတို့ကို၊ ပရိညာတာ၊ ဝိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်ပြီ၊ သိန္နုဇ္ဇကာ၊ ပြတ်သော
 ဝင်္ဂါဖြစ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တဘန်ပမိုသန္ဓေနေသော အားဖြင့် တည်
 ကုန်ပြီ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ရုက္ခက္ခယော၊ ခပ်သိမ်းသော ဆင်းရဲ၏ကုန်ရာဖြစ်သော
 နိဗ္ဗာန်သို့၊ အနုပ္ပတ္တေ၊ အစဉ်အတိုင်း ရောက်ပြီ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အေသဝက္ခယော
 အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣသိဒ
 ဟောထေရော၊ ဣသိဒတ္ထထေရ်သည်၊ ဣဝါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ အဘာသိ
 ဟ္တံ၊ ဆိုပြီ၊ ဣသိဒတ္ထထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ရွှေသမော၊ တထယံနှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝပေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ ရောက်ပြီ၊ တဩဿ၊ ထိုရွှေသမဝင်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်၊ ဇေ
 န္ဓာစ၊ ဇေန္တထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝစ္ဆဂေါတ္တောစ၊ ဝစ္ဆဂေါတ္ထထေရ်
 လည်းကောင်း၊ ဝစ္ဆောစဝနမဂ္ဂယော၊ ဝနဝစ္ဆထေရ်လည်းကောင်း၊ အဓိရ
 ဟောထေရော၊ အဓိရုတ္တထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာနာမော၊ မဟာနာမ
 ထေရ်လည်းကောင်း၊ ပါရိပရိယော၊ ပါရိပရိယထေရ် လည်းကောင်း၊ ယ
 သောပိစ၊ ယသထေရ်လည်းကောင်း၊ ကိမိလောပိစ၊ ကိမိလထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တောစ၊ ဝဇ္ဇိပုတ္တထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာယသော၊ များ
 သော ကျော်စောခြင်းရှိသော၊ ဣသိဒတ္တော၊ ဣသိဒတ္ထထေရ်လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသည်ထွင်တည်း၊ ရွှေသမဝင်ပြီး၏။ ။

ဝိသုတ္တရသတ်ထေရာ၊ တရာနှစ်ကျိပ်သောမထေရ်တို့သည်၊ ကတကိ
 ဣ၊ ပြုအပ်ပြီးသောတစ်ဆွဲခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စရှိကုန်၏၊ အနာသဝါ၊ ကင်း
 ပြီးသော အာသဝေါရှိကုန်၏၊ မဟောသိသိ၊ မြတ်သောသိလက္ခဏာစသော
 ကျေးဇူးကိုရှာပြီးထေရ်ရှိကုန်ထသော၊ ကေဟိထေရေဟိ၊ ထိုအရှင်မဟာက
 သပအရှင်အာနန္ဒာအစရှိကုန်သော မထေရ်တို့သည်၊ ဧကကေဝနိပါတိ
 ဧကကာဝနိပါတာ၊ တခုတခုသောဂါထာတို့၏စုဝေးရာဘုရား ဖြစ်သောနိ
 ပါတ်တို့ကို၊ သုသံဝိတာ၊ ကောင်းစွာစုဝေး၍ ရွတ်သောအားဖြင့် သင်္ဂါယနာ
 တင်အပ်ကုန်ပြီးအုတ်အုတ်နာရတ္ထပကာရေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြား
 အားဖြင့်၊ ဧကနိပါတော၊ ဧကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ နိဗ္ဗိတောဂတော
 ပတ္တော၊ အပြီးသို့ရောက်ပြီး၊ ဧကနိပါတ်ပြီး၏။ ။

ဧကနိပါတ်-၁-ပဌမဂဏ်၊

☸ (၁၂၁) ဧကနိပါတော၊ ဧကနိပါတ်၌၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုထွက်သောနည်းဖြင့်၊
 ဂါတတ္ထေ၊ ဂါထာတို့၏အနက်တို့ကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။ အာရ
 သော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဧကာစိ၊ တစ်ခုတခုသော၊ ဘဝေါ၊ ကာမဘဝစသောကိမ်းပါး
 သောဘဝသည်၊ နိစ္စောရဝေါ၊ မြဲခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ သင်္ခါရာဝါပိ၊ ငါး
 ပါးသောခန္ဓာတို့ကိုစွဲ၍ သရုတ်အပ်သော သင်္ခါရတို့သည်လည်း၊ သဿ၊ တာ
 မြဲခြင်းတို့သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိကုန်၊ တေခန္ဓာ၊ ထိုသင်္ခါရဟုရအပ်သော ခေါ်ဝေါ်
 ခြင်းရှိသောခန္ဓာငါးပါးတို့သည်၊ အပရာပရံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဥပဇ္ဇန္တိ စ၊ အ
 ကြောင်းနှင့်ထေရ်စွာပဋိသန္ဓေနေသည်နေကုန်၏။ စဝန္တိ စ၊ အိုခြင်းဖြင့်နှိပ်
 စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ပျက်လည်းပျက်ကုန်၏။ ထေဤဒိသံ၊ ဤသို့သ
 ဘောရှိသော၊ အာဒိနံ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဘဝ၌အဖြစ်ကို၊ ဥတ္တာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်
 သိ၍၊ ဘဝေန၊ ဆိုအပ်ပြီးသောကိမ်းပါးသောဘဝမှ၊ အနတ္ထိကော၊ ဝဲ့ကွက်ခြင်း
 ကင်းသော အားဖြင့်အလိုမရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ သဗ္ဗကမမေဟိ၊ အထုံးစုံ
 သောကာမဂုဏ်တို့မှ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ နိဿယော၊ ထွက်မြောက်ပြီး၊ မေမ
 ယာ၊ ငါသည်၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောအ
 ရဟတ္ထဒိတ်နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တောအမိ ဂတော၊ ရအပ်ပြီး၊ အာယသ္မာဥတ္တရော
 ထေရော၊ အရှင်ဥတ္တရထေရ်သည်၊ အုတ္တံအုတ်ပကာရံ၊ ဤသို့သော အပြားရှိ
 သော၊ အုတ်အုတ်မဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး။ ။

ဥတ္ထရထေရ်နှစ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၂၂) ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဣဒံဇီဝိတံ၊ ဤအသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ အနုယေန၊ ဗန်းပေးခြင်းဝါပေးခြင်းစသောမသင့်သောရှာဖွေခြင်းဖြင့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အာဟာရောစ၊ အာဟာရကုန်လည်း၊ အာဟာရိယမာနေ၊ ဆောင်အပ်သည်ရှိသော်၊ အဂ္ဂပထညာတံဝိယ၊ မဂ်ညာတံဖိုလ်ညာတံကဲ့သို့၊ ဟဒယသမိတ်ဇီ၊ သန္တိကော၊ ငြိမ်သက်ခြင်းကိုပြုတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အယံသဗ္ဗသယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ အာဟာရဋ္ဌိတိကော၊ အာဟာရကြောင့်တည်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိဣဝံကာရတံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ ညာတံဖြင့်မြင်၍၊ ဇေသနံ၊ ဆွမ်းကိုရှာဖွေခြင်းသို့၊ စရာမိ၊ ငါသွား၏၊ ယာယံဝဗ္ဗနုပူဇာ၊ အကြင်ရှိခိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ နံ၊ ထိုရှိခိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းကို၊ ပကောတိ၊ ညွှန်နှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ပဝေဒယံ၊ ကြားကုန်၏၊ ကုဝေသု၊ အမျိုးတို့၌၊ သုဗုဓံ၊ သိပ်မွေ့သော၊ သဗ္ဗံ၊ ပြောနှင့်တူသောတဏှာကို၊ ဒုရုဗ္ဗတံ၊ လွန်စွာစွန့်နိုင်ခဲ့၏ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ တရားအစရှိသော သူတို့သည်၊ ပဝေဒယံ၊ ကြားကုန်ပြီးသက္ကာယော၊ ငါ၏ ကိုယ်ဟုစွဲလမ်းသောသက္ကာယကို၊ ကာပုရိသေန၊ ယုတ်မာသောထောကျားသည်၊ ဒုဇ္ဇဟော၊ စွန့်နိုင် ခွါနိုင်ခဲ့၏ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ တရားအစရှိသောသူတို့သည်၊ ပဝေဒယံ၊ ကြားကုန်ပြီး၊ အာယသ္မာပိဇ္ဇောလတာရန္တါဇောထေရော၊ အရှင်ပိဇ္ဇောလတာရန္တါအမည်ရှိသောမထေရ်သည်၊ ဣတ္ထံဣဝံပကာရံ၊ ဤသို့အပြားရှိသော၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ပိဇ္ဇောလတာရန္တါဇောထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၂၃) အာပုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ စာနုယန္တော၊ သစ်တပင်မှသစ်တပင်ကိုထွက်၍ ယူသောအားဖြင့် ထိုသစ်ပင်ကိုထွက်လျက်၊ ရဟံရဟံ၊ မြန်မြန်မက္ကဇောပိယ၊ သစ်သီးကိုစားသော မျောက်ကဲ့သို့၊ စွါရေန၊ စက္ခုစသောစွါရဖြင့်၊ အနုပရိယေတိ၊ တပါးသော အာရုံကိုထွတ်၍ တပါးသောအာရုံကိုယူလျက်ရှာဖွေသွားသော၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ အနုပရိယေသန္တောစ၊ ထိုသို့သောအာရုံ၌ သွားလာရှာဖွေသော်လည်း၊ မက္ကဇု၊ မျောက်နှင့်တူသောပိတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဉ္စေခါယံ၊ ပဉ္စေခါယုဆိုအပ်သော၊ ကုရိကာယံ၊ ကုရိ၌၊ ပသုတ္တိယ၊ ထိုထိုသို့သောအာရုံ၌ သွားခြင်းမှတစ်၍၊ တိဋ္ဌ၊ ရပ်လော၊ မာဓာပိ၊ တပါးသောအာရုံသို့မပြေးထင်လော၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ထေ၊ သင်ပိတ်အား၊ ပရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ အနုပရိဝတ္တိယာထာ၊ ရူပါရုံ စသော၊ ထိုထိုသို့သော အာရုံ၌ အလိုရှိတိုင်းလည်း ထာသကဲ့သို့၊ ဇေ၊ သင်၏၊ ပိတ္တံ၊ မျောက်နှင့် တူသောပိတ်ကို၊ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်၊

နိဂ္ဂဟိတောပိ၊ ဒိတံအဝံသောစွါရရှိသောအားဖြင့်နှိပ်အပ်ပြီးသည်လည်း၊ အ
 သိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မက္ကဋ္ဌ၊ မျောက်နှင့်တူသောပိတ်၊ တိဋ္ဌ၊ ရပ်
 ထော၊ မာဓာပိ၊ မပြေးထင်လော့၊ တံ၊ သင်ပိတ်သည်၊ ဣတော၊ ဤအတ္တဘောဓ
 နှင့်၊ နှစ်ခုမြောက်သော အတ္တဘောဟုဆိုအပ်သော အဝေးသို့၊ နေဝဂမိဿ
 သိ၊ သင်မသွားရထေတ္တံ၊ ယာဝစရိမကမိတ္တံဧဝ၊ ပရိနိဗ္ဗန္တပိတ်တိုင်ရုံမျှ
 သာလျှင်၊ တေ၊ သင်အား၊ ဂမနံ၊ သွားခြင်းသည်၊ ဘာပိဿတိ၊ ဖြစ်ထေတ္တံ၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ ဝလ္လိယထေရော၊ ဝလ္လိယထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါ
 ထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။ ဝလ္လိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၂၄) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ တိတ္ထံတာထပတ္တာ
 နံ၊ ထန်းပင်မှကျသောထန်းရွက်သုံးရွက်တို့ဖြင့်၊ ဂင်္ဂါတိရေ၊ ဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊
 ဝသောနိပရိဟနတ္ထံ၊ ရိဗ်း၏စွတ်ခြင်းကို တားမြစ်အံ့သောငှါ၊ ကုမိ၊ ကုမိ
 ကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ မေမယံ၊ ငါ၏၊ ပတ္တောစ၊ သပိတ်သည်လည်း၊ ဆဝ
 သိတ္တောဝဆဝသိတ္တောဣဝ၊ သေသောသုဇိဉ္ဇက္ခောင်းခွန်နှင့်တူ၏၊ မေ၊ ငါ
 ၏၊ စိဝရဉ္စ၊ သင်္ကန်းသည်လည်း၊ ပံသုကူလံ၊ ခရီးကြားသုသာန်စသည်၌စွန့်
 အပ်သောမြေမှုန့်အလိပ်းလိပ်းကပ်သောပုဆိုးသည်သာလျှင်တည်း၊ နိန္ဒိ၊ အန္တ
 ရဝဿာနံ၊ ရဟန်းပြုသောနှစ်မှအရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သော ဤနှစ်နှစ်အ
 တွင်းတို့၌၊ ဧကဝါစာ၊ နှမမသင့်ဟုခွဲရည်ကိုပယ်သောစကားတခွန်းမျှကို
 သာလျှင်၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဘာသိတာ၊ ဆိုဘူး၏၊ ထေတ္ထံ၊ ထိုနှစ်နှစ်အတွင်း
 ၌၊ အညော၊ တပါးသောသူတို့ကို၊ ဝစိကောဒေါ၊ နှုတ်မြှောက်ဘူးသည်၊ နအဟော
 သိ၊ မဖြစ်စဘူး၊ တတိယေတတိယာ၊ ပါသုံးခုမြောက်သော၊ ဝသ၊ မြဝဿ
 သာ၊ နှစ်၏၊ အန္တရအန္တရေ၊ အတွင်း၌၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ တမောခန္ဓော၊
 ကြီးစွာသော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အရိုက်တိုက်ကို၊ ပဒါလိတော၊ အရ
 ဟတ္တမင်္ဂဉာဏ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂင်္ဂါတိရိယောထေရော၊ ဂင်္ဂါ
 တိရိယထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊
 ဆိုပြီ။ ။ ဂင်္ဂါတိရိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၂၅) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ တေပိဇ္ဇော၊ ပိဇ္ဇာ
 သုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသော အာသဝေါရှိသည်၊
 ဝေဟောတိအပိ၊ အကယ်၍ဖြစ်မှုလည်းဖြစ်အံ့၊ တံ၊ ထိုသူကို၊ မဂ္ဂ၊ သေမင်း
 သည်၊ ယာပိ၊ ဘဝသစ်ကိုယူခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ သေခြင်းမှကင်းသော
 အားဖြင့်စွန့်ရ၏၊ ဧဝံသန္တေပိ၊ ဤသို့သေခြင်းမရှိငြားသော်လည်း၊ နံ၊ ထိုမိမိ
 အကျိုးသို့အစဉ်အတိုင်း ရောက်၍တည်သော မြတ်သောယောကျ်ားကို၊

အပ္ပညာတောဘိ၊ လာဘ်၏ မရှိသောအားဖြင့် မထင်ရှားသော သူဟူ၍၊
 ဗလသာ၊ ပညာနည်းကုန်သည်ဖြစ်၍ ခိုက်သော သူရှိလိမ့်တို့သည်၊ အစောနတာ၊
 ထိုအရှင်မြတ်တို့ကုန်ကို မထိသဖြင့်၊ အဝစာနန္တိ၊ မထိခဲ့ခြင်း ပြုကုန်၏၊
 ယောစသုပ္ပဒေသာ၊ အကြင်သူရှိလိမ့်သည်သည်၊ အနုပါနဿ၊ ထမင်းအပျော်
 ကို၊ လာဘ်၊ ရခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ပါပဓမ္မော၊ ယုတ်
 မာသော သဘောရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ သုပ္ပဒေသာ၊ ထိုသူရှိလိမ့်ကို၊
 နေသံ၊ ထိုလာဘ်ကို အလေးပြုကုန်သောသူ ခိုက်တို့သည်၊ သက္ကတော၊ အရို
 အသေအလေးအမြတ်ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဇိတော
 ထေရော၊ အဇိတထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
 သိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ အဇိတထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၂၆) အာဝုဒသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယဒါယသိဉ္စိကာသေ၊ အကြင်အခါ၌၊
 ဘာသမာနဿ၊ ဟောတော်မူသော၊ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊
 သမ္မာလေးပါးတရားကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အသောသိ၊ သောတစ္ဆါ၊ ကိုအစဉ်
 မှီးသဖြင့် ဆောင်ရွက်ရပြီ၊ အပရာဇိတော၊ ငါးပါးသော မာရ်တို့သည်မ
 အောင်နိုင်ထသော၊ သတ္ထဝါယော၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို စာတိကန္တာရ
 စသောခရီးခွဲမှထုတ်ဆောင်ကယ်တင်တော်မူတတ်သောကြောင့် ထည်းမှူး
 သတ္တဝယ်သည်းဖြစ်တော်မူထသော၊ မဟာပိရေ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူ
 ထသော၊ သာရထိနံ၊ ရထားထိန်းတကာတို့ထက်၊ ဝရုတ္တမေ၊ လွန်မြတ်သော
 ရထားထိန်း ဖြစ်တော်မူထသော၊ သဗ္ဗညုဗြိ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားကိုသိ
 တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၌၊ ကင်္ခိ၊ ဘုရားဟုတ်သလောမဟုတ်သလော
 ဟုယုံမှားခြင်းကို၊ နအဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ မနုဂ္ဂ၊ အရိယာမင်္ဂလ်သည်း
 ကောင်း၊ ပရိပဒါယိဝါ၊ ထိုမင်္ဂလ်ကို ရခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော သိထစသော
 အကျင့်၌ ထည်းကောင်းကင်၊ ဝရီဆင်းရဲမှထွက်မြောက်ကြောင်း ဟုတ်
 ပါ၏ ထောမဟုတ်သောဟု ယုံမှားခြင်းသည်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ နပိန္နဲတိ၊ မရှိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့ မေဠုဒိနောထေရော၊ မေဠုဒိနထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤဂါ
 ထာကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ မေဠုဒိနထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၂၇) အာဝုဒသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဒုစ္ဆန္တံ၊ မကောင်းသဖြင့် မိုးအပ်သော၊
 အဂါရံ၊ အပေါက်ရှိသောအိမ်ကို၊ ဝုဗ္ဗိ၊ ရွာသောရိပ်သည်၊ သမတိပိဇ္ဈတိ
 ယထာ၊ စွတ်သောအားဖြင့် ထိုးသကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဘာပိတံ၊
 သမထပိပဿနာဘာဝနာမှကင်းသည်ဖြစ်၍ မပွားစေအပ်သော၊ ပိတ္တံ၊ ပိတ်
 ကို၊ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ သမတိပိဇ္ဈတိ၊ ထိုး၏။ သုစ္ဆန္တံ၊ ကောင်းစွာမိုး

အပ်သော၊ အဂါရုံ၊ အပေါက်အစရှိသည်တို့၌ ကင်းသောအိမ်ကို၊ ဝဋ္ဌိရွာ
 သောရိုးသည်၊ နသမတ်ဝိဇ္ဇာတိယထာ၊ မစွတ်သောအားဖြင့်မထိုးသကဲ့သို့၊
 ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သုဘာဝိတံ၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာဖြင့်ပွားစေအပ်
 သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ရာဂေါ၊ ရာဂတည်းဟူသော ချမ်းသည်၊ နသမတ်
 ဝိဇ္ဇာတိ၊ မစွတ်မထိုး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရာဇောထေရော၊ ရာဇထေရ်သည်၊
 ဣဝံဂါထံ၊ ဤနှစ်ဂါထာကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။

ရာဇထေရဂါထာပြီး၏။

(၁၂၈) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မယှံ့၊ ငါ့အား၊ ဇာတိ၊ ဖြစ်ခြင်းဟု ဆို
 အပ်သောဘဝသည်၊ ဝိတာ၊ ကုန်ပြီ၊ ဇိနသာသနံ၊ ခြိတ်စွာတုရားအဆုံးအမ
 တော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသောဝိတင်းသုံးခြင်းကို၊ ဝုဗ္ဗိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ဇာလ
 သင်္ခါ၊ တော၊ ကွန်ယက်နှင့်တူသော ဇာလဟုရအပ်သော အမည်ရှိသောဝိဋ္ဌိ
 အဝိဇ္ဇာကို၊ ပဟိနော၊ မဂ်ဖြစ်ပေအပ်ပြီ၊ ဘဝနေတ္ထိ၊ ကာမရာဂစသောဘဝ
 ကိုဆောင်တတ်သောဘဝနေတ္ထိဟုသရတ်အပ်သော တဏှာကို၊ သမူဟ
 တာ၊ မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့နှုတ်အပ်ပြီ၊ ယသ၊ အကြွင်းအရဟတ္တဖိုလ်၏၊
 အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ အဂါရုသွာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့ဘောင်မှ၊ အန
 ဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော မဟုန်းတို့ဘောင်၌၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိ
 တော၊ ရဟန်းပြုအပ်ပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သောအတ္ထာ၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်
 နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို၊ အနုပ္ပတော၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်ပြီ၊ သဗ္ဗသံယော
 ဇနက္ခယော၊ အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်တို့သည်လည်းကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 သုရာဇောထေရော၊ သုရာဇထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထံ၊ ဤနှစ်ဂါထာကို၊ အဘာ
 သိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။ သုရာဇထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၂၉) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေရုနယော၊ အကြွင်းမကောင်းမှုကို
 ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်ရှိကုန်သော စောင့်အပ်သော ဣန္ဒြိရှိကုန်သော
 ရဟန်းတို့သည်၊ ဣတ္ထိသု၊ မိန်းမဟူသော အာရုံအကြောင်းတို့၌၊ နုဗန္ဓာရေရာဂ
 စသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်မဖွဲ့ကုန်၊ တေရုနယော၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သုခံ၊
 ချမ်းသာစွာ၊ သုပန္နိ၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေရကုန်၏၊ ဝေဇကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊
 သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်းသော ကာလပတ်လုံး၊ နက္ခိတဗ္ဗာသု၊ စောင့်အပ်ကုန်
 သော၊ ယာသု၊ အကြွင်းမိန်းမဟူသော အာရုံအကြောင်းတို့၌၊ သစ္စံသစ္စဝစနံ၊
 ရှိသောစကားကို၊ သုဒုလ္လဘံ၊ ရခြင်းငှါ တတ်နိုင်ခဲ့၏၊ အဗ္ဗော၊ ဒိုအ
 ချင်းတို့၊ တေကာမေ၊ ထိုကာမတရားတို့ကို၊ ဝဇံဝဇာယ၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်
 ပယ်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝဂါဂှ၊ မဂ်ဟူသော ခြိတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ကုန်ပြီ။

ဒါနိဒ္ဓါဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ထေဝံကာမာနံ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့
ကို၊ ပဟိနတ္ထာ၊ ပယ်အပ်ပြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဏဏာ၊ ကိလေသာ
တည်းဟူသော မြို့မှကင်းကုန်ပြီ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အရပ်သို့၊
ဂတ္တာ၊ မဂ်ဟူသော ခရီးအစွမ်းဖြင့်ရောက်၍၊ နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်ရ၊ ဒါနိ
ဇနာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဝေတံသို့၊ ဂစ္ဆာမ၊ ရောက်
ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဒွေဂါထာယော၊ ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို၊ ဂေါတမဓမ္မ
ရော၊ ဂေါတမထေရ်သည်၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။

ဂေါတမထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၃၀) သောကု ကကောပုဂ္ဂထေ၊ အကြင်မိမိကိုယ်ကိုအံ့တွယ်သရဲ
ဖြစ်အောင်ပြုတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုဗ္ဗပဋ္ဌမမေဝ၊ အံ့တွယ်သရဲဖြစ်
သောအသက်မွေးခြင်းဖြင့် လူအပေါင်းကို ထွဋ်စားလျက် ယုတ်မာသော
အလိုရမက်စသောပါပဓမ္မတို့ဖြင့် ရှေးဦးစွာသာလျှင်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်
ကို၊ ဟနတိ၊ ကုသိုလ်အရကို ဖျက်ဆီးသော အားဖြင့် သတ်၏၊ သောကုဟ
ကပုဂ္ဂထေ၊ ထိုမိမိကိုယ်ကို အံ့တွယ်သရဲရှိအောင် ပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ပစ္စာ၊ နောက်ဒါယကာတို့ကဝိသကို ချစ်သောရဟန်းအရိယာပေ
တည်းဟူ၍ ဣဒါနိသောအခါ၌၊ ပရံ၊ သူတပါးကို၊ ဟနတိ၊ အကျိုးမမျှားခြင်း
စသောအားဖြင့်ပစ္စည်းကို ဖျက်ဆီး၏၊ သောကုဟကော၊ ထိုနှစ်ပါးစုံကို
ဖျက်ဆီးတတ်သောကုဟကပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ သုဟတံ၊
ကောင်းစွာသတ်သည်ကိုပြု၍၊ ဟန္တိ၊ ဝိနာသေတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ ယထာကိံ၊
အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝိတံသေနေဝ၊ ငှက်တိပ်ညှင်းသည်သ၊ လျှင်၊
ပက္ခိမာ၊ အတောင်ရှိသောငှက်အပေါင်းကို၊ ဝဉ္ဇေတွာ၊ ထွဋ်စား၍၊ ဟနတံ၊
ယထာ၊ သတ်သကဲ့သို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုလည်း၊ ဟနတိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်
ဘဝ၌သတ်၏၊ သမ္ပရာယေဝိ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း၊ ဟနတိ၊ အပါယ်ထေးပါး
သို့လားကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာသည် သတ်၏။ ဗဟိဝဇ္ဈော၊
ဣရိယာပုထ်ကို ပြုပြင်ခြင်းစသော အပန္နဖြစ်သော ပုဏ္ဏားအသွင် ဖွဲ့ဖြင့်၊
ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
အန္တောဝဇ္ဈော၊ အန္တောဝဇ္ဈောန၊ အတွင်း၌သိလသမာဓိစသောပုဏ္ဏား အ
သွင်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ ပုဏ္ဏားမည့်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
ယထိံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၌၊ ပါပါနံ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ကမ္မာနိ၊ အမှုတို့သည်၊
သံဝိဇ္ဇန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သုဗ္ဗတိ၊ သုဘတာ၏ဝင်ပွန်းဖြစ်သော ဆိကြားမင်း၊
သောပုဂ္ဂထေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝေဇကံသေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ကဏ္ဍောနိဟိနာ

ပုဂ္ဂလိကအလွန်ယုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏ဟူ၍၊ ဇာနတ်၊ သိလေလော၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝသဘောထေရော၊ ဝသဘာထေရ်သည်၊ ဣမာဒ္ဓေဂါထာယော၊
 ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထိ၊ ဆိုပြီး၊ ဝသဘာထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။
 ပဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ဝဒ္ဓေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
 ပြီ၊ ၊ ထကြို၊ ထိုပဌမဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိုးကား၊ ဥတ္တရောစေတီ၊ ဥတ္တရထေရ်
 ထည်းကောင်း၊ ပိဏ္ဍိတထေတ၊ ပိဏ္ဍိတထေရ်ထည်းကောင်း၊ ငလ္လိယော၊
 ငလ္လိယထေရ်ထည်းကောင်း၊ တိရိယောဣသိ၊ တိရိယထေရ်ထည်းကောင်း၊
 အဇိတော၊ အဇိတထေရ်ထည်းကောင်း၊ မေဠုဒိနော၊ မေဠုဒိနထေရ်ထည်း
 ကောင်း၊ ရာဇော၊ ရာဇထေရ် ထည်းကောင်း၊ သုရာဇော၊ သုရာဇထေရ်
 ထည်းကောင်း၊ ဧဂါတမောပိစ၊ ဧဂါတမထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဝသဘောန၊
 ဝသဘာထေရ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော၊
 ဣမေဒသထေရာ၊ ဤဘကျိပ်သောထေရ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။
 ပဌမဝဂ်ပြီး၏။

ဒုကနိပါတ် - ၂ - ဒုတိယဝဂ်။

☞ (၁၃၁) သုဿုသာ၊ ဆရာထံ၌ကောင်းစွာသင်ခြင်းနာခြင်းရှိသော၊ သူ
 သည်၊ သုဘဝနနိ၊ သုဘဝဂိုးခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုတံ၊ အကြားအ
 ဖြစ်သည်၊ ပညာယ၊ ပညာကို၊ ဝနနံ၊ ဝဂိုးစေတတ်၏၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ အ
 ဣ၊ အနက်ကို၊ ဇာနတ်၊ သိ၏၊ ဥာတော၊ သိအပ်သော၊ အဗ္ဗော၊ အနက်သည်
 သုခါဝဟော၊ ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပန္နာနိ
 သေနသနာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာဖြစ်သောကျောင်းတို့ကို၊ သေဝထ၊ ငြိမ်ရာ၏။
 သံယောဇနပိပ္ပမောက္ခံ၊ သံယောဇနတရားတို့မှ လွတ်ကြောင်းဖြစ်သော
 မဂ်ကိုပွားစေခြင်းကိုထည်း၊ စရေယျပဋိပဇ္ဇေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ ကတ္ထတေသု
 ပန္နသေနာသနေသု၊ ထိုဆိတ်ငြိမ်သောကျောင်းတို့၌၊ ယတာထဒ္ဓေသု၊ အ
 ကြင်အခြင်းဖြင့်ရအပ်ကုန်သော၊ အဓိကုသထေသုဓမ္မေသု၊ အလွန်သောကု
 သိုလ်တရားတို့၌၊ သစေစရတိ၊ အကယ်၍ကျင့်သည်ဖြစ်န့၊ ဧဝံပိ၊ ဤသို့
 ကျင့်သော်လည်း၊ ပိသေသဿ၊ ရအပ်သောတရားအထူးကို၊ အယာဘ
 တော၊ မရသေးသောကြောင့်၊ ရတိ၊ မြေ့လျော်ခြင်းကို၊ နာမိဂစ္ဆေယျ၊ မရရာ
 သံဃာဘိက္ခုသမူဟော၊ ရဟန်းအပေါင်း၌၊ ရက္ခိတက္ကော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းတည်း
 ဟူသောခရီးဖြင့် စောင့်ရှောက်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတိမာ၊
 ခြောက်ပါးသောစွာရှိတို့၌ သတိဟူသောအစောင့် အရှောက်ဖြင့်ထင်သော

သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝသေဝသေယျ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာရုဇ္ဈာထေ
ရော၊ မဟာရုဇ္ဈာထေရ်သည်၊ ဣမာဒ္ဓေဂါယာယော၊ ဤနှစ်ဂါယာတို့ကို၊ အ
ဘာသိတ္ထ၊ သိပြီ၊ မဟာရုဇ္ဈာထေရ်ဂါယာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၃၂) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေဇနာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ ဝေစမိ
သောန၊ ကြီးပိုင်းဖြင့်ဥက္ကောင်းစသည်၌ရစ်အပ်သော၊ နာနတ္တေန၊ အထူးထူး
အပြားပြားသောသတ်ခြင်းလက်ခြေဖြတ်ခြင်းအစရှိသော၊ ကမ္မနာစ၊ ပစ္စပ
စာတကကံဖြင့်လည်း၊ ပရုသုပက္ကမာဇနာ၊ ကြွင်းကြုတ်သောလုံ့လဖြင့်
ပြုအပ်သောအမှုကိုကုန်သော သူတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တော၊ ထိုလူတို့
သည်၊ မနုသော၊ လူမှတစ်ပါးသောသတ္တဝါတို့ကို၊ ဥပရုဒ္ဓန္တိ၊ ဝိဟေဇေန္တိ၊
ညှဉ်းဆဲကုန်၏၊ တေပိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်
လည်း၊ ယောဟိကမ္မကရုဏာဟိ၊ အကြင်ထက်ဖြတ်ခြင်းခြေဖြတ်ခြင်းစသော
ကမ္မကရုဏာတို့ဖြင့်၊ အညော၊ တစ်ပါးသောသူတို့ကို၊ ဗာမိံ သု၊ နှိပ်စက်ကုန်၏၊
တတ္ထေဝတေသုဝေကမ္မရဟောသု၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကမ္မကရုဏာတို့၌
သာလျှင်၊ သယန္တိ၊ သိမိတို့သည်လည်း၊ ကိန္တု၊ အနုဘဝန္တိ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
သောလက်ခြေဖြတ်ခြင်း စသောဆင်းရဲကုန်ကုန်၏၊ ယိကသ္မာ၊ အဘယ်
ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ကမ္မံပန၊ ဆည်းဘူးအပ်သောကံသည်ကား၊ ဝိပါကံ
အကျိုးကို၊ အဒတွာ၊ မပေးမူ၍၊ ရုတ္တော၊ လွတ်ခြင်းသည်၊ နအဿနာဘဝေ
ယျ၊ မဖြစ်ရာ၊ အဝသေသပစ္စယသမဝါယော၊ ကြွင်းသောအကြောင်း၏ညီ
ညွတ်ခြင်းသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ ဝိပစ္စတေဝ၊ အကျိုးပေးလိမ့်သည်သာလျှင်
တည်း၊ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်၊ ကလျာဏံ၊ ကောင်းသော၊ ယံကမ္မံ
ဝါ၊ အကြင်ကံကိုလည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထို၍၊ ပါပကံအကုသလံ၊ အကုသိုလ်
ဖြစ်သောယံကမ္မံဝါ၊ အကြင်ကံကိုလည်းကောင်း၊ ကရောတိ၊ ပြု၏၊ တဿ
ပုဂ္ဂဆဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တသေဝ၊ ထိုကံ၏အကျိုးကိုသာလျှင်၊ ဝဏ္ဏန
တော၊ ယူခြင်းကြောင့်၊ တေနတေနကမ္မေန၊ ထိုထိုသို့သောကံသည်၊ ဒါကမ္မ
ဝိပါကဿ၊ ပေးအပ်သောအကျိုး၏၊ ဒါယာဒေါ၊ အမွေခံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ယံယံကမ္မံ၊ အကြင်အကြင်သို့သော အကျိုးကိုပေးခြင်း၌စွမ်းနိုင်သော
ကံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပကုဗ္ဗတိဥပပိနေတိ
ဆည်းဘူး၏၊ တဿတသေဝကမ္မဿ၊ ထိုထိုကံ၏သာလျှင်၊ ဒါယာဒေါ၊ အ
မွေခံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇောတိဒါသတ္ထေရော၊ ဇောတိဒါသ
ထေရ်သည်၊ ဣမာဂါယာယော၊ ဤနှစ်ဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ သိပြီ။ ။

ဇောတိဒါသထေရ်ဂါယာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၃၃) အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဗ္ဗယန္တိ၊ ယျင်စွာကုန်လွယ်ပျက်လွယ်
 ကုန်၏၊ အဟောရုတ္တော၊ နေ့ညဉ့်တို့ပတ်လုံး၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်သည်၊ ဥပရိန္ဒြ
 တိ၊ ခဏနှင့် ယျင်စွာချုပ်၏၊ မဇ္ဈာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာယု၊ အသက်သည်၊
 ဝိသတိ၊ ယျင်စွာယျင်စွာချုပ်၏၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟုမူကား၊ ကု
 နဒိနံ၊ တောင်ထက်မှစီးသောမြစ်ငယ်စသည်တို့၏၊ ဩဒကံ၊ ရေသည်၊ ဝိရံ၊
 ကြာမြင့်စွာ၊ နုတ်မှတ်၊ မတည်၊ ဝိဂစ္ဆတိယထော၊ လာကာမျှနှင့်ပင်ကင်းခြင်း
 သို့ရောက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သတ္တမနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာယု၊
 အသက်သည်၊ ဝိသတိ၊ ယျင်စွာကုန်ခြင်းသို့ရောက်တတ်၏၊ ဗာလော၊ သူ
 ခိုက်သည်၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းကုန်သော၊ ယာနိကဗ္ဗာနိ၊ အကြင်ကံတို့ကို၊ က
 ရံကရောဇန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ အာသနဗုဏ္ဏတိ၊ ဤသို့သဘောရှိသောကံ
 ကားဤမည်သောဆင်းရဲသော အကျိုးကိုပေး၏ဟုမသိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံဝိ၊
 ဤသို့မသိသော်လည်း၊ ဝစ္ဆာ၊ နောက်၌၊ အဿဗာလဿ၊ ထိုငရဲစသည်၌
 ဖြစ်သောလူခိုက်အား၊ ကဗျကံ၊ အလိုမရှိအပ်သော ဆင်းရဲသောအကျိုး
 သည်သာယျင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ အဿကမ္မဿ၊
 ထိုမကောင်းသောကံ၏၊ ပါဝကော၊ ယုတ်မာစွာသော၊ ဝိပါကော၊ ငရဲစသည်
 ၌ဖြစ်ခြင်းစသောမကောင်းစွာသော အလိုမရှိအပ်သောအကျိုးသည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဟောရညိကာနိထေရော၊ ဟောရညိကာနိထေရ်သည်၊
 ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆံပြီ။ ။

ဟောရညိကာနိထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၃၄) အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မဟဗ္ဗဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌၊ ပရိတ္တံ၊ ငယ်သော
 ဒါရုံ၊ ထွေသစ်ကို၊ အာရုတ္တ၊ တက်စီး၍၊ သိဒ္ဓေသိဒ္ဓေယျယထော၊ နစ်မြုပ်ရာ
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကုသိတံ၊ ပျင်းရိသောသူကို၊ အာဂမ္မ၊ စွဲ၍၊
 သ၊ ရုဇိဝိဝိ၊ ကောင်းစွာအားထုတ်သောအမျိုးသားသည်လည်း၊ ဟိယသ္မာ၊
 အကြင်ကြောင့်၊ သိဒ္ဓတိ၊ သံသရာ၌နစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုသိတံ၊ ပျင်း
 ရိသော၊ ဟိနဝိရိယံ၊ ယုတ်သောလုံ့လရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရိဝ
 ဇ္ဇေယျ၊ ဝေးစွာကြည့်ရှောင်ရာ၏။ ။ မဝိဝိတ္ထေဟိ၊ ခတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ် ☰
 ကုန်ထသော၊ ပဟိတတ္ထေတိ၊ ကိုယ်အသက်ကို မငဲ့မူ၍နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်
 အပ်သောပိတ်ရှိကုန်ထသော၊ ဗျာဟိတိ၊ အာရမ္မဏပုပ္ဖိန္ဒြာနုဗျာန်လက္ခဏပုပ္ဖိ
 ဣာနုဗျာန်ဖြင့် ဝင်စားခြင်းရှိကုန်ထသော၊ နိဂ္ဂံ၊ အမြဲ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယေဟိ၊ မြီး
 ဖြောက်အပ်သော လုံ့လဖြင့်အားထုတ်ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊
 သောကီလောကုတ္တရာပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ အရိယေဟိ၊ မြတ်သော

သုတင်္ဂကောင်းတို့နှင့်၊ သဟ၊ တက္ခ၊ အာဝသေအာဝသေယျ၊ ပေါင်းဖော်
ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤတို့၊ သောမဗိတ္တောထေရော၊ သောမဗိတ္တထေရ်သည်၊ ဣမာ
ဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္တ၊ ဆိုပြီ။ ။

သောမဗိတ္တထေရဂါထာအနက် ပြီး၏။ ။

(၁၃၅) ဇနော၊ ခိုက်စွာသောသူသည်၊ ဇနမ္ပိ၊ တပါးသောသူနှင့်၊ သဗ္ဗန္ဓော
ဤသူကား၊ ငါ့သား၊ ဤသူကား၊ ငါ့အမိစသော တဏှာနှောင် ဖွဲ့ခြင်း၊ ဖွဲ့၏။ ဇန
မေဝ၊ ဤသူကား၊ ငါ့သား၊ ဤသူကား၊ ငါ့အဖိုးစသည်ဖြင့် တပါးသောသူကိုသာ
လျှင်၊ အညောဇနော၊ တပါးသောမိဘစသောသူသည်၊ အသိတော၊ တဏှာ
ဟုသောကပ်ပြီခြင်းဖြင့်သိမ်းဆည်း၍တည်၏။ ဇနေန၊ တပါးသောသူသည်
ဇနော၊ တပါးသောသူကို၊ ဗာမိယတိ၊ ခေါ်သအစွမ်းဖြင့်နှိပ်စက်၏။ ဇနော၊ တ
ယောကံသော သူသည်၊ ဇနံ၊ တယောကံသောသူကို၊ ဗာမေတိစ၊ ငါ၏အ
သက်နှင့်နှိပ်သောအစွမ်းဖြင့်ပြန်ချ၏ဟူ၍၊ အဇာနန္ဒော၊ မသိသည်ဖြစ်၍၊ ဗာ
မေတိစ၊ တဖန်ပြန်၍နှိပ်စက်၏။ ။ တဿအညဇနဿ၊ ထိုတပါးသောသူ
အား၊ ဇနေန၊ တပါးသောသူသည်၊ ဗာမိတေန၊ ဖုတ်ခတ်သဖြင့်၊ ကောအ
တ္တော၊ အဘယ်အကျိုးရှိပါသနည်း၊ ဇနေန၊ ဖြစ်စေတတ်သောအမိအဖဖြစ်
သောသူသည်၊ ဇနိတေနဝ၊ ဖြစ်စေအပ်သောသားအဖဖြစ်လည်း၊ ကောအ
တ္တော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဇနံ၊ သားအဖဖြစ်သောသူကို၊ ဩဟာဟ၊ စွန့်
၍၊ ဝတ္ထန္တံ၊ သွားသည်ရှိသော်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ဇနံ၊ သားသမီးစသောသူ
အပေါင်းကို၊ ဗာမေတိတွာ၊ နှိပ်စက်၍၊ မြိတံ၊ တည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗမိတ္တော
ထေရော၊ သဗ္ဗမိတ္တထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
သိတ္တ၊ ဆိုပြီ။ ။ သဗ္ဗမိတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၃၆) ကာဗ္ဗိ၊ ကာဗ္ဗိအမည်ရှိသော၊ ဣတ္ထိ မိန်းမကား၊ ဗြဟတိ၊ အလုံး
အရပ်နှင့်ပြည့်စုံသောကြီးသောကိုယ်ရှိ၏။ ဝေင်္ဂုပါ၊ ကျိုးနှင့်တူသောမည်း
နက်သောကိုယ်အဆင်းရှိ၏။ သောဣတ္ထိ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ မတသရိရဿ၊
သေသောအကောင်၏။ သတ္တိံ စ၊ ထုံရိုးနှင့်တူသောထက်ျာပုဆစ်ရူးကိုလည်း
ဘေတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ အပရဉ္စ၊ တပါးလည်းဖြစ်သော၊ သတ္တိံ၊ ထုံရိုးနှင့်တူ
သောထက်ပုဆစ်ရူးကိုလည်း၊ ဘေတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ ဗာဟဉ္စ၊ ထက်ထက်
မောင်းရိုးကိုလည်း၊ ဘေတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ အပရဉ္စ၊ တပါးလည်း ဖြစ်သော၊
ဗာဟဉ္စ၊ ထက်ထက်မောင်းရိုးကိုလည်း၊ ဘေတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ သိ၊ သဉ္စ၊
အသေကောင်၏ဥခေါင်းကိုလည်း၊ ဘေတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ ဘိနတ္တာဝေ၊ ပျက်
သောကြောင့်သာလျှင်၊ ဓမိသာထကံဝ၊ ကျောက်ခဲထုံတံတို့ဖြင့် ခွဲအပ်သည်

ဖြစ်၍ပဋိပညာ နှိဘမ်းအိုးသကဲ့သို့၊ ပဋ္ဌရန္တံ၊ ပဋိစီးသော၊ မတ္တထုကံ၊ ဦး
 နှောက်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၏။ အဘိသဒ္ဓဟိတွာ၊ ဖြတ်ခွဲအပ်သောအမိတ်ရှိသော
 အသေကောင်ကိုထားမြဲတိုင်းသောအရပ်၌ထားသဖြင့်တပေါင်းတည်းပြု၍၊
 ဗံသာပတံ၊ အသားဈေးကို၊ ပဿာရန္တိဣဝ၊ ဖြန့်သကဲ့သို့၊ နိသန္ဒာ၊ ထိုင်နေ
 ၏။ ၊ ဝေ၊ စင်စစ်။ ယောပုဂ္ဂထော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အပိစ္ဆ၊ ထင်တိုင်း
 သောကဗ္ဗဋ္ဌာန်း၌ မလိဒ္ဓာသည်ဖြစ်၍၊ ဥပမိံ၊ ကဗ္ဗဋ္ဌာန်းကိုစွဲ၍ မသင့်သော
 နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်ကိလေသုပမိကို၊ ကရောတိဥပ္ပါဒေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ မန္ဓော၊
 ပညာနုန့်သော၊ သောပုဂ္ဂထော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ငရဲစသည်၌ဆင်းရဲ
 ခြင်းထို့၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အတန်တလဲလဲ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဥပေတိ၊ ရောက်
 ၏။ ဘသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗျဒံဒုက္ခံ၊ ဤဆင်းရဲကို၊ သမ္ပေ၊ ဝတ်တိ၊ ခံစားရ၏ဟူ၍
 ပဇာနန္တော၊ သိသည်ဖြစ်၍၊ ဥပမိံ၊ ကိလေသာဟုဆိုအပ်သောဥပမိကို၊ နက
 ယိရာနုဥပ္ပါဒေယျ၊ အသင့်နှလုံးသွင်းသော အားဖြင့်မဖြစ်စေရာ၊ ကသ္မာ၊ အ
 ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣဒံမတသရိရံ၊ ဤအသေကောင်ကို၊ ဘိန္ဒုသရိ
 ရံ၊ ပျက်သောကိုယ်ရှိသည်ကို၊ ပဿတိယထာ၊ မြင်ရသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊
 ထိုအတူ၊ ကိလေသုပမိဟိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောဥပမိတို့ဖြင့်၊ ဘိန္ဒုသိ
 ရောဘိန္ဒုသိရံ၊ သံသရာ၌ အတန်တလဲလဲဖြစ်ရသဖြင့်ကွဲသော ဥက္ခေခင်းရှိ
 သည်ကို၊ ပုနု၊ တတန်၊ အတံ၊ ငါသည်၊ မာပသယိသံ၊ မမြင်လို၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 မဟာကာလောထေရော၊ မဟာကာလထေရ်သည်၊ ဣမာဒ္ဓေဂါထာယော၊
 ဤနှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ၊

မဟာကာလထေရဂါထာအနက်ပြု၏။

(၁၃၇) ရုက္ခော၊ ဦးပြည်သော၊ သေဒသမထော၊ ထိုရဟန်းသည်၊
 ဗဟူ၊ များစွာလှန်သော၊ သပဟ္တေ၊ သင်္ကန်းသပိတ်တို့ကို၊ ထာတိ၊ ရ၏။ သော
 သမထော၊ ထိုရဟန်းသည်၊ သဘာမိပါရုတော၊ ဒုက္ခကိုရုံသော၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိ
 တော၊ သူဘပါးနှင့်စပ်၍ အသက်မွေးခြင်းရှိသောရဟန်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ အန္ဓုသ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနုသ၊ အဖျော်ကိုလည်းကောင်း၊
 ဝတ္ထုသ၊ သင်္ကန်းဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊ သယနုသ၊ ကျောင်းအိပ်ရာနေရာ
 ကိုလည်းကောင်း၊ ထာတိ၊ ရသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊
 ဥသယန္တော၊ ပြုရကုန်သောသူတို့သည်။ ဗဟူ၊ များစွာ၊ တာန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သက္ကာရေသု၊ ထာဘိပူဇော်သကာတို့၌၊ မဟာဗ္ဗယံ၊
 များသောဘေးရှိသော၊ ဧတံဥဝဇ္ဈပံ၊ ဤသဘောရှိသော၊ အာဒိနဝံဒေါသံ၊
 အပြစ်ကို၊ ဥဟွာ၊ သိ၍၊ အပ္ပထာဘော၊ နည်းသောထာဘိရှိသည်၊ အနဝထာ

တော၊ ထိုထာဝန်တစ်သောတထွာတည်းဟူသောရိပ်စွတ်ခြင်းမရှိသည်၊
ဟုတ္တော၊ ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ သံသရာဘေးကိုရှုလေ့ရှိသောရဟန်းသည်၊ သကော၊
ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းရှိသော သတိပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ပရိဗ္ဗဇေ၊
ကျင့်ရာနေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိသောထေရော၊ ကိသထေရ်သည်၊ ဣဝံ၊
ထာဝနာ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ကိသထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၃၈) အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပါစိနံသဒါယမ္ပိ၊ ပါစိနံ၊ အမည်ရှိ
သောရွာ၏အနီးအပိုင်းအခြား ရှိသောတော၌၊ သက္ခယတ္ထော၊ အနုရုဒ္ဓါအစရှိ
ကုန်သောသာကိဝင်မင်းသားတို့သည်၊ သဟာယကာ၊ ရဟန်းတရားကိုပြု
သဖြင့်အတူတကွနေသောအပေါင်းအတော်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
တော၊ ထိုအပေါင်းအတော်ဖြစ်ကုန်သောသာကိဝင်မင်းသားတို့သည်၊ အနုပ္ပ
ကော၊ ကောင်းမှုအာနုဘော်ကြောင့် ရအပ်သော အမျိုးဆက်ဆက်အားဖြင့်
ထာသောများစွာကုန်သော၊ တောဂေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာအရတို့ကို၊ ပဟာ
ယ၊ စွန့်၍၊ ဥဗ္ဘာပတ္တာဂကော၊ သပိတ်လက်စွဲ၍ ဆွမ်းခံသဖြင့်ရအပ်သောဆွမ်း
ကိုထူးပေးခြင်း၌၊ ရံတာ၊ အလွန်မွေ့လျော်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
အာရုဒ္ဓပီရိယာ၊ အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်သော အားထုတ်အပ်သောလုံ့လ
ရှိကုန်သည်၊ ပဟိတတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောပိတ်ရှိကုန်သည်၊ နိစ္စံ၊
အမြဲ၊ ဒဠ်ပရတ္တမာ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ဟူသော အကျင့်မျက်မှောက်၌ ဖြစ်
သောချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ယှဉ်သဖြင့်မထွေးသောလုံ့လရှိကုန်သည်၊ ဓမ္မရ
တိယာ၊ လောကုတ္တရာတရား၌ မွေ့လျော်ခြင်းဖြင့်၊ သောကိကံရတိ၊ ရှုပါရုံ
စသောလောကီဘုရား၌မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ ဟိတုဝ၊ စွန့်၍၊ ရမန္တိ၊ မွေ့လျော်
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကိသထေရော၊ ကိသထေရ်သည်၊ ဣဝံ၊
ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ကိသထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၃၉) အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အယောနိသော၊ အသုတကိုသုတဟူ၍
မသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ မနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်၊ မဏ္ဍ
နံ၊ လက်ကော်လက်ကြပ်စသည်ဖြင့်တန်ဆာဆင်ခြင်းပန်းနံ့သာစသည်ဖြင့်
အတ္တဘောကိုတန်ဆာဆင်ခြင်းကို၊ အနုယုတ္တိယာ၊ ကိုယ်၏တင့်တယ်ခြင်း၌
ထွေးသောအားဖြင့်ဖြစ်စေအံ့။ ဥဗ္ဘုရော၊ ဇာတ်အရွယ်အဆင်းတို့ကိုစွဲ၍
တက်သောမာန်ဖြင့်မငြိမ်သက်သော ပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စပလော၊ တော၌
ဖြစ်သောမျောက်ကဲ့သို့တည်တန့်သောပိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍ကိုယ်ကိုတန်ဆာ

ဆင်ခြင်းစသော သျှင်ပေါ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ကြောင့်မတည်တန့်သောနေခြင်းရှိသည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကာမရာဂနေ၊ ဝတ္ထုကာမဂုဏ်၌ ဖြင်းစွာထင်သောရာဂဖြင့်၊ အဗ္ဗိတော၊ နှိပ်စက်အင်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဥပါယကုသထေရ၊ ဝေဏသတို့အားဆုံးမခြင်းအကြောင်း၌ ယိဗ္ဗာတော်မူသော၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာတုရားကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ပဋိပဇ္ဇိတွာ၊ သမထဝိပဿနာဖြင့်စင်ကြယ်သောအကျင့်ကိုကျင့်၍၊ ဘဝေ၊ သံသရာတည်းဟူသောညွှန်ပြောင်း၌၊ နိရုပ္ပံ၊ နစ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥဒဗ္ဗဟိ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်မြင့်မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကြည်းထက်၌တည်စေပြီ။ ဣတံ၊ ဤသို့၊ နန္ဓောထေရော၊ နန္ဒထေရ်သည်။ ဣမံဂါထာစွယ်၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထိ၊ ဆိုပြီ။

နန္ဒထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၄၀) ပရေစ၊ ပညာရှိမှတစ်ပါးသောသူရိက်တို့သည်လည်း၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပသံသန္တိ၊ ပြီးမွမ်းကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူရိက်တို့၏ ပြီးမွမ်းခြင်းတို့သည်၊ အပ္ပမာဏဘူတာ၊ ပမာဏမဟုတ်ကုန်၊ အတ္တာ၊ မိမိသည်၊ အသမာဟိတော၊ မတည်ကြည်သည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပရေ၊ သူတစ်ပါးတို့သည်၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ပသံသန္တိ၊ ပြီးမွမ်းကုန်၏။ တေပသံသ၊ ထိုသို့ပြီးမွမ်းခြင်းတို့သည်၊ မောဗံ၊ အချည်းနှီးအကြောင်း မရှိဘဲ၊ ပသံသန္တိ၊ ပြီးမွမ်းသည် မည်ကုန်၏။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အတ္တာအတ္တနော၊ မိမိ၏။ အသမာဟိတော၊ အသမာဟိ ကတ္တာ၊ မဂ္ဂသမာဓိပထသမာဓိဥပစာခုသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိဖြင့်မတည်ကြည်သောကြောင့်တည်း။ ပရေ၊ သူတစ်ပါးတို့သည်၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုအရိယာဈာနထာဘီဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဂရဟန္တိ၊ ဤသူကားကိုယ်ကို ပွေးမြူခြင်းအိပ်ခြင်းများသော သူတည်းဟူ၍ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ဂရဟာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့သည်၊ အပ္ပမာဏဘူတာ၊ ပမာဏမဟုတ်ကုန်၊ အတ္တာ၊ မိမိသည်၊ သုသမာဟိတော၊ မဂ္ဂသမာဓိပထသမာဓိဥပစာခုသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိဖြင့် ကောင်းစွာ တည်ကြည်ခြင်းရှိသည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ယေ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုမဂ္ဂသမာဓိစသည်ဖြင့် တည်ကြည်သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဂရဟန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ တေဂရဟာ၊ ထိုကဲ့ရဲ့ခြင်းတို့သည်၊ အမောဗံအမူထက်၊ အချည်းနှီးအကြောင်းမရှိဘဲ၊ ဂရဟန္တိ၊ ကဲ့ရဲ့သည်မည်ကုန်၏။ ဟိကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ အတ္တာအတ္တနော၊ မိမိ၏။ သုသမာဟိတော

သုသမာဏိတတ္ထာ၊ မဂ္ဂသမာဓိစသည်ဖြင့်တည်ကြည်သောကြောင့်လည်း၊
ဣဒါ၊ ဤသို့၊ သိရိမောထေရော၊ သိရိမထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာဒ္ဓယံ၊ ဤဂါထာ
နှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ သိရိမထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

ဒုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ဝပေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီး၊ ကာတြိ၊ ထိုဒုတိယဝဂ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ ဝုဇ္ဇောစ၊ ဝုဇ္ဇ
ထေရ်လည်းကောင်း၊ ဇောတိဒါသောစ၊ ဇောတိဒါသထေရ်လည်းကောင်း၊
ဟောရညိကာ နိယောထေရော၊ ဟောရညိကာနိ အမည်ရှိသော၊ မထေရ်
လည်းကောင်း၊ သောမဓိတ္တော၊ သောမဓိတ္တထေရ်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗ
မိတ္တော၊ သဗ္ဗမိတ္တထေရ်လည်းကောင်း၊ ကာလော၊ ကာလထေရ်လည်း
ကောင်း၊ တိသောစ၊ တိသထေရ်လည်းကောင်း၊ ကိမိယော၊ ကိမိယထေရ်
လည်းကောင်း၊ နန္ဒောစ၊ နန္ဒထေရ်လည်းကောင်း၊ သိရိမာစေဝ၊ သိရိမထေရ်
လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဒဝ
ထေရာ၊ တကျိပ်သောမထေရ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဒုတိယဝဂ်ပြီး၏။

ဒုကနိပါတ် ၃-တတိယဝဂ်၊

(၁၄၁) မယာ၊ ငါသည်၊ ခန္ဓာ၊ ငါးပါးသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတို့ကို၊ ပရိ
ညာတာ၊ နက္ခန္ဓသစ္စာကား၊ ဘဏ္ဍာကြည့်သောထေတသုမ္ဘကတရားအပေါင်းသာ
တည်း၍ထက်အလွန်မရှိဟုပိုင်းခြား၍ သိအပ်ကုန်ပြီး၊ တဏှာ၊ သရဒယ
သစ္စာဟုဆိုအပ်သောတဏှာကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သုသမ္မဟတာ၊ ကောင်း
စွာမဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီး၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်သော ဗောဇ္ဈင်တရားတို့
ကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေအပ်ကုန်ပြီး၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊
အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သောနိရောဓသစ္စာကို၊
ပက္ခော အဓိဂတော၊ ရအပ်ပြီး၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ခန္ဓေ၊ ဥပါဒါ
နက္ခန္ဓာတရားတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းအရာဖြင့် ပိုင်းခြား
၍သိပြီး၍၊ ဇောလိနိံ၊ တဏှာတည်းဟူသော ကွန်ယက်ကို၊ အဗ္ဗုဟံတွာန၊
ငါ၏ပိတ်သဏ္ဍာန်မှထုတ်၍၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၌အကျုံးဝင်သောဗောဇ္ဈင်
တို့ကို၊ ဘာဝယိတွာန၊ ပွားစေ၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းသည်ဖြစ်
၍၊ နိဗ္ဗာယိသံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့၊ ဥတ္တရထေရော၊ ဥတ္တရထေရ်သည်၊
ဣဝံဂါထာဒ္ဓယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး။

ဥတ္တရထေရ်နှစ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၄၂) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ပနာဒေါနာမ၊ မဟာပနာဒအမည်ရှိသော၊ ရာဇာမင်းသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏၊ ယသရညော၊ အကြင်မဟာပနာဒမင်း၏၊ ယူပေါ၊ ပြာသာဒ်သည်၊ သုဂဏ္ဍမယော၊ အဆုံးရွှေဖြင့်ပြီး၏၊ တဿပါသာဒဿ၊ ထိုပြာသာဒ်၏၊ တိရိယံဝိတ္ထာရတော၊ အကျယ်အားဖြင့်၊ သောဠသဗ္ဗေတေ၊ တဆဲ့ခြောက်မင်းပတ်စားရှိ၏၊ ဥတ္တုတ္တု၊ အမြင့်ကား၊ အနုယောဇနမတ္တော၊ ယူဇနာခွဲမောတာရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဿပါသာဒဿ၊ ထိုပြာသာဒ်၏၊ သဟဿဇာဝဟဿကတ္ထုပမာပံ၊ တထေဒင်သောဘုံဆင့်ရှိ၏ဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ သောပန၊ ထိုပြာသာဒ်သည်ကား၊ ပရိမတ္ထုလတော၊ အဝန်းအားဖြင့်၊ ဧဝံပိသတိယောဇနပမာဏော၊ နှစ်ဆဲ ငါးယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိ၏၊ သတဂေဠု၊ များစွာသောအထွဋ်လည်းရှိ၏၊ ဓဇာလု၊ ထိုအထွဋ်ဦး၌တည်သောတန်ခွန်ကုက္ကားတို့နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ ဟရိတမယော၊ ရွှေစင်ထိန်နိတ်ဖြင့်ပြီး၏၊ တတ္ထပါသာဒေ၊ ထိုပြာသာဒ်၌၊ သတ္တဝေ၊ ထိုပြာသာဒ်၏ ခုနှစ်ပါးသော အရပ်၌၊ ဆသဟဿာနံ၊ ခြောက်ထောင်ကုန်သော၊ ဂန္ဓဗ္ဗာ၊ ကချေသည်တို့သည်၊ ရညော၊ မဟာပနာဒမင်းကြီးအား၊ အဘိရမာပနတ္ထာယ၊ မွေ့လျော်နေခြင်းအကျိုးငှါ၊ အနုတ္တံ၊ ကကုန်၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ နုတ္တံ၊ ကကုန်သော်လည်း၊ ရာဇာနံ၊ မဟာပနာဒမင်းကြီးကို၊ ဟာသေတံ၊ ရွှင်စေခြင်းငှါ၊ နာသက္ခိံ၊ သုမတတ်နှိုင်ကုန်အထ၊ ထိုအခါ၌၊ သတ္ထောဒေဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဒေဝနန္ဒ၊ နတ်၏ကချေသည်တို့ကို၊ ပေသေတွာ၊ စေ၍၊ သမန္တံ၊ သတင်ကို၊ ကာရေတိ၊ ပြုစေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ၊ မဟာပနာဒမင်းသည်၊ ဟသိ၊ ရွှင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဒ္ဒဇိထေရော၊ ဘဒ္ဒဇိထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာနွယ်ံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဘဒ္ဒဇိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၄၃) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သတိမာ၊ သတိပဋ္ဌာန်ကိုပွားစေသော အားဖြင့်ပြန်ပြောသောသတိလည်းရှိထသော၊ ပညဝါ၊ အဘိညာဉ်ခြောက်ပါး၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်ပြန်ပြောသောပညာလည်းရှိထသော၊ တိက္ခ၊ ကိလေသာကိုဖျက်ဆီးတတ်ထသော၊ အာရုဗလဝီရိယော၊ အားထုတ်အင်သော သဒ္ဓါဗလဝီရိယဗလနှင့်ပြည့်စုံထသော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဉ္စကပ္ပသတာနိ၊ ကတ္တာငါးရာတို့ကို၊ ဧကရတ္ထိံ ဧကရတ္ထိံ ပိယ၊ တညဉ့်တည်းကိုကဲ့သို့၊ အနုဿရိံ၊ တရုသောပီထိအစဉ်ဖြင့် အောက်မှနှိုင်၏၊ စတ္တာရောသတိပဋ္ဌာနေ၊ သေးပါးသောသတိပဋ္ဌာန်တို့ထို လည်းကောင်း၊ သတ္တဝေ၊ ခုနှစ်ပါးသော

ဗောဇ္ဈင်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌစ၊ ရှစ်ပါးသောမဂ္ဂင်တရားတို့ကိုလည်း
ကောင်း၊ ဘာဝယံဘာဝယန္တော၊ ပွားစေသောကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗဂ္ဂ
ကမ္ပသထာနိ၊ ကမ္ဘာငါးရာတို့ကို၊ ကေရတ္တိံ ကေရတ္တိံ ဝိယ၊ တညဉ့်တည်း
ကဲ့သို့၊ အနုဿရိံ၊ ဟခုသော ဝိထိအစဉ်ဖြင့်အောက်မှေနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤ
သို့၊ သောဘိတော ထေရော၊ သောဘိတ ထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာ နွယ်၊
ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

သောဘိတထေရဂါထာအနက်ဖြီး၏။

(၁၄၄) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဒုဗ္ဘဝိရိယေန၊ ဖြိုဖြိုခိုင်းခန့်သောလုံ့လဖြင့်၊
ယံကိစ္စံ၊ အကြင်တဆဲ၊ ခြောက်ပါးသော မင်္ဂလိဂ္ဂကို၊ ကမ္ဘန္တံပဋိပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊
ကျင့်အပ်၏၊ ဗောဇ္ဈိဗောဇ္ဈိတံ၊ သိခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယာဣန္ဒြိယန္တေနယံကိစ္စံ၊ အလို
ရှိသောသူသည်အကြင်တဆဲ၊ ခြောက်ပါးသောမင်္ဂလိဂ္ဂကို၊ ကရိသံ၊ ယခု
အခါ၌ပြုသတ္တံ၊ နာဝရုဇ္ဈိသံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း မချွတ်မယွင်းကျင့်ပေအံ့၊
မမ၊ ငါ၏၊ ဝိရိယံ၊ ကျင့်တိုင်းသောတရားတို့ကို အစီအရင်ဖြင့်ဖြစ်သေလုံ့
လကို၊ ပရတ္တံ၊ နိုးစွာသောအကြောင်းဖြစ်သောလုံ့လကို၊ ပသံ၊ မြင်ရပြီးသ
လျှင်ကတည်း၊ တဂ္ဂ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပေးထတ်အရှင်ဘုရားသည်လည်း၊ မေမ
ယံ၊ ငါ့အား၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယမင်္ဂကို၊ အက္ခာဟိ၊ ဟောဘိလော၊ အဥ္ဇသံ၊ ဖြောင့်
မတ်သောဖြူစင်သော အကျင့်၏ အဖြစ်ဖြင့်အယုတ်တရားနှစ်ပါးသို့မကပ်
သောခရီးဟုဆိုအပ်သော၊ အမတောဂဓံ၊ အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေထတ်
သောအဖြစ်ဖြင့်ဘည်သော အမြှိုက်ဆေးကြီးသတ္တဝါဖြစ်သောဆေးကို၊ ဒ
ဒါကု၊ ပေးတော်မူပါလော၊ မောနေနဉာဏေန၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ မော
နိသံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုထိလတ္တံ့၊ ယတာကိံ၊ ဥပမာအဘက်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား
ဂင်္ဂါယ၊ ဂင်္ဂါ၏၊ သေတော၊ ရေအယဉ်သည်၊ သာဂရံ၊ သရဒ္ဓရာသို့၊ ဩဂါ
ဟိထာ၊ မချွတ်မယွင်းစီးဝင်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ကမ္မဋ္ဌာနံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အနုယုဗ္ဗန္တော၊ အတန်ထလဲလဲစီးဖြန်းလျက်၊ အာဂ
မိဿာမိ၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်လေအံ့၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံကမ္မ
ဋ္ဌာနံ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ တံ၊ အရှင်သည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အက္ခာဟိ၊ ကြားဘိလော
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝလ္လိယထေရော၊ ဝလ္လိယထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာ နွယ်၊ ဤဂါ
ထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဝလ္လိယထေရဂါထာအနက်ဖြီး၏။

(၁၄၅) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ဩလိပိ
ယံဩလိပိယန္တော၊ ဖြတ်သဖြင့်ပြုပြင်လိုသည်ဖြစ်၍၊ ကပ္ပကော၊ ဆတ္တာ

သည့်သည်၊ ဥပသကံမိ၊ ငါ့ထိုကပ်လတ်၏၊ တတော၊ ထိုထိုကပ်လတ်ပြီး
 သောနောင်မှ၊ အာဒါသံ၊ ကြေးမုံကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ သရိရံ၊ မျက်နှာရိပ်၊ ဟိ
 ကြည့်သဖြင့်အိုခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်သောငါ၏ကိုယ်ကို၊ ပစ္စဝက္ခိသံ၊ ဥာဏ်ဖြင့်
 ဆင်ခြင်၏၊ ဧဝံပစ္စဝေက္ခတော၊ ဤထိုဆင်ခြင်သောငါ့အား၊ တုဇ္ဈော၊ မြဲချင်း
 ချမ်းသာခြင်းစသည်မှကင်းသည်ဖြစ်၍အချဉ်းစဉ်းသော၊ ကာယော၊ ဤရူပ
 ကာယသည်၊ အဒိဿတ္ထ၊ ပညတ်အားထင်လတ်၏၊ အန္တကာရေ၊ အရိက်ကို
 ပြုရာဖြစ်သောကိုယ်၌၊ တမောဗျဂါ၊ အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းဟုဆို
 အပ်သောဥာဏ်ဆောင်ဖြင့်၊ အဝိဇ္ဇာဟူသောအရိက်မှကင်း၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံး
 စုံသော၊ စောလာစောလသဒိသာ၊ တံမျက်ချေးရစသည်၌စွန့်အပ်သောပုဆိုး
 ပိုင်းကဲ့သို့ အစဉ်ပိတ်ရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်စက်ဆုပ်အပ်သောပု
 ဆိုးပိုင်းနှင့်တူသော ကိလေသာကို၊ သမုတ္တိန္နာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်
 ပြီး၊ ဓါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုနုတ္တဝေါ၊ နောင်အခါ၌တတန်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊
 မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိတသောကောထေရော၊ ဝိတသောကထေရ်သည်၊ ဣမံ
 ဂါထာနွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ဝိတသောကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၄၆) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကာယေ၊
 ကိုယ်၌၊ ဓမ္မာဒါသံ၊ အကျိုးမရှိသည်ကိုမြင်တတ်သောဝိပဿနာဟုဆိုအပ်
 သောတရားကြေးမုံကို၊ ဥာဏဒဿနံဥာဏဒဿနေန၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော
 မျက်စိဖြင့်၊ ဂဟေတွာန၊ ကြည့်သောအားဖြင့်ယူ၍၊ ယောဂက္ခမဿ၊ ယော
 ဂ၏တုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဟိယာ၊ ရောက်ခြင်း၌၊ ပဉ္စနိဝရဏေ၊ ကာ
 မုတ္တန္တစသောငါးပါးသောနိဝရဏတို့ကို၊ ဟိတွာ၊ ဈာန်ကိုရသဖြင့်ပျက်ဆီး
 ၍၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ သန္တရဗဟိရံ၊ အဇ္ဈတ္တိကာယတနဗဟိရယတန
 နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဣမံကာယံ၊ ဤအတ္တဘောကို၊ ပစ္စဝေက္ခိ၊ တရားဟူသော
 ကြေးမုံကိုယူ၍ အနိစ္စရက္ခအနတ္တဟူ၍ ဥာဏ်မျက်စိဖြင့်ရှု၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ရှု
 သည်ရှိသော်၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ မိမိသန္တာန်၌ထည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်
 ၌ထည်းကောင်း၊ ကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ တုဇ္ဈော၊ နိစ္စာသာရစသည်မှ
 ဆိတ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဒိဿံ၊ ထ၊ မဂ်ပညာဖြင့်မြင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တမာ
 သောထေရော၊ ဝုတ္တမာသထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာနွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခု
 ပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။ ဝုတ္တမာသထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၄၇) အာစညော၊ ခပ်ထိမ်းသော အရာ၌ထိတတ်သော ဥာဏ်နှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသောလျှင်ခြင်းအားနှင့်ပြည့်စုံသောနွားထား

ဥသတသည်၊ ခလိတွံ၊ သွားမြစ်ရီ၊ မှချော်၍၊ အညထာ၊ တပါးသောအရပ်၌၊
 တိဋ္ဌန္တောဝိ၊ တည်သော်လည်း၊ ပဋိတိဋ္ဌတိယထာ၊ မိမိရှေ့ တည်ရာအရပ်၌
 တာတန်တည်ပြန်သကဲ့သို့၊ ဇံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ယံဝေဝံ၊ ဇာတိဗထဝီရိယ
 နှင့်ပြည့်စုံသောငါအားရောက်သောဝန်ကို ဆောင်ခြင်းသည်ထောက်ပတ်
 ဇိဟုထိတ်လန့်ခြင်းကို၊ ထဒ္ဓါထဘိတွာ၊ ရ၍၊ ဘိယျော၊ အလွန်၊ ခေဒါနော၊
 ဆောင်အပ်သည်တာဝန်ကိုဆောင်ချက်တွန်တိုသောစိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍
 ဝုရံ၊ ဆောင်အပ်သောဝန်ကို၊ ဝဟတေယထာ၊ ရွက်ဆောင်သကဲ့သို့၊ ဇံတ
 ထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒဿနသမ္ပန္နံ၊ မဂ်ဥာဏ်အမြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမ္မာသမ္ပန္န
 သာဝကံ၊ မြတ်စွာထုရား၏သာဝကဖြစ်သော၊ ဝံ၊ ငါတို့၊ အာဇာနိယံ၊ ခပ်သိမ်း
 သောအရာတို့၌သိသော စိတ်ရှိသောဝန်ကိုမချွတ်မယွင်း လုံ့ထကျိုးကုတ်
 အားထုတ်၍ ရွက်ဆောင်သော နွားလားဥသတနှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဝေရေထ၊
 မှတ်ကုန်ရာ၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဩရသံ၊ ရင်၌ဖြစ်သော၊ ဝုတ္တံ၊ သား
 ဖြစ်သော အရိယာဝုဂ္ဂိုလ် အပေါင်းကိုလည်း၊ အာဇာနိယံယထာ၊ အာဇာ
 နည်မည်သော နွားလားဥသတကဲ့သို့ ဝိပဿနာတာဝနာတည်းဟူသောဝန်
 ကိုရွက်ဆောင်သောသူချည်းဟူ၍၊ ဝေရေထ၊ မှတ်ကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 နန္ဒကောထေရော၊ နန္ဒကထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါယာနွယံ၊ ဤဂါယာနှစ်ခုအံ
 ပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ၊ နန္ဒကထေရဂါယာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၄၀) နန္ဒက၊ ညီနန္ဒက၊ ဇဟိ၊ လာတွည့်၊ ဥပဏ္ဍာယဿ၊ အပြစ်ကြီး
 ငယ်ကိုရှုကြည့်၍ဆုံးမူတော်မူတတ်သောမြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိ ကံ၊ အထံ
 သို့၊ ဝတ္ထာမ၊ ငါတို့ညီအစ်ကိုသွားကြီကုန်အံ့၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ ထုရားမြတ်၏၊
 ယဗ္ဗုခါ၊ မျက်မှောက်၌၊ သိဟနဝဒံ၊ ရဲရင့်သောအသံကို၊ နဒိဿာမ၊ ဆိုကြ
 ကုန်အံ့၊ ယာယ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
 နော၊ ငါတို့အား၊ အနုပကမ္မာယအနုပ္ပပောန၊ ငြီးမြှောက်သဖြင့်၊ ရုနိ၊ ဝေဠုပ္ပန်
 ထောကသံသရာထောကကိုသိတော်မူသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ အမေဓန္ဒ
 ဝိ၊ ငါတို့နှစ်ယောက်တို့ကိုလည်း၊ ပဗ္ဗဇ္ဇယိ၊ ရှင်ရဟန်းပြုတော်မူ၏၊ နောအမေ
 ဟိ၊ ငါတို့သည်၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့၏
 ကုန်ရာဖြစ်သော၊ သောအတ္ထော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို၊ အနုပ္ပတ္ထော၊
 ရအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘရတောထေရော၊ ဘရတထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါယာ
 နွယံ၊ ဤဂါယာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဘရတထေရဂါယာအနက်ပြီး၏။

(၁၄၉) ဝိဂိဂန္တု ရော တောင်ခေါင်း လိုက်ခေါင်းစသည်၌၊ ထိဟာဝ၊
 ခြင်္သေ့ကဲ့သို့၊ ဝိရာ၊ လေးပါးအပြားရှိသော သဗ္ဗဗ္ဗောနုဇိရိယနှင့် ပြည့်စုံထ
 သော၊ သဝါဟနံ၊ ကိလေသာ၏အစွဲ၌ဖြစ်သောမာရ်၏စစ်သုတ်နှင့်တကွ
 သော၊ မာရ်၊ ဒေဝပုတ္တမာရ်ကို၊ ဇေတုာ၊ အောင်ပြီးသောကြောင့်၊ ဝိဇိတ
 သင်္ဂါမာ၊ အောင်အပ်ပြီးသော မာရ်တည်းဟူသော စစ်မြေအရပ်ရှိကုန်ထ
 သော၊ သပ္ပညာ၊ ခပ်သိမ်းသောပညာ၏ ပြန့်ပြောခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော
 အရှင်မြတ်တို့သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ နဒန္တိ၊ ကျူးဝါတော်မူကုန်၏ မေ၊ ငါ၏၊
 သတ္တာ၊ ဆရာဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိဝိဇ္ဇေဒ္ဓာ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း
 သောအဆုံး၊ အမကိုပြုသဖြင့်လေ့လာဆည်းကပ်အပ်ပြီ၊ ဓမ္မောစ၊ ကိုးပါးအ
 ပြားရှိသောလောကုတ္တရာတရားကို လည်းကောင်း၊ သံစောစ၊ အရိယာ
 သံဃာကိုလည်းကောင်း၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ပူဇိတော၊ ပူဇော်အပ်ပြီ၊ မမ၊
 ငါ၏အနာသင်္ဂံ၊ အာသဝေါကင်းပြီးသော၊ ပုတ္တံ၊ သားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်သော
 ကြောင့်၊ အဟောဉ္ဇ၊ ငါသည်လည်း၊ ဝိတော၊ အာမိသကင်းသောပီတိဖြင့်နှစ်
 သက်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနော၊ အာမိသကင်းသော ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊
 ဇာတော၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာရန္တ၊ ဇောထေရော၊ ဘာရန္တ၊ ဇထေရ်သည်၊
 ဣဝံဂါထာ၊ ဣဝံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာဝိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။ •

ဘာရန္တ၊ ဇထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၅၀) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဥပါသိတာ၊ ပဋိပတ္တိသို့ဆည်းကပ်ထေ
 ရ်ကုန်သော၊ သပ္ပုရိသာ၊ သိထစသောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသောအရိယာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဓမ္မာ၊ သစ္စာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စသည်နှင့်ယှဉ်ကုန်သောတရား
 တို့ကို၊ အဘိဏ္ဍသော၊ မပြတ်၊ သုတော၊ လောတန္ဒါရ်ကို အစဉ်မှီးသဖြင့်
 ဆောင်အပ်မှတ်အပ်ကုန်၏၊ သုတွာနု၊ သို့အပ်ပြီးသောနာမ်ရှင်တရားတို့ကို
 လက္ခဏာရသစသည်နှင့် တကွသိပ်ဆည်း၍၊ အဗ္ဗသံအဗ္ဗသေန၊ နိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်စေတတ်သောအရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးနှင့်ယှဉ်သောခရီးဖြင့်၊ အမတော
 ဝံ၊ ဆေးကြီးနှင့် တူသော သေခြင်း ကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဋိပတ္တိသံ၊
 ရောက်လေအံ့၊ ဘဝရာဂဟာတဿ၊ ဘဝကို သတ်တတ်သော ရာဂဖြင့်
 အစမထင်သော သံသရာ ကောလပတ်လုံး ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက် တတ်သော
 ဥပဒ္ဓဂေါသည်၊ သတောသမာနဿ၊ ဖြစ်သော၊ မေမမ၊ ငါအား၊ ပုန၊ တဘန်
 ဘဝရာဂေါ၊ ဘဝရာဂသည်၊ နုစိဇ္ဇတိ၊ ရှိသည်မရှိ၊ မေ၊ ငါအား၊ နုစအာဟု၊
 ရှေးပုထုဇ္ဇင်သေကွဖြစ်သောကာလ၌ဘဝရာဂဖြစ်ဘူး၏ အရဟတ္တမဂ်ကို
 ရသောအခါမှစ၍မဖြစ်ပြီ၊ မေ၊ ငါအား၊ ဘဝရာဂေါ၊ ဘဝရာဂသည်၊ နဘာပိ

သဘိ၊ နောင်အခါမဖြစ်ထွန်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဟေရဟိ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်၌၊ နဝဗိဇ္ဇာ
တိ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်ပြီးသော ကြောင့်မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကဏ္ဍ
ဒိန္နောထေရော၊ ကဏ္ဍဒိန္နထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာဒ္ဓယံ၊ ဤဂါထာဒ္ဓနံရအ
ပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ ကဏ္ဍဒိန္နထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီး၊ တေ၊ ထိုတတိယဝဂ်၏၊ ဥဒ္ဓါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ဥတ္တရော၊
ဥတ္တရထေရ် ထည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒဇိတ္ထရော၊ ဘဒ္ဒဇိထေရ် ထည်းကောင်း၊
သောဘိတော၊ သောဘိတထေရ် ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ သီလက္ခန္ဓစသော
တရားကျေးဇူးကိုရှာဖွေပြီးသော၊ ဝလ္လိယော၊ ဝလ္လိယထေရ်ထည်းကောင်း၊
ဝိတသောကော၊ ဝိတသောကအမည်ရှိသော၊ သောထေရောစ၊ ထိုမထေရ်
ထည်းကောင်း၊ ဝုတ္တမာသောစ၊ ဝုတ္တမာသထေရ် ထည်းကောင်း၊ နန္ဒ
ကောစ၊ နန္ဒကထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဘရတော၊ ဘရတထေရ်ထည်းကောင်း၊
ဘာရန္ဒါစောစ၊ ဘာရန္ဒါစထေရ်ထည်းကောင်း၊ မဟာဂိရိ၊ မြတ်သောအသံ
ရှိသော၊ ကဏ္ဍဒိန္နော၊ ကဏ္ဍဒိန္နထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်ထွင်
ထည်း၊ ဒုကနိပါတ်တတိယဝဂ်ပြီး၏။

ဒုကနိပါတ် ၄-စတုတ္ထဝဂ်၊

(၁၅၁) အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ ပထုတိ၊ စ၍၊
သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓာသ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော
ရဟန်းပြု၏၊ ကတော၊ ထိုရဟန်းပြုသောအခါမှ၊ ပထုတိ၊ စ၍၊ ဝိရုပ္ပမာနော၊
ကိလေသာအတို့မှ သမထဝိပဿနာတို့ဖြင့် လွတ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဥဂ္ဂတ္ထံ၊ ပြု
စင်သောတရားကိုနာခြင်းဖြင့် ထမြောက်ပြီး၊ ကာမဝေဝံ၊ ကာမတဆဲ့တဆဲ့
ကို၊ ဥပဇ္ဈင်၊ အနာဂါမိမဂ်ဖြင့် စင်စစ်လွန်မြောက်ပြီး၊ ပေက္ခမာနဿ၊ မဟာ
ကရုဏာတော်နှင့် ဟဉ်သည်ဖြစ်၍ အမျိုးသားသည် ငါ၏ သာသနာတော်၌ ရ
ဟန်းပြု၍ ကောင်းစွာ ထွင်ပါ၏လောဟု ရှုလေ့ရှိထသော၊ ဗြဟ္မု၊ နော၊ လူနတ်
တို့ထက် မြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊
ကတော၊ ထိုအနာဂါမိမဂ်ကို ရသည်မှ၊ မေမေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ ဝိရုပ္ပိ၊
အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ကို ရသဖြင့် အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှ စင်စစ်လွတ်
ပြီး၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံ၊ အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့၏ ထွက်
ခြင်းကြောင့်၊ ယာဝိရုပ္ပိ၊ အကြင်ကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ သာဝိရုပ္ပိ၊ ထိုကိလေသာတို့မှ လွတ်ခြင်းသည်၊ အက္ခုပ္ပိ၊ မပျက်မစီး

နှိုင်းသော၊ ဝိပဿနာ၊ လွတ်ခြင်းမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အတ္ထံ၊ အတ္တ
ဟတ္ထဒိဏ်ကရိ၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မိဂသိရောထေရော၊ မိဂသိ
ဂထေရ်သည်။ ဣဝံဂါထာနွယ်ံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို။ အထာသိတ္ထံ၊ ဆို
ပြီး။ မိဂသိရထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၅၂) တတ္ထတတ္ထံ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌၊ ဝုနပွန်၊ အဘန်တလဲလဲ၊
နိပ္ပတ္တမာနာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဂဟကာနိ၊ အတ္တဘောတည်းဟူသောအိမ်တို့
သည်။ အနိစ္စာနိ၊ အမြဲမတည်တန့်ကုန်။ ဂဟကာရံ၊ ဤအတ္တဘောတည်းဟူ
သောအိမ်ကိုပြုတတ်သောတဏှာယောကျ်ားထက်သွားကို။ ဂဝေဝ၊ နန္ဒော၊
ရှာလျက်၊ ဧတ္တကံကာထံ၊ ဤမျှထောက်သော ကာထပတ်လုံး၊ အနုပိစရိံ၊
အဘန်တလဲလဲကျွင်လည်ရပြီ။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယေဇာတိ၊ ထိုပဋိ
သန္ဓေနေခြင်းသည်။ ဇရာဗျာဓိမရဏမိဿတာယ၊ အိုခြင်းနာခြင်းသေခြင်း
နှင်ရောသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝုနပွန်၊ အဘန်တလဲလဲ၊ ဥပဂန္တု၊ ကပ်ခြင်း
၎င်း၊ နုက္ခာ၊ ဆင်းရဲ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တံဂဟကာရကံ၊ ထိုအတ္တဘော
တည်းဟူသောအိမ်ကိုပြုတတ်သောတဏှာယောကျ်ားထက်သွားကို။ ဂဝေ
ဝ၊ နန္ဒော၊ ရှာလျက်၊ အနုပိစရိံ၊ အဘန်တလဲလဲကျွင်လည်ရပြီ။ ဘောဂဟကာ
ရက၊ အတ္တဘောတည်းဟူသော အိမ်ကိုပြုတတ်သောတဏှာယောကျ်ားထက်
သွား။ အနိပ္ပဗုဒ္ဓံ၊ ယခုအခါ၌ကား၊ သောတံ၊ ထိုတဏှာယောကျ်ားထက်သွား
တည်းဟူသောသင်ကို။ ယေနညာဏေန၊ အကြင်အရိယာမဂ်ညာဏ်တည်း
ဟူသောမျက်စိဖြင့်၊ ဓဋ္ဌံ၊ မြင်ခြင်း၎င်း၊ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏။ တေန၊ ထိုအ
ရိယမဂ်ညာဏ်တည်းဟူသောစက္ခုဖြင့်၊ ဓိဋ္ဌော၊ မြင်အပ်သည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီး
ဝုန၊ တဘန်၊ ဂေဟံ၊ အတ္တဘောဟု ဆိုအပ်သောငါ၏ အိမ်ကို၊ နကာဟာသိ၊
တဏှာယောကျ်ားထက်သွား သည်မပြုရထက္ကံ၊ ထေ၊ သင်တဏှာယော
ကျ်ားထက်သွား၏။ သဗ္ဗာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ ဗါသုကာ၊ တထေရာင့်ငါး
ရာကိလေသာတည်းဟူသောအိမ်အဖြစ်တို့ကို။ တဂ္ဂါ၊ ငါချိုးပျက်အပ်ကုန်
ပြီ။ တုနိယာစ၊ အတ္တဘောဟု ဆိုအပ်သောအိမ်၏ အပိစ္ဆာဟုဆိုအပ်သော
အထွန်အချက်တို့ကို၊ ပိဒါယိတာ၊ ချိုးပျက်အပ်ကုန်ပြီ။ မိတ္တံ၊ ငါ၏ပိတ်သည်။
ပိပရိယာဒိဂထံ၊ နောင်အခါမဖြစ်ခြင်းသဘောသို့ရောက်ပြီ။ ဣဝေဝ၊ ဤဝတ္ထု
ပွန်ဘဝ၌သာသျှင်းပိပိဇာတိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပိတ်ချုပ်သည်နှင့်တကွချုပ်ခြင်း
သို့ရောက်ထက္ကံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ သိဝကောထေရော၊ သိဝကထေရ်သည်။ ဣဝံ
ဂါထာနွယ်ံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို။ အထာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး။ ။

သိဝကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၅၃) ဗြာဟ္မဏ၊ သုတ္တံ၊ လောကေ၊ လောကသုံးပါး၌၊ ပုဇနေယျာနံ၊ ဇော်ထိုက်ကုန်သော သိကြား ဗြဟ္မာတို့ထက်၊ ပုဇိတော၊ ပုဇော်အပ်ထသော၊ သတ္တုရေယျာနံ၊ နတ်တို့ပုဇော်အပ်သော သိကြားတို့ထက်၊ သတ္တတော၊ လွန်သောသိကြားဖြစ်တော်မူထသော၊ အပစေယျာနံ၊ အရိုအသေပြုအပ်သောသူတို့ထက်၊ အပစိတော၊ အလွန်အရိုအသေပြုအပ်ထသော၊ အရဟံ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်ထသော၊ သုဂတော၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့သွားတော်မူတတ်ထသော၊ မုနိ၊ ဝါဇာဏရာဖြစ်တော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝါတေဟိ၊ ထေအနာတို့ဖြင့်၊ အာဗာဓိတော၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ တေ၊ သင်အား၊ ဥဗ္ဗောဒကံ၊ ထိုအားချော်သောထေကိုပျောက်စေတတ်သော ရေခွေးဖြင့်ပျော်အပ်သော ဆေးသည်။ သစေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မုနိနော၊ သဗ္ဗညုဘုရားအား၊ ဧပဟိ၊ လှလော၊ တဿ၊ ထိုဘုရားရှင်၏၊ ဝါတာဗာဝဂ္ဂပဿမနတ္ထံ၊ ထေအနာကိုငြိမ်းစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ တံ၊ ထိုထေအနာကိုပျောက်တတ်သော ရေခွေးနှင့်တကွသော၊ ဘေးကို၊ အပဟိ၊ ဝါသည်၊ ဟာတဝေဥပနေတံ၊ ဆေးပင်ခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြေမိအလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ သုတ္တံ၊ သည်၊ ဥဗ္ဗောဒကံ၊ ထိုအနာကိုပျောက်တတ်သော ရေခွေးနှင့် တကွသောဘေးကို၊ သဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပနာမေဟိ၊ ကပ်ပေ၏၊ တေနစ၊ ထိုဆေးကြောင့်သည်။ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ရောဂေါ၊ ထေအနာသည်၊ ဝူပသမတိ၊ ငြိမ်း၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပဝါဏောထေရော၊ ဥပဝါဏထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာန္တယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။

ဥပဝါဏထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၅၄) အာဝုသော၊ ဝါရှင်တို့၊ မယာ၊ ဝါသည်၊ ဣစ၊ ဤသောသနာတော်၌၊ ဧကေစ္စေ၊ အချို့ကုန်သော၊ ဓမ္မဓရာ၊ ပရိယတ္တိကိုဆောင်ကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ ကာမာ၊ ကာမတရားတို့ကား၊ အနတ္တ၊ အမြဲမရှိဆင်းရဲထောက်ပြန်သောသဘောရှိကုန်၏ဟူ၍၊ တာသမာနာ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌အပြစ်နှင့်ယှဉ်သောတရားစကားကိုဆိုတတ် ကုန်သော၊ ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်ပြီ၊ မဏိကုဏ္ဍထေသု၊ ပတ္တမြားနားချောင်းဝတ်ကုန်ထသော၊ ဝုတ္တေသုစ၊ သားထိုးတို့၌ထည်းကောင်း။ ဓါရေသုစ၊ မယားတို့၌ထည်းကောင်း၊ သာဓတ္တေရတ္တာ၊ တပ်သည်ဖြစ်၍အားကြီးစွာတပ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ အဗ္ဘံ၊ တပါးကို၊ ဝဏန္တာ၊ ရေတွက်ကုန်ထသော၊ အဗ္ဘံ၊ တပါးကို၊ ကရောန္တာ၊ ပြုတတ်ကုန်ထသော၊ အပေက္ခန္တာ၊ သား

သွီးတို့နှစ်ကွက်ခြင်းရှိလှန်ထသော၊ ယေဥပါသကာ၊ အကြင်ဥပါသကာတို့
 ကို၊ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်လှန်ပြီ၊ တေဥပါသကာ၊ ထိုဥပါသကာတို့သည်၊ ဣဝ၊ ဤငါ
 ထူးနားသာသနာတော်၌၊ သဘောထသွားကာရတာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဓမ္မံ၊ တ
 ရားကို၊ အဋ္ဌာဇကံသေန၊ တရသောအတို့ဖြင့်၊ နဇာနန္တိ၊ ဟုတ်မှန်စွာမထိနိုင်
 ကုန်၊ ဧဝံသုတာစ၊ ဤသို့ဖြစ်လှန်သောဒါယကာတို့သည်လည်း၊ ကာမာ၊
 ကာမထရားတို့ကား၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိဆင်းရဲတောက်ပြန်သော သဘောရှိ
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤတိ၊ ဣမိနာစကာရဏေန၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်လည်း
 အာဟုအာဟော၊ ငြိမ်သတ္တဝါတို့ကားပကတေ သဘောဖြင့်ဆန်းကြယ်
 သောသဘောရှိကုန်စွာကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နဇာနန္တိ၊ မထိလှန်၊ ကေထံ၊ ထိုဥ
 ပါသကာတို့အား၊ ယသ္မာ၊ ဖကြင်ကြောင့်၊ ရာဂဉ္စ၊ ရာဂကိုလည်း၊ သေတ္တာ၊ သ
 ရုန္တိန္တံ၊ ဖြစ်အံ့သောငှါ၊ ဗသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောဥပါသကာအားသည်၊ နအ
 တ္တိ၊ မရှိ၊ တသ္မာတေနကာရဏေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ သိတာနိ
 သိတာ၊ တဏှာအစွမ်းဖြင့် မှီကုန်သော၊ ပုတ္တဒါရဉ္စ၊ သားသွီးမယားကို
 လည်းကောင်း၊ ဇနဉ္စ၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ အလ္လီနာ၊ ကပ်ငြိကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ နဝိသာဇ္ဇန္တိ၊ မစွန့်နိုင်ကုန်၊ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို၊ ဒေဝတာနံယေဝ၊ နတ်
 တို့၏သာယျင်၊ သမ္မတ္တိံ၊ စည်းပိမ်ကို၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တောင်တသော၊ ဥပါသကာ၊
 ဥပါသကာကို၊ ဥန္တိယာ၊ ရည်၍၊ အညာပဒေသေန၊ တပါးကိုညွှန်သောအား
 ဖြင့်၊ ကထေသိ၊ ဟော၏၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ထိတ်
 ထန်သော အားဖြင့်ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပဏိ၊
 ရောက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣသိဒိန္ဒောထေရော၊ ဣသိဒိန္ဒထေရ်သည်၊ ဣဝဂါထာ
 စွယ်၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။

ဣသိဒိန္ဒထေရဂါထာအနက်ပြီ၏။

(၁၅၅) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဒေဝေါ၊ ချီးမွမ်းသည်၊ ဝော၊ တိစ၊ ရွာလည်း
 ရွာ၏၊ ဒေဝေါ၊ ချီးမွမ်းသည်၊ ဂဠုံ ဂဠုယတိစ၊ ချန်းချန်းဟူသောအသံကိုပြု
 ထုတ်ကြိုးလည်းကြိုး၏အဟဉ္စ၊ ငါသည်သည်၊ ဧကကော၊ တယောက်အ
 ထည်းတည်း၊ ဘေရဝေ၊ ကြောက်မက်ဖွယ်သောဘေးဘျားရှိသော၊ ဗိဇေ
 ပဗ္ဗတဂုဟာရေ၊ တောင်ခေါင်း၌၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ဘေရဝေ၊ ကြောက်မက်
 သွယ်ရှိသော၊ ဗိဇေ၊ တောင်ခေါင်း၌၊ ဧကကဿ၊ အပေါ်မရှိထယောက်အ
 ထည်းတည်း၊ ဝိဟရတောဝိဟရန္တဿ၊ နေသော၊ တဿမယံ၊ ထိုငါ့အား၊
 တယံဝါ၊ ကြောံခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆန္တိဟတ္တဝါ၊ ထိုကြောက်ခြင်း
 ထျင်အကြောင်းရှိသောကိုယ်၏တုန်ထွင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ထေမ

ဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ငွေ
 ယာ၊ ဤခန္ဓာငါးပါးကိုပိုင်းခြား၍ထိပြီးသောသဘောကာမဆန္ဒရာဂင်္ဂုဏ်ဖြတ်
 ပြီးသောသဘောရှိသောသူတို့အား မကြောက်ခြင်းသည်၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဓမ္မ
 တာ၊ သဘောတည်း၊ တာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘေရဝေ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိ
 သော၊ ဗိဝေ၊ တောင်ခေါင်း၌၊ ဧကကဿ၊ တယောက်အထည်းထည်း၊ ဝိဟ
 ရုန္တောဝိဟရန္တဿ၊ နေသော၊ တာ၊ ငမေ၊ ထိုငါ့အား၊ တာယံဝါ၊ ကြောက်
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဆန္တိတတ္တံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းဟူသော ဆင်းရဲ
 လျှင်အကြောင်းရှိသောကိုယ်၏ တုန်ထွက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝေဝေမ
 ဟံသောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ
 ဤသို့၊ သမ္ပုလကဗ္ဗာနောထေရော၊ သမ္ပုလကဗ္ဗာနထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာန္တ
 ယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

သမ္ပုလကဗ္ဗာနထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၅၆) ကဿဘိက္ခုနော၊ ထောက္ခောင်း၌နေသောရဟန်းတို့တွင်အ
 တယ်ရဟန်း၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သေထုပမံသေထဥပမံ၊ ကျောက်တောင်
 နှင့်အတူ၊ မြိတံ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာတည်းဟူသောတုန်ထွက်ခြင်းမရှိ
 သောအားဖြင့် ဝသိတော်သို့ရောက်၍တည်သနည်း၊ နာနုပကမ္ပတိ၊ အလုံးစုံ
 သောထောကဓံတရားတို့ကြောင့် မတုန်ထွက်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆာယံ၊ ဤသို့
 သောအမေးသည်၊ သတံ၊ ရှိသော်၊ ရန္တနိယေသု၊ တပ်မင်မောဘွယ်သောဓူပါ
 ရုံဝသောတေသုဗ္ဗကစသောတရားအပေါင်းတို့၌၊ ဝိရတ္တံ၊ ဝိရာဂဟုဆိုအပ်
 သောအရိယမဂ်ဖြင့်တပ်ခြင်းကင်း၏၊ ကပ္ပနိယေ၊ အလုံးစုံသောနေပြုံးဖွဲ့
 ခြင်းအကြောင်း၌၊ နကပ္ပတိ၊ ပြစ်မှားပေါက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်၊ ယဿ၊ အ
 ကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ၊ ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဘာဝိတံ၊ ပွား
 စေအပ်သေး၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ထံ၊ ထိုပွားစေအပ်သောစိတ်ရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒုက္ခံ၊ သတ္တသင်္ခါရအားဖြင့်ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်၊ ကု
 တော၊ အတယ်မှား၊ ငွေသတိ၊ ကပ်ရောက်လတ္တံ့နည်း၊ တာဒိသဿ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ခံ၊ သတ္တသင်္ခါရအားဖြင့်ပြားသောဆင်းရဲ
 သည်၊ န အတ္ထိ၊ မရှိ၊ မမ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကား၊ သေထုပမံ၊ ကျောက်တောင်
 နှင့်အတူ၊ မြိတံ၊ ဝပ်သိမ်းသောကိလေသာတည်းဟူသော တုန်ထွက်ခြင်းမရှိ
 သောအားဖြင့် ဝသိတော်သို့ရောက်သဖြင့်တည်၏၊ နာနုပကမ္ပတိ၊ ထောကဓံ
 တရားရှစ်ပါးတို့ကြောင့် မတုန်ထွက်၊ ရန္တနိယေသု၊ တပ်မင်မောဘွယ်သော
 တေသုဗ္ဗကတရားအပေါင်းတို့ကြောင့်၊ ဝိရတ္တံ၊ ဝိရာဂဟုဆိုအပ်သောအရိ

ယမဂ်ဖြင့်တစ်ခြင်းကင်း၏။ ကုပ္ပနိဿယ၊ အမျက်ထွက်အပ်သောရန်ငြိုးစွဲခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့်။ နက္ခပုတိ၊ ဖြစ်မှား ပေါက်ပြန်ခြင်းသို့မရောက်မမေဝ၊ ငါ၏သာလျှင်၊ ဘာဝိတံ၊ မဂ်တည်းဟူသောဘာဝနာဖြင့် ပွားစေအပ်သော၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တံ၊ ထိုသို့သောဝိတ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဝံ၊ ငါ့အား၊ ဒုက္ခံ၊ သတ္တသင်္ခါရဟု ဆိုအပ်သော ဒုက္ခသည်၊ ကုတော၊ အဘယ်မှ၊ သေတိ၊ ကပ်ရောက်အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိတကောထေရော၊ နိတကထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာဒ္ဓယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ နိတကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၅၇) အဋ္ဌဟိအက္ခဏောဟိ၊ ပစ္စန္ဓဇောဝိဘလင်္ဂီစသော ရှစ်ပါးသော အက္ခဏာတို့မှ၊ ဝိန္နိတံ၊ ကင်းသော၊ နဝမံခဏံ၊ ကိုးပါးမြောက်သောဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမခဏကို၊ လဘိတွာ၊ ရ၍၊ မြီတဿ၊ တည်သောပညာရှိအား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊ နဟောတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ထက်သို့ရောက်ခြင်းသည်မဖြစ်သေး၊ ဘာဝ၊ ထိုမျှထောက်၊ နက္ခတ္တမာလိနိံ၊ နက္ခတ်တည်းဟူသောပန်းအစဉ်ရှိထသော၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကံ၊ ဝိတ်အလိုရှိတိုင်း၊ သုဝိတံ၊ သုဝိနဿ၊ အိပ်ခြင်း၏၊ ကာလော၊ ကာလသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဝိစခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သောရတ္တိနာမ၊ ဤညဉ့်မည်သည်ကား၊ ပဋိဇ္ဇေတံ၊ ထူသံဌက်သံတို့မှကင်းသည်ဖြစ်၍ ထုံ့သအားထုတ်ခြင်းငှါ၊ ဝိဇါနတာဝိဇာနန္တေန၊ အကျိုးကိုထိသောပညာရှိသည်၊ ဣတ္ထိတာ၊ အလိုရှိအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေအရပ်၌၊ ဟတ္ထိံ၊ ဆင်းတက်သို့၊ အာရုံဟိတွာ၊ တက်စီး၍၊ ယုတ္တန္တော၊ စစ်ထိုးသော သူသည်၊ ယဒါ၊ အကြင် အခါ၌၊ ဟတ္ထိခန္ဓာ၊ ဆင်ကျောက်ကျန်းမှ၊ ပတေယု၊ ကျရာ၏။ ဟတ္ထိခန္ဓာ၊ ဆင်ကျောက်ကျန်းမှ၊ ပဘိတံ၊ ဥက္ခောင်းဇောက်ထိုးကျသောသူကို၊ ကုဗ္ဗရော၊ ဆင်သည်၊ အနုတ္တမေအနုတ္တမေယု၊ နင်းသဖြင့်သေခြင်းသို့ရောက်ရာ၏။ တံမတံ၊ ထိုဆင်နင်း၍သေခြင်းသည်၊ သေပေျာ၊ မြတ်စွာ၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ခါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ကိလေသောဟိ၊ ကိလေသာတို့မှ၊ ပရာဇိတော၊ ရှုံးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ယံဇိဝေယု၊ အကြင်ကြောင့်အသက်ရှည်ရာ၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ တံ၊ ထိုသို့ကိလေသာမှရှုံးသည်ဖြစ်၍ အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ နသေပေျာ၊ မမြတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောတာပေါဒိုရိယဝုတ္တောထေရော၊ သောတာပေါဒိုရိယဝုတ္တထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာဒ္ဓယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ သောတာပေါဒိုရိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၅၈) အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိယဇ္ဇပေ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သောသဘောရှိကုန်
 သော၊ မနောရမေ၊ နှလုံးမွေ့ထျော်ဝွတ်ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စကာမဂုဏေ၊ ခုပါန့်
 စသောငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို၏၊ ဟိတ္တာ၊ စွန့်၍၊ သဒ္ဓါယ၊ ကံကံ၏အ
 ကျိုးရတနာသုံးပါးဂုဏ်၌ ယုံကြည်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ အဘိနိက္ခမ္မ၊ အိပ်ရာ
 ထောင်သောအခွေခင်အဖွဲ့မှထွက်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ တတော၊ ထိုရ
 ဟန်းပြုသောအခါမှစ၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝင့်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးကို၊ ကရော၊
 လုံ့လပြုသည်၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဩဝါ
 ဒိ၊ ဆုံးမ၏။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 နာဘိနန္ဒာမိ၊ အလိုမရှိ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ သေခြင်း
 သို့ရောက်ထတ္တံ၊ ဖြစ်၍အလိုမရှိ၊ ဝေဒ္ဓဗ္ဗနော၊ ပညာ၏ပြန်ပြောခြင်းနှင့်ပြည့်
 စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိဿတော၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာန်၌ ထင်သောသတိရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ကာယဉ္စ၊ ခန္ဓာပရိနိဗ္ဗာနကာလကုန်သည်၊ ပဋိကင်္ခါမိ၊ ငုံ့ထျက်နေ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ နိယဘောထေရော၊ နိယဘာထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာနွယံ၊ ဤဂါ
 ထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

နိယဘာထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၅၉) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အပ္ပပဏ္ဍဝသကံသံ၊ သရက်ညွန့်သ
 ဣာန်အဆင်းနှင့်တူသော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ အံသေ၊ ပရုံး၌၊ ကထ္တာန၊ စမွတ်
 တင်သည်ကိုပြု၍၊ ဟတ္ထိဂိဝါယံ၊ ဆင်သည်၌၊ နိယိန္ဒော၊ ထိုင်နေထျက်၊ ဝိဇ္ဇာ
 ယ၊ ဆွမ်းအသို့ဌ၊ ဂါမံ၊ ရှံ့သို့၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊ ပဝိဋ္ဌမတ္ထောဝ၊ ဝင်ကာမှဖြစ်
 သောငါ့ကို သာဠျင်၊ မဟာဇနော၊ ထူများအပေါင်းသည်၊ ဩလောကိယ
 မာနော၊ ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်၊ ဟတ္ထိခန္ဓတော၊ ဆင်သည်တင်းမှ၊ ဩရ
 ဟ္တ၊ သက်၍၊ ဖြူတော၊ ရုပ်ထျက်၊ ပဋိဗုဇ္ဈိံ၊ နိုး၏၊ ဝေဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သံဝေဝံ၊ ထိတ်
 ထန်ခြင်းကို၊ အထဘိံ၊ ရပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သောပဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဒိက္ခော၊ ထို
 မင်းဖြစ်သောကာလ၌ ဇာတိမာန်ဘောဂမာန်ဝသည်ဖြင့်မာန်မူခြင်းရှိသည်၊
 သန္တာသမာနော၊ ဖြစ်ထျက်၊ သံဝေဝံ၊ ထိတ်ထန်ခြင်းကို၊ အထဘိံ၊ ရ၏၊ ဣဒါ
 နိယရအခါ၌၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေတရားတို့၏
 ကုန်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥသဘော
 ထေရော၊ ဥသဘာထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာနွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊
 အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ဥသဘာထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၆၀) ကပ္ပေကာ၊ ဆတ္တာသည်ဖြစ်သော၊ ကပ္ပေကုရော၊ ကပ္ပေကုရ
 အမည်ရှိသော၊ အဟံဘိက္ခူ၊ ဤရဟန်းသည်၊ ဣဝံသရီရံ၊ ဤကိုယ်ကို၊ သုတ္တာ

ဇီဝါထိ၊ သတ္တဇီဝဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပ္ပန္နမိစ္ဆာ၊ ဝိတက္ကော၊ ဖြစ်သောမိစ္ဆာ၊ ဝိ
 တက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပယအတိဘရိယတာ၊ လွန်၍သွားခြင်းဖြင့်၊ အမတန္တ
 နိကာယံ၊ အမြိုက်နိစ္စာနဟူသောအတို့၌၊ ဝသန္တေ၊ ထိုထိုသို့သော အရပ်၌နေ
 သည်ရှိသော်၊ အမတာမိဂဓံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကို၊ အ
 နုသာသာမိ၊ ဆုံးမ၏၊ ဝဗ္ဗံဝပ္ပတော၊ ငါ၏ အဆုံးအမထရားမှ၊ ကပ္ပဗုမတ္တော၊
 ကင်းသောစိတ်ရှိ၏၊ ကပ္ပဗုကုရ၊ ကပ္ပဗုကုရမည်သောရဟန်း၊ ကတပဒံ၊ ပီ
 ရင်အပ်သော ဘာဝနာဟူသောခရီးသို့၊ ဈာနာနံ၊ ဇောကီသောကုတ္တရ
 ဈာန်တို့ကို၊ ဩစေတံဘာဝေထံ၊ ပွားစေခြင်းငှါ၊ မမ၊ ငါ၏၊ ယံကတပဒံ၊ အ
 ကြင်ဘာဝနာဟူသောခရီးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣဒံ၊ ဤဘာဝနာဟူသောခရီး
 သည်၊ မမ၊ ငါ၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတည်း၊ ကပ္ပဗု၊ ကပ္ပဗုရဟန်း၊ ခေါ၊
 စင်စစ်သဖြင့်၊ အပစာဂေယသိ၊ ငါ့တရားကိုနာမည်ဟူ၍ ထိုင်လျက်အိပ်မွေ
 ခြင်းသို့မရောက်လင့်၊ တံ၊ ထိုအိပ်မွေခြင်းသို့ရောက်သော သင်ကို၊ ဥပက
 ဏ္ဍကမ္ဘိ၊ နား၏အနီး၌၊ မာတာယေသံ၊ ဤအခါမှစ၍ကိလေသာတို့ကိုပယ်
 ခြင်းငှါမဆုံးမအံ့၊ ကပ္ပဗု၊ ကပ္ပဗုကုရရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ သံစာမဇ္ဈိ၊
 သံစာအထပ်၌၊ ပစာယမာနေ၊ တဆတ်ဆတ်ငိုက်မည်းထွက်၊ မတ္တံပ
 မာတံ၊ ရခဲသောဒုလ္လဘာဝေဟူသောအတိုင်းအရှည်ကို၊ နဝါမညသိ၊ ထိုဗု
 ဒ္ဓုပွါဒနာမခဏကိုမလွန်စေသတည်းဟူ၍ ဖျက်မသိမမြင်တကား၊ တေ၊
 သင်သည်၊ အပရန္တံ၊ ထိုဗုဒ္ဓုပွါဒနာမခဏကို၊ ရလျက်မဂ်ဖိုလ်ကို ရခြင်းမှ
 ချွတ်ယွင်းခြင်းကို၊ ပဿ၊ အဘန်တလဲလဲထင်အောင်ရှုထေထော၊ မှုတိ၊ ဤ
 သို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗ္ဗိဟိဂါထာဟိ၊ နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဂါဠံ၊ မြ
 မြံစွာ၊ တံ၊ ထိုကပ္ပဗုကုရရဟန်းကို၊ နိဂ္ဂဟ္တာ၊ နှိပ်၍၊ စောဒေတိ၊ အပြစ်တင်
 တော်မူ၏၊ မှုတိ၊ ဤသို့၊ ကပ္ပဗုကုရောထေရော၊ ကပ္ပဗုကုရထေရ်သည်၊
 ဣဝံဂါထာဒွာဟံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္တံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ကပ္ပဗုကုရထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

စတုတ္ထော၊ ထေးချက်ရှိ၍ ပြည့်ကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိ
 တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ တဿ၊ ထိုစတုတ္ထဝဂ်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်
 ကား၊ မိဂသိရော၊ မိဂသိရထေရ်ထည်းကောင်း၊ သိဝကောစ၊ သိဝကထေရ်
 ထည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော၊ ဥပဝါထောစ၊ ဥပဝါထထေရ်
 ထည်းကောင်း၊ ဣသိဒိန္ဒောစ၊ ဣသိဒိန္ဒထေရ်ထည်းကောင်း၊ ကဗ္ဗာနောစ၊ သ
 မ္ဘုထကဗ္ဗာနထေရ် ထည်းကောင်း၊ မဟာဝသိ၊ မြတ်သော ဝသိတော်နှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ နိတကောစ၊ နိတကထေရ်ထည်းကောင်း၊ သောထောပေါဋ္ဌိရိ

☞

ယပုတ္တော၊ သောဏပေါနိရိယပုတ္တထေရ်လည်းကောင်း၊ နိသဘော၊ နိသဘထေရ်လည်းကောင်း၊ ဥသဘော၊ ဥသဘထေရ်လည်းကောင်း၊ ကပ္ပဗုဇုရော၊ ကပ္ပဗုဇုရထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း။
ဒုကနိပါတ်စတုတ္ထဝဂ်ပြီး၏။ ။

ဒုကနိပါတ်-၅-ပဉ္စမဝဂ်၊

(၁၆၁) ဗုဒ္ဓါ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်တို့သည်၊ အဟောအစ္ဆရိယာ၊ ဩဝါဒ်အံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွတကား၊ ဓမ္မာ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မနှင့်တကွကိုးပါးသောသောကုတ္တရာတရား တို့သည်၊ အဟောအစ္ဆရိယာ၊ ဩဝါဒ်အံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွတကား၊ နောအဗ္ဗာကံ၊ ငါတို့၏၊ သတ္တုဿ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတို့သည်၊ အဟောအစ္ဆရိယာ၊ ဩဝါဒ်အံ့ဘွယ်ရှိကုန်စွတကား၊ သတ္တု၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဗြဟ္မစရိယဝသေန၊ မြတ်သောအလျှင်ကိုလျှင်သည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ တောဒိသံ၊ ဤသို့အကြွင်းမရှိကိလေသာတို့၏ကုန်ခြင်းကို ဆောင်တတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ မွန်မြတ်သော သောကုတ္တရာတရားကို၊ သောဝကော၊ တပည့်သားသည်လည်း၊ သတ္တိကာဟိ၊ မျက်မှောက်ပြုခြင်း အကြောင်း ဖြစ်ထေသည်ကား၊ အဟော အစ္ဆရိယာ၊ ဩဝါဒ်အံ့ဘွယ်ရှိစွတကား။ အသံဓေယောသုကပ္ပေသု၊ ရေတွက်ခြင်းကို လွန်၍ ဖြစ်ကုန်သောမဟာကင်တို့၌၊ သက္ကာယာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သော တရားအပေါင်းမှ၊ အဓိဂတာ၊ မကင်းကုန် သေးသည်၊ အဟုအဟောသံ ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ဟသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပတ္တိမကော၊ အဆုံးစုံ၏နောက်၌ဖြစ်သော၊ စရိမော၊ ပရိနိဗ္ဗာနဝိတ်၏အဆုံးရှိသော၊ ဇာတိမရတာသံသာရော၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းတည်းဟူသောကျင်လည်ခြင်းရှိသော၊ အယံသမုဿယော၊ ဤကိုယ်ကို၊ သညိတော၊ ခန္ဓာစသည်တို့၏အစဉ်ဟူ၍သမုတ်အင်၏တေသံ၊ ထိုခန္ဓာအစဉ်ဟူသမုတ်အင်သောသံသာစက်တို့၏၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ပတ္တိမကော၊ အဆုံးတည်း။ ဒါနိဇ္ဈဒါနံ၊ ယံရအခါ၌၊ ပုနတ္တဝေါ၊ နောင်အခါဘဝသစ်၌ တတန်ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုမာရကဿပေါ၊ ထေရော၊ ကုမာရကဿပထေရ်သည်၊ ဣဝဂါယာစူယံ၊ ဤဂါယာအပေါင်းကို၊ အတာသိတ္ထံ၊ ဆုံးဖြင့်။ ။

ကုမာရကဿပထေရဂါယာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၂) ယောဘိက္ခု၊ အကြိုင်ရဟန်းသည်၊ ဗုဒ္ဓဿာသနေ၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတွင်း၌၊ ဟပေကောန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဒဟာရေ၊ ဖိလေသေ၊

သော်လည်းပဋိသုတ္တေသုံ၊ မောဟဟူသော အိပ်ပျော်ခြင်း မွေ့ထွေခြင်းတို့
 မှ၊ ဇာတိရာ၊ နိုးကြားခြင်း လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဘဉ္စတံ၊ သမထဝိ
 ပဿနာဘာဝနာကိုပွားစေခြင်းဖြင့် အားထုတ်၏၊ တဿဒဟ၊ ရဿ၊ ထိုရ
 ဟန်းဝယ်၏၊ နိဝိဟံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ အမောစံ၊ အချည်းနှီးမဟုတ်
 သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓဉ္စ၊
 ကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းသဒ္ဓါကို၎င်း၊ သီလဉ္စ၊ ထိုသဒ္ဓါကိုနှိမ်ခြစ်
 သောဝီသကိုလည်းကောင်း၊ ပဿဒဉ္စ၊ ရတနာသုံးပါး၌ ကြည်ညိုခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒဿနဉ္စ၊ မဂ်ဉ္စာလင်ဖြင့် သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိမြင်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မေဓာဝိ၊ မိဗ်းတြီးစက်နှင့်တူသောပညာရှိသောသူ
 သည်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ ဝရံပဋ္ဌနယံ၊ တောင့်တအပ်သော၊ သာယ
 နဉ္စ၊ အဆုံးအမတော်ကိုလည်းကောင်း၊ အနုပယုဇ္ဇေထ၊ အားထုတ်ခြင်းကို
 ပြုရာ၏၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မပါဏောထေရော၊ ဓမ္မပါလထေရ်သည်၊ ဣဓံဂါထာ
 န္စသံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဓမ္မပါလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၃) အာရုံသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမတ္ထိံ အရညာယတနေ၊ ဤတောအ
 ရပ်၌၊ ပဿန္တေသု၊ နေကုန်သော၊ ဝိက္ခယု၊ ရဟန်းတို့တွင်၊ ကာယံ၊ အဘယ်
 ရဟန်း၏၊ သာရထိနာ၊ လိမ္မာစွာသောရထေးထိန်းသည်၊ သုဒန္တာ၊ ကောင်း
 စွာဆုံးမအပ်ကုန်သော၊ အဿာယထာ၊ မြင်းတို့ကဲ့သို့၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ မနိန္ဒြေ
 ယျင်ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သောဣန္ဒြေတို့သည်၊ သမထဂံတာနိ၊ ယဉ်ကျေး
 သောအဖြစ်ငြိမ်သက်သောအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သနည်း၊ ပတိနမာနဿ၊
 ပယ်အပ်သောမာနရှိထသော၊ အနာသဝဿ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိထ
 သော၊ တာမိနေ၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံတို့၌ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံထ
 သော၊ တဿ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ ဝိဟ
 ယန္တိ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုမြင်သောကြောင့်ရှိသောဖြင့်တောင့်တကုန်
 ၏။ ။ မဟံ၊ ငါ့အား၊ သာရထိနာ၊ လိမ္မာစွာသောရထေးထိန်းသည်၊ သုဒန္တာ၊
 ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ကုန်သော၊ အဿာယထာ၊ မြင်းတို့ကဲ့သို့၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊
 မနိန္ဒြေယျင်ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော ဣန္ဒြေတို့သည်၊ သမထဂံတာနိ၊
 ယဉ်ကျေးသောအဖြစ်အသိတ်အတောက်မရှိသောအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၏၊
 ပတိနမာနဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော မာနရှိထသော၊ အနာသဝဿ၊ ကင်းပြီး
 သောအာသဝေါရှိထသော၊ တာမိနေ၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံသည်တို့၌ သည်းခံ
 ခြင်းကျေးဇူးရှိထသော၊ တဿ၊ မဟံ၊ ထိုငါ့အား၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း။

ဝိယယန္တိ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုမြင်သောကြောင့် ရှိသောသဖြင့်တောင့်
ကကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြဟ္မာလိယောရော၊ ဗြဟ္မာလိယောရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာဒ္ဒ
ယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ သိပြီ။ ။

ဗြဟ္မာလိကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၄) ဆဝိပါပက၊ ပွေးနာယာနာ အိုင်းနာစသည်တို့ဖြင့် ဗျက်စီး
သောကြောင့်မကောင်းသောအခေါ်အဝေါ်၊ ဗိတ္တဘဒ္ဒက၊ ကိလေသာတို့ကို
အကြွင်းမဲ့ပယ်သဖြင့်ဗြဟ္မဗိဟာရတရားတို့ကိုမှီဝဲသောကောင်းသောစိတ်ရှိ
သော၊ မောစရာဇ၊ မောစရာဇ၊ တုံ၊ သင်သည်၊ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း
မပြတ်၊ သမာပတိတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပိဖြင့်တည်ကြည်သော စိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဟောမန္တိ၊ ကကောထရတ္တိယော၊ စေတင်းလဖြစ်၍ချမ်းအေးသော
အခါရှိသောညွှတ်တို့ပတ်သုံးထိက္ခ၊ ရဟန်း၊ တုံ၊ သင်သည်၊ ကော၊ အဘယ်
သို့၊ ဟောတိ၊ သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်အံ့နည်း၊ ဧဝံဘူတော၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
ပရေသု၊ သူ၊ ဘပါးတို့၌၊ အဒန္တသု၊ သင်၏ကျောင်းကိုပြု၍မလှူအပ်ကုန်သော
ကျောင်းတို့၌၊ အပဝိ၊ ဟန္တော၊ သံဃိကကျောင်းဟု၍မပင်သည်ရှိသော်၊ က
ထံ၊ အဘယ်သို့၊ ကရိ၊ သတိ၊ ပြုလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ ဧဝံပုစ္ဆိတေ၊ ဤသို့ဘုရားမြတ်စွာမေး
တော်မူသည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးတော်
ဘုရား၊ ပဗ္ဗန္တု၊ ပဿာ၊ ပြည့်စုံသောကော၊ ကံရှိကုန်သော၊ ကေပလော၊ အလုံးစုံ
ကုန်သော၊ မဂဂော၊ မဂဂရာဇ်တိုင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဣတိဧဝံဝစနံ၊
ဤသို့သောစကားကို၊ မေမယော၊ ဝါသည်၊ သုတံ၊ ကြားဘူး၏၊ တေသုမာဂဓေ
သု၊ ထိုမဂဂရာဇ်တိုင်းတို့တွင်၊ ယတ္ထကတ္တမိ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်၌၊ မ
ယော၊ ဝါသည်၊ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းငှါ။ သက္ကာ၊ တတ်ကောင်း၏၊ ယထညေသုခ
ဇီဝိနော၊ လျှောက်ပတ်သောကျောင်းကိုရ၍ ကောင်းသောအခင်းအရံတို့ဖြင့်
ချမ်းသာစွာအသက်ပွေးရခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သယတိယထာ၊ အိပ်မက်
သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဘတ္တိ၊ ဝါသည်ထည်း၊ ပထာထသန္တရမေဝ၊
ကောက်ရိုးအခင်းကိုသာလျှင်၊ ဟောဋ္ဌာ၊ ကံပယ်၏အောက်၌၊ သန္တရိတွာ၊ ခင်း
၍၊ ဥပရိစ၊ အထက်၌ထည်းကောင်း၊ တိရိယဉ္ဇ၊ ဖိထာ၌ထည်းကောင်း၊ ပထာ
ထန္တဒန္နန၊ ကောက်ရိုးအမိုးအကာဖြင့်သာလျှင်၊ သာဒိတံယ၊ ရိုးကာသ
ဖြင့်၊ ပထာလန္တန္တကောသေယျံ၊ ကောက်ရိုးဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသော အိပ်ရာခင်း
ကို၊ သေယျံကပ္ပေယံ၊ အိပ်ခြင်းကိုပြုလေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မောစရာဇထေ

ရော၊ မောစာရာဇထေရ်သည်၊ ဣဓိဂါထာနွယ်၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ ။ မောစာရာဇထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၅) အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယေဘိက္ခ၊ အကြင်မဟာနိုးသည်၊ နဉ္ဇက္ခိပေ၊ ဇာတိဗဟုသစ္စာအစရှိသည်တို့ဖြင့်မိမိကိုယ်ကို မမြီးမြွေကပ်ရာ၊ ပရေ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ နောစပရိက္ခိပေ၊ ဂုဏ်ကိုမျှက်ဆီးသောအေးဖြင့်ဖြတ်၍မရှုတ်ချရာ၊ ပရေ၊ သူတပါးတို့ကို၊ ဩက္ခိပေ၊ ယုတ်သောအားဖြင့်မကြည့်ကြရာ၊ ပါရဂထံ၊ သံသရာစက်အဆုံးအတိညာဉ်အဆုံးသို့ ရောက်သောဝိဇ္ဇာသုံးပါး အတိညာဉ်ခြောက်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ နရေယေ၊ မထိခိုက်ရာ၊ အတ္ထဝတ္ထံ၊ မိမိ၏ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ပရိသာသ၊ မင်းပရိသတ်စသည်တို့၌၊ နစယာဟဏေ၊ ထာဝရပူဇော်သကာကိုတောင့်တ၍မပြောဆိုရာ၊ အနုဗ္ဗတော၊ ယုံလွှာခြင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ သမ္ဘိတဘာဏီ၊ အပိုင်းအခြားရှိသောစကားအကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်သော စကားကိုသာဆိုလေ့ရှိသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသောအလေ့အကျက်ရှိသောသိလနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သုသုရမနိပုဏတ္ထဒသိနာ၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲ့သောနူးညံ့ထိမ်မွေ့သောသစ္စာပရိစ္ဆာမရုပ္ပါဒ်စသော အနက်တို့ကိုအနိစ္စအစရှိသည်သို့တင်၍ရှုတတ်ထသော၊ မတိကုသလေန၊ ပညာပွားအံ့သည်မပွားအံ့သည်ကို ဆင်ခြင်တတ်သော ဓမ္မဝိစယသံဗောဇ္ဈင်ပညာကိုဖြစ်စေခြင်း၌လိမ္မာထသော၊ နိဝါတဂုတ္တိနာ၊ သိတင်းကြီး၊ သိတင်းပေ၊ သိတင်းလတ်တို့နှင့်လျော်သောနှိမ့်ချသော အကျင့်ရှိထသော၊ သံသေဝိစ၊ ဗုဒ္ဓထိထိနာ၊ ထုရားတို့သည်ကောင်းစွာနှိပ်အပ်သောပွားစီးလောသိလရှိထသော တေနပုဂ္ဂလေန၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံကို၊ ဣရောန္တော၊ ပြုသောသူသည်၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ နစိရထေ၊ ဝ၊ မကြာမြင့်မှီသာလျှင်၊ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရလိမ့်သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိသာခေါပညာထပုတ္တောထေရော၊ ဝိသာခါပညာထပုတ္တထေရ်သည်၊ ဣဓိဂါထာနွယ်၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ ။

ဝိသာခါပညာထပုတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၆) အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သုသိခါ၊ ဦးခေါင်း၌တည်သောကောင်းသောဦးစွန်းသည်၊ ရှိကုန်ထသော၊ သုပေချကာ၊ အထူးထူးသောအဆင်းများသော ထင်ထယ်ခြင်းတို့ဖြင့်ပြားသော မြီးစည်းလည်းရှိကုန်ထသော၊ သုနိလဂါ၊ ကောင်းစွာညှိသော အဆင်းရှိသောလည်နှင့် ပြည့်စုံကုန်ထ

သော၊ သုရခါ၊ ကောင်းသော မျက်နှာလည်းရှိကုန်ထသော၊ သုဂဇ္ဇိနော၊ နှစ်
 လိုက္ခယံရှိသော တွန့်သော အသံနှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ မောရ၊ ဥဒေါင်းတို့
 သည်၊ နန္ဒန္တိ၊ တွန့်ခြူးတူးကုန်၏၊ အယံမဟာမဟိ၊ ဤမြေကြီးသည်၊ သုသဒ္ဓ
 သာစာပိ၊ ကောင်းစွာစိမ်းညှိသော မြက်ထည်းရှိ၏၊ သုဗျာဒိတဗ္ဗူ၊ ကောင်း
 စွာနှုန့်စွတ်သော ရေပေါက်ရှိ၏၊ နဘံ၊ ကောင်းကင်သည်၊ သုဝဏ္ဏဟကံ၊
 ကြွယ်ဝကံနှင့် တူသော တိမ်တိုက်တို့ဖြင့် ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်၍ တည်
 သော ကောင်းသော တိမ်ထွာ တိမ်ထွတ်ထည်းရှိ၏၊ သုမနဿ၊ နိဝရဏ
 စသည်တို့သည် မဖိစီးအပ်သော ကြောင့် ကောင်းသော စိတ်ရှိသော ယောဂါ

၀၈ရပုဂ္ဂိုလ်အား၊

သုဟလ္လဂ္ဂပေါ၊ ဥတုသပ္ပါယကိရသဖြင့် ကောင်းစွာခန့်
 သော သဘောရှိ၏၊ ဗျာယိတံ၊ အာရမ္မဏဂူပနိဇ္ဈာနဗျာနံ၏ အစွမ်းဖြင့် ဝင်စား
 မြင်းရှိ၏၊ သုဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ သုနိက္ကမော၊
 ကောင်းစွာထွက်မြောက်သည်ဖြစ်၍၊ သာရ၊ ကောင်းစွာလျှင်၊ သုသုက္ကံ၊ အ
 လွန်စင်ကြယ်သော သိသရှိ၏၊ သုနိပုဏံ၊ ကောင်းသော သိမ်မွေ့သော ဥာဏ်
 ၏ အာရုံဖြစ်သော ကြောင့် ကောင်းစွာ သိမ်မွေ့၏၊ သုဒုဒ္ဓသံ၊ အလွန်နက်နဲ
 သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အလွန်မြင်နိုင်ခဲ့၏၊ ဥတ္တဝံ၊ ပြီးပွမ်းအပ်သော ကြောင့်
 အလွန်မြတ်၏၊ အဂ္ဂုတံ၊ မြဲသော သဘောရှိသော ကြောင့် မရွှေ့သော၊ ယံပဒံ၊
 အကြင်နိဗ္ဗာန်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗုဒ္ဓသာယံ၊ ကောင်းသော
 အကျင့်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုလေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဇ္ဇကောထေရော၊ ဝုဇ္ဇက
 ထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာစွယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး၊

ဝုဇ္ဇကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၇) ဘောအနုပမ၊ အိုအနုပမထေရ်၊ နန္ဒမာနာဂတံ၊ အလွန်နှစ်
 သက်စွာသာသော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ သူထမောရောပမာနကံ၊ တံကျင့်နှင့်တူ
 သော ထိုထိုသော ဘဝသိုက်ကံထေသာတို့သည် တင်အပ်၏၊ ယေန၊ အကြင်
 အကြင်သို့သော အရပ်၌၊ သူဝံသုဏာ၊ တန်ကျင့်နှင့်တူကုန်ထသော၊ က
 လိကံ၊ ကလိကံရာ၊ ဘဝ၏ အညွှောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ကာမဂုဏာစ၊ ကာ
 မဂုဏ်တို့သည် ထည်း၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေနတေနော၊ ထိုထိုသို့သော
 ကာမဂုဏ်နှင့် တကွဖြစ်သော မကောင်းစွာသော စိတ်ဖြင့်၊ ဝဇေယိ၊ ထိုထို
 သို့သော ဘဝဟု ဆိုအပ်သော အရပ်သို့ကပ်၏၊ တံကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 ပမတ္တဘာဝစော၊ မေ့လျော့သော အားဖြင့်၊ စိတ္တကလိ၊ စိတ်တည်းဟူသော
 သူယုတ်ကို၊ ဇေတံစိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည် ကား၊ ရုတ္တကံ၊ မကောင်းစွာသော အကျိုး
 မှဲ့ကို ဆောင်တတ်သော အစေ့စွာ ဝင်ပွန်းယုတ်ဟူ၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဖြူမိ၊ ဆို

၏၊ ကိန္နိ၊ အသို့၊ ဗြူမိ၊ ထိုမည်နည်း။ ဣတိ၊ စေ၊ ဤသို့၊ ခဝိ၊ ငြားအံ့။ သတ္ထာ၊ မြတ်
 စွာထုရားသည်။ ကပ္ပါနံ၊ ကပ္ပာကို၏။ အသင်္ချေယုတ္တိ၊ အသင်္ချေယုကာလပတ်
 သုံးလည်း။ ထောကော၊ ထောကသည်။ ဗုဒ္ဓသုညော၊ ထုရားမှ ဆိတ်သည်။
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေတယာ၊ သင်သည်။ မနုဿတ္တသဒ္ဓါပတိ၊ လာဘာဒ
 ဟော၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသောလူသူတော်ကောင်းအဖြစ်သည်ကို။
 ဗုလ္လဘော၊ ဗုလ္လဘာ၊ ရဲခဲကုန်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်လျက်။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
 ထဒ္ဓေါ၊ ထုရားဖြစ်သောကာလ လူ၏အဖြစ် သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသောလူ
 သူတော်ကောင်းအဖြစ်ကိုရအပ်ပြီ။ တသ္မိံ၊ ထိုထုရားဖြစ်တော်မူသော ကာ
 လသည်ကို။ လဒ္ဓေါ၊ ရလျက်။ သမ္ပတိပိ၊ ယခုအခါ၌လည်း။ အနုတ္တေ၊ နေ့စဉ်
 အခါအကျိုးမဲ့ဆင်းရဲကိုဆောင်တတ်သော အကုသိုလ်တရား၌။ ဓိ၊ ဝါကို။
 မါနိယောဒယိ၊ မဟာဉ်စေလင့်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုပမောထေရော၊ အနုပ
 မထေရ်လည်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို။ ဩဝါဒန္တေန၊ ဆုံးမသဖြင့်။
 ဣဓိဂါထာဒ္ဓယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို။ အတာသိတ္ထံ၊ ခဝိပြီ။ ။

အနုပမထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၀) အာဓုသော၊ ဝါရှင်တို့၊ အန္ဓိဘူတော၊ အလွန်ရိက်စွာသော၊
 ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်သည်။ အရိယသဗ္ဗာနံ၊ အရိယသဗ္ဗာတရားထေးပါးတို့
 ကို။ အပယံအပယာန္တော၊ မမြင်သောကြောင့်။ ဒိဗာမဒ္ဓါနံ၊ ရှည်စွာသော
 ပတ်လုံး၊ သံသာရံသံသာဓေ၊ သံသာရာ၌။ ဂတိသု၊ ကောင်းမှုကံမကောင်းမှု
 ကံတို့၏အစွမ်းအားဖြင့်ကောင်းသောအလားမကောင်းသောအလားတို့၌။
 ပရိဝတ္တိသံ၊ အိုးဝပ်မ်းစက်ကဲ့သို့လည်လျက် တားပြောင်းပြန်ပြန်ဖြစ်လတ္တံ့။
 အပ္ပမတ္တဿ၊ ကမ္မဋ္ဌနေးစီးပြန်းခြင်း၌ မမေ့မရော့သော။ တဿ၊ မေ၊ ထိုဝါ
 အား၊ သံသာရာ၊ ကြင်လည်ကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော ကံကိလေသာတို့ကို။
 ဝိနန္ဒိကတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ဖြတ်သောကြောင့်ကင်းသော ကိလေသာရှိ
 သည်ဖြစ်၍နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ပြီ။ သုဗ္ဗာအနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။
 ဂတိဂတိယော၊ ဒေဝဂတိစသော ငါးပါးသောဂတိတို့ကို။ သမုန္တိန္ဒာ၊ အ
 ကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ်ကုန်ပြီ။ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ ဝနုပ္ပဂေါ၊ တဘန်ဘာသစ်
 ၌ဖြစ်ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဇ္ဇိတောထေရော၊ ဝဇ္ဇိတထေရ်
 သည်။ ဣဓိဂါထာဒ္ဓယံ၊ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို။ အတာသိတ္ထံ၊ ခဝိပြီ။ ။

ဝဇ္ဇိတထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၁) အာဓုသော၊ ဝါရှင်တို့၊ အဟံ၊ ဝါသည်။ ဟရိတောဘာသေ၊
 ဝိမ်းညိုသောအရောင်ရှိသော။ သံဝိရုဋ္ဌမိ၊ ကောင်းစွာတည်သောတခဲနက်

အပေါက်မရှိသော အံရွက် အခက် အညွန့်တို့ဖြင့် ဧည့်ပင်ဖုံးထွန်းသော၊
 များပေးသစ်ပင်တကာတို့ထက် မြတ်သော သစ်ပင်မင်းဟု ဆိုအပ်သော၊
 အယောက္ခေ၊ သတ္တဝါတို့အား သက်သာရာကို ဖြစ်စေတတ်သော ဗောဓိ
 ညောင်ရောက်ရာ၌၊ ဗုဒ္ဓဂတံ၊ ဘုရား၌ဖြစ်သော၊ ဧကံသညံ၊ တခုသောအာ
 ရုံအမှတ်ကို၊ ပရိဿတော၊ ဣတိပိသောဘဂဝါ၊ အရဟံစသောနည်းဖြင့် ဖြစ်
 သောဗုဒ္ဓါနုဿတိနှင့် တကွသော ဘုရားကျေးဇူးတို့ကို အောက်စေ့သော
 သတိရှိသည်၊ ဟုတွင်၊ ဖြစ်၍၊ အထဘိ၊ ရပြီ၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ထဒ္ဓါ၊ ထို
 သညာကိုရပါသနည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤတို့ဆိုအံ့၊ ဣတော၊ ဤဘဒ္ဒကမ္ဘာမှ၊ ဥဒ္ဓံ
 အာရောဟနဝသေန၊ အထက်သို့တက်၍ရောက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊
 ဧကတံ၊ သေကပ္ပေ၊ သုံးဆဲ၊ တကမ္ဘာထက်၌၊ ယံသညံ၊ အကြင်ဗုဒ္ဓါနုဿတိ
 နှင့်တကွ ဖြစ်သောသညာကို လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊
 အနိစ္စတံ၊ အမြဲမရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ တဒနုဿာရေန၊ ထိုဘုရား
 ရှင်တို့၏အမြဲမရှိသောအဖြစ်ကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်၊ သဗ္ဗသင်္ခါ၊ ရေသု၊ ခပ်သိမ်း
 သောသင်္ခါ၊ ရတို့၌၊ ယံအနိစ္စသညံ၊ အကြင်အမြဲမရှိဟူ၍ ဖြစ်သောအမှတ်
 ကို၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အထဘိ၊ ရပြီ၊ တဿာသညာယ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော
 သညာ၏၊ ဝါဟာယာ၊ အကြောင်းအဖြစ်ဖြင့်ထိုအနိစ္စသညာကိုအားကြီးစွာ
 အမှီပြု၍၊ မေမယာ၊ ဝါသည်၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ကုန်
 ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဏ္ဍောအဓိဂတော၊ ရပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သန္တိတောထေ
 ရော၊ သန္တိတထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာနွယံ ဤဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို၊ အဘာ
 သိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ သန္တိတထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

ပဉ္စမော၊ ငါးခုတို့၏ပြည့်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝဂ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တဿ၊ ထိုပဉ္စမဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊
 ကုမာရကဿပေါထေရော၊ ကုမာရကဿပထေရ်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မပါ
 လောစ၊ ဓမ္မပါလထေရ် လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာလိစ၊ ဗြဟ္မာလိထေရ် လည်း
 ကောင်း၊ မောစာရာစစ၊ မောစာရာစထေရ် လည်းကောင်း၊ ဝိသာခေါစ၊
 ဝိသာခထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝုဠကောစ၊ ဝုဠကထေရ်လည်းကောင်း၊ အနုပ
 မောစ၊ အနုပမထေရ် လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇိတောစ၊ ဝဇ္ဇိကထေရ် လည်း
 ကောင်း၊ ကိလေသရဇဝါဟန္တောတိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောမြူအညစ်
 အကြေးကို မင်ဖြင့်ဆေးသျှော်ပြီးသော၊ သန္တိတောထေရော၊ သန္တိတထေရ်
 ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ ဒုကနိပါတံ၊ ဒုကနိပါတ်၌၊
 ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကား၊ နုရုတိစေဝ၊ ကိုးဆယ်တို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌ

စ၊ ရှစ်ဂါထာဘိယုဗ္ဗိ လညှိုးကောင်း၊ နယကောဝိဒါ၊ နည်း၌ထိဗ္ဗာဏုန်
 သော၊ ကောနပညာသာကောနပညာသေဟိ၊ လေးကျိပ်ကိုးရောက်ကုန်သေ၊
 ထေရာထေရေဟိ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ဘာဝိတာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။
 ဒုကနိပါတော၊ ဒုကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။
 ဒုကနိပါတ်ပြီး၏။

တိကနိပါတ်၊

☞ (၁၇၀) အယောနိအယောနိသော၊ မသင့်သောအကြောင်းဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊
 သံသရာ၏စင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဘဝသုံးပါးမှထွက်မြောက်ရာကို၊ အန္ဓေ
 သံဂဝေသန္တော၊ ရှာသည်ဖြစ်၍၊ ဝနေ၊ တော၌၊ အတ္တိံ၊ မီးနှုတ်သားကို၊ ပရိဝရိံ၊
 ဗေဒင်ကျမ်း၌ဆိုသော အစီအရင်ဖြင့်ပူဇော်ပြီး၊ သုဒ္ဓိမဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်အကြောင်း
 ကိုးအစာနန္ဒာ၊ မထိသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တကိလမထာနုယောဂံ၊ ငါးပါးသော
 ပူခြင်းစသော ကိုယ်၏ပင်ပန်းခြင်းနှင့်ယှဉ်ခြင်းကို၊ အမတံတပန္နိ၊ အမြှိုက်
 နိဗ္ဗာန်ကို ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်ပင်တည်းဟု၊ မညာယ၊
 မှတ်ထင်သဖြင့်၊ အကာထိပဋိပဇ္ဇိံ၊ ကျင့်ပြီ။ တံသုခံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ
 ကို၊ သုခေန၊ သမထပိပဿနာချမ်းသာဟူသော အကျင့်ဖြင့်၊ လန္ဓံ၊ အတ္တကိလ
 မထာနုယောဂသို့မကပ်မှု၍ ငါရအပ်ပြီ၊ ဓမ္မဓမ္မဿ၊ မြတ်စွာထုရားအဆုံး
 အမထေင်ဖြစ်သော၊ သုဓမ္မတံ၊ မဘောက်မပြန်ဝင်မှထွက်မြောက်ကြောင်းဓမ္မ
 အဖြစ်ကို၊ ပဿာနာတိ၊ ထိလော၊ တိသောပိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောပိဇ္ဇာတို့သို့၊
 အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး
 အမထေင်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသော အကျင့်ကို၊ ကတံကရဏိယံ၊ ပြုအပ်ပြီ။
 ဝုရေ၊ ဤအခါမှရှေး၌၊ ဗြဟ္မဗန္ဓု၊ ဇာတိမျှကိုစွဲ၍ ဝုတ္တားတို့၏ သမုတ်ခြင်း
 ဖြင့်ဗြဟ္မဗန္ဓုမည်သည်အာထိံ၊ ဖြစ်၏၊ ခေါ၊ စင်စစ်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တေ
 ပိဇ္ဇော၊ ပိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဗြဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီး
 သောကြောင့် အရဟတ္တမဂ်ကို ရသဖြင့်ပရမတ္ထ ဗြဟ္မဏမည်သည်၊ အမ္ဘိ၊
 ဖြစ်ပြီး၊ နှာတကောစ၊ ရှစ်ပါးမဂ္ဂင် မြှိုက်ရေစင်ဖြင့်ကောင်းစွာ ဆေးအပ်ပြီး
 သောကိလေသာဟူသော အညစ်အကြေးရှိသော ပရမတ္ထအားဖြင့် ရေချိုး
 တတ်သောသူမည်သည်၊ အမ္ဘိဖြစ်ပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သောတ္ထိယေနာမ၊
 ကောင်းစွာဘဝ၌သာယာကတ်သောတရားမှလွတ်၍ချာန်ချမ်းသာဖြင့်ချမ်း
 သာခြင်းရှိသော သူမည်သည်၊ အမ္ဘိဖြစ်ပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝေဒဂုမဂ်
 ဉာဏ်ဖြင့် သံသရာတည်းဟူသော ကြီးစွာသော ဩစာမှဝေဒဟု ဆိုအပ်

သော သစ္စာလေးပါးတရား၏အဆုံးကိုသိသောကြောင့် ပရမတ္ထအားဖြင့်ဝေ
ဒဂူမည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အင်္ဂုဏိကတာရန္တိဇောထေ
ရော၊ အင်္ဂုဏိက တာရန္တိဇထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထတ္ထယံ၊ ဤဂါထာသုံးခု
အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

အင်္ဂုဏိကတာရန္တိဇထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၇၁) အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍၊ ပဉ္စာဟော၊
ရဟန်းပြုသော သုံးခုမှငါးရက်မြောက်အတွင်း၌၊ အပ္ပတ္တမာနသော၊ အရဟတ္တ
ဗိုလ်သို့မရောက်သေးသည်ဖြစ်၍၊ သေခေါ၊ အမိသိလစသည်တို့ကိုကုန်သွင်း
သာဖြစ်သေး၏၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းသို့၊ ပရိဋ္ဌဿ၊ ဝင်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ စေတ
သော၊ စိတ်၏၊ ပဏိမိ၊ တောင့်တ ခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီး ။ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ ဝိဟာရတော၊ ကျောင်းမှ၊ ယာပ၊ အကြင်မျှလော့ကံ၊ နန္ဒိက္ခမေ၊ မ
ထွက်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလော့ကံ၊ နာထိသံ၊ အလုံးရံသောတောဇဉ်ကိုမသုံး
သောင်အံ့၊ နဒိဒိဿာမိ၊ ခပ်သိမ်းသော သောက်အပ်သမျှသော ဝတ္ထုကို
မသောက်အံ့၊ ဘဏ္ဍာ၊ သန္ဓေ၊ တဏှာဟူသော ငြောင့်ကို၊ အနုဟာတေ၊ ငါ့နှလုံး
၌တည်သည်မနှုတ်မဖြတ်သေး၊ ထာဝ၊ ထိုမျှလော့ကံ၊ ပဿံ၊ နံပါးနှစ်ဘက်
တို့တွင် တခုသောနံပါးမှကိုယ်၏ညောင်းညာခြင်းကိုပယ်ခြင်း၊ ဌာတဘာကံ
သောနံပါးသို့၊ နာဒိနိပါတေသံ၊ မပြောင်းမချအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
သောနည်းဖြင့်၊ ဝိဟရတောဝိဟရန္တဿ၊ နေသော၊ တဿမေ၊ ထိုငါ၏၊ ဝိနိ
ယပရတ္တမံ၊ လုံ့လကိုလွန်စွာအားထုတ်ခြင်းကို၊ ပဿ၊ ရှုလော့၊ မယာ၊ ငါ
သည်၊ ဝိသေသဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာအမိဂတာ၊ ရအပ်
ကုန်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ် သောအကျင့်ကို၊
ကတံကရုဏီသံ၊ ပြုစေပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပစ္စယေထေရော၊ ပစ္စယထေရ်
သည်၊ ဣဝံဂါထတ္ထယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ပစ္စယထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၇၂) အာပုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအိုးခြင်းနာခြင်းစသည်မနှိပ်စက်မိကာသ၌၊ ကရုဏီယာနိ၊ ပြုအပ်
ကုန်သောအမှုတို့ကို၊ ပမာဒဝသေန၊ မော့လျှာသည်အစွမ်းဖြင့်၊ အကတ္တာ၊ မ
ပြုမိသောကြောင့် ပစ္စာသော၊ ပြုအပ်သောကာလကိုလွန်ပြီးသောနောက်အခါ
မှ၊ ကာသုံးပြုခြင်းငှါ၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ နသက္ကောတိ၊ ဇရာ
မရုဏစသည်တို့ သည်နှိပ်စက်သောကြောင့်ပြုခြင်းငှါမတတ်နိုင်၊ သောပုဂ္ဂ
လော၊ ထိုအစွမ်းနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခါဋ္ဌာနာ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်အကြောင်း

မှ၊ ခံသတေဝံသန္တောပရိဟာယန္တော၊ ယုတ်ခဲ့ရကား၊ ပစ္စိဒါနောကံန္တိ၊ အနု
 တပ္ပဘိ၊ ကောင်းမှုကိုငါမပြုမိဟူ၍ နှလုံးမဝသယာခြင်းသို့ရောက်၏။
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ယံကမ္ပံ၊ အကြင်အမှုကို၊ ကယိရာ၊ ပြုရာ၏။ တံဟိတံဝေ၊ ထိုအ
 မှုကိုသာလျှင်၊ ဝဒေ၊ ဆိုရာ၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ နကယိရာ၊ မပြုရာ၊ တံ၊ ထို
 အမှုကို၊ နဝဒေ၊ ပြုထောဟုမဆိုရာ၊ အကရောန္တံ၊ မပြုသောသူကို၊ ဘာသမာ
 နံဘာသမာနာ၊ ဆိုကုန်သော၊ စဉ်တား၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အယံ၊ ဤသူကား၊
 ဧတ္တကော၊ ဤသူသာပြုစွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြား၍ထိကုန်
 ၏၊ သမ္ပာသမ္ပုဒ္ဓဒေသိတံ၊ မြတ်စွာတုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော၊ နိဗ္ဗာ
 နံ၊ နိဗ္ဗာန်သည်၊ သုသုခံဝတ၊ အလွန်ချမ်းသာစွတကား၊ အသောကံ၊ စိုးရိပ်
 ခြင်းမှကင်းစွတကား၊ ဝိရဇံ၊ ရာဂစသောမြို့မှ ကင်းစွတကား၊ ခေမံ၊ တေး
 အပေါင်းမှကင်းစွတကား၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌၊ နက္ခံ၊ ဆင်းရဲအပေါင်း
 သည်၊ ဝိရုဏ္ဏိ၊ ချုပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗာဏုထထေရော၊ ဗာဏုထထေရ်သည်၊
 ဣမံဂါထတ္ထယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုအပေါင်းကို၊ အတာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။

ဗာဏုထထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၇၃) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်
 ခြင်းငှါ၊ ဝေဇ္ဇုန္တေယျ၊ အကယ်၍အလိုရှိငြားအံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိ
 သော်၊ သာမညသ္မိံ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌၊ အပေက္ခဝါ၊ ထက်သောရိသေခြင်းဖြင့်
 ကွက်ခြင်းရှိသည်လည်း၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သံယိကံ၊ သံဃာ၏ဥစ္စာဖြစ်
 သော၊ စိဝရပါနဘောဇနံ၊ သက်နိုးအပျော်တောဇဉ်ကို၊ နာတိ၊ မညေ့ယျ၊ မထိ
 မဲ့မြင်မပြုရာ။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သာမညသ္မိံ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌၊ အပေ
 က္ခဝါ၊ ထက်သောရိသေခြင်းဖြင့်ကွက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ
 ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှါ၊ ဝေဇ္ဇုန္တေယျ၊ အကယ်၍အလိုရှိငြားအံ့၊ ဝေံ၊ ဤ
 သို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ အယိ၊ ခြွေသည်၊ မူသိကသောတ္ထံ၊ ကြွက်တူးသော
 တွင်းကို၊ သေဝကိဇ္ဇာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ သယနာသနံ၊ ရဟန်းသံဃာတို့၏ကျောင်း
 အိပ်ရာနေရာကို၊ သေဝေထ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သာမညသ္မိံ၊
 ရဟန်းအဖြစ်၌၊ အပေက္ခဝါ၊ ထက်သောရိသေခြင်းဖြင့် ကွက်ခြင်းရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းငှါ၊ ဝေဇ္ဇုန္တေယျ၊ အကယ်
 ၍အလိုရှိငြားအံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့အလိုရှိသည်ရှိသော်၊ ဣတ၊ ခိုကရေန၊ ယုတ်ယုတ်
 မြတ်မြတ်ရအပ်သမျှသောပစ္စည်းဖြင့်၊ တုသေယျ၊ နောင်ရဲရာ၏။ ဧကေဓမ္မံဝ
 တသုသော၊ အပ္ပမာဒတရားကိုသာလျှင်၊ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။

ခနိယောထေရော၊ ခနိယထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထတ္တယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ၊ ၊ ခနိယထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၁၇၄) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အတိသီတံ၊ အလွန်ချမ်းသေးသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ အတိဥဏှံ၊ အလွန်ပူသေးသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣဒံ၊ ဤကာလကား၊ အတိသာယံ၊ အလွန်ညချမ်းသောအခါသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိဣဒိနာ၊ ယကော၊ ရှေး၊ ဤသို့သော အခြားဖြင့်၊ ဝိဿဋ္ဌကမ္မန္တံ၊ စွန့်အပ်သောအမှုပြုခြင်းရှိကုန်သော၊ မာဟာဝေ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ခဏာ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒစသောခဏတို့သည်၊ အစွေန္တိ၊ အဘိက္ကမန္တိ၊ လွန်ကုန်၏။ ၊ ယောစ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ သီတဉ္စ၊ ချမ်းသောအခါကိုလည်းကောင်း၊ ဥဏှဉ္စ၊ ပူသောအခါကိုလည်းကောင်း၊ တိဏာ၊ မြက်ထက်၊ ဘိယျော၊ အလွန်၊ နမညတိ၊ မအောင်းမေ့တိတံပိယ၊ မြက်ကဲ့သို့သော၊ မညတိ၊ အောက်မေ့၏၊ ပုရိသကိစ္စာနိ၊ လုံ့လကြီးထုတ်အားထုတ်သော ယောကျ်ားသည်ပြုအပ်သောအမှုတို့ကို၊ ကရ်ကရောန္တော၊ ပြုသော၊ သောပုရိသော၊ ထိုယောကျ်ားသည်၊ သုခါ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာမှ၊ နဝိဟာယတိ၊ မယုတ်၊ ၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ မြေအမြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ကုသံ၊ သမန်းမြက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပေါဉ္စကိလံ၊ ဆူးရှိသောချိုကိုလည်းကောင်း၊ ဥသိရံ၊ ပန်းရင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရှု၊ ဖြူဆန်မြက်ကို လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇံ၊ ပြိတ်မြက်ကို လည်းကောင်း၊ ဝိဝေကံ၊ ကာယဝိဝေက၊ ဝိတ္တဝိဝေက၊ ဥပဝိဝိဝေကကို၊ အနု၊ ဗြူဟယံ၊ အနု၊ ဗြူဟယန္တော၊ ပွားစေလိုသောကြောင့်၊ ဥရသ၊ ရင်ဖြင့်၊ ပန္နဒဟိသ၊ ခမိ၊ ပယ်တွန်းထုတ်သွားစေအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာတင်္ဂပုတ္တောထေရော၊ မာတင်္ဂပုတ္တထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထတ္တယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ၊ ၊ မာတင်္ဂပုတ္တထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၁၇၅) ဝိတ္တကထိ၊ အကျဉ်းအကျယ်စသည်ဖြင့် ယုံမှားသင်္ကာကို ဖျောက်စေတတ်သော ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဟောတတ်ကုန်သော၊ ပါရုလိပုတ္တဝါသိနော၊ ပါရုလိပုတ်ပြည်၌နေထွေရှိကုန်ထသော၊ ဗဟု၊ သုတာ၊ များသော အကြားအမြင် ရှိကုန်ထသော၊ ယောသမဏာ၊ အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုများသော အကြားအမြင်ရှိသောရဟန်းတို့တွင်၊ အယံ၊ ဤခုခွဲသောဘိတရဟန်းသည်၊ အာယုဝါ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ အညတရောဇကော၊ တယောက်သော မထေရ်ပင်တည်း၊ ခုခွဲသောဘိတော၊ ခုခွဲသောဘိတအမည်ရှိသော၊ အာယုဝါ၊ ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ သောထေရော၊ ထိုမထေရ်သည်၊ ဣဒေ၊ စရည်းငင်

ရောက်ရာဖြစ်သောလိုက်တံခါး၌၊ တိဋ္ဌတိ၊ သံဃာဒုအလိုအားလျော်စွာဝင်
 အံ့ဟုရပ်၏။ ။ပါဠိလိပုတ္တဝါထိနော၊ ပါဠိလိပုတ်ပြည်၌ နေထေ့ရှိကုန်သ
 သော၊ ပိတ္တကထိ၊ အကျဉ်းအကျယ်စသည်ဖြင့် ယုံမှားသင်္ကာကို ဖျောက်
 စေတတ်သောဆန်းကျယ်သော တရားစကားကိုဟောတတ်ကုန်ထသော၊
 ဗဟုသုဘာ၊ များသောအကြားအမြင် ရှိကုန်ထသော၊ ယေသမဏာ၊ အ
 ကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုများသောအကြားအမြင်ရှိ
 သောရဟန်းတို့တွင်၊ အယံ၊ ဤခုနစ်သောဘိတရဟန်းသည်၊ အာယုဝါ၊ ရှည်
 သောအသက်ရှိသော၊ အညတရောဇကော၊ တယောက်သော မထေရ်ပင်
 တည်း၊ မာလုဒတရိတော၊ တန်ခိုးအစွမ်းဖြင့်သာသော၊ သောထေရော၊ ထိုခုနစ်
 သောဘိကထေရ်သည်၊ ဧရ၊ စတည်းပင်ရောက်ရာလိုက်တံခါး၌၊ တိဋ္ဌတိ၊
 သံဃာဒုအလိုအားလျော်စွာဝင်အံ့ဟုရပ်၏။ ။အာသုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သုယု
 ဇ္ဇေန၊ ရှေးအဖို့၌တဒင်္ဂပဟာနိပိက္ခန္တနပဟာနိ၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကိလေသာ
 တို့ကိုကောင်းစွာထိုးပြစ်ခြင်းရှိထသော၊ သုယုဇ္ဇေန၊ အဆွေခင်ပွန်းကောင်း
 တို့သည်ရံခါရံခါပေးအပ်သောလျှောက်ပတ်သောဓမ္မဒါနရှိထသော၊ သင်္ဂါ
 မပိဇယေန၊ သမုဇ္ဈန္တဒပဟာနိဖြင့် အလုံးစုံသော ကိလေသာမာဂ်အဘိ
 သင်္ဂါရမာဂ်တို့ကို နှိပ်နင်းသဖြင့်အောင်ပြီးသော စစ်မြေအရပ်ရှိထသော၊
 ဗြဟ္မစရိယာနုစိန္တေန၊ အရ ဘတ္တမဂ်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ဖြင့်
 ကျင့်သောဘိဝင်းရှိထသော၊ ဧဝံပုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော
 အပြားဖြင့်၊ အယံ၊ ဤခုနစ်သောဘိတရထေရ်သည်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ မေဓ
 တိအနုဘာဘိ၊ ခံစား၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခုနစ်သောဘိတောထေရော၊ ခုနစ်သော
 ဘိသားထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထတ္တယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အတာ
 ထိတ္ထံ ဆိုပြီး၊ ခုနစ်သောဘိတရထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၇၆) ဣဝံ၊ ဤထောက၌၊ ယောကောပိ၊ အမှတ်မရှိသောမင်းပုတ္တားစ
 သောသူ ဗညံ၊ မနုဿသု၊ လူတို့၌၊ ပရပါတာနိ၊ ထပါးသောသတ္တဝါတို့ကို၊
 ဟိံသတိ၊ ညွှန်းဆဲတတ်၏၊ သောနုရော၊ ထိုသူသည်၊ အဓမ္မာလောကော၊ ဤ
 ပစ္စုပ္ပန်ထောကမှ ထည့်ကောင်း၊ ပရမ္မာလောကော၊ ထမလွန်ထောကမှ
 ထည့်ကောင်း၊ ဥဘယာ၊ နှစ်ပါးသောထောက၌ အကျွမ်းဝင်သောစီးပွား
 ချမ်းသာမှ၊ ဝံသထေ၊ ယုတ်၏။ ။ယောစကောပိ၊ အမှတ်မရှိသောမင်းပု
 တ္တားစသောသူသည်၊ မေတ္တာနမိတ္တန၊ ချစ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောမေတ္တာပိတ်
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗေပါဏာ၊ ခပ်ထိမ်းသောသတ္တဝါတို့ကို၊ အနုကမ္ပတိ၊ သနားစောင့်
 ရှောက် ဘတ်၏၊ တာဒိသကော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သောနုရော၊ ထိုသူ

သည့်၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ဝုဉ္ဇုံ၊ ကုသိုလ်တရားကို၊ ပသဝတိ၊ ပွားစေသည်
 မည်၏၊ သုဘာသိတဿ၊ အလိုနည်းခြင်းစသောအပြားရှိသောကောင်းစွာ
 ဟောအင်သောပရိယတ္တိဓမ္မကို၊ သိက္ခေထ၊ သင်ခြင်းနာခြင်းသော်ခြင်း
 မေးမြန်းခြင်းစသည်၏အစွမ်းဖြင့်သင်ရာ၏၊ သမန္တပါသနဿစ၊ ကိလေသာ
 ကိုငြိမ်းစေပြီးသောရဟန်းကောင်းအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ဒါယကာတို့သို့၊
 ဥပသကံမိတွာ၊ ရံခါရံခါဆည်းကပ်၍၊ တေသံ၊ ထိုမကောင်းမှုကို ငြိမ်းစေပြီး
 သောရဟန်းအဆွေခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သောဒါယကာတို့၏၊ ပဗ္ဗိပတ္တိယာ၊
 အကျင့်ဖြင့်၊ သိက္ခေထ၊ အနီး၌အကျင့်ကိုသင်ရာ၏၊ ဧကာသနဿစ၊ တ
 ယောကံအထည်းထည်းနေ၍ ကာယဝိဝေကပွားစေသောသူ၏၊ ရဟော၊
 ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌၊ နိသဇ္ဇံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ယှဉ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်နေ
 ခြင်းကို၊ သိက္ခေထ၊ ကျင့်ရာ၏၊ စိတ္တဝူပသမသ၊ စ၊ သရက္ခေ ဒပဟာန်၏အ
 စွမ်းအားဖြင့်ကိလေသာတို့မှစိတ်၏ငြိမ်းခြင်းကိုထည်း၊ သိက္ခေထ၊ ကျင့်ရာ
 ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝါရဏတ္ထေရော၊ ဝါရဏထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထတ္ထယံ၊ ဤဂါ
 ထာသုံးရတို့၏အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆုံးဖြတ်ပြီး ။

ဝါရဏထေရဂါထာအနက် ပြီး၏။

(၁၇၂) သဒ္ဓေါ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်း ရတနာသုံးပါး၌
 ကြည်ညိုခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မေခာဝီ၊ ကမ္မဿကတဉာဏ်စသည်နှင့်ယှဉ်
 သော၊ ဝညာရှိသော၊ ဓမ္မဋ္ဌော၊ မြတ်စွာတရားအဆုံးအမဖြစ်သော ကိုးပါး
 ဘောသောကုတ္တရာတရား၌တည်သော၊ သိလသမ္ပန္နာ၊ အာစာရသိလမဂ်
 ဖိုလ်၌လည်းပြည့်စုံသော၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဧကောဝီ၊ တကယ့်ထည်းပင်
 ဖြစ်သော်ထည်း၊ ဣစ၊ ဤကာလ၌၊ အသန္ဓါနံ၊ သန္ဓါတရားကင်းကုန်သော၊ ဥာ
 တီနဉ္စ၊ မိမိနှင့်မိတ်ဆွေအမျိုးအားဖြင့်စပ်ကုန်သောသူတို့၏ထည်းကောင်း၊
 ဗန္ဓုနဉ္စ၊ ထိုသို့စပ်သဖြင့်ချစ်ကျွမ်းဝင်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့၏ ထည်း
 ကောင်း၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးစီးပွားများမြတ်ခြင်းငှါ၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အနုက
 မ္မာယ၊ အကျိုးစီးပွားကိုစောင့်ရှောက်သနားခြင်းဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟ၊ ဆင်းရဲသူဟူ၍
 ကုသိုလ်ကို မပြုချေသော်နောင်အခါတစ်ဆင့်ဆင်းရဲခြင်းကို ခံရလတ္တံ့ဟူ
 သောစကားဖြင့်နှိပ်၍၊ မယာ၊ ဝါသည်၊ ဥာဘယော၊ ဆွေမျိုးတို့ကို၊ စောဒိ
 တာ၊ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်အပ်ကုန်ပြီ၊ တေဉ္စာတယော၊ ထိုဆွေမျိုးတို့သည်၊
 ဥာတိဗန္ဓဝပေမေန၊ ဤသူကား ဝါတို့အဆွေအမျိုး ဝါတို့နှင့် ချစ်ကျွမ်းဝင်
 သောအဆွေခင်ပွန်းတည်းဟုအဆွေအမျိုးဟူသောချစ်ခြင်းအဆွေခင်ပွန်း
 ဟူသောချစ်ခြင်းဖြင့်၊ မမ၊ ဝါ၏၊ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကို၊ အတိတ္ထမိဂံ၊ လွန်

ခြင်းငှါ၊ အသက္ကောန္တော၊ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိက္ခု၊ သု၊ ရဟန်းတို့၌၊
 ကာရံ၊ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သင်္ကန်း၊ စသောပစ္စည်းတို့ကိုလျှင်၊
 လုပ်ကျွေးခြင်းဖြင့်အရိအသေကို၊ ကတွာ၊ ပြုကုန်သောကြောင့်၊ မယံ၊ ငါ၏၊
 တေ၊ ထိုအခွင့်အမျိုး၊ အခွင့်ခင်ပွန်းတို့သည်၊ ကာထကံဘာ၊ သေကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တတိတာ၊ ဤလူ့ထံကိုလွန်ကုန်၏၊ မယံ၊ ငါ၏၊ သာမာတာစ၊
 ထိုအမိသည်လည်းကောင်း၊ တေဘာတရောစ၊ ထိုညီအစ်ကိုတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ သုခံ၊ နတ်ပြည်၌အကျုံးဝင်သောချမ်းသာဟုဆိုအပ်သော၊ တိဒိဝံ၊
 တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်၏၊ တေ၊ ထိုငါ၏အမိအစ်ကို
 ညီတို့သည်၊ ကာမကာမိနော၊ မိမိတို့အလိုရှိအပ်သော ဝတ္ထုကာမတို့နှင့်
 ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မောဒန္တိ၊ မွေထျော်စံပျော်ရကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝ
 သိကတ္ထေရော၊ ဝသိကထေရ်သည်၊ ဣမံဂါယတ္တယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏
 အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ဝသိကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၇၀) ဘိက္ခုစေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကား၊ ကာထပင်
သင်္ကံသော၊ အသားတို့၏ပွားခြင်း၊ ဣကင်း၊ သဖြင့်ကြိုသောမကောင်းသော၊
 သက္ကာန်ရှိသောကိုယ်အရရှိသော ကြောင့်ရှိုင်းသောကိုယ်အသားအရေအ
 စိတ်ရှိ၏၊ အနုပါနမိ၊ ထမင်းအပျော်၌၊ မတ္တည၊ အတိုင်းအရှည်ကိုသိသည်
 ဖြစ်၍၊ ကိန္ဒသာ၊ ကြိုသောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ မေနိသန္တတော၊ အကြောပြိုင်း
 ပြိုင်းထသောကိုယ်လည်းရှိ၏၊ သောနရော၊ ထိုယောကျ်ားဟုဆိုအပ်သော
 ရဟန်းသည်၊ အဒိနမသော၊ ပျင်းခြင်းအစရှိသည်တို့မနှိပ်စက်အပ်သော
 ကြောင့်မတွန့်တိုးသော စိတ်လည်းရှိ၏၊ သံဂါမသိသေ၊ စစ်ဦး၌၊ နာဂေါ၊
 ဆင်ပြောင်သည်၊ အမိဂါသေတွာ၊ သန်ထွက်ထံခက်ရင်း စသည်တို့ဖြင့်
 ဝုတ်ခတ်ခြင်း ကိုလည်းခံ၍၊ ဝိမံသေတိ ယထာ၊ သူတပါး စစ်သည်ကို
 ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗြဟ္မာဝနေ၊
 ကြီးစွာသော ထောင့်တည်သော၊ အရညတ္ထိံ၊ တောကျောင်း၌၊ ခုံသေဟိ
 စ၊ ခြင်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ မကသေဟံစ၊ မှက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဗုဒ္ဓော၊ ဝတ္ထုအပ်သော ကိုက်ခဲခြင်းကို၊ သကော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်
 ဖြစ်၍၊ သမ္မာဓာနော၊ အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ထကြ၊ ထိုခြင်မှက်
 စသည်တို့၏ ကိုက်ခဲခြင်း စသောအထွေ၌၊ အမိဂါသယေ၊ သည်းခံရာ
 ၏၊ အမိဂါသေတွာ၊ သည်းခံပြီး၍၊ ဝိမမေယျ၊ တာဝနာ၏အစွမ်းအားဖြင့်
 မာရ်၏အားကိုဖျက်ဆီးရာ၏၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာမင်းသည်၊ ဧကော၊ တထေဝက်

အထည်းထည်း၊ ဈာနသံခေဓ၊ ဈာန်၏ချမ်းသာဖြင့်၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာစွာ၊
 ဝိဟုရတိယထော၊ နေသကဲ့သို့၊ တထော၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ဝိ၊ ရဟန်းသည်
 လည်း၊ ဧကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ဗြူဟန္တော၊ ဝိဝေကသုခကို
 ပွားစေထျက်၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဝိဟုရတိ၊ နေ၏၊ ဒေဝါ၊ နတ်သည်၊ ဒုဝေ၊
 နှစ်ယောက်နှစ်ယောက်အစုံနေရာ၌၊ ဝိတ္ထပ္ပကော၊ ဝေါ၊ အကြားအကြား၌
 စိတ်၏အမျက်ထွက်ခြင်းသည်လည်း။ သိယာယထော၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊
 တထော၊ ထိုအတူ၊ ဒုဝေ၊ ရဟန်းနှစ်ယောက်တို့နှင့်တကွနက်နေရာ၌၊ စာဇေ
 န္တော၊ တယောက်သည်တယောက်အားထိခိုက်သောအားဖြင့်အမျက်ထွက်
 ခြင်းသည်လည်း၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝါမော၊ ရွာ၌နေသောသူသည်၊ တ
 ယော၊ သုံးယောက်သောသူနှင့်ဟကွေးနခြင်းသည်၊ ဝိဝေကဝါသော၊ ဆိတ်
 ငြိမ်သောနေခြင်းသည်၊ နဟောတိယထော၊ မဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
 တိဗ္ဗံ၊ ဘိက္ခု၊ သုံးယောက်သောရဟန်းတို့၏၊ ဝါသော၊ တကွနက်နေခြင်း
 သည်၊ ဝိဝေကော၊ ရွာ၌နေသောသူတို့နှင့် တူသောကြောင့် ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း
 မည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တတုတ္တရိ၊ ထိုသုံးယောက်ထက် အလွန်များ
 စွာသောသူတို့နှင့်နေမှုကား၊ ကောသာ၊ မှုလ်များသောသူတို့၏ အစည်းအ
 ဝေး၌ ကျယ်သောကြီးသောအသံဖြင့် အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်၊ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဧကော၊ ဝိဟာရိနာ၊ တယောက်အထည်းတည်း
 နေထေ့ရှိသည်၊ ဘဝိဘန္တံ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယသော၊ ဇတ္ထေရော၊ ယ
 သော၊ ဇထရ်သည်၊ ဣမံ၊ ဝါထတ္တယံ၊ ဤဝါထာသုံးခု တို့၏အပေါင်းကို၊
 အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ယသော၊ ဇထရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၅၆) ဥပါသကာ၊ ဥပါသကာ၊ တုယံ၊ သင်အား၊ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊
 သဒ္ဓါ၊ ငါ၌အရှင်ကားထရားကိုကုန်၍တရားနှင့် ညီညွတ်သောအကျင့်ရှိ၏
 ဟုသဒ္ဓါခြင်းရှိသည်၊ အဟုအဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ သာ၊ ထိုငါ၌သဒ္ဓါခြင်းသည်၊
 တော၊ သင်အား၊ အဇ္ဇ၊ ယခုအခါ၌၊ နုဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တုယံ၊ သင်၏၊ ယံပစ္စယံ၊
 အကြင် ပစ္စည်းလေးပါးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတံ၊ ဤပစ္စည်းလေးပါး
 သည်၊ တုယံ၊ မဝ၊ သင်ဒါယကာ အားသာလျှင်၊ ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော၊
 တေန၊ ထိုသင်၏ပစ္စည်းဖြင့်၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ နအတ္ထော၊ အလိုမရှိ၊ မမ၊ ငါ့အား၊
 ဒုစ္စရိတံ၊ မကောင်းသော အကျင့်သည်၊ နတ္ထိ၊ မင်ဖြင့်ပယ်ပြီးသောကြောင့်
 မရှိ၊ သဒ္ဓါ၊ ပုထုဇဉ်တို့၏သဒ္ဓါသည်၊ အနိစ္စာ၊ မမြဲသည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ စပထာ၊ ဖွဲ့ရန်စိုက်သော တံ
 သင်းကဲ့သို့မမြဲတုန်ထွပ်လျှပ်ပေါ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော၊ သာသဒ္ဓါ၊

ထိုမမြို့သောသဒ္ဓါခြင်းကို၊ မံယော၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ ဆင်ခြင်သဖြင့်မြင်အပ်ပြီ၊
 ဝေ၊ ဤသို့၊ တဿ၊ ထိုပုထုဇဉ်တို့၌ဖြစ်သောသဒ္ဓါတရား၏၊ အနုဗ္ဗိတတ္ထာ
 ဝေ၊ မတည်တန့်သောကြောင့်သာလျှင်၊ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ ရုဇ္ဈန္တိ၊ အဆွေခင်ပွန်း
 နှင့်သည်၏အစွမ်းဖြင့် ချက်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်၏၊ ကဒါပိ၊ ရံခါ၊ ပိရုဇ္ဈန္တိပိ၊
 တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုပုထုဇဉ်တို့တပ်ခြင်း
 ရှိသည်မရှိသည်၌၊ ရနိ၊ ရဟန်းသည်၊ ကိဏိယတေ၊ အတယ်အကျိုးယုတ်
 ပါသနည်း၊ ရနိနော၊ ရဟန်းအား၊ ဘတ္တံ၊ ဆွမ်းသည်၊ ထောကံထောကံ၊ အ
 နည်းငယ် အနည်းငယ်၊ ကုထေကုထေ၊ အမျိုးယုတ်သည် အမျိုးမယုတ်
 သည်၌၊ ပဇ္ဇတိ၊ အိမ်စဉ်အားဖြင့် နေ့တိုင်းနေ့တိုင်းအနည်းငယ်အနည်းငယ်
 သောဆွမ်းသည်ကျက်၏၊ တုပ္ပဝေ၊ သင်၏သာလျှင်၊ ဝေဟေ၊ အိမ်၌၊ ဝိဇ္ဇန္တိ
 ကာယ၊ ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ နစရိဿာမိ၊ ငါမယာအံ့၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ဇဗ်ဗလံ၊
 သွားစွမ်းနိုင်သော သထုံးခြင်းခေါင်း အားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿော၊ ထို
 ကြောင့်၊ ဝိဇ္ဇန္တိကာယ၊ အရောရောသောဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ စရိဿာမိ၊ သွားစေ
 အံ့၊ ဣဘိ၊ ဤသို့၊ သာဓိမတ္တိယ၊ ဣရော၊ သာဓိမတ္တိယထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါ
 ထတ္တယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အတာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။

သာဓိမတ္တိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၀) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါ အကြောင်းရှိသော
 ကြောင့်အဘိနိက္ခမ္မ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ့ဘောင်မှထွက်၍၊ နဝပဗ္ဗဇိ
 တောဝေ၊ ပထမအရွယ်ကပင်ရဟန်းပြုသည်ဖြစ်၍၊ နဝေ၊ သာသနာတော်
 ၌သိက္ခာအားဖြင့်အငယ်သာတည်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ကာရုာထေ၊
 ပိယောဂရုဘာဝနိယောဝသည်ဖြင့်ဆိုအပ်သောထက္ခကာနှင့်ပြည့်စုံသည်
 ဖြစ်၍ကောင်းသော၊ သုဒ္ဓါဇိဝေ၊ မိစ္ဆာဇိဝေမှ ကြည့်သဖြင့်စင်ကြယ်သော အ
 သက်မွေးခြင်းရှိသော၊ အတန္တိတေ၊ အားထုပ်အပ်သောလုံ့လရှိသည်ဖြစ်၍
 ပျင်းခြင် မှကင် သော၊ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ ဘဇေယျသေဝေယျ၊
 ထိုအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့၏အဆုံးအမကိုခံသဖြင့်ရှိစေလေသော၊ သဒ္ဓါ
 ယ၊ ကံကံ၏အကျိုး ရတနာသုံးပါးဂုဏ်၌ ယုံကြည်ခြင်း ရှိသောကြောင့်၊
 အဘိနိက္ခမ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှထွက်၍၊ နဝပဗ္ဗဇိတော၊ ပ
 ထမအရွယ်ငယ် သည်ကာလကရဟန်းပြု၏၊ နဝေ၊ သာသနာတော်၌သိက္ခာ
 အားဖြင့်ရဟန်းငယ်သာတည်း။ သံစာသိ၊ ရဟန်းသံစာအပေါင်း၌၊ ပိဟရံ
 ပိဟရန္တော၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို ဖြည့်သဖြင့်နေသော၊ သိက္ခာ၊ ရဟန်း
 သည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ယိုဝိနည်းကိုသိဝိမ္မာသည်ဖြစ်၍၊ ပိနယံ၊ ပိနည်းပရိယတ်ကို၊

သိက္ခေထ၊ သင်ရာ၏။ သဒ္ဓါယ၊ ကံကံ၏အကျိုးရတနာသုံးပါးဂုဏ်၌ယုံ
 ကြည်ခြင်းကြောင့်၊ အဘိနိက္ခမ္မ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှထွက်
 ၍၊ နဝပဗ္ဗဒိတော၊ ပထမအရွယ်သည်ငယ်ကာလက ရဟန်းပြု၏နဝေါ၊
 သာသနာတော်၌ သိက္ခာအားဖြင့် ရဟန်းငယ်သာတည်း။ ကပ္ပါကပ္ပေသု၊
 အင်သည်မအပ်သည်တို့၌၊ ကုသလောသောကော၊ သုတ္တသုတ္တာနုလောမ၏
 အစွမ်းအားဖြင့် လိမ္မာသော ရဟန်းသည်၊ အရုရက္ခတော၊ ပစ္စည်းလေးပါး
 တို့ကိုတဏှာခိမ္မိတို့ဖြင့် ရှေးရှုတောင့်တခြင်းကင်းသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊
 ဝိဟရေပဿ၊ နေရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥပါလိတ္ထေရာ၊ ဥပါလိထေရ်သည်၊ ဣဓံ
 ဂါထတ္ထယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အတတထိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဥပါလိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၁) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ပဏ္ဍိတံဝ၊ သုတမိန္ဒြာမယ ပညာနှင့်
 ပြည့်စုံသည်သာလျှင်ဖြစ် သော၊ ကဝံ၊ ပူပန်စေတတ်သော အကျင့်နှင့်ပြည့်
 စုံသောသူသည်၊ အတ္ထဝိပိန္နကံ၊ မိမိအစီးအပွားသုတပါးအစီးအပွားကိုကြံ
 ခြင်း၌၊ အထံသမတ္ထကံ၊ စွမ်းနိုင်သောသူသည်၊ သန္တံသမာနံပိ၊ ဖြစ်သော်
 လည်း၊ ထောကော၊ ထောက၌၊ ပဉ္စကမ္မဂုဏော၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့
 သည်၊ ဣဓံသတ္တသမူယံ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းကို၊ သမ္ပောဟာ၊ တွေပေခြင်း
 ဟူသောအကြောင်းတို့သို့၊ ပါတယိံ သု၊ ရှည်မြင့်စွာဖြစ်သဖြင့် ကျစေကုန်
 ၍၊ ဥတ္တရိတုကာဝံ၊ ကူးခြင်း၌ အလိုရှိသော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပဉ္စဟောရေထာ၊ ငါ၊
 ပါးသောကာမဂုဏ်တို့သည်၊ သမ္ပောဟာ သမ္ပောဟောန၊ ပြင်းစွာတွေဝေ
 သဖြင့်၊ ထောကော၊ ဩကာသထောက၌။ ပါတယိံ သု၊ ကျစေကုန်၏။ ။
 မာရဝိသယော၊ ကိလေသမာရ်၏ ဖြစ်ရာဌာန၌၊ ပက္ခန္ဓော၊ ထိုကိလေသာ
 မာရ်၏နိုင်ငံသို့ပြေးဝင်သော၊ ဒဠသလ္လသမပ္ပိတော၊ မြဲမြံစွာစူးသောငြောင့်
 နှင့်တူသော ကိလေသာဟူသောငြောင့်ကို ဖောက်ထွင်းသောစိတ်ရှိသော၊
 အဟံ၊ ငါသည်၊ မစ္စုရာဇသော၊ သေမင်း၏၊ ပါသော၊ ရာဂအနှောင့်အဖွဲ့တည်း
 ဟူသောကြော့ကွင်း၌၊ ပရပိတံ၊ လွတ်ခြင်း၌၊ အသက္ခိံ၊ အရဟတ္တမဂ်
 ဥာဏ်ဟူသော မွေးညှပ်ဖြင့် ရာဂစသောငြောင့်ကို အကြွင်းမဲ့နှုတ်ခြင်း၌
 စွမ်းနိုင်၏။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗေကာမာ၊ အလုံးစုံသောအဝတ်တန်
 ဆာစသောအားဖြင့်များသော ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိလေသာ ကာမဂုဏ်တို့
 ကို၊ ပဟိနာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ပယ်အပ်ပြီး မေမယာ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗေထဝါ၊
 ကမ္ဘာဝစသောအလုံးစုံသောဝတ်တို့ကို၊ ပဒါလိတာ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်ဖျက်
 ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ဇာတိသံသာရော၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသော

သံသရာဝင်္ဂီသည်၊ ဝိက္ခိဏော၊ မဂ်ဖြင့်ဖြတ်သော အားဖြင့် ကုန်ပြီ၊ ဒါနိဗ္ဗာဒါနိ၊
ယခုအခါ၌၊ ပုနုပ္ပဂေါ၊ ဘဝသစ်၌ တာဝန်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဥတ္တရပါလောထေရော၊ ဥတ္တရပါလထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထတ္တယံ၊
ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဥတ္တရပါလထေရဂါထာအနက်ပြုခြင်း။

(၁၀၂) ဣတ္ထိ၊ ဤရဟန်းပြုရာ အစည်းအဝေး၌၊ သမာဂတာ၊ အညီအ
ညွတ်လာကုန်သော၊ ယာဝန္တောယတ္တကာ၊ အကြွင်းမျှထောက်ကုန်သော၊
သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဥာတယော၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊ သုဏ္ဍာယ၊ သောတ
ရွာကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်မှတ်ကုန်သော၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ ဓမ္မံ၊ ဝင်္ဂီဆင်းရဲမှ
ထွက်မြောက်ရာတရားကို၊ ဒေသယိဿာမိ၊ ဟောအံ့၊ သောဇာတိနာမ၊
ထိုပမိုသန္ဓေ နေခြင်းမည်သည်၊ ပုနုပ္ပန္နံ၊ အတန်တလဲလဲ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊
ဒုက္ခာ၊ အလွန်ဆင်းရဲ၏၊ တာဝ္ဗာ၊ ထိုထို့ဆင်းရဲသောကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဿာသန္ဓေ၊
မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်တွင်း၌၊ အာရဟန္တထ၊ ထိုဇာတိမှလွတ်မြောက်
ခြင်း၌၊ ဣလ္လပိကုန်သော၊ နိက္ကမထ၊ ပျင်းခြင်းမှ ထွက်သောအားဖြင့် ထို
ထက်လွန်သောလုံ့လာကိုပြုကုန်သော၊ ယုတ္တထ၊ နိုးကြားခြင်းနှင့် ဟူ၍သည်၏
အစွမ်းအားဖြင့် သမထဝိပဿနာအဓိသီလတို့နှင့် ဟူ၍ကုန်သော၊ ကုပ္ပရော၊
ဆင်ပြောသည်၊ နုဇ္ဈာဂါရံ၊ ကျူးဖြင့်ပြုအပ်သောအိမ်ကို၊ ဝိဝံသေတိဣဝံ၊
ဗျက်ဆီး သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူ သာလျှင်၊ မဂ္ဂုနော၊ သေမင်း၏၊
သေနံ၊ ကိလေသာ အပေါင်းတည်းဟူသော စစ်သည်ကို၊ ဇနာထ၊ ဗျက်ဆီး
ကုန်သော၊ ယော၊ အကြွင်းသူသည်၊ ဣမတ္ထိ၊ ဓမ္မဝိနယေ၊ ဤသုတ်အဘိဓမ္မာ
ဝိနည်း၌၊ အပ္ပမတ္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းစသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌
မပေမထေရာသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာဿတိ၊ နေအံ့၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဇာတိသံသာ
ရံ၊ ပမိုသန္ဓေနေခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော သံသရာဝင်္ဂီကို၊ ပဟာယ၊ မဂ်၏
အစွမ်းဖြင့် ပယ်၍၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တံ၊ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ကရိ
ဿတိ၊ မျက်မှောက်ပြုမှထိခံ့သတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဘိဘူတတ္ထေရော၊
အဘိဘူတထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထတ္တယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏ အပေါင်းကို၊
အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။ အဘိဘူတထေရဂါထာအနက်ပြုခြင်း။ ။

(၁၀၃) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ သံသရံသံသရန္တော၊ ကံကိလေသာတို့
ဖြင့် ငါးပါးသော ဂတိတို့၌ ရုတေခြင်းပမိုသန္ဓေနေခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့် အဘန်
တလဲလဲကျင်လည်ရသည်ရှိသော်၊ နိရယံ၊ သိဗ္ဗျုးကာဠာသုတ်စသော ရှစ်ပါး
သော ငရဲကြီးကုက္ကုရ စသော တဆဲ ခြောက်ပါးအပြားရှိသော ဥဿဒရေသို့

အဂန္တိသံ၊ ပဋိ ယန္တေဇီအစွမ်းဖြင့်အဘန်တလဲလဲကပ်ရပြီ၊ ပေတယောကံ၊
 ရဒ္ဒိယသဂဿော အပြားရှိသောပြိတ္တာဇီ အဖြစ်သို့၊ ပုနပျန်၊ အဘန်တလဲလဲ၊
 အဂဓံဥပဂန္တိ၊ ပဋိ ယန္တေဇီ အစွမ်းဖြင့်ကပ်ရပြီ၊ တိရန္တာနယောနိယံ၊ တိရ
 ရန္တာနအမျိုး၌၊ အနေကစ၊ ကုသားအရပ်နွားမြည်းစသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်လည်း
 ကောင်းကျိုးဖြိုင်းစွန်ရစ သည်၏အဖြစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ များသောအပြားရှိ
 သော၊ စိရံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော ကာထပတ်ထုံး၊ မယော၊ ငါသည်၊ ဝုသိတ်၊ အမြ
 ထိတ်သန်ခြင်းစ သည်၏အစွမ်းဖြင့်ဆင်းရဲကိုခံစားဘူးပြီ၊ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအ
 ထုံးစုံသည်၊ ဒုက္ခဓံ၊ ထက်စွာသောမကောင်းမှုသည်သတ်ခြင်းစသောဆင်း
 ရဲဘို့ဖြင့်သည်းခံနိုင်ခဲ့သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ မာနုဿောပိစ ဘဂေါ၊ လူ၏
 အဖြစ်ကိုလည်း၊ အဘိရာမိတော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကုသိုလ်ကံ၏ညီ
 ညွတ်ခြင်းဖြင့်ရအပ်ပြီ၊ သဂ္ဂကာယံ၊ သုဂတိဟုဆိုအပ်သော ကာမာဝစရ
 နတ်ပြည်သို့၊ သကိံ သကိံ၊ တကြိမ်တကြိမ်၊ အဂဓံအဂန္တိ၊ ရံခါပဋိယန္တေ
 နေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ရောက်ပြီ၊ ရူပစာတုသုစ၊ ရူပဘဝတို့၌၎င်း၊ အရူပ
 စာတုသုစ၊ အရူ ဘဝတို့၌လည်းကောင်း၊ နေဝသည်ီသုစ၊ နေဝသညာနာသ
 ညာသထနထုံတို့၌လည်းကောင်း၊ အသညီသုစ၊ အသညသတ်ထုံတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ မယော၊ ငါသည်၊ မြိတံ၊ ပဋိယန္တေနေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်တည်ပြီ။
 သမ္ဘဝ၊ ကာမာဝစသောဘဝတို့ကို၊ အသာရကာ၊ နိစ္စသာရစသော အနှစ်
 မှုကင်းကုန်၏ဟူ၍၊ သုဝိဒိတာ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသော မဂ်ပညာဖြင့်
 ကောင်းစွာထိအပ်ကုန်ပြီ၊ သံစတာ၊ အကြောင်းတရားတို့သည်ကောင်းစွာ
 ကပ်အပ်ပြုအပ်သောကြောင့်၊ ပပထိတာ၊ ဖြစ်ခြင်း ရင့်ခြင်းစသော အပြား
 အားဖြင့်တုန်ထွပ်ခြင်းရှိကုန်၏၊ သဗေရိတာ၊ အခါခပ်သိမ်းရာဂဖြင့် တုန်ထွပ်
 စေအပ်နှိပ်စက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကုန်ပြီ၊ တဉ္စ၊ ထို
 စိုအပ်ခဲ့ပြီ၊ သောသင်္ခတသဘောကို လည်းကောင်း၊ အတ္တသမ္ဘဝဉ္စ၊ မိမိ၌
 ကောင်းစွာဖြစ်သောအတ္တဘောကိုလည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိဒိတွာ၊
 မိမိနှင့်စပ်သော အစိုးရခြင်းစသော အစွမ်းသုတပါးနှင့်စပ်သော ပရိညာထိ
 သမယအစွမ်းအားဖြင့်သိ၍၊ သန္တိ မေဝ၊ ပြင်းသောနိဗ္ဗာနခေတ်သို့သာထွင်
 သတိမာ၊ မဂ်ပညာနှင့်တကွသော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမဇ္ဈင်္ဂအဓိဂန္တိံ၊
 အရိယမဂ်ကိုပွားစေသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ရပြီ၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ထေရော၊ ဂေါ
 တမထေရ်သည်၊ ဥာတကာနံ၊ အစေ့အမျိုး တို့အား၊ ဓမ္မဒေသနာမုခေန၊
 တရားဟောခြင်းအရင်းပြုသဖြင့်၊ အညံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကာသိ၊ ကြား

ပေ၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဂေါတမောထေရော။ ဂေါတမထေရ်သည်။ ဣဝံဂါထတ္ထ
ယံ။ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို။ အဘာသိတ္ထံ။ ဆိုပြီ။ ။

ဂေါတမထေရဝါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၄) အာရသော။ ငါ့ရှင်တို့။ ယောပုဂ္ဂလော။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။
ပုဗ္ဗေ။ ရှေးအိုခြင်း။ နာခြင်း။ စသည်ဖြင့် မနှိပ်စက်၍ ကာထိယာနိ။
ပြုအပ်ကုန်သောအမှုတို့ကို။ ပမာဒဝသေန။ ဓမ္မေသုဉာဏ်၏ အစွမ်းဖြင့်။
အကတ္တာ။ မပြုမိသောကြောင့်။ ပစ္စာ။ ပြုအပ်သောကာထကို လွန်ပြီးသည်မှ
နောက်၌။ ကာထံ။ ပြုခြင်းငှါ။ ဣန္ဒြိယံ။ အလိုရှိ၏။ တဒါ။ ထိုအခါ၌။ နာသက္ကော
တိ။ ဓရာမရုဏစသည်တို့သည်နှိပ်စက်သောကြောင့် ပြုခြင်းငှါမတတ်နိုင်
သော။ ပုဂ္ဂလော။ ထိုမစွမ်းနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သုခါဋ္ဌာနာ။ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်
အကြောင်းမှ။ ဝံသတေ။ ယုတ်နဲ့ ရုကား။ ပစ္စာ။ နောက်၌။ အနုတပ္ပတိ။
ကောင်းမှုကိုငါမပြုမိဟူ၍ နှလုံးမသာယာခြင်းထို့ ရောက်၏။ ။ ဟံသန္နံ။
မှန်၏။ ယံကမ္မံ။ အကြင်အမှုကို။ ကယိရာ။ ပြုရာ၏။ တံဟိတံဝေ။ ထိုပြုအပ်
သောအမှုကိုသာလျှင်။ ဝဒေ။ ဆိုရာ၏။ ယံ။ အကြင်အမှုကို။ နကယိရာ။ မပြု
ရာ။ တံ။ ထိုအမှုကို။ နဝဒေ။ မဆိုရာ။ အကရောန္တံ။ မပြုသောသုက္ခိတာသမာ
နံဘာသမာနာ။ ဆိုကုန်သော။ ပဏ္ဍိတာ။ ပညာရှိတို့သည်။ အယံ။ ဤသုက္ခိတာ
က္ခေကော။ ဤသုက္ခိတာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ပရိဇာနန္တိ။ ပိုင်းခြား၍ထိကုန်
၏။ ။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓေထိတံ။ မြတ်စွာဘုရားသည် ဟောတော်မူအပ်သော။
နိဗ္ဗာနံ။ နိဗ္ဗာန်သည်။ သုသုခံဝတေ။ အလွန်ချမ်းသာ စွတကား။ အသေကံ။
ရိုးရိပ်ခြင်း အပေါင်းမှကင်းစွတကား။ ဝိရဇံ။ ရာဂစသော မြူမှကင်းစွတ
ကား။ ခေမံ။ ဘေးအပေါင်းမှ ကင်းစွတကား။ ယတ္ထ။ အကြင်နိဗ္ဗာန်၌။ ဒုက္ခံ။
ဆင်းရဲအပေါင်းသည်။ နိရုဏ္ဏိတိ။ ချုပ်၏။ ဣတိ။ ဤသို့။ ဟာရိတောထေရော။
ဟာရိတထေရ်သည်။ ဣဝံဂါထတ္ထယံ။ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို။ အဘာ
သိတ္ထံ။ ဆိုပြီ။ ။ ဟာရိတထေရဝါထာအနက်ပြီး၏။ ။

☰

(၁၀၅) ယော။ အကြင်သူသည်။ ပါပမိတ္တေ။ ယုတ်သောထုံ ထရှိသောသူ
ထော်မဟုတ်သူယုတ်ဖြစ်ကုန်သောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို။ ဝိဝဇ္ဇေတွာ။ မမှီဝဲ
မဆည်းကပ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဝေးစွာကြည့်၍။ ဥတ္တံပုဂ္ဂလံ။ မြတ်သောသူ
ထော်ကောင်းပညာရှိ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းထို့။ ဘဇေယျ။ အဆုံးအမကို
ခံယူသည်၏အစွမ်းဖြင့် ဆည်းကပ်ရာ၏။ အသ။ ထိုကောင်းသော အဆွေ
ခင်ပွန်း၏။ ဩဝါဒေဝ။ အဆုံးအမ၌လည်း။ တိဋ္ဌေယျ။ ဆုံးမတိုင်းကျင့်သည်
၏အစွမ်းဖြင့်ကပ်ရာ၏။ အဝထံ။ တုန်ထွက်ခြင်းမရှိသော။ သုခံ။ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာ

ကို၊ ပစ္စေက္ခန္ဓာ၊ တောင့်တံသော သူသည်။ အဿ၊ ထိုအစေ့ ခင်ပွန်းကောင်း
 ဇနီး၊ ကြွဝါဒေ၊ အဆုံးအမ၌၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ရာ၏။ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊
 ဝိဒိဒေမဟတ္ထဝေ၊ ဝိဒါမဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ ပရိတ္တံ၊ ဝေင်သော၊ ခါရုံ၊ ထေ့သစ်
 ကို၊ အာရုပ္ပာ၊ စီး၍၊ ထရုန္တော၊ ကူးသည်ရှိသော်၊ ဝိဒိတိယထာ၊ နှစ်သကဲ့သို့
 ဝေံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကုသိတံ၊ ပျင်းသောသူကို၊ အာဂမ္မာ၊ စွဲ၍၊ သာရုဇိဝိဝိ၊
 ကောင်းစွာအားထုတ်သောအမျိုးသားသည်လည်း၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်
 ဝိဒိတိ၊ ဝံသရာ၌နှစ်၏၊ တာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကုသိတံ၊ ပျင်းသော၊ တိနုဝိရိ
 ယံ၊ ယုတ်သောလုံ့လရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ဝေးစွာ
 ကြဉ်ရှောင်ရာ၏။ ပရိဝိတ္တေဟိ၊ ခဝိတ်ပြင် နှာအရပ်သို့ကပ်ကုန်ထသော၊ ပ
 တိဘတ္တေဟိ၊ ကိုဝိတ်အသက်ကို မစွဲမူ၍ နိဗ္ဗာန်သို့ စေတုတ်အပ်သောစိတ်ရှိ
 ကုန်ထသော၊ ဈာယေတိ၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာဈာန်လက္ခဏုပနိဇ္ဈာဈာန်ဖြင့်ဝင်
 စားခြင်းရှိကုန်ထသော၊ နိစ္စံ၊ အမြို့၊ အာရမ္မဗိရိယေဟိ၊ မြီးမြှောက်အပ်သော
 လုံ့လဖြင့်အားထုတ်ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ ပဏ္ဍိတေဟိ၊ လောကီလောကုတ္တ
 ရာ ပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ အရိယေဟိ၊ မြတ်သောသူတော်ကောင်း
 တို့နှင့်၊ သာ၊ တကွ၊ အာဝသေအဝသေယျ၊ ပေါင်းစော်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝိမထောထေရော၊ ဝိမထထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထတ္ထယံ၊ ဤဂါထာသုံးခုတို့၏
 အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး၊ ဝိမထထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

တကြံာသိတ္တံ တိကနိပါတေ၊ ထိုတိကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းကား၊ အင်္ဂီနိ
 ကောဘာရန္တိဇော၊ အင်္ဂီနိက ဘာရန္တိဇထေရ် လည်းကောင်း၊ ပစ္စယော၊ ပစ္စ
 ယထေရ်လည်းကောင်း၊ ဗာကုထောဣသိ၊ ဗာကုလထေရ် လည်းကောင်း၊
 ခနိယော၊ ခနိယထေရ် လည်းကောင်း၊ မာတင်္ဂပုတ္တော၊ မာတင်္ဂပုတ္တထေရ်
 လည်းကောင်း၊ သောဘိတော၊ သောဘိတထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝါရထော
 ဣသိ၊ ဝါရထထေရ် လည်းကောင်း၊ ဝသိကောစ၊ ဝသိက ထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ ယသောဇောစ၊ ယသောဇထေရ်လည်းကောင်း၊ သာမိပတ္တိယော၊
 သာမိပတ္တိယထေရ် လည်းကောင်း၊ ဥပါလိစ၊ ဥပါလိထေရ်လည်းကောင်း၊
 ဥတ္တရပါလောစ၊ ဥတ္တရပါလထေရ်လည်းကောင်း၊ အဘိဘူတော၊ အဘိဘူ
 တထေရ်လည်းကောင်း၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဟာရိ
 တောပိစ၊ ဟာရိတထေရ်လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌၊ ဝတော၊ အာရုံပြု
 သောအားဖြင့် ဖြစ်သော၊ ဝိမထောထေရော၊ ဝိမထထေရ် လည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တိကနိပါတံ၊ တိကနိပါတ်၌၊ အာဂတာ၊ ထာကုန်သော၊ ထေရော၊
 မထေရ်တို့ကို၊ သောဇ္ဇာ၊ ကကျိပ်ခြောက်ယောက်တို့ဟူ၍၊ ဝိတ္တော၊ ဆို

အပ်ကုန်၏၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဋ္ဌတာထိသ၊ ထေးဆယ့်ရှစ်ဂါထာ
တို့ဟူ၍၊ ကိတ္တိတာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်ထျှင်တည်း၊ တိကနိ
ပါတော၊ တိကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတောနိဗ္ဗိတောဂတောပတ္တော၊ ပြီးခြင်းသို့
ရောက်ပြီ၊ တိကနိပါတ်ပြီး၏။ ။

စတုတ္ထနိပါတ်၊

(၁၀၆) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အထကံတာ၊ ထက်ကောက်ခြေကျင်း
စသောတန်ဆာတို့ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော ကိုယ်ရှိထသော၊ သုဝသနာ၊
တင့်တယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်ခြင်းရှိထသော၊ မာထိနိ၊ ပန်သောဝန်းလည်း
ရှိထသော၊ စန္ဒနုဿဒါ၊ စန္ဒကူးရည်ဖြင့်ထိမ်းကျံအပ်သောကိုယ်ရှိသော၊ နာ
ရိနုဂ္ဂဟိ၊ တယောကံသောကချေသည်မိန်းမသည်၊ မဇ္ဈေမဟာပထေ၊ ခရီး
ထမ်းမ၏အထယ်၌၊ တုရိယေ၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံသောစည်ကို၊ ဝိဇ္ဇန္တေ၊
တီးသည်ရှိသော်၊ နုပ္ပတိနုပ္ပကရောတိယထာ၊ ကခြင်းကိုပြုသကဲ့သို့၊ ဝေတ
ထာ၊ ထိုအတူ၊ ပိဏ္ဍိကာယ၊ ဆွမ်းအဖို့ငှါ၊ ပဝိဋ္ဌော၊ ဝင်သော၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ ဂစ္ဆန္တော၊ ရွှေခရီး၌သွားထျက်၊ ဩထောကေန္တော၊ ဘေးရန်တို့ကို
ပယ်ဖျောက်အံ့သောငှါ၊ ခရီးသို့ကြည့်သည်ရှိသော်၊ အထကံတာ၊ ထက်
ကောက်ခြေကျင်းစသောတန်ဆာဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သောကိုယ်ရှိသော
သုဝသနံ၊ တင့်တယ်သောအဝတ်ကိုဝတ်ခြင်းရှိသော၊ နံနုဂ္ဂဟိ၊ ထိုကချေ
သည်မကို၊ ဥဒိက္ခိသံ၊ မြင်မိ၏၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ဖြစ်သနည်းဟုမူကား
မဂ္ဂုပါသံ၊ သေမင်း၏ကြော့တွင်းသဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သောဇရာစသောကြော့
တွင်းကို၊ ဩဋ္ဌိတံ၊ ထောင်အပ်သည်ကို၊ ဥဒိက္ခိသံ၊ မြင်၏၊ တတောတသ္မာ
ကာရတာ၊ ထိုသို့သေမင်း၏ ကြော့တွင်းနှင့်တူသောကြောင့်၊ မေမမ၊ ငါ
အား၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုဘိကာရော၊ ဤကားအရိုးရပါတကား
ဟုလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥဒပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လတ်၏၊ အာနိနဝေါ၊ ဤသို့ကိုယ်၏
အဖြစ်ကိုသောင်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်ထိုကိုယ်၌ရှိကုန်သော စိတ်စေတ
သိက်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းရှိသော အဖြစ်အားဖြင့်ထင်တုန်သောများစွာ
သောအခြင်းအရာရှိသောအဖြစ်သည်၊ ပါတုရဟု၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ အ
ပြစ်ကိုရှုသောဘာဝနာကိစ္စအားဖြင့်ပြီးသော ဝရီ၌ပြီးငွေသောဉာဏ်သည်
သမ္ပတိဋ္ဌထ၊ ငါ၏လုံး၌ကောင်းစွာတည်ပြီ၊ တတော၊ ထိုဝိပဿနာဉာဏ်
ဖြစ်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိရမ္ပိ၊ လောကုတ္တရာ
ဘာဝနာကို ဝှားစေသည်၏ အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောမဂ်၏ အစဉ်ဖြင့် အလုံးစုံ

သောကီလေသာတို့မှလွတ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရားထောင်၏ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော့၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းအောင်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမဂ်ဟူသော အကျင့်ကို၊ ကတံကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နာဂသမာထတ္ထေရော၊ နာဂသမာထထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာဝတုတ္ထံ၊ ဤဂါထာထေးချအပေါင်းကို အဘာသိတ္ထံ၊ သိပြီ၊ နာဂမာထထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၀၇) အာရသော၊ ငါရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မိဒ္ဓေန၊ ကိုယ်၏ပျင်းရိခြင်းဟုဆိုအပ်သောမစွမ်းနှိုင်းခြင်းစင်ပန်းခြင်းသဘောရှိသော မိဒ္ဓသည်၊ ပကတောအဘိဘူတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရာ၊ အိပ်ရာနေရာဖြစ်သောကေချောင်းမှာဥပနိက္ခမိံ၊ စင်္ကြံသွားအံ့သောဌါထွက်ပြီ၊ စကံမံ၊ စင်းကြံသို့၊ အဘိဇ္ဈဟန္တော၊ တက်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုစင်းကြံ၏စောင်းတန်း၌သာလျှင်၊ ဆမာဆမာယံ၊ မြေ၌၊ ပတတော၊ ပိုက်ချည်းခြင်းဖြင့်နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍လည်း၏၊ ဂတ္တာနိ၊ မြေ၌လည်းသောအခါကိုယ်၌မြေမှုန့်အထိမ်းအထိမ်းကပ်သောကိုယ်၏အစိတ်တို့ကို၊ ပရိမဇ္ဈိတ္တဿ၊ သုတ်ခါ၍၊ ပုနပိ၊ တဘန်လည်း၊ စကံမံ၊ စင်္ကြံသို့၊ အာရုဿ၊ ထက်၍၊ စကံမေ၊ ကြံ၌၊ စကံမံန္တော၊ ထိုမှဤမှစင်္ကြံသွားသော၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဇ္ဈတ္တံအဇ္ဈတ္တေန၊ သမာဝိဟုဆိုအပ်သောကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံ၌၊ သုသမာဟိတော၊ နိဝရဏတို့ကိုခွဲသဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စကံမံ၊ စင်္ကြံသွားပြီ၊ တတော၊ ထိုသို့စင်္ကြံသွားပြီးသောနောင်မှာမေမမ၊ ငါအား၊ ယောနိသောမနသိကာရော၊ ဤအရိုးစုကား အကြောနှင့်စပ်၏အသားဖြင့် လိမ်းကျံအပ်၏ ဤသို့အစရှိသောသင့်သောနှုတ်သွင်းခြင်းရှိသည်၊ ဥဒပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လတ်၏၊ အာဒိနဝေါ၊ ဤကိုယ်၏သဘောကိုဆောင်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့်ထိုကိုယ်၌ရှိကုန်သော စိတ်စေတသိက်တို့၏ အဖြစ်အပျက်ကိုလုံးသွင်းခြင်းထိုစေတသိက်တို့၌တိလူးရက္ခိ၊ သံစသည်တို့ကဲ့သို့ဘေးအားဖြင့်ထင်စွာသောအခြင်းအရာရှိသောအပြစ်သည်၊ ပါတုရဟိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ နိဗ္ဗိဒေါ၊ အပြစ်ကိုရှုသောဘာဝနာကိစ္စဖြင့်ပြီးသောဝနိဆင်းရဲမှ ပြီးငွေ့သောဥာဏ်သည်၊ သမတိဋ္ဌထ၊ ငါ၏နှလုံး၌ကောင်းစွာတည်ပြီ၊ တတော၊ ထိုဝိပဿ နာဥာဏ်ဖြစ်သည်မှာမေမမ၊ ငါ၏စိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိရုပ္ပိ၊ မဂ်အစဉ်အားဖြင့်အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရားထောင်၏ကောင်းမြတ်သော တရား၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော့၊ မယာ၊ ငါ

သည်။ ဝိသေသာဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသေဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပုတ္တော၊ အစဉ်အတိုင်း၊
အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော
အကျင့်ကို၊ ကတံကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂုတ္တေရော၊ ဘဂု
ထေရ်သည်၊ ဣဝံဂါထာစကုတ္တံ၊ ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊
ဆိုပြီ၊ ဘဂုထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၀၀) သောဇ္ဇော၊ အိုရဟန်းများတို့၊ ပရေ၊ ပညာရှိတပါးသောသူ
တို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤဓမ္မအဓမ္မ၌၊ မယံ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုကုန်သောငါတို့သည်၊
ယမာမသေ၊ အပြစ်ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍သေမင်း၏နှိုင်းထိုသွားကုန်အံ့ဟူ၍၊ န
ဝိဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ တတ္ထ၊ ထိုဓမ္မအဓမ္မသည်၌၊ ယောစပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်
ပညာရှိတို့သည်လည်း၊ ဝိဇာနန္တိ၊ ငါတို့ကားသေမင်း၏ အနိုးသို့ ရောက်ရ
ကုန်အံ့ဟုထိကုန်၏၊ တတော၊ ထိုသို့သိသောကြောင့်၊ ယောနိသောမနထိ
ကာရံ၊ အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ၊ ဖြစ်စေ၍၊ မေခဂါနံ၊
ငြင်းခုံခြင်းတို့ကို၊ ဝုပသမာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ ပနိပဇ္ဈန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊ အ
ထ၊ ထိုသို့ကျင့်သောအခါ၌၊ နေသံ၊ ထိုပညာရှိတို့အား၊ တေမေခဂါ၊ ထိုငြင်း
ခုံခြင်းတို့သည်၊ သမန္တိ၊ အကျင့်ကိုကျင့်သဖြင့်ငြိမ်းကုန်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်
အခါ၌လည်း၊ အဝိဇာနန္တော၊ ငြင်းခုံခြင်းငြိမ်းအံ့သောအကြောင်းကိုအဟုတ်
အမှန်မထိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣရိယန္တောမရာဝိယ၊ အိုခြင်းသေခြင်းကိုလွန်
ကုန်သကဲ့သို့၊ ဥန္နုဇ္ဇာစ၊ ထက်သောမာန်ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ မုခရာစ၊
နှုတ်ကြမ်းကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝိကိဏ္ဍဝါစာစ၊ ဖရိုဖရဲကြဲသောစကား
ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝတ္တန္တိ စရန္တိ၊ ကျင့်ကုန်၏၊
တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံခြင်းသည်၊ နဝုပသမတေဝ၊ မငြိမ်းသလျှင်
ကတည်း၊ ယေစပဏ္ဍိကာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်လည်း၊ ဓမ္မံ၊ မြတ်စွာဘု
ရား၏သာသနာဓမ္မကို၊ ဝိဇာနန္တိ၊ ဟုတ်မှန်စွာထိကုန်၏၊ တေပဏ္ဍိတာ၊ ထိုပ
ညာရှိတို့သည်၊ အာတုဓေသု၊ ကိလေသာရာဂဖြင့်ကျင့်နာခြင်းရှိကုန်သော
သတ္တဝါတို့၌၊ အနာတုရာ၊ ကိလေသာကင်းသောအားဖြင့် ဆင်းရဲမရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေကုန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပညာရှိတို့အား၊ ဝိဝါဒေါ၊ ငြင်းခုံ
ခြင်းသည်၊ ဝုပသမတိ၊ စင်စစ်သျှင်ငြိမ်း၏၊ သိထိသံ၊ လျော့လျော့ယူခြင်းကို
ပြု၍မြဲမြံစွာပြုအပ်သော၊ ယံကိဋ္ဌိ၊ အဆုံးရံသော၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင် ကုသိုလ်ကံ
သည်၎င်း၊ ဝံကိလိဋ္ဌံ၊ ပြည်တန်ဆာမတို့၌ချစ်ကျွမ်းဝင်သဖြင့် ဆွမ်းခံခြင်းစ
သောညစ်နွမ်းစွာသော၊ ယံဝတံ၊ အကြင် အထေ့အကျင့်သည်လည်းကောင်း
သကဿရံ၊ ငါ့အား ဥက္ခေပနိယကံကို ပြုလို၍သံဃာတို့စည်းဝေးလေသ

☰

ထောဟုမိမိအားယံ့ရှားသဖြင့်အောက်စေ့အပ်သော၊ ယံဖြဟူစရိယံ၊ အကြင်
 ရဟန်းထရားကိုပြုခြင်းသည်သည်ကောင်း၊ အတ္တိ၊ ငါ၏၊ တံ၊ ထိုထိုဆိုအပ်ပြီး
 သောအမှုအကျင့်သည်၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ မဟာပွလံ၊ များမြတ်
 သောအကျိုးရှိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ယဖြဟူစရိယု၊ အရိုအသေပြုအပ်သော သိတင်းသုံးတော်တို့၌၊ ဂါရ
 ဝေါ၊ အစေးအမြတ် ရှိသေခြင်းသည်၊ နုပလ ဣတိနိဗ္ဗတိ၊ မရှိ၊ သောပုဂ္ဂ
 လော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပထဝီယာ၊ မြေမှ၊ နဘံ၊ ကောင်းကင်သည်၊ အာရကာ
 ယထာ၊ ဝေးသကဲ့သို့၊ သဒ္ဓဗ္ဗာ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ၊ အာရကာ၊ ဝေး
 သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဘိယောထေရော၊ သဘိယထေရ်
 သည်၊ ဣဝံဂါထာစတုတ္ထံ၊ ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကိုအဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး။

သဘိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၀၉) ပူဇော်အလွန်စက်ဆုပ် ရှံရှာဘွယ်ရှိသော ပိုးမျိုးအထူးထူး
 သောမစင်တို့ဖြင့် ပြည့်သော၊ ဒုဂ္ဂန္ဓေ၊ ထိုပိုးမျိုးမစင်တို့ဖြင့် ပြည့်သောသ
 ဘောရှိသောကြောင့်မကောင်းသောအနံ့ရှိကုန်သော၊ မာရပက္ခေ၊ ကိလေသာ
 မာရ်၏အတို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ အဝဿခုတေ၊ အခါခပ်သိမ်းကိလေသာတည်း
 ဟူသော ခိဗ်းရည် ထိုထိုသောအရပ်၌ မစင်၏အရည်အစက်တို့ဖြင့်စွတ်
 ကုန်သော၊ နဝဟံခွါရေဟိ၊ ကိုးပါးသောခွါရတို့မှ၊ အဝဿခုတာနိ၊ ယိုစီးကုန်
 သော၊ ထာနိဇိဂုန္တိတာနိ၊ ထိုစက်ဆုပ်ရှံရှာဘွယ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 တေ၊ သင်၏၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ ယာနိ၊ အကြင်သို့သဘောရှိကုန်သောမစင်
 ကျင်ပေလှုပ်တံထွေးအစရှိသောစက်ဆုပ်ဘွယ်တို့သည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်
 သိမ်း၊ သန္တန္တိ၊ စီးယိုကုန်၏၊ တာနိတာဒိသာနိ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော
 ကျင်ပေလှုပ်ကြီး ပိုးလောက်တို့ဖြင့် ပြည့်သော ကိုယ်အစိတ်တို့သည်၊
 ဝိ၊ စက်ဆုပ်ဘွယ်သည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်လေစွတကား၊ ပုရာဏံ၊ ရှေးမထိ
 သောကာလ၌ဖြစ်သောရဟံ ရှင်ပြောဟောမြူးတူးခြင်းကို၊ မာအမညိဇ္ဈော
 မာအမညိ၊ မအောက်မေ့လင့်၊ ဣဒါနိဝိ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ရှေးနည်း
 ဖြင့်၊ ပဗ္ဗိပဗ္ဗိဿတီတိ၊ ကျင့်ရထတ္တံ၊ ဟူ၍၊ မာပိန္နယိ၊ မကြံလင့်၊ တထာဂတေ
 ထာခြင်းကောင်းသော အရိယာသာဝကအပေါင်း၌၊ မာသာဒေထိ၊ ပကတိ
 သတ္တဝါကဲ့သို့မထိခဲ့၊ မြင်ပြုသဖြင့်ကိလေသာအစွမ်းဖြင့်တပ်မည်ဟုမအော်
 မေ့သင့်၊ တေ၊ ထိုထုရားတပည့်သားဖြစ်ကုန်သောအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 သဂ္ဂေဝိ၊ သဗ္ဗညုဘုရားရှင်သည် ဟောကြားခြင်းဖြင့်ဆုံးစေခြင်းငှါ မတတ်
 ကောင်းသောချမ်းသာရှိသောနတ်ပြည်၌လည်း၊ နရုဇ္ဈန္တိ၊ ရာဂဖြင့်တပ်ခြင်း

ကိုမဖြစ်စေကုန်၊ မာနသော၊ မစင်ရနှင့်တူသောလူတို့ကာမဂုဏ်ချမ်းသာ၌၊
 ကိမင်္ဂပန၊ အဘယ်မှာရာဂဖြင့်တစ်တော့အံ့နည်း၊ မာလော၊ ခိုက်ကုန်ထ
 သော၊ ဒုဗ္ဗေခ၊ ပညာမှကင်းကုန်ပြီးထသော၊ ရုဇ္ဈန္တိ နော၊ အသုဘ၌သုဘဟု
 ရှုသဖြင့်မကောင်းသောအကြံရှိကုန်ထသော၊ မောဟပါရုတာ၊ မောဟဖြင့်
 ထက်ဝန်းကျင်မှဖုံးလွှမ်းသောပိတ်ရှိကုန်ထသော၊ ယေသတ္တော၊ အကြင်သတ္တ
 ဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ခိုက်စွာ
 သောပုထုဇဉ်တို့သည်၊ ဣတ္ထိသညိတေ၊ မိန်းမဟုသရတ်အပ်သော၊ မာရ
 ဝိတ္တုမ္ဘိ၊ မာရ်သည်ထောင်အပ်သော၊ ဗန္ဓုနေပါဓေ၊ ကျော့ကွင်း၌၊ ရုဇ္ဈန္တိ၊
 တစ်မက်မောခြင်းစသည်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းထျက်တည်ကုန်၏၊ ယေသံ၊ အကြင်
 ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ရာဂေါစ၊ ရာဂသည် ထည်းကောင်း၊ ဒေါသေစ၊
 ဒေါသသည်ထည်းကောင်း၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ မောဟသည်ထည်းကောင်း၊ ဝိရာဇိ
 တာ၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်အချင်းခပ်သိမ်း ပယ်အပ်ပစ်အပ်ကုန်၏၊ တာဒိသာ၊ ထို
 သို့သဘောရှိကုန်သော၊ ဆိန္ဒုသုတ္တာ၊ အရဟတ္တမဂ်ထားသန်ထျက်ဖြင့်ဖြတ်
 အပ်သောဘဝသုံးပါးကိုဆောင်ထုတ်သော တဗျာတည်းဟူသော ကြီးရှိ
 ကုန်ထသော၊ အန္ဓနာ၊ တစ်တစ်ခုသော အာရုံ၌တဗျာတည်းဟူသောနှောင်ဖွဲ့
 ခြင်းမှကင်းကုန်ထသော၊ တာဒိသာ၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော ရဟန္တာ
 အရှင်မြတ်တို့သည်၊ တတ္ထတာဝိတ္ထိယထာရတ္ထမာရပါဓေ၊ အကြင်အကြင်ဆို
 အပ်ပြီသောမာရ်၏ကျော့ကွင်း၌၊ နရုဇ္ဈန္တိ၊ မထင်ပြီကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နန္ဒ
 ကောထေရော၊ နန္ဒကထေရ်သည်၊ ဣဝဂါထာစတုတ္ထံ၊ ဤဂါထာထေးချအ
 ပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။

နန္ဒကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၉၀) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဉ္စပညာသာဝသော
 နိ၊ ငါးဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပါတ်လုံး၊ ဣဇောဇလ္လံ၊ ကိုယ်၌ကပ်သော အာဂန္တု၊ ကမြိ
 ကိုယ်အညစ်အကြေးဖြစ်သော မြူသေးတို့ကိုထည်း၊ အခာရယိံ၊ ကိုယ်ဖြင့်
 ဆောင်ပြီ၊ မာသိကံဘတ္တံ၊ ကောင်းမှုကိုအလိုရှိသောသူတို့သည်လှူအပ်သော
 ဘောဇဉ်ကိုတစ်ကြိမ်တစ်ကြိမ်ထွာဖျား၌တင်ထားသည်၏အစွမ်းဖြင့်
 စားအပ်သောထမင်းကို၊ ဘုဇ္ဈန္တော၊ စားထျက်၊ ကောသမသံ၊ ဆံရတ်ပိတ်
 ကို၊ အထောစပိံ၊ လက်ဖြင့်နှုတ်စေ၏၊ ကေပါဒေန၊ ခြေထဲပက်ဖြင့်၊ အဋ္ဌာ
 သိံ၊ ရပ်၏၊ အာသနံ၊ ထိုင်ခြင်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇယိံ၊ အချင်းခပ်သိမ်းကြည့်ပြီ၊ သုက္ခ
 ဂုထာနိစ၊ မစင်ခြောက်တို့ကိုထည်း၊ ခါဒိံ၊ ခဲစားပြီ၊ ဥဒ္ဓေသဉ္စ၊ ဘိတ်သော
 ဆွမ်းကိုထည်း၊ နုသာဒယိံ၊ မသာယာ၊ ။ တောဒိသံ၊ ထိုသို့သောအကျိုး

ကိုဖြစ်စေတတ်သော အပါယ်သို့လားကြောင်းဖြစ်သောမကောင်းမှု ကံကို၊
 ကရိတွာန၊ ပြု၍၊ ဗဟံ၊ များစွာသော သတ္တဝါတို့ကိုလည်း၊ ဒုဂ္ဂတိဂါမိနံ၊
 အပါယ်ထေးပါးသို့ လားခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ကရိတွာန၊ ပြုစေထတ်၍၊
 မဟောစောန၊ အထူးသဖြင့်ကြီးစွာသောမိစ္ဆာအယုတညည်းဟူသောကြံစာ
 ဖြင့်၊ ဝုပ္ပမာနော၊ မျောသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တာဒိသေန၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 သော၊ ဝုပ္ပကမ္မဆီနွေန၊ မကောင်းမှုကံတည်းဟူသောအပေါက်ဖြင့်၊ လဘိ
 တွာ၊ ပြုပြင်စွာလူ၏အဖြစ်ကိုရ၍၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝုပ္ပဗထေန၊ ကောင်းမှု
 ၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ဘုရားသခင်ကို၊ သရဏံသရဏံဣတိ၊ ကိုးကွယ်ရာ
 ဟူ၍၊ အာဂမံအာဂမာယိ၊ ရောက်ပြီ၊ မမ၊ ငါ၏၊ သရဏဂမနံ၊ ရတနာသုံး
 ပါးအားကိုးကွယ်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ကို၊ ပဿ၊ သင်လူများ အပေါင်းရှု
 ထော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရားတော်၏ကောင်းသော
 တရား၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုထော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါး
 သောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပက္ကာ၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သာယနံ၊ အဆုံးအမတော်တည်းဟူသောမဂ်အကျင့်ကို၊ ကတံက
 ရဏီသံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဇမ္ဗူကောထေရော၊ ဇမ္ဗူကထေရ်သည်၊ ဣမံ
 ဂါထာစတုတ္ထံ၊ ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

☰ ဇမ္ဗူကထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၉၁) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဂယာယံ၊ ဂယာအမည်ရှိသောဆိတ်၏
 အနီး၌၊ ဂယဗဂ္ဂုယာ၊ ဂယဗဂ္ဂုဟု ဆိုအပ်သောခေါ်ဝေါ်ခြင်းရှိသော တ
 ပေါင်းထ၏၊ ဥတ္တရံ၊ ဗဂ္ဂုနိနက္ခတ်၌၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေ
 သေန္တံ၊ ဟောတော်မူတတ်သော၊ မဟာပွဘံ၊ များစွာသော ကိုယ်ရောင်
 ဥာဏ်ရောင်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထံသော၊ ဂဏာစရိယံ၊ ရဟန်းပရိသတ်စ
 သောကိုဏ်းတို့ထက် မြတ်သော အကျင့်သိက္ခာပုဒ်ဖြင့် ဆုံးမတော်မူတတ်
 သောကြောင့်ကိုဏ်းတို့၏ဆရာလည်းဖြစ်တော်မူထံသော၊ အဂ္ဂပတ္တံ၊ သီလ
 စသောဂုဏ်တို့ကို ရသဖြင့်မြတ်သော အဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူထံသော၊
 ဝိနာယကံ၊ လူနတ်စသည်တို့အားမြတ်သော ဆုံးမခြင်းဖြင့် ဆုံးမတော်မူထ
 သော၊ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ၊ လူအပေါင်းထက်၊
 ဇိနံ၊ ငါးပါးသောမာရ်တို့ကို အောင်တော်မူပြီးသည်ဖြစ်၍ မြတ်တော်မူထ
 သော၊ အတုလဒဿနံ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူ၌ မနှိုင်းရှင်အပ်သောမြင့်မြင်း
 ရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်အတုမရှိသောမြင့်မြင်းရှိတော်မူထံသော၊ မဟာနာဂံ၊
 ရဟန္တာတို့ထက်လွန်မြတ်သောရဟန္တာဖြစ်တော်မူထံသော၊ မဟာဝိရံ၊

မာရ်တို့ကိုမျှော်ဆီးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောကြီးစွာသော လုံ့ထရှိတော်မူထ
 သော၊မဟာဇုတိ၊များသောအရောင်များသော တန်ခိုးရှိတော်မူထသော၊
 အနာသင်္ခ၊ အာသဝေါဘရားလေးပါးမှကင်းစင်တော်မူပြီးထသော၊ သဗ္ဗာ
 သဝပရိက္ခိတံ၊ အလုံးစုံကုန်ပြီးသောအာသဝေါထည်းရှိထသော၊ သတ္တဝာရုံ၊
 ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား ဆုံးမတော်မူတတ်ထသော၊ အဏုတောဘယံ၊
 စတုပေသာ ခုဇ္ဈညာဏ်ဖြင့်ရှုရှာခြင်း ကင်းသောကြောင့် တရံတယောကံ
 သောသုမှဒကြောက်ခြင်းရှိတော်မူထသော၊ ဇေဝရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊
 သဗ္ဗာသမ္မုန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယံယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဒ္ဓ
 သိ၊ မြင်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အာဂတံ၊ ထာခြင်းကား၊ သွာဂတံ
 ဝတ၊ ကောင်းစွာ လာခြင်းသည်သာလျှင်၊ အာသိတ္ထ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဖိရုံ၊ မြင့်
 ရှည်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဒိဋ္ဌိသန္တန္တန္တန္တိ၊ ဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောအစဉ်
 ဖြစ်သောမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော၊ သံကိလိဋ္ဌံ၊ မထိအပ်သောအစရှိသော
 သံသရာ ကာလပတ်လုံး ပုဆိုးနှမ်းစသည်ကဲ့သို့ ညစ်နွမ်းထသော၊ ဝတ
 ကေန္တေန၊ စင်စစ် သဖြင့်၊ သောဘဂေါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗကန္တ
 ဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောအဘိဇ္ဈာကာယကန္တစသည်တို့ဖြင့်၊ သေနကံ၊ သွန်းတတ်
 သော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ မောစေသိ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောထက်ဖြင့် လွတ်စေ
 တော်မူတတ်စွာကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေနကောထေရော၊ သေနကထေရ်
 သည်၊ ဣမံဂါထာစတုတ္ထံ၊ ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊
 သေနကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၆၂) ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ခန္ဓကာလေ၊ အပ်သလောမအပ်သ
 ထော၊ ဘုယံမှားအပ်သောကာလ၌၊ တရတိ၊ အယူကိုနှိပ်နင်းလွန်၍ ကူးမြော်
 ၏၊ တရုဏိယော၊ သမထဝိပဿနာနှင့်ယှဉ်သောကူးမြောက်ခြင်းသို့ရောက်
 သည်ရှိသော်၊ သီစံ၊ လျှင်စွာ၊ တံကိစ္စံ၊ ထိုကိစ္စကို၊ အာဂမနမာသေ၊ လာ
 လတ္တံ့၊ သောသန္တိထည်းကောင်း၊ ပက္ခေဝါ၊ ပက္ခန္တိလည်းကောင်း၊ ကရိဿာ
 မိ၊ ပြုအံ့ဟူ၍၊ ခန္ဓယေခန္ဓယေယျ၊ ထိုကိစ္စကိုပြုလျက်သာလျှင် ကာလကို
 လွန်စေရာ၏၊ အယောနိသော၊ မသင့်သောအားဖြင့်၊ သံဝိခာနေန၊ အကြောင်း
 ကိုစိရင်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ ဗာထော၊ ပညာနည်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ယခု
 ကာသနောင်ကာလဖြစ်လတ္တံ့၊ သော ဆင်းရဲဟုဆိုအပ်သော အကျိုးမဲ့သို့၊
 နိာစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ တဿပုဂ္ဂသဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊
 အတ္ထာ၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မိကာသမ္ဘာယိကစသော အပြားအားဖြင့်များသော အကျိုးတို့
 သည်၊ ကာဠပက္ခေ၊ လဆုတ်ပက္ခန္တိ၊ စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာဣ၊ လကဲ့သို့၊ ပရိဟာ

ယန္တိ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်းကုန်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ အာယသကုဉ္ဇ၊ ဤသူ
 ကားမသဒ္ဓါသောပုဂ္ဂိုလ်ပျင်းသောယုတ်သောလုံ့လရှိသောပုဂ္ဂိုလ်စသည်
 ဖြင့်ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့အပ်သည်၏အဖြစ်သို့၊ ပပေါတိ၊ ရောက်၏၊ ဝိတ္ထေဟိ၊
 အဆုံးအမကိုပေးတတ်သောအစွေခင်ပွန်းကောင်းတို့နှင့်၊ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ အဆုံး
 အမကိုမယူသောအားဖြင့်မဆန့်ကျင်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ခန္ဓကာထေ၊ အပ်သလောမအပ်သလောဟု ယုံမှားအပ်သောကာလ၌၊
 ခန္ဓတိ၊ ယုံမှားသင်္ကာကိုလွန်စေ၏။ တဇုဏိယေစ၊ သမထဝိပဿနာနှင့်
 ဖြည့်သော ကူးခြောက်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ရှိသော်၊ တာရယေ၊ ဝျှင်စွာ
 ကိစ္စကို အားထုတ်၍ လွန်မြောက်စေ၏။ ယောနိသော သံဝိဝာနေန၊ အ
 ကြောင်း အသင့်ကို စီရင်သဖြင့်၊ မဇ္ဈိတော၊ ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 သုခံ၊ ယခုအခါနောင်အခါ ချမ်းသာခြင်းဟု ဆိုအပ်သောအကျိုးသို့၊ ပပေါ
 တိ၊ ရောက်၏။ တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အတ္တာ၊ မိမိ
 ဓမ္မိကသမ္ပရာယိကစသောအားဖြင့်များသောအကျိုးတို့သည်၊ သုက္ကပက္ခေ၊
 လဆန်းပက္ခ၌၊ စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာအူဝ၊ လကဲ့သို့၊ ပရိပူရေန္တိ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း
 ပြည့်ကုန်၏။ ယသောကိတ္တဉ္စ၊ ဤသူကားသဒ္ဓါကြည်ညိုသောပုဂ္ဂိုလ်မပျင်း
 မရိလုံ့လအားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်စသည်ဖြင့် ကျော်စောခြင်း ပညာရှိတို့
 သည်ပြီးမွမ်းအပ်သောအဖြစ်သို့လည်း၊ ပပေါတိ၊ ရောက်၏၊ ဝိတ္ထေဟိ၊ အဆုံး
 အမကိုပေးတတ်သောအစွေခင်ပွန်းကောင်းတို့နှင့်၊ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ အဆုံးအမ
 ကိုခံယူသောအားဖြင့်မဆန့်ကျင်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမ္ဘူတောထေရော၊ သမ္ဘူတ
 ထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာစတုတ္ထံ၊ ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊
 သိပြီ။ သမ္ဘူတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၉၃) ဥဘယေနေဝ၊ အမျိုးအကျင့်နှစ်ပါးနှင့် သာလျှင်၊ သမ္ပန္နော၊
 ပြည့်စုံသော၊ ရာဟုလဘဒ္ဒေါတိ၊ ရာဟုလဘဒ္ဒဟူ၍၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိဒ္ဓ၊ ထိသော
 သိတင်းသုံးဘော်တို့သည်၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်၏။ ယံယသ္မာ ကာရဏာ၊ အ
 ကြင်ကြောင့်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပုတ္တော၊ ရင်တော်အနှစ်သားတော်
 စပ်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ယံယသ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဓမ္မေသု၊ လော
 ကီသောကုတ္တရာဓမ္မတို့၌၊ စက္ခုမာ၊ မင်္ဂပညးဟူသောစက္ခုရှိသည်၊ အမိ၊
 ဖြစ်၏။ မေ၊ ငါ့အား၊ ယဉ္ဇယေစအာသဝါ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့သည်
 ထည်း၊ ဝိတာ၊ ကုန်ကုန်ပြီ၊ ယဉ္ဇယေစပုနုဗ္ဗဝေါ၊ အကြင်နောင်အခါတစ်ခု
 အသစ်ဖြစ်ရခြင်းသည်လည်း၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ အရဟာ၊ သံသရာစက်အကန်ကို
 ပျက်ဆီးတတ်သော၊ ဒုက္ခိဏေယျော၊ မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်သော

ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အမှီဖြစ်၏။ တေဝိဇ္ဇော၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အမတဒ္ဓ
 သော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ထေ့ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အမှီဖြစ်၏။ ။ ဣမေသတ္တကာ
 ယာ၊ ဤသတ္တဝါအပေါင်းတို့ကား၊ ကာမန္တာ၊ ကာမတို့၌ကန်းကုန်၏။ ဇာထ
 သဗ္ဗန္တာ၊ ဘဝသုံးပါးကိုလွန်၍တည်သော ဖွဲ့ချည်တတ်သော တဏှာကွန်
 ယက်ဖြင့်မီးအပ်ကုန်၏။ တဏှာသာဒနဆဒိတာ၊ တဏှာဟုဆိုအပ်သော အ
 မီးဖြင့်ပိတ်အပ်မီးအပ်ကုန်၏။ ပမတ္တဗဒ္ဓုနာဗဒ္ဓာ၊ မြှုပ်နှံဖွဲ့အပ်သောငါးအိမ်
 ဝဋ်ဖွဲ့အပ်သောငါးကဲ့သို့မာရ်၏ အနှောင်အဖွဲ့ဖြင့်ဖွဲ့အပ်ကုန်၏။ ကိံပိယ၊
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ကုမိနာမုခေ၊ မြှုပ်နှံ၊ မစ္ဆာဝမစ္ဆာပိယ၊ ဖွဲ့
 အပ်သောငါးတို့ကဲ့သို့တည်း။ တေကာမံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကာမဂုဏ်
 အနှောင်အဖွဲ့ကို ဥဇ္ဈိတော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော အကျင့်ဖြင့်ပယ်၍၊ မာရဿ၊ ကိ
 လေသာမာရ်၏ ဗန္ဓနံ၊ အဖွဲ့ကို၊ ဆေတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြတ်
 ၍၊ သမူသံ၊ အဝိဇ္ဇာဟုဆိုအပ်သော အမြစ်နှင့်တကွသော၊ တဏှံ၊ ကာမ
 တဏှာစသည်ကို၊ အတ္တုပ္ပာ၊ နှုတ်၍၊ သိတိဘုတော၊ ကိလေသာတည်းဟူ
 သောပူဇော်ခြင်းမှငြိမ်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗုတော၊ သဗ္ဗပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်
 ဓာတ်ဖြင့်ငြိမ်းပြီးသည်၊ အမှီဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရာဟုလောထေရော၊ ရာဟု
 လထေရ်သည်။ ဣဓိဂါထာစတုက္ကံ၊ ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို၊ အသာ
 သိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ။ ရာဟုလထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၆၄) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့ ဇာတဇူပေန၊ ရွှေငွေဖြင့် ပြီးသော
 ဥက္ခောင်းတန်ဆာစသော တန်ဆာဖြင့်၊ သဗ္ဗန္တာ၊ တန်ဆာဆင်သည်၏အ
 စွမ်းဖြင့်ဖုံးထွမ်းအပ်သောကိုယ်ရှိထသော၊ ဒါသိဂဏပုရက္ခတာ၊ မိမိတို့နှင့်
 လျော်သော တန်ဆာဆင်သောမိမိ၏ ကျွန်အပေါင်းဖြင့် ခြံရံအပ်ထသော၊
 အင်္ဂေန၊ ရင်ခွင်ဖြင့်၊ ပုတ္တံ၊ မိမိသားကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ဘရိယာ၊ မယား
 သည်၊ မံ ငါ့သို့၊ ဥပါပမိ၊ ကပ်၏။ အလကိတံ၊ ဥက္ခောင်းတန်ဆာစသောတန်
 ဆာဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော၊ သုဝသနံ၊ ကောင်းသော အဝတ်ကိုဝတ်
 လျက်၊ အာယန္တိံ၊ လာလတ်သော၊ သကပုတ္တဿ၊ မိမိသား၏၊ မာတရံ၊ အမိ
 ကို၊ ဒိသ္မာန၊ မြင်ထတ်၍၊ ဩဋ္ဌိတံ၊ ထောင်အပ်သော၊ မဂ္ဂုပါသံမဂ္ဂုပါသံ၊ ဣဝ
 သေမင်း၏ကျော့ကွင်းကဲ့သို့၊ ဥဒပါဒါ၊ ထင်၏။ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ယောနိ
 သော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ မနုထိကာရော၊ ဤအရိုးရုကားအကြောဖြင့်ဖွဲ့အပ်၏
 အသာ၊ ဖြင့် ထိမ်းကျွံအပ်၏။ အရေဖြင့်ဖုံးထွမ်းအပ်၏ မစင်ကြယ်သောမ
 ကောင်းသောအနံ့ဖြင့်စက်ဆုပ်ရှုံရှာသွယ်ရှိ၏ အမြဲပွတ်သတ်ရခြင်းနယ်ရ
 ခြင်းပေါက်ပြဲခြင်း ပျက်စီးခြင်း သဘောရှိ၏ ဤသို့စသော လင်္ဂသောနုလုံး

သွင်းခြင်းသည်၊ ဥဒပန္နထ၊ ဖြစ်သတ်၏။ အာဒိနဝေါ၊ ဤကိုယ်၏အဖြစ်ကို ဆောင်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့် ထိုကိုယ်၌ ငြိကုန်သောမိတ်စေတသိက်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းရှိသော အဖြစ်အားဖြင့် ထင်ကုန်သောများစွာသောအခြင်း အရာရှိသော အဖြစ်သည်။ ပါတုရဟ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ နိဗ္ဗိဒေါ၊ အပြစ်ကိုရှု သောဘာဝနာကိစ္စအားဖြင့်ပြီးသောဝင်္ဂု၌ ပြီးငွေ့သောဥာဏ်သည်။ သမ္ပတိဋ္ဌ ထ၊ ငါ၏နှလုံး၌ကောင်းစွာတည်ပြီ။ တထော၊ ထိုပိပသနာဥာဏ်ဖြစ်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌။ မေ၊ ငါ၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်။ မိရုတ္တိ၊ ထောကုတ္တရာဘာဝနာကို ပွားစေသည်၏အဖြစ်ဖြင့်ဖြစ်သောမင်္ဂလ၏အစဉ်ဖြင့် အလုံးစုံကုန်သောကိလေ သာတို့မှလွတ်ပြီ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏။ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရားတော်၏ ကောင်းသောထရား၏အဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုထော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသော၊ ပိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောပိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်ကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓ ဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောမင်္ဂလသောအ ကျင့်ကို၊ ကာကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စန္ဒနောထေရော၊ စန္ဒန ထေရ်သည်။ ဣမံဂါထာစတုတ္ထံ၊ ဤဂါထာလေးခုအပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ ဆိုပြီး ။ စန္ဒနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၁၆၅) အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဓမ္မော၊ ထောကိလောကုတ္တရာဖြစ် သောသုစရိုက်တရားသည်။ ဟဝေကောန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဓမ္မစာရီ၊ သုစ ရိုက်တရားကိုကျင့်သောသူကို၊ ရက္ခတိ၊ အပါယ်ဆင်းရဲသံသာရာဆင်းရဲ မှဝင်္ဂိုကင်းခြင်း၏ ကြီးစွာသော အကြောင်းဖြစ်၍ စောင့်၏။ သုပိဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်၍ အရိုအသေပြုသဖြင့် ဆည်းဘူး အပ်သော၊ ဓမ္မော၊ ဒါနသီလစသောကုသိုလ်တရားသည်။ သုခံ၊ ထောကိ လောကုတ္တရာချမ်းသာကို၊ အေပဟတိ၊ ရွက်ဆောင်ပေ၏။ ဓမ္မစာရီ၊ တရား ကိုကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရက္ခတိ၊ အပါယ်လေးပါးသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မထားရ၊ သေဒေသော၊ ဤသို့အပါယ်လေးပါးမလားရခြင်းသည်။ သုပိဇ္ဇော၊ သုပိဇ္ဇာ သာ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊ ဓမ္မေဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏၊ အာနိသံသော အကျိုးစက်တည်းဟုယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဓမ္မောစ၊ ကျေးဇူးရှိသောကု သိုလ်တရားသည်လည်းကောင်း၊ အဓမ္မောစ၊ ကျေးဇူးမရှိသောအကုသိုလ် တရားသည်လည်းကောင်း၊ ဥဘော၊ နှစ်ပါးကုန်သောကုသိုလ်တရားအကု သိုလ်တရားတို့သည်။ သမပိပါကိနော၊ တူမျှသော အကျိုးရှိကုန်သည်၊ န ဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ အဓမ္မော၊ ကျေးဇူးမရှိသောအကုသိုလ်ဒုစရိုက်တရား သည်။ နိရယံ၊ ငဲ့သို့၊ နေတိ၊ ဆောင်တတ်၏။ ဓမ္မော၊ ကျေးဇူးရှိသောကု

သိုလ်သုစရိုက်တရားသည်၊ သုဂတိ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပေတိ၊ ရောက်စေ
 တတ်၏။ တသ္မာဟိတသ္မာဇေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မေသု၊ ကျေးဇူးရှိ
 သောကုသိုလ် သုစရိုက်တရားတို့၌၊ ဆန္ဒ၊ ပြုခြင်းငှါအလိုရှိသော ဆန္ဒကို၊
 ကဓေယျပဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ ဣတိဇံယထာဂုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤသို့ဆို
 အပ်ပြီးသောအပြားရှိသောအဆုံးအမကိုပေးသဖြင့်၊ တာဒိနာ၊ သည်းခံခြင်း
 ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သုဂတေန၊ အညီအညွတ်ကောင်းစွာကျင့်သော
 သူသည်၊ မောဒမာနော၊ နှစ်သက်ခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မေသု၊ ကျေး
 ဇူးရှိသောကုသိုလ်သုစရိုက်တရားတို့၌၊ ဆန္ဒ၊ ပြုလိုသောဆန္ဒကို၊ ကဓေယျ
 ပဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ သုဂတာဝရသာ၊ ကောင်းသောအကျင့်ကိုကျင့်
 သောသူတို့တွင်မြတ်သောတရားသင်၏။ သာဝကာ၊ တပည့်သားတို့သည်
 တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မေ၊ ကျေးဇူးရှိသောကုသိုလ်သုစရိုက်တရား
 ၌၊ ဖြောဟ၊ သရဏဂုံသောက်တည်ခြင်းစသော ကျေးဇူးအားဖြင့် ထည်ကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သရဏဝရဂ္ဂါမိနော၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော
 ရတနာသုံးပါးအပေါင်းအားကိုးကွယ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ မိရာ၊ ပညာ
 ရှိတို့သည်၊ နိယျန္တိ၊ အဆုံးစုံသောငှါဆင်းရဲမှထွက်မြောက်နိုင်ကုန်၏။ မ
 ယာ၊ ငါသည်၊ ဝိပေါတိတော၊ ခါအပ်ပြီးသောမင်္ဂလာဟန်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သော
 ဝန္တမူသော၊ အဝိဇ္ဇာကို ထည်းကောင်း၊ တဗျာဇာထော၊ တဗျာတည်းဟူ
 သောကွန်ယက်ကိုထည်းကောင်း၊ သမူဟာတော၊ မင်္ဂလာဟန်ဖြင့်နှုတ်ခွါအပ်ပြီး
 သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဝိဏသံသာရော၊ ကုန်ပြီးသောသံသရာဝင်ရှိ၏။ ကိဉ္စ
 နံ၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့်ရာဂစသောတုန်ထုပ်ခြင်းသည်၊ နစတ္ထိနစအပ္ပတ္တိ
 မရှိ၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အဒေါထိနာ၊ တိပ်တိုက်ဆီးနှင်း
 မီးခိုးဖြူအသုရှိန်တည်းဟူသောအပြစ်ငါးပါးမှ ကင်းသော၊ ဝုဏ္ဏမာသိယံ၊
 လပြည့်နန္ဒ၊ စန္ဒော၊ လသည်၊ သောဘတိယထာ၊ အဆုံးစုံပြည့်သဖြင့်တင့်
 တယ်သကဲ့သို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မိကောထေရော၊ မြွေကထေရ်သည်၊
 ဣမံဂါထာစတုတ္ထံ၊ ဤဂါထာထေးရ၏အပေါင်းကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။

မြွေကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၉၆) အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သုစိပဏရန္တဒါ၊
 စင်ကြယ်သောအလွန်ဖြူစင်သောအတောင်ရှိကုန်သော၊ ဗလ္လာကာ၊ ငှက်ဥ
 ဖြိုင်းတို့သည်၊ ကာဠုဿ၊ မျက်စဉ်းညှိနှင့်တူသောမည်းညှိသော အရောင်ရှိ
 သော၊ မေစာဿ၊ ရိပ်စား၏။ တဇ္ဇိတာ၊ ချန်းထစ်ခြင်းမှ၊ တယေန၊ ကြောက်သ
 ဖြင့်၊ အာလယံ၊ မိမိနေရာဖြစ်သောအသိုက်သို့၊ ပထေဟိတိ၊ ကျွန်စားရာမြေ

မှပျံ၍သွားလတ္တံ့၊ အာလယေထိနိ၊ ထိုထိုမိမိနေဟောင်းဖြစ်သောအထိုက်
 နှိန်ခြင်းကို အလိုရှိကုန်၏၊ တဒါတထိံကာယေ၊ ထိုအခါ၌၊ အဇကရဏီ၊
 အဇကရဏီ-အမည်ရှိသော၊ နဒိ၊ အသစ်သောရေဖြင့်ပြည့်သော မြစ်သည်
 ဇေဉ်း၊ ဝံမမ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ယမေတိ၊ နှစ်သက်စေ၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အ
 ခါ၌၊ သုပိသုဒ္ဓပဏ္ဍာရာ၊ ကောင်းစွာပြုစင်သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဗလာ
 ကာ၊ ဥပိုင်းဌက်တို့သည်၊ ကာဇ္ဇဿ၊ မျက်စဉ်းညှိနှင့် တူသော မည်းနက်
 သောအရောင်ရှိသော၊ မေဓဿ၊ မိုဗ်းကြီး၏၊ တဇ္ဇိတာ၊ ချန်းထစ်ခြင်းမှ၊
 ဘယောန၊ ကြောက်သဖြင့်၊ လေဏံထေဏဿ၊ နေရာအရပ်၏၊ အဘာဝေန၊
 မရှိသဖြင့်၊ အထေဏာဒာသိနိ၊ နေရာအရပ်ကိုမမြင်သည်ဖြစ်၍၊ ထေဏံ၊ နေရာ
 အထိုက်ကို၊ ပရိယေသတိ၊ ရှာလင့်၏၊ တဒါ၊ ထိုမိုဗ်းကြီးရွာသောအခါ၌၊
 အဇကရဏီ၊ အဇကရဏီအမည်ရှိသော၊ နဒိ၊ အသစ်သောရေဖြင့်ပြည့်သော
 မြစ်သည်၊ ဝံမမ၊ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ယမေတိ၊ နှစ်သက်မွေ့ထောင်စေ၏၊
 မမ၊ ငါ၏၊ ဝသနမဟာထေဏတော၊ နေရာလိုက်ကြီးမှ၊ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်အတို
 ၌၊ အာသဘာကူလံ၊ အဇကရဏီ မည်သောမြစ်၏၊ ဥဘတော၊ ကမ်းနှစ်
 ဘက်မှ၊ တဟိံ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌၊ ဣတောဝိတော၊ ထိုမှ၌မှ၊ သောတေ
 န္တိ၊ တင့်တယ်စေကုန်၏၊ ယေရုက္ခာ၊ အကြင်သစ်ပင်တို့သည်၊ နိစ္စကာလံ၊ အ
 မြဲကာလပတ်လုံး၊ ပလဘာရမိတသာခါ၊ အဘီးတည်းဟူသောဝန်ဖြင့်ညွတ်
 သောအခက်ရှိကုန်သော၊ သိနိဒ္ဓဝဏ္ဏန္တိယ၊ သိပ်မွေ့ပြေပြင်သောအရွက်
 အရိပ်ရှိကုန်သော၊ ဓမ္မုယော၊ သပြေပင်တို့သည်၊ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌၊ ကန္တုနာ
 မသတ္တံ၊ အဘယ်ရှိသောသတ္တဝါကိုလျှင်၊ နရမေန္တိ၊ အဘယ်မှာမမွေ့ထောင်
 စေဘဲရှိနိုင်အံ့နည်း၊ ရမေန္တိယေဝ၊ မွေ့ထောင်စေကုန်ယလျှင် ကတည်း၊
 အမတာမတသံဗာသုပ္ပဟိဘာ၊ စပါးကြီးမြွေသတ်သဖြင့် မသေသောသူတို့
 ၏အပေါင်းမှကောင်းစွာဖဲအပ်သော၊ ဧကကာ၊ ထိုအရပ်၌သာယာစွာထွန်
 ထတ်ကုန်သောဥဒေါင်းစသောဌက်တို့သည်၊ မန္တဝတိံ၊ နည်းသောပညာရှိ
 သောသူကို၊ ပနာဒယန္တိ၊ ဝဲတင်ထပ်သော အသံတို့ဖြင့်မွေ့ထောင်စေကုန်၏၊
 အန္တုယရအခါ၌၊ ဂိရိနဒိဟိ၊ တပါးသော တောင်မှစီးသောမြစ်တို့နှင့်၊ ဝိပ္ဓဝါ
 သာယမယော၊ ကင်းကွာ၍နေသောအခါသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဓေမာအဇ
 ကရဏီ၊ အထူးသဖြင့် ငါးရဲမိကျောင်းလပိုင် အစရှိသည်မှ ကင်းသော
 ကြောင့်ဘေးမရှိသောအဇကရဏီမည်သောမြစ်သည်၊ ထိဝါ၊ ကောင်းသော
 အမြင်ရှိသောဆိတ်ဆဲရနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သုရမ္ဘာ၊ ကောင်းသော မွေ့ထောင်ရာ
 ထည်းဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအဇကရဏီမည်သောမြစ်

နား၌သာထျှင်၊မမ၊ငါ၏၊မနော၊နှလုံးသည်၊ ရန္တကိ၊တစ်၏၊ဣတိ၊ဤသို့၊သဗ္ဗ
ကောထေရော၊သဗ္ဗကထေရ်သည်၊ ဣမံဂါထာစတုတ္ထံ၊ ဤဂါထာထေရ်
အပေါင်းကို၊အဘာထိတ္ထ၊ဆိုပြီး ။ သဗ္ဗကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

(၁၆၇) အာရုသော၊ငါ့ရှင်ကို၊ အဟံ၊ငါသည်၊ဇိဝိကတ္ထော၊အသက်
ရှင်ခြင်းအကျိုးရှိသည်ဖြစ်၍၊ပဗ္ဗဇိ၊ရဟန်းပြု၏၊ သဒ္ဓါနုဥပသမ္ပဒံ၊ရှေးဦးစွာ
သာမဏေအဖြစ်၌တည်သောအားဖြင့်ဥတ္တိစ္စတုတ္ထကံဖြင့်ပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုရ
သည်ဖြစ်၍၊ တကော၊ထိုနောင်မှ၊ သဒ္ဓံ၊သဒ္ဓါတရားကို၊ ပဋိထဘိ၊ရ၏၊တ
တော၊ထိုပဉ္စင်းအဖြစ်ကိုရသောအခါမှစ၍၊ဒဠဝီရိယော၊ပြင်းစွာအားထုတ်
အပ်သောသို့၊သဂ္ဂိသည်ဖြစ်၍၊ပရတ္တပိ၊လုံ့လပြုပြီး ။ မမ၊ငါ၏၊အယံကာ
ယော၊ ဤအကောင်ဝပ်သည်၊ ကာမံ၊စင်စစ်၊ သိန္ဓတု၊ဤလုံ့လတည်းဟူ
သောပူပန်ခြင်းဖြင့် ဖြတ်သည် ကွဲသည်ဖြစ်စေသကည်း၊ ဓိသပေသီ၊ငါ၏
ကိုယ်၌ဖြစ်သောအသားတစ်သည်၊ သိဝိယန္တု၊ထိုမှဤမှမျက်စိးသည်ဖြစ်
စေကုန်၏၊မမ၊ငါ၏၊ ဥဘော၊ဇန္ဓု၊ကသန္တိဟိ၊နှစ်ပါးသောဝုဆင်ဈေးအဆက်
တို့မှ၊ဇေဗ္ဗာယော၊မြင်းခေါင်းတို့သည်၊ပပတန္တု၊ကျသည်ဖြစ်စေကုန်၊ ။

☞

အဟံ၊ငါသည်၊ ဝိဝေယျံ၊ သောက်အပ်သမျှသောဝတ္ထုကို၊ နုဝိဝိသသဒ္ဓါ၊မ
သောက်အုံး၊ဝိဟာရစရိတရာဇော၊ကျောင်းမှသာထျှင်၊နနိက္ခမိ၊အရဟတ္တ
ဖိုလ်ကိုမရသမျှငါမထွက်ပြီ၊ တဏှာသလ္လော၊တဏှာဟူသောမြားကို၊ အနု
ပာတေ၊မဂ်ဖြင့်မနှုတ်ရသေးသည်ရှိသော်၊ပသံ၊နံပါးနှစ်ဘက်တို့တွင်တခု
သောနံပါးကိုကိုယ်၏ ညောင်းညာခြင်းကိုပယ်အံ့သောငှါ တဖက်သောနံပါး
သို့ပြောင်းခြင်းကို၊နုဝိနိပါတိသံ၊မပြောင်းမချအုံး၊ ဣတိဝေံ၊ဤသို့ဆိုအပ်ပြီး
သောနည်းဖြင့်၊ဝိဟာရတောဝိဟာရန္တု၊သော၊နေထသော၊ တဿမေ၊ထိုငါ၏၊
ဝိရိယပရတ္တမံ၊ လုံ့လပြုသဖြင့် လွန်စွာအားထုတ်ခြင်းကို၊ ပဿ၊ ရှုသော၊
မယာ၊ငါသည်၊တိသောဝိဇ္ဇာ၊သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊အနုပ္ပတ္တာအဓိဂတာ
ရအပ်ကုန်ပြီ၊ဗုဒ္ဓဿ၊မြတ်စွာဘုရား၏၊သာသနံ၊အဆုံးအမတော်ကို၊ကတံ
ကရဏီယံ၊ပြုအပ်ပြီ၊ဣတိ၊ဤသို့၊ မုဒိတောထေရော၊မုဒိတထေရ်သည်၊ဣမံ
ဂါထာစတုတ္ထံ၊ဤဂါထာထေရ်အပေါင်းကို၊အဘာထိတ္ထ၊ဆိုပြီး ။

မုဒိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏

တတြိတသ္မိံ စတုတ္ထနိပါတေ၊ထိုစတုတ္ထနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ဥဒါနံသည်ကား၊
နာဂသမာလော၊နာဂသမာလထေရ်သည်ကောင်း၊ဘဂူစ၊ဘဂူထေရ်သည်
ကောင်း၊သဘိယော၊သဘိယထေရ်သည်ကောင်း၊နန္ဒကောဝိစ၊နန္ဒကထေရ်
သည်ကောင်း၊ဇမ္ဗုကော၊ဇမ္ဗုကထေရ်သည်ကောင်း၊ သေနကောစထေ

ရော၊ သေနကထေရ်လည်းကောင်း၊ သန္တုတောစ၊ သန္တုတထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ ရာဟုလောပိစ၊ ရာဟုလထေရ်လည်းကောင်း၊ စန္ဒနောထေရော၊
 စန္ဒနထေရ်လည်းကောင်း၊ ဧတေဗုဒ္ဓသဝေကော၊ ထိုမြတ်စွာထုရားတပည့်
 သားတော်တို့သည်၊ ဒသ၊ တကျိပ်တို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ခမ္ဘိကော၊
 ခမ္ဘိကအမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗကော၊ သဗ္ဗက
 အမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်လည်းကောင်း၊ ရုဒိတော၊ မုဒိအမည်ရှိ
 သော၊ ထေရောစာပီ၊ မထေရ်လည်းကောင်း၊ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော၊ ဧ
 တေထေရာစ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂါထာယော၊
 ဂါထာတို့ကား၊ ဧဒေပညာသ၊ ဝါးဆယ့်နှစ်ဂါထာတို့တည်း၊ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ တေရသော၊ တကျိပ်သုံး
 ပါးတို့တည်း၊ ဣတိ၊ ဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ စတုတ္ထနိပါတော၊ စတုတ္ထ
 နိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိကော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်၊

(၁၉၀) ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သိဝထိကံ၊ သင်းချိုင်းသို့၊ ဝန္တော၊ သွား
 ၍၊ ဥန္တိတံ၊ ဝှန်အပ်သော၊ ဣတ္ထိံ၊ ပြည်တန်ဆာမိန်းမအသေကောင်ကို၊ အဒ္ဓ
 သံ၊ မြင်ရ၏၊ အပဝိဋ္ဌံ၊ ဝှန်အပ်သော၊ ဝိတ္ထံ၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိပစ်ချအပ်သော၊ ကိ
 ဝိဟိ၊ ပိုးလောက်တို့ဖြင့်၊ ဗုဗ္ဗု၊ ပြည့်သည်၊ ဟုတွားဖြစ်၍၊ သုဿာနတ္ထိံ၊
 သုဿာန၌၊ ခန္တန္တိံ၊ ခွေးမြေခွေးတို့သည်ခဲအပ်သောမိန်းမအသေကောင်ကို၊
 အဒ္ဓသံ၊ မြင်ပြီ၊ ဟံသန္တံ၊ မှန်၏၊ ပါပကံ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေိညာဉ်မှကင်းသည်ဖြစ်၍
 ယုတ်သော၊ မတံ၊ သေသော၊ ယံဣတ္ထိံ၊ အကြင်မိန်းမအသေကောင်ကို၊ ဒိသ္မာ
 မြင်၍၊ ဧကေ၊ အချိုသောသူတို့သည်၊ ဇိဂ္ဂန္တိ၊ စက်ဆုတ်ကုန်၏၊ တတ္ထိံ၊ ကု
 ထာပေ၊ ထိုပိုးထောက်တို့ဖြင့်ပြည့်သော အကောင်၌၊ ကာမရာဂေါ၊ မသင့်
 သောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသူအား အားကြီးစွာသောကာမရာဂသည်၊ ပါထုရ
 ဟု၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ တတ္ထိံ၊ ကလေဝရေ၊ ထိုအကောင်၌၊ နဝပိ၊ စွါရေဟိ၊
 ကိုးစွါရတို့မှ၊ အသုစိ၊ မစင်သည်၊ သဝတိ၊ ပုဂံစိးခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊
 အသုစိဘဝဿ၊ မစင်ကြယ်သောအဖြစ်ကို၊ အဒ္ဓဿာနေန၊ ရာဂဗုံးထွင်း
 သောအားဖြင့်မမြင်နိုင် သေးသောကြောင့်၊ အန္ဓောဝ၊ သူကန်းကဲ့သို့လျှင်၊
 အဟု၊ ဖြစ်၏၊ ဩဒနပါကမ္ဘာ၊ ထမင်းချက်ရာမှ၊ ဩရံ၊ ဩဒနံ၊ ဆန်ထည့်
 သောတောင်းရှဆန်ကို၊ ပစတိ၊ ထမင်းချက်၏၊ တမ္ဘာဋ္ဌာနာ၊ ထိုထမင်းချက်
 ရာအရပ်မှ၊ အပတ္တပိံ၊ ဖဲ၏၊ သတိမာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ယှဉ်သော သတိရှိသော၊

သမ္ပဒာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ ကောမန္တံ၊
 တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်သို့၊ ဥပါရိထိ၊ အနီးသို့ဝင်၏။ တေဇော
 ထိုသို့ဝင်ပြီးသည်နောက်မှ၊ မေမမ၊ ငါအား၊ ယောနိယော၊ အသင့်အားဖြင့်၊
 မနထိကာရော၊ အရိုးရသည် အသားဖြင့် လိမ်းကျံအပ်၏ စသည်ဖြင့်နှလုံး
 သွင်းခြင်းသည်၊ ဥဒပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်လတ်၏။ အာဒိနဝေါ၊ ဤကံထံအဖြစ်ကို
 ဆောင်ခြင်းကိုအရင်းပြုသဖြင့် ထိုကံထံ၌ရှိသော စိတ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်
 ခြင်းစသောများသောအခြင်းအရာရှိသော အပြစ်သည်၊ ပါတုရဟု၊ ထင်ရှား
 ဖြစ်ပြီ၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ အဖြစ်အပျက်ကိုရှုသော ဘာဝနာကိစ္စဖြင့်ပြီးသောဝန်ဆင်းရဲ
 ၌ငြိငွေသောဥာဏ်သည်၊ သမ္ပတိဋ္ဌထ၊ ငါ၏နှလုံး၌ ကောင်းစွာတည်ပြီ၊ တ
 တော၊ ထိုပိပဿနာ ဥာဏ်ဖြစ်သည်မှာ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 သည်၊ ပိဗုတ္တိ၊ ယောလုတ္တရာ ဘာဝနာကိုပွားစေသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်
 သောမဂ်၏အစဉ်ဖြင့် အလုံးစုံသော ကိလေသာရှုလွတ်ပြီ၊ ဝဗ္ဗဿ၊ တရား
 တော်၏၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ ကောင်းသောတရားအဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုသော၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အနုပုတ္တာအဓိဂတာ၊ ရအင်
 ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကတံကရတိယံ၊
 ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရာဇဒက္ကောထေရော၊ ရာဇဒက္ကထေရ်သည်၊ ဣမာပဉ္စ
 ဂါထာ၊ ဤငါးထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ရာဇဒက္ကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၁၉၉) ယောအဟိ၊ အကြင်ငါသည်၊ အယောဂေ၊ မငြိမ့်အပ်သော
 ကာမသုခလ္လိကာနုယောဂ အတ္တကိလမထာနုယောဂ ဟုဆိုအပ်သော အ
 ယုတ်တရားနှစ်ပါး၌၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ယုဉ္ဇယုဉ္ဇန္တော၊ ထိုနှစ်ပါးသော
 အခြင်းအရာဖြင့်ကျင့်သော ကိစ္စနှစ်ပါးသောအကျိုးကို ဆောင်တတ်သော
 ကိစ္စကို၊ ဣတ္ထယံဣတ္ထန္တော၊ အလိုရှိသော၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားသည်၊ အ
 ယောဂေ၊ ထိုစီးခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ထက်အားဖြင့် မသင့်သော အရာ၌၊ စရံ
 စရန္တော၊ ကျင့်သည်၊ စောဘဝေယူ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဤသို့ဖြစ်သည်
 ရှိသော်၊ နာဓိဂဗ္ဗေယျ၊ အလိုရှိတိုင်းစီးပွားချမ်းသာသို့ မရောက်ရာ၊ မေမ
 ယာ၊ ငါသည်၊ တံဒုပ္ပလက္ခတံ၊ ထိုဘုန်းကြွက်သရေမရှိသောသဘောကို၊
 ယုတ္တိ၊ မသင့်သောအယုတ်တရားနှစ်ပါး၌အားထုတ်မိ၏။ အဗ္ဗုဉ္ဇံ၊ မနှုတ်
 အပ်သော၊ အစင်တံ၊ နှိပ်စက်တတ်သောသဘောရှိသောရာဂစသောကိလေ
 သာတို့၏၊ ဝိဇိတံသံသာရပဝတ္တိ၊ သံသာရာဖြစ်ခြင်းတည်း၊ ဧကံ၊ တခုသော
 ပမာဒတရားကို၊ ဩသဗ္ဗေယျစေ၊ အကယ်၍စွန့်ငြားအံ့၊ ကထိဝကထိဇ္ဇစ၊

သုယုတ်မာကွဲ၊ သို့၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံသော အရဟတ္တဖိုလ်
 ကိုရင့်စေကာတ်သော သဒ္ဓါဝိရိယ သတိသမာဓိ ပညာဖြည့်ကရားတို့ကို။ ဩ
 သန္တေယျ၊ အကယ်၍ စွန့်ငြားအံ့၊ သမဝိသမဿ၊ ညီညွတ်သည်မညီညွတ်
 သည်ကို၊ အဒသနတော၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာတည်းဟူသော ဥာဏ်
 ဖြင့်မမြင်သောကြောင့်၊ အန္ဓော၊ အန္ဓောဝိယ၊ သူကန်းကွဲသို့၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ
 ၏။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်မူကြောင့်၊ ယံ၊ အကြင်အမှုကိုသာလျှင်၊ ကယိရာ၊
 ပြုရာ၏။ တံဟိတံဝေ၊ ထိုပြုအပ်သောအမှုကိုသာလျှင်၊ ဝဒေ၊ ဆိုရာ၏။ ယံ၊
 အကြင်အမှုကို၊ နကယိရာ၊ မပြုရာ၊ တံထိုအမှုကို၊ နဝဒေ၊ မဆိုရာ၊ အကရေ-
 န္တံ၊ မပြုသောသူကို၊ ဘာသမာနံဘာသမာနာ၊ ဆိုကုန်သော၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာ
 ရှိတို့သည်၊ အယံ၊ ဤသူကား၊ ဧတ္ထကော၊ ဤမျှသာပြုခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ ဣတိ
 ဤသို့၊ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြား၍ သိနိုင်ကုန်၏။ ရူပိရူပဗ္ဗံ၊ ထပ်ခေါင်ရန်းပန်း
 အောင်းမဲညှိပန်းစသော အားဖြင့်များသောပန်းသည်၊ ဝဏ္ဏန္တံ၊ အဆင်းသာ
 ရှိသည်၊ သုဂန္ဓကံ၊ အနံ့မရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထော၊ ထို
 အတူ၊ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊ အကုဗ္ဗ
 တော၊ ထိုတရားတော်ထာတိုင်း မပြုမကျင့်သောသူအား၊ အဖလော၊ နတ်ရွာ
 နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးမရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိ၊ အကျိုးမရှိသည်မှ
 တပါးအကျိုးရှိသည်ကိုဆိုအံ့၊ ရူပိရူပဗ္ဗံ၊ မြတ်လေးပန်း စကားပန်းကြာညှိ
 ပန်းအစရှိသောပန်းသည်၊ ဝဏ္ဏန္တံ၊ အဆင်းရှိသည်၊ သုဂန္ဓကံ၊ ကောင်း
 သောအနံ့ရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ၊ ထော၊ ထိုအတူ၊ သုဘာ
 သိတာ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊ ဝါစာ၊ ပိဋကတ်သုံးပုံတည်းဟူသော
 စကားတော်သည်၊ သုကုဗ္ဗတော၊ တရားဟောတော်မူတိုင်းကောင်းစွာကျင့်
 သောသူအား၊ သဖလော၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုဘုတောထေရော၊ သုဘုတထေရ်သည်၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊
 ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

သုဘုတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၀) ဒေဝ၊ အိုရိယန်းနတ်၊ ယထာသုဂီတံ၊ သိမြဲတိုင်းသော သီချင်း
 ကို၊ ဂါယန္တော၊ သီထုက်၊ ဝဿတိ၊ ရွာလော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုမိကာ၊ ကုမိသည်၊
 သန္နာ၊ မိုးအော်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သုခနိဝါတာ၊ ရိယန်းစွတ်ခြင်းမှကင်းသည်ဖြစ်
 ၍ချမ်းသာသောနေရခြင်းရှိ၏။ ဟဿံကုမိယံ၊ ထိုကုမိ၌၊ ဝူပသန္တော၊ ကိထေ
 သာတို့မှငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အထဗ္ဗဒါနိ၊ ယခုအခါ
 ၌၊ ဒေဝဿနံ၊ ရိယန်းရွာခြင်းကို၊ ပတ္တယိ၊ တောင့်တ၏။ ဒေဝ၊ အိုရိယန်းနတ်၊

ပဝဿ၊ ရေအရည်ကို ပံ့ပိုးစေသော၊ ဒေဝ၊ အိုရ်ဗိဗ်နတ်၊ ယထာ
 သုဂိတံ၊ သိမြဲတိုင်းသောသိချင်းကို၊ ဂါယန္တော၊ သီထျက်၊ ဝဿတိ၊
 ရွာလော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုမ္ပိကာ၊ ကုမ္ပိသည်၊ ဆန္ဒာ၊ မိုးအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊
 သုခါနိဝါတာ၊ မိုးစွတ်ခြင်းမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာသော နေရခြင်းရှိ
 ၏၊ တဿကုမ္ပိယံ၊ ထိုကုမ္ပိ၌၊ ဝုပသန္တပိတ္တော၊ ကိလေသာ တို့မှငြိမ်းသော
 ဝိတံရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အထဗ္ဗဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဒေဝဿနံ၊ ရ်ဗိဗ်ရွာခြင်းကို၊ ပတ္တယတိ၊ တောင်တ၏၊ ဒေဝ၊ အိုရ်ဗိဗ်
 နတ်၊ ပဝဿ၊ ရေအရည်ကို ရွာစေသော၊ ဒေဝ၊ အိုရ်ဗိဗ်နတ်၊ ယ
 ထာသုဂိတံ၊ သိမြဲတိုင်းသောသိချင်းကို၊ ဂါယန္တော၊ သီထျက်၊ ဝဿတိ၊
 ရွာလော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုမ္ပိကာ၊ ကုမ္ပိသည်၊ ဆန္ဒာ၊ မိုးအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သုခါ
 နိဝါတာ၊ ရ်ဗိဗ်စွတ်ခြင်းမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာသော နေရခြင်းရှိ၏၊
 တဿကုမ္ပိယံ၊ ထိုကုမ္ပိ၌၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟ
 ရာမိ၊ ငါနေ၏၊ ဒေဝ၊ အိုရ်ဗိဗ်နတ်၊ ယထာသုဂိတံ၊ သိမြဲတိုင်းသော သိ
 ချင်းကို၊ ဂါယန္တော၊ သီထျက်၊ ဝဿတိ၊ ရွာလော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုမ္ပိကာ၊ ကုမ္ပိ
 သည်၊ ဆန္ဒာ၊ မိုးအပ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ သုခါနိဝါတာ၊ ရ်ဗိဗ်စွတ်ခြင်းမှ ကင်း
 သည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာသော နေရခြင်းရှိ၏၊ တဿကုမ္ပိယံ၊ ထိုကုမ္ပိ၌၊ ဝိတဒေါ
 သော၊ ကင်းသောဒေါသရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ဒေဝ၊ အိုရ်ဗိဗ်
 နတ်၊ ယထာသုဂိတံ၊ သိမြဲတိုင်းသော သိချင်းကို၊ ဂါယန္တော၊ သီထျက်၊
 ဝဿတိ၊ ရွာလော၊ မေ၊ ငါ၏၊ ကုမ္ပိကာ၊ ကုမ္ပိသည်၊ ဆန္ဒာ၊ မိုးအပ်ပြီးသည်
 ဖြစ်၍၊ သုခါနိဝါတာ၊ ရ်ဗိဗ်စွတ်ခြင်းမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍ ချမ်းသာသော နေရ
 ခြင်းရှိ၏၊ တဿကုမ္ပိယံ၊ ထိုကုမ္ပိ၌၊ ဝိတမောဟော၊ ကင်းသောမောဟရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ နေ၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အထဗ္ဗဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒေဝဿ
 နံ၊ ရ်ဗိဗ်ရွာခြင်းကို၊ ပတ္တယတိ၊ တောင်တ၏၊ ဒေဝ၊ အိုရ်ဗိဗ်နတ်၊ ပဝဿ၊
 ရေအရည်ကို ပံ့ပိုးစေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိရိမာနန္ဓောထေရော၊ ဝိရိမာနန္ဓ
 ထေရ်သည်၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အတာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။

ဝိရိမာနန္ဓထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၀) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ ဓမ္မေသု၊ သမထဝိပဿ
 နာအစရှိသော အပြစ်မရှိသော တရားတို့တွင်၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်တရား
 ကို၊ မယံ၊ ငါသည်၊ ပတ္တယာနော၊ အလိုရှိ၏၊ ဥပဇ္ဈာယော၊ ဥပဇ္ဈာယ်သည်၊
 ဝံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အလိုရှိသော ငါ့ကို၊ အနုပ္ပဟိ၊ ဆုံးမသဖြင့် ပြီးမြောက်၏၊ မယာ၊
 ငါသည်၊ ကပ္ပန္တံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို ရအောင် ပြုအပ်သော၊ ယံကိစ္စံ၊ အကြင်တဆဲ့

ခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စသည်၊ အတ္တိ၊ ဂြိဇိ၊ တံ၊ ထိုတဆဲ၊ ခြောက်ပါးသော
 မဂ်ကိစ္စကို၊ ကတံနိဋ္ဌာပိတံ၊ ပြီးစေအပ်ပြီ၊ တတောဇေ၊ ထိုသို့ပြီးစေအပ်
 သောကြောင့်သာလျှင်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရအပ်ပြီ၊ ဓမ္မော၊ ထေးပါးအပြားရှိသော
 မဂ်တရားကို၊ သန္တိကတော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ပြီ၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ဓမ္မော၊
 နိဗ္ဗာန်တရားမဂ်တရားကို၊ အနိတိဟော၊ ဤသို့သောဤသို့ထောဟုဖြစ်သော
 ယုံမှားခြင်းကိုမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ပြီ၊ ဝိသုဒ္ဓိဉာဏော၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာ
 တို့မှစင်ကြယ်သောဉာဏ်ရှိသော၊ နိက္ကဋိ၊ ။ တဆဲ၊ ခြောက်ပါးသောယုံမှား
 ခြင်းမှကင်းပြီးသော အကျွန်ုပ်သည်၊ တဝန္တိကေ၊ ရှင်ဘုရားအနီး၌၊ ဗျာက
 ရောမိ၊ ယင်စွာပြု၏၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ငှေး၌နေဘူးသော
 ခန္ဓာအစဉ်ကိုအောက်မှေ့နိုင်သောပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ မဂ္ဂဝေက္ခ
 နာဉာဏ်ဖြင့်သိ၏၊ နိဗ္ဗစက္ခ၊ နတ်မျက်စိနှင့်တူသောနိဗ္ဗစက္ခ၊ အဘိညာဉ်ကို၊
 ဝိသောပိတံ၊ သုတ်သင်ရပြီ၊ မေမယာ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သဒတ္တော၊ အရဟ
 တ္တဖိုလ်ကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရအပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သဗ္ဗေနံ၊ အဆုံး
 အမဖြစ်သောမဂ်ဟူသောအကျင့်ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ သိက္ခာ၊ အမိဝိသ
 သိက္ခာအစရှိသည်တို့ကို၊ သုဿသုတာ၊ ပရိယတ္တိဗဟုဿာဓု ပမ္ပိဝေဗဟု
 သာဓုကိဗြည္ဇသညံ၊ အစွမ်းဖြင့်ကောင်းစွာ သင်အပ်ပြီ၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား
 ၏၊ သာသနေ၊ အဆုံးအမ၌၊ ဖြိဘာဿ၊ တည်သော၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ သဗ္ဗေ၊
 အဆုံးစုံကုန်သော၊ အာသဝါ၊ အာသဝေတရားတို့သည်၊ ဝိတာ၊ ကုန်ကုန်ပြီ၊
 ဒါနိဗ္ဗဒါနံ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနပ္ပဝေါ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊
 မရှိပြီ၊ အရိယဝတာ၊ ကောင်းစွာစင်ကြယ်သော သီလအစရှိသောအထူးအ
 ကျက်ကိုဆောက်တည်စေသဖြင့်၊ ခံ၊ အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုဿာသိ၊ ဆုံးမတော်
 မူပေ၏၊ အနုကတ္တိ၊ အကျွန်ုပ်အား အစဉ်သနားတော်မူသဖြင့်၊ အနုဂ္ဂဟိ၊ မြီး
 ခြောက်တော်မူပေ၏၊ တုဋ္ဌာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမ
 သည်၊ အမောစော၊ အချည်းနှီးမရှိ၊ တုယှံ၊ သင်၏၊ အန္တေ၊ အနီး၌၊ ဝါထိ
 ဝသတာယ၊ နေသဖြင့်၊ သိက္ခိတော၊ ကျင့်အပ်သော အမိဝိသ သိက္ခာရှိ
 သည်၊ အဋ္ဌိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုမနောထေရော၊ သုမနထေရ် သည်၊
 ဣမာပဋ္ဌဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆင့်ပြီ၊ ။

သုမနထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၂) ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊ မာတာ၊ အမိသည်၊
 ပတောဒံ၊ အဆုံးအမဟု ဆိုအပ်သော ထုတ်ထွဲအပ်ကို၊ ဥဗ္ဗေသယိ၊ ပြုပေ
 သည့်ကား၊ သာရကိရ၊ ကောင်းပေစွာကား၊ တေန၊ ထိုကြောင့်၊ မေ၊ ငါ၏၊

ဝိရိယံ၊ ဝိရိယသညံ၊ ဥပဒံသံယံ၊ မြတ်သောအင်္ဂါဟု ဆိုအပ်သောပညာ ဥက္ခောင်း၌ ထိုးပေသည်ကား၊ သာရကိဿ၊ ကောင်းပေစွ၊ ယဿ၊ အကြင်အ မိ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တံ၊ ကြား၍၊ ဇနေတ္တိယာ၊ အမိ၏၊ အနုသိဂဋ္ဌာ၊ ဆုံးမ သောအတိုင်း၊ ဝါကျင့်ပြီး၊ အာရုဗ္ဗဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သောလုံ့ ထရှိသည် ဖြစ်၍၊ ပဟိတတ္ထော၊ ကိုယ်အသက်ကို မငဲ့ဘဲနိဗ္ဗာန်သို့ ငွေ့ထွတ်အပ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သဗ္ဗောမိံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္ထော၊ ရောက်ပြီး၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊ အခုဟာ၊ ကိလေသာတို့မှဝေးပြီးသော၊ ဒက္ခိဏေ ပေသာ၊ မြတ်သော အတ္ထကိုခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ တေဝိဇ္ဇော ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အမတဒ္ဓသော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုသော အားဖြင့်မြင်ပြီးသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ နရုပိနော၊ မာရ်နတ်မင်းသည်၊ သေနံ၊ ကိ လေသာ တည်းဟူသော မာရ်စစ်သည်ကို၊ ဇိတွာ၊ ဗောဓိပက္ခိယ တရား တည်းဟူသောစစ်သည်ဖြင့်အောင်၍၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသော အာသ ဝေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ၊ ချမ်းသာစွာနေရ၏၊ အဇ္ဈတ္တဉ္စ၊ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌ ထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ ဗဟိဒ္ဓသန္တာန်၌ထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေအာ သဝါ၊ အကြင်အာသဝေါတရားတို့ကို၊ ဝိဇ္ဇိံသု၊ အရိယမဂ်ကိုရသည်မှရှေး ၌ထိုးပစ်အပ်ကုန်ပြီး၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အသေသာ၊ အကြွင်းမရှိ သောကိလေသာတို့ကို၊ ဥတ္တိန္နာ၊ အရိယာမဂ်ဖြင့်ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီး၊ ဝုန၊ တ ဘန်၊ နစဥပ္ပဇ္ဇေ၊ ထိုကိလေသာတို့သည် တဘန်မဖြစ်ကုန်ထတ္တံ၊ ဘဂိနံ၊ နှမ၊ ဝိသာရဒါ၊ ကင်းသောရှံရှာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟေမတ္တံ၊ ထိုအကြောင်း ကိုမမ၊ ဝါအား၊ အဘာသထိ၊ ဆုံးမပေ၏၊ မဟိဝိ၊ သင်၏သားဖြစ်သောဝါ၌ ထည်း၊ အဝိဟာနုန၊ အဆွေခင်ပွန်းမဖွဲ့ယောင်တကား၊ တေ၊ သင်အမိ၏၊ သတ္တာနေ၊ သတ္တာန်၌၊ ဝနတော၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသောတောအုတ်သည်၊ နဝိဇ္ဇ တိနုနု၊ မရှိယောင်တကား၊ မေမယာ၊ ဝါသည်၊ နက္ခံ၊ ဝတ်သရာဝင်္ဂိုဆင်းရဲကို၊ ပရိယန္တံ၊ ကတံ၊ အဆုံး၏အဖြစ်ဖြင့်ပြုအပ်ပြီး၊ အယံသရဿယော၊ ဤအတ္တ တောသည်၊ အန္တိ၊ မေ၊ အဆုံးဖြစ်သော အတ္တတောတည်း၊ ဒေတံ၊ မရထာသံ သာရော၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းအကြောင်းရှိသောအားဖြင့် ကျင်လည် ခြင်းရှိသော၊ ဝုနတ္တဝေါ၊ တဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနံ၊ ယခု အခါ၌၊ နုတ္တိ၊ မရှိပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဇောထေရော၊ ဝဇာထေရ်သည်၊ ဣမာ ပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ဝဇာထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၃) ဗုဒ္ဓါ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အတ္ထာယဝတ၊ အကျိုးစီးပွားအယိုဌာသာယျင်၊ နဒိံ၊ နေရဇ္ဇရံ၊ ရေဗြူရာအမည်ရှိသောမြစ်နား

၌၊ အဂါ၊ အာဂတ္ထိ၊ ငြါဇိ၊ အင်္ဂါ၊ ဖြစ်သော ဥဇ္ဈဝေလကဿ၊ ပသင်္ခင်းသို့ ကင်
 အာဒိ၊ မုလသင်္ဂါ၊ ယသသဝဗ္ဗာသမ္ပုဒ္ဓေ၊ ဟ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာ
 ထေးပါးနှင့် ဟူ၍ ယောဘုရားကို၊ သုတ္တာန၊ ဝေသာဘိက္ခု၊ ရကို အစဉ် မိုးသဖြင့်
 မှတ်ရသောကြောင့်၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မိစ္ဆိ၊ ယစ်ပူဇော်ခြင်း စသည်ဖြင့် ကိ
 လေသာမှ စင်ကြယ်၏ဟု စသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သော မှားသော အယူကို၊ ဝိဝဇ္ဇ
 ဟိ၊ ပဇာဟိ၊ စွန့်ရပြီ၊ ဥစ္စာဝစေ၊ ထင်ရှားသည် မထင်ရှားသည် ဖြစ်ကုန်သော၊
 ယညေ၊ ယစ်ပူဇော်ခြင်းကိုကို၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ ယဇိ၊ ပူဇော်ပြီ၊ ဝေသာ၊ ဤ ယစ်
 ပူဇော်သော အမှုအရာမီးကို လုပ်ကျွေးသော အကျင့်သည်၊ သဒ္ဓိတိ၊ မညန္ဓော၊
 သံသရာ၏ စင်ကြယ်ခြင်းဟု အမှတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ အဂ္ဂိဟုတ္တံ၊ မီးအား လုပ်
 ကျွေးခြင်းကို၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ ဇုဟိ၊ ပူဇော်လုပ်ကျွေးပြီ၊ ပုထုဇ္ဇနော၊ ပုထုဇဉ်
 သည်၊ အန္တိဘူတော၊ ပဉ္စာမျက်စိမှ ရှိသဖြင့် မောဟဟူသော အဓိကံတိုက်
 ဖြင့် အလွန်ဓိကံစွတကား၊ နိဗ္ဗိဂဟနပက္ခန္ဓော၊ တောဆုတ်တောင်ချိုစသည်
 နှင့် တူသော မိစ္ဆာ အယူဟူသော တောဆုတ်သို့ ပြေးဝင် ဖတ်စွတကား၊ ပရ
 မာသေန၊ တရား၏ သဘောကို လွန်၍ ငါဆိုသော စကား သာလျှင် မှန်၏ သူတ
 ပါး စကား အချည်းနှီး သာတကား ဟု မှားသော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ မောဟိ
 တော၊ ဟေဝေသော အဖြစ်သို့ ရောက်စွတကား၊ အသုဒ္ဓိ၊ မစင်ကြယ်သော
 အကြောင်းကို၊ သံသုဒ္ဓိ၊ စင်ကြယ်သော အကြောင်းဟူ၍၊ မညိ၊ အောက်
 မေ့တတ်၏၊ အန္တိဘူတော၊ အဝိဇ္ဇာဖြင့် အလွန်ဓိကံစွာ သော အဖြစ်ကို၊ အဝိဒ္ဓ
 သု၊ လုံ့လအား ထုတ်သဖြင့် ရအပ်စွတကား၊ မေမယော၊ ငါသည်၊ မိစ္ဆာ၊ မိစ္ဆိ၊
 မှားသော အယူကို၊ ပဟိနာ၊ မင်ဖြင့် ပယ်အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊
 ဘဝါ၊ ကာမစသော ဘဝကိုကို၊ ပဒါလိတာ၊ အရိယမဂ် ဝေးသန်လျက်ဖြင့်
 အကြွင်းမဲ့ ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်ပြီ၊ ဒက္ခိဏေယျတ္ထိ၊ နတ်နှင့် တကွသော လူ၏
 မြတ်သော အတ္ထုကို ခံထိုက်သော မကောင်းမှုကို ထောင်တတ်သော ဘုရား
 တည်းဟူသော မီးကို၊ ဇုဟာမိ၊ ပူဇော်၏၊ တထာဂတံ၊ ထာခြင်းကောင်း
 သော ဘုရားမြတ်စွာကို၊ နမသောမိ၊ အရိအသေရှိခိုး၏၊ မေမယော၊ ငါသည်၊
 သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ မောဟာ၊ မောဟာကိုကို၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်
 ပြီ၊ ဘဝစာဏှာ၊ သာသတဥစ္ဆေဒနိဗ္ဗိနှင့် ဟူ၍ ဘဝသုံးပါးကို ကင်တတ်
 သော စာဏှာကို၊ ပဒါလိတာ၊ မင်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ ဖျက်ဆီးအပ်ပြီ၊ ဇာတိသံ
 သာရာ၊ ပရိသန္ဓေ နေခြင်း အရင်းရှိသော သံသရာ ခန့်သည်၊ ဝိဝိဏော၊
 ကုန်ပြီ၊ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနတ္တဝေါ၊ တဘန် ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း

၂၅

သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နဒိကဿပေထေရော၊ နဒိကဿပထေရ်
သည်။ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို။ အဘာသိတ္ထိ၊ သိပြီ။ ။

နဒိကဿပထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၄) အာရသေ။ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ပါတော၊ နံနက်နေထွက်
အခါ၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈန္တိကံ၊ မွန်းတည့်အခါ၌လည်းကောင်း၊ သာယံ၊
ညချမ်းသောအခါ၌လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒိဝသဿ၊ နေ့အတို့၏၊ တိက္ခ
တ္တု၊ သုံးကြိမ်၊ ဥဒကံ၊ ရေသို့၊ ဩတရိံ၊ သက်ပြီ၊ ဩတရန္တော၊ သက်သော်
လည်း၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဂယာယ၊ လူအပေါင်းတို့သည်အကုသိုလ်
ကိုမျှောရာဟုသမုတ်အပ်သောဂယာမည်သောဆိပ်၌၊ ဂယဗဂ္ဂုယာ၊ ဗဂ္ဂုအ
မည်ရှိသောတပေါင်းလင်္ကာဥတ္တရာဘဂ္ဂုနိနက္ခတ်၌၊ အနုသံဝတ္ထရံ၊ နှစ်တိုင်း
နှစ်တိုင်း၊ အနုယုတ္တာ၊ ရေသို့သက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သည်။ အဟောထိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။
မယာ၊ ငါသည်၊ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အညာသုဇာတီသု၊ ဤဘဝမှတစ်ပါးသောဘဝ
တို့၌၊ ယံကမ္မံ၊ အကြင်မကောင်းမှုကံကို၊ မကတံ၊ လည်းဘူးအပ်၏။ ပါပံ၊
ယုတ်မာသော၊ တံကမ္မံ၊ ထိုမကောင်းမှုကံကို၊ ဒါနံဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဣဝ၊
ဤဂယာမည်သောဆိပ်၌၊ ပဝါပေမိ၊ ဥတ္တရာဘဂ္ဂုနိနက္ခတ်၌ ရေသို့သက်
သဖြင့်ဆေးသျှော်၏။ ပုရေ၊ တုရားသခင် အဆုံးအမသို့ ကပ်သည်မှရှေး၌၊
ဝေံဒိမ္ပိ၊ ဤသို့ဖောက်ပြန်သော အယုရှိသည်။ အဟံ၊ ဖြစ်ပြီ။ ။ ဓမ္မတ္ထသဟိ
တံပဒံ၊ အကြောင်းအကျိုးနှင့် တကွဖြစ်သော အစအလယ်အဆုံး အားဖြင့်
ဖြစ်သောတရားအရနှင့်စပ်သော၊ သုဘာသိတံ၊ စင်စစ်ဝန်မှထွက်မြောက်
ခြင်းကိုပြု၍ ကောင်းစွာဘောအပ်သော၊ ဝါစံ၊ မြတ်စွာထုရားစကားတော်
ကို၊ သုတွာ၊ သောသဒ္ဓါရက်အစဉ်မှီးသဖြင့် မှတ်ရသောစင်ရသောကြောင့်၊
တထံ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်ပြီအပ်သော ပရမတ္ထသဘောဖြင့် မှန်သော၊
ယံသာဝကံ၊ လျော်စွာ ဖြစ်စေအပ်သောအကြောင်း၏ အဖြစ်ကိုထင်ရှားပြု
တတ်သော၊ အတ္ထံ၊ ဒုက္ခသစ္စာစသည်၏ အနက်ကို၊ ယောနိသော၊ အသင့်
အားဖြင့်၊ ပဉ္စဝေက္ခိယံ၊ ပရိညေယျစသော အဖြစ်ဖြင့်ဆင်ခြင်အံ့။ ။ နိဗ္ဗာ
တသဗ္ဗပါပေါ၊ ဤသို့ထိုးထွင်း၍သိအပ်သောသစ္စာဟူသော အနက်ရှိသော
ကြောင့် အရိယမဂ်ဟူသော ရေစင်ဖြင့် ဆေးအပ်သော အလုံးစုံသော မ
ကောင်းမှုရှိသည့်အမှီဖြစ်၏။ တတောဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ နိဗ္ဗလော၊
ရာဂစသော အညစ်အကြေး မရှိသည်။ အမှီ၊ ဖြစ်၏။ တတောဝေ၊ ထိုသို့
ကောင်းသော အကုသိုလ်ရှိသည့်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ ပရဝေ၊ နောက်
၌၊ သုပိ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည့်အမှီဖြစ်၏။ သုဒ္ဓဿ၊ ရာဂစသောအလုံးစုံ

သောကီလေသာ အညစ်အကြေးမှ စင်ကြယ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
 နိဗ္ဗာန်ရောက်ပစ္စည်းအပွေခံနှင့် မရောသော အားဖြင့် စင်ကြယ်သော၊ ဒါယာ
 ဒေါ၊ လောကုတ္တရာတရား၏ အပွေခံသည်၊ အမြဲဖြစ်ပြီး ဗုဒ္ဓသာ၊ သဗ္ဗညု
 ဘုရားရှင်၏၊ ဩရသော၊ ဒေသန၊ ဥာဏ်၏ ဖြစ်ရာဟုဒယဝတ္ထုမှဖြစ်သော
 တရားဒေ သနာသံကြောင့်အရိယာဇာတ်အဖြစ် ဖွင့်ဖြစ်သောရင်တော်အနှစ်
 ဖြစ်သော၊ ပုက္ကော၊ သားတော် သည်၊ အမြဲဖြစ်ပြီး ၊ အဋ္ဌဂီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ သောတံ၊ မင်္ဂဟူသောအယဉ်းကို၊ ဩဂယျ သက်၍၊ သဗ္ဗ
 ပါဝံ၊ အလုံးစုံအကြွင်းမရှိသော မကောင်းမှုကို၊ ပဝါဟယိံ၊ ဆေးထွက်ပြီး
 မယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဂိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဂိဇ္ဇာတို့ကို၊ အဇ္ဈဂမိံ၊ ရပြီးဗုဒ္ဓ
 သာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာ၊ သနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော မင်္ဂဟူသောသီတင်း
 သုံးခြင်းကို၊ ကထကရဏိယံ၊ ပြုအပ်ပြီး ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂယာကသပေ၊
 ဂယာကသပ အမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊
 ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ၊

ဂယာကသပထေရ ဂါထာအနက် ပြီး၏။

(၂၀၅) ဝါတ်ရောဂါဘိနိတော၊ ထေနာဖြင့်နှိပ်စက် အပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ကာနနေဝနေ၊ တောကြီး၌၊ ဝိဟရိဟရန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ ပဝိဋ္ဌဂေါစ
 ရေ၊ ရခဲသောပစ္စည်းရှိသော၊ လူခေလူခဋ္ဌာနေ၊ ကြမ်းသော အတို့ရှိသောအ
 ရပ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့၊ သင်သည်၊ ကထံ၊ အဘယ်သို့၊ ကရိသ၊ တိပိဟရိ
 သတိ၊ နေထွက်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဟ၊
 မိန့်တော်မူ၏ ၊ တံ၊ ထိုစကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ထေရော၊ ဝတ္ထုလိ
 ထေရ်သည်၊ ဝိပုလေန၊ ပြန်ပြောသော၊ ဝိတိသုခေန၊ ဥဗ္ဘေ ဂါဝိတိဖရဏာပီ
 တိနှင့်ဟဉ်သောသုခဖြင့်၊ သရသယံ၊ ကိုယ်ကို၊ ဖရမာနော၊ နှံ့သည်ဖြစ်၍၊
 လူခဋ္ဌိ၊ ကြမ်းသောတွင်းပစ္စည်း၌လည်း၊ အဘိသဗ္ဗောန္တော၊ သည်းခံထွက်၊
 ကာနနေ၊ တောကြီး၌၊ ဝိဟရိသာမိ၊ ဗျာန်ချမ်းသာဝိဝသနာချမ်းသာဖြင့်
 နေပါအံ့ ၊ သတိပဋ္ဌာနေ၊ မင်္ဂအကျုံးဝင်သောကာယာနုပဿနာစသော
 ထေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့ကို၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေထွက်၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊
 မင်္ဂ အကျုံးဝင်ကုန်သော သဒ္ဓါစသောငါးပါးသော ဣန္ဒြိယတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဗယာနိစ၊ မင်္ဂအကျုံးဝင်သောသဒ္ဓါစသော ငါးပါးသောဗိုလ်တို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါနိစ၊ မင်္ဂအကျုံးဝင်သော သတိသမ္ပောဇ္ဈင်
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝေန္တော၊ ပွားစေထွက်၊ ကာနနေ၊ တောကြီး၌၊
 ဝိဟရိသာမိ၊ ပထသုခနိဗ္ဗာနသုခဖြင့်နေပါအံ့ ၊ အာရဒ္ဓဝိရိယေ၊ ထေးပါး

အပြားရှိသော သမဂ္ဂစာန်အစွမ်းဖြင့် ခြီးမြှောက်အပ်သော ထုံ့ လှေကုန်ထ
 သော၊ ပတ်တက္ကော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ဝေထွတ်အပ်သော စိတ်ရှိကုန်ထသော၊ နိဗ္ဗိ၊ အ
 ခါတ်သိမ်း၊ ဓမ္မပရက္ကမေ၊ မထေ့ပူသော ထုံ့ လှေကုန်သော၊ သမဂ္ဂေ၊ ကိုယ်
 ၏ညီညွတ်ခြင်းကို ပေးသည်၏ အစွမ်းဖြင့် အညီအညွတ် ဖြစ်ကုန်သော၊
 သဟိတော၊ အယူဝီလတူသောအားဖြင့် တကွ ဖြစ်ကုန်သော သိတင်းသုံး
 တော်တို့ကို၊ ဗိသွာ၊ ရှု၍၊ ကာနုနေ၊ တောကြီး၌၊ ဝိဟရိ၊ သာမိ၊ နေပါအံ့၊ အဂ္ဂိ၊
 အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ထက် မြတ်တော်မူထသော၊ ဓန္တံ၊ ဆုံးမခြင်းဖြင့်
 ဆုံးမတော်မူတတ်ထသော၊ သမာဟိတံ၊ အတူမရှိသော သမာဓိဖြင့် တည်
 ကြည်တော်မူထသော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ရတ္ထိဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံး၊
 အတန္တိတော၊ မပျင်းမရိသည်ဖြစ်၍၊ အနုဿရန္တော၊ ဣတိဝိသောဘဂဝါ
 အရဟံ အစရှိသောနည်းဖြင့် ဂုဏ်တော်ကို အောက်မေ့လျက်၊ ကာနုနေ၊
 တောကြီး၌၊ ဝိဟရိ၊ သာမိ၊ နေပါအံ့၊ ဣကိ၊ ဤသို့၊ ဝက္ကလိထေရော၊ ဝက္ကလိ
 ထေရ်သည်၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

☰ ဝက္ကလိထေရဂါထာအနက်ပြုခြင်း။

(၂၀၆) ဝိတ္ထံ၊ အိုစိတ်၊ အာဇာနိစ္စ၊ တံတိုင်းဖြင့် ဖွဲ့အပ်သော တံခါးရှိ
 သောမြို့၌၊ ဘတ္ထိနံ၊ ဘတ္ထိံ၊ ဆင်ကို၊ နိဝါရေတိ၊ ဣဝ၊ သွားခြင်းကိုဖြစ်သကဲ့သို့၊
 တော၊ သင်စိတ်ကို၊ ဩဝဂ္ဂေ၊ သာမိနိဝါရိ၊ သာမိ၊ မြစ်အံ့၊ ကာမဇာလံ၊ ကာ
 မဂုဏ်၏ကွန်ယက် သဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ သရီရဇံ၊ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ရွှပ်
 ဟုဆိုအပ်သော၊ တံ၊ သင်ကို၊ ပါပေ၊ မကောင်းမှုကို၊ နနိယော၊ ဇိသဟံ၊ ငါမ
 ဟွဉ်စေအံ့၊ တံ၊ သင်စိတ်ယုတ်သည်၊ ခွါရိဝရံ၊ တံခါးဖြင့်ခြင်းကို၊ အထ
 ဘန္တော၊ မရသော၊ ဝဇောဝဂဇော၊ ဆင်ကဲ့သို့၊ ဩဝဂ္ဂေါ၊ ပညာဟု
 သောချွန်းကောင်းဖြင့် မြစ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ နဂစ္ဆထိ၊ ယခုအခါ၌ အလိုရှိ
 တိုင်းမသွားရလတ္တံ့၊ ဝိတ္ထကလိ၊ စိတ်ဟု ဆိုအပ်သောသူယုတ်၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အ
 ဘန်တလဲလဲ၊ ပသတ္ထံ၊ အသောသပသာသအစွမ်းဖြင့် ရွှေသောအထွေဖြင့်၊
 ပါပရတော၊ မကောင်းမှု၌မွေ့လျော်လျက်ပုဇွေပိယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ နစစရိသ
 တိ၊ ယခုအခါမသွားရလတ္တံ့၊ အဓန္တံ၊ မဟဉ်းမကျေးတော၌မွေးသဖြင့်မ
 သင်အပ်သေးထသော၊ နဝဂ္ဂဟံ၊ တော၊ တောင်ရွှေပွင့်၊ ယဂုဏ်စန်းမှပမ်း၍မ
 ကြာမြင့်သေးထသော၊ ကုဗ္ဗရံ၊ ဆင်ပြောင်ကို၊ ဗထဝါ၊ ကိုယ်အားဥာဏ်အား
 နှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အာရိသဂ္ဂဟော၊ ချွန်းကိုကိုင်းပြီးဆင်ပြီးစီးသည်၊ အ
 ကာမံ၊ အလိုမရှိဘဲသာလျှင်၊ အာဝက္ကတိယထာ၊ မြစ်သောအားဖြင့်နှစ်စေ
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူတံ၊ သင်စိတ်ယုတ်ကို၊ အာဝက္ကဟိသဟံ၊ နစ

ရိုက်မှမြစ်သောအားဖြင့်နှစ်စေအံ့၊ ပဝရော၊မြတ်သော၊ ဝရဟယဒမကုသ
 လော၊ မြင်းကိုဆုံးမသော သူတို့ထက်မြတ်သော ဆုံးမခြင်း၌ထိမ္မာသော၊
 သာရထိ၊ ရုထားထိန်းသည်၊ အာဇာနည်၊ အာဇာနည်မြင်းကို၊ ဒမေတိ၊ ဣဝ၊ အ
 ကြမ်းအနုဖြင့်ဆုံးမသကဲ့သို့၊ ဇံတထာ၊ ထိုအတူတံ၊ သင်္ဃိတိယုတ်ကို၊
 ပဉ္စသုဗလေသု၊ ငါးပါးသောဗိုလ်တို့၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်စေသည်ဖြစ်၍၊ ဒမ
 ယိသံ၊ မသဒ္ဓါခြင်းစသည်မှမြစ်သောအားဖြင့်သင့်ကိုဆုံးမကြအံ့၊ တံ၊
 သင်္ဃိတိယုတ်ကို၊ သတိယာ၊ သတိဟူသောကြီးဖြင့်၊ နိဗ္ဗိသံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ဟူသောတိုင်၌ချည်ထားအံ့၊ ဝိရိယရုရနိဂ္ဂဟိတော၊ ထုံ့လအားထုတ်ခြင်း
 တည်းဟူသောဝန်ကိုချသော၊ တေ၊ သင်္ဃိတိယုတ်ကို၊ ပယုတ္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း
 ၌အားထုတ်စသည်ဖြစ်၍၊ ဒမယိသယာမိ၊ ကိလေသာတည်းဟူသောအညစ်
 အကြေးသို့သွားခြင်းမှဆုံးမအံ့၊ ဝိတ္တ၊ ဒိုပိတ်ယုတ်၊ ဣတော၊ ဤကသိုဏ်း
 ဟူသောအာရုံမှ၊ ဒုရံ၊ အဝေးဖြစ်သောအပအရပ်သို့၊ နဂမိသသေ၊ သင်မ
 သွားရလတ္တံ့၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊ ဝိဇိတသေနော၊ ဝိဇိတသေနအမည်ရှိသော၊ တေ
 ရော၊ မထေရ်သည်၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊
 ထိုဖြို၊ ဝိဇိတသေနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၀၂) ဥပါရမ္မိတ္တော၊ သူတပါးတို့အား ချုတ်ချပစ်လိုသောစိတ်ရှိ
 သော၊ ဒုဗ္ဗေဝေ၊ ပညာမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇိနသာသနံ၊ မြတ်စွာထုရားပရိ
 ယတ္တိသာသနာတော်ကို၊ သုဏ္ဍာတိ၊ သင်ခြင်းနာခြင်းစသည်ကိုပြု၏၊ သော
 ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နဘာ၊ ကောင်းကင်မှ၊ ပထဝီ၊ မြေသည်၊ အာရ
 ကာယထာ၊ ဝေးသကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ ပရိပတ္တိသဒ္ဓမ္မာ၊ အာရကာ၊ ဝေးသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဥပါရမ္မိတ္တော၊ သူတပါးတို့အား အပြစ်တင်လိုသော
 စိတ်ရှိသော၊ ဒုဗ္ဗေဝေ၊ ပညာမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇိနသာသနံ၊ မြတ်စွာထု
 ရားပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို၊ သုဏ္ဍာတိ၊ သင်ခြင်းနာခြင်းစသည်ကိုပြု
 ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာဠပက္ခေ၊ လဆုက်ပက္ခ၌၊ စန္ဒိမာ၊ စ
 သည်၊ ပရိဟာယတံ၊ ဣဝ၊ အရောင်အဝါမှတနေ့တခြားယုတ်သကဲ့သို့၊ သဒ္ဓ
 မ္မာ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသောလောကုတ္တရာတရားရှေးအတို့၌ဖြစ်သောသဒ္ဓါသီ
 ထရသောသူတော်ကောင်းတရားမှာ၊ ဟာယတိ၊ ယုတ်၏။ ။ ဥပါရမ္မိတ္တော၊
 သူတပါးတို့အားအပြစ်တင်လိုသော စိတ်ရှိသော၊ ဒုဗ္ဗေဝေ၊ ပညာမဲ့သော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဇိနသာသနံ၊ မြတ်စွာထုရား ပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို၊ သု
 ဏ္ဍာတိ၊ သင်ခြင်းနာခြင်းစသည်ကိုပြု၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 အပ္ပောဒကော၊ ရေမှကင်းသောအရပ်၌၊ မစ္ဆော၊ ငါးသည်၊ သုဏ္ဍာတိ၊ ထထာ၊

ခြောက်ကတ်၍သေသံကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ သဒ္ဓဗ္ဗာ၊ သုတေသ်ကောင်း
 တရားမှ၊ ပရိသုဿတိ၊ ကိုယ်ပိတ်တို့ကိုနှိပ်စက်စေတတ်သောပိတ်ပါမော
 ဇ္ဇအစရှိသော ကုသိုလ်ဓမ္မမှခြောက်၏။ ဥပါရုတ္တပိတ္တော၊ သူတပါးတို့
 အားအပြစ်တင်လိုသောပိတ်ရှိသော၊ ရုဗ္ဗေဝေ၊ ပညာမဲ့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဇိနဿသနံ၊ မြတ်စွာဘုရားပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို၊ သုဏာတိ၊ သင်ခြင်း
 နာခြင်းစသည်ကိုပြု၏။ သောပုဂ္ဂဿေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ခေတ္တော၊ လယ်၌၊
 ဝိဇံ၊ ပျိုးအပ်သောပျိုးစေ့သည်၊ ပုတိကံ၊ ပုတ်ခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ နဝိ
 ခူဘတိယထာ၊ အပင်အရွက်အသီးစသည်ဖြင့်မပွားမစည် မပင်သကဲ့သို့၊
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ သဒ္ဓဗ္ဗေ၊ ပရိယတ္တိဟုဆိုအပ်သောသုတေသ်ကောင်းတရား
 ၌၊ နဝိခူဘတိ၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာမဂ်ဥာဏ် ဖိုလ်ဥာဏ်ဟုဆိုအပ်
 သောပွားစီးခြင်းသို့မရောက်။ ယေဝေ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း၊ တု
 ဌေနပိတ္တေန၊ ဝမ်းခြောက်သောပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇိနဿသနံ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားပရိယတ္တိသာသနာတော်ကို၊ သုဏာတိ၊ သင်ခြင်းနာခြင်းစသည်ကိုပြု
 ၏၊ သောပုဂ္ဂဿေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ အာသဝေ၊ အာ
 သဝေါတရားတို့ကို၊ ခေပေဝတ္တာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ် အစွမ်းဖြင့်ကုန်စေ၍၊
 အကုပ္ပတံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သန္တိကတ္တာ၊ မျက်မှောက်ပြု၍၊ ပရဝံသန္တိံ၊
 မြတ်သောငြိမ်သက်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ အဗ္ဗုပ္ပာရောက်၍၊ အာနာသဝေ၊ အာ
 သဝေါတရားသေးပါးမှကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗာတိ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်
 ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယသဒတ္တောထေရော၊ ယသဒတ္တထေရ်
 သည်၊ ဣမာပဉ္စဂါထာဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အထာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။

ယသဒတ္တထေရဝါဒအနက်ပြီး၏။

(၂၀၈) မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဥပသမ္ပဒါစ၊ ပြုငြင်သဖြင့်ဆယ်ယောက်အ
 စုရှိသောသံဃာကိုစည်းဝေးစေ၍ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ ထဒ္ဓါ၊ ရအပ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ ပိရတ္တော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှလွတ်
 သည်၊ အနာသဝေ၊ အာသဝေါကင်းပြီးသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏။ သောတဂေါ၊ ထို
 မြတ်စွာဘုရားဟို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌော၊ အဝိတိုင်းမှသာဝတ္ထိပြည်
 သို့သွား၍မမြင်ဘူးသေးသော ဘုရားကိုဖူးမြင်ရပြီ၊ ဝိဟာရေစ၊ မြတ်စွာဘု
 ရားကန္တကုဋိတိုက်တော်၌လည်း၊ သဟ၊ အတူတကွ၊ အဝသိံ၊ နေရပြီ၊ တဂေါ
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗဟုဒေဝရတ္တိံ၊ များစွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံးအတ္ထာ
 ကာသေ၊ လွင်တီးကောင်၌၊ ဝိတိနာမဟိ၊ လွန်စေပြီ၊ ဝိဟာရကုသလေသော၊
 ဒိဗ္ဗဗြဟ္မအာနန္ဒ အရိယဝိဟာရတို့၌ လိမ္မာတော်မူသော၊ သတ္ထာ၊ မြတ်စွာဘု

ရားသည်၊ ဝိဟာရ၊ နေခြင်း၊ စင်္ကြံသွားခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သောပင်ပန်းခြင်း၊ ကိုယျောက်အံ့သောငှါ၊ ဂန္ဓကုဋိတိုက်တော်သို့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ပါဝိဝိ၊ ဝင်တော်မူပြီ၊ သံဃာဗို၊ လေးထပ်သောဓုကုဋ်ကို၊ သန္တရိတွာန၊ ခင်း၍၊ သေယျံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၏အိပ်ခြင်းနှင့်တူသောအိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏၊ သီဟောကေသရာဇာ၊ ခြင်္သေ့မင်းသည်၊ သေထဂူဟာယံ၊ ကျောက်အတိဖြစ်သောတောင်၏လိုက်ရှု၍၊ ပဟိနဘယဘေရဂေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသောကြောက်ခြင်းဘေးရန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သေယျံ၊ ထကျောနံပါးခြေတခုဖြင့်ခြေထရကိုဖုံးထွင်း၍အိပ်ခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ ပဟိနဘယဘေရဂေါ၊ မိတ်၏ထိတ်လန့်ခြင်းကျက်သီးမွေးညှင်းထခြင်းကိုယ်၏ ထုန်ထွင်ခြင်း အကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကိုပယ်ပြီးသော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သေယျံ၊ ထကျောနံတောင်းဖြင့်လည်းသောင်းစက်တော်မူခြင်းကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြုတော်မူ၏၊ ထတော၊ ထိုထကျောနံတောင်းဖြင့်လည်းသောင်းစက်တော်မူသည်မှ၊ ဝဋ္ဌာယ၊ ထတော်မူ၍၊ ဝိက္ခုရဟန်း၊ ဘာသိတော၊ ငါထုရားဟောတော်မူတိုင်၊ သော၊ ခမ္မော၊ အဋ္ဌကဝဂ္ဂိယသုတ်တရားကို၊ ပရိဘာဝ၊ ငါထုရားအားထင်ရှားဖြစ်စေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့အဇ္ဈတိတော၊ ယုရားရှင်သည်တိုက်တွန်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ကဏ္ဍာဏဝါဏ္ဏရဏော၊ ကောင်းသောလက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသောစကားအစဉ်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ တပည့်သားတော်ဖြစ်သော၊ သောထော၊ သောဏကုဋိကဏ္ဍထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ ထုရားမြတ်၏၊ သမ္ဗုခါမျက်မှောက်တော်၌၊ သန္ဓေံ၊ ဆယ်ခြောက်ပါးသောအဋ္ဌကဝဂ္ဂိယသုတ်ဟုဆိုအပ်သောသုတော်ကောင်းတရားကို၊ အဘာဝိ၊ ဆိုပြီ၊ ပဉ္စက္ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသောဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားတို့ကို၊ ပရိညာယ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောပရိညာတို့ဖြင့်ပိုင်းခြားသိပြီး၍၊ အဗ္ဗသံ၊ နိဗ္ဗာန်၏ခရီးဖြစ်သောရှစ်ပါးသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသောမဂ္ဂင်ကို၊ ဘာဝယိတွာန၊ ပွားစေပြီး၍၊ ပရမံသန္တံ၊ လွန်မြတ်ငြိမ်သက်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဗ္ဗုပ္ပပါပုဏိတွာ၊ ရောက်၍၊ အနာသဂေါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဂေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗိဿတံ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနခတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုရလတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောဏကုဋိကဏ္ဍထေရော၊ သောဏကုဋိကဏ္ဍထေရ်သည်၊ ဣမာပဉ္စဂါထာ၊ ဤငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာဝိတ္ထု၊ ဆိုပြီ၊ သောဏကုဋိကဏ္ဍထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၉) ဂရုနံ၊ ဆရာတို့၏၊ ဝစနညှ၊ ဆုံးမသော အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော စကားကိုထိသော၊ ယောကောဝိ၊ အမှတ်မရှိသော၊ စိရော၊ မြဲမြံသည်ကြည့်

သောပညာရှိသည်၊ ဝသော၊ ဤစကားသည်ကား ဇာတိအစရှိသောဆင်းရဲကို
လွန်၍ ဖြစ်စေသောစကားဟု အလိုသို့လိုက်၍ ကျင့်ရာ၏။ တမိ၊ ထိုအလေးပြု
အပ်သောအရာ၌၊ ပေခံ၊ ချစ်ခြင်းကို၊ ဇနယေထ၊ ဖြစ်စေရာ၏။ သော၊ ထိုသူ
သည်၊ ဘတ္တိမာနာမစ၊ ဆုံးမတိုင်းကျင့်သဖြင့် ထိုသည်ကပ်ခြင်းရှိသောသူ
မည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍိတောစနာမ၊ အသက်မွေးခြင်းအ
ကြောင်းကြောင့်လည်း ထိုဆရာ၏ ဩဝါဒကိုမလွန်သဖြင့် ပညာရှိသောသူ
မည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသာ၊ ထိုဆရာ၏ ဓမ္မေသု၊ အရိယသစ္စာ
လေးပါးတရားကို သိခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သောလောကီလောကုတ္တရာဓမ္မ
တို့၌ ဥတု၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးအတိညာဉ် ခြောက်ပါးပမိုသန္တိဒါညာဏ်လေးပါးသို့
ရောက်သဖြင့် သိ၍၊ ဝိသေသိ၊ အထူးရှိသည်လည်းဖြစ်ရာ၏။ ယံပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာပဒါ၊ အကျင့်၏အန္တရာယ်ကို ပြုတတ်သောအားဖြင့် အပါဒါ
သုဟုရအပ်သော အမည်ရှိကုန်သော အချမ်းအပူပွတ်သိတ်ခြင်းစသောထင်
ရှားသောဘေးရန်ရာဂစသောဖုံးထွင်းသောဘေးရန်တို့သည်၊ ဥပ္ပတ္တိတာ၊
ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဥစ္စာရာ၊ အားကြီးကုန်သည်ရှိသော်၊ နက္ခမ္မယန္တေ၊
သည်းခံနိုင်ခဲ့သောဘေးရန်ဖြင့် တုန်ထွင်စေကုန်၏။ တံ၊ ထိုဘေးကို၊ ပမိုသင်္ခါ
ယ၊ ဆင်ခြင်သဖြင့် တားမြစ်၍၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဒဠ်
ဗလဝထရာဟိ၊ အားကြီးစွာကုန်သော၊ အပဒါဟိ၊ ဘေးရန်တို့ကြောင့်၊
အက္ခမ္မနိယော၊ သည်းခံနိုင်ခဲ့သော ဘေးရန်၌၊ သုခမ္မနိယော၊ သည်းခံနိုင်
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ထာပဝါနာမ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိ
သောမြို့မြို့သောလုံ့လရှိသော သူမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍိ
တောစနာမ၊ ကိလေသာအဘို့ကိုနှိပ်နင်းနိုင်သောပညာအားနှင့်ပြည့်စုံသော
ကြောင့်ပညာရှိမည်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဘူတော၊ ထိုသို့
သောအခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သောသူသည်လည်း၊ အသာ၊ ထိုအလေးအမြတ်ပြု
အပ်သောဆရာ၏ ဓမ္မေသု၊ အရိယသစ္စာလေးပါးတို့ကို သိခြင်း၏အကြောင်း
ဖြစ်သောလောကီ လောကုတ္တရာဓမ္မတို့၌၊ ဥတု၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး အတိညာဉ်
ခြောက်ပါးပမိုသန္တိဒါလေးပါးသို့ရောက်သဖြင့် သိ၍၊ ဝိသေသိ၊ အထူးရှိသော
သူမည်သည်ဖြစ်ရာ၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သမုဓ္မေဝ၊ မြင်း
မိုရ်တောင်ခြေရင်း၌ဖြစ်သောမဟာသမုဒ္ဒရာကဲ့သို့၊ မြို့တော၊ အရပ်ရှစ်မျက်
နှာမှလှသောလေတို့ဖြင့် တုန်ထွင်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍ တည်၏။ အနေဇော၊
ရာဂစသော မြို့မှလည်းကင်း၏။ ဝန္တိ၊ ရပညော၊ သိမ်မွေ့နက်နဲသော ပမိုစွ
သမုပ္ပါဒ်စသောအနက်ကို ထိုးတွင်း၍ သိသဖြင့်နက်နဲသောပညာနှင့်လည်း

ပြည့်စုံ၏။ နိဂုဏတ္ထဒသဝိ၊ သိမ်မွေ့သော အနက်ကိုလည်း မြင်နိုင်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ အသံဟာရိယောစနာမ၊ ကိလေသာဟူသော လေဒိဋ္ဌိတို့၏ အယူ တည်းဟူသော လေတို့ဖြင့် မထွက်မရှား နိုင်သော သူမည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏ္ဍိတောစနာမ၊ အကြွင်းမရှိသော ကိလေသာအတို့ကို နှိပ်နင်း နိုင်သော ပညာအား နှင့် ပြည့်စုံသော ကြောင့် ပညာရှိမည်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အသေ၊ ထိုအလေးအမြတ် ပြုအပ်သော ဆရာ၏။ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မေသု၊ ဧရိယသစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်သော လောကီ လောကုတ္တရာ ဓမ္မတို့၌၊ ဥတွာစ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး အတိညာဉ် ခြောက်ပါး ပဋိသန္တိ ခါလေးပါးသို့ ရောက်သဖြင့် သိ၍လည်း။ ဝိသေသိ၊ အထူးရှိသည် ဖြစ်ရာ၏။ ဗဟုသုတော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ၌ များသော အကြားအမြင် ရှိသည်၏ စွမ်းဖြင့် သုတ္တဂေယျစသော တရားတို့၌ များသော အကြားအမြင် ရှိသော အဖြစ်သည် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဓရောစ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ဓမ္မကို ဆောင်ခြင်း ငှါစွမ်း နိုင်သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဓမ္မသာ၊ ကြားအပ်တိုင်း သင်အပ်တိုင်း သော တရား၏။ အနုဓမ္မစာရိစ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားအား ထွေသော ငှေးအဖို့၌ ဖြစ်သော အကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလရတင် အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း တရားကို ကျင့်တတ်သည့် လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဂဇ္ဇနံ၊ ဆရာတို့ကို၊ နိဿာယ၊ ခြံ၍၊ အနုဓမ္မစာရိ၊ ထိုလောကုတ္တရာတရားအား ထွေသော အကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တာဒိသော၊ ထိုဆရာနှင့် တူသော သဘောရှိသော၊ ပဏ္ဍိတောစနာမ၊ ပညာရှိမည် သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အသေ၊ ထိုအလေးအမြတ် ပြုအပ်သော ဆရာ၏။ ဓမ္မေသု၊ ဧရိယသစ္စာလေးပါးတရားကို သိခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော လောကီလောကုတ္တရာတရားတို့၌၊ ဥတွာစ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့် သိ၍၊ ဝိသေသိ၊ အထူးရှိသော သူမည်သည် ဖြစ်ရာ၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ တာသိတဿ၊ ထူးဆန်းဟောတော်မူအပ်သော ပရိယတ္တိဓမ္မ၏။ အတ္ထံ၊ ဤအရာ၌ သိသကိုဟော၏ ဤအရာ၌ သမာဓိကိုဟော၏ ဤအရာ၌ ပညာကိုဟော၏ ဟူသော အနက်ကို၊ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ အတ္ထုပ္ပ၊ ဆိုပြီးသော နည်းဖြင့် ပရိယတ္တိဓမ္မ၏ အနက်ကိုလည်း။ ဥတွာစ၊ ဤအရာ၌ သိသကိုဟော၏ စသော နည်းဖြင့် သိ၍၊ တထာ၊ ထိုတရားဟောတိုင်း သော အခြင်းအရာဖြင့် ကရောတိ၊ ကျင့်ခြင်းကို ပြု၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထုပ္ပကာရော၊ အနက်အထူးကို သိသော၊ ပဏ္ဍိတောစနာမ၊ ပညာရှိမည်သည်။ ဟော

တိ၊ ဖြစ်၏။ အသား၊ ထိုအထေးအမြတ်ပြုအပ်သောဆရာ၏။ ဓမ္မေသု၊ ယောက်
သောဏုတ္တရာဓမ္မာရှိ၌၊ ဥတုဒ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးစသည်သို့ရောက်သောအားဖြင့်
ထိ၍၊ ဝိသေသိ၊ အထူးရှိသောသူမည်သည်ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကောသိ
ယောထေရော၊ ကောသိယထေရ်သည်။ ဣမာပဉ္စဂါထာယော၊ ဤငါးပါး
သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ကောသိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

တသား၊ ထိုပဉ္စကနိပါတ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံးသည်ကား၊ ရာဇဒက္ကော၊ ရာဇ
ဒက္ကထေရ်လည်းကောင်း၊ သုဘူတောစ၊ သုဘူတထေရ်လည်းကောင်း၊ ဂိရိ
မာနန္ဒသုမနောစ၊ ဂိရိမာနန္ဒထေရ်သုမနထေရ်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇောစ၊ ဝဇ္ဇ
ထေရ်လည်းကောင်း၊ ကဿပေါထေရောစ၊ ကဿပထေရ်လည်းကောင်း၊
ဂယာကဿပဝတ္ထမိ၊ ဂယာကဿပထေရ်ဝတ္ထမိထေရ်လည်းကောင်း၊
ဝိဇ္ဇိဟော၊ ဝိဇ္ဇိဘထေရ်လည်းကောင်း၊ ယသဒက္ကောစ၊ ယသဒက္ကထေရ်
လည်းကောင်း၊ သောဏောစ၊ သောဏကုမ္ဘိကတ္ထထေရ် လည်းကောင်း၊
ကောသိယသဝ္ဗယော၊ ကောသိယမည်သောထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိဣ
ဒံ၊ ဤသည်မျှင်တည်း။ ။ ဣတေတိပဉ္စကနိပါတေ၊ ဤပဉ္စကနိပါတ်၌၊
ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကား၊ သဗ္ဗိစပဉ္စဂါထာယော၊ ခြောက်ဆယ့် ငါးဂါထာ
တို့တည်း၊ ထေရော၊ မထေရ်တို့ကား၊ ဣဒမ၊ ထကျိပ်နှစ်ယောက်တို့တည်း၊
ပဉ္စကနိပါတော၊ ပဉ္စကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ပဉ္စကနိပါတ်ပြီး၏။

ဆက္ကနိပါတ်။

☞ (၂၁၀) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယသသိနော၊ ဣတိဝိ
သောဘဂဝါ၊ အရဟံအစရှိသည်ဖြင့် နတ်နှင့်တကွသော လူ၌ဟုတ်မှန်သော
အတိုင်းပြန်၌ သောဏျော်စောခြင်းရှိတော်မူထသော၊ ဂေါတမဿ၊ ဂေါတ
မန္တယံဖြစ်တော်မူသောထုရားမြတ်စွာ၏၊ ပါဠိတိရုနိ၊ နဂါးမင်းကန်ဆုံးမခြင်း
စသောသုံးထောင်ငါးရာသော ထန်ခိုးပြောဆိုဟာတို့ကို၊ ဗိသ္ဗာန၊ မြင်ရသော
ကြောင့်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှထောက်၊ အရဟတ္တသမ္ဗာပန္နော၊ အရဟတ္တဖိုလ်
သို့ရောက်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်သေး၊ နတဇ္ဇေထိ၊ မမြင်းချောက်သေး၊ တာ
ဝ၊ ထိုမျှထောက်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဣဿာ၊ ဤရဟန်းကြီး၏တပည့်အဖြစ်သို့
ရောက်ချေသော်ငါ့အေး လတ်နည်းလတ္တံ့ ရဟန်းကြီးလတ်များလတ္တံ့ ဟုပြု၊
စူသောအားဖြင့်၊ မာနေနစ၊ အမှုအကြီးဟုလူတို့သမုတ်အပ်၏ဤသို့အစရှိ

သည့်ဖြင့်ထောင်ရွာခြင်းထက္ကတာရှိသောမာန်သည့်၊ ဝဋ္ဋိတော၊ တုညံပတ်
 အပ်သည့်ဖြစ်၍၊ ပဏိပါတံ၊ အရိအသကိးကွယ်ခြင်းကို၊ နအကာထိ၊ မပြု၊
 မမ၊ ငါ၏၊ သက်ပွဲ၊ မှားသောအကြံကို၊ အညာယ၊ သိတော်မူ၍၊ နရသရထိ၊
 လှနတ်တို့ကိုယဉ်ကျေးအောင်ဆုံးမတော်မူတတ်သော မြတ်သော ရုထား
 ထိန်းသဘွယ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာထုရားသည်၊ စောဒေထိ၊ သင်ကား
 ရဟန္တာမဟုတ်ဘဲလျက် ရဟန္တာဟုမိမိကိုယ်ကို အောက်မေ့၏စသည်
 ဖြင့်ငါ့အားနှိပ်တော်မူ၏၊ တတော၊ ထိုနောင်မှ၊ မမ၊ ငါ့အား၊ သံဝေဂေါ၊ မဖြစ်
 မှူးမြဲသော ထိတ်ထန်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတ္တုတော၊ မဖြစ်မှူးမြဲ
 သော၊ လောမဟံသနော၊ ကြိုက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း သည်လည်းကောင်း၊
 အာထိ၊ ဖြစ်လတ်၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဇဓိဝဘူတဿ၊ ရသေ့ဖြစ်သော
 မေမမ၊ ငါ့အား၊ သိန္နိ၊ ထာတ်ပူဇော်သကာ၏ပြည့်စုံခြင်းသည်၊ ပရိတ္တိကာ၊
 ပြီးစေအပ်၏၊ ထံ၊ ထိုထာတ်ပူဇော်သကာပြီးခြင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဒါ၊
 ထိုထုရားမြတ်စွာအဖြစ်တင်တော်မူသောအားဖြင့် ထိတ်ထန်ခြင်းဖြစ်သော
 ကာထ၌၊ နိရုက္ခာ၊ ပထဝီစွန့်၍၊ ဇိနဿသနော၊ မြတ်စွာထုရားသာသနာ၌၊ ပဗ္ဗ
 ဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီး၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးရသေ့ဖြစ်သောအခါ၌၊ ကာမဓာတုံပုရက္ခတော၊
 ကာမသုဂတိရုနစ်ဘုံကို အကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောတဏှာဖြင့် ယစ်ပူဇော်
 သောလူအပေါင်းသည် ကာမလောကကို ပြည့်စေလျက်တည်သည်ဖြစ်၍၊
 ယညောန၊ ယစ်ပူဇော်သောကြောင့် နတ်ပြည်ချမ်းသာကို ခံစားရလတ္တံ့ ဟူ
 သောအကျိုးသည်ပြီးခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်စွဟုဖြစ်သော ယစ်၏ပူဇော်ခြင်းဖြင့်၊
 သန္တုဋ္ဌော၊ ပြီးသောကိစ္စရှိ၏ ဟုမှတ်သောအားဖြင့်နှစ်သက်ခြင်းသည်၊ အ
 ဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ပစ္စာ၊ ရသေ့ရဟန်းပြုသည်မှနောက်ထုရား အဆုံးအမဖြင့်
 ရသေ့တို့၏အယူကိုပယ်၍ စတုသစ္စာကမ္မဋ္ဌာန်းကိုအာ ထုတ်သောကာလ
 ၌၊ ရာဂဉ္စ၊ ရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ၊ ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ မောဟ
 ဉ္စ၊ မောဟကိုလည်းကောင်း၊ သမုဟနိ၊ မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြတ်ပြီး၊ ပုဗ္ဗေ၊
 ဝါသံ၊ ရှေး၌နေထူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏၊ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုအ
 တိညာဉ်ကို၊ ဝိသေ၊ မိတ်၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ ဣန္ဒြိယ၊ ဣန္ဒြိယအတိညာဉ်နှင့်
 ပြည့်စုံသည်၊ ဗရစိတ္တဗျ၊ သူတပါးစိတ်ကိုပိုင်းခြား၍ သိစွမ်းနိုင်သောစ
 ထောပရိယ အတိညာဉ်နှင့် ပြည့်စုံသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဗိဗ္ဗသောတဉ္စ၊ ဗိဗ္ဗ
 သောတအတိညာဉ်သို့လည်း၊ ပါပုဏိ၊ ရောက်ပြီ၊ ယဿ၊ အကြင်အရဟ
 တ္တဖိုလ်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ အဂေါရသ္မာ၊ အိပ်ရာထောင်သော လူ၏
 ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိပ်ရာမထောင်သောရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊

ရဟန်းပြုသည်။ အမြီးဖြစ်၏။ မေမယော၊ ငါသည်။ သောအတ္ထော၊ ထိုအရဟတ္တ
 ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော အကျိုးကို အနုပုတ္တော၊ ရပြီ။ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊
 အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ခြင်းသို့လည်း။ အနုပုတ္တော၊ ရောက်ပြီ။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဥရုဝေလကဿပေထေရော၊ ဥရုဝေလကဿပထေရ်သည်။
 ဣမာဆဂါထာ၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို အဘာသိတ္ထ၊ သိပြီ။

ဥရုဝေလကဿပထေရဝါဒအနက်ပြု၏။

(၂၁၁) ဘောပဗ္ဗဇိတာ၊ အိုရဟန်း၊ ခလောခလတော၊ တလင်းမှ အတိတိ
 ကာပိတိ၊ ကိုသို့ဆောင်၍ ထားအပ်၏။ ဆဂတာ၊ တလင်းပြုရာ အရပ်၌
 တည်သော သာလိ၊ သလေးသည်။ မြိတာ၊ ကျိန္ဒကည်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုထာဝ
 ညေ၊ ရလွယ်သောစပါးရှိသော။ သုဘိက္ခာကာယေ၊ ဝပြောသော အခါ၌ အ
 ဟံ၊ ငါသည်။ ပိဏ္ဍိ၊ ဆွမ်းမျှကို နာလဘောနထထာမိ၊ မရ။ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။
 အဟံ၊ ငါသည်။ ကထံ၊ အသို့။ ကဿံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို ပြုရပါအံ့နည်း။ ဣ
 တိ၊ ဤသို့။ မာရော၊ မာရ်မင်းသည်။ ပရိဟသကောဗ္ဗံ၊ ပျက်ရယ်မှုစကားကို။
 အာဟ၊ ဆို၏။ တံဝေခံ၊ ထိုမာရ်မင်းက ပျက်ရယ်မှုပြုလောစကားကို။ သုတ္တာ
 ကြေး၍၊ ထေရော၊ ထေကိစ္ဆကာရိထေရ်သည်။ အဟံ၊ ငါကား။ အပ္ပမေယျံ၊
 မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော အရဟံအစရှိသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊
 ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ ပသန္ဓော၊ သက်ဝင်ကြည်ညိုခြင်းထက္ခဏာရှိသော
 သဒ္ဓါဖြင့် ကြည်ညိုသောပိတ်ရှိသည်။ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍။ အနုဿရံ၊ အနုဿရန္တော၊
 ဣတိပိသော၊ ဆဂဝါအရဟံ အစရှိသည်ဖြင့် အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့
 သည်ဖြစ်၍။ ပိတိယာစ၊ အဘန်တလဲလဲဘုရားထွင်အာရုံရှိသော နှစ်သက်
 ခြင်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓသရိရော၊ နှံ့သော ကိုယ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတတံ၊
 အခါခပ်သိမ်း။ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ကိုယ်ကို အထက်သို့ တက်သည်ကို ပြု၍ ကောင်းကင်
 သို့ ဖျံခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပမေယျံ၊ မနှိုင်းယှဉ်
 အပ်သော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။ ပသန္ဓော၊ ကြည်ညို
 သောပိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနုဿရံ၊ အနုဿရန္တော၊ သွားကွာတတာစသည့်
 ဖြင့် အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့သျှက်။ ပိတိယာစ၊ အဘန်တလဲလဲဖြစ်သော
 တရားထွင်အာရုံရှိသော နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓသရိရော၊ နှံ့သော
 ကိုယ်ရှိသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သတတံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ကိုယ်၏
 တက်ခြင်းကို ပြု၍ ကောင်းကင်သို့ ဖျံခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သည်လည်း။ အဟော
 သိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပမေယျံ၊ သုပ္ပနိပန္နတာစသည်ဖြင့် မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော
 ကျေးဇူးရှိသော၊ သံစံ၊ သံစာတော်ကို။ ပသန္ဓော၊ ကြည်ညိုသောပိတ်ရှိ

သည့်ဖြစ်၍၊ အနုဿာနံ၊ အနုဿရန္တော၊ သုပ္ပဗိုပန္နော၊ သည့်ဖြင့် အတန်တလဲလဲ
အောက်မှေ့ချက်၊ ဝိတိယာစ၊ အတန်တလဲလဲဖြစ်သော၊ သည့်သျှင် အာရုံရှိ
သောနှစ်သက်ခြင်းဖြင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓသရိရော၊ နှံ့သောကိလိန်သည့်၊ အဟော
ထိ၊ ဖြစ်၏၊ သတတံ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ ဥဒဂ္ဂေါ၊ ကိလိန်၏ တက်ခြင်းကိုပြု၍
ကောင်းကင်သို့ပျံခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သည့်လည်း၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု
ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ အတ္ထောကာသော၊ အရိုးမရှိဟင်းလင်းသောအပြင်၌၊
ဝိဟရထိ၊ နေဘိ၏၊ ဟေမန္တိကာ၊ ဆီးနှင်းကျသောအခါဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမာ
ထိတာ၊ ဤနေရာ၌ အကျွမ်းဝင်သော အချမ်းဖြင့် အလွန်ချမ်းခြင်း ရှိကုန်
သော၊ ရတ္တိယော၊ ညဉ့်တို့သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သိတေန၊ အချမ်းဖြင့်၊ ပရေတော၊ နှိပ်စက်သည်ဖြစ်
၍၊ မာဝိဟညိတ္ထောမာကိယမိ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့မရောက်စေလင့်၊ ဗုထိတဂ္ဂ
ဇ္ဇံ၊ ဝိတ်အပ်သောတံခါးရှက်လည်းရှိသော၊ ဝိဟာရံ၊ ကျောင်းကို၊ တံ၊ သင်
သည်၊ ပဝိသ၊ ဝင်၍နေသော၊ ဧံ၊ ဤသို့နေသည်ရှိသော်၊ တေ၊ သင်ရဟန်း
အား၊ သုဝိဟာရော၊ ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်၊ တဝိသထိ၊ ဖြစ်ရလတ္တံ့၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာရော၊ မာရ်သည်၊ အာဟာ၊ ဆို၏၊ မာရ၊ မာရ်မင်း၊ အဟံ၊
ငါသည်၊ စတသော၊ အပ္ပမညာသော၊ အတိုင်းမသိသောသတ္တဝါသျှင်အာရုံ
ရှိသောကြောင့် အပ္ပမညာဟုရအပ်သောအမည်ရှိသောထေးပါးသောဗြဟ္မဝိ
ဟာရတို့ကို၊ ဗုထိသံ၊ ရံခါရံခါဝင်စားအံ့၊ တာယံ၊ ထိုဗြဟ္မဝိဟာရတရား
ထေးပါးတို့ဖြင့်လည်း၊ သုဝိတော၊ ကိလိန်နှံ့စေသောအားဖြင့်ချမ်းသာခြင်းရှိ
သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိဟရိယံ၊ နေအံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သိတေန၊ အန္တရဋ္ဌက
ဟုဆိုအပ်သောဆီးနှင်းကျသောအခါ၌ဖြစ်သောအအေးဖြင့်၊ နဝိဟညိသံ၊
အဘယ်မှာပင်ပန်းစွာနေပါအံ့နည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အနိစ္စိတော၊ ဝိတ်၏
တုန်ထုပ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော ဗျာပါဒအစရှိသောတရားတို့ကို ပယ်သော
အားဖြင့်တုန်ထုပ်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော၊ သမာပတ်ချမ်းသာ
ဖြင့်နေသောငါသည်၊ ကေန၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နဝိဟညိသံ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့
ရောက်ပါတော့အံ့နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေကိန္တကာရိထေရော၊ တေကိန္တ
ကာရိထေရ်သည်၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

တေကိန္တကာရိထေရ် ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၂) ယသဘိက္ခုနော၊ အပြင်ရဟန်းအား၊ သဗြဟ္မစာရီသု၊ တူ
သောထိလရှိသော တရားကိုကျင့်ကုန်သော သိတင်းသုံးဘော်တို့၌၊ ဂါရ
ဝေါ၊ သိလစသောဂုဏ်ကြောင့်အထေးအမြတ်ပြုခြင်းသည်၊ နုပထမ္ဘတိနဝိဇ္ဇ

တိ၊ မရှိ၊ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ အပ္ပေါဒကော၊ ရေငှကင်းသော အရပ်၌၊
မဇ္ဈော၊ ငါးသည်၊ ပရိဟာယတိယထာ၊ ယုတ်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအံတူ၊
သဒ္ဓဗ္ဗာ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ၊ ပရိဟာယတိ၊ ယုတ်၏၊ ယဝံသ၊ အကြင်
ရဟန်းအား၊ သဗြဟ္မစာရီသု၊ တူသော သီလစသော တရားကိုကျင့်ကုန်
သောသီတင်းသုံးတော်တို့၌၊ ဂါရဝေါ၊ သီလစသောဂုဏ်ကြောင့် အလေး
အမြတ်ပြုခြင်းသည်၊ ဥပလက္ခတိနိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ အဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ခေတ္တော၊
လယ်၌၊ ဗိဇ္ဇံ၊ ကြံအပ်သောမျိုးစေ့သည်၊ ပူဘိကံ၊ ဝတ်ခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိ
သော်၊ နိဗ္ဗဟတိယထာ၊ အပင်အရွက်အသီးစသည်တို့၏ စည်ပင်ခြင်းသို့
မရောက်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအံတူ၊ သဒ္ဓဗ္ဗေ၊ သူတော်ကောင်းတရားဟုဆို
အပ်သောပရိယတ္တိပရိပတ္တိတရား၌၊ နိဗ္ဗယတိ၊ သမထဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်
နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော အပင်အရွက်အသီးတို့၏ စည်ပင်ခြင်းသို့မရောက်
နိုင်။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ သဗြဟ္မစာရီသု၊ တူသောသီလစသောတ
ရားကိုကျင့်ကုန်သောသီတင်းသုံးတော်တို့၌၊ ဂါရဝေါ၊ သီလစသောဂုဏ်
ကြောင့်အလေးအမြတ် ပြုခြင်းသည်၊ ဥပလက္ခတိနိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တဿ၊ ထို
ရဟန်းအား၊ ဓမ္မရာဇဿ၊ တရားမင်းတရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်
၌၊ နိဗ္ဗာနာ၊ နိဗ္ဗာန်တရားမှ၊ အာရကာ၊ ဝေးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယဿ၊
အကြင်ရဟန်းအား၊ သဗြဟ္မစာရီသု၊ တူသောသီလရှိသော တရားကိုကျင့်
ကုန်သောသီတင်းသုံးတော်တို့၌၊ ဂါရဝေါ၊ သီလစသောအကြောင်းကြောင့်
အရိုအသေ ပြုခြင်းသည်၊ ဥပလက္ခတိနိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊
မဟောဒကော၊ များသောရေရှိသောအရပ်၌၊ မဇ္ဈော၊ ငါးသည်၊ နိဗ္ဗဟာယတိ
ယထာ၊ အသက်ရှည်ခြင်းစသည်မှ မယုတ်သကဲ့သို့၊ သဒ္ဓဗ္ဗာ၊ သူတော်
ကောင်းတရားဟုဆိုအပ်သော ပရိယတ္တိ ပရိပတ္တိ ပရိဝေဒသဒ္ဓမ္မ၌၊ နိဗ္ဗဟာ
ယတိ၊ မယုတ်၊ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ သဗြဟ္မစာရီသု၊ တူသောသီလ
စသောတရားကိုကျင့်ကုန်သောသီတင်းသုံးတော်တို့၌၊ ဂါရဝေါ၊ သီလစ
သောအကြောင်းကြောင့်ရှိသေခြင်းသည်၊ ဥပလက္ခတိနိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ တဿ၊
ထိုရဟန်းအား၊ ခေတ္တော၊ လယ်၌၊ ဘဒ္ဒကံ၊ ကောင်းစွာထွမ်း၍ကောင်းစွာသွေ့
သဖြင့်ကောင်းသော၊ ဗိဇ္ဇံ၊ မျိုးစေ့သည်၊ ဝိဗ္ဗဟတိယထာ၊ ကောင်းစွာလာ
သဖြင့်အပင်အရွက်အသီးတို့၏ စည်ပင်ခြင်းသို့ရောက်သကဲ့သို့။ တထာ၊
ထိုအံတူ၊ သဒ္ဓဗ္ဗေ၊ ပရိယတ္တိပရိပတ္တိဟုဆိုအပ်သောသူတော်ကောင်းတရား
၌၊ ဝိဗ္ဗဟတိ၊ သမထဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟုသော အရွက်အပွင့်အသီး
တို့၏စည်ပင်ခြင်းသို့ရောက်၏။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန်းအား၊ သဗြဟ္မ

စာရီသု၊ တုသောဝိထဝံသောတရားကို ကျင့်ကုန်သောဝိတင်းသုံးဘော်
တို့၌၊ ဂါရုဇေ၊ သီလစသောအကြောင်းကြောင့် ရိုသေခြင်းသည်၊ ဥပဇ္ဇ
တိဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ ထဿ၊ ထိုရဟန်းအား၊ ဓမ္မရာဇဿ၊ ထူးဆန်းသောရား၏၊
သာသနော၊ အဆုံးအမဖြစ်သောသာသနာတော်၌၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သော၊ နိဗ္ဗာန်၏၊
သန္တိကော၊ အနီးဖြစ်သော မင်္ဂလိယဟူသောတရား၌၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ မဟာနာဂေါ၊ ထေရော၊ မဟာနာဂ ထေရ်သည်၊ ဣမာဆဂါထာ၊
ဤခြောက်ပါးသောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

မဟာနာဂထေရ်ဂါထာအနက်ပြု၏။

(၂၁၃) ကုလ္လော၊ ကုလ္လရဟန်း၊ သိဝထိကံ၊ သင်းချိုင်းသို့၊ ဂတံ၊ သွား
၍၊ ဥဇ္ဈိတံ၊ စွန့်အပ်သော၊ ဣတ္ထိံ၊ ပြည့်တန်ဆာမိန်းမ အသေကောင်ကို၊ အဗ္ဗ
သံ၊ မြင်ရ၏၊ သုသာနတ္ထိံ၊ သုသာန်၌၊ အပဓိဋ္ဌံ၊ စွန့်အပ်သော၊ ဝိတ္ထံ၊ ဝဲကွက်
ခြင်းမရှိပစ်ချအပ်သော၊ ကိမိဟိ၊ ပိုးလောက်တို့ဖြင့်၊ ဗုဇုပုရိတံ၊ ပြည့်သည်၊
ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခဇ္ဇန္တိံ၊ ခဲသော၊ ဣတ္ထိံ၊ မိန်းမအသေကောင်ကို၊ အဗ္ဗသံ၊ ငါ
မြင်ရပြီ။ ။ ကုလ္လော၊ ကုလ္လရဟန်း၊ အာတုရံ၊ အထူးထူးအပြားပြား ဆင်းရဲ
ခြင်းတို့ဖြင့်မပြတ်နှိပ်စက်အပ်သော၊ အသုစိံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းမှကင်းသော၊
ပူတိံ၊ မကောင်းသော အနံ့ရှိသော၊ ဥဗ္ဗရန္တိံ၊ အမာဝတို့မှ မစင်ဖြင့်ပိုစီး
ခြင်းရှိသော၊ ပဗ္ဗရန္တိံ၊ အော်အမာဝ၌ထက်ဝန်းကျင်မှမစင်ဖြင့်ပိုစီးသော၊
ဗာထနံ၊ မိုက်စွာကုန်သော ပုထုဇဉ်တို့သည်၊ အဘိနန္ဒိတံ၊ တဏှာဒိဗ္ဗိတို့ဖြင့်
ငါ၏ကိုယ်ဟုဝင်၍ အလွန်နှစ်သက်ခြင်းရှိသော၊ ဣမံသမုဿယံ၊ ဤကိုယ်
ကို၊ ပဿ၊ ရှုသော၊ ဓမ္မာဒါသံ၊ တရားတည်းဟူသောကြေးမုံကို၊ ဂဟေ၊ တွာန
ယု၍၊ ဥာဏဒဿနပတ္တိယာ၊ ဝိပဿနာဥာဏ်အမြင် မဂ်ဥာဏ်အမြင်ကိုရ
ခြင်းငှါ၊ တုဏ္ဏိံ၊ နိဗ္ဗသာရအစရှိသည်မှကင်း၍ အချည်းနှီးသော၊ သန္တရဗာ
ဟိရံ၊ မိမိသန္တာန် သူတပါးသန္တာန်နှင့် တကွဖြစ်သော၊ ဣမံကာယံ၊ ဤအ
ကောင်ပုပ်ကို၊ ပဗ္ဗဝေက္ခိံ၊ ပဗ္ဗဝေက္ခထ၊ ဥာဏ်မျက်စိဖြင့် အဘန်တလဲလဲ
ကြည့်ရှုသော၊ ။ ဣမံယထာ၊ ဤငါ၏ အကောင်ဟု ဆိုအပ်သောမတင့်
တယ်သော ဇိဝိတိန္ဒြေဝိညာဉ်တို့၏ကပ်ရာဖြစ်သော အထူးထူးအပြားပြား
သောမျက်စာညှိသည်တံလျှပ် ဥပမာရှိသောကိုယ်ကဲ့သို့၊ ထဿ၊ ထိုအတူ၊
တေံ၊ ဤသေသော အကောင်သည်၊ အနုပဂမနံ၊ ရှေး၌ထိုထိုခဲပြီးသော အ
သက်ဝိညာဉ်တို့၏မကပ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧတရဟိ၊ ယခုအခါ၌၊
တေံသရိရံ၊ ထိုကိုယ်သည်၊ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုအသက်ဝိညာဉ်စသည်တို့၏၊
အပဂမနတံ၊ ဝဲအပ်သောပိတ်ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထဿ၊

ထိုအတူ၊ ဣဒါဏိကိုယ်သည်လည်း၊ အပဂမနတံ၊ ထိုအသက်
 ပိညာဉ်စသော တရားတို့၏ ဖဲအပ်သည်အဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အ
 ခေါ၊ ချက်မအောင်နှင့်၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ အသုပိ၊ မစင်ကြယ်
 သည်။ ခုဂ္ဂန္တော၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသည်။ ဇေဂ္ဂန္တော၊ စက်ဆုပ်
 ရှိရာတွင်အမြဲမရှိခြင်းဆင်းရဲခြင်းအစိုးမရခြင်းသဘောရှိသည်။ ဟောတိ
 ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဥဒ္ဓံ၊ ချက်မှအထက်၌ ဖြစ်သောကိုယ်သည်။ အသုပိ
 အာဒိသဘာဝေါ၊ မစင်ကြယ်ခြင်းစသောသဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဥဒ္ဓံ၊ ချက်မှအထက်၌ ဖြစ်သောကိုယ်သည်။ အသုပိအာဒိသဘာဝေါ၊ မစင်
 ကြယ်ခြင်းစသောသဘောရှိသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထာ၊
 ထိုအတူ၊ အခေါ၊ ချက်မှအောက်ဖြစ်သောကိုယ်သည်။ အသုပိအာဒိသဘာ
 ဝေါ၊ မစင်ကြယ်ခြင်းစသော သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒိဝါ၊
 နေအခါ၌၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ အသုပိပုဂ္ဂရတိယထာ၊ မျက်စိမှ
 မစင်ကြယ်သောမျက်ချေးယိုသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်အခါ၌
 အသုပိပုဂ္ဂရတိ၊ မျက်စိမှမစင်ကြယ်သောမျက်ချေးသည်ပို၏။ ရတ္တိံ၊ ညဉ့်
 အခါ၌၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ အသုပိပုဂ္ဂရတိယထာ၊ မျက်စိမှမစင်
 ကြယ်သောမျက်ချေးသည်ပိုသကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌၊
 အသုပိပုဂ္ဂရတိ၊ မျက်စိမှမစင်ကြယ်သောမျက်ချေးယို၏။ ပုရေ ဂှေ၊ ပျိုနုစဉ်
 ကာလ၌၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်။ အသုပိအာဒိသဘာဝေါ၊ မစင်
 ကြယ်ခြင်းစသောသဘောရှိသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထာ၊
 ထိုအတူ၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်အိုမင်းသောကာလ၌၊ အသုပိအာဒိသဘာဝေါ၊ မစင်
 ကြယ်ခြင်းစသော သဘောရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပစ္ဆာ၊ နောက်အိုမင်း
 သောကာလ၌၊ အသုပိအာဒိ သဘာဝေါ၊ မစင်ကြယ်ခြင်းစသော သဘော
 ရှိသည်။ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပုရေ၊ ပျိုနု
 စဉ်ကာလ၌၊ အသုပိအာဒိ သဘာဝေါ၊ မစင်ကြယ်ခြင်း စသောသဘော
 ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဓမ္မံ၊ တောထုဗ္ဗကအင်္ဂါရ
 တရားကို၊ ဝိပဿတော၊ သမထဝိပဿနာအစုံကိုပြု၍ ဣန္ဒြေတို့၏တူသော
 သဘောရှိသော ဝိပဿနာဖြင့် အဖြစ်အပျက်ကို ရှုသော ယောဂါဝစရ
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဧကဝ္ဗပိတ္တဿ၊ တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသော၊ ယာဒိဿ၊
 အကြက်သို့သဘောရှိသော၊ ရတိ၊ မြေထွေချော်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဒိ
 ဝိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောသူသည်။ ရတိယာ၊ တရား၌ မြေထွေချော်ခြင်း၏။ က
 လံ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်စိတ်၌ တစိတ်မျှကိုလည်း၊ နုဥပေတိယထာ၊ မငြိမကပ်

သက္ကံသို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ပဉ္စဝီကေနတုရိယေန၊ အင်္ဂါငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံ
သောတုရိယာမျိုးဖြင့်၊ ပရိစာရိယမာနဿ၊ မွေ့လျော်စွာပင်သော၊ ကာမသု
ခါဒါနော၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံခံစားသော၊ ဣဿရိယဇနဿ၊ စည်း
စိပ်ရှိသောသူ၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုရူပါရုံ၌ မွေ့လျော်သောချမ်းသာသည်၊ နဟော
တိ ထိုဘုရား၌မွေ့လျော်ခြင်းကဲ့သို့ ကောင်းသောမွေ့လျော်ခြင်းမည်သည်
မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကုလ္လောထေရော၊ ကုလ္လထေရ်သည်၊ ဣမာဝဂါထာ၊ ဤ
ခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ကုလ္လထေရ်ဂါထာအနက်ပြု၏။

(၂၀၄) ပမတ္တစာရိနော၊ သတိလွတ်ခြင်းထက္ခဏာရှိသောမေ့လျော့
ခြင်းဖြင့်မေ့လျော့သောအကျင့်ရှိသော၊ မနုဇဿ၊ သတ္တဝါအား၊ မာလဂါဝိ
ယ၊ မာလုမည်သောနွယ်သည်ပွားသည်ရှိသော် ထိုနွယ်မှီရာသစ်ပင်၏ပျက်
စီးခြင်းကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တဏှာ၊ ခြောက်ပါးသောစွါရုကိုမှီ၍ရူပါ
ရုံ၈ သည်တို့၌အဘန်တလဲလဲဖြစ်သောတဏှာသည်၊ ပဇေတိ၊ ပွား၏၊ သော၊
ထိုတဏှာ၊ နိုင်ငံသို့လိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဝတိဝေဝတိ၊ အဘန်တလဲ
လဲကဝယ်ဘဝကြီးသို့ ပြေးရ၏။ ယထာကိံ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊
ပဝနသ္မိံ၊ တောဒုတ်၌၊ ပလံ၊ သစ်သီးကို၊ ဣန္ဒိဣန္ဒိန္ဒော၊ အလိုရှိသော၊ ပါန
ရော၊ မျောက်သည်၊ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏၊ ကောဟုရာ၊ တခုသောသစ်ခက်မှ၊
ဂစ္ဆန္တော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုသစ်ခက်ကို၊ ရမ္ဘိတွာ၊ ထွတ်၍၊ ဟုရံ၊
တပါးသောသစ်ခက်ကို၊ ဂဏှာတံ၊ ယူ၍၊ တံ၊ ထိုသစ်ခက်ကို၊ မုပ္ဖိတွာ၊ ထွတ်
ပြဲ၍၊ အညံ့သာခံ၊ တပါးသောသစ်ခက်ကို၊ အလတိတွာ၊ မရသောကြောင့်၊
နိသိန္နာတိ၊ ထိုင်နေ၏ဟူ၍၊ ဝတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သောအဖြစ်သို့၊ နာပဇ္ဇတိယ
ယာ၊ မရောက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တဏှာဝသိကောပုဂ္ဂလော၊
တဏှာနိုင်ငံသို့လိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟုရာဟုရံ၊ ဤအာရုံ၌သည်ထိုအာ
ရုံသို့ထိုအာရုံ၌သည်တပါးသော အာရုံသို့၊ ဝေဝန္တော၊ ပြေးသည်ရှိသော်၊
အာရမ္မဏံ၊ အာရုံကို၊ အလတိတွာ၊ မရသောကြောင့်၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊
အပဝတ္တံ၊ မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ပတ္တောတိ၊ ရောက်၏ဟူ၍၊ ပတ္တဗ္ဗတံ၊ ဆိုအပ်သော
အဖြစ်သို့၊ နအာပဇ္ဇတိ၊ မရောက်၊ ယံပုဂ္ဂလံ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သောဇဗ္ဗိံ၊
ထိုတဏှာဟုဆိုအပ်သောသူယုတ်သည်၊ သဟတိအဘိဘဝတိ၊ နှိပ်စက်
၏၊ သောကော၊ သောက၌၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဝိသတ္တိကာ၊ အဆိပ်ပွင့်
အဆိပ်သီးကိုသုံးဆောင်သဖြင့် သေခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့ ရူပါရုံအစရှိ
သည်တို့၌တပ်တတ်ငြိတတ်သောကြောင့် ဝိသတ္တိဟုဆိုအပ်သောခြောက်

စွါရန္တိဖြစ်သောတဏှာသံညံ၊ သဟာဟိအဘိဘဝတိ၊ နှိပ်စက်၏၊ တသးပုဂ္ဂလ
 သာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သောကာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၊ မဝစန္ဒိ၊ ပွားခြင်းသို့
 ရောက်ကုန်၏၊ ယထာကိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝနေ၊ တော၌၊ ဝနပူ
 နံ၊ အတန်တလဲလဲ၊ ဒေဝေ၊ မိဗန်းသည်၊ ဝသန္တေ၊ ရွာသည်ရှိသော်၊ ဗိရဏံ၊
 ပြိတ်မြက်သည်၊ အဘိဝစံအဘိဝစးန္တော၊ ပွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံဟထာ၊ ထို
 အတူ၊ ဝဇ္ဇမူလကာ၊ ဝဋ်လျှင်အရင်းရှိကုန်သော၊ ထောကာ၊ ထောကတို့သည်
 အဘိဝစန္ဒိ၊ ပွားကုန်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧတံ၊ ဤသို့အပ်
 ခဲ့ပြီးသောအပြားရှိသော၊ ဇန္တိ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒုရန္တယံ၊ လွန်နိုင်စွန်နိုင်ခြင်း
 ဌာနိယဉ်းသော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ လောကေ၊ ထောက၌၊ သဟာဟိအဘိဘ
 ဝတိ၊ နှိပ်စက်နိုင်၏၊ တဗျာပုဂ္ဂထာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်မှ၊ ဝဇ္ဇမူလကာ၊ ဝဋ်လျှင်အရင်း
 ရှိသော၊ သောကာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းတို့သည်၊ မပတန္တိ၊ ကျကုန်၏၊ ယထာနာမ၊
 ဥပမာမည်သည်ကား၊ ပေါက္ခရာ၊ ကြာဖက်ပေါ်မှ၊ ပတိတာ၊ ကူးသော၊ ဥဒ
 ဗိန္ဒု၊ ရေပေါက်သည်၊ နုတိဗ္ဗတိယထာ၊ မတည်သကဲ့သို့၊ နပတိဗ္ဗာတိ၊ ထိုတ
 ဏှာကိုနှိပ်စက်နိုင်သော သူသည် ဝဋ်လျှင်အရင်းရှိသော စိုးရိမ်ခြင်း၌မ
 တည်၊ တံတောနကာရဏေန၊ ထိုသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ ဝါသည်၊
 ဝေါတုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို၊ ဝဒါမိ၊ ဆို၏၊ ဝေါတုမှေကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့
 အား၊ ဘန္တံ၊ တဏှာသို့အစဉ်လိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်ကဲ့သို့ အကျိုးမဲ့သို့မရောက်
 သောအားဖြင့်ကောင်းခြင်းသည်၊ ဟောတီ၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ဧတ္ထတေတ္ထိ
 ဌာနေ၊ ဤအရပ်၌၊ ယာဝယတ္တကာ၊ အကြင်မျှထောက်ကုန်သောသူတို့သည်၊
 သမာဂတာ၊ အညီအညွတ်စည်းဝေးကုန်၏၊ တတ္တကာ၊ ထိုမျှထောက်ကုန်
 သောသူတို့သည်၊ ကိံ ဝေထ၊ အသို့ဆိုကုန်မည်နည်း၊ ဣတိစေ၊ ဤသို့ဆိုပြီး
 အံ၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ မူလံ၊ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော အဓိဇ္ဇာစသောကိ
 လေသာအပေါင်းကို၊ ခဏထ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော ပေါက်
 တူးဖြင့်တူးဖြတ်ကုန်စေ၊ ကိံ ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းမူကား၊ ဥသိ
 ရတ္ထော၊ ပန်းရင်းကိုအလိုရှိသော ယောက်ျားသည်၊ ဗိရဏံဝနံနာမ၊ ပြိတ်
 တောမည်သော၊ ဥသိရ ထတ္တံ၊ ပန်းရင်း၏ရှိရာကို၊ ခဏတိဣ၊ ကြီးစွာသော
 ပေါက်တူးဖြင့်တူးယူသကဲ့သို့၊ ဧဝံဟထာ၊ ထိုအတူ၊ အသော၊ ထိုတဏှာ၏၊
 မူလံ၊ အရင်းဖြစ်သောအဓိဇ္ဇာအစရှိသော ကိလေသာအပေါင်းကို၊ ခဏထ၊
 အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော ပေါက်တူးဖြင့်တူးနှုတ်ပစ်ကုန်စေ၊
 ဝေါတုမှေ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ နန္တံ၊ မြစ်ကမ်းနား၌ ပေါက်သောကျူကို၊
 သောတော၊ ကြီးစွာသောအဟုန်ဖြင့်လာသောမြစ်ရေအယဉ်သည်၊ ဘဗ္ဗတိ

ဣဝ၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ မာရော၊ ကိလေသာမာရ်မဂ္ဂမာရ်ဒေဝပုတ္တမာရ်
 ကို၊ ဝုဒ္ဓုပ္ပန်၊ အတန်တလဲလဲ၊ ဘဒ္ဒိ၊ ဖျက်ဆီးလော၊ မာဘဠတု၊ အရှင်ဘုရား
 တို့အားမဖျက်ဆီးစေစဉ်၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏ စကားတော်ကို၊ က
 ရောထသမ္ပာဒေထ ဆုံးမတော်မူတိုင်းကျင့်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစေကုန်လော့၊
 ဝေ၊ စင်စစ်၊ ခဏော၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမခဏသည်၊ မာဥပ္ပန္နဂါမာတိတ္တမိ၊ မလွန်
 စေစဉ်၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ခဏာတိတာ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမခဏကို လွန်ကုန်သော
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နိရယမိ၊ ဝရေန္တံ၊ သမပ္ပိတာနိပ္ပတ္တိတာ၊ ဖြစ်ကုန်၍၊ သောစန္ဒိ၊
 ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံးစိုးရိမ်ရကုန်၏၊ မမာဒေါ၊ ရူပါရုံစသောအာ
 ရုံတို့၌သတိလွတ်ခြင်းထက္ခတာရှိသောမေဓုဓေယျာခြင်းသည်လည်းကောင်း။
 ရဇော၊ ညစ်နွမ်းခြင်းသဘောရှိသော ရာဂစသောမြူသည် လည်းကောင်း။
 သဗ္ဗဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏၊ မမာဒါနုပတိတော၊ ရာဂစသောအလုံး
 စုံသောမေဓုဓေယျာခြင်းသို့ကျသော၊ ရဇော၊ ရာဂစသောမြူသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊
 ဖြစ်၏၊ အပ္ပမာဒေန၊ မမေဓုဓေယျာခြင်းအကျင့်ဖြစ်သော၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ အရဟတ္တ
 မဂ်ဟူသောဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သည္ဗံ၊ နှလုံးခွံကိုမှီ၍ဖြစ်သောရာဂ
 တည်းဟူသောပြောင့်ကို၊ အဗ္ဗုဟေဥဒ္ဓရေယျ၊ နှုတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာလု
 ကျုပုတ္တောထေရော၊ မာလုကျုပုတ္တ ထေရ်သည်၊ ဣမာဆဂါယာယော၊
 ဤခြောက်ဂါယာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။

မာလုကျုပုတ္တထေရဂါယာအနက်ပြီး၏။

(၂၀၅) ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု
 သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုရဟန်းပြုသောအခါမှ၊ ပဏ္ဍဝီသတိဝဿနံ၊
 နှစ်ဆ ငါးဝါတို့ပတ်လုံး၊ အတ္တရာသဟ်မတ္တိန္ဒိ၊ လက်ဖျစ်ထ တွက်မျှကာလ
 ပတ်လုံးလည်း၊ စေတောသန္တိ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊ အနန္တနဂံဓာတိ
 မရစဘူး၊ စိတ္တသောကဂ္ဂံ၊ စိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊ အလဒ္ဓါ၊ မရသော
 ကြောင့်၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂသည်၊ အဗ္ဗိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်
 ၍၊ ဗာဟာ၊ ထက်နှစ်ဘက်တို့ကို၊ ပဝ္ဂယျ၊ ချီ၍၊ ကန္ဓတော၊ ဝိုကြွေးထွက်၊ ဝိ
 ဟာရာ၊ ကေသျောင်းမှ၊ ဥပနိက္ခမိ၊ အပသို့ထွက်၏၊ နိက္ခမန္တော၊ ထွက်သော်
 လည်း၊ သတ္ထံ၊ ကိုယ်ကိုသတ်အံ့သောလက်နက်ကို၊ အဟာရိသသာမိ၊ မောင်
 အံ့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဇိဝိတေန၊ အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်၊ ကောအတ္တော၊ အဘယ်အ
 ကျိုးရှိအံ့နည်း၊ မာဒိသော၊ ငါကဲ့သို့သောရဟန်းသည်၊ သိက္ခံ၊ သိက္ခာကို၊ ပဝ္ဂ
 က္ခံ၊ ပဝ္ဂက္ခန္တော၊ စွန့်ထွက်၊ ကထံဟိနာမ၊ အဘယ်ကြောင့်လျှင်၊ ကာလံ၊ သေ
 ခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုပါအံ့နည်း၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကိလေသာဘိဘဝေ

ကိလေသာနှိပ်စက်သံညှိသော သံသယမကဏ္ဍံ၊ ရဟန်းတရားကို၊ ကာဝံ၊ ပြု
 ခြင်းငှါ၊ အသမတ္ထတာယ၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဇိဝိတန္တေန၊
 အသက်ရှည်ခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗိန္ဒတိ၊ ပြီးငွေ၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အယံ၊ ငါသည်၊ ခု
 ရုံ၊ သင်ရန်းသွားနှင့်တူသော ထက်စွာသောထက်နက်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊
 မဇ္ဇကမ္ပိ၊ ညောင်စောင်းငယ်၌၊ ဥပါဝိတိ၊ သူတပါးတို့မြစ်အပ်သည်မှစိုး
 သောကြောင့်ဝင်၍နေ၏၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝမနိံ၊ ထည်ကြောကို၊ ဆောတ္တံ၊
 ဖြတ်အံ့သောငှါ၊ ခူရော၊ သင်ရန်းသွားနှင့်တူသောထက်နက်ကို၊ ပရိနိတော
 လည်ထက်၌ထားအပ်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်၏၊ တတော၊ ထိုသေအံ့ဟုလည်
 ကြောကိုဖြတ်အံ့သောငှါ သင်ရန်းသွားကိုဆောင်သည်မှာပရံ၊ နောက်၌၊ မေ
 ငါအား၊ ထောနိသောမနထိကာရော၊ သီလ၏စင်ကြယ်ခြင်း စသောအား
 ဖြင့်တည်ခြင်းသမာဓိကိုစွဲ၍ ဝိပလ္လာနာ၏ အစွမ်းဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊
 ဥဒာန္တထ၊ ဖြစ်ထတ်၏၊ အာဒိနဝေါ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကားလှံသွားမြေဥက္ခောင်း
 ဥပမာရှိကုန်၏အစရှိသောအပြစ်သည်၊ ပါတုရဟု၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ၊ တတော၊
 ထိုအပြစ်ကိုရှုသောဥာဏ်ဖြစ်သည်မှာ၊ နိဗ္ဗိဒါ၊ ပရိဘုရား၌ပြီးငွေသောဝိပဿ
 နာဥာဏ်သည်၊ သမ္ပဘိဋ္ဌထ၊ ကောင်းစွာဖြစ်လတ်၏၊ တတော၊ ထိုနိဗ္ဗိန္ဒဥာဏ်
 ဖြစ်သည်မှာပရံ၊ နောက်၌၊ မေ ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိရမ္ပိ၊ သမထဝိပဿ
 နာမဂ်ဖိုလ်ဥာဏ်၏အစွမ်းဖြင့်ကိလေသာတို့မှလွတ်ပြီးဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညုဘု
 ရားရှင်၏၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရားတော်၏ ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်ကို၊
 ပဿ၊ ရှုသော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသေသာဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို၊ အ
 နုပုတ္တော၊ အစဉ်အတိုင်းရကုန်ပြီး ဗုဒ္ဓဿ၊ ဖြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံး
 အမတော်ဖြစ် သာမဂ်ဟူသောသီတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကကံဂုဏ်တံ၊ သုံးစပ်
 ပြီး ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗဒါသတ္ထောရော၊ သဗ္ဗဒါသထေရ်သည်၊ ဣမာဂဂါ
 ထာ၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။

သဗ္ဗဒါသထေရဂါထာအနက်ပြု၏။

(၂၁၆) ထောကာတိ သာန၊ အိုကာတိ ယာနရဟန်း၊ ဥဇ္ဇေဟိ၊ အိပ်ခြင်း
 မှထထော၊ နိသီဒ၊ ထိုင်သော၊ နိဒ္ဒါဗဟုလော၊ အိပ်ခြင်းများသည်၊ မာအဟု၊
 မဖြစ်သင့်သော၊ ဇာဂမထာ၊ နိုးကြားခြင်းကိုဖြစ်စေသော၊ အထသံ၊ ပျင်းရိ
 သော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ပမတ္ထဗန္ဓု၊ မာဂ်မင်း၏အဆွေဖြစ်သော၊ မဂ္ဂုရာဇာ၊ သေ
 မင်းသည်၊ ကုဓူနု၊ အိုခြင်းနာခြင်းအစရှိသောအထွန်ဖြင့်၊ မာဇိနာတုမာအ
 တိဘာတု၊ မနှိပ်စက်စေလင့်၊ သေဗျထာဝိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ မဟာ
 သမုဒ္ဒာဝဂေါ၊ မဟာသမုဒ္ဒရာ၏ထိုင်းတံပိုးအဟုန်သည်၊ ဝုရိသံ၊ ကူးသော

ယောကျာ်းကို၊ အဘိဘဝတိယထာ၊ အထက်အထက်၌ထားသည်ဖြစ်၍
ထိုတံပိုးကိုမလွန်နိုင်သောယောကျာ်းကို နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံထထာ၊ ထို
အထူး၊ ဇာတိဇရာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းအိုခြင်းတို့သည်၊ တံ၊ သင့်ကို၊ အတိဝတ္ထ
တော၊ အထက်အထက်၌ထွင်းမိုးဘိစီး၏၊ ကာတိယာန၊ ကာတိယာန၊ သော
တံ၊ ထိုသင်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိအား၊ ပုရိသံ၊ ရဟန္တာဟု ဆိုအပ်သော
ယောကျာ်းမည်သည်ကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလော၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
တတော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုထံထက်၊ အညံ၊ တပါးသော၊ တာတံ၊ ကိုးကွယ်ရာ
မည်သည်၊ တ၊ သင်အား၊ နိဗ္ဗတော၊ မရှိသလျှင်ကတည်း။ တသ္မာ၊ ထို
ကြောင့်၊ ပုရိသံ၊ ရဟန္တာဟုဆိုအပ်သောယောကျာ်းမည်သည်ကို၊ ကရော
ဟိ၊ ပြုလော၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဇာတိဇရာ၊ တထာ၊ ပဋိသန္ဓေနေ
ခြင်းဘေးအိုခြင်းဘေးဟုဆိုအပ်သော၊ သင်၊ ငါးပါးအပြားရှိသောကပ်ပြီ
ခြင်းမှ၊ အတိတံ၊ လွန်မြောက်သော၊ ဧတံမဂ္ဂံ၊ ထိုအရိယမဂ်ကို၊ သတ္ထာ၊ သင်
၏၊ ဝရာထုရားသည်၊ ပိဇေယိ၊ ပြီးစေတော်မူ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တသ္မာ၊
ထိုအရဟတ္တဖိုထံကို၊ အဓိဂမာယ၊ ရစေခြင်းငှါ၊ ပုဗ္ဗပရရတ္တံ၊ ပဌမယံပ
ဗ္ဗိမယံပတ်လုံး၊ အပ္ပမတ္တော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီဖြန်းခြင်း၌မပေမလျော့ဘဲ၊ အနုယု
ဗ္ဗသု၊ သတိပညာနှင့်တကွအားထုတ်သော၊ ယောဂံ၊ လုံ့လကို၊ ဒဠံ၊ မြဲမြံစွာ
ကရောဟိ၊ ပြုလောသော၊ ပရိမာနိ၊ ရှေးလူဖြစ်စဉ်အခါကဖြစ်ကုန်သော၊
ဗန္ဓနာနိ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းတို့ကို၊ ပမုဗ္ဗ၊ ထိုကာ
မဂုဏ်ငါးပါး၌ ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသော အားဖြင့်လွတ်သော၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ တံ၊ သင်သည်၊ သံဃာဒိုရုရုဏ္ဏံ၊ တိက္ခသောဇီ၊ ဒုက္ခကိုရုံသေပ
သင်ရန်းဖြင့်ရိတ်အပ်သည်ဖြစ်၍ဦးပြည်သော ရဟန်း၏ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်အ
သက်မွေးခြင်းရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်လေသော၊ ဝိဇ္ဇာရုတိံ၊ ကာမဂုဏ်ချင်း
သာ၌ရှေးကကဲ့သို့ရှူးထူးမွေ့လျော်ခြင်းရှိသည်၊ မာအသိ၊ မဖြစ်လင့်၊ ကာ
တိယာန၊ ကာတိယာန၊ နိန္ဒံ၊ အိပ်မွေ့ခြင်းသည်၊ မာအဟု၊ မဖြစ်စေလင့်၊ မာအ
နုယုဗ္ဗိတ္ထံ၊ ရှေးလူဖြစ်စဉ်အခါ၌ ဖြစ်သောကာမဂုဏ်ငါးပါးတည်းဟူသော
နှောင်ဖွဲ့ခြင်းရှူးထူးမွေ့လျော်ခြင်းအိပ်မွေ့ခြင်းကို မထွဉ်စေကုန်လင့်၊ ဈာ
ယဈာယသု၊ အာရမ္မဏုပနိဗ္ဗာနဈာန်ကိုဝင်စားသော။ ကာတိယာန၊
ကာတိယာနရဟန်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဈာယာဟိ၊ ဈာန်ကိုဝင်စား
လော၊ ဇိနာဟိ၊ ကိလေသာတို့ကိုအောင်စေလော၊ ယောဂက္ခမပထေသု၊
လေးပါးသောယောဂတို့၏ ကုန်ရာနိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော
ဗောဓိဝက္ခိယကရားတို့၌၊ ကောပိဒေါ၊ လိမ္မာသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်လော၊ တသ္မာ၊

၀၀၀

ထိုကြောင့်ဘာဝနံ၊ ဘာဝနာကို၊ ဥသုက္ကာပေန္တော၊ ထုံ့လပြုထွက်၊ အနုတ္တ
 ရံ၊ အဘူမရှိသော၊ ဝိသုဒ္ဓိံ၊ ကိလေသာအပေါင်းတို့၏ဝင်ရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ အပ္ပုယျပါဝုဏောယျာဟိ၊ ရောက်ထေလော၊ ထိတဝါရိနာ
 ကြီးစွာသောနေပေါက်ရှိသောမိခင်းရည်၏ ကျခြင်းဖြင့်၊ ဇောတိ၊ မီးသည်၊
 ပရိနိဗ္ဗုတိဣဝ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ ပရိနိဗ္ဗာဟိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုထေထော၊ ပရိတ္တ
 ရံသော၊ နည်းသောအရောင်ရှိသော၊ ပဇ္ဇေတကရော၊ ဆီမီးသည်၊ ဝါတေန၊
 လေဖြင့်၊ ဝိနပ္ပတေဣဝစ၊ ပျက်စီးသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ လတာ၊ နွယ်သည်၊
 ပစ္စယဝေကလ္လေန၊ ဥတုညီညွတ်ခြင်းမိခင်းစသောအကြောင်းမှကင်းသဖြင့်
 ဝိနပ္ပတေဣဝစ၊ ပျက်စီးသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဣန္ဒဝ
 ဂေါတ္တဣန္ဒ၊ သမာနဂေါတ္တော၊ အစိုးရသောသူနှင့်တူသောအနွယ်ရှိသော၊ တု
 ဝတ္တိ၊ သင်သည်လည်း၊ မာရံ၊ ကိလေသာမာရ်စသောမာရ်ကို၊ အနာဒိယာနော၊
 ထိုမာရ်၏အလိုသို့မလိုက်မူ၍၊ နိဗ္ဗုနာဟိ၊ ဖျက်ဆီးထော၊ ဇေံ၊ ဤသို့ပျက်ဆီး
 သည်ရှိသော်၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ ဝေဒယိဘာသု၊ အလုံးစုံခံစားအပ်
 သောဝေဒနာတို့၌၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဝေဝ၊ ဤ
 ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော၌သာလျှင်၊ သိတိတူတော၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာ
 တည်းဟူသောပူဇော်ခြင်း၏မရှိသဖြင့်ငြိမ်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ကာဝံ၊ သိပ်
 ရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောကာလကို၊ ကင်္ခမာဂမေဟိ၊ မင်္ဂလင်္ဂလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ကာတိယာနောထေရဿ၊ ကာတိယာနေထေရ်အား၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူး
 သည်၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနံ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပေတွာ၊ ရောက်စေ
 ၍၊ ဣမာဟိသဟိဂါထာဟိ၊ ဤမြောက်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ဩဝါဒိ၊ ဆုံးမတော်မူ
 ၍၊ ကာတိယာနေထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၀၇) စက္ခုမတာ၊ မံသစက္ခုဒိဗ္ဗစက္ခုစသော ငါးပါးသောစက္ခုနှင့်
 ဖြည့်စုံတော်မူသော၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊
 ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ သုဒ္ဓေသိတော၊ ဝေနေယျတို့အလိုနှင့်လျော်စွာ
 ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးသံသရာ အကျိုးနိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော မြတ်သောအကျိုးတို့
 ကိုမဖောက်မပြန်ကောင်းစွာပြု၍ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မော၊ သွားကွာတ
 တစသောကျေးဇူးနှင့်ဖြည့်စုံသောကရားထော်သည်၊ သဗ္ဗသံယောဇနာတိ
 တော၊ ကာမရာဂသံယောဇဉ်စသောခပ်သိမ်းသောသံယောဇဉ်တို့ကိုလွန်
 စေနိုင်၏၊ သဗ္ဗဝဠုဝိနာသာနော၊ အလုံးစုံသောကိလေသာဝင်္ဂကမ္မဝင်္ဂိပပါက
 ဝင်္ဂတို့ကိုပျက်ဆီးတတ်၏၊ နိယျာနိကော၊ သံသာရာ၌ကျဉ်ထည်ခြင်းမှထွက်
 မြောက်စေတတ်၏၊ ဥတ္တရဏော၊ သံသရာဟူသောဩဇာမှထုတ်တတ်၏။

တဏှာမူလဝိသောသံနော၊ ကာမစသောတဏှာတို့၏အကြောင်းအရင်းဖြစ်
သောသမိဇ္ဇာကိုခြောက်စေတတ်၏။ ဝိသမူလအာယာတနံ၊ သုံးပါးသောဝေဒ
နာတို့၌တောင့်တခြင်း ခံစားခြင်းကိုပျက်ဆီးတတ်သောကြောင့်အဆိပ်ဟု
ဆိုအပ်သောမူလစိတ်၏ ပျက်စီးခြင်းအရာဖြစ်သော ကြောင့်သူသတ်အိပ်
နှင့်တူသောကံကိလေသာကို၊ ဝေဝတ္ထာ၊ ဖြတ်၍၊ နိဗ္ဗုတိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပေတိ၊
ရောက်စေတတ်၏။ ။ အညာဏမူလ ဘေဒါယ၊ မသင့်သောနှလုံးသွင်း
ခြင်းသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကိုမသိခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောအဓိဇ္ဇာကို
ဝရဇိန်ထက်နက်နှင့်တူသောညာဏ်ဖြင့်ပျက်ဆီးခြင်းငှါ၊ ကမ္မယန္တရိဗာတ
နော၊ ကံဘည်းဟူသောတံခါးကျဉ်ရှိသော အတ္တဘောဟူသောယန္တရားကို
ပျက်ဆီးတတ်၏။ ဝိညာဏာနံ၊ ထိုထိုသို့သောဘဝ၌ပဋိသန္ဓေယူသဖြင့်ထို
ထိုသို့သောဘဝ၌ရှိသောဝိညာဏ်တို့ကို၊ ပရိပ္ပဟေဂဟိတာနိ၊ ယူအပ်ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဥာဏဝဇိနိပါတနော၊ ဥာဏ်တည်းဟူသော
ဝရဇိန်ကို ဘုရင်၍ ထိုကိလေသာတို့ကိုခွဲ၍ လောကုတ္တရာ တရားကိုဖြစ်
စေတတ်၏။ ဝေဒနာနံ၊ သုခအစရှိသော သုံးပါးသောဝေဒနာတို့ကို၊ ဝိညာ
ပနော၊ မတောက်မပြန်သိစေတတ်၏။ ဥပါဒါနုပ္ပမေစနော၊ ကာမဥပါဒါနု
စသော လေးပါးသော ဥပါဒါနုတို့မှ စိတ်သန္တာန်ကို လွတ်စေတတ်၏။
ဘဝံ၊ ကိုးပါးသောဘဝကို၊ အင်္ဂါရကာသုံပ၊ ခဲခဲတော့ကံသောဒီးကျိုးစုကွဲ
သို့၊ ဥာဏောန၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်၊ အနုပဿနော၊ ကပ်၍ရှုသောအားဖြင့် ကုတတ်
၏။ မဘာရသော၊ ငြိမ်သက်မြတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်မရောင့်ရဲခြင်းကို
ပြုတတ်သောသဘောဖြင့်မြတ်သော အရသာနှင့်တူ၏။ သုဂန္တိရော၊ မဆည်း
ဘူးအပ်သော ကုသိုလ်သမ္မာရရှိသော သူတို့သည်ဥာဏ်ဖြင့် ထောက်ရာ
တည်ရာကိုရရှိင်ခဲသောကြောင့် အလွန်နက်နဲ၏။ ဇရာမစ္စုနိဝါရဏော၊ အို
ခြင်းသေခြင်းကိုထည်းတားမြစ်တတ်၏။ အရိယော၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌဂီကော၊
အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂေါ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသမ္မာသင်္ကပ္ပစသောမဂ္ဂင်ရှစ်
ပါးသည်၊ ဒုက္ခုပဿမနော၊ ဝန်ဆင်းရဲကိုငြိမ်းစေတတ်၏။ ဝိဝေဝိတဏော
ဘော၊ မရှိသောအားဖြင့် ချမ်းမြေ့၏။ ကမ္မံ၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကို၊
ကမ္မန္တိ၊ အကျိုးအဖြစ်ကို ပေးတတ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံဟူ၍၊
ဥတ္တာနံ၊ ဝိပါက်၏ ရှေးအတို၌ဖြစ်သော ဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ ဝိပါကဉ္စ၊ အကျိုး
ဟုတ်သည်ကိုလည်း၊ ဝိပါကတော၊ အကျိုးဟုတ်သောအားဖြင့်၊ ဥတ္တာ၊ သိပြီး
၍၊ ပရိစ္စုပ္ပန္နဓမ္မာနံ၊ အဓိဇ္ဇာအစရှိသောအကြောင်းကိုခွဲ၍ဖြစ်ကုန်သောသင်္ခါ
ရအစရှိသောအကျိုးတရားတို့ကို၊ ယောထာဝါလောကဒဿနော၊ မတောက်

မပြန်လော့ကသုံးပါးကို မြင်စေတတ်၏။ မဟာဓမ္မမင်္ဂလော၊ တေးကင်းရာ
 မြတ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်၏။ သန္တော၊ အလုံးစုံသောကိလေသာ
 တည်းဟူသောပူဇော်ခြင်းတို့ကိုလည်း ပြင်းစေတတ်၏။ ပရိယောသာန
 တန္ဒကော၊ အရဟတ္တဖိုလ်တည်းဟူသော ဝိရုတ္တိအနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ခတ်
 သို့ရောက်စေသဖြင့်အဆုံး၏ကောင်းခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိဂဇာ
 လောထေရော၊ ဝိဂဇာလထေရ်သည်။ ဣမာဆဂါထာယော၊ ဤမြောက်ဂါ
 ထာတို့ကို အဘာထိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး။ «ဝိဂဇာလထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၁၀) အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာတိမဒေန၊ ဥဒိပ္ပ
 ဝုဏ္ဏားမျိုး၌ ဖြစ်သောမိဘနှစ်ပါးစုံမှ ကောင်းစွာဖွားသော ငါနှင့်တူသော
 တပါးသော သူမရှိဟု ကုလမာန်ဖြင့်၊ မက္ခော၊ ခက်ထန်သော မာန်ဖြင့်ယစ်
 သည်ဖြစ်၍၊ အာစရိံ၊ ကျင့်ပြီး၊ တောဂဣသရိယေနစ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို
 အစိုးရခြင်းဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ မက္ခော၊ ထောင်လွှားသော
 မာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အာစရိံ၊ သွားပြီး၊ သဏ္ဌာနဝုဏ္ဏရူပေန၊ အလုံးအရပ်၏ပြည့်
 စုံခြင်းဖြင့်သာရွှေသောအဆင်းစသောအရေ၏ ပြည့်စုံခြင်းအင်္ဂါကြီးငယ်
 ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်း၊ မာဒိသော၊ ငါနှင့်တူသောသူသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဒဒမက္ခော၊ အဆင်းကိုစွဲ၍မာန်ယစ်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိစရိတံ
 အာစရိံ၊ သွားပြီး။ အတ္တနောအတ္တနာ၊ မိမိနှင့်၊ သမကံ၊ တူသော၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံ
 တယောက်သောသူသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ အတိရေကဉ္စ၊ ငါထက်လွန်သော
 တစုံတယောက်သောသူသည်လည်း၊ နမညိသံနမညိ၊ ရှိမည်မထင်၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ဗာထော၊ မိတ်သည်ဖြစ်၍၊ အတိမာနဟတော၊ လွန်သောမာန်ဖြင့်တူး
 မြှုပ်နှံသီးအပ်သည်၊ ဗတ္တဒ္ဓေါ၊ အထေးပြုထိုက်သောသူတို့အားမပြုသော
 ကြောင့်အလွန်ခက်ထန်သည်၊ ဥသပိတဓဇော၊ ထောင်အပ်သောမာန်ထည်း
 ဟူသောတံခွန်ရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ မာတရံ၊ အမိကိုလည်းကောင်း၊
 ဝိဘရုဗ္ဗာဒိ၊ အဘကိုလည်းကောင်း၊ ဂရုသမ္ပတေ၊ အထေးအမြတ်ပြုရာသော
 သူဟုသမုတ်အပ်ကုန်သော၊ အညောဝိ၊ တပါးထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံ
 တယောက်သောသူတို့ကိုမျှ၊ မာနတ္ထဒ္ဓေါ၊ ခက်ထန်သော မာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 အနာဒရော၊ ရှိသေခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ နအဘိဝါဒေထိံ၊ ရှိမခိုး၊ ။ ဧဝံ၊
 ဤသို့၊ မာနတ္ထဒ္ဓေါ၊ မာန်ခက်ထန်သည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဝိစရိန္ဒော၊ သွားသည်
 ရှိသော်၊ ဝိနာယကံ၊ ဝေနေယျသတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော်မူတတ်ထ သော၊
 အဂ္ဂံ ဝိသသမာမိစသော ဝုဏ်တို့ဖြင့်မြတ်ထသော၊ သာရထိန် ငရုတ္တံ၊ ဆုံးမ
 ထိုက်သောသူတို့ကို စင်စစ်ဆုံးမတတ်သော သူတို့တက်အလွန်အားဖြင့်

မြတ်သောရထားထိန်းဖြစ်တော်မူထသော၊ အာဒိစ္စံသဒ္ဓါဒိစ္စံဣဒံ၊ နေမင်းကဲ့
 သို့၊ တပန္နံ၊ တလံ၊ မုလောကံသော၊ ရောင်ခြည်တော်ဝန်းစသည်ဖြင့် ထွန်းပ
 တော်မူထသော၊ ဘိက္ခုသံစာပုရက္ခထံ၊ ရဟန်းအပေါင်းတို့၏ ရှေးရှုသော
 အရပ်၌နေတော်မူသော၊ သတ္တဝါ၊ တရားကိုဟောတော်မူသော မြတ်စွာ
 ဆရာ့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်ရသောကြောင့်၊ မာနံမဒဉ္စ၊ မာနံယစ်ခြင်းကို လည်း
 ကောင်း၊ ဆန္ဒေတွာ၊ စွန့်၍၊ ဝိပ္ပဿန္တေန၊ အထူးသဖြင့် ကြည်ညိုစွာသော၊ စေ
 တယာ၊ စိတ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗသတ္တဝါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တမံ၊
 မြတ်တော်မူသောမြတ်စွာဆရာ့ကို၊ သိရသာ၊ ဦးဖြင့်၊ အဘိဝါဒေသိ၊ ရှိခိုး
 ပြီ၊ အဘိမာနောစ၊ လွန်သောမာနံကိုလည်းကောင်း၊ ဩမာနောစ၊ ယုတ်
 သောမာနံကို လည်းကောင်း၊ ပဟိနာ၊ ပယ်အပ်ကုန်ပြီ၊ သုသမူဟတာ၊
 ကောင်းစွာမဂ်ဖြင့်မြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ အတ္ထိမာနော၊ ငါဟူသောမာနံကို၊ သရ
 န္တိန္ဒော၊ အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ်ပြီ၊ သဗ္ဗေ၊ အထုံးစုံကုန်သော၊ မာနုပိဝေ၊ ဧတိမာ
 နုဩရမာနုသဒိသမာနုတို့ကို၊ ဟတာ၊ သတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုရော
 ဟိတပုတ္တော၊ ပုရောဟိတ်ပုတ္တား၏ သားဖြစ်သော၊ ဇေန္တောထေရော၊ ဇေန္တ
 ရထေရ်သည်၊ ဣမဒေဝဂါထာယော၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘ္ဘသိတ္ထ၊
 သိပြီ၊ ဇေန္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

(၂၁၉) အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိ
 သန္ဓေအားဖြင့်၊ သတ္တဝါသိကော၊ ခုနစ်နှစ်သာ ရှိသေးသော၊ ပဗ္ဗဇိတော၊
 ရဟန်းပြုသော၊ နဝေါဒဟရော၊ အထင်သာဖြစ်သောသာမဏေသည်၊ မဟိဗ္ဗ
 ကံ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ ဘိန္ဒုဘိန္ဒု၊ နဂါးမင်းကို၊ ဣန္ဒိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်၊
 အဘိဘဝိတွာ၊ နှိပ်မက်၍၊ နနောဒတ္တာ၊ အနောဒတ္တအမည်ရှိသော၊ မဟာ
 သရာ၊ အိုင်ကြီးမှ၊ ဥပဏ္ဍာယသော၊ ဥပဏ္ဍာယ်ဖြစ်သော အနုရုဒ္ဓါအား၊ တဒါ၊
 ထိုအခါ၌၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အာဟာရာမိ၊ စေတင်၏၊ ဟတော၊ ထိုနေ့ပင်မှ၊ ဝံ၊ ငါ
 ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်တော်မူ၍၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဆရာ့လည်း တော်ပစနံ၊ ဤသို့
 သောစကားကို၊ အဗြဟိ၊ မိန့်တော်မူ၏၊ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ၊ ဥဒက
 ကုတ္တံ၊ ရေအိုးကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ အာဂစ္ဆန္တံ၊ လာထတ်သော်၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ သုသ
 မာဟိတံ၊ ဝိသယဇ္ဈတ္တဖြစ်၍ ဖြစ်သော အပုဟတ္တဗိုလ်သမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာ
 တည်ကြည်သော၊ ဣဝံကုမာရကံ၊ ဤသာမဏေထေရ်ကို၊ ပသ၊ ရှုထော၊ ပါ
 သာဒိကေနဝတ္ထေန၊ မြင်ကုန်သော သူတို့အား ကြည်ညိုတွယ်ကို ဆောင်
 တတ်သော အကုဋ်ဝတ်နှင့် ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍၊ ကထျာဏ၊ ဣရိယာပထော၊
 ပြည့်စုံသော ဣရိယာပုထ်ရှိသော၊ လာမေ၊ ရော၊ သာမဏေသည်၊ ဣန္ဒိယာ

စ၊ ကန်ခိုးဖြင့်လည်း၊ ဝိသာရဒွေ၊ စွမ်းနိုင်သော၊ အာဇာနည်ယောန၊ ယောကျ်ား
 အာဇာနည်အဖြစ်ဖြင့်၊ အာဇာညော၊ သူတပါးကိုစိတ်ကိုသိနိုင်သောမညာရှိ
 သော၊ သာဓုနာ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားသူတပါး အကျိုးစီးပွားကို ပြီးစေတတ်
 သောကြောင့်သူတော်ကောင်း၏အဖြစ်ဖြင့်၊ သာဓုကာရိတော၊ နှစ်ပါးသော
 အစီးအပွားကိုပြီးစေတတ်သောကောင်းသော အာဇာနည်အဖြစ်ကိုပြု၍ဆုံး
 မအပ်သော၊ ဝိနိတော၊ အရဟတ္တမဂ်တည်းဟူသောဝိဇ္ဇာဖြင့်ဆုံးမအပ်သော
 ရဟန္တာအဖြစ်သို့ရောက်ပြီးသော၊ ယောသာမဏေရော၊ အကြင်သူမနုဿာ
 မဏေသည်၊ အနုရုဒ္ဓဿ၊ အနုရုဒ္ဓါထေရ်အား၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ အဝံဒါယ၊ ယူ၍၊
 အဒါသိ၊ ပေး၏၊ ကတကိစ္စေန၊ ပြုအပ်သောကိစ္စရှိသော၊ အနုရုဒ္ဓေန၊ အနုရုဒ္ဓါ
 သည်၊ သိက္ခိတော၊ သင်စေအပ်ပြီးသော၊ သောသာမဏေရော၊ ထိုသာမ
 ဏေသည်၊ ပရမံသန္တံ၊ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိဟတော၊ မျက်မှောက်ပြု၍
 အကုပ္ပဘံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊ မံတိကို၊ သုမနော၊ သုမန
 အမည်ရှိသော၊ သာမဏေရော၊ သာမဏေဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိတာသဝေ၊
 တိဝါ၊ ရဟန်းဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဆန္ဓာဘိညောတိဝါ၊ အဘိညာဉ်ခြောက်
 ပါးနှင့်ပြည့်စုံသောသူဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကောစိပိ၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သော
 သူသည်မျှလည်း၊ မာဇညာတိ မာဇာနေယာတိ၊ မသိစေသဟည်း ဟူ၍၊
 ဣစ္ဆတိအဘိကင်္ဂတိ၊ အလိုရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုမနောထေရော၊ သုမနထေရ်
 သည်၊ ဣမာဆဂါထာယော၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

သုမနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၂၀) သိက္ခ၊ အိုရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဝါထရောဂါထိနိတော၊ ထေ
 အနာဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်လျက်၊ ဂေါစရေလူခေ၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါ မ
 လွယ်သော၊ ဝိဟာရက၊ နနေဝနေ၊ တောကေသျှောင်း၌၊ ပဝိဇ္ဇေ၊ ဝင်နေသည်ရှိ
 သော်၊ ကထံ၊ အသို့ထေနာကို ဖျောက်ခြင်းကိုပြု၍ ချမ်းသာသည်ကို၊ ကရိ
 သတိ၊ ပြုလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိဣမံဂါထံ၊ ဤဂါထာကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အာသာ၊ မိန့်ပြီး၊ အထပတ္တ၊ ထိုနေ့အက်မှ၊ ထေရော၊ နှာတကရနိမထေရ်
 သည်၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဘုရား၊ အထံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝိဂုထေန၊
 ပြန်ပြောသော၊ ဝီတိသုခေန၊ ဈာနဝီတိသုခပထဝီတိသုခဖြင့်၊ ဣမံသရဿ၊ ထံ၊
 ဤကိုထံကို၊ ပရိတ္တာ၊ နှံ့စေ၍၊ လူခွဲ၊ ကြမ်းတမ်းသောတောဇင်္ဃကိုလည်း၊
 အဘိသန္ဓောန္ဓော၊ ဆုံးစေောင်လျက်၊ ကာနနေ၊ တောကေသျှောင်း၌၊ ဝိဟာရိဿ၊
 မိ၊ နေပါအံ့၊ သတ္တဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ ခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့ကိုလည်းကောင်း။
 ဣန္ဒြိယာနိစ၊ သဒ္ဓါစသောငါးပါးသောဣန္ဒြေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဗထာနိစ၊

သဒ္ဓါဇိတ်စသောငါးပါးသော ဇိတ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝေက္ခော၊ ပွား
 စေထုကံ၊ ဈာနသုရမ သမ္ပန္နော၊ အရဟတျာနံဟု ဆိုအပ်သော သိမ်မွေ့သော
 ဈာန်နှင့်ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသော အာသဝေါရှိ သည်
 ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရိသံ၊ နေပါအံ့၊ ကိလေသေဟိ၊ ကိလေသတို့မှ၊ ဝိပုရတ္တံ၊ အထူး
 သဖြင့်လွတ်ထွေးသော၊ သုဒ္ဓိတ္တံ၊ အဆုံးစုံသော ကိလေသတို့မှ စင်ကြယ်
 နေပိတ်ရှိထသော၊ အနာဝိလံ၊ ကိလေသတို့ဖြင့် နောက်ကျခြင်း မရှိ
 သော အရဟတ္တဇိတ် ကိုးအင်္ဂါတို့၊ မပြတ်၊ ပစ္စဝေက္ခန္တော၊ ဆင်ခြင်ချက်၊
 အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရိသံ၊ နေပါအံ့၊ မေ၊ ငါ
 ၏၊ အရဟတ္တပွားအတွင်းသန္တာန်နှင့်လည်းကောင်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ အပသန္တာန်နှင့်လည်း
 ကောင်း၊ ယေ၊ အာသဝေါ၊ အကြင် အာသဝေါကရားတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇိ သု၊ ထင်ရှား
 ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အာသဝေါကရားတို့ကို၊ အသေသာ၊
 အကြွင်းမရှိ၊ ဥဒ္ဓိန္နော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ဖြတ်အပ်ကုန်ပြီ၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ တေ
 အာသဝေါ၊ ထိုအာသဝေါကရားတို့သည်၊ နဝဥပ္ပဇ္ဇေ၊ မဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ပဉ္စက္ခ
 န္ဓာ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို၊ မယာ၊ ငါ သည်၊ ဗရိညာတော၊ ပိုင်းခြား၍ ထိအပ်
 ကုန်ပြီ ဆိန္ဒူမူလံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ဖြတ်အပ်သော ဝဋ်မြက်စိကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ တပါးသော ဘဝ၌ မဖြစ်မူ၍ ကည်ကုန်ပြီ၊ ဒုက္ခက္ခယော၊ ဆင်း
 ရဲ၏ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊ ဒါနုဇ္ဈဒါနံ၊ ယခုအခါ
 ၌၊ ပုနတ္တဝေါ၊ တဖန်တဖန်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နှာက
 ကမုနံထေရော၊ နှာတကမုနံထေရ်သည်၊ ဣမာ၊ ဆဂါထာယော၊ ဤခြောက်
 ဝါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊ ထိုပြီ။

နှာကမုနံထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၂၀) အကောသော၊ မဂ်ဖြင့်ပယ်ဖြတ်ပြီးသော အမျက်ရှိသည်ဖြစ်
 ၍ကင်းသော အမျက်ဒေါသရှိသောသူအား၊ ကုတော၊ အဘယ်ကြောင့်၊
 ကောစေ၊ အမျက်ဒေါသသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ပါစေ၊ ခုအံ့နည်း၊ ဒန္တဿ၊ အ
 ရဟတ္တမဂ်အဆုံးအမဖြင့် ဆုံးမအပ်ပြီးသော၊ သမဇိဝိနော၊ ကိုယ်၏မည်မ
 ညွတ်ခြင်း စသည်တို့ကို အချင်းခပ်သိမ်း ပယ်ပြီးသောကြောင့် ကိုယ်၏ညီ
 ညွတ်ခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ကောင်းသော အသက်မွေးခြင်းရှိသော
 သူအား ခုနစ်ပါးသော အကျိုးရှိသောထူးရာ၌ ပညာအောင် အမြင်ဖြင့်
 ကောင်းစွာအသက်မွေးခြင်းရှိသော၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ အညာယံ၊ အဘိ
 ညောယူစသော တရားတို့ကိုသိ၍၊ ဝိရတ္တဿ၊ အဆုံးစုံသော အာသဝေါမှ
 လွတ်ပြီးထသော၊ ဥပသန္တဿ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာ ဟူသောပူပန်

ခြင်းမှငြိမ်းပြီးထသော၊ တာဒိဒော၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံစသည်၌ သည်းခံခြင်း၊
 လက္ခဏာနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကုတော၊ အာဟယ်ကြောင့်၊
 ကောဓော၊ အမျက်ထွက်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈေယျ၊ ဖြစ်ပါထေ့အံ့နည်း၊ ယော၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကုဋ္ဌံ၊ မိမိအထက်၌ အမျက်ထွက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 ပဗ္ဗိကုဏ္ဍာ၊ တာဝန်ပြန်၍ အမျက်ထွက်၏၊ တသေဝ၊ ထိုမိမိအထက်၌ အ
 မျက်ထွက်သောသူကိုပြန်၍ အမျက်ထွက်သော သူအားသာလျှင်၊ တေန၊
 ထိုပြန်၍အမျက်ထွက်သဖြင့်၊ ပါပိယော၊ ထောက၌ ပညာရှိတို့ ကဲ့ရဲ့ခြင်း
 တမလွန်သောက၌ ခဲ့ဖြစ်သော ဆင်းရဲစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့်ယုတ်မာ
 စွာသော ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကုဋ္ဌံ၊ မိမိအထက်၌ အမျက်
 ထွက်သောသူကို၊ အပဗ္ဗိကုဏ္ဍန္တော၊ တာဝန်ပြန်၍ အမျက်မထွက်သောသူ
 သည်၊ ဒုဇ္ဈယံ၊ အောင်နိုင်ခဲ့သော၊ သင်္ဂံ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော စစ်
 သည်မိုက်ပါကို၊ ဇေတိနာမ၊ အောင်နိုင်သည်မည်၏၊ အတ္တနောစ၊ မိမိ၏
 လည်းကောင်း၊ ပရဿစ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း၊ ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ပါးသောသူ
 တို့၏အတ္တံ၊ ပစ္စုပ္ပန်စီးပွားသံဝရာစီးပွားနှစ်ပါးကို၊ စတိနာမ၊ ကုန်သည်
 မည်၏၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပရသံကုပိတံ၊ သူတပါးကမိမိအထက်
 ၌အမျက်ထွက်သည်ကို၊ ဥတွာ၊ သိထိတ်၍၊ သကော၊ ထိုသူ၌မေတ္တာကိုပွား
 စေခြင်းလျစ်လျူရှုခြင်းဟူသောသတိပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်
 ဖြစ်၍၊ ဥပသမတိ၊ သည်းခံသဖြင့်ငြိမ်းစေ၏၊ သောပုဂ္ဂယော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်
 အတ္တနောစ၊ မိမိ၏လည်းကောင်း၊ ပရဿစ၊ သူတပါး၏လည်းကောင်း၊
 ဥဘိန္နံ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောသူတို့၏၊ ကောဓျာမိ၊ အမျက်တည်းဟူသော
 အနာကို၊ တိကိစ္ဆန္တံ၊ ကုစားနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ယော၊ အကြင်သူ
 သည်၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏၊ အရိယာစာရဓမ္မေ၊ အရိယာတို့ ကုန်အပ်
 သောမေတ္တာဘာဝနာတရား၌၊ အကောဂိဒေါ၊ မလိမ္မာ၊ သော၊ ထိုသူကို၊ ဗာ
 ထောတိ၊ သူရိက်ဟူ၍၊ ဇနာ၊ လူတို့သည်၊ မညန္တိ၊ ငှက်ထင်ကုန်၏၊ ကော
 ဓော၊ အမျက်သည်၊ သစေဥပ္ပဇ္ဈတေ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ ကကရူပမံ၊ ဣဥပမာကို၊ အာဝဇ္ဇအာဝဇ္ဇေယျ၊ ဆင်ခြင်ရာ
 ၏၊ ရသေ၊ ဆွမ်းခဲသွယ်ဟင်းမျိုးအချို့အချဉ်စသောအရသာ၌၊ တဏှာ၊ တစ်
 မင်္ဂမောခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈေယျစေ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်
 သည်ရှိသော်၊ ကဿ၊ ထိုဖြစ်သောတဏှာကို၊ ဝုပသမာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်း
 ဌ၊ ပုတ္တံ၊ သူပင်၊ သား၏အသားဥပမာကို၊ သရသရေယျ၊ အောက်မေ့ရေး၏၊
 တေ၊ သင်၏၊ မိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ကာမေသုစ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌လည်း၊

ဆန္ဒရာဂဝသေန၊ ဖြင်းစွာဘဝသောရာဂ၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဘဝသုဝါကာမဘဝ
 ပစ္စယသောကိုးပါးသောဘဝတို့၌လည်း၊ သစေတေတိ၊ ဘဝသမ္ပတ္တိကိုတောင့်
 တာသည်၏အစွမ်းဖြင့်အကယ်၍ ထွင်စွာဖြစ်ငြားအံ့၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိ
 သော်၊ ကိဋ္ဌာဒံ၊ ကောကံဗေသညံကိုဇားဟတ်သော၊ ဒုပ္ပသံ၊ နွားဆိုးကို၊
 သောတ္တေန၊ ကြီးဖြင့်၊ ထန္တေ၊ တိုင်၌၊ ဗန္ဓိတွာ၊ ချည်ဖွဲ့၍၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ဝ
 သေး၊ အလို၌၊ ဝတ္တေတိယထာ၊ လိုက်စေသကဲ့သို့၊ ဝေံဟထာ၊ ထိုအတူ၊ သ
 တိယာ၊ သတိဟူသောကြီးဖြင့်၊ သမာဓိထန္တေ၊ သမာဓိဟူသောတိုင်၌၊ ဗန္ဓ
 နေန္တာ၊ ချည်ထားထုတ်၊ နိပ္ပံ၊ ထွင်စွာ၊ နိဂ္ဂဟ၊ ကိလေသာမှကင်းစေသဖြင့်၊
 အသိဘ်အတောက်မရှိအောင်နှိပ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗြဟ္မဒတ္တောထေရော၊
 ဗြဟ္မဒတ္တထေရ်သည်၊ ဣမာသဂါထာယော၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အ
 ဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ ဗြဟ္မဒတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၂၂) အဆန္ဒံ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်းမတွင်မပြုမူ၍ ဖုံးထွင်းအပ်သောဒုစ
 ရိုက်တရားကိုကျင့်သောသူသည်၊ အတိဝသတိ၊ အာပတ်ဟူသောမိန့်ပန်း
 ကိလေသာဟူသောမိန့်ပန်းဖြင့်အလွန်စွတ်၏၊ ဝိဝဋံ၊ မဖုံးထွင်းအပ်ထင်ရှား
 ပြုအပ်သောဒုစရိုက်တရားသည်၊ နာထိဝသတိ၊ အာပတ်ဟူသောမိန့်ပန်းကိ
 လေသာဟူသောမိန့်ပန်းဖြင့်အလွန်မစွတ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဆန္ဒံဆန္ဒံထာ၊
 ဖုံးထွင်းအပ်သောအာပတ်ဒုစရိုက်တရားကို၊ ဝိဝရေထ၊ ဟင်းလင်းဖွင့်ရာ
 ၏၊ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဖွင့်ထွင်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ထရားနှင့်
 ဝေျာ်စွာကျင့်ခြင်းဖြင့်၊ တံ၊ ထိုဖုံးထွင်းအပ်သောဒုစရိုက်တရားသည်၊ နာ
 ထိဝသတိ၊ အာပတ်ဟူသောမိန့်ပန်းကိလေသာဟူသော မိန့်ပစ်ဖြင့်မစွတ်၊ ၊
 ထောကော၊ ထူအပေါင်းကို၊ မဂ္ဂုနာ၊ သေမင်းသည်၊ အတ္တဟတော၊ နှိပ်စက်
 အပ်၏၊ ဇရာယ၊ ထိုသတ္တဝါအပေါင်းကိုဖြစ်စေသည်ကစ၍ အထက်၌ထို
 သေခြင်းဆိုခြင်းဖြင့်၊ ပရိဝါရိတော၊ ထွင်းမိုးဘိစီးအပ်၏၊ တဗ္ဗာသလ္လေန၊ တ
 ဗ္ဗာဘည်းဟူသောငြောင့်သည်၊ ဩတိတ္ထော၊ နှုထုံ၏အတွင်းသို့သက်ဝင်
 သဖြင့်နှိပ်စက်ထိုးကျင့်အပ်၏၊ ဣန္ဒြာ၊ အာရုံ၌ထောင့်တခြင်း ရှိသော အလို
 သည်၊ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ရမာပတိတော၊ ထောင်စေအပ်၏၊ ထောကော၊ ထူအ
 ပေါင်းကို၊ မဂ္ဂုနာ၊ သေမင်းသည်၊ အတ္တဟတော၊ နှိပ်စက်အပ်၏၊ ဇရာယ၊
 သေခြင်းကိုဆိုခြင်းဖြင့်၊ ပရိက္ခိတ္တော၊ ခြံရံအပ်၏၊ အတာထော၊ ကိုးကွယ်ရာ
 မရှိသည်ဖြစ်၍၊ နိပ္ပံ၊ အမြဲကာလပတ်လုံး၊ ဟညတိ၊ ဇရာမရဏတို့ဖြင့်နှိပ်
 စက်အပ်၏၊ ယထာကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ တဏှာရော၊ ထိုမင်း
 နှင့်မထျော်သောအမှုကိုပြုသော၊ သတ္တဒေဏ္ဍာ၊ သတ်အပ်သောဒေဏ်ရှိသော

သတ္တဝါသင်္ဃာ၊ အတာဝေတာ၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဟညတိဣဝ၊
မင်းအာဏာဖြင့်သတ်ရာသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ အယံထေရကော၊
ဤထူအပေါင်းကို၊ ဇရာမရထေတိအရိခြင်းသေခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဟညတိ၊ ညည်း
ဆဲနှိပ်စက်၏၊ မဟာဝနေ၊ ကောကြီး၌၊ ဒဗ္ဗမာနေ၊ မီးလောင်သည်ရှိသော်၊
တံ၊ ထိုတောကြီးကို၊ အဘိဘဝန္တာ၊ နှိပ်စက်ကုန်သော၊ အဂ္ဂိန္ဒာဝိယ၊ မီးပုံ
ကြီးကဲ့သို့၊ မဇ္ဈဗျာဓိဇရာ၊ သေခြင်းနာခြင်းအရိခြင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ တ
ယော၊ သုံးပါးကုန်သောတရားတို့သည်၊ သတ္တထေရကံ၊ သတ္တဝါအပေါင်း
ကို၊ အဘိဘဝန္တာ၊ နှိပ်စက်ကုန်ထွက်၊ အာဂစ္ဆန္တိ၊ လာကုန်၏၊ တေ၊ ထိုသေ
ခြင်းနာခြင်းအရိခြင်းတို့ကို၊ ပဗ္ဗဂန္တာ၊ တဘန်ပြန်၍နှိပ်စက်ခြင်းငှါ၊ ဗထံဥ
ဿာယော၊ စွမ်းနိုင်သောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေ၊ ထိုသေခြင်းနာခြင်းအရိ
ခြင်းတို့ကို၊ ပထာယိတံ၊ ကျောက်ကုန်းကိုပြု၍ ထိုမှဤမှပြေးစေခြင်းငှါ၊ ဇ
ဝေါ၊ သျှင်မြန်သောအားနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အပ္ပေနဝါ၊
ချောင်းညှစ်ခြင်းစသော အနည်းငယ်သော ကာလပတ်သုံး ဖြစ်ခြင်းဖြင့်
ထည်းကောင်း၊ ဗဟုကေနဝါ၊ အစုံးစုံသောနေ့ညဉ့်ပတ်စုံး ဖြစ်ခြင်းဖြင့်
ထည်းကောင်း၊ အမေဓံ၊ ဝိပဿနာ၌စုံစုံသွင်းခြင်းဖြင့် အချည်းနှီးမရှိ
သော၊ နိဝသံ၊ တနေ့ပတ်သုံး၊ ကာယိရာ၊ ပြုရာ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ယံ
ယံရတ္ထိ၊ အကြင်အကြင်သို့သောညဉ့်ကို၊ ဝိဇဟတေဝိဇဟတိ၊ ကုန်၏၊
တဒ္ဓန္နဿ၊ ထိုညဉ့်မှယုတ်ခြင်းရှိသောသတ္တဝါအား၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၊ စရတော၊ သွားသောသူအားထည်းကောင်း၊
တိဋ္ဌဘောဝါပိ၊ ရပ်ခြင်းကိုပြုသောသူအား ထည်းကောင်း၊ အထိနသယန
ဘာပါ၊ စားခြင်းအိပ်ခြင်းကိုပြုသောသူအား ထည်းကောင်း၊ စရိမာ၊ ရတိ
စိတ်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ရတ္ထိ၊ ညဉ့်သည်၊ ဥပေတိ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏၊
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ သင့်အား၊ ကာလေော၊ ညဉ့်စသောကာလသည်၊ ပမ
ဇ္ဇိတံ၊ မေ့လျော့ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းငှါ၊ နအရဟတိ၊ မထိုက်၊ ကသ္မာ၊ အ
ဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣမတ္ထိံ ကာလေ၊ ဤကာလ၌၊ မရဏံ၊ သေခြင်း
ထည်းဟောတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဝိစိတတ္ထာ၊ သေရအံ့သောကာလ
ကိုမထိနိုင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ထိရိမဏ္ဍောထေရော၊
ထိရိမဏ္ဍာထေရ်သည်၊ ဣမာသဂါထာယော၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အ
ဘာထိတ္ထ၊ ဆိုပြီး၊ ထိရိမဏ္ဍာထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၂၃) နိပါဒကော၊ ခြေနှစ်ချောင်းရှိသော၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်
သည်၊ အသုစိ၊ မစင်ကြယ်သည်ကို၊ နုဂ္ဂန္ဓော၊ မကောင်းသောအနံ့ကို၊ ပရိ

ဟာရတိ၊ နန္ဒိယာပန်းအံစရှိသည်တို့ဖြင့်စီရင်၍ ထိုမစင်ကြယ်သောမကောင်း၊
 သောအနံ့ကိုပျောက်၏။ နာနာကုဏပပရိပူဇော်၊ ပိုးမျိုးရှစ်ဆယ်အစရှိသော
 များသောအပြားရှိသော၊ ပိုးထောက်တို့ဖြင့်ပြည့်၏။ ဟတောဝတတော၊ ထို
 ထိုထိုသောကုန်းပါးသောစွဲရတို့မှ၊ ဝိသဝဇ္ဇေ၊ ဟံထွေးနှုတ်ကျင်ကြီးကျင်
 ငယ်အစရှိသည်တို့သည်၊ ယိုစီးခြင်းအားပွားတွင်းမှ ချွေးအစရှိသည်တို့ဖြင့်
 ယိုစီးသည်ကို၊ ပရိဟာရတိ၊ ပန်းနံ့သာစသည်တို့ဖြင့်ပျောက်၏။ ဇေဇိဂုဇ္ဈော
 ဝိ၊ ဤသို့စက်ဆုပ်ထွယ်ရှိသည်၊ ထည်းဖြစ်သော၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်
 သည်၊ ကုဇုန၊ ကျော့ကွင်းသွန်စသောအထွတ်ဖြင့်၊ နိလိနံပနိစ္ဆန္တံ၊ ဖုံးထွင်း
 သည်ကို၊ ကာတွာ၊ ပြု၍၊ ဝိဂံ၊ သမင်ကို၊ ဝိဂထုဒ္ဓကော၊ မုတ်ဆိုးသည်၊ ဟာနတိ
 ဣဝ၊ သတ်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ အမ္ပူဇံ၊ ငါးကို၊ ဗဒ္ဓိသေန၊ အစာဖြင့်ဖွဲ့
 သောသံများချိတ်ဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေဇ္ဈော၊ ထည့်ပတ်ထျက်၊ ဗာဇေတိဣဝ၊ နှိပ်စက်သ
 ကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ဝါနရံ၊ မျောက်ကို၊ ထေပေန၊ သစ်ပင်အစေးစသည်ဖြင့်
 တင်အပ်သောမျောက်နှင့်စေးဖြင့်၊ ထုဒ္ဓကော၊ မုတ်ဆိုးသည်၊ ဝဇ္ဇေဇ္ဈော၊ ထည့်
 စားထျက်၊ ဗာဇေတိဣဝ၊ နှိပ်စက်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ပုထုဇ္ဇနံ၊ အထွန်
 ခိုက်ထွေးသောပုထုဇဉ်ကို၊ ဗာဇေတိဣဝ၊ ရူပါရုံစသည်၌ငြိစေ၍ကိလေသာ
 တို့သည်နှိပ်စက်ထုန်၏။ မနောရမ္မာ၊ ပုထုဇဉ်တို့၏မှလုံးမွေ့လျော်ထွယ်ကို
 ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ ယေရူပါစ၊ အကြင်ရူပါရုံတို့သည်ထည်းကောင်း၊
 ယေသဒ္ဓါစ၊ အကြင်သဒ္ဓါရုံတို့သည်ထည်းကောင်း၊ ယေရသ္မာစ၊ အကြင်
 ရသာရုံတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ယေဂန္ဓာစ၊ အကြင်ဂန္ဓာရုံတို့သည်၎င်း၊
 ယေဖောဋ္ဌဗ္ဗာစ၊ အကြင်ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့သည်ထည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 ဇေတကာမဂုဏာ၊ ထိုငါးပါးသောကာမဂုဏ်တို့သည်၊ ဣတ္ထိရူပသိပ္ပံ၊ မိန်းမ
 အဆင်း၌၊ ဒိသု၊ မေ၊ ထင်ကုန်၏။ ယေပုထုဇ္ဇနာ၊ အကြင်ပုထုဇဉ်တို့သည်၊
 ဇေတာဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့ကို၊ ဣတ္ထိဗိတ္တာ၊ ပြင်းစွာတပ်သောရာဂဖြင့်နှိပ်
 စက်သောဝိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥပသေဝန္တိ၊ သုံးဆောင်အပ်သောဝတ္ထု
 အမှတ်ဖြင့်နှိပ်ကုန်၏။ တေအန္ဓဗာယာ၊ ထိုခိုက်စွာသော ပုထုဇဉ်တို့သည်၊
 ကဗုသိ၊ အလွန်မွေ့လျော်တတ်သောကြောင့်ကဗုသိဟုဆိုအပ်သော၊ စော
 ရံ၊ ကြောက်မက်ထွယ်သော သံသရာပတ်လုံး၊ ပုနန္တံ၊ အသစ်အသစ်သော
 ဘဝကို၊ အာစိနန္တိဝဇ္ဇေန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်ကား၊ ဇေတာဣတ္ထိယော၊ ထိုမိန်းမတို့ကို၊ သပ္ပသေဝ၊ မြွေ၏သာထျက်၊
 သိရာဣဝ၊ ဥက္ခေဝင်းကိုကဲ့သို့၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပရိဝဇ္ဇေတိ၊ ထိုမိန်းမ
 ၌တပ်သောရာဂကိုခွါခြင်းဖြတ်ခြင်းဖြင့်ကြဉ်၏။ ထောကော၊ ထောကန္တံ၊ ဣဝံပိ

သဗ္ဗိကံ၊ ဤသို့စီးပို၍ ကည်တတ်သော မြစ်နှင့် တူသော တဏှာကို၊ သတော၊ သမထဝိပဿနာဘာဝနာနှင့် ယှဉ်သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမဝတ္တတိ၊ လွန်၍ ဖြစ်နိုင်၏။ ကောမေသု၊ ကာမဂုဏ် ကာမဘဝစသည်တို့၌၊ အာဒိနဝံ၊ များသော အပြစ်ရှိသည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဝိပဿနာဥပသံဖြင့် မြင်၍၊ နေက္ခဝံ၊ ကာမဂုဏ်ဘဝသုံးပါးတို့မှ ထွက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ခေမထော၊ ဘေးမရှိသော အားဖြင့်၊ ဒဠုဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ သဗ္ဗကာမေဟိ၊ အလုံးစုံသော ထေဘူမကတရားတို့မှ နိဿာဇောဝိသံယုဒတ္တာ၊ မယှဉ်သည် ဖြစ်၍၊ မေမယော၊ ဝါသည်း အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ရာ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တော အဓိဂတော၊ ရအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သဗ္ဗကာမောထေရော၊ သဗ္ဗကာမထေရ် သည်၊ ဣမာ ဆဂါထာယော၊ ဤခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ သဗ္ဗကာမထေရဂါထာ အနက် ပြီး၏။ ။

တကြိတသ္မိံ ဆက္ကနိပါတံ၊ ထိုဆက္ကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံကား၊ ဥရုဝလကသာပေါ၊ ဥရုဝလကသာပအမည်ရှိသော၊ ထေရောစ၊ ထေရ်လည်းကောင်း၊ တေကိန္ဒြာကာရီစ၊ တေကိန္ဒြာကာရီထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာနာဂေါစ၊ မဟာနာဂထေရ်လည်းကောင်း၊ ကုလ္လောစ၊ ကုလ္လထေရ်လည်းကောင်း၊ မာလုတော၊ မာလုတထေရ်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒါသကော၊ သဗ္ဗဒါသကထေရ် လည်းကောင်း၊ ကာတိယာနော၊ ကာတိယာန ထေရ်လည်းကောင်း၊ မိဂဇာထော၊ မိဂဇာထထေရ်လည်းကောင်း၊ ဇေန္တော၊ ဇေန္တထေရ်လည်းကောင်း၊ သုမနသဂ္ဂယော၊ သုမနအမည်ရှိသော ထေရ်လည်းကောင်း၊ နာတရနိ၊ နာတရနိ ထေရ်လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မဒတ္တော၊ ဗြဟ္မဒတ္တထေရ်လည်းကောင်း၊ သိရိမတ္ထော၊ သိရိမတ္ထထေရ်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗကာမော၊ သဗ္ဗကာမထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသည် ယှဉ်တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤဆက္ကနိပါတ်၌၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့သည်၊ စတုရာသိတိ၊ ရှစ်ဆယ့်လေးဂါထာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ထေရော၊ မထေရ်တို့သည်၊ စတုဒ္ဒသာတကျိပ်လေးသောက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဆက္ကနိပါတော၊ ဆက္ကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတောနိဗ္ဗိတုဟောဂတောပတ္တော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ဆက္ကနိပါတ်ပြီး၏။

သတ္တကနိပါတ်။

(၂၂၄) အလင်္ကာဘာ၊ ဥက္ခောင်းတန်ဆာစသည်ဖြင့် တန်ဆာဆင်ထသော၊ သုဝဿနာ၊ တင့်တယ်သော အဝတ်လည်းရှိထသော၊ မာလောရီ၊

ပန်းမန်ခြင်းလည်းရှိထသော၊ ဝိဘူသိတာ၊ ပန်းနံ့သာနံ့သာပျောင်းတို့ဖြင့်အ
 ပြေအပြစ်ပြုအပ်သော ကိုယ်ရှိထသော၊ အသတ္တကကတာပါဒါ၊ ဥက္ခတ်သော
 ထပ်ခေါင်ရန်းမြတ်စေးမန်းအဆင်းချိတ်ချည်အဆင်းဖြင့်ဆိုးအပ်သောခြေ
 နှစ်ဘက်ရှိထသော၊ ဝေထိကာ၊ ပြည့်စုံသောမသည်၊ ပါနကံ၊ ရွှေခြေနင်း
 ကို၊ အာရုဗ္ဗ၊ စွတ်၍၊ ဋိတံ၊ ထည်၏၊ ဣတ္ထာ၊ တည်ပြီး၍၊ ပါနကော၊ ရွှေခြေ
 နင်းတို့ကို၊ ဩရုတိတ္တာနု၊ ချွတ်၍၊ ပုရကော၊ ငါ၏ရှေးမှ၊ ပဉ္စလီကတာ၊ ချီအပ်
 သောထက်အုပ်ရှိသော၊ သာဝေထိ၊ ထိုပြည်စာနံ့သာ မသည်၊ ဖံ၊ ငါ့ကို၊
 သဏ္ဍနံ၊ ပြေပြစ်သော၊ ရုဒုနာ၊ သာယာသောစကားဖြင့်၊ ဝိတပုဗ္ဗံ၊ ပြီးခြင်း
 ရှေးရှိသောစကားကို၊ အဘာသထ၊ ဆိုထတ်၏၊ သာမိ၊ အရှင်၊ တံ၊ အရှင်
 ကား၊ ယုဝါ၊ ပျိုသေးလျက်၊ ပဗ္ဗဒိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ မမသာ
 သနေ၊ အကျွန်ုပ်၏စကား၌၊ တိဋ္ဌာယံ၊ တည်စေချင်၏၊ မနုဿကေ၊ လျှို့ဝှက်
 သော၊ ကာမေ၊ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပရိတုဉ္စ၊ ခံစားသုံးဆောင်ဦးလော၊ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်၊ တေ၊ အရှင်အား၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်အလိုရှိတိုင်း၊ မနုဿကေကာ
 မေ၊ လူ၏ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ဒဒါမိ၊ ပေးပါ၏၊ သစ္စမေ၊ အမှန်ကိုသာလျှင်၊
 ပဋိတေနာမိ၊ ပန်ခံပါ၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ စေနပတ္ထယောယတိ၊ အကယ်၍
 အလိုမရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ တေ၊ သင်အား၊ အဂ္ဂိ၊ ဝါ၊ မီးကိုမူထည်း၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်၊ ဘရာမိ၊ ဆောင်အံ့၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်သောငါတို့သည်၊ ယဒါ၊
 အကြင်အခါ၌၊ ဒဏ္ဍပရာယနာ၊ တောင်မှူးချွင် ထည်း၊ ယျာဉ်းရာရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဒိဏ္ဍာ၊ ဒိုကုန်သည်၊ ဘဝိ သာမ၊ ဖြစ်ကုန်အံ့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
 ဥဘော ငါတို့နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊ ပဗ္ဗဒိတာမ၊ ရဟန်းပြုကုန်အံ့၊
 ဝေံ၊ ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ ဥဘယတ္ထကဗုဒ္ဓဟော၊ ပဉ္စပွန်၌ဖြစ်သော ထု
 စည်းစိမ်သံသရာ၌ဖြစ်သော နတ်စည်းစိမ်မှမယုတ်သည်၊ ဘဝိ သာမ၊ ဖြစ်
 ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟာ၊ ဆို၏၊ အထကီတံ၊ ဥက္ခာင်းတန်ဆာစသည်
 ဖြင့်တန်ဆာဆင် ထသော၊ သုဝ သနံ၊ ကောင်းစွာတင့်တယ်သော အဝတ်
 လည်းရှိထသော၊ ပဉ္စလီကတံ၊ ချီအပ်သောထက်အုပ်ရှိသော၊ တဉ္စဝေထိကံ၊
 ထိုပြည်စာနံ့သာမကို၊ ဝိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ မဉ္စု၊ ပါသံ၊ သေမင်း၏ ကျော့ကွင်းကို၊
 ဩဋိတံဣ၊ ထောင်သကဲ့သို့၊ ဝိဿတေ၊ ထင်ထတ်၏၊ တတော၊ ထိုထင်ပြီး
 သည်နောက်မှ၊ ယောနိသောမနုသိကာရော၊ ဤအရိုးစုကားအကြောနှင့်စပ်
 ၍အသားဖြင့်လိမ်းကျွံ၍သို့အစရှိသော နှလုံးသွင်းခြင်းသည်၊ ဥဒပဇ္ဇထ၊
 ဖြစ်လတ်၏၊ အာဒိနဝေ၊ ဤကိုယ်၏ သဘောကိုဆောင်ခြင်းကို အရင်းပြုသ
 ဖြင့်ကိုယ်၌မိကုန်သော ဝိတ်စေတသိက်တို့၏ အဖြစ်အပျက်ကို နှလုံးသွင်း

ခြင်းထိုက်တစေတထိက်တို့၌ ဘိလူးရက္ခိသံစသည်တို့ကဲ့သို့တေးအားဖြင့် ထင်သောများစွာသောအခြင်းအရာရှိသော အပြစ်သည်။ ပါတုရဟု၊ထင်ရှားဖြစ်၏။ နိဗ္ဗဒါ၊အပြစ်ကိုရှုသောဘာဝနာကိစ္စဖြင့် ပြီးသောဝန်ဆင်းရဲမှ ငြီးငွေ့သာဥာဏ်သည်။ သဗ္ဗဗ္ဗိတာ၊ ငါ၏နှလုံး၌ကောင်းစွာတည်ငြိ၊ တတော၊ ထိုဝိပဿနာဥာဏ်ဖြင့် ရှုသည်မှ၊ မေမမ၊ငါ၏၊ ဝိတ္တံ၊စိတ်သည်၊ ဝိရုပ္ပိ၊ မဂ်၏အစွမ်းအားဖြင့် အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့မှလွတ်ငြိ၊(ထ)၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော မဂ်ဟူသော အကျင့်ကို၊ ကတံ၊ သိတံ၊ သုံးအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုန္နရသရဒ္ဓေါ၊ ထေရော၊ သုန္နရသရဒ္ဓသေရ်သည်။ ဣမာ၊ သတ္တဂါထာယော၊ ဤရန်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာ၊ သိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ သုန္နရသရဒ္ဓထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၂၅) ပရေသေဋ္ဌေ၊ မြတ်သော၊ အဗ္ဗိတကာရာမေ၊ အဗ္ဗိတကာ အမည်ရှိသောအရံ၌၊ ဝနသဗ္ဗာမ္ဘိ၊ ငွှေးပင်တို့ဖြင့် ငှက်အင်သောတောအုတ်၌၊ ဘန္ဓိယော၊ ဘန္ဓိယ အမည်ရှိသော မထေရ်သည်။ တဏှံ၊ တဏှာယ၊ တဏှာ၏၊ သမူလံ၊ အရင်းနှင့်တကွဖြစ်သော အဓိဇ္ဇာကို ၊ အဗ္ဗုယျ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ခွါနှုတ်၍၊ ထေရော၊ သုန္နရော၊ ထောကုတ္တရာသီလအစရှိသည်ဖြင့် ကောင်းသောမထေရ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုတောအုတ်၌၊ ဖျာယီ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ချာနံ၊ ချမ်းသာဖြင့် ဝင်စား၏။ မုဒိဂေဟိစ၊ မုရိုးစည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝိသာဟိစ၊ စောင်းတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဏာဝေဟိစ၊ ထက်စည်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားကုန်သောသူတို့သည်။ ရမန္တိ၊ မြေလျော်ကုန်၏။ အဟပ္ပ၊ ငါဘန္ဓိယမူကား၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာတော်၌၊ ရုက္ခမူလေ၊ ထို့၊ သစ်ပင်ရင်း၌၊ ရတော၊ ထေရောကံအထည်းထည်းမြေလျော်၏။ မေ၊ ငါ့အား၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝရံ၊ တောင့်တတိုင်းသောဆုကို၊ စေအဇ္ဇာ၊ အကယ်၍ ပေးရာ၏။ သောစဝရော၊ ထိုဆုကိုထည်း၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ အဓိပ္ပာယ်၊ အလိုကို၊ ယဗ္ဗေထ၊ ပြည့်စုံအောင်ပေး၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ သဗ္ဗထောကဿ၊ ခပ်သိမ်းသောလူကို၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ကာယဂတံ၊ သတိံ၊ ဆံအစရှိသောသုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အရံ၌ဖြစ်သောခန္ဓာကို၊ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားစေအပ်သည်ကိုပြု၍၊ ဝရံ၊ ဆုကို၊ ဝဏ္ဏေဝဏ္ဏာပိ၊ ငါယူ၏။ ယေဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်။ ခုပေန၊ ကြည်ညိုဘွယ်မရှိသော ယုတ်သော အဆင်းဖြင့်၊ ပါပိံ၊ သုအဓိန္နသုမညိံ၊ သု၊ ယုတ်သောပိုင်းခြားခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်ကဲ့ရဲ့အောက်မေ့ကုန်၏။ ယေ၊ ဝဇနာ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ စောသေနေ၊ သာယာစွာသော အသံကိုကြားသည်၏ အ

☞

စွမ်းအားဖြင့်အန္တဂူအဘိသိက္ခာလဲလဲကပ်ကုန်၏။ တေဇနာ၊ ထိုသို့ဆိုသည်။
 ဆန္ဒရာဂဝသုပေတာ၊ ပြင်းစွာတတ်သောရာဂ၏ အလိုသို့လိုက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ မိငါ့ကို၊ နဇာနန္တိ၊ မထိကုန်၊ အတ္တတ္တဋ္ဌ၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်သောခန္ဓာအာ
 ယတန တရားတို့ကိုလည်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊
 သူတပါး သန္တာန်၌ဖြစ်သောခန္ဓာအာယတန တရားတို့ကိုလည်း၊ နပဿတိ၊
 အထူး သဖြင့်မမြင်၊ သမန္တာဝရဏော၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော အတ္တတ္တဋ္ဌ တ
 ရားကိုမထိသဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်ပိတ်ပင်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော ဥပဏ်အလား
 ရှိသော၊ သောဗာဏော၊ ထိုသူရိုက်သည်။ ဝေဏေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊
 စောသေန၊ သူတပါးတို့ဆိုသောစကားသံဖြင့်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ငင်၏၊ အတ္တတ္တဋ္ဌ၊
 မိမိ၏ သန္တာန်၌ဖြစ်သောခန္ဓာအာယတနတရားကိုလည်း၊ နဇာနာတိ၊ မထိ၊
 ဗဟိဒ္ဓါစ၊ သူတပါး သန္တာန်၌ဖြစ်သောခန္ဓာအာယတနတရားကိုလည်း၊ ဝိပ
 သာတိ၊ သူတပါးမှ ကြားအပ်သောစကားသံကို အစဉ်မှီသဖြင့်အသွင် အ
 ပြင်ပြည့်စုံခြင်းအစရှိသည်ကိုမှတ်သော အားဖြင့်မြင်၏။ ယောပိ၊ အကြင်
 သူသည်လည်း၊ ဗဟိဒ္ဓါ၊ သူတပါး သန္တာန်၌၊ ဗာဏဿာပိ၊ နည်းကိုယူသဖြင့်
 အကျိုးမျှကိုမြင်လေ့ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောပိ၊ ထိုသူသည်လည်း၊
 စောသေန၊ သူတပါးတို့ဆိုသောစကားသံဖြင့်၊ ဝုပ္ပတိ၊ ငင်၏၊ အတ္တတ္တဋ္ဌ၊
 ငါ၏အတွင်း သန္တာန်၌ဖြစ်သော သီလစသော ကျေးဇူးတရား ကိုလည်း၊
 ပဇာနာတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထိ၏၊ ဗဟိဒ္ဓါစ၊ ငါ၏အပသန္တာန်၌ဖြစ်သောအမှု
 အရာ၏ပြည့်စုံခြင်းစသည်နှင့် ယှဉ်သောရှုပစ္စေ၏ ဖြစ်ခြင်းကိုလည်း၊ ဝိပ
 သာတိ၊ အပသန္တာန်၌ဖြစ်သောထိုသူ၏အ ဖြစ်ကိုမှတ်သဖြင့်အထူးအားဖြင့်
 ဂုဏ်အထူးနှင့်ယှဉ်ခြင်းကိုမြင်၏။ အနာဝရဏအဿာပိ၊ တစ်စုံတယောက်
 သောသူသည် မပိတ်ပင် အပ်သည်ဖြစ်၍ အရိယာတို့၏ဂုဏ်၌ မြင်ခြင်းငှါ
 စွမ်းနိုင်၏။ သောပုဂ္ဂဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ စောသေန၊ သူတပါးတို့ ဆို
 သောစကားသံဖြင့်၊ နဝုပ္ပတိနအာကမ္မိ၊ ယုတ်စွာဆိုသော အားဖြင့်မငင်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ လက္ခဏ္ဍကောထေရော၊ လက္ခဏ္ဍကထေရ်သည်။ ဣမာသတ္တ
 ဂါထာယော၊ ဤခုနစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

လက္ခဏ္ဍကထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၂၆) ဗဟုယိ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝတစရိယာပိ၊ နို့ရည် ကိုသာ
 သောကံ၌အစာမစားခြင်းစသောအကျင့်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာယာစ
 နာဟိ၊ နတ်တို့ကိုတောင်းမိန့်ခြင်းထုရားမြတ်စွာကိုတောင်းမိန့်ခြင်းတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ လဒ္ဓေါ၊ ရအပ်သော၊ ဧကပုတ္တော၊ တယောက်သည်သော

သားသည်၊ အဖ၊ ငါသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏။ မာတု၊ အမိသည်၊ ပိယော၊ ချစ်
အစ်၏၊ ပိတု၊ အဘသည်၊ ပိယော၊ ချစ်အစ်၏။ တေစ၊ ထိုအမိအဘတို့သည်
လည်း၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ အနုကမ္ဘာယ၊ အစဉ်သနားသဖြင့်၊ အတ္ထကာမာ၊ အကျိုးကို
အလိုရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ဟိကေထိနော၊ အစီးအပွားကို ရှားမြီးလေ့ ရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ မာတာစ၊ အမိသည်လည်းကောင်း၊ ပိတာစ၊ အဘသည်လည်း
ကောင်း၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်သောသူကိုသည်၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ထုရားရှင်အား၊ ဥပ
နာမယံဥပနာမေသံ၊ ကပ်စေကုန်၏။ ကိစ္ဆယဒ္ဓေါ၊ ပြုပြင်စွာနတ်ကိုတောင်း
ပန်ခြင်းထုရားကိုတောင်းပန်ခြင်းဖြင့် နို့မည်ကိုသာသောကံ၍ အစာမစား
ဘဲအထွဋ်ကိုထွဋ်မှရအပ်သော၊ အယံပုတ္တော၊ ဤအကျွန်ုပ်တို့၏ သားငယ်
သည်၊ သုရမာထော၊ နူးညံ့ သိမ်မွေ့၏။ သုခေမိတော၊ ချမ်းသာသဖြင့်ကြီး ပွား
၏။ နာထ၊ လူသုံးပါးတို့၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇိနဿ၊ မာရ်ပွဲသခင်အရှင်
ထုရား၊ ဧဝ၊ အရှင်ထုရားအား၊ ပရိစာရိကံ၊ အဘယ်မှုကိုပြုရအံ့နည်းဟုမေး
လျှောက်၍ထုတ် ကျွေးပိဋ်သည်ကို၊ ကတ္တာ၊ ပြု၍၊ ဣမံပုတ္တကံ၊ ဤသားငယ်ကို၊
ဒဒါမ၊ အကျွန်ုပ်တို့ ပေးပါကုန်၏။ သတ္တာစ၊ မြတ်စွာထုရားသည်လည်း၊ ဝံ၊
ငါ့ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟာ၊ ခံကော်မူ၍၊ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာကို၊ ထေဝံစနံ၊ ဤသို့သောစကား
ကို၊ အဗြိပိ၊ ဆိုထော်မူ၏။ အာနန္ဒ၊ ချစ်သာ၊ အာနန္ဒာ၊ ဣမံဒါရကံ၊ ဤသို့
သားငယ်ကို၊ ဝိပွံ၊ ထွင်စွာ၊ ပဗ္ဗာဇေဟိ၊ ရဟန်းပြုသော၊ အယံဒါရကော၊ ဤ
သူငယ်သည်၊ မမသာယနေ၊ ငါ့ထုရား၏ သာသနာတော်၌၊ အဇာနိယော၊
ယောကျ်ားအာဇာနည်ဖြစ်သော ရဟန္တာသည်၊ ဟောသဟိ၊ ဖြစ်သတ္တံ၊
ဇိနော၊ မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူပြီးသော၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာန၊ ရဟန်းပြုပြီး၍၊ ပိဟာရံ၊ ဂန္ဓကုမ္ပိတိုက်တော်သို့၊ ပါဝိ
ထိ၊ ဝင်ပြီ၊ သုရိယတ္ထိံ၊ နေမင်းသည်၊ အနောဂ္ဂတတ္ထိံ၊ မဝင်မိသာထွင်၊ တ
တော၊ ထိုပိပသာနာကို အားထုတ်သည်မှ၊ ပရံ၊ နောက်၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပိတ္တံ၊
စိတ်သည်၊ ပိရုတ္တိ၊ မကြာမြင့်မှီခံထခြင်းဖြင့် အထုံးစုံသော အာသဝေါတို့မှ
လွတ်၏။ တတော၊ ထိုအာသဝေါတရားတို့၏ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်သည်မှ၊
သတ္တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ နိရုကတ္တာ၊ မိမိဝင်စားမြဲသောဖလသမာပတ်
ကိုဝင်စားတော်မူ၍၊ တတော၊ ထိုဖလသမာပတ်မှ၊ ပဋိသလ္လ္လာနာ၊ ကိုယ်
တော်ထည်း ကိန်းတော်မူရာမှ၊ ဝုပ္ပိတော၊ ထပြီးသည်ရှိသော်၊ ဘဒ္ဒ၊ ဘဒ္ဒ၊
ဇော၊ သာထည့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ အာဟာ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မေ၊ ငါ့အား၊
သာဥပသမ္ပဒေါ၊ ထိုဖော်ဘိက္ခုရဟန်း၏ အဖြစ်သည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မေမ
ယာ၊ ငါသည်၊ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်၊ သတ္တဝံသောန၊ ခုနစ်နှစ်သာရှိ

သေးထျက်၊ ဥပသမ္ပဒါ၊ ပံဗွင်းအဖြစ်ကို၊ ထဒ္ဓါ၊ ရအင်၏၊ မေမယော၊ ငါသည်၊
တိယောဝိဇ္ဇော၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်
ကုန်ပြီ၊ ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏၊ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရားတော်၏ကောင်းသော
တရား၏အဖြစ်သည်၊ အဟောအတ္ထရိယံ၊ ဩဝါဒ်အံ့ဘွယ်ရှိစွာကား၊ ဣတိ၊
ဤသို့၊ ဘဒ္ဒေါထေရော၊ ဘဒ္ဒထေရ်သည်၊ ဣမာသတ္တဂါယာယော၊ ဤခုနစ်
ဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ ဘဒ္ဒထေရဂါယာအနက်ပြီး၏။ ။

☞(၂၂၂) ပါသဒ္ဒသာယာယံ၊ ဝန္ဓကုဋ်တိုက်တော်၏အရိပ်၌၊ နုဗ္ဗတ္တံ၊
လှသုံးပါးထက် မြတ်တော်မူသော၊ စင်္ဂါ၊ စင်္ကြံသွားတော်မူသော၊ တံ
သမ္ဘာသမ္ဘန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဗိသွာ၊ မြင်၍၊ တတ္ထ၊ ထိုဝန္ဓကုဋ်၏ အ
ရိပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမ္မ၊ ကပ်၍၊ ဝုရိသုတ္တံ၊ ယောကျ်ားတကာတို့ထက် မြတ်
တော်မူသော၊ နံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမ္မ၊ ကပ်၍၊ ဧကသံဃေ
ထို့အံ့သေ၊ ပရံ၊ တပက်၌၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ကတွာ၊ စမွယ်တင်သည်ကို
ပြု၍၊ ပါဏိယော၊ ထက်နှစ်ဘက်တို့ကို၊ သဟရိတွာန၊ ကြာမုံအသွင်ဖြင့်
ပေါင်းရုံး၍၊ ဝန္တိယံ၊ ရှိသိုးပြီ၊ ဝန္ဓန္တော၊ ရှိသိုးထျက်၊ ဝိရဇံ၊ ကိလေသာဟူသော
မြေကင်းပြီးထသော၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တံ၊
မြတ်တော်မူသောတရားသခင်သို့၊ အနုစင်္ဂါမိယံ၊ အတူလိုက်၍စင်္ကြံသွား
၏၊ တတော၊ ထိုသို့အတူစင်္ကြံလိုက်၍ သွားပြီးသည်နောက်မှ၊ ပဉ္စာနံ၊ ခပ်
သိမ်းသောပြဿနာတို့၌၊ ကောဝိဒေါ၊ လိမ္မာထေရ်မူသော၊ ဝိဒ္ဓါ၊ သိအင်သော
တရားအပေါင်းကိုသိပြီးသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ပဉ္ဇေ၊ ကုမာ
ရကပြဿနာတို့ကို၊ အပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဆုတ္တိ၊ တုန့်
ထွက်ခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဘိတော၊ ကြောက်ရွံ့ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊
သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဉ္ဇေ၊ ကုမာရပြဿနာတို့ကို၊ ဗျာကာသိံ၊ ဖြေ
ပြီ၊ ပဉ္ဇေသု၊ ကုမာရကပြဿနာတို့ကို၊ ဝိဿန္တိတေသု၊ ဖြေအပ်ကုန်သည်ရှိ
သော်၊ တထာဂတော၊ ဝိပဿိစသောရှေးတရားတို့ကဲ့သို့သာခြင်းကောင်း
တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အနုမောဒိ၊ သာဓုသာဓုသောပါကပဉ္ဇာ
ဝိဿန္တိတောစသည်ကိုမိန့်တော်မူထျက်ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏၊ တတော၊
ထိုနောက်မှ၊ သိက္ခယံ၊ ရဟန်းအပေါင်းကို၊ ဝိလောကေတွာ၊ တစောင်း
ကြည့်တော်မူ၍၊ ဣမမတ္ထံ၊ ဤထိုမတ္ထံသောအနက်ကို၊ အဘာသထ၊ မိန့်
တော်မူ၏။ ။ ယေသံ၊ အကြင်အင်္ဂါတိုင်းမဂ်တိုင်းသားတို့၏၊ စိဝရဉ္စ၊
သင်္ကန်းကိုထည်းကောင်း၊ ဝိဗ္ဗာပါတဉ္စ၊ ထွင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓယဉ္စ၊ သူ
နာ၏ပစ္စည်းဖြစ်သောစားကိုထည်းကောင်း၊ သယနာသနဉ္စ၊ ကျောင်းအိပ်

ရာနေရာကိုလည်းကောင်း၊ ပရိသုပ္ပတိ၊ သုံးဆောင်၏။ အယံပရိဘောဂေါ၊
 ဤသို့သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ အင်္ဂါနံမဂဓာနံ၊ အင်္ဂါတိုင်းမဂဓာတိုင်းသားတို့
 အား။ လာတာ၊ ရတော်ထေရတကား။ ပစ္စုပ္ပန်နုဗ္ဗ၊ ခရီးဦးပြိုဆိုခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ သာမိပိဗ္ဗ၊ အရိအသေပြုခြင်းကိုရင်း။ တေသံ၊ ထိုအင်္ဂါတိုင်းမဂ
 ဓာတိုင်းသားတို့အား။ လာတာ၊ ရတော်ထေရတကား။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။
 အဗြိပိ၊ မိန့်- ကပ်မူပြီ၊ သောပါက၊ သောပါက၊ အဇ္ဈတဂ္ဂေ၊ ယနေ့ကိုအစပြု၍၊
 မံမမ၊ ငါတုရားအား၊ ဒဿနာယ၊ ဗျ မြင်ခြင်းငှါ၊ ဥပသင်္ကမ၊ ကပ်လတ်လေး၊
 သောပါက၊ သောပါက၊ တေတယာ၊ သင်သည်။ မမ၊ ငါ၏။ သဗ္ဗညုကညာ
 တေန၊ သဗ္ဗညုကညာ၏နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္က၊ သံသဒ္ဓိတွာ၊ နှီးနှော၍၊ ယာဗ္ဗ
 ဝိသုဇ္ဇနာ၊ အကြင်ပြုသနာကိုဖြေခြင်းကို၊ ကတာ၊ ပြုအပ်၏။ သောစေဝ
 လောဝပေ၊ ဤသို့ဝိသုဇ္ဇနာကိုဖြေခြင်းသည်ပင်လျှင်၊ တဝ၊ သင်အား၊ ဥပ
 သမ္ပဒေါ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်လေလော၊ ဣတိစဇ္ဇဒံဝစနံ၊ ဤသို့
 သောစကားကိုလည်း။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဗြိပိ၊ မိန့်တော်မူပြီး။
 အယံ၊ ငါသည်။ ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေအားဖြင့်၊ သတ္တဝသေ၊ သ၊ ခုနစ်နှစ်သော
 သေးလျက်၊ ဥပ သမ္ပဒံ၊ ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ သဒ္ဓါနထာ၊ တွာန၊ ပြီး၍၊ အန္တိ၊ မံဇေ
 တံ၊ အဆုံးဖြစ်သောကိုယ်ကို၊ ဓာရေမိ၊ ဆောင်၏။ ဓမ္မသ၊ တရားတော်၏။
 ဓမ္မသုဓမ္မတာ၊ တရားတော်၏ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်သည်။ အဟော
 အန္တရိယာ၊ ဩော်အံ့တွယ်ရှိစွာကား။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောပါကောထေရော၊
 သောပါကထေရ်သည်။ ဣမာသတ္တဝါယာယော၊ ဤခုနစ်ဝါယာတို့ကို၊ အ
 တာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ သောပါကထေရဝါယာအနက်ပြီး၏။

(၂၂၀) သဓေ၊ အိုင်၌ဖြစ်သောမြက်တို့ကို၊ ဟတ္ထေဟိ၊ မိမိလက်တို့
 ဖြင့်၊ ဘဒ္ဓိတွာ၊ ချိုး၍၊ ကုဋီ၊ မြက်ကုဋီကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ သန္တိသံ၊ ရှေးရသေ့
 ဖြစ်စဉ်ကာလ၌နေဘူးအိပ်ဘူး၏တေန၊ ထိုသို့ကုဋီကိုပြုခြင်းငှါမြက်တို့ကို
 ချိုးတတ်သောကြောင့်၊ မေမမ၊ ငါ့ကို၊ သဗ္ဗုတိယာ၊ လူတို့အမည်ကိုသရတ်
 ခြင်းဖြင့်၊ သရဘင်္ဂီ၊ တိနာမံ၊ သရဘင်္ဂီဟူသောအမည်သည်။ အဟုအဟော
 သိ၊ ဖြစ်ပြီ။ အဇ္ဈဇ္ဇဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သရေတိတာနိ၊ မြက်တို့ကို၊ ဟတ္ထေ
 ဟိ၊ လက်တို့ဖြင့်၊ ဘဒ္ဓိတု၊ ချိုးခြင်းငှါ၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ နကပ္ပတေနဝရူတိ၊ မအပ်
 ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်မအပ်သနည်း။ ဣတိစ၊ ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ ယသသိ
 နာ၊ များသောအခြေအရံရှိတော်မူသော၊ ဂေါတမေန၊ ဂေါတမအမည်ရှိတော်
 မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်။ နော၊ ငါတို့အား။ သိက္ခာပဒါ၊ သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ ပ
 ညက္ကာ၊ ပညတ်တော်မူအပ်ကုန်ပြီ။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဘဒ္ဓိတု၊ ချိုးခြင်းငှါ၊

နဝေတိ၊ မအာဝံ၊ သရဘာဂေါ၊ သရဘာဂ်အမည်ရှိသော ငါရသေ့သည်၊
 ဝုဒ္ဓါ၊ ရှေးအခါ၌၊ သကထံ၊ အလုံးစုံသော၊ သမတ္တံသံဝုဏ္ဏံ၊ ခပ်သိမ်းသော အ
 မြင်းအရာအားဖြင့်ပြည့်သော၊ ရေင်္ဂံ၊ ခုက္ခုဒုက္ခတာဝသသည်၏ အတွင်းအား
 ဖြင့်ထိုးကျင့်နှိပ်စက်တတ်သော အနာနှင့်တူသော ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါး
 ပါးအပေါင်းကို၊ နာဒဿံ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖိုလ်ဥာဏ်ဖြင့်မမြင်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအ
 ခါ၌သော အယံရောဂေါ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော အနာကို၊ ဒိဋ္ဌောဝ၊
 မြင်အပ်သလျှင်ကထည်း၊ အတိဒေဝယာ၊ အလုံးစုံသောနတ်တကာတို့ထက်
 သီသ သမာဓိစသော ဂုဏ်တို့ဖြင့် လွန်၍ထည်သော ကြောင့်လွန်သောနတ်
 မြတ်ဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနကရေန၊ အလုံးအမက်ပြုသဖြင့်
 သောအယံရောဂေါ၊ ထိုဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟုဆိုအပ်သော အနာကို၊ ဒိဋ္ဌောဝိပ
 သနာပညာနှင့်တကွဖြစ်သော မဂ်ပညာဖြင့်မြင်အပ်ပြီ၊ ယေနေဝမဂ္ဂေ
 န၊ အကြွင်းရှေးအတို့၌ဖြစ်သော အဋ္ဌာဝိကမဂ်ဟူသော ခရီးဖြင့်၊ ဝိပသသိ၊ ဝိပ
 သသိမြက်စွာဘုရားသည်၊ ဂတော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်တော်မူ၏၊ ယေနေဝမဂ္ဂေ
 န၊ အကြွင်းရှေးအတို့၌ဖြစ်သော အဋ္ဌာဝိကမဂ်ဟူသောခရီးဖြင့်၊ သိဝိစ၊ သိဝိစု
 ရားရှင်သည်ထည်းကောင်း၊ ဝေဿဘူစ၊ ဝေဿဘူစုရားရှင်သည်ထည်း
 ကောင်း၊ ကက္ခသန္ဓကောဏာ၊ ဂမနောစ၊ ကက္ခသန်တုရားရှင်ကောဏာတုံ
 ထုရားရှင် သည်ထည်းကောင်း၊ ကဿပေစ၊ ကဿပထုရားရှင်သည်
 ထည်းကောင်း၊ ဂတော၊ နိဗ္ဗာန်သို့ကြွတော်မူ၏၊ တေနအဗ္ဗယေန၊ ထိုရှေးအ
 တို့၌ဖြစ်သော အဋ္ဌာဝိကမဂ်ဟူသောခရီးဖြင့်၊ အဗ္ဘာကံ၊ ငါတို့၏၊ ဂေါတမော၊
 ဂေါတမထုရားရှင်သည်၊ အဂမာသိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ကြွတော်မူ၏၊ ဝိတတ
 ဟ္တာ၊ ကင်းပြီးသောတဏှာရှိကုန်ထသော၊ အနာဒါနာ၊ တဘန်ပဋိသန္ဓေမယူ
 မြင်းရှိကုန်ထသော၊ ခယောဂဓာ၊ နိဗ္ဗာန်၌ထည်ကုန်ပြီးထသော၊ သတ္တ၊ ခုနစ်
 ဆူကုန်သော၊ ယေသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်ထုရားရှင်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 ဓမ္မဘူတေဟိ၊ ဓမ္မကာယတို့ဖြင့်ကိုးပါးသောသောကုတ္တရာတရားဖြစ်၍ဖြစ်
 ကုန်သော၊ တာဒိဟိ၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံအစရှိသည်တို့၌သည်းခံခြင်းကျေးဇူး
 နှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ ယေသံယေဟိ၊ အကြင်ဝိပသသိစသော ခုနစ်ဆူသော
 ထုရားရှင်တို့သည်၊ အယံဓမ္မော၊ ဤဆယ်ပါးသောတရားတော်မြတ်ကို၊ ဒေ
 သိတော၊ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ တေသမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုခုနစ်ဆူသောထုရား
 ရှင်တို့သည်၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အနုကမ္မာယ၊ သနားတော်မူသဖြင့်၊
 ခုက္ခုဒုက္ခသစ္စာကိုထည်းကောင်း၊ သမုဒယော၊ ခုက္ခု၏အကြောင်းဖြစ်သော
 သမုဒယသစ္စာကို ထည်းကောင်း၊ မဂ္ဂေါ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ထည်းကောင်း၊

ရက္ခသင်္ဃိယော၊ ရက္ခဏီကုန်ရာဖြစ်သော၊ နိရောဓသစ္စာကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စတ္တာရိ၊ ထေးပါးကုန်သော၊ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယ
 သစ္စာတို့ကို၊ ဒေသိတာနိ၊ ဟောထော်မူအပ်ကုန်ပြီ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်
 စတုသစ္စပဝေဒိတော၊ သစ္စာထေးပါးတရားကိုထိခြင်းသည်၊ နနိဗ္ဗတ္တံထေ၊
 မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အနန္တံ၊ အဆုံးမရှိသော၊ သံသာရတ္ထိံ၊ သံသာရန္တံ၊ ရက္ခံ၊
 ဇာတိ အစရှိသော ဆင်းရဲသည်၊ နဥပတ္တိန္နတိ၊ မပြတ်နိုင်၊ ဣမဿကာ
 ယဿ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်၏၊ ဘောဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ဖိဝိတဿစ၊ အသက်၏
 ထည်း၊ သင်္ခါယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အညော၊ တပါးသော၊ ပုနတ္တဝေါ၊ တဖန်
 ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်
 ထိမ်းသောကိလေသာခပ်ထိမ်းသော ဘဝတို့မှ၊ သုဗ်မုတ္တော၊ ကောင်းစွာ
 လွတ်ပြီးသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သရဘင်္ဂီထေရော၊ သရဘင်္ဂီ
 ထေရ်သည်၊ ဣမာသတ္တဂါထာယော၊ ဤခုနစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊
 ဆိုပြီး၊ သရဘင်္ဂီထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ထဏ္ဍတတ္ထိံ သတ္တကနိပါတီထေ၊ ထိုသတ္တကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်
 ကား၊ သန္ဓေရသမုဇ္ဈေထေရော၊ သန္ဓေရသရန္တထေရ်လည်းကောင်း၊ ထကုဏ္ဍ
 ကာဘဒ္ဓိယော၊ ထကုဏ္ဍကာ ဘဒ္ဓိယမည်သော၊ ထေရောစ၊ ထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ ဘဒ္ဓေါ၊ ဘဒ္ဓအမည်ရှိသော၊ ထေရောစ၊ ထေရ်လည်းကောင်း၊ သော
 ပါကော၊ သောပါကအမည်ရှိသော၊ ထေရောစ၊ ထေရ်လည်းကောင်း၊ မဟာ
 ဣတိ၊ ဖြစ်သော ရဟန်းဖြစ်သော၊ သရဘင်္ဂီ၊ သရဘင်္ဂီ အမည်ရှိသော၊
 ထေရောစ၊ ထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုတ္တတော၊ ပါဠိ၌ လာသော
 အားဖြင့်၊ ပဉ္စကထေရာ၊ ငါးယောက်သောမထေရ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့သည်၊ ပဉ္စတိံ သ၊ သုံးဆယ့်ငါးဂါထာတို့သည်၊
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ထွင်တည်း၊ သတ္တကနိပါတော၊ သတ္တ
 ကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ နိဗ္ဗိတောဂတောပတ္တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။
 သတ္တကနိပါတ်ပြီး၏။

အဋ္ဌကနိပါတ်။

(၂၂၆) အာရုဿော၊ ငါ့ရှင်ကို၊ ဗဟုကံ၊ များစွာသော၊ ကမ္ပံ၊ အမှုသစ်
 ကို၊ နကာရယေ၊ မဖြစ်စေရာ၊ ဇနံ၊ အပေါင်းအဘော်၌ မွေ့လျော်သောသူကို၊
 ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြဉ်ရာ၏၊ နဥယျမေ နဥယျမေယျ၊ ပစ္စည်းကိုဖြစ်စိမ့်သောဌာ
 ဓါယကာတို့ကို သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့သည်၏ အစွမ်းဖြင့် လုံ့လမပြုရာ၊ ယော

ဘိက္ခု၊ အကြင်အရသာ၌ တပ်သောတဏှာ၏ နိုင်ငံသို့လိုက်သော ရဟန်း
 သည်၊ ပစ္စယုပ္ပါဒနပထကော၊ ပစ္စည်းကိုဖြစ်စေခြင်း၌ လေ့လာ၏၊ ရသာ၌
 ရိက္ခေါ၊ ရသာတဏှာ၌တပ်တတ်သော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဥထု
 ကော၊ ဒါယကာဘိက္ခုကိုသင်္ကြိုတ်ထေဝံပုံခြင်းငှါလုံ့ထပြု၏၊ ယောသုခါဝါ
 ဟော၊ အကြင်သမထဝိပဿနာမဂ်ဖိုတ်ချမ်းသာကိုဆောင်ဟက်သောဘိထ
 စသောအကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံအတ္ထံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကျိုးကို၊
 ရိပ္ပတိ၊ မိမိကိုယ်ကိုထိုအကျိုးမှကင်းစေ၏၊ ကုထေသု၊ ဆွမ်းခံခြင်းငှါကပ်
 ကုန်သောအမျိုးအိမ်တို့၌၊ ယာယံပစ္စနပူဇနာ၊ အကြင်ဘိလစသောဂုဏ်ကို
 မြီးမြှောက်သည်အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သောရှိခိုးခြင်း ပူဇော်ခြင်း တို့သည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏၊ နံ၊ ထိုရှိခိုးခြင်းပူဇော်ခြင်းကို၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ပကောတိ၊ အညစ်အကြေးကိုပြုတတ်သောညွန့်နှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါဒံ၊ ယာ၊
 ဘုရားအစရှိသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပဝေဒယံ၊ ကြားကုန်၏၊ ဒုရုဗ္ဗ
 ဟံ၊ နှုတ်နှိုင်ခဲ့သော၊ သုရမံ၊ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ပြုနိုင်ခဲ့သောကြောင့်
 သိမ်မွေ့သောယံသလ္လံ၊ အကြင်တဏှာတည်းဟူသော ခြောင့်သည်၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသောကြောင့်ကို၊ သုတ္တာယေန၊ ငါ၏ကိုယ်ငါ၏
 ဥစ္စာဟုခွဲထမ်းတတ်သော၊ ကာပုရိသေန၊ ယောကျ်ားယုတ်သည်၊ ဒုဇ္ဈဟော၊
 ထိုသုတ္တာယကိုပယ်ကြောင်းဖြစ်သောအကျင့်ကို မကျင့်သောကြောင့်စွန့်
 နှိုင်ခဲ့၏၊ တာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အသာ၊ ထိုတဏှာဟူသောကြောင့်သုတ္တာယကို၊
 ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ အာယောဂေါ၊ ပြင်းစွာအားထုတ်ခြင်းကို၊ ကုရေတီ
 ယော၊ ပြုအပ်၏၊ ပသုဿ၊ သူတပါး၏၊ ပစ္စယမတ္တဿ၊ ပစ္စည်းမျှကို၊ ပတိ
 ဝာယ၊ အကြောင်းကိုပြု၍၊ ပါပကံ၊ ယုတ်မ၊ စွာသောသတ်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်း
 စသော၊ ကမ္မံ၊ အမှုကို၊ အစ္စယ၊ လွန်ကျူး၍၊ နသေဝေယျ၊ မမြီဝဲရာ၊ အတ္တနာဝိ၊
 မိမိသည်လည်း၊ တံ၊ ထိုယုတ်မာသော မကောင်းမှုကို၊ နသေဝေယျ၊ မမြီ
 ဝဲရာ၊ ကသ္မာ၊ အတတ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဣမေမာတိယာ၊ ဤသတ္တဝါ
 တို့သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကမ္မဗန္ဓု၊ ကံသာသျှင်အစွေကံသာ
 သျှင်အမျိုးရှိကုန်၏၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ စောရိယံ၊ ခိုးမှုကို၊ အကတ္တာ၊ မပြုမူ
 ၍၊ ပရေပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဝစနာဝစနမတ္တေန၊ စကားမျှဖြင့်၊ စောရေ၊ ခိုး
 သူမည်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ခုနိယံ၊ စင်ကြယ်သော
 ကာသကံဝစိကံမနောကံဖြင့်ကောင်းသော အကျင့်ရှိသောရဟန်း၏ အဖြစ်
 သည်၊ အဟုတ္တာ၊ မဖြစ်ဖို့ထူးကို၊ ပရေပရဿ၊ သူတပါး၏၊ ဝစနာဝစနမတ္တေန
 စကားမျှဖြင့်၊ ခုနိ၊ စင်ကြယ်သောကိုယ်အကျင့် နှုတ်အကျင့်နှလုံးအကျင့်ရှိ

သောမုနိသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နံသတ္တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို၊ တထာ၊ ထိုသတ္တဝါ
 ၏၊ အတ္တဝါကိုယ်စိတ်သည်လည်းကောင်း၊ အယံ၊ ဤသတ္တဝါကား၊ မရိသု
 ခ္ခေါ၊ စင်ကြယ်၏၊ နပရိသုခ္ခေါ၊ မစင်ကြယ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာယောနပကာရေ
 န၊ အကြင်သို့သောအပြားအားဖြင့်၊ အဝေဒါ၊ မတောက်မပြန်သိ၏၊ တထာ၊ ထို
 အခြင်းအရာဖြင့်၊ နံပုဂ္ဂသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒေဝဝိဇ္ဇာ၊ သူတပါးစိတ်ပိုင်းခြား၍
 သိတတ်ကုန်သော၊ ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဥပပတ္တိနတ်တို့သည်လည်း၊ ဇာနန္တိ၊ သိကုန်
 ၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သယံ၊ မိမိသည်လည်းကောင်း၊ ထာဒိသာဒေဝါ၊ ထို
 သို့သဘောရှိသော၊ နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သမာနာပိ၊ ဖြစ်ကုန်သော်
 လည်း၊ သုဒ္ဓါသုဒ္ဓါနံ၊ စင်ကြယ်သည်မစင်ကြယ်သည်ဖြစ်ကုန်သောသုတို့၏၊
 သုဒ္ဓါသုဒ္ဓါဘာဝဇာနနေန၊ စင်ကြယ်သည်မစင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုသိ
 သဖြင့်၊ ယေကေဝိ၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့သည်၊ ဣစ္ဆာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်
 ၏၊ ပရော၊ ပညာရှိတို့ကိုထား၍တပါးသောသောသုတို့သည်၊ ဧတ္ထ၊ ဤအသက်
 ရှည်သောလူ၊ ရွာန္တံ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ယမာမသေ၊ သေမင်း၏အထံသို့သွား
 ရကုန်အံ့၊ ဣတိတေကာရုဏံ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကို၊ နစဇာနန္တိ၊ မသိ
 ကုန်၊ ယေစပဏ္ဍိတံ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်လည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုအသက်ရှည်
 သောလူ၊ ပြည်၌၊ ဝိဇာနန္တိ၊ ငါတို့ကား၊ သေမင်း၏အနီးသို့သွားရကုန်၏ဟုသိ
 ကုန်၏၊ တတော၊ ထိုသို့သိသောကြောင့်၊ မေကောမေကောနံ၊ သူတပါးတို့
 ညှဉ်းဆဲခြင်းတို့ကို၊ ဂူပသမာယ၊ ငြိမ်းစေခြင်းငှါ၊ သမန္တိ၊ မပိုပစ္ဆန္တိ၊ ကျင့်
 ကုန်၏၊ သပ္ပညောအပိ၊ ဥစ္စာ၏ ကုန်ခြင်းတို့ကိုသိသောပညာရှိသည်လည်း၊
 သန္တု၊ ရှေ့၊ ရရသမျှနှင့်ရောင့်ရဲလွယ်သည်ဖြစ်၍၊ ဇိဝတော၊ အပြစ်မရှိသော
 အသက် ရှည်ခြင်းသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝိတ္တပရိက္ခယော၊ ဥစ္စာကုန်ခြင်းသို့
 ရောက်သောသူသည်၊ ပညာယစ၊ ပညာဖြင့်လည်း၊ အထာဘောန၊ ဥစ္စာကိုမရ
 သဖြင့်၊ ဝိတ္တဝါ၊ ပစ္စပွန် သံသရာအကျိုးကို ချွတ်ယွင်းစေထွက် ဥစ္စာရပြား
 သော်လည်း၊ ဂရဟာဒိပဝတ္တိယာ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင် စသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ နဇိဝ
 တိ၊ တရားနှင့်မထွေသောဥစ္စာရခြင်းဖြင့်အသက်မမွေး၊ ဣဝ၊ ဤထောကန္တံ၊
 သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောသဒ္ဓါရုံကို၊ သောတေန၊ နားဖြင့်၊ သုဏ္ဍတိ၊ ကြား၏၊ သဗ္ဗံ၊
 အလုံးစုံသောရူပါရုံကို၊ စက္ခုနာ၊ မျက်စိဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ ဝိရော၊ ပညာရှိ
 သည်၊ ဗိဇ္ဇံ၊ မြင်သမျှသောရူပါရုံကို လည်းကောင်း၊ သုတံ၊ ကြားသမျှသော
 သဒ္ဓါရုံကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ဥဇ္ဇိတုံဂဟေတုံ၊ ယူခြင်းငှါ၊ နစ
 အရဟတိ၊ မထိုက်။ စက္ခုမာပိ၊ မျက်စိနှင့် ပြည့်စုံသော သူသည်လည်း၊
 အန္ဓောယထာ၊ ကန်းသောသူကဲ့သို့၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သောတဝါပိ၊ သောတ

ပသာဒနှင့်ပြည့်စုံသော သူသည်သည်။ ဗမိရောယထာ၊ နားပင်းသကဲ့သို့၊ အသာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ပညဝါဒိ၊ အဆင်အခြင်စကား၌လိမ္မာသောပညာရှိသည်လည်း။ မူဂေါယထာ၊ သူ့အကဲ့သို့၊ အသာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဗသဝါဒိ၊ အားနှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်သည်။ ဗုဗ္ဗလောဂါ၊ မပြုအပ်သောအရာ၌ အားနည်းသောသူကဲ့သို့၊ အသာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အထ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ အတ္ထေ၊ မိမိပြုသင့်သောအကျိုးရှိသောကိစ္စသည်။ သရပဉ္စေ၊ ကောင်းစွာဖြစ်ထွက်သည်ရှိသော်၊ မတသာယိကံ၊ သူ့အဖို့ အတူအိပ်ခြင်းကို၊ ပသေထ၊ ရှုရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာကစ္စာယနောထေရော၊ မဟာကစ္စည်းထေရ်သည်။ ဣမာအဋ္ဌဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောရှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆုံးဖြတ်ပြီး။

မဟာကစ္စာယနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၃၀) ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အတ္ထောဓနော၊ သူတစ်ပါးအားအမျက်ထွက်ထေ့မရှိ၊ အနုပနာဟိ၊ သူတစ်ပါးတို့သည် ပြုအပ်သော အပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ငြိုးဖွဲ့ထေ့မရှိ၊ အမာယော၊ ထင်ရှားသောအပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိသောမာယာမှကင်း၏၊ ရိတ္တပေသုဏော၊ သူတစ်ပါးတို့အား ဂုဏ်တိုက်ချောပစ်သောစကားမှကင်း၏။ တာဒိသကော၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်လောက၌၊ နသေတိ၊ မပိုးရိပ်ရ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အတ္ထောဓနော၊ သူတစ်ပါးတို့အား အမျက်ထွက်ထေ့မရှိ၊ အနုပနာဟိ၊ သူတစ်ပါးတို့သည် ပြုအပ်သော အပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ငြိုးဖွဲ့ထေ့မရှိ၊ အမာယော၊ ထင်ရှားရှိသော အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်း လက္ခဏာရှိသော မာယာမှကင်း၏၊ ရိတ္တပေသုဏော၊ သူတစ်ပါးတို့အား ဂုဏ်တိုက်ချောပစ်သောစကားမှကင်း၏။ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ဂုတ္တန္တော၊ စက္ခု၊ စက္ခု၊ ရကားယန္တိရအစရှိသည်တို့ကို လုံခြုံစွာစောင့်ရှောက်ခြင်းရှိ၏။ ယောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့တိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝ၌၊ နသေတိ၊

မပိုးရိပ်ရ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အတ္ထောဓနော၊ သူတစ်ပါးအားအမျက်ထွက်ထေ့မရှိ၊ အနုပနာဟိ၊ သူတစ်ပါးတို့ ပြုအပ်သောအပြစ်ကိုစွဲ၍ရန်ငြိုးဖွဲ့ထေ့မရှိ၊ အမာယော၊ ထင်ရှားရှိသော အပြစ်ကိုဖုံးလွှမ်းခြင်းလက္ခဏာရှိသောမာယာမှကင်း၏၊ ရိတ္တပေသုဏော၊ သူတစ်ပါးတို့အား ဂုဏ်တိုက်ချောပစ်သောစကားမှကင်း၏။ ကလျာဏာသိယော၊ ကောင်းသောစင်ကြယ်သောသိလ်ရှိ၏။ ယောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး

သောနည်းဖြင့်ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ပေဠာ၊ တမလွန်ဘဝန္တိ၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိပ်
 ရ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အက္ခောဓနော၊ သူတပါးအား အမျက်
 ထွက်ထေ့မရှိ၊ အနုပနာဟိ၊ သူတပါးတို့ပြုအပ်သော အပြစ်ကိုစွဲ၍ ရန်ငြိုးဖွဲ့
 ထေ့မရှိ၊ အမာယော၊ ထင်ရှားရှိသော အပြစ်ကို ဖုံးထွမ်းခြင်း သက္ကတာရှိ
 သောမာယာမှကင်း၏၊ ရိတ္တပေသုဏော၊ သူတပါးတို့အား ဂုဏ်တိုက်ချော
 ပစ်သောစကားမှကင်း၏၊ ကထျာဏမိတ္တော၊ ပိယောဂရ ဘာဝနိယောစ
 သောအင်္ဂါရဟန်းနှင့်ပြည့်စုံသော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းရှိ၏၊ သောဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့် ကျင့်သည်ရှိသော်၊
 ပေဠာ၊ တမလွန်ဘဝန္တိ၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိပ်ရ၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်း
 သည်၊ အက္ခောဓနော၊ သူတပါးအား အမျက်ထွက်ထေ့မရှိ၊ အနုပနာဟိ၊ သူ
 တပါးတို့သည်ပြုအပ်သော အပြစ်ကိုစွဲ၍ ရန်ငြိုးဖွဲ့ထေ့မရှိ၊ အမာယော၊
 ထင်ရှားရှိသော အပြစ်ကိုဖုံးထွမ်းခြင်း သက္ကတာရှိသောမာယာမှကင်း၏၊
 ရိတ္တပေသုဏော၊ သူတပါးတို့အား ဂုဏ်တိုက်ချောပစ်သော စကားမှကင်း
 ၏၊ ကထျာဏပညော၊ ဝနိမှထွက်မြောက်စေတတ်သောကောင်းသောပညာ
 နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော
 နည်းဖြင့် ကျင့်သည်ရှိသော်၊ ပေဠာ၊ တမလွန်ဘဝန္တိ၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိပ်ရ၊
 ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တထာဂတော၊ ဝိပဿိအစရှိသော
 ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ကောင်းသောထာခြင်းရှိသော ဘုရားသခင်၌ အစေသာ၊
 တုနံထွပ်ခြင်းမရှိသော၊ သဒ္ဓါ၊ ဣတိဝိသောဘဂဝါ အရဟံစသော နည်းဖြင့်
 မဂ်၌ဖြစ်သော ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ သုပ္ပတိဗ္ဗိတာ၊ ကောင်းစွာတည်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကထျာဏံ၊ ကောင်း
 သော၊ အရိယကန္တံ၊ အရိယာတို့သည် နှစ်သက်အပ်သော၊ မသံသိတံ၊
 ဘုရားအစရှိသော သူထော် ကောင်းတို့သည် ငြီးပွမ်းအပ်သော၊ သိထံ၊ မ
 ကျိုးမပေါက်မပြောက်မကျားသောသိထသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊
 ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပေဠာ၊ တမလွန်
 ဘဝန္တိ၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိပ်ရ၊ ယဿပုဂ္ဂလဿ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သံ
 စော၊ သုပ္ပတိပန္နတာစသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော သံစာတော်၌၊ ပသာ
 ဒေါ၊ သုပ္ပတိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံစော စသောနည်းဖြင့် သံစာ
 တော်တို့၏ဂုဏ်၌ ကြည်ညိုခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဥဇာတုတံ၊ ဗိဗ္ဗိဝနိကိဇေ
 သာဝနိမှကင်းသော ကြောင့်ဖြောင့်မတ်စွာဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒဿနဉ္စ၊ ကမ္မ
 သကထဉ္စာဏံ၊ အမြင်အကြောင်း နှင့်တကွသော နာမ်ရုပ်တို့ကို မြင်ခြင်း

သည်၊ အတ္ထိ၊ ဂိဇိ၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အဒလိဇ္ဈေတိ၊ သဒ္ဓါသီလသုတ
 စာဝေသော အလွန်စင်ကြယ်သော ဥစ္စာတို့၏ ဖြစ်ကြောင့် မဆင်းရဲသော
 သူဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါဒယော၊ သုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု၊
 ဆိုကုန်ပြီ၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဇီဝိတံ၊ အ
 သက်ရှည်ခြင်းကို၊ အမောဗံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး သံသရာအကျိုးနှစ်ပါးကို
 သောကြောင့်အချည်းစည်း မဟုတ်သော အသက်ရှည်ခြင်းဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါဒ
 ယော၊ သုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်ပြီ၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သဒ္ဓဉ္စ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ သီလဉ္စ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော သီလကို
 လည်းကောင်း၊ ပဿာဒဉ္စ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားရှိသော ကြည်ညိုခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဓမ္မဒဿနဉ္စ၊ မြင်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော တရားတို့၌ ဆုံး
 ဖြတ်သိမြင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ မေဓာပီ၊ ရိဗန်းကြိုးစက်နှင့် တူသော
 ပညာရှိသော အမျိုးသားသည်၊ ဝရံ၊ မြတ်သော၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာထုရားတို့၏၊
 သာသနံ၊ သဗ္ဗပါပဿ အကရတံ အစရှိသည်ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်သော
 အဆုံးအမတော်ကို၊ အနုယုဇ္ဈေထ၊ အဘန်တလဲလဲအောက်မှေသဖြင့်အေး
 ထုတ်ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သိရိမိတ္တော ထေရော၊ သိရိမိတ္တ ထေရ်သည်၊
 ဣမာ အဋ္ဌဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သော ရှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
 သိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ သိရိမိတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၃၁) ယဒါယထိံကာလေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အလူတောဘယံ၊ တရံ
 တခုသောတေးမှကင်းသော၊ သတ္ထာရံ၊ လူနတ်တို့အား ဗိဇ္ဇမိဓိကာသမ္ပရာယိ
 ကအကျိုးတို့ဖြင့်ဆုံးမတော်မူတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ ယောကျ်ားတကာတို့
 ထက်မြတ်တော်မူသော သုရားသခင်ကို၊ ပဉ္စမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ အဒက္ခိံ၊ မြင်ပြီ၊
 တတော၊ ထိုသုရားသခင်ကိုမြင်ပြီးသောနောင်မှ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၊ ယောကျ်ား
 တကာတို့ထက်မြတ်သော သုရားမြတ်စွာကို၊ ပဿိတ္တာ၊ မြင်ရသောကြောင့်
 သံဝေဂေါ၊ ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး သုရားသခင်ကို ဖူးမြင်ခြင်းတ
 ရားတော်ကို နာရခြင်းကို ငါ့အားမရအပ် စွာတကာဟု ထိပ်ထန်သော
 ဥာဏ်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ၊ မြင်ပြီ၊ သိရိသယနေ၊ ကြက်သရေရှိသောနေရာ၌၊ ဥပဝ
 တံ၊ ကတ်ထတ်၍၊ ဟဇ္ဈေဟိစ၊ ထက်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပါဒေဟိစ၊ ခြေ
 တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယောအဟံ၊ အကြင်ငါသည်၊ ပထာမေယျ၊ နိဟာရေ
 ယျ၊ ရှေးရှု သောင်ရာ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အာဂတံ၊ ကြွတော်မူလာ
 သော၊ တောဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ အာ

ရာတေတွာ၊ နှစ်သက်စေ၍၊ ဝိရာဇေယ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမကို ပြုသဖြင့် မချွတ်မယွင်းခြင်းကို ငါပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝိန္ဒေယိ၊ ကြံပြီ၊ ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုတ္တဒါရဉ္စ၊ သားမယားကို လည်းကောင်း၊ နေ ခညဉ္စ၊ ဥစ္စာစပါးကို လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒယိ၊ စွန့်ပြီ၊ ကေသမထုနိ၊ စံ မုတ်ဆိတ်တို့ကို၊ ဆိန္ဒိတူ၊ ဖြတ်၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာ မထောင်သော ရဟန်းတို့၏ ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီ၊ သိက္ခာသာဇိဝ သမ္ပန္နော၊ အဓိ သိလသိက္ခာ မြတ်စွာဘုရားသည် ပညတ်တော်မူအပ်သော သိက္ခာပုဒ်ဟု ဆိုအပ်သော သာဇိဝနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဣန္ဒြိယေသု၊ မနုဿျင်ခြောက် ခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော ဣန္ဒြိယတို့၌၊ သုသံဝုတော၊ ကောင်းစွာရှုပါရုံစသည် တို့၌ ဖြစ်ကုန်သော အဝိဇ္ဇာအစရှိသော၊ တရားတို့၏ အပြစ်ကို မြစ်တတ်သော သင်္ကဟူသော တံခါး ရွက်ဖြင့် ကောင်းစွာပိတ်အပ်သော စက္ခုစသော နွါဂြို သည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာသမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ နမသမာနော၊ ရှိခိုးထူး၊ အစ ရာဇိတော၊ ကိလေသာမာရ်အစရှိသည်တို့မှ မရှုံးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိ၊ နေပြီ၊ ကတော၊ တသ္မာကာရဏာ၊ ထိုကြောင့်၊ မေမေ၊ ငါ၏၊ စေတသော၊ ပိတ် ၏၊ အဘိပတ္တိတော၊ အလိုရှိအပ်သော၊ ပဏိဝိ၊ ပိတ်ကို ဆောက်တည်ခြင်း သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ရဟုတ္တန္တိ၊ တခဏချွတ်လည်း၊ တဏှာသလ္လေ၊ တဏှာ တည်းဟူသော ဩဝါဒကို၊ အနုဟတေ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ် ဟူသော မွှေး ညှတ်ဖြင့် နှလုံးမှ မနှုတ်ဘဲ၊ နနိသီဒေ၊ နေခြင်းကို မပြုအံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဝိဟာရတော၊ ဝိဟာရန္တံ၊ သော၊ နေသော၊ တသမေ၊ ထိုငါ၏၊ ဝိရိယပရက္ကမံ၊ လွန်စွာလုံ့ လပြုခြင်းကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ မေမယော၊ ငါသည်၊ တိသော၊ ဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော မဂ်ဟူသော အကျင့်ကို၊ က တံ၊ ကျင့်အပ်ပြီ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌ နေဘူးသော ခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိပြီ ဗိဗ္ဗစက္ခု၊ ဗိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ကို၊ ဝိသောပိတံ၊ သုခ်သင်အပ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါ သည်၊ အရဟာ၊ ကိလေသာတို့မှ ဝေးပြီးသော၊ ဒက္ခိတောယျော၊ မြတ်သော အ ဣကိုခံထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ နိရုပမိ၊ ကင်းသော ဥပမိရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပ္ပမုပ္ဖော၊ ကိလေသာတို့မှ လွတ်ပြီ၊ တတော၊ ထိုနောက်မှ၊ ရုတျာဝိဝသာနေ၊ ညဉ့်အတို့၏ ကင်းခြင်း သို့ရောက်၍ မိုးသောက်သော အခါ ၌၊ သူရိယုဂ္ဂမနံ၊ နေ၏ ထွက်ခြင်းကို၊ ပတိလက္ခဏံ၊ ကတော၊ အမှတ်ပြု၍၊ သမ္ပ တဏှံ၊ ကာမတဏှာစသော အားဖြင့် ပြားသော အလုံးစုံသော တဏှာသော တကို၊ ဝိသော၊ သေတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ခြောက်တတ်စေ၍၊ ပဗ္ဗကေဝိနပဗ္ဗ

ကံ၊ ထက်ဝတ်ကို၊ အာထုဇိတွာ၊ ခွေ၍၊ ဥပါဝိထိ နိထိဒိ၊ ထိုင်နေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာပန္နကောထေရော၊ မဟာပန္နကထေရ်သည်၊ ဣမာအဋ္ဌဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောရှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အထာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

မဟာပန္နကထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

တဿ၊ ထိုအဋ္ဌကနိပါတ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ မဟာကဗျာထေရောထေရော၊ မဟာကဗျာထေရ်ထေရ်ကောင်း၊ သိရိမိတ္တော၊ သိရိမိတ္တ ထေရ်သည်ကောင်း၊ မဟာပန္နကော၊ မဟာပန္နကထေရ်ထေရ်ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဋ္ဌနိပါတမ္ဘိ၊ အဋ္ဌကနိပါတ်၌၊ ဧတေတယောထေရော၊ ထိုသုံးယောက်သောမထေရ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂါထာယော၊ သို့ဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့သည်ကား၊ စတုဝိသတိ၊ နှစ်ဆဲ့ထေးဂါထာတို့သည်၊ ဟောန္တိ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်မျှင်တည်း၊ အဋ္ဌကနိပါတော၊ အဋ္ဌကနိပါတ်သည် နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ အဋ္ဌကနိပါတ်ပြီး၏။ ။

နဝကနိပါတ်၊

(၂၃၂) ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ဇရာစ၊ ခန္ဓာတို့၏ရင့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော အိုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ မရတံ၊ ခန္ဓာတို့၏ပျက်ခြင်းဟုဆိုအပ်သောသေခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဆင်းရဲ၏ဟု၍၊ အဝိဒ္ဓသုအဇာနန္တော၊ ဟုတ်မှန်စွာမသိကုန်သော၊ ပုထုဇ္ဇာနာ၊ ပုထုဇဉ်တို့သည်၊ ယတ္ထယထိ ဥပါဒါနက္ခန္ဓပဗ္ဗကော၊ အကြင်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာတရားငါးပါးအပေါင်း၌၊ သိတာ၊ ဖွဲ့ပြီကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤဒုက္ခသစ္စာကား၊ ဧတ္ထကံ၊ ဤမျှတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တံဒုက္ခံ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာကို၊ ပရိညာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသော၊ မဂ်ပညာဖြင့်ဝိုင်းခြားထိ၍၊ ဣမဇ္ဈမထိ သာသနော၊ ဤသာသနာတော်၌၊ သတော၊ သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောရဟန်းသည်၊ ဈာယတိ၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဈာန်ဖြင့်ဝင်စား၏၊ တတော၊ ထိုဝိပဿနာဖြင့် မွေ့ထျော်ခြင်းမဂ်ဖိုလ်ဖြင့်မွေ့ထျော်ခြင်းထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိ၊ မွေ့ထျော်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရ။ ။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဒုက္ခဿအာဝဟာနိ၊ ဆင်းရဲကို ဖြစ်စေဟုတ်သော၊ ဝိသတ္တိကံ၊ တဏှာကို၊ ပပဗ္ဗသင်္ခါတဒုက္ခာပိဝါဟိနိ၊ သတ္တဝါတို့၏သန္တာန်ကိုရှုတတ်သောရာဂ မာနအစရှိသော တရားတို့သည် ဖြစ်စေအပ်သော ဆင်းရဲအပေါင်းဖြင့်ပူလောင်သော သဘောရှိသောခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲကိုဖြစ်စေတတ်သောဝင်တတ်သော၊ တဏှံ၊ တဏှာကို၊ ပဟာတိန္ဒာန၊ အရိယ

မဂ်ဖြင့်ဖြတ်၍၊ ဣဒါ၊ ဤသံသနာတော်၌၊ သတော၊ သတိပညာအဆင်အခြင်
 နှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်းသည်၊ ဣဒါ၊ ဤအာရမ္မဏုပနိဏ္ဏာနုဗ္ဗာန်ဖြင့် ဝင်စား
 ၏၊ တတော၊ ထိုဝိပဿနာချမ်းသာမဂ်ဖြတ်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရုံ၊ လွန်
 ဖြတ်သော၊ ရတိ၊ မြေထွေ့ခြင်းကို၊ နုပိန္နဲတိ၊ မရ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊
 သိဝံ၊ ပဉ္စဝေကင်းသည်ဖြစ်၍ ချမ်းမြေ့သော၊ နေ့စတုရင်္ဂါမိန့်၊ ရှစ်ပါး
 သောအင်္ဂါ၊ နှင့်ပြည့်စုံသောဖြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရှာတတ်သော၊ မဂ္ဂုတ္တံ၊
 ခုပထုအခုပထုထို့ဖြစ်စေတတ်သောအကြောင်းတို့ထက် ဖြတ်သောနိဗ္ဗာန်
 ထို့ရောက်ကြောင်းဖြစ်ထသော၊ သဗ္ဗကိလေသသောဓနံ၊ အလုံးစုံသောကိ
 လေသာတို့မှ သတ္တဝါတို့ကိုသုတ်သင်တတ်သောကြောင့် အလုံးစုံသောကိ
 လေသာတို့၏စင်ရာဖြစ်သောအဋ္ဌကိကမဂ်ကို၊ ပညာယ၊ ပဓိဝေပညာဖြင့်
 ပသိတွာ၊ ဘာဝနာတိသမယ၏အစွမ်းဖြင့်မြင်၍၊ သတော၊ သတိပညာအ
 ဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသောပညာရှိသည်၊ ဣဒါ၊ ဤသံသနာတော်၌၊ ဣဒါ၊ ဤ
 အာရမ္မဏုပနိဏ္ဏာနုဗ္ဗာန်ဖြင့်ဝင်စား၏၊ တတော၊ ထိုဝိပဿနာချမ်းသာမဂ်
 ဖြတ်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရုံ၊ လွန်ဖြတ်သော၊ ရတိ၊ မြေထွေ့ခြင်းကို၊
 နုပိန္နဲတိ၊ မရ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အသောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းအကြောင်း
 တို့၏ကင်းရာ ဖြစ်ထသော၊ ဝိရဇံ၊ ရာဂစသောဂြုဏ် ကင်းရာလည်း ဖြစ်ထ
 သော၊ အသင်္ခတံ၊ တရံတရသော အကြောင်းတို့သည် မပြုပြင်အပ်ထသော၊
 သဗ္ဗကိလေသသောဓနံ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေသာတို့မှ သတ္တဝါတို့၏စင်ရာ
 ထည်းဖြစ်ထသော၊ သညောဇနပန္နနန္တိန္ဒ၊ သံယောဇဉ်ဟု ခိုအပ်သောအ
 နှောင်အဖွဲ့တို့၏ဖြတ်ရာလည်းဖြစ်ထသော၊ သန္တပဒံ၊ ခပ်သိမ်းသောကိလေ
 သာခပ်သိမ်းသောဝန်ဆင်းရဲတို့၏ငြိမ်းရာလည်းဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ တာဝေ
 တိအဘိသမေတိ၊ သန္တိကရိယာဘိသမယ၏အစွမ်းဖြင့်သိ၏၊ တတော၊ ထို
 နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရုံ၊ လွန်ဖြတ်သော၊ ရတိ၊ မြေထွေ့ခြင်းကို၊
 နုပိန္နဲတိ၊ မရ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ နဝော၊ ကောင်းကင်၌၊ မေစာဒုဒ္ဒိတိ၊ ခိဗ်း
 ၏ချွန်းခြင်းကြိုးခြင်းသည်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ချွန်း၏ကြိုး၏၊ ဝေရာ၊ ထက်ဝန်ကျင်မှ
 ပထိုစီးသောနေအရည်တို့သည်၊ အာကုထာ၊ ပြွင်းကုန်၏၊ သမန္တတော၊ ထက်
 ဝန်းကျင်မှ၊ ဝိဟင်္ဂပထေ၊ ငှက်တို့၏သွားရာခရီးဖြစ်သောကောင်းကင်၌၊ မေ
 စာဒုဒ္ဒိတိ၊ ခိဗ်းသံသည်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ကြိုး၏ချွန်း၏၊ ဣဒါ၊ ဤသံသနာတော်၌၊
 တိက္ခ၊ ရဟန်းသည် လည်းကောင်း၊ ပတ္တာရဂတောဝ၊ တောင်ခေါင်းလိုက်
 ခေါင်းစသည်ထိုက်ထိုက်သာလျှင်၊ ဣဒါ၊ ဤအာရမ္မဏုပနိဏ္ဏာနုဗ္ဗာန်ဖြင့်
 မြေထွေ့ခြင်းထက်၊ ပရမတရုံ၊ လွန်ဖြတ်သော၊ ရတိ၊ မြေထွေ့

ခြင်းကို၊ နရိန္ဒတိ၊ မရ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ကုသုမာကုဿာနံ၊ ပျိုရွယ်သော
 သူ၏သည်ဆွဲ အင်္ဂုဿာဝတ်ပန်းတို့ဖြင့်၊ ဝှမ်းကုန်သော၊ ဝိဝိတ္တဝါနေယျဝဋ်
 သကာနံ၊ တော၌ပွင့်ကုန်သောဆန်းကုန်သောဦးစောက်ပန်းကိုကုန်သော၊ နဒိနံ
 မြစ်ဘို့၏၊ တိရေ၊ ကမ်းနား၌၊ နိသိန္ဒော၊ ထိုင်နေသူက်၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်
 ၌၊ သုမနော၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၏အစွမ်းဖြင့်ကောင်းသောပိတ်ရှိသောရဟန်း
 သည်၊ ဈာယတိ၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဈာန်ကိုဝင်စား၏၊ တတော၊ ထိုဈာန်ချမ်း
 သာထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ နရိန္ဒတိ၊
 မရ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ နိသိဝေ၊ ညဉ့်၌၊ ရဟိတမ္ဘိ၊ လူတို့၏၊ သုဉ်း
 မြောင်းခြင်းမှကင်းသော၊ ကာနနေ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာတောကြီး၌၊ နေဝေ၊ မိလ်း
 သည်၊ ပဇ္ဇန္တမ္ဘိ၊ ယိုစီးလျက်ရွာသည်ရှိသော်၊ ဒါဗ္ဗိနော၊ အစွယ်ရှိကုန်သော
 ခြင်္သေ့သစ်ကျားအစရှိကုန်သောသတ္တဝါတို့သည်၊ နဒန္တိ၊ ဟောက်ကုန်ဟုန်း
 ကုန်၏၊ သိက္ခုစ၊ ရဟန်းသည်ထည်း၊ ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ပတ္တာရဂ
 တော၊ တောင်ခေါင်းသိုက်ခေါင်းသိုက်ကပ်လျက်၊ ဈာယတိ၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာ
 နဈာန်ဖြင့်ဝင်စား၏၊ တတော၊ ထိုဈာန်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်
 သော၊ ရတိံ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ နရိန္ဒတိ၊ မရ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ဝိတ
 ဧတ္ထ၊ ကာမဝိဘက်စသောမိစ္ဆာဝိတက်သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ သန္တာနေ၊
 သန္တာန်၌၊ ဥပရုန္တိယ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့်မြစ်၍၊ ဗြူတော၊ တည်၏၊ တဒါ
 ထိုအခါ၌၊ ဣဒံဈာနရတံ၊ ဤဈာန်ဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်းကို၊ နရိန္ဒတိ၊ မရ၊ တတော
 ထိုနေောင်မှ၊ နဂန္တရေ၊ တောင်ကြား၌၊ နဂဝိဝရံ၊ တောင်ခေါင်းတောင်ရှင်းကို၊
 သမသိးတာနိသိတော၊ မြှုပ်ကပ်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိတဒ္ဓရော၊ ကင်း
 သောကိလေသာဟူသော ပူလောင်ခြင်းရှိသော၊ ဝိတဒိထော၊ ပယ်အပ်ပြီး
 သောစေတောဒိသစသော ထံသင်းရှိသော၊ သိက္ခုစ၊ ရဟန်းသည်ထည်း၊
 ဣဓ၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဈာယတိ၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဈာန်ဖြင့်ဝင်စား၏၊
 တတော၊ ထိုဈာန်ချမ်းသာထက်၊ ပရမတရံ၊ လွန်မြတ်သော၊ ရတိံ၊ မွေ့
 လျော်ခြင်းကို၊ နရိန္ဒတိ၊ မရ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ သုခိ၊ ဈာန်စသော
 ချမ်းသာခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မထဝိသသောဝကနာသနော၊ ရာဂစသောအ
 ညစ်အကြွေးငါးပါးသောစေတောဒိထံသင်းတို့၏ဆွေမျိုးတို့နှင့်ကွဲကွင်း
 ခြင်းစသောအကြောင်းရှိသောစိုးရိမ်ခြင်းကိုဖျက်ဆီးတတ်သည်၊ နိရုဂ္ဂဇ္ဇော
 နိဗ္ဗာန်သို့ဝင်ခြင်း၌ကားဖြစ်တတ်သော အဝိဇ္ဇာဟူသောတံခါးကျည်မှကင်း
 သည်၊ နိဗ္ဗာနကော၊ ကိလေသာတို့ကိုငြိမ်းစေတတ်သည်၊ ဝိသလ္လော၊ တဏှာ
 စသောပြောင့်မှကင်းသည်၊ သဗ္ဗာ ပဝေသဗ္ဗာသဝေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသောအာ

☰

သဝေါဘရားတို့မှ၊ ဗျန္တိကတော၊ အရိယမဂ်ဖြင့်ကင်းသည်ကို ပြုတတ်
သည်၊ဘဝယျ၊ဖြစ်ရာ၏၊တဒါ၊ထိုအခါ၌၊ ဣဝ၊ဤသာသနာတော်၌၊သော
တာဒိသော၊ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ရဟန်းသည်၊ ဗျာယတိ၊အာရမ္မ
ဏပုဒ်ဣာနစူးနိဖြင့်ဝင်စား၏၊တတော၊ထိုချာန်ချင်းသာထက်၊ပရမတရံ၊
လွန်မြတ်သော၊ရတံ၊မွေ့လျော်ခြင်းကို၊နဝိန္ဒတိ၊မေး၊ ဣတိ၊ဤသို့၊တုတော
ထေရော၊ တုဘထေရ်သည်၊ ဣမာနဝဂါထာယော၊ ဤဗွဲ့ဆိုသီကုံးအင်
သောကိုးဂါထာတို့ကို၊အတာသိတ္ထ၊ဆိုပြီး ။

တုတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

တဿ၊ထိုနဝကနိပါတ်၏၊ဥဒါနံ၊ဥဒါန်းသည်ကား၊ ။တထဒ္ဓသော၊အ
ကျိုးမီးပွားကိုမြင်လေ့ရှိသော၊ ဇကော၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ခုဂ္ဂဝိ
သာဏဝါ၊ ကြံ့ချိုကဲ့သို့တယောက်ထည်းသာနေလေ့ရှိသော၊ တုတထေ
ရော၊တုဘထေရ်သည်၊ဣနဝကနိပါတ်၌၊ ဤနဝကနိပါတ်၌၊နဝ၊ကိုးပါး
ကုန်သော၊ ဂါထာယော၊ ဗွဲ့ဆိုသီကုံးအင်သောဂါထာတို့သည်၊ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ဣတိဣဒံ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ နဝကနိပါတော၊ နဝကနိပါတ်
သည်၊နိဗ္ဗိတော၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

နဝကနိပါတ်ပြီး၏။ ။

ဒထကနိပါတ်။

☞ (၂၃၃) ယဒ္ဓန္တေ၊အရှင်ထုရား၊အဂါရိနော၊သန္တာအဆင်းနှင့်တူသောသစ်
ပင်ကို၏အပွင့်အညွန့်တို့နှင့်ပြည့်စုံထသော၊ ပလေထိနော၊ အထီးထည်းရှိ
ကုန်ထသော၊ဒုမာ၊သစ်ပင်တို့သည်၊ဆဒနံ၊ရှေးအရွက်ဟောင်းကို၊ဝိပ္ပဟာ
ယ၊စွန့်ကုန်၍၊သံသိန္ဒပဏ္ဍုပဏ္ဍာယ၊ပြတ်သောသစ်ရွက်လျော်ရှိကုန်သည်
ဟောန္တိ၊ဖြစ်ကုန်၏၊ ထေဒုမာ၊ထိုသစ်ပင်တို့သည်၊ အန္တိမန္တောဝအန္တိမ
န္တောဣဝ၊တောက်ပသောမီးကဲ့သို့၊ပတာသယန္တိ၊ထက်ဝန်ကြင်မှအရောင်
အဝါကိုဖြစ်စေကုန်၏၊ မဟာဝဇိရ၊ ကြီးသောလုံ့လရှိတော်မူသော ထုရား
မြတ်၊ရသာနံ၊ အတ္ထရသစသည်တို့၏၊တာဂိ၊ အတို့ရှိသည်၊ဟုတွာ၊ဖြစ်၍၊
ဒါနိဣဒါနိ၊ယခုအခါ၌၊အနုဂ္ဂဟိတာယ၊ဆွေတော်မျိုးတော်တို့ကို၊ပြီးမြောက်
အံ့သည်၏၊သမယော၊အခါတံ့ပြီး ။ သမန္တတော၊ ထက်ဝန်ကျင်မှ၊ဒုမာ
နိ၊သစ်ပင်တို့သည်၊ဗုလ္လ္လာနိ၊ထိုအရောင်၌သီးပွင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မနောရမာ
နိ၊နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိကုန်ပြီး၊သဗ္ဗဒိသာ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်မျက်နှာတို့
သည်၊သဝန္တိ၊အပွင့်အနု တို့ကိုထွတ်ကုန်ပြီး၊ဓမ္မာ၊သစ်ပင်တို့သည်၊ပတ္တံ၊

အရှက်ကောင်းကိုပံ့ပိုးသော၊ စွန့်၍ ဖယ်၊ သီးအံ့သည်ကို၊ အသိ၊ မာနာ၊
ယုသိုကုန် ယကွဲ သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတု၊ ရှေးကွာကာ၊ သောတန္တိ၊ သစ်
ပင်၏အရောင်ဖြင့် ထင်တယ်ကုန်ပြီ၊ ဝိသုကြီးသောလုံ့၊ သရှိတော်မူသော
ထုရားမြတ်၊ အတေ၊ ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ ပတ္တမာနာယ၊ ဝဲခြင်းငှား၊ ကာထော
အခါကုန်ပြီ၊ ဝဗ္ဗန္တ၊ အရှင်ဘုရား၊ အမတ္တိ၊ ကာထေ၊ ဤအခါ၌၊ အတံ
သိဘံ၊ အလွန်ချမ်းသာ၊ နေ၊ အတ္တိ၊ မရှိ၊ ပန၊ ထိုမှတပါး၊ အဘိဥဏ္ဍိ၊ အ
လွန်ပူခြင်း သည်၊ အတ္တိ၊ မရှိ၊ ဥတု၊ ဥတုသည်၊ အန္ဓနိယာ၊ အရှင်ရှည်သော
ခရီးကိုသွားခြင်း ငှါ ခန့်သည်ဖြစ်၍၊ သုခ၊ အပူအချမ်း နှစ်ပါးမျှသောအား
ဖြင့်ချမ်းသာ၏၊ ချေဟိနိ၊ ချေဟိနိအမည်ရှိသောမြစ်ကို၊ တရန္တာ၊ ကူး
သောသူတို့ ပညာ၊ ပစ္စ၊ ရခါ၊ နောက်တူဖြစ်၍၊ တရန္တိ၊ ကူးမကုန်၏၊ သာ
ကိ၊ သာစ၊ သာကိ၊ ဝင်မင်းမျိုးတို့သည်၊ သည်းကောင်း၊ ကောပူယာစ၊ ကော
ဗ္ဗိယမင်းမျိုးတို့သည်၊ သည်းကောင်း၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ပဿန္တု၊ ဖူး
မြင်ပါစေ ကုန်လော့၊ အတ္တိ၊ ထပ်ကို၊ ကသ၊ ကော၊ ထွန်သောသူ
သည်၊ အာ၊ သာ၊ သ၊ ထပ်၌ အသီးကိုတောင့်တသဖြင့်၊ ကသ၊ တေ၊ ထွန်၏၊
ကသိတော၊ ထွန်ပြီး၍၊ ဝပ္ပန္တန္တု၊ ပျိုးကြီးသောသူသည်၊ အာသာယ၊ အ
သီးကိုတောင့်တသဖြင့်၊ ဝိဇံ၊ ပျိုးစေ့ကို၊ ဝပ္ပတိ၊ ကြံချ၏၊ နေဟာရကာ၊
ဥစ္စာကိုဆောင်လိုကုန်သော၊ ဝါဏိဇာ၊ ကုန်သည်တို့သည်၊ အာသာယ၊ ဥစ္စာ
ကိုတောင့်တသဖြင့်၊ သမုန္တု၊ သမုန္တုရာကို၊ ယန္တိ၊ တရန္တိ၊ ထေဖြင့်ကူးကုန်
၏၊ အာဂ္ဂိ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ သည်း၊ ယာယ၊ အာသာယ၊ အကြွင်ထုရားမြတ်စွာ
ကိုယ်တော်၏ကဝိလဝတ်ပြည်တော်သို့ ကြွတော်မူခြင်းကို တောင့်တသ
ဖြင့်၊ အာ၊ ဤအချစ်၌၊ ဝိဇံ၊ မိ၊ ရပ်၏၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ သာအာသာယ၊ ပစ္စ
နာ၊ ထိုသို့တောင့်တခြင်းသည်၊ သမိဇ္ဈတု၊ ပြီးပြည့်စုံပါစေသတည်း၊ ထုမှေ
တိ၊ အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ကဝိလဝတ္ထု၊ ကဝိလဝတ်ပြည်သို့၊ ဝန္တု၊ ကြွတော်
မူအပ်၏၊ အာ၊ ဤသို့၊ ဝဒတိ၊ ဆို၏၊ ဝေဟေန္တန္တု၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သကိ
ပုတ္တမန္တေန၊ တကြွပ်သာပျိုးကောမျှဖြင့်၊ ဝပ္ပေ၊ ကောက်သည်၊ အသမ္ပန္တမာ
နေ၊ မပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊ ကသာကာ၊ ထပ်လုပ်သောသူတို့သည်၊ ပုနုပ္ပုနံ၊
နှစ်ကြိမ်သုံးကြိမ်အတန်တလဲလဲ၊ ဝိဇံ၊ ပျိုးစေ့ကို၊ ဝပ္ပန္တိ၊ ပျိုးကုန်၏၊ ဒေဝရာ
ဇာစ၊ ပစ္စုနုနတ်မင်းသည်၊ သည်း၊ အဝသိ၊ တော၊ တကြွပ်မျှသာမရွာမူ၍၊ ပုနုပ္ပု
နံ၊ ထပ်လုပ်တကြွပ်ငါးရက်တကြွပ်လခွဲတကြွပ်ဟုဆိုအပ်သော အတန်
တလဲလဲရွာခြင်းကို၊ ဝသာတိ၊ ရွာ၏၊ ကသ၊ ကာ၊ ထပ်လုပ်သောသူတို့
သည်၊ အကသိတော၊ တကြွပ်မျှသာမထွန်မူ၍၊ ခေတ္တိ၊ ထပ်ကို၊ ပုနုပ္ပုနံ၊

ကောက်ပြည့်စုံခြင်းညွှန်၏နူးညံ့ခြင်းကို ပြုခြင်းငှါအာနိတလဲလဲထွန်ခြင်း
 ကို၊ ကသန္တိ၊ ထွန်ကုန်၏၊ အပရိတုဿနတော၊ တကြိမ်သာ စပါးကို
 ဆောင်ခြင်းကိုပြု၍ မသင့်ချေသေးဟုမနှစ်သက်သောသူအား၊ ပုနပ္ပုနံ၊ ကျီ
 ကြစသည်တို့၌ သိုမှီးသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်လူတို့သည် အာနိတလဲလဲ
 သလေးစသောစပါးကိုဆောင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဧညံ၊ သလေးစသော
 စပါးကို၊ ရဋ္ဌံ၊ ကောဋ္ဌကံ၊ ကျီကြသို၊ ဥပေတိဥပနေတိ၊ ဆောင်၏၊ ယာစန
 ကာ၊ သူတောင်းစားတို့သည်၊ ဧကဝါရမေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ န၊ တောင်း
 ကုန်သည်မဟုတ်၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အာနိတလဲလဲ၊ ဒါနပတိကေ၊ အလှူရှင်တို့ကို၊
 စရန္တိ ယာစန္တိ၊ တောင်းကုန်၏၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်တို့သည်၊ ယာစကာနံ၊
 သူတောင်းစားတို့အား၊ ဧကဝါရမေဝ၊ တကြိမ်သာလျှင်၊ နဒန္တိ၊ မပေးကုန်၊
 ပုနပ္ပုနံ၊ အာနိတလဲလဲ၊ ဒဒန္တ၊ ပေးကုန်၏၊ ဒါနပတိ၊ အလှူရှင်တို့သည်၊
 ပုနပ္ပုနံ၊ အာနိတလဲလဲ၊ ဒဒိတွာ၊ အလှူခံပုဂ္ဂိုလ်အား ပေးလှူပြီး၍၊ ပုနပ္ပုနံ၊
 အာနိတလဲလဲ၊ သဂ္ဂဋ္ဌာနံ၊ နတ်ပြည်အရပ်သို့၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်၊ အဟန္တိ၊ အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ ပုနပ္ပုနံ၊ အာနိတလဲလဲ၊ ယာစာမိ
 ဘောင်းပန်ပါ၏၊ ဝိရောဓိရဝါ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ ဘုရိ
 ပညော၊ မြေကြီးအထုနှင့်တူသော ပညာရှိတော်မူသော၊ မဟာပညော၊ ကြီး
 သောပညာရှိတော်မူသော၊ ပုရိသော၊ ယေးကျားသည်၊ ယတ္ထိံ၊ ကုလေ၊
 အကြင်အမျိုး၌၊ ဇာယတိ၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထ၊ ထိုအမျိုး၌၊ ဟဝေကေန္တေန၊ စင်စစ်
 သဖြင့်၊ သတ္တယုဝံ၊ ခုနစ်ပါးသော ယောက်ျားတို့၏ အကျိုးစီးပွားအရံကို၊
 ပူဇေတိ၊ ပြည့်စေနိုင်၏၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ မစ္စိ၊ အကျွန်ုပ်ကိုလည်း၊
 ပတိဋ္ဌာပနေန၊ အကျိုး၌တည်စေသဖြင့်၊ တတောပရံ၊ ထိုထက်လည်း၊ သော
 ဝေထံ၊ သုတ်သင်ခြင်းငှါ၊ ဒေဝဒေဝေါ၊ ခပ်သိမ်းသောနတ်တို့ထက်မြတ်သော
 နတ်ဖြစ်တော်မူသောအရှင်ဘုရားသည်လည်း၊ သတ္တတိ၊ စွမ်းနိုင်တော်မူ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မညေမညာမိ၊ အောက်မေ့၏၊ တယာ၊
 အရှင်ဘုရားသည်၊ ဇာတော၊ အရိယမဂ်ဖြင့်ဖြစ်တော်မူ၏၊ ရနိ၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသ
 ရာအကျိုးနှစ်ပါးကိုထိသောကြောင့်ရနိဟူသော၊ သစ္စနာမော၊ မချွတ်မယွင်း
 သောအမည်တော်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မညေမညာမိ၊ အောက်မေ့၏၊
 မဟေထိနော၊ ထိလက္ခန္ဓစသောမြတ်သောတရားအပေါင်းကိုရှာတော်မူပြီး
 သော၊ ဗုဒ္ဓံ၊ သ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိတာ၊ ခမည်းတော်ကား၊ သုဒ္ဓေါဒနောနာမ၊
 သုဒ္ဓေါဒနအမည်ရှိ၏၊ မာတာ၊ မယ်တော်သည်ကား၊ မာယာနာမ၊ မာယာ

အမည်ရှိ၏။ သာ၊ ထိုမယ်တော်မာယာသည် ၊ ဗောဓိသတ္တံ၊ ထုရားလောင်း
 ကို၊ ကုမ္ဘိနာ၊ ဝမ်းဖြင့်၊ ပရိဟရိယ၊ ဆောင်ပြီး၍၊ ကာယသ၊ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊
 ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ၊ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၊ တိဒိဂတ္ထိံ ၊ ထုသိတာနုတ်ပြည်၌၊ မောဒ
 တိ၊ မွေ့ထျော်စံပျော်ရ၏၊ ဂေါတမီ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော၊ သာ၊ ထိုမာယာ
 ဒေဝီသည်၊ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ ကာယကင်္ဂတာ၊ သေခဲ့၍၊ စုတာ၊ ရွှေထျော
 သည်ရှိသော်၊ ဒိဗ္ဗေဟိကာမေဟိ၊ ထုသိတာနုတ်ပြည်၌ အကျွမ်းဝင်သော
 နုတ်တို့၏ ကာမဝတ္ထုတို့ဖြင့်၊ သမင်္ဂီတုတာ၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ မောဒတိ၊
 မွေ့ထျော်စံပျော်ရ၏။ သာ၊ ထိုမာယာဒေဝီသည်၊ ပဗ္ဗဟိကာမဂုဏေဟိ၊ ငါး
 ပါးသောကာမဂုဏ်တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ တေဟိဒေဝဂဏေဟိ၊ ထိုနုတ်
 အပေါင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပရိဝါရိတာ၊ ခြံရံထျော်၊ မောဒတိ၊ မွေ့ထျော်
 စံပျော်ရ၏။ ဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညုထုရားရှင်၏၊ ဝုတ္တော၊ ရင်တော်မှဖြစ်သောတရား
 ဧသနာကိုသောက်ရသော ကြောင့် ရင်တော်အနှစ် သားတော်စစ်သည်။
 အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ အသယာသာဟိနော၊ သူတပါးတို့မနှိပ်စက်နိုင် ကိုယ်တော်က
 သူတပါးတို့ကိုနှိပ်စက်ခြင်းငှါ ထတ်နိုင်သော အလိုအနုသယ စရိုက်နှလုံး
 သွင်းခြင်းစသည်ကိုထင်စွာပြု၍ ထုရားကိုပွန်ပြီးစေတတ်ထသော၊ အင်္ဂီရ
 လဿ၊ ပြည့်စုံစွာပြုအပ်သောသီလအစရှိသော ဂုဏ်အပေါင်းရှိတော်မူထ
 သော၊ အပ္ပမိမဿ၊ မနှိုင်းရှည်အပ်ထသော၊ တာဒိနော၊ သည်းခံခြင်းကေး
 ဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဝုတ္တော၊ သားတော်
 အစစ်သည်။ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ သတ္ထု၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး ဖြစ်တော်မူသောမင်း
 ကြီး၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဝိတု၊ အတဖြစ်သော ထုရားရှင်၏၊ ထုဝံ၊ သင်မင်းကြီး
 သည်၊ ဝိတာ၊ အတသည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်
 မှသောမင်းကြီး၊ ဓမ္မေန၊ အရိယ ဇာတ်ထောကီဇာတ်နှစ်ပါးကို ပေါင်းသော
 သဘောဖြင့်၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ အယုကောဝိတာမဟော၊ ငါ၏အတိုး
 သည်။ အသိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာဠုဒါယိ ထေရော၊ ကာဠုဒါယိ
 ထေရ်သည်။ ဣမာဒသဂါယာယော၊ ဤသို့ဆိုသိရုံးအပ်သောဆယ်ဂါယာ
 တို့ကို၊ အဘာသိတ္ထု၊ ဆိုပြီ။ ။

ကာဠုဒါယိထေရဂါယာအနုကံပြီး၏။ ။

(၂၃၄) အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝုရတောဂါ၊ မိမိရှေ့မှလည်းကောင်း၊
 ပစ္ဆိတောဂါမိ၊ မိမိနောက်မှလည်းကောင်း၊ ပဿတော ပဿန္တဿ၊ ရှု
 သောသူအား၊ အပရောအညော၊ တပါးသောသူသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဣတိစေ
 ဤသို့ဆိုပြားအံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝနေ၊ တော၌၊ ဧကဿ၊

တယောဂ်အထည်းတည်း၊ တယတော၊ နေသောငါအား၊ အတိဝ၊ အလွန်
 လျှင်၊ ဖာသု၊ စိတ်၏ချင်းသာခြင်းသည်၊ တဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဟန္ဒ၊ ယခုအခါ၌၊
 ဝိ၊ သန္တာမိ၊ ရှာကိုငါစွန့်၏၊ ဧကော၊ တယောဂ်အထည်းတည်း၊ ဗုဒ္ဓဝတ္ထိတံ
 မြတ်စွာတရားသည်ပြီးပွင်းအပ်သော၊ အညော၊ ဧဝေသျှိ၊ ဂမိ၊ သာမိ၊ သွားအံ့
 ကေဝိ၊ ဟာရိဿ၊ တယောဂ်အထည်းတည်းနေလေ့ရှိထသော၊ ဖတိတတ္ထ
 သ၊ နိဗ္ဗာန်သျှိစေလွှတ်အပ် သာစိတ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခု၊ နော၊ ရဟန်းအား၊ အ
 ညော၊ တောကျောင်းသား၊ ဖာသု၊ အလိုရှိအပ်သောချင်းသာကို ဆောင်
 တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောဂီဝိ၊ ဘိကရံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်သောပုဂ္ဂိုလ်
 တို့၏ဈာန်ဝိပဿနာစသော ဝိဘိကိုပြုတတ်ထသော၊ မတ္တကုပ္ပရသေဝိတံ၊
 အရံ၊ ဝစ်သေ၊ ဆင်တို့၏သွားထာငြိပ်ရာလည်း ဖြစ်ထသော၊ မုဗ္ဗံ၊ နှလုံးမွေ့
 စေ့ညီညွတ်ရှိသော တောကျောင်းသည်၊ ဧကော၊ တယောဂ်အထည်း
 တည်း၊ အတ္ထဝဿံ၊ ရဟန်းတရားကိုအလေ့အလာပြု၍နေခြင်းငှါသင့်သော၊
 ကာနန္ဒံ၊ တောအရပ်သျှိ၊ နိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊ ပဝိသိ၊ သာမိ၊ ဝင်ပေအံ့၊ သုပုပ္ဖိ၊ တ၊
 ကောင်းစွာပွင့်ထသော၊ ဝစိတထေ၊ ချမ်းမြေ့ထသော၊ ဂိရိကန္ဓေ၊ တောင်
 ချောက်ရှိထသော၊ ဝစိတပနေ၊ အရိပ်နေနှင့်ပြည့်စုံသောဖင်းတိုက်တော၌၊
 ဝတ္ထာနိ၊ ကိုယ်တို့ကို၊ ပရိသိပ္ပိတ္တာ၊ ရေဖြင့်သွန်း၍၊ ဧကကော၊ တဏှာဟုဆို
 အပ်သောနှစ်ယောက်သောသူမရှိသည်ဖြစ်၍၊ စက်မိ၊ သာမိ၊ စင်္ကြံသွားထေ
 အံ့၊ ဧကောသိယော၊ အဖော်မရှိသည်၊ အနုတိယော၊ တဏှာဟုသောနှစ်
 ယောက်မြောက်သောသူမရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ ရမဏီယေ၊ နှလုံးမွေ့
 စေ့ညီညွတ်ရှိသော၊ မဟာဝနေ၊ တောကြီး၌၊ ကဒါ၊ တယ်နံရော အခါ၌၊ အဟံ
 ငါသည်၊ ကာမကိစ္စော၊ ပြုအပ်သောတဆွဲမြောက်ပါးသောမက်ကိစ္စရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ အနာသဝေ၊ ကင်းသောအာသဝေရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရိဿာမိ၊ နေရ
 ပါအံ့နည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကတ္ထုကာမဿ၊ ပြုခြင်းငှါအ
 လိုရှိသော၊ မေ၊ ငါ၏၊ အဓိပါယော၊ နှလုံးအလိုသည်၊ သမိဇ္ဈတု၊ အရဟတ္တ
 ဖိုလ်ကိုရခြင်း ဟုဆိုအပ်သော အပြီးသျှိရောက်စေသတည်း၊ အညော၊ တ
 ယောဂ်သောသူသည်၊ အညဿ၊ တယောဂ်သောသူအား၊ ကာရကော၊
 သံသရာ၌အကျိုးနိဗ္ဗာန်အကျိုးကို ပြုတတ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အဟံ
 သေဝ၊ ငါ့ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ သာပေပိ၊ သာမိ၊ သံသရာအကျိုးနိဗ္ဗာန်အ
 ကျိုးကိုပြီးစေအံ့၊ ဧဝေသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ သန္တာဟံ၊ အသက်ကိုမငဲ့ဘဲ
 ဝိရိယဟူသော ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓာမိ၊ လွန်စွာကြိုးကုတ် အားထုတ်ခြင်းဟူ
 သောဖွဲ့ခြင်းဖြင့်ဖွဲ့ပေအံ့၊ ကာနန္ဒံ၊ တောအရပ်သျှိ၊ ပဝိသိ၊ သာမိ၊ ဝင်ပေအံ့၊

☞

တတော၊ ထိုဘောကျောင်းမှ၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်
 သော အရဟတ္တမဂ်သို့၊ အပ္ပတ္တော၊ မရောက်သေးသရွေ့၊ နနိက္ခမိသာာမိ၊ ငါ
 မထွက်အံ့၊ မာလုတေ၊ လေသည်၊ သီတေ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၊ သုရတိဂန္ဓကေ၊
 ကောင်းသောဝတ်ပန်းအနံ့ကိုဆောင်ရွက်၊ ဥပဝါယန္တေ၊ ထကြိုက်ကြိုက်
 ထိုင်လျက်သာသည်ရှိသော်၊ နဂရန္ဒနိ၊ တောင်ထိပ်ထက်၌၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်
 လျက်၊ အဝိန္တံ၊ မောဟဟူသော အရိက်ကို၊ ဒါယယိသာာမိ၊ ခွဲဖောက်ပေးအံ့၊
 ခုနကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ သီတလေ၊ ချမ်းမြေ့သော၊ ကုသုမသဉ္စန္ဓေ၊
 ကောင်းသောဝတ်ပန်းဖြင့်ယုတ်ထွမ်းအပ်သော၊ ဝနေ၊ ထောင့်၊ မြို့တော၊ တည်
 သော၊ ပဗ္ဗာရေ၊ တောရှိုင်း၌၊ နိသိန္ဓော၊ ထိုင်နေလျက်၊ ဝိရုတ္တိသုခေန၊ အရ
 ဟတ္တမိတ်ချမ်းသာဖြင့်၊ သုခိတော၊ ချမ်းသာသောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂိရိဗ္ဗ
 ဇေ၊ တောရစသောတောင်ငါးထုံးဖြင့်ခြံရံအပ်သောရာစင်္ကြံဟုပြည်အနီး၌၊
 ရမိသာာမိ၊ မြေလျော်လျက်နေလေအံ့၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊
 ယခုအခါ၌၊ ပန္နရသော၊ တဆဲ၊ ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ စန္ဒော၊ လသည်၊
 ပရိပုဏ္ဏာယထာ၊ ပြည့်ဝန်းလျက်ထွန်းသကဲ့သို့၊ ပရိပုဏ္ဏသက်ပ္ပေ၊ ပြည့်စုံ
 သော၊ အကြံသည်၊ အဟောတိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗာသဝပရိက္ခိတော၊
 ကုန်ပြီးသော အထုံးစုံသော အာသဝေါရှိသည်၊ အဒြိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအ
 ခါ၌၊ ပုနတ္တဝေါ၊ တတန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတံ၊ ဤသို့၊
 ဧကဝိဟာရိယေဝေရော၊ ဧကဝိဟာရိယ ထေရ်သည်၊ ဣမာဒသဂါထာ
 ယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သော ဆယ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာယိ၊ ဆိုပြီ၊

ဧကဝိဟာရိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၃၅) ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဟိတံ၊ အကျိုးစီးပွားရှိ
 သော၊ အတ္တဉ္စ၊ ကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ အဟိတံ၊ အစီးအပွားမရှိသော၊ အတ္တ
 ဉ္စ၊ ကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊ တံစွာသိ၊ ထိုအစီးအပွားရှိသည်မရှိသည်ဖြစ်သော
 နှစ်ပါးစုံသောကိစ္စကို၊ အနာဂတံ၊ မရောက်မီရှေးဦးစွာက သာလျှင်၊ ပရိ
 ကစ္စ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ ပဿတိ၊ စုံစမ်းခြင်းဖြင့်မြင်၏၊ တဿ၊ ထိုသူ၏၊
 ဝိဒ္ဓေသိနော၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုမရှိသော ခင်ပွန်းယုတ်တို့သည် ထည်း
 ကောင်း၊ ဟိတေသိနော၊ အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသော ခင်ပွန်းကောင်းတို့
 သည်ထည်းကောင်း၊ ရန္တံ၊ သိန္နံ၊ အပေါက်ကို၊ သမေက္ခမာနာ၊ ရှာထုန်သည်ရှိ
 သော်၊ နုပဿန္တိ၊ မမြင်ထုန်၊ ယသေယောဂီနော၊ အကြင် ယောဂီ
 ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အာနာပါနုဿတိ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်လျှင် အာရုံရှိသောသ
 တိကို၊ ပရိပုဏ္ဏာ၊ လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့၏ တဆဲမြောက်စားသော အ

ခြင်းအရာတို့ဖြင့် အခါခပ်သိမ်း ပြည့်စုံခြင်း ချစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်္ဂိဇ္ဇာဝိ
 မုတ္တိတို့၏ပြည့်ခြင်းဖြင့်၊ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်၏။ ဗုဒ္ဓေန၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဒေဝိတဒယထာ၊ သောသတောဝ အသားတိအစရှိ
 သည်ဖြင့်ဘောတော်မူအပ်သကဲ့သို့၊ အနုပုဗ္ဗအနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပရိပိ
 တာ၊ ပွားစေအပ်စေ့လာအပ်၏။ သောယောဂါဝစရော၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်
 သောပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ အတ္တ၊ တိမ်တိုက်မှ၊ မုတ္တော၊ လွတ်သော၊ စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာ
 ဣဝ၊ ထကဲ့သို့၊ ဣဓိလောကံ၊ ဤလောကကို၊ ပတာသေတိ၊ ဥာဏ်ဟူသောအ
 ထင်းဖြင့် မိမိသန္တာန်သူတပါးသန္တာန်၌ ကျသောသင်္ခါရလောကကိုထင်
 စွာပြုတတ်၏။ မောငါ၏၊ ပိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ အပ္ပမာတံ၊ ပမာဏကိုပြုတတ်
 သောရာဂစသည်တို့ကိုပယ်သောအားဖြင့်နိဗ္ဗာန်ကို၊ သုဘာဝိတံ၊ ကောင်း
 စွာပွားစေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဩဒါတဝတ၊ နိဝရဏတည်းဟူသောအညစ်အ
 ကြေးမှကင်းသောကြောင့်ဖြူစင်စွတကား၊ နိဗ္ဗိန္ဒိပနိပိဇ္ဈိတံ၊ ထိုးတွင်း၍သိ
 အပ်သည်၊ ပဂ္ဂဟိတဉ္စ၊ ကိလေသာတည်းဟူသော အဘို့မှဖွဲ့၍ယူအပ်သည်။
 ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗာဒိသာ၊ ဒုက္ခသစ္စာ စသော ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဗ္ဗိ စသောခပ်
 သိမ်းသောအရပ်တို့သည်၊ ဩဘာသတေ၊ ထင်စွာဖြစ်ကုန်၏။ ပိတ္တ
 ပရိက္ခယော၊ ကုန်သောဥစ္စာရှိသော၊ သပ္ပညောအပိ၊ အဆင်အခြင်ပညာ
 နှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်လည်း၊ ဇီဝတေဝ၊ ရရသမျှသောပစ္စည်းဖြင့်ရောင့်
 ရဲသည်ဖြစ်၍အပြစ် မရှိသော အသက်ရှင်ခြင်း မည်သည်သာလျှင်၊ အသိ၊
 ဖြစ်၏၊ ပိတ္တဝါပိ၊ ပညာနည်းသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ အကျိုးနှစ်ပါး
 ကိုချွတ်ယွင်း စေသော အမှုဖြင့် ဥစ္စာရှိသော်လည်း။ ပညာယ၊ အဆင်အ
 ခြင်ပညာဖြင့်၊ အလောဘန အလောဘတ္တာ၊ မရသောကြောင့်၊ နဇီဝတိ၊
 ရတိုင်းသော ဥစ္စာကို ဖျက်ဆီးလျက် အသက်ကို ကောင်းစွာ ထည်စေ
 ခြင်းငှါမတတ်နိုင်။ သောပညာနာမ၊ ဤပညာမည်သည်ကား၊ သုတ
 ဝိနိစ္ဆိနိ၊ ကြားမြင်တိုင်းသောတရား၏ အနက်ကိုဤကားကုသိုလ် ဤကား
 အကုသိုလ် ဤကားအပြစ်ရှိ၏ ဤကားအပြစ်မရှိစသည်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်ခြင်း
 သဘောရှိ၏။ သောပညာ၊ ဤပညာသည်၊ ကိတ္တိသိလောကဝဋ္ဌနိ၊ မျက်
 မှောက်ပြီးပွမ်းခြင်းဖြင့်လူအပေါင်း၌ပြန့်နှံ့ခြင်း၏သဘောအားဖြင့်ပွားခြင်း
 ရှိ၏။ ပညာသဟိတော၊ ပါနိဟာရိယပညာဝိပဿနာ ပညာနှင့် တကွဖြစ်
 သော၊ နရော၊ လူသည်၊ ဣဝယောကေ၊ ဤလောက၌၊ ဒုက္ခေသုအပိစ၊ စင်စစ်
 ထင်းရဲသောသဘောရှိကုန်သောခန္ဓာအာယတနစသည်တို့၌လည်း၊ သုခါနိ၊
 အဟုတ် အဟတ်သဘောကို ထိုးတွင်း၍ သိသဖြင့်အာမိဿ ကင်းသော

ချင်းသာတို့ကို၊ ဝိန္ဒတိ၊ ရံဇံ။ ၊ သတ္တဝါ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ ယောယံယောအယံ
 ဝဇ္ဇော၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသဘော သေခြင်းသဘောသည်၊ အဇ္ဇတနော၊ ယခု
 အခါ၌သာ၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ နအဇ္ဇေရော၊ မပြတ်ဖြစ်ခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်
 ဖြင့်အံ့ဘွယ်သရဲလည်းမရှိ၊ နပိအတ္တုတော၊ ရှေး၌ မဖြစ်ဘူးသည်၏ အဖြစ်
 ဖြင့်မဖြစ်ဘူးသောသဘောဖြင့်ဖြစ်သည်လည်းမဟုတ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သင်္ခါ
 ရသောကန္တံ၊ ဇာယေယုထ၊ ပဋိသန္ဓေလည်းနေရာ၏၊ သောသတ္တော၊ ထိုသတ္တ
 ဝါသည်၊ ခိယေထ၊ စင်စစ်သေသည် သာတည်း၊ တတ္ထ၊ ထိုပဋိသန္ဓေနေ
 မြင်းသေခြင်းသဘောရှိသောသင်္ခါရလောကန္တံ၊ ကိံပိယကိံ နာမ၊ အတယ်
 ကြောင့်လျှင်မဖြစ်ဘူးသော သဘောဖြင့်ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ အနန္တရံ၊ အခြားမဲ့၌၊ ဇာတဿ၊ ဖြစ်သောသတ္တဝါ၏၊ ဇိဝိတာ၊ အ
 သက်ရှင်သည်မှာ၊ အဗြ၊ မရ၊ ထံ၊ သေခြင်းသည်၊ ဇာယေယု၊ ဖြစ်ရာ၏။
 သစ္စံ၊ မှန်၏၊ ဇာတာဇာတာ၊ ဖြစ်ဖြစ်သည်မှာ၊ မရန္တိ၊ အခြားမဲ့၌သေရကုန်၏။
 ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ ဇံဝဇ္ဇော၊ ဤသို့
 ဖြစ် ဖြစ်သည်အထက်၌ သေခြင်းသို့ ရောက်ရခြင်းသဘောရှိ ကုန်သည်။
 ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိံ နာမအတ္တုထံ၊ အဘက်ကြောင့်
 မဖြစ်ဘူးမြဲသဘောဖြင့် ဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ မတဿ၊ သေသောသူ၏၊ ယံဇိဝိ
 ကတ္တံ၊ အကြင်အသက်ရှင်ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ ပရပေါရိသာနံ၊ တပါးသော
 ယောကျားတို့၏၊ မတံဝေ၊ သေရခြင်း သည်သာလျှင်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထို
 သေခြင်းကို၊ ရုက္ခရုန္တံ၊ တားမြစ်တတ်သည်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ န
 ဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တဒတ္ထာယ၊ ထိုအသက်ရှင်ခြင်းအကျိုး
 ဌာ၊ နဝါယမေ၊ လုံ့လမပြုရာ၊ ယသ၊ အကြင်သူအား၊ ယသော၊ အလျော်အ
 စောကိုဆောင်စေတတ်သည်၊ သောကျံ၊ စင်ကြယ်ခြင်းကိုဆောင်တတ်သည်
 နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သမထ၊ ပြာဟွဏေဟိ၊ ပညာရှိသောရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
 ဝတ္ထိတံ၊ ပြီးမွမ်းအပ်သည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နဝါယာ
 မေ၊ အသက်ရှင်ခြင်း၌လုံ့လမပြုရာ၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ရုက္ခရုန္တံ၊ သာ၊
 ငိုကြွေးသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စက္ခု၊ မျက်စိသည်လည်းကောင်း၊ သရီရံ၊ သရီရဉ္စ၊
 ကိုယ်သည်လည်းကောင်း၊ ဥပဟန္တိ၊ ပူတင်ကုန်၏၊ တေနုရုဇ္ဈေန၊ ထိုငိုကြွေး
 သဖြင့်၊ ဝတ္ထုဉ္စ၊ အဆင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဗလဉ္စ၊ ခွန်အားသည်လည်း
 ကောင်း၊ မတိစ၊ ပညာသည်လည်းကောင်း၊ နိဟိယုတိ၊ ယုတ်၏၊ အဿ၊ ထို
 ငိုကြွေးသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဒိသာ၊ ရန်သူတို့သည်၊ အာနန္ဒိနော၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်
 သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ အဿ၊ ထိုငိုကြွေးသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဟိတေထိ

နော၊ အစီးအပွားကိုအလိုရှိကုန်သောအခွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်၊ သူမိ၊
 ကိုယ်ပိတ်ချမ်းသာခြင်း၊ ရှိကုန်သည်၊ နုစာဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဂဿဝ၊ ထို
 ကြောင့်၊ မေခေဝိနောစေဝ၊ မိမိ၏ကြီးစက်ကဲ့သို့ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟုသုတေစ၊ တရားကျမ်းဂန်ကြောအမြင်များသော
 ပညာရှိတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ကုထေ၊ မိမိအမျိုး၌၊ ဝသန္တေ၊ နေခြင်းတို့ကို၊
 ဣန္ဒြေယျ၊ ပဋိကဒ်ယျ၊ ထိုပညာရှိသော ဆရာတို့သို့ကပ်ခြင်းကို ပြုရာ၏၊
 ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ တေသံ၊ ထိုပညာရှိတို့၏၊ ပညာဝိဘဝေန၊ ပညာအားဖြင့်၊ ပုဏ္ဏံ
 ကြီးစွာသော ရေအယဉ်ဖြင့် ပြည့်သော၊ နဒိ၊ မြစ်ကို၊ နာဝါယ၊ ထေဖြင့်၊
 တရန္တိ၊ ဣဝ၊ ကူးကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကုလပုတ္တာ၊ အမျိုးသား
 တို့သည်၊ ကိစ္စံ၊ မိမိ၏အကျိုးစီးပွားကို၊ တရန္တိ၊ အပြီးသို့ရောက်စေကုန်
 ရာ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟာကပ္ပိနောထေရော၊ မဟာကပ္ပိနထေရ်သည်၊ ဣမာ
 ဒသဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သော သေဝဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
 သိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး မဟာကပ္ပိနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

(၂၃၆) အာရုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ ဂတိ၊ ဉာဏ်အလားသည်၊
 ဒန္တာ၊ လေးထွေတို့ဖြင့် လေးပါးရှိသောဂါထာကို ငှက်ယူခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်
 သောနှေးသောပညာရှိသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုရေ၊ ရှေးပုထုဇဉ်ဖြစ်သောအခါ
 ၌၊ အဟံ၊ ငါ့ကို၊ ပရိဘူတော၊ နေထေ့သော သတိအဆင်အခြင်တို့ဖြင့်နှိပ်
 စက်အပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပန္နက၊ ပန္နက၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ခါနိ၊ ခါနိ၊ ယ
 ခုအခါ၌၊ အရံ၊ အိပ်သို့၊ ဂစ္ဆ၊ သွားထေလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဘာသာ၊
 အစ်ကိုယ်တော်သည်၊ ပဏာမေသိ၊ နှင်ထုတ်လိုက်၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါ
 သည်၊ ပဟိတော၊ အစ်ကိုယ်တော်သည် စေခိုင်းအပ်သည်၊ သန္တောသမာ
 နော၊ ဖြစ်လတ်သော်၊ သံဃာရာမဿ၊ သံဃာ့အရံ၏၊ ကောဋ္ဌကေ၊ တံခါး
 မုတ်အနီး၌၊ ခုမ္ပနော၊ မကောင်းသောနှုတ်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တတ္ထတတ္ထိံ၊ သာသန
 တို့၊ ထိုတရားသာသနာတော်၌၊ အပေက္ခဝါ၊ လူအဖြစ်ကိုအလိုမရှိရဟန်းအ
 ဖြစ်ကိုသာအလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်၏၊ ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော
 တရားသည်၊ တတ္ထ၊ ထိုငါ့နေရာတံခါးမုတ်အနီးသို့၊ အာဂန္တိ၊ ကြွတော်မူလာ
 ၍၊ အာဂတ္တာ၊ ကြွတော်မူလာ၍၊ မယှံ၊ ငါ၏၊ သိသံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ ပရာမသိ၊
 ထက်တော်ဖြင့်သုံးသပ်တော်မူ၏၊ ဝံမမ၊ ငါ၏၊ ဗာဟာယ၊ လက်မောင်း၌၊
 ဂဟေတွာ၊ ကိုင်တော်မူ၍၊ သံဃာရာမံ၊ သံဃာ့အရံသို့၊ ပဝေသယိ၊ သွင်း
 တော်မူပြီး၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ်
 သနားတော်မူသဖြင့်၊ ပါဒပုဏ္ဏိ၊ ခြေသုတ်ကြီးဝန်းကို၊ ပါဒါသိ၊ ရုဇောဟာရ

တံဟုနုလုံးပြုစောဟု၍ပေးတော်မူ၏။ သုန္ဒ၊ စင်ကြယ်သော၊ တော်ပါဒုပ္ပန်၊
 ဤခြေသုတ်ကြီးဝန်းသည်။ သွမိဋ္ဌိတံ၊ ရတောဟာရတံဟု နုလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်
 ကောင်းစွာဆောက်တည်သည်ကိုပြု၍၊ ကေမန္တကေမန္တနု၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
 ဂန္ဓကုမိုတိုက်ဦး၌၊ နိသိဒ္ဓော၊ ထိုင်နေထွက်၊ အဓိဋ္ဌေဟိ၊ စိတ်ကိုတည်ကြည်
 စွာပြု၍ပွားစေသော၊ ဣတိ၊ ဤသို့ဆို၍၊ ပါဒါသိ၊ ပေးတော်မူ၏။ အဟံ၊ ငါသည်
 တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ ပဝနံ၊ စကားတော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သာသ
 နေ၊ သုရားသင်သာသနာတော်၌၊ ရတော၊ မွေ့မွေ့လျော်လျော်၊ ဝိဟာသိ၊
 နေပြီ၊ ဝိဟာရိတွာ၊ မွေ့လျော်စွာနေပြီး၍၊ ဥတ္တမဿ၊ မြတ်သော အရဟတ္တ
 ဖိုတ်ကို၊ ဗတ္တိယာ၊ ရှုခြင်းငှါ၊ သမဒေဝိ၊ ဝိပဿနာကိုစီးဖြန်း၍ ရအပ်သောမဂ်
 အစင်ဖြင့်အရဟတ္တမဂ်သမာဓိကို၊ ပရိပါဒေသိ၊ ပြီးစေပြီ၊ ဝုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး
 ၌ဖြစ်ဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်
 ကို၊ ဝိသောမိတံ၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါး
 သောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော မဂ်ဟူသောဝိတင်းကို၊
 ကထံကရဏီယံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ပန္နကော၊ ပန္နကမည်သောငါသည်၊ အတ္တာနံ၊
 မိမိကိုယ်ကို၊ သဟာဿက္ခတ္တံ၊ အကြိမ်များစွာ၊ နိဋ္ဌိနိတွာ၊ စိတ်ဖြင့်ပြီးသော
 ကိုယ်ကိုဖန်ဆင်း၍၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေ၏။ အဟံ၊ ငါသည်၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှ
 လောက်၊ ကာထပ္ပဝေဒနံ၊ ဆွမ်းစားပင့်သော ကာထကို ကြားခြင်းသည်၊
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ ရမ္မေ၊ နုလုံးမွေ့လျော်ဝွယ်ရှိသော၊ အမ္မဝ
 နေ၊ ဇီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်တော၌ ဆောက်အပ်သောကျောင်း၌၊ နိသိဒ္ဓိ၊
 ထိုင်နေပြီ။ တတော၊ ထိုသို့နေပြီးသည်နောက်မှ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သတ္တာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကာထပ္ပဝေဒကံ၊ ဆွမ်းစားအံ့သောကာထကိုကြားသိ
 စေတတ်သော၊ ခုတ်၊ တမန်ကို၊ ပါပောသိ၊ စေတ္တတ်တော်မူ၏။ ကာလမ္ဘိ၊ ဆွမ်း
 စားသွားအံ့သောကာထကို၊ ပဝေဒိတမ္ဘိ၊ ကြားသိအပ်သည်ရှိသော်၊ ဝေဟာ
 သဝေဟာသေန၊ ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဥပသကံမိ၊ သုရားဆွမ်းသုဉ်းပေးပင့်ရာ
 အရပ်သို့ကပ်၏။ အထပန္နာ၊ ထိုသို့နေပြီးသည်နောက်မှ၊ သတ္ထုနော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိခိုးပြီး၍၊ ကေမန္တံ၊ သင့်
 တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိသိဒ္ဓိ၊ ထိုင်နေပြီ၊ အထ
 ပန္နာ၊ ထိုသို့ထိုင်နေပြီးသည်နောက်မှ၊ နိသိန္ဒံ၊ ထိုင်နေလတ်သော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊
 သံဝိဒိတွာနု၊ သိတော်မူ၍၊ သတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိဂ္ဂဟိ၊ အလှူရေ
 မှက်ကိုခံတော်မူ၏။ သဗ္ဗလောကဿ၊ အလုံးစုံသောလောက၏။ အာယု

☰

ဂေါ၊မြတ်သောအလ္လင်္ဂတို့ကိုသော၊ အာဟုတိနံ၊အဝေးမှဆောင်၍လ္လင်္ဂအပ်
 သောအလ္လင်္ဂကို၊ ပရိဂ္ဂဟော၊ များသော အကျိုးကိုပြုသဖြင့် ခံတော်မူထိုက်
 သော၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့၏၊ ပုညဓေတ္တံပုညဓေတ္တာ၊ ကောင်းမှုတဉ်းဟု
 သောမျိုးစေတီကို စိုက်ပျိုးရေးထပ်မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဒက္ခိဏံ၊ ဇီဝကသည်ဆောင်အပ်သောယာဂုဗေတွယ်
 စသည်အပြားရှိသောအလ္လင်္ဂကို၊ ပရိဂ္ဂဏ္ဍိတ္ထံ၊ ခံတော်မူပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဝုဇ္ဇပန္နကောထေရော၊ ဝုဇ္ဇပန္နကထေရ်သည်၊ ဣမာဒဂါဝါယာယော၊ ဤ
 ဘွဲ့ဆိုသိကုံးအပ်သေခမတ်ဂါဝါယာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဝုဇ္ဇပန္နကထေရဂါဝါယာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၃၂) အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ နာနာကုထမထသမ္ပုဇ္ဈော၊
 ဆံအမွှေးအစရှိသော အထူးထူးအပြားပြားမစင်ကြယ်သော အရခြင့်ပြည့်
 ၏၊ မဟာဥက္ကာရသမ္ပုဇ္ဈော၊ ကြီးစွာသောမစင်ရနှင့်တူသောအမိဝမ်းတိုက်
 ဟုဆိုအပ်သောဖြစ်ရာလည်းရှိ၏၊ စန္ဒနိကံစန္ဒနိကံဣ၊ လှုပ်ဆေးရေကိုယ်
 ဝန်အညစ်အကြေးစသည်တို့၏ စွန့်ရာဌာနဖြစ်၍ မစင်ကြယ်သောအရတို့
 ဖြင့်ပြည့်သကဲ့သို့၊ ပရိပက္ကံ၊ ရင့်ခြင်းဟောင်းခြင်းသို့ရောက်၏၊ မဟာဂဏ္ဍော၊
 ကြီးစွာသောအိုင်းအနာနှင့်လည်းတူ၏၊ မဟာဝဏော၊ ကြီးစွာသောအမာဝ
 နှင့်လည်းတူ၏။ ပုဗ္ဗရဟိရသမ္ပုဇ္ဈော၊ ပြည်သွေးတို့ဖြင့်ပြည့်၏၊ ဝုဇ္ဇ-ကု
 ပေ၊ မစင်တွင်း၌၊ နိဂါဠိကော၊ မြှုပ်နှစ်၏၊ အာပေါဓာတုယာ၊ အပေါဓာတ်
 ဟုဆိုအပ်သောအရည်ဖြင့်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပဋ္ဌာရဏိကာယော၊ ယိုစီး
 သောကိုယ်ရှိ၏၊ ပုတိကံ၊ သထိတ်သည်းခြေချွေးကျင်ငယ်စသောအပုပ်ဖြင့်
 ပြည့်သည်ဖြစ်၍၊ သန္ဓတိ၊ စီး၏။ သမ္ဗိကဏ္ဍရသမ္ပုဇ္ဈော၊ ခြောက်ငယ်
 သောအကြောမတို့ဖြင့် ဖွဲ့အပ်၏၊ ခံသထေပနထေပိတော၊ အသားတည်းဟူ
 သောလိမ်းကျံခြင်းဖြင့် လိမ်းကျံအပ်၏၊ စမ္ပကဠုကသန္ဓန္တေ၊ အရေဟူ
 သောသင်ခိုင်းဖြင့်ခပ်သိမ်းသော အပိုင်းအခြား၌ ဖွဲ့အပ်၏၊ အယံပုတိကာ
 ယော၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာဖြင့်ပုပ်သောအနုရှိသော ဤကိုယ်သည်၊
 နိရတ္ထကော၊ အကျိုးမရှိ၊ အဋ္ဌိသံဃာဝုဇ္ဈာန္တေ၊ အရိုးစုအပေါင်းနှင့်စပ်
 ၏၊ နာရသုတ္တနိဗန္ဓနော၊ ချည်နှောင်တူကုန်သော ကိုးရူးသော အကြောတို့ဖြင့်
 အမြဲဖွဲ့အပ်၏၊ အနုကေသံ၊ များစွာသောလေးပါးသော မဟာထုတ်ဇီဝိ
 တိန္ဒြေထွက်သက်ဝင်သက် ဝိညာဉ်အစရှိသည်တို့၏၊ သံဂဟိတာဘာဝါ၊
 ညီညွတ်ခြင်းသဘောဖြင့်၊ ဣရိယာပထံ၊ ယန္တရားစက်ကဲ့သို့ရပ်ခြင်းထိုင်
 ခြင်းစသော ဣရိယာပုထ်ကို၊ ကပ္ပေတိ၊ ပြုပြင်တတ်၏။ မရဏာယ၊

သေခြင်း၏အကျိုး၌၊ ခဝပ္ပယာတော၊ တရသော့ဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ မဂ္ဂ၊ ရာဇသေ
သေမင်း၏၊ သန္တိကော၊ အနီး၌၊ ဌိတော၊ တည်၏။ ဣဇေဝ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက
၌သာလျှင်၊ ဆဒ္ဒယိတွာန၊ ကိုယ်ကိုစွန့်၍၊ နုရော၊ သတ္တဝါသည်၊ ယေနကာ
မံဂမော၊ အလိုရှိတိုင်းသောအရပ်သို့သွားတတ်၏။ အယံကာယော၊ ဤ
ကိုယ်သည်၊ အဝိဇ္ဇာယ၊ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏသည်၊ နိဂုတော၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။
စတုဂဇ္ဇေန၊ အဝိဇ္ဇာကာယဂဇ္ဇစသောလေးပါးသောဂဇ္ဇဖြင့်၊ ဝန္တိတော၊
မြေရှက်အပ်၏။ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဩစသံသီဒနော၊ ကာ
မောစာစသောလေးပါးသောဩစတို့၌နစ်တတ်၏။ အနုသယဇာထမောတ္ထ
တော၊ မပယ်အပ်သေးသည်၏အဖြစ်ဖြင့်သန္တာန်၌အတန်တလဲလဲကျိန်းတတ်
သောကာမရာဂါနုသယစသောကွန်ယက်ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်၏။ ပဉ္စနိဝရတော၊
ငါးပါးသောနိဝရဏ၌၊ ယုတ္တော၊ ယှဉ်၏။ ဝိတက္ကေန၊ ဝိတက်ဖြင့်၊ သမ္ပိတော
နှိပ်စက်အပ်၏။ ဟဗ္ဗာမုလေန၊ တဗ္ဗာမုလသည်၊ အနုဂတော၊ အစဉ်လိုက်
အပ်၏။ မောဟန္တဒနသာဒိတော၊ မောဟတည်းဟူသော အရိက်ဖြင့်ဖုံး
လွှမ်းအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဆဲအပ္ပေအစရှိသော အထူးထူးအ
ပြားပြားသောမစင်အရတို့ဖြင့်ပြည့်သော၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊
ဝတ္တတိ ဖြစ်၏။ ဝတ္တန္တောစ၊ ဖြစ်သော်လည်းကောင်း၊ ကမ္မယန္တေန၊ ကောင်းမှုကံမ
ကောင်းမှုကံဟူသောယန္တရားဖြင့်၊ ယန္တိတော၊ သုဂတိဒုဂတိ တဝတို့၌
လည်သောအားဖြင့်၊ ဝတ္တတိပရိဘမတိ၊ ရဟတ်ခြားကွဲသို့လည်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤ
သို့သည်၍ဖြစ်ရာ၌၊ သမ္ပတ္တိစ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့သည်လည်း၊ ဝိတုန္တော၊
ပျက်စီးခြင်းအဆုံးရှိကုန်၏။ နာနာဘာဝေါ၊ ပျက်စီးခြင်းချစ်နှစ်လိုသောသူ
တို့နှင့် ကွဲကွင်းခြင်းသည်၊ ဝိပဇ္ဇတိ၊ ရံခါကွဲကွင်းအပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်
ပျက်စီးခြင်းသို့ ရောက်လတ္တံ့၊ ယေအန္ဓဗာလပုထုဇ္ဇနာ၊ အကြင်ပုထုဇန
ရိက်တို့သည်၊ ဣမံကာယံ၊ မတင့်တယ်သောအမြဲမရှိသော ဆင်းရဲသောအ
နှစ်မရှိသောဤကိုယ်ကို၊ ဣဒံ၊ ဤကိုယ်သည်၊ မမ၊ ငါ့ကိုယ်တည်းငါ့၏ဥစ္စာ
တည်းဟု၊ မမာယန္တိ၊ ပြင်းစွာတတ်ခြင်းကိုဖြစ်စေကုန်၏။ တေအန္ဓဗာလပု
ထုဇ္ဇာ၊ ထိုရိက်စွာသောပုထုဇနတို့သည်၊ စောရံဘယာနကံ၊ ဇာတိအစရှိ
သည်ငဲ့ အစရှိသည်တို့ဖြင့်ကြောက်မက်ရွံ့ယှက်သော၊ ကဗ္ဗယံ၊ ပညာမဲ့
သောသူတို့၏မွေ့ထျော်ရာဖြစ်သော သံသရာကို၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ အတန်တလဲလဲ
ရာမရဏအစရှိသည်တို့ဖြင့် ပွားစေကုန်၏။ ဝုဒ္ဓန္တံ၊ တဘန် အသစ်အသစ်
သောဘဝကို၊ အာဒိယန္တိ၊ ယူကုန်၏။ ယေပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ပညာရှိတို့သည်
ဣမံကာယံ၊ ဤမတင့်တယ်ခြင်းအမြဲမရှိခြင်းစသည်နှင့်ပြည့်စုံသောကိုယ်

☞

ကို၊ ဂုဿလိတ္တံ ဣဝံ၊ မစင်ရကဲ့သို့လည်းကောင်း။ ဗန္ဓင်္ဂဣဝံ၊ အစိတ်ရှိသော
 မြွေကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိဝဇ္ဇန္တိ၊ ဤကိုယ်ကား အနိစ္စအစရှိသောဘေးရန်
 နှင့်တကွဖြစ်၏ဟု၊ ကြဉ်ကုန်၏၊ တေပဏ္ဍိတာ၊ ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ဘဝမူ
 လ်၊ ဘဝ၏အကြောင်းဖြစ်သော အဓိဇ္ဇာဝဘာဝဏ္ဏာကို၊ ဝိဝေတိတွာန၊ စွန့်ပယ်
 ၍၊ အနာသဝါ၊ အာသဝေါမှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရနိဗ္ဗိဿန္တိ၊ သဥပါဒ်
 သေသနိဗ္ဗာနဝတ်အနုပါဒ်သေသနိဗ္ဗာနဝတ်ဖြင့် ပရနိဗ္ဗာန်ပြုရကုန်လတ္တံ့၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကပ္ပေါထေရော၊ ကပ္ပထေရ်သည်၊ ဣမာဒသဂါထာယော၊ ဤ
 ဘွဲ့ဆိုသီကုံးအပ်သောဆယ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ကပ္ပထေရ်ဂါထာအနက်ဖြူး၏။ ။

(၂၃၈) ဣဒံသေနာသနံ၊ ဤတောကေျောင်းသည်၊ ဝိဝိတ္တံ၊ လူတို့၏အသံ
 မှတ်၏၊ အပ္ပနံစောသံ၊ လူတို့၏ကြွေးကြော်သောအသံမှကင်း၏၊ ဝါဠဝိ
 ဂနိသေဝိတံ၊ ခြင်္သေ့များသစ်အစရှိသော သားရဲတို့၏ မှိတ်ရာလည်းဖြစ်၏၊
 ဘိက္ခုဘိက္ခု သာ၊ ရဟန်း၏၊ ပရိလ္လာနကာရဏာ၊ အထူးထူးသော အာရုံမှနှစ်
 စေ၍ကမ္မဋ္ဌာန်း၌သာလျှင် စိတ်ကိုပြုစေခြင်း အကြောင်းရှိ၏။ ။ သံကာရ
 ပုဗ္ဗာ၊ တံမြက်ချေးစွန့်ရာအချင်၌၊ အာဟိတွာ၊ ဆောင်၍၊ သုသာနာစ၊ သုဿနံ
 မှလည်းကောင်း၊ ခုတိယာဟိစ၊ ခရီးမတို့မှလည်းကောင်း၊ အာဟိတွာ၊
 ဆောင်၍၊ တတော၊ ထိုတံမြက်ချေးရသုဿနံခရီးဆုံမှ၊ ဂဟေတွာ၊ ယူ၍၊
 သံစာမ္ဘိ၊ ဒုက္ခကို၊ ကထွာ၊ ပြု၍၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ လူခံ၊ မပြေပြစ်သော
 အဆင်းရှိသော၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဓာရေယျ၊ ဝတ်ရုံခြင်းစသည်၏အစွမ်း
 အားဖြင့်ဆောင်ရာ၏။ ။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ နိဝံမနံ၊ နှိပ်ချင်သောမာန်
 ခက်ထန်ခြင်းရှိသောစိတ်ကို၊ ကရိတွာန၊ ပြု၍၊ ကုလ္လကုလ်၊ အိပ်တအိပ်မှ
 အိပ်တအိပ်သို့၊ သပဒါနံ၊ အိပ်စဉ်မပြတ်၊ ဂုတ္တန္တိရော၊ ကောင်းစွာစိတ်အပ်
 သောစက္ခုစသောစွါရရှိသည်ဖြစ်၍၊ သုသံဝတော၊ ကုတ္တုစွအစရှိသည်တို့၏
 မရှိသောကြောင့်ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်ထုတ်၊ ဝိလ္လိကာယ၊ အရောရော
 သောဆွမ်းအသိုဌ၊ စရေစရေယျ၊ သွားရာ၏၊ လူးခနိစ၊ ကြမ်းသောဆွမ်း
 နှစ်လိုတွယ်သောဆွမ်းဖြင့်လည်း၊ သန္တုသော၊ အညီ အညွတ်အားဖြင့်နှစ်
 သက်ရာ၏၊ အညံ၊ မိမိရတိုင်းသောဆွမ်းမှတပါးသော၊ ရသဉ္စ၊ ကောင်းမြတ်
 သောအရသာကို လည်းကောင်း၊ ဗဟုဉ္စ၊ များစွာမွန်မြတ်သော ဆွမ်းကို
 လည်းကောင်း၊ နပတ္ထေနပတ္ထေယျ၊ မတောင့်တရာ၊ ရသေသု၊ ကောင်းမြတ်
 သောအရသာတို့၌၊ အနဂိဗ္ဗဿ၊ တစ်မက်မောခြင်းမရှိသောရဟန်း၏၊ မနော
 စိတ်သည်၊ ဈာနေန၊ အာရမ္မဏုပနိဗ္ဗာနသျှာန်ဖြင့်၊ ရမတိ၊ မြေသေချင်၏။ ။ ရနိ၊

ပစ္စုပ္ပန်လောက သံသရာလောက နှစ်ပါးကို သိတတ်သော ရဟန်းသည်၊
 အပ္ပိန္နဲ၊ ပစ္စည်းထေးပါးတို့၌ တဏှာတည်းဟူသော တောင့်တခြင်းမရှိ
 သည်ဖြစ်၍ အလိုနည်းသည်လည်းကောင်း၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ပစ္စည်းထေးပါးတို့
 တွင်ရရသမျှနှင့်ရောင့်ရဲလွယ်သည်ဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ပဓိပိတ္တော၊ ဆိတ်
 ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ကပ်ထျက်၊ ဝသေဝသေယျ၊ နေရာ၏၊ ဝဟဋ္ဌေဟိစ၊ အိမ်ရာ
 ထောင်သောလူတို့နှင့်လည်းကောင်း၊ အနဂါရေဟိစ၊ အိမ်ရာမထောင်သော
 ရဟန်းတို့နှင့်၎င်း၊ ဥဘယံဥဘယေဟိ၊ နှစ်ပါးစုံသောသူတို့နှင့်၊ အသံသဋ္ဌော၊
 ရောနှောခြင်းမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝသေယျ၊ နေရာ၏၊ အဇဇ္ဇောဝါ၊ မရိုက်ဘဲ
 လည်း၊ အမူဂေါပိ၊ မအပ်ဘဲလည်း၊ ဇဇ္ဇောမူဂေါယထာ၊ ရိုက်ဘိသကဲ့သို့၊
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဒဿယေ၊ ပြုရာ၏၊ ပဏှိတော၊ ပညာ
 ရှိသောရဟန်းသည်၊ အတိဝေလံ၊ ပြောဆိုအပ်သောကာလအပိုင်းအခြားကို
 လွန်၍၊ သံစာမဇ္ဈမိ၊ သံစာအလယ်၌၊ နသမ္ဘာသေယျ၊ မပြောမဆိုရာ၊ သော၊
 ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အကျင့်ရှိသောရဟန်းသည်၊ ဂိဉ္ဇိ၊ အယုတ် အလတ်
 အမြတ်ဖြစ်သောတုရံတယောကံသောသူကို၊ နဥပဝဇေ၊ နှုတ်ဖြင့် ကဲ့ရဲ့ မဆို
 ရာ၊ ဥပစာတံ၊ ကိုယ်ဖြင့်သူတပါးအားညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်ခြင်းကို၊ ဝိဝဇ္ဇေယ၊
 ကြဉ်ရာ၏၊ ပါတိမောက္ခတ္ထိံ၊ ပါတိမောက္ခ သံဝရသီလ၌၊ သုသံဝုတော၊
 ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဘောဇနော၊ ရှာဖွေအပ်ခံစား
 အပ်သုံးဆောင်အပ် စွန့်အပ်သောဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညှ၊ အတိုင်းအရှည်ကို
 သိသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ အဿပုဂ္ဂထဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တဿ၊
 စိတ်၏၊ သုဂဟိတနိမိတ္တော၊ ကောင်းစွာယူအပ်သော သမာဓိနိမိတ် ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ဥပ္ပါဒကောပိဇေ၊ ဤသို့ပွားစေအပ်သော အားဖြင့်ထိုစိတ်၏ဖြစ်ခြင်း
 အကြောင်း၌လိမ္မာသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ဝိတ္တဿ၊ တွန့်တိုးပျံလွင့်သော
 စိတ်၏၊ ကုသလော၊ ဖြစ်ခြင်းအကြောင်း၌ လိမ္မာသည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏၊
 သမထံ၊ သမထဘာဝနာကို၊ အနုယဋ္ဌေယျ၊ မဖြစ်သေးသောသမာဓိကိုဖြစ်
 စေရာ၏ဖြစ်ပြီးသော သမာဓိကိုလည်းပွားစေရာ၏၊ ကာထေန၊ သမထဘာ
 ဝနာကိုအားထုတ်သည်ရှိသော် ထိုသမထဘာဝနာ၏ ဖြစ်ြွေသော ကာလ၌၊
 ဝိပဿနံ၊ တွန့်တိုးခြင်းသို့မရောက်စေမူ၍ အရိယမဂ်ကိုရခြင်း၌ အနိစ္စအစ
 ရှိသည်ဖြင့်ရှုသောဝိပဿနာကို၊ အနုယဋ္ဌေယျ၊ အဆန်တလဲလဲ အားထုတ်
 ရာ၏၊ ဝိရိယသာတစ္စ သမ္ပန္နော၊ မြို့သောအားထုတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ယုတ္တယောဂေါ၊ ဘာဝနာ၌ အမြဲယှဉ်
 သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ပဏှိတော၊ ပညာရှိသော ရဟန်းသည်၊ ဗုက္ခဿ၊

ဆင်းရဲ၏၊ အန္တ၊အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ရှိ၊ အပ္ပတွာဝ၊ မရောက်သေးဘဲ
 လျှင်၊ဝိသာသံဝိသဋ္ဌော၊ဝိပဿနာကိုစွန့်ထွက်ခြင်းရှိသည်၊နယျနဘဝေယျ
 မဖြစ်ရာ၊ဇေံ၊ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောစိတ်ငြိမ်သောကျောင်းကို ခြံခြင်းအစီ
 အစဉ်ဖြင့်၊ ဝိဘရမာနဿ၊နေသော၊ ဝိသုဒ္ဓိကာမဿ၊စင်စစ် စင်ကြယ်ရာ
 ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန် အရဟတ္တဒါလ်ကို အလိုရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊
 သဗ္ဗေ၊ခပ်သိမ်း ကုန်သော၊ အာသဝါ၊အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝိယန္တိ၊
 ကုန်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊နိဗ္ဗုတိဉ္စ၊နိဗ္ဗာန်သို့လည်း၊အဓိဂစ္ဆတိ၊ရောက်၏၊
 ဣတိ၊ဤသို့၊ ဥပသေနောဝင်္ဂန္တပုတ္တောထေရော၊ ဝင်္ဂန္တပုတ္တော့၏ သားဖြစ်
 သောဥပသေနထေရ်သည်၊ ဣမာဒသဂါထာယော၊ဤခွဲဆို သိကုံးအပ်
 သောဆံဟ်ဂါထာတို့ကို၊အဘာသိတ္ထ၊ဆိုပြီ။ ။

ဥပသေနထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

☞ (၂၃၉) ပုရိသော၊အသိပညာပြည့်စုံစွာသောယောကျ်ားသည်၊ သက်
 အတ္ထိ၊မိမိအကျိုးကို၊ဝိဇာနေယျ၊ဟုတ်မှန်သောအတိုင်းဆင်ခြင်၍သိရာ၏၊
 ဝိဘရန္တောစ၊ဆင်ခြင်သိပြီး၍လည်း၊ ပါဝစနံ၊ထုရားဟော တော်မူအပ်
 သောဝိဇ္ဇကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သောစကားကို၊အဝထောကေယျာထ၊ပညာ
 ဖြင့်ကြည့်ရှုဆင်ခြင်ရာ၏၊ သာမညံ၊ရဟန်း၏အဖြစ်သို့၊ အတ္ထုပဂတဿ၊
 ကပ်သော အမျိုးသားအား၊ ဧတ္ထ၊ဤသာသနာတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတာဘာဝေ၊
 ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ယိကမ္ပံ၊အကြင်မှုသည်၊ ပတိရူပံ၊သင့်တင့် ထျောက်ပတ်
 သည်၊အဿ၊ဖြစ်ရာ၏၊ တံ၊ထိုသင့်တင့် ထျောက်ပတ်သောအမှုကို၊ အဝ
 ထောကေယျာထ၊ ပညာဖြင့်ကြည့်ရှု ဆင်ခြင်ရာ၏၊ ဣဝေဝ၊ဤသာသနာ
 တော်၌၊ ကဏျာဏံ၊ကောင်းသော၊ မိတ္တဉ္စ အဆွေခင်ပွန်း လည်းကောင်း၊
 သိက္ခာဝိဂုဏသမာဒါနံ၊ ပြန်ပြောသော သိက္ခာပုဒ်ကို ဆောက်တည်ခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဂရုနံ၊အထေးအမြတ်ပြုအပ်ကုန်သော ဥပဇ္ဈာပတ်တို့၏၊ယာ
 သုဿုသာစ၊အကြင်အဆုံးအမကို နာခြင်းငှါ အလိုရှိခြင်းလုပ်ကြွေးခြင်း
 လည်းကောင်း၊ ဇေံ၊ဤကဏျာဏမ်တ္တကိုခြံခြင်းအစရှိသည်သည်၊သမ
 ဏဿ၊ရဟန်းအား၊ ပတိရူပံ၊ထျောက်ပတ်၏၊ ။ဗုဒ္ဓေသု၊ အရဟ်အစရှိ
 သောဇနူးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောထုရားရှင်တို့၌၊ သဂါရတတာစ၊ ရိုသေသည်
 ၏အဖြစ်နှင့် ထက္ခဖြစ်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ၊အရိယာဓမ္မ၌၊ ယထာ
 တုတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အပစိတိစ၊ ပူဇော်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သံ
 စော၊အရိယာသံစာ၌၊ စိတ္တိကာရောစ၊ရိုသေမြတ်နိုးခြင်း လည်းကောင်း၊
 ဇေံ၊ ဤရတနာသုံးပါးတို့၌ အရိုအသေအထေး အမြတ်ပြုခြင်းသည်၊ သမ

ယဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိဇ္ဈပံ၊ ဝေဿကံပတိဏိ၊ ။ အာစာရ ဂေါစရေ၊
 ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မလွန်ကျူးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော အာစာရ ဆွမ်းအလို့ငှါ
 သင့်ဘင့် ဝေဿကံပတိဏိသော အရင်၌ ဆွမ်းခံ သွားခြင်းဟု ဆိုအပ်သော
 ဂေါစရေနှင့်၊ ယုဒတ္တာစ၊ ဟူ၍ ခြင်းလည်းကောင်း၊ သောမိတော၊ စင်ကြယ်
 ဧအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဂါရပေတ္တာစ၊ ပညာရှိတို့သည်မကဲ့ရဲ့ အပ်သော၊ အာ
 ဇိဝေါစ၊ အသက်မွေးခြင်း လည်းကောင်း၊ ဝိဟ္တာယ၊ စိတ်ကို၊ သတ္တာ
 ပနံ၊ ရူပါရုံ စသည်တို့၌ ထောဘ စသည်တို့ကို မဖြစ်စေသော အားဖြင့်
 ကောင်းစွာထားခြင်းလည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤအာစာရဂေါစရသမ္ပတ္တိအစရှိ
 သည့်သည်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိဇ္ဈပံ၊ ဝေဿကံပတိဏိ၊ ။ စာ
 ရိတ္တံဝါ၊ ကျင့်သည်ကိုပြု၍ ပြည့်စုံစေ အပ်သော သီလ လည်းကောင်း၊
 ဝါရိတ္တံဝါ၊ ကြံ၍ခြင်းမပြုခြင်းဖြင့်ပြည့်စေအပ်သော သီလလည်းကောင်း၊
 ပဿဒနိယံ၊ ကြည်ညိုသွယ်ကို ဆောင်တတ်သော၊ ဣရိယာပထိယံ၊ ဣရိ
 ယာပုထ်ကိုမှီသော အဆင်အခြင်ပညာကို လည်းကောင်း၊ အမိပိတ္တေ၊
 သမယဓိပဿနာ၊ စသည်နှင့် ဟူ၍ သောမိတ်၌၊ အာယောဂေါစ၊ အဘန်
 တလဲလဲ ပွားစေခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤစာရိတ္တ အစရှိသည်
 သည့်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိဇ္ဈပံ၊ ဝေဿကံပတိဏိ၊ ။ အရညကာ
 နိ၊ တော၌ဖြစ်ကုန်ထသော၊ ပဉ္စာနိ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်းလည်းဖြစ်ကုန်
 ထသော၊ အပ္ပသဒ္ဓါနိ၊ လူတို့၏ကြွေးကျော်သံမှ ကင်းကုန်ထသော၊ သေနာ
 သနာနိ၊ ကျောင်းတို့ကို၊ ရနိနာ၊ ရဟန်းသည်၊ ဘဇိတဗ္ဗါနိ၊ ငြိမ်အပ်ကုန်၏၊
 ဧတံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော တောကျောင်းသည်၊
 သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိဇ္ဈပံ၊ ဝေဿကံပတိဏိ၊ ။ သီလဉ္စ၊ စတုပါရိ
 သုဒ္ဓိသီလလည်းကောင်း၊ ဗာဟုသဂ္ဂဉ္စ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသောသူ
 ၏အဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနံ၊ ရုပ်နံတရားတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ မဘောက်
 မပြန်၊ ပပိစယောစ၊ ရုပ်စမ်းဆင်ခြင်ခြင်းလည်းကောင်း၊ သစ္စာနံ၊ နုက္ခသစ္စာ
 စသောသစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို၊ အဘိသမယောစ၊ အဘိညာတိသမယ
 အစရှိသည်၏အစွမ်းဖြင့်ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းလည်းကောင်း၊ ဧတံ၊ ဤသီလ
 ဗာဟုသဂ္ဂအစရှိ သည့်သည်၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိဇ္ဈပံ၊ ဝေဿကံ
 ပတိဏိ၊ ။ အနိစ္စန္တိ၊ သဗ္ဗေသင်္ခါရာအနိစ္စာဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အနတ္တ
 သညဉ္စ၊ သဗ္ဗေဓမ္မာအနတ္တာစသည်ဖြင့်ဖြစ်သော သညာကိုလည်းကောင်း ။
 အသုဘသညဉ္စ၊ ဤခန္ဓာကိုယ်ကားမတင့်တယ်ဟုဖြစ်သောသညာကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဝေယကမ္ဘိစ၊ တောသုတ္တိကသင်္ခါရထောက၌လည်း၊ အနုဘိရုတိ၊ အ

ပြစ်ကိုရှုခြင်းဝင့်မှပြီးငွေ့ခြင်းကိုရှုခြင်းဟုဆိုအပ်သောပေ့၊ လျော်ဘွယ်မရှိ
 ဟုသောအမှတ်ကိုထည်းကောင်း။ ဘာဝေယျ၊ ပြစ်ပွားစေရာ၏။ ဧတံ၊ ဤသို့
 အနိစ္စအစရှိသည်အစွမ်းဖြင့်ပွားစေခြင်းစသည်သည်။ သမဏဿ၊ ရဟန်း
 အား၊ ပတိရူပံ၊ လျောက်ပတ်၏။ ဟောဇ္ဈင်္ဂေ၊ သတိသံဃောဇ္ဈင်စသော
 ခုနစ်ပါးသောဗောဇ္ဈင်တို့ကိုထည်းကောင်း။ ဣဒ္ဓိပါဒါနိစ၊ သဒ္ဓိဒ္ဓိပါဒ်စသော
 လေးပါးသောဣဒ္ဓိပါဒ်တို့ကိုထည်းကောင်း။ ဣန္ဒြိယာနိစ၊ သဒ္ဓါစသောငါးပါး
 သောဣန္ဒြိယတို့ကို ထည်းကောင်း။ ဗလောနိစ၊ သဒ္ဓါစသော ငါးပါးသောဗိုလ်
 တို့ကိုထည်းကောင်း။ အဋ္ဌင်္ဂိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အရိယံ၊ မြတ်
 သော၊ မဂ္ဂံဝါ၊ မဂ်ကိုထည်းကောင်း။ ဘာဝေယျ၊ ပွားစေရာ၏။ ဧတံ၊ ဤဗော
 ဇ္ဈင်ကိုပွားစေခြင်း အစရှိသည်သည်။ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိရူပံ၊
 လျောက်ပတ်၏။ ရနိ၊ ရဟန်းသည်၊ တဏှံ၊ ကာမတဏှာစသောအပြား
 ရှိသော အလုံးစုံသောတဏှာကို၊ ဝဇဟေယျ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်ပယ်ရာ၏။
 သမုဗ္ဗကေ၊ ကာမရာဂသညာစသော အမြစ်နှင့်တကွဖြစ်ကုန်သော၊ အာသ
 ဝေ၊ ကာမာသဝစသောအာသဝေါတရားတို့ကို၊ ပဒါလေယျ၊ ဖောက်ခွဲရာ
 ၏၊ ဝိပုရုတ္တော၊ ခပ်ထိမ်းသောကိလေသာတို့ကိုပယ်သောအားဖြင့်အလုံးစုံ
 သောဥပဓိမှ လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရေယျ၊ နေရာ၏။ ဧတံ၊ ဤတဏှာကို
 ပယ်ခြင်း အစရှိသည်သည်။ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ပတိရူပံ၊ လျောက်
 ပတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါတမေထေရော၊ ဂေါတမထေရ်သည်၊ ဣမာ
 ဒသဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သော ဆယ်ဂါထာတို့ကို၊ အထာ
 သိတ္ထံ၊ ဆိုပြီး ၊ ဂေါတမထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

ဒသကောနိပါတော၊ ဒသကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ၊ ကာဠုဒါ
 ပတိစ၊ ကာဠုဒါပတိအမည်ရှိသော၊ သောထေရောစ၊ ထိုမထေရ်သည်ထည်း
 ကောင်း၊ ဧကဝိဟာရီ၊ ဧကဝိဟာရီအမည်ရှိသော၊ သောထေရောစ၊ ထို
 မထေရ်သည်ထည်းကောင်း၊ ကပ္ပိနော၊ ကပ္ပိနထေရ်သည်ထည်းကောင်း၊ ဂူဠပန္တ
 ကော၊ ဂူဠပန္တကထေရ်ထည်းကောင်း၊ ကပ္ပေါစ၊ ကပ္ပထေရ်ထည်းကောင်း၊
 ဥပသေနောစ၊ ဥပသေနထေရ်ထည်းကောင်း၊ သတ္တမော၊ ခုနစ်ခုမြောက်ဖြစ်
 သော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမထေရ်ထည်းကောင်း။ ဒသကော၊ ဒသကနိပါတ်
 ၌၊ သတ္တံ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဣမေထေရော၊ ဤမထေရ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊
 ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဒသကနိပါတ်၌၊ ဂါထာယော၊ သို့ဆိုသီကုံးအပ်သော
 ဂါထာတို့သည်၊ သတ္တတိ၊ ခုနစ်ဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ

သည့်လျှင်တည်း၊ ဒသကနိပါတ်၊ ဒသကနိပါတ်သည့်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း
ထိုရောက်ပြီ၊ ဒသကနိပါတ်ပြီး၏။ ။

ကောဒသကနိပါတ်၊

☸ (၂၄၀) တာတ၊ ချစ်သားသာမဏေ၊ ဝနေ၊ ဟောဋ္ဌ၊ ဝသန္တေ၊ နေသည့်
ရှိသော်၊ တဝ၊ သင်အား၊ ကိံ အတ္ထော၊ အဘယံ အကျိုးရှိပါအံ့နည်း၊ ဥဇ္ဈုဟာ
နောစ၊ ဥဇ္ဈုဟာနတောင်သည်လည်း၊ ပါဝသေ၊ မိဗ်းကာလဋ္ဌ၊ တဝ၊ သင်
ချစ်သားအား၊ ကိံ အတ္ထော၊ အဘယံ အကျိုးရှိပါအံ့နည်း၊ တေ၊ သင်ချစ်သား
အား၊ ဝေရုတ္တာ၊ ဝေရုတ္တထေတို့သည်၊ ကိံ ရမ္မဏိယာ၊ အဘယံ မွေထျှော်
ဆွယ်ရှိပါကုန်သနည်း၊ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏၊ ဝှာယိနံ၊ ဝှာနဝင်စားကုန်သောသူ
တို့အား၊ ပဝိဝေကော၊ လေစသည်ဆီတ်ငြိမ်ရာအရပ်ကို၊ ဣန္ဒြိတဗ္ဗော၊ အလို
ရှိအပ်၏။ အာဝုသော၊ ဒါယကာ၊ ပါဝသေ၊ မိဗ်းကာလဋ္ဌ၊ အတ္တာနိ၊ တိဝ်
တိုက်တို့ကို၊ ဝေရုတ္တာဝါဘော၊ လာသောသေသည်၊ နန္ဒတိယထာ၊ ဆောင်
သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မေ၊ ဝါ၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဝိဝေက
ပနိသညိတာ၊ ဆီတ်ငြိမ်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ အဘိကိရန္တိ
အာကုန္တိ၊ ဆီတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ သာလျှင်ငင်ကုန်၏။ အပဏ္ဍုရော၊
မည်းသောအဆင်းရှိသော၊ အဏ္ဍုသန္တ ဝေါ၊ ဥဋ္ဌိဖြစ်သောကျိုးသည်၊ သိဝ
ထိကာယ၊ သင်းချိုင်းအရပ်၌၊ နိကေတစာရိကော၊ ထိုသင်းချိုင်းအရပ်၌
နေရာဌာနကိုပြု၍ သွားလာ၏၊ မေ၊ ဝါ၏၊ သဒေဟသ္မိံ၊ ကိုယ်၌၊ ဝိရာဂ
နိယာယံ၊ ရာဂကင်းခြင်းကိုရှိသော၊ သတိ၊ ကာယဂတာ သတိနှင့်ယှဉ်
သောကမ္မဋ္ဌာန်းသည်၊ ဥပ္ပါဒယတေဝ၊ ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ယဉ္ဇ
ပဗ္ဗဇ္ဇိတံ၊ အကြင်ရဟန်းကိုလည်း၊ အညော၊ တပါးသောသူတို့သည်၊ နုရက္ခန္တိ
ကြောင့်ကြံခြင်းကို ဖြစ်စေသော အားဖြင့်မစောင့်ရှောက်ရန်၊ ယဉ္ဇပဗ္ဗဇိ
တံ၊ အကြင်ရဟန်းကိုလည်း၊ အညော၊ တပါးရန်သော ငြိဝဲတတ်သောသူတို့
သည်၊ နုရက္ခန္တိ၊ တစ်မင်္ဂမောဘွယ်သောပရိက္ခရာမရှိသောကြောင့်မစောင့်
ကုန်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမကိလေသာကာမ
တို့၌၊ အနုပေက္ခဝါ၊ ဝဲဘွက်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝေသုခံ၊ စင်စစ်သဖြင့်အ
မှတ်မရှိသောအရပ်၌ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ၊ နေရ၏။ တေပဗ္ဗတာ၊ ထိုတောင်
တို့သည်၊ အန္တောဒကာ၊ ကြည်သောရေလည်းရှိကုန်၏။ ပုထုသိတာ၊ ကြီး
သောကျောက်သည်ရှိကုန်၏၊ ဝေါနဂုံသမိတိယုထာ၊ တောနွားသမင်အစရှိ
သောသားတို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်၏။ အဗျုသေဝါလသဉ္စန္ဒာ၊ မှော်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်း

သောမြိန်မြတ်သောရေရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေထျော်စေ
 ကုန်၏။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ အရညေသု၊ တောအရပ်တို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊
 ကန္ဓရာသုစ၊ ချောက်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဂုဟာသုစ၊ လိုဏ်းတို့၌လည်း၊ ဝထိ
 တံ၊ ရှေး၌ နေဘူးလေပြီ၊ ဝါဠင်္ဂနိသေဝိတေ၊ ခြင်္သေ့သစ်ကျား စသည်တို့
 သည်ရှိအပ်သောတော၌၊ ပန္နောသု၊ အစွန်ဖြစ်ကုန်သော၊ သေနာသနေသု၊
 ကျောင်းတို့၌၊ ဝထိတံ၊ နေဘူးလေပြီ၊ ။ ဣမေပါဏိနော၊ ဤသတ္တဝါတို့ကို၊
 ဟညန္တု၊ မြားထုံအစရှိသည်ဖြင့်ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ဖြင့်သေစေကုန်သတည်း။
 ဝဏ္ဏန္တု၊ ထက်ဆုပ်အစရှိသော ပုတ်ခတ်ခြင်းတို့ဖြင့် နှိပ်စက်စေကုန်သ
 တည်း။ ဒုက္ခံ၊ အမှတ်မရှိတစ်ခုခုသောဆင်းရဲခြင်းသို့မူလည်း၊ ပပေါန္တု၊
 ရောက်စေကုန်သတည်း။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့။ ဒေါသသံဟိတံ၊ အမျက်နှင့်စပ်
 သော၊ အနဂိယံ၊ ဗျာပါဒဝိတက်ဝိဟိံ သဝိတက်စသည်အပြားရှိသော၊ သံ
 ကပ္ပံ၊ ယုတ်မာသောအကြံကို၊ ဥပ္ပါဒိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်သည်ကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊
 မထိစဘူး။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာ၊ ထုရားမြတ်စွာသို့၊ ပရိဂိဇ္ဈောဥပါထိ
 တော၊ ဆည်းကပ်အပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ထုရားမြတ်စွာ၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊
 ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဂဇ္ဇကောသာရော၊ ထေးစွာသောခန္ဓာဝန်
 ကို၊ ဩတိတော၊ ချအပ်ပြီ၊ ဘဝနေတ္ထိ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ဆောင်တတ်သောတ
 ထွာကို၊ သမူဟတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်နှုတ်အပ်ပြီ၊ ယဿ၊ အကြင်အရ
 ဟတ္ထဒိဏ်နိဗ္ဗာန်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ အဂါရသ္မာ၊ အိပ်ရာထောင်သော
 လူ၏ တောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိပ်ရာမထောင်သောရဟန်းတောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ
 တော၊ ရဟန်းပြုပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊ အလုံးစုံ
 သောသံယောဇဉ်တို့၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ သောအတ္ထော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသော
 အကျိုးသို့၊ အနုဗ္ဗတ္ထော၊ အစဉ်သဖြင့်ရောက်ပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ မရဏံ၊
 သေခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှင်ခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာ
 မိ၊ မနှစ်သက်၊ ကာလဉ္စ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သောကာလကိုသဘလျှင်၊ ပဗိုကင်္ဂါမိ
 အာဂမေမိ၊ ဝံ၏၊ ဘဝကော၊ သူစားသည်၊ ပရဿ၊ တပါးသောသူ၏၊ ကမ္ပံ၊
 အမှုကို၊ ကရောန္တော၊ ပြုသည်ရှိသော်၊ ကမ္မဝိဇ္ဇံ၊ အမှု၏ပြီးခြင်းကို၊ အနိဗ္ဗိ
 သံအနိဗ္ဗိသန္တော၊ မနှစ်သက်ဘဲထွက်၊ ကမ္ပံ၊ အမှုကို၊ ကရောန္တောယထာ၊
 နေကုန်ခြင်းမျှကိုတောင့်တ၍ ပြုသကဲ့သို့၊ ဇေံတထာ၊ ထိုအထူး၊ အဟန္တိ၊
 ငါသည်လည်း၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဇိဝိတံ၊ အ
 သက်ရှင်ခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ သမ္ပဇာနော၊ ပညာအဆင်အခြင်
 နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပဗိုဿတော၊ ထင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ

၀၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုဆုံးသောကာလကိုသာလျှင်၊ ပရိကင်္ခါမိအာဂမေဒိ၊ ငံ့ထွက်
နေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သံကိစ္စထေရော၊ သံကိစ္စထေရ်သည်၊ ဣမာကောဒသ
ဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သော တဆဲ့တဂါထာတို့ကို၊ အဘာ
သိတ္ထ၊ ဆိုပြီ၊ သံကိစ္စထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

ကောသကနိပါတ်၊ ကောဒသကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနိုးသည်ကား၊
ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော မင်္ဂလိကိစ္စထေရ်ကိစ္စရှိသော၊ အနာသဝေါ၊ ကင်း
ပြီးသောအာသဝေါတရားရှိသော၊ သံကိစ္စထေရော၊ ကောဝ၊ သံကိစ္စထေရ်
တယော၊ ကံ သာလျှင်တည်း၊ ဂါထာစ၊ သို့ဆို သီကုံးအပ်သော ဂါထာတို့
သည်လည်း၊ ကောဒသဝ၊ တဆဲ့တဂါထာတို့သည်လျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ဟည်း၊ ကောဒသကနိပါတော၊ ကောဒသ
ကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတောနိဗ္ဗိတောဂကောပတ္တော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။
ကောဒသကနိပါတ်ပြီး၏။ ။

ရွာဒသကနိပါတ်ပြီး၏။

(၂၄၀) အတ္ထိံထောကော၊ ဤသင်္ခါရလောက၌၊ ကုထပုတ္တော၊ အကျိုး
စီးပွားကို အလိုရှိသော အမျိုးသားသည်၊ သုသိက္ခိတံ၊ မကျိုးမပေါက်မ
ပြောက်မကျားသဖြင့်ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော၊ သီလမေဝ၊ စာရိတ္တံ၊ သီလ
ဝါရိတ္တံ၊ သီလကိုသာလျှင်၊ သိက္ခေထ၊ ကျင့်ရာ၏၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
သေဝိတံရက္ခိတံ၊ စောင့်အပ်သော၊ သီလံ၊ စာရိတ္တံ၊ သီလဝါရိတ္တံ၊ သီလသည်၊
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ၊ ခပ်သိမ်းသောလူစည်းစိမ်နတ်စည်းစိမ်နိဗ္ဗာန်စည်းစိမ်ကို၊ ဥပ
နာမေတိ၊ လောင်ပေ၏။ တယောသုခေ၊ သုံးပါးသော ချမ်းသာတို့ကို၊
ပတ္တယာနော၊ အလိုရှိသော၊ မေဝေဝိ၊ ပညာရှိသည်၊ သီလံ၊ စာရိတ္တံ၊ သီလ
ဝါရိတ္တံ၊ သီလကို၊ ရက္ခေယျ၊ စောင့်ရာ၏။ သီလဝတော၊ သီလရှိသောသူအား၊
ဣမ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌၊ ပသံသဉ္စ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ငြီးမွမ်းအပ်သည်လည်း
ကောင်း၊ ဝိတ္တိယာဘဉ္စ၊ ဥစ္စာကိုရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ပေစ္စ၊ တမလ္လနံ၊ ဘဝ၌၊ သဂ္ဂေ၊ နတ်ပြည်၌၊ မောဒနဉ္စ၊ နတ်တို့၏ စည်းစိမ်ဖြင့်
မွေ့ထျော်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သီ
လဝါ၊ သီလရှိသောသူသည်၊ သညမေန၊ ကိုယ်နှုတ်ကိုစောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၊
ဗဟုမိတ္တေ၊ များစွာသောအဆွေခင်ပွန်းတို့ကို၊ အမိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏၊ ဒုသသိယော
ပန၊ သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ပါဝံ၊ ပါဏာတိပါတစသောမကောင်း
ကို၊ အာစရံ၊ အာစရန္တော၊ ကျင့်သည်ဖြစ်၍၊ မိတ္တေဟိမိတ္တေဝေ၊ အဆွေခင်

ပွန်းတို့ကိုသာလျှင်၊ ဝံသတေ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ ဒုသိလော၊ သိလမရှိသော၊ န
 ရော၊ လူသည်၊ အဝဏ္ဏံ၊ မျက်မှောက်၌ ကျေးဇူးမဲ့သော စကားကိုပြောဆို
 သောအားဖြင့်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အင်္ဂါတ္တိဉ္စ၊ အကျော်အစောမဲ့ကို
 ပြောဆိုသောအားဖြင့်မျက်ကွယ်ကဲ့ရဲ့ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထာတေ၊
 ရ၏၊ သိလဝါ၊ သိလရှိသော သူသည်၊ ဝဏ္ဏဉ္စ၊ ကျေးဇူးသတင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ ကိတ္တိံစ၊ မျက်ကွယ်၌ ကျော်စောပြန်နှံ့ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 ပလံသဉ္စ၊ မြီးမွမ်းခြင်းကို လည်းကောင်း၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိပ်၊ ထာတိ၊
 ရ၏၊ သိသံ၊ သိလသည်၊ အာဒိ၊ ကုသိုလ်တရားတို့၏အစဖြစ်၍၊ ပတိဋ္ဌာ
 စ၊ ခပ်သိမ်းသောဥတ္တရိမနု သဗ္ဗတို့၏တည်ရာသည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏၊
 သိလံ၊ သိလသည်၊ ကလျာဏာနံ၊ ကောင်းသောသမထဝိပဿနာစသော
 တရားတို့၏၊ မာတုကံမာတုတုတံ၊ အမိသတ္တယံဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ သိလံ၊ သိလ
 သည်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ဝီတိပါမောဇ္ဇစသော ခပ်သိမ်းသောတရားတို့၏၊ ပမုခံပမု
 ခတုတံ၊ အမှူးဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ တသ္ဿ၊ ထိုကြောင့်၊ သိလံ၊ သိလကို၊ ဝိသောဓ
 ယေ၊ မကျိုးမပေါက်မပြောက်မကြားခြင်းစသည်ဖြင့် ပြည့်စုံစေရာ၏၊
 သိလံ၊ သိလကို၊ ဝေထာ၊ အရိုင်းအခြားကိုမလွန်မှု၍၊ သံဝရံသံဝရန္တော၊
 စောင့်ရှောက်သောသူသည်၊ ဝိတ္တဿ၊ မိမိစိတ်ကို၊ အဘိဟသေနံ၊ နှလုံးသာ
 ယာခြင်းအကြောင်းရှိသောကြောင့်နှစ်သက်စေတတ်သည်၊ ဟောတံ၊ ဖြစ်
 ၏၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သာဝကပစ္စေကဗုဒ္ဓါတုရားတို့ကို၊ ကိတ္တဉ္စ၊
 ရောင့်ရဲသည်၊ ရောင့်ရဲစေတတ်ဝမ်းမြောက်စေတတ်၏၊ တသ္ဿ၊ ထိုကြောင့်
 သိလံ၊ သိလကို၊ ဝိသောဓယေ၊ မကျိုးမပေါက်မပြောက်မကြားခြင်းစသည်
 ဖြင့်ပြည့်စုံစေရာ၏၊ သိလံ၊ သိလသည်၊ အပဋိမံ၊ အတုမရှိသော၊ ဗလံ၊
 မာရ်ကိုဖျက်ဆီးခြင်း၌စွမ်းနိုင်၏၊ သိလံ၊ သိလသည်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊
 အာပုမံ၊ ကိလေသာတို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်း၌ စွမ်းနိုင်သောလက်နက်လည်း
 မည်၏၊ သိလံ၊ သိလသည်၊ အာဘရဏံ၊ တင့်တယ်စေတတ်သောတန်ခာ
 လည်းမည်၏၊ သေဋ္ဌံ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာလပတ်ထုံးမြတ်၏၊ သိလံ၊ သိလ
 သည်၊ အတ္တုတံ၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်သော၊ ကဝဏံ၊ တပါးသောမြားထွ်နှင့်တူသောကိ
 လေသာကိုဟားမြစ်တတ်သောချစ်တန်ဆာသတ္တယံဖြစ်၍ဖြစ်၏၊ သိလံ၊ သိ
 လသည်၊ မဟေသက္ခော၊ ကြီးသောအားရှိသော၊ သေတုသေတုတုတံ၊ ကိ
 လေသာဟူသော ရေတို့သည်မနစ်နိုင်သော ကြောင့်တံတားသတ္တယံဖြစ်၍
 ဖြစ်၏၊ သိလံ၊ သိလသည်၊ အနုတ္တရောဂဇ္ဇော၊ လေညာလေအောက်အရပ်
 ဆယ်မျက်နှာတို့၌အနုတံကြိုင်ကြိုင်ထိုင်တတ်သောကြောင့်အတုမရှိသော

သာမညဏ်၊ သီလံ၊ သီလသည၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဝိလေပနံ၊ နံသာပျောင်း
 နှင့်လည်းတူ၏။ ယေနသီလဂန္ဓေန၊ အကြင်သီလကည်းဟူသောအနံ့ဖြင့်၊
 ဒိသောဒိသံ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာတိုင်အောင်၊ ဝါတိ၊ တကြိုင်ကြိုင်လှိုင်၏။
 သီလံ၊ သီလသည၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော၊ သမ္ပထမေဝသမ္ပလံအူဝ၊ ယူဆောင်၍
 သွားသောထမင်းထုပ်နှင့်တူ၏။ သီလံ၊ သီလသည၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ ပါ
 ထေယျံ၊ ယူဆောင်၍ သွားသောရိက္ခာထုပ်နှင့်တူ၏။ သီလံ၊ သီလသည၊ သေ
 ဋ္ဌော၊ မြတ်သော၊ အတိဝါဟော၊ အလိုရှိအပ်သောစည်းစိမ်းချမ်းသာတို့ကို
 ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ အလိုရှိတိုင်းသောအရပ်သို့ဆောင်
 တတ်သောကြောင့်လည်းကောင်း၊ လွန်စွာဝန်ကုန်ရွက်ဆောင်တတ်သောသူ
 နှင့်တူ၏။ ယေနအတိဝါဟောန၊ အကြင်လွန်စွာဝန်ကို ရွက်ဆောင်တတ်
 သောသူနှင့်တူသောသီလဖြင့်၊ ဒိသောဒိသံ၊ အရပ်ဆယ်မျက်နှာသို့၊ ဝါတိ၊
 ချမ်းသာစွာရောက်စေတတ်၏။ ဒုမ္ပနော၊ သီလမှကင်းသည်ဖြစ်၍ နှလုံးဆိုး
 သောလူရိုက်သည်။ အူဝေ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ထောကန္တံ၊ နိန္ဒံ၊ ပညာရှိတို့ကဲ့ရဲ့ခြင်း
 ကို၊ လဘတိ၊ ခံရ၏၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝန္တံ၊ အပါယေ၊ အပယ်၌ဖြစ်သောကာ
 လန္တံ၊ ဒုက္ခံ၊ လွန်စွာသောဆင်းရဲခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ခံရ၏။ ဒုမ္ပနော၊ မကောင်း
 သောနှလုံးရှိသော၊ သီလေသု၊ သီလတို့၌၊ အသမာဟိတော၊ မဆောက်တည်
 မစောင့်စည်းသော၊ ဗာထော၊ သူရိုက်သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပစ္စုပ္ပန်
 ထောကတမလွန်ထောကန္တံ၊ နိန္ဒံ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ သုမနော၊
 ကောင်းသောစိတ်ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော ပညာရှိသည်။ အူဝေ၊ ဤပ
 စ္စုပ္ပန်ထောကန္တံ၊ ကိတ္တိံ၊ ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့၌ပြန့်နှံ့သောကောင်းသော
 သတင်းကျော်စောခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ မျက်ကွယ်၌ ပညာရှိတို့မြီးပွမ်းခြင်း
 ကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝန္တံ၊ သက္ကေသုစ၊ နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော
 ကာလတို့၌လည်း၊ ကိတ္တိံ၊ ဤသူကား၊ သူတော်ကောင်းတည်းကောင်းသော
 သီလရှိသောသူတည်းဟုမြီးပွမ်းခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ သုမနော၊ ကောင်း
 သောစိတ်ကောင်းသောအကျင့်ရှိသော၊ သီလေသု၊ စာရိတ္တသီလ ဝါရိတ္တသီ
 လတို့၌၊ သုသမာဟိတော၊ ဆောင်တည်အပ်သောစိတ်ရှိသော၊ ဝိစရာ၊ ပညာရှိ
 သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောပစ္စုပ္ပန်ထောကတမလွန်ထောကန္တံ၊ ကိတ္တိံ၊ ဤ
 သူကား၊ သူတော်ကောင်း၊ ဤသူကားကောင်းသောအကျင့်ရှိသော သူဟုမြီး
 ပွမ်းခြင်းကို၊ လဘတိ၊ ရ၏။ အူဝေ၊ ဤထောကန္တံ၊ သီလမေဝ၊ သီလသည်သာ
 လျှင်၊ အဂ္ဂံ၊ မြတ်၏၊ ပန၊ ထိုသီလထက်ကား၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသောသူသည်၊
 ဥတ္တမော၊ မြတ်၏၊ မနုဿေသုစ၊ လူတို့၌လည်းကောင်း၊ ခေဝေသုစ၊ နတ်တို့

ရွှံ့လည်းကောင်း၊ သီလပညာထတော၊ သီလပညာအားဖြင့်၊ ဇယန္တိ၊ ဆန်
ကျင်ဘက်ဖြစ်သော ခုစရိုက်တရားကိုအောင်နှင်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သီလ
ဝထေရော၊ သီလဝထေရ်သည်၊ ဣမာဒ္ဓါဒသဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီလုံး
အပ်သောတစ်ခုနှစ်ဂါထာတို့ကိုအဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

သီလဝထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

☞ (၂၄၂) အဟံ၊ ငါသည်၊ နိစေ၊ ယုတ်သော၊ ကုလမိ၊ အမျိုး၌၊ ဇာတော၊
ဖြစ်သည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ အပ္ပဘောဇနော၊ နည်းသောထမင်းရှိသော၊ ဒဏိဇ္ဈော၊
ဗြူငြင်စွာအသက်မွေးရသောသူဆင်းရဲသည်၊ အမိ၊ ဖြစ်၏။ ဝံမမ၊ ငါ့အား၊
ဟိနကမ္မံ၊ ယုတ်သောအမှုရှိသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ပုပ္ဖဆန္ဒကော၊ ညှိုးထေပြီး
သောပန်းအမြိုက်ကိုစွန့်ရသောသူဆင်းရဲ၊ ဘင်ကိုကုန်းရသောသူသည်၊ အ
ဟောသိ၊ ဖြစ်ရပြီ၊ မနုဿာနံမနုဿေဟိ၊ လူတို့သည်၊ ဇိဂုတ္တိတော၊ အမျိုးအ
မှုဖြင့်စက်ဆုပ်အပ်သည်၊ ပရိဘူတော၊ အဝညာတော၊ ယုတ်သောအားဖြင့်သိ
အပ်သည်၊ ဝန္တိတော၊ ရှုတ်ချအပ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏။ နိစမနံ၊ တပါးသောသူ
ကိုမြင့်ရိတ်တောင်ကဲ့သို့ခြီးပင့်၍ ထိုသူတို့၏မြေမှုန့်မှမြင့်မိမိကိုယ်ကိုယုတ်
သည်ကိုပြု၍ဖြစ်သော အားဖြင့်နှိမ့်ချသောစိတ်ရှိသည်ကို၊ ကရိတွာန၊ ပြု၍၊
ဗဟုကံဇနံ၊ များစွာသောလူကို၊ ဝန္တိသံဝန္တိသမာမိ၊ မြင်သောကာလ၌ထက်
အုပ်မြဲခြင်းကိုပြု၍ရှိရိုးရ၏။ အထ၊ ထိုသို့ရှိရိုးခြင်းကို ပြုရာမှတပါးသော
အခါ၌၊ ဝိက္ခုသံဗာပုရက္ခတံ၊ မဟန်းသံဗာတို့၏ရှေးဦးကြွတော်မူသော၊
မဟာဝီရံ၊ ကြီးသော လုံ့လရှိတော်မူသော၊ သမ္ပန္နံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊
မဂဓာနံ၊ မဂဓရစ်တိုင်းသူတို့၏၊ ပုရုတ္တမံ၊ မြတ်သောရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊
ပဗိသန္တံ၊ ဆွမ်းခံဝင်ထတ်သည်ကို၊ အဒ္ဓာသထိ၊ ငါမြင်ရ၏။ တဒါ၊ ထို
မြင်သောအခါ၌၊ ဗျာဘာဝိံ၊ ထမ်းပိုးကို၊ နိက္ခိပိတ္တာန၊ ချလတ်၍၊ ဝန္တိတံ၊
ရှိရိုးအံ့သောဌ၊ ဥပသကင်္ဂီမိံ၊ ကင်၏။ မမေဝ၊ ငါ့ကိုသာလျှင်၊ အနုကမ္မာယ၊
အစင် သနားတော်မူသဖြင့်၊ ပရိသုတ္တမေ၊ ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော်မူ
သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်တော်မူ၏။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊
သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတို့ကို၊ ဝန္တိတွာ၊ ရှိရိုး၍၊ ဧကမန္တံ၊
တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ ဋ္ဌိတော၊ ရပ်လျက်၊ သဗ္ဗသတ္တာနံ၊ ခပ်
သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်တော်မူသော ဘုရားသခင်ကို၊
အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အာယာဝိံ၊ တောင်းပန်ပြီ၊ တတော၊
ထိုနောင်မှ၊ ကာရုဏိကော၊ ကြီးမြတ်သော ကရုဏာရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗ
ထောကာနုကမ္မကော၊ အလုံးစုံသောလူတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို စောင့်ရှောက်

တတ်သော၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ ဇေတိ၊ လာထွည့်၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ မေ၊ ငါ့အား၊ သာဓုပသမ္ပဒါ၊ ထို
 ဇေတိဘိက္ခုပဉ္စင်းအဖြစ်သည်။ အာထိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။
 အရညတ္ထိံ၊ တောကျောင်း၌၊ အတန္ဒိတော၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးပြန်ခြင်း၌မပျင်းမရိ
 အားထုတ်ထွက်၊ ဇေကော၊ တယောက် အထည်းတည်း၊ ဝိဟရန္တော၊ နေ
 ထွက်၊ ယထာ၊ အကြင်သမထထျှင်ပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော ဝိပဿနာကိုပွားစေ
 သောဟူသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဇိနော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဩဝ
 ဒိ၊ ဆုံးမတော်မူ၏။ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ သတ္ထုဝစနံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားဆုံးမတော်မူသောစကားတော်အတိုင်း၊ အကာထိံ၊ ပြုပြီ။ ရတ္တိယာ၊
 ညဉ့်၏။ ပဋ္ဌမံယာမံ၊ ပဋ္ဌမယံ၌၊ ဝုပ္ပဇာတိံ၊ ရှေး၌နေဘူး ဖြစ်ဘူးသောခန္ဓာဇာ
 တိကို၊ အနုဿရိံ၊ အစဉ်အတိုင်းအောက်မေ့ပြီ။ ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ မဇ္ဈိမံယာ
 မံ၊ မဇ္ဈိမယံ၌၊ ဝိပ္ပဇာတိံ၊ ဝိပ္ပဇာတိကို၊ ဝိသောဝိတံ၊ သုတ်သင်ရပြီ။
 ရတ္တိယာ၊ ညဉ့်၏။ ပစ္စိမေယာမေ၊ ပစ္စိမယံ၌၊ တမောခန္ဓံ၊ မောဟအရကို၊
 ပဒါထယိံ၊ အာသက္ခယဉာဏ်ဖြင့်ပျက်ဆီးပြီ။ တတော၊ ထိုနေောင်မှ၊ ဇေတုာ
 ဝိသာနေ၊ ညဉ့်၏အဆုံး၌၊ သူရိယုဂ္ဂမနံ၊ သူရိယုဂ္ဂမနကာထေ၊ နေထွက်သော
 အခါ၌၊ ပတိဇ္ဇန္ဓောစ၊ နတ်တို့အရှင်ဖြစ်သောထိကြာမင်းသည်လည်းကောင်း၊
 ဗြဟ္မာစ၊ ဗြဟ္မာသည် လည်းကောင်း၊ အာဂတ္တာ၊ လာလတ်ကုန်၍၊ အဇ္ဇလိံ၊
 လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ၊ ချီကုန်၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ နမသယိသု၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပုရိသဇညာ၊
 ယောကျ်ား အာဇာနည် ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား
 အား၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ ပုရိသုတ္တမ၊ ယောကျ်ားမြတ် ဖြစ်တော်မူသောအရှင်
 ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ ယထာထေ၊ အကြင်အရှင်
 ဘုရားအား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝိတာ၊ ကုန်ကုန်ပြီ။ မာရိ
 သ၊ ဆင်းရဲကင်းသောအရှင်ဘုရား၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဒက္ခိဏေယျာ၊
 မြတ်သောအလှူကိုခံထိုက်သည်။ အထိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ယထော၊ ထိုနေောင်မှ၊ ဒေဝံသံ
 စာပူရက္ခတံ၊ နတ်အပေါင်း၏ ရှေးဦးစွာနေသော၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဒိသ္မာန၊ မြင်တော်မူ၍၊ သိတံ၊ ပြုံးခြင်းကို၊ ပါတုကရိတွာန၊
 ထင်စွာပြုစေတော်မူ၍၊ ဣမမတ္ထံ၊ ဤဆိုထတ္တံ၊ သောအနက်ကို၊ အာဘသထ၊ မိန့်
 တော်မူ၏။ ယေနတပေနစ၊ အကြင်အရှင်ကိုစောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ယေနသံသမေနစ၊ အကြင်သိလဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေနမေဓ္မနစ၊
 အကြင်ပညာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေနဗြဟ္မစရိယေနစ၊ အကြင်ကြွင်းသော
 မြတ်သောအကျင့်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဇေတေန၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောအကျင့်

☰

ဖြင့်၊ ဗြဟ္မဏော၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသောကြောင့် ဗြဟ္မဏမဉ္ဇင်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဧတံ၊ ဤသို့အပ်ခဲ့ပြီးသော မြတ်သော အကျင့်ရှိသော သူကို၊
 ဗြဟ္မဿ၊ မြတ်သော ဗြဟ္မာတို့တွင်၊ ဥတ္တမံ၊ အထုံးစုံသော ဗြဟ္မာတို့ထက်
 မြတ်သော၊ ဗြဟ္မာနံ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးသော သူဟူ၍၊ အာဟု၊ ထိုကုန်
 ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သုနိထောထေရော၊ သုနိတထေရ်သည်၊ ဣမာန္တိဒသဂါထာ
 ယော၊ ဤသို့သိရုတ်ဆိုအပ်သော တဆဲ့နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာဘိတ္ထ၊
 ဆိုပြီး၊ သုနိတထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

ရွာဒသကနိပါတ်၊ ရွာဒသကနိပါတ်၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ သီလ
 ဝါ၊ သီလဝထေရ် လည်းကောင်း၊ သုနိတော၊ သုနိတထေရ် လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဧဒ္ဓန္တံ၊
 ကုန်သော၊ ဧတေထေရာ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဂါ
 ထာယော၊ သို့သိရုတ်ဆိုအပ်သော ဂါထာတို့ကား၊ စတုဝိသတိ၊ နှစ်ဆဲ့
 လေးဂါထာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်လည်း၊ ရွာဒ
 သကနိပါတော၊ ရွာဒသကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ရွာဒသကနိပါတ်ပြီး၏။

ထေရသကနိပါတ်။

(၂၄၃) ရဋ္ဌေ၊ အင်္ဂတိုင်း၌၊ သမုတ္တဋ္ဌော၊ ရှစ်သောင်းသော ရွာတို့ဖြင့် ခြံ
 ရံအပ်သည်ဖြစ်၍ စည်းစိမ်ချမ်းသာအစိုးရခြင်းဖြင့် မြတ်သော၊ အင်္ဂဿ၊
 အင်္ဂတိုင်း၏၊ သာမိနော၊ အရှင်ဖြစ်သော၊ ရညော၊ ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ ပဋ္ဌဂူ၊ အ
 ခြံအရံသူကြွတ်ဖြစ်သော၊ ယောအဟံသောထော၊ အကြင်သောဏအမည်
 ရှိသော ဝါသည်၊ အဟုအဟောသိ၊ ဖြစ်၏။ သောသောထော၊ ထိုသောဏ
 သည်၊ အဇ္ဈ၊ ယခုအခါ၌၊ ဓမ္မေသု၊ ထောကုတ္တရာတရားကိုးပါးတို့၌၊ ဥတ္တဋ္ဌော၊
 လွန်မြတ်သည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏။ ပါရဂူ၊ အထုံးစုံသော ဝင်္ဂီဆင်းရဲ၏အ
 ဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သည်။ အဟုအဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ «ပဉ္စ၊ အ
 ပါယ်တုံကမသုဂတိရုနစ်တုံသို့ရောက်စေတတ်သော ငါးပါးသော ဩရုတ္တ
 ဂိယသံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဆိန္ဒေ၊ အောက်မင် သုံးခုဖြင့် မြတ်ရာ၏။ ပဉ္စ၊ အ
 ထက်ရှုပထုံအရှုပထုံသို့ထားခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော ငါးပါးသော
 ဥဒ္ဓန္တဂိယသံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဇဟော၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့် ပယ်ရာ၏။ ပဉ္စ၊
 ငါးပါးသော သဒ္ဓါစသော ဣန္ဒြေတို့ကိုလည်း၊ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဘာဝယောဘာ
 ဝယေယု၊ ပွားစေရာ၏။ ပဉ္စသင်္ဂါတိဂေါ၊ ရာဂဒေါသမောဟမာနဒိဋ္ဌဟုဆို

အပ်သော ငါးပါးသော ဗြိတုယံတတ်သော ဘာရားတို့ကို လွန်နိုင်သော၊
သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းကို၊ ဩစတိဇ္ဈောတိ၊ ကာမောစစသောလေးပါး
သောဩစတုလွန်မြောက်နိုင်သောရဟန်းဟူ၍၊ ရုက္ခတိ၊ ထိုအပ်၏၊ ဥဒ္ဓ
ဇ္ဇဿ၊ ထက်သော အချည်းစည်းသောမာန်ရှိသော၊ ပမတ္တဿ၊ လွတ်သော
သတိဖြင့်မေ့လျော့ခြင်းသို့ရောက်သော၊ ဗာဟိရာဿယဿ၊ ဗာဟိရာဿတန
တို့၌ ရှေးရှု ဆောင်သောအားဖြင့် မကင်းသော ရာဂရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊
ရဟန်းအား၊ သီလသမာဓိပညာစ၊ သီလသမာဓိပညာသည်လည်း၊ ပါရိပူရိ၊
ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်နိုင်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
ကိစ္စံ၊ ဘာဝနာ၌မေ့လျော့ခြင်း ကိစ္စမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံကိစ္စံ၊ ထိုသို့
အပ်ခဲ့ပြီးသောမိမိကိစ္စကို၊ ယံယေနဘိက္ခုနာ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အပဝိဋ္ဌံ၊
မပြုသောအားဖြင့်စွန့်အပ်၏၊ အကိစ္စံပန၊ သပိတ်တန်ဆာဆင်ခြင်းစသော
ရဟန်းအားမပြုအပ်သောကိစ္စမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုရဟန်းတို့မပြု
အပ်သောအမှုကို၊ ကယိရတိ၊ ပြုအပ်၏၊ ဥဒ္ဓဇ္ဇနံ၊ ထက်သော မာန်ရှိလှန်ထ
သော၊ ပမတ္တာနံ၊ မေ့လျော့သောသတိရှိလှန်ထသော၊ တေသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရ
ဟန်းတို့အား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားကုန်၏၊ ယေ
သံဘိက္ခုနံ၊ အကြင်ရဟန်းတို့အား၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ ကာယဂဟာသတိ၊ ခပ်အစရှိ
သောသုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောအရကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောသတိကို၊ သုသမာရုဋ္ဌါ၊
ကောင်းစွာအားထုတ် ပွားစေအပ်၏၊ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အ
ကိစ္စံ၊ သပိတ်ကိုတန်ဆာဆင်ခြင်းစသောမအပ်သော ကိစ္စကို၊ နသေဝန္တိ၊
မမှီဝဲလှန်၊ ကိစ္စေ၊ ရဟန်းပြုသောကာလမှစ၍ အတိုင်းအရှည်မရှိ ပြုအပ်
သောသီလစသော ကျေးဇူးကို လုံခြုံစေခြင်းစသောအမှု၌၊ သာတစ္စကာရိ
နော၊ မချွတ်မယွင်းပြုလေ့ရှိလှန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်လှန်၏၊ သတာနံ၊ မကင်း
သောသတိရှိလှန်ထသော၊ သမ္ပဇာနာနံ၊ သတ္တကသမ္ပဇညစသောလေးပါး
သောသမ္ပဇညတို့ဖြင့်အဆင်အခြင်ပညာနှင့်ပြည့်စုံလှန်ထသော၊ တေသံ
ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရား လေးပါးတို့သည်၊
အတ္ထံဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ ရောက်လှန်၏၊ ဥဇုမဂ္ဂမ္ဘိ၊ အယုတ်ထ
ရားနှစ်ပါးကို ကြဉ်ခြင်းတို့ဖြင့် ကောက်ကျစ်ခြင်း စသည်ကို ပယ်သဖြင့်
ဖြောင့်မတ်မြူစင်သော အကျင့်မြတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော အရိယာမဂ်တရားကို၊
အက္ခာတေ၊ ထုရားမြတ်စွာ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ တထာ၊ ထို
ဟောတော်မူတိုင်းသောနည်းဖြင့်၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ ထပရိပဇ္ဇထ၊ လုံ့လကြိုးကုတ်အား
ထုတ်ကျင့်လှန်ရာ၏၊ မာနိဝတ္တထ၊ အကြား၌သုံးစေ၍မလျော့စေလှန်လင့်၊

အတ္တနာ၊ ဤလောကံ၌အကျိုးစီးပွားကို အလိုရှိသော အမျိုးသားသည် အ
 ပါယ်ဘေးကိုယ်၏ ဆင်းရဲခြင်းစသည်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ စောဒ
 ယန္တာနံ၊ အပြစ်တင်ကုန်သောသူတို့အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဘိဟာရ
 ယေ၊ မိမိကိုယ်ကိုဆောင်ရာ၏၊ ထောကော၊ ထောကသုံးပါး၌၊ အနုတ္တရော၊
 အတုမရှိသော၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်
 စွာထူးရားသည်၊ ဒေသေထိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိရိယဒ္ဓိ၊ လုံ့လကို၊ အစွာရဋ္ဌမ္ဘိ၊
 အလွန်အကဲ အားထုတ်သောသွ၌၊ ဝိဖောပမံ၊ စောင်းသမား၏ မတင်းမ
 မထော့တီးသောဥပမာကို၊ ကာရိတူနာ၊ ပြုတော်မူ၍၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဧဗ္ဗံ၊ တရား
 ကိုး၊ ဒေသေထိ၊ ဟောတော်မူပေ၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ တဿသတ္ထု၊ နေဝ၊
 ထိုမြတ်စွာထူးရား၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊ ကြား၍၊ သာသနော၊ သာသနာ
 တော်၌၊ ရတော၊ နေ့လျော်စွာ၊ ဝိဟာရိံ၊ နေပြီ၊ ဥက္ကမတ္ထဿ၊ မြတ်သောအရ
 ဟတ္ထဖိုလ်ကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရခြင်းငှါ၊ သမထံ၊ ဝိရိယနှင့် သမာဓိမျှသည်ကို၊
 ဥပ္ပါဒေန္တော၊ ဖြစ်စေချက်၊ ပဋိပါဒေထိံ၊ ဈာန်၌တည်၍ ဝိသေသနာသမာဓိ
 ကိုပြီးစေ၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဘိသေသဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အာနု
 ဟ္တော၊ အစည်အတိုင်းရောက်အပ်ကုန်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထူးရား၏၊ သာသနံ၊
 အသုံးအမဖြစ်သော သာသနာတော်ကို၊ ကတံကရဏံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ နိက္ခမေ၊
 ရဟန်းအဖြစ်ကာမဂုဏ်မှထွက်မြောက်ခြင်း၌၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊
 ပဝိဝေကဉ္စ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း ကိုလည်း၊ အဓိရတ္တဿ၊ နှစ်လုံးသွင်းခြင်းရှိ
 သည်၊ သတော၊ ဖြစ်ထုတ်သော်၊ အဗျာပဏ္ဍာဓိရတ္တဿ၊ စတုတ္ထဈာန်ပဉ္စမ
 ဈာန်တို့ကိုဖြစ်စေသဖြင့်ထို၌ဆင်းရဲမရှိဟုနှစ်လုံးသွင်းခြင်းရှိသော၊ ဥပါဒါ
 နက္ခယဿ၊ ဥပါဒါနိတို့၏ကုန်ရာအရဟတ္ထဖိုလ်ရှိထသော၊ တဏှက္ခယာယ၊
 တဏှာ၏ကုန်ခြင်း၌၊ အဓိရတ္တဿ၊ နှစ်လုံးသွင်းခြင်းရှိထသော၊ တဿ ဘိက္ခု
 နော၊ ထိုရဟန်းအား၊ စေတသော၊ စိတ်၏၊ အသမ္မောဟဉ္စ၊ တွေဝေခြင်းမရှိ
 သည်ကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ အာယတနုပ္ပါဒံ၊ အာယတနတို့၏ဖြစ်ခြင်းကို
 လည်း၊ ဒိသ္မာ၊ ထိုမြင်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အားဖြင့် နိရောဓသစ္စာကိုဝိပ
 သာနာပညာနှင့် တက္ခသော မဂ်ပညာဖြင့် မြင်သောကြောင့်၊ သမ္မာ၊ အ
 ကြောင်းသင့်သောအားဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်၊ ဝိရုပ္ပိ၊ မဂ်၏ အစဉ်အားဖြင့်
 အလုံးစုံသောအာသဝေါမှလွတ်၏၊ သမ္မာဓိရတ္တဿ၊ အကြောင်းသင့်သော
 အားဖြင့်အာသဝေါတရားတို့မှလွတ်ပြီးထသော၊ သန္တဝိတ္တဿ၊ ငြိမ်သက်
 သောစိတ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကတဿ၊ ပြုအပ်
 သောကုသိုလ်အကုသိုလ်ကို၊ ပဋိစယော၊ တာဝန်ပွားစေခြင်းသည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ

မြို့ကရုဏီယံ၊ ပြုအပ်သောတဆွဲခြောက်ပါးသောမဂ်ကိစ္စသည်။ နုပိဇ္ဇတိ၊
 မရှိ၊ ယထာကိံ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ ကောဋ္ဌနော၊ တခဲ
 နက်သော၊ သေသော၊ ကျောက်အတိပြီးသော ကောင်သည်၊ ဝါထေန၊ ပက
 တေ့သောထေကြောင့်၊ နသဒိရုတိယထာ၊ မတုန်ထွက်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဇေတ
 ထာ၊ ထိုအထူးကေဝလာ၊ အလုံးစုံတုန်သော၊ ဂူပါ၊ နှစ်လိုတွယ်သောဂူပါရုံ
 ကြောင့် ထည်းကောင်း၊ ရသာ၊ နှစ်လိုတွယ်သော ရသာရုံကြောင့် ထည်း
 ကောင်း၊ သဒ္ဓါ၊ နှစ်လိုတွယ်သောသဒ္ဓါရုံကြောင့်ထည်းကောင်း၊ ဂန္ဓာ၊ နှစ်လို
 တွယ်သောဂန္ဓာရုံကြောင့်ထည်းကောင်း၊ ဖာသာစ၊ နှစ်လိုတွယ်သောဖော
 ဋ္ဌဗ္ဗာရုံကြောင့်ထည်းကောင်း၊ နသဒိရုတိ၊ မတုန်ထွက်၊ တာဒိနော၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဣဋ္ဌာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မာစ၊ တရားတို့သည် ထည်းကောင်း၊ အနုဋ္ဌာ၊ အလိုမရှိအပ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့သည် ထည်းကောင်း၊ ဋ္ဌိတံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
 အဖြစ်သို့ ရှေ့တည့်သော၊ ဝိသညတ္တံ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော အလုံးစုံသော
 သောကမှကင်းသော၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ နုပ္ပဝေဓေန္တိ၊ နစာထေန္တိ၊ မထွက်ရှားစေ
 နိုင်ကုန်၊ အသမ၊ ထိုအာရုံတရား၏ထည်း၊ ဝယံ၊ ချုပ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းကို
 ထည်း၊ အနုပဿတိ၊ အဘန်တလဲလဲမြင်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သောဏောကောဋ္ဌိ
 ဝိသောထေရော၊ သောဏ ကောဋ္ဌိဝိသထေရ်သည်၊ ဣမာတေရသဂါထာ
 ယော၊ ဤခွဲသီ ရွတ်ဆိုအပ်သော တဆွဲသုံးဂါထာတို့ကို၊ အဘာထိတ္ထ၊
 ဆိုပြီ၊ သောဏကောဋ္ဌိ ဝိသထေရ ဂါထာအနက်ပြီး၏၊ ဣတ္ထေတ
 ထိံတေရသကနိပါတ်၊ ဤတေရသကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနာ၊ ဥဒါန်းသည်
 ကား၊ တေရော၊ မထေရ်ကား၊ မဟိန္ဒိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ ကော
 ယော၊ တပါးသာလျှင်ဖြစ်သော၊ သောဏောကောဋ္ဌိဝိသထေရော၊ သော
 ဏကောဋ္ဌိဝိသထေရ်သာတည်း၊ ဂါထာယော၊ ခွဲသီရွတ်ဆို အပ်သောဂါ
 ထာတို့ကား၊ တေရသ၊ တဆွဲသုံးဂါထာတို့ထည်း၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်ထည်း
 တေရသက နိပါတော၊ တေရသကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ၊ တေရသကနိပါတ်ပြီး၏။

ရဒ္ဓသကနိပါတ်၊

(၂၄၄) ပဗ္ဗိယထိံ ကာထေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဂါရသ္မာ၊
 အိပ်ရာထောင်သော လူတို့ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိပ်ရာမထောင်သောရ
 ဟန်းတို့ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ဣမသ္မိံ ဒီဇန္တုရ၊

ဤရဟန်းပြုသည်ကာလကစ၍ ယခုအဆုံးစိတ်ဖြစ်သောကာလ၏အတွင်း၌၊
 ဣမေပါဏိနော၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ ဟညန္တုဝါ၊ တုံစားစသောလက်
 နက်တို့ဖြင့်လည်းသေစေကုန်သတည်း။ ဝဇ္ဇန္တုဝါ၊ လက်ဆုပ်စသည်ဖြင့်
 ပုတ်ခတ်ညှင်းဆဲစေကုန်သတည်း။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသို့၊ ပပေါန္တု၊ ရောက်စေသ
 တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုရိယံ၊ ယုတ်မာသော၊ ဒေါသသံဟိတံ၊ အမျက်နှင့်တ
 ကွဖြစ်သောအကြံကို၊ သံကပ္ပံ၊ ကြံမိ၏ဟူ၍၊ နာဘိဇာနာမိ၊ မသိစဘူး၊ တံသ
 ကံပ္ပံ၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောအကြံကို၊ နာဘိဇာနာမိ၊ နောက်ကာလ၌လည်းမသိစဘူး၊
 အပ္ပမာဏံ၊ မရည်မှတ်မှု၍ ပွားစေနှံစေသည် ၏အစွမ်းဖြင့် အတိုင်းမသိ
 သောသတ္တဝါပညတ်လျှင်အာရုံရှိသော၊ သုဘာဝိတံ၊ အထွေထွေအားကြီး
 စွာသော အဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်ကောင်းစွာပွားစေအပ်သော၊ မေတ္တာဗ္ဗ၊ သ
 တ္တဝါတို့အားသနားခြင်းနှင့် ယှဉ်သော မေတ္တာပုဂ္ဂိုလ်လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓေန၊
 မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဒေသိတံယထာ၊ သဗ္ဗေသတ္တာ အဝေရာဟောန္တုစ
 သည်ဖြင့်ဟောတော်မူသကဲ့သို့၊ အနုပုဗ္ဗပရိပိတံ၊ မေတ္တာ ထိုနောက်ကရု
 ဏာထိုနောက်မုဒိထာထိုနောက်ဥပေက္ခာဤသို့အစဉ်အားဖြင့်လေ့လာအပ်
 ပွားစေအပ် အကြိမ်များစွာပြုအပ်သော ဗြဟ္မဝိဟာရ တရားလေးပါးကို
 လည်း၊ ဘာဝနံ၊ ပွားစေခြင်းကို၊ အဘိဇာနာမိ၊ ငါသိ၏အဟံ၊ ငါသည်၊ သဗ္ဗ
 မိတ္တော၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါလျှင်အဆွေရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗသခေါ၊ အဆုံး
 ရုံသောသတ္တဝါလျှင်ခပ်ပွန်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဘူတာနုကမ္မကော၊ အလုံးရုံ
 သောသတ္တဝါတို့ကို ခြီးမြှောက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မေတ္တဝိတ္တဗ္ဗ၊ ခပ်သိမ်း
 သော သတ္တဝါတို့အား အစီးအပွားနှင့်ယှဉ်သောမေတ္တာစိတ်ကိုလည်း၊ ဘာ
 ဝေမိ၊ အထူးသဖြင့်ပွားစေ၏၊ အဗျာပဇ္ဇေ၊ သတ္တဝါတို့၏အကျိုးစီးပွားကို
 ဘောင်ခြင်း၌၊ သဒါအခါခပ်သိမ်း၊ ရတောအဘိရတော၊ မချွတ်ယွင်းပြု
 သောအားဖြင့် အလွန်မွေ့ထွေခြင်းရှိသည်လည်း၊ အသိံ၊ ဖြစ်ပြီးအဟံ၊ ငါ
 သည်၊ အသံဟိရံ၊ ရန်သူဟူ၍တွန့်တိုခြင်းမရှိချစ်သောသူဟူ၍ရာဂအားမ
 ငင်အပ်သော၊ အသံကပ္ပံ၊ ဝေးသောရန်သူ၌ဖြစ်သောဒေါသဖြင့်အမျက်ထွက်
 ခြင်းမရှိသည်ကုပြု၍၊ ဗိတ္တံ၊ ငါ၏မေတ္တာစိတ်ကို၊ အမောဒယာမိ၊ အလွန်ဝမ်း
 မြောက်စေ၏၊ အကာပုရိသသေဝိတံ၊ ယုတ်သောယောကျ်ားတို့သည်မဖြစ်
 အပ်အရိယာဖြစ်ကုန်သော ထုရားအစရှိသည်တို့သည် ဖြစ်အပ်သော၊ ဗြဟ္မ
 ဝိဟာရံ၊ မြတ်သောအဖြစ်မရှိသောမေတ္တာစသည်ဖြင့်နေခြင်းကို၊ ဘာဝေမိ
 ဝဇ္ဇမိ၊ ပွားစေ၏၊ အဝိတက္ကံ၊ ဝိတက်ဝိစာမှေကင်းသောဒုတိယစသောမျှန်
 ကို၊ သမာပဇ္ဇော၊ ဝင်စားသော၊ သဗ္ဗသမ္ပန္နသာဝကော၊ ထုရားရှင်တပည့်

သားဖြစ်သောငါသည်၊ အရိယောနု၊ ဖြတ်သော၊ တုဏ္ဍိဘာဝေန၊ ဆိတ်ဆိတ်
နေခြင်းနှင့်၊ တာဝဒေ၊ ထိုမေတ္တာကိုပွားစေသောခဏ၌၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယထာဟိ၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ သေလော၊ တခဲ
နက်ကျောက်ဖြင့်ပြီးသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊ အစလော၊ ပြကတေ
သောထေတိ၊ ဖြင့်မတုန်ထွပ်နှိုက်သည်ဖြစ်၍၊ သုပ္ပတိမ္ဘိတော၊ ယထာ၊ ကောင်း
စွာတည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မောဟက္ခယာ၊ အရဟတ္တမင်္ဂုဏ်
၏အစွမ်းဖြင့်မောဟကို အကြွင်းမဲ့ပယ်ပြီးသောကြောင့်၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန္တာ
ဖြစ်သောရဟန်းသည်၊ သုပ္ပတိမ္ဘိတော၊ ကောင်းစွာတည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
၏၊ ကိ'ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ ပဗ္ဗတော၊ ကျောက်အစား ပြီး
သောတောင်သည်၊ နဝေဓတိဇ္ဈဝ၊ ပြကတေ သောထေတိ၊ ဖြင့်မတုန်မထွပ်
ကောင်းစွာတည်သကဲ့သို့တည်း၊ အနက်ဏဿ၊ အပါယ်သို့ထားကြောင်း
ဖြစ်သောရာဂစသောကိလေသာမှကင်းပြီးထသော၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ သုစိ'၊ ကိုယ်
နှုတ်ဖြင့်အပြစ်မရှိသန့်ရှင်းစင်ကြယ်စွာသောတရားကို၊ ဂဝေသိနော၊ ရှာဖွေ
ထွေရှိသော၊ ပေါသဿ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်သောယောကျ်ားအား၊ ပေါပ
ဿ၊ မကောင်းမှုမှ၊ ဝါလဂ္ဂမတ္တံ၊ သားပြီးဖျားမှသည်လည်း၊ လဂ္ဂံ၊ ဗြိတုယ်
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အတ္တ မတ္တံဝ၊ အထုံးစုံသောထောကဓာတ်ကိုနှုတ်တည်သော
တိင်တိုက်အတိုင်းအရှည်မှသည်သာလျှင်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ခါယတိ၊ ထင်၏၊
ယထာကိ'၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သန္တရဟာဟိရံ၊ အတွင်း
အပနှစ်ပါး၌ဖြစ်သော၊ ဂုတ္တံ၊ လူတို့ဖြင့်စောင့်ရှောက်ထုံခြုံစေအပ်သော၊ ပစ္စ
န္တံ၊ အခြားမရှိမြဲမြံစွာသော ပြအိုးကျုံးစသည်တို့ဖြင့် စီရင်တည်ထားအပ်
သော၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ပစ္စတ္ထိကေဟိ၊ ရန်သူတို့သည်၊ အပဗိဋ္ဌိဝိယ၊ မဝင်နှိုက်သ
ကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဂေါပေထ၊ ထုံခြုံစောင့်
ရှောက်၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ခထော၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပာဒနဝမဓာတသည်၊ မာဥပတ္တဂါမာ
အတိတ္တမိ၊ မလွန်စေသတည်း၊ အဟိ၊ ဝါသည်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ နာဘိ
နန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကိုလည်း နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်
သက်၊ ကာလံဝ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့ သောကာလကိုသာလျှင်၊ ပရိကင်္ခါမိအာဂ
မေမိ၊ ငံ့၏၊ ယထာ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ တရုကော၊ အခကို
ယူ၍သူတပါးအမှုကို ထုပ်ဆောင်သော သူစားသည်၊ အနိဗ္ဗိသံအနိဗ္ဗိဿ
န္တော၊ အမှုပြီးခြင်းကိုမဲ့မု၍ နေကုန်ခြင်းကိုရှာဖွေသကဲ့သို့တည်း၊
အဟိ၊ ဝါသည်၊ မရဏံ၊ သေခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ (ပ)၊ သမ္ပဇာ
နော၊ ပညာအဆင့်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပရိဿတော၊ ထင်သောသ

တိရှိ သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံဝ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့သော ကာလကို သာယျင်၊ ပရိ
 ကင်္ခါမိ၊ တောင့်တ၏။ မယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပရိပိ
 ဣတ္တာ၊ မေတ္တာအစရှိသည်တို့ဖြင့်ပွားစေခြင်းအစေ့အလျက်ကို၊ ကတော၊
 ပြုအပ်၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဘုရားဝစင်၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သောမဂ်ဟူသော
 သီတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဂရုကောဘာရော၊ ထေးစွာသောခန္ဓာ
 ဝန်ကို၊ ဩဟိတော၊ ချအပ်ပြီ၊ ဘဂနေတ္ထိ၊ ဘဝသုံးပါး ဆွဲငင်ယူဆောင်
 တတ်သောတဏှာထည်းဟူသောကြီးကို၊ သမူဟတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်
 အကြွင်းမဲ့ နှုတ်ဖြတ်ပယ်အပ်ပြီ။ ဟဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်
 ၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သောလူ၏ဘောင်မှ၊
 အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်း၏ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်း
 ပြုသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအကျိုးကို၊
 အနုပ္ပတ္တော၊ ရအပ်ပြီ၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊ အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်
 တို့၏ကုန်ခြင်းသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်အပ်ပြီ။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊
 တုဋ္ဌေ၊ သင်သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အပ္ပမာဒေန၊ ဒါနသီလတာဝနာအစ
 ရှိသည်၌မစေ့မထေ့အားထုတ်ခြင်းနှင့်၊ သမ္ပာဒေထ၊ ပြည့်စုံစေကုန်ထော၊
 သော၊ ဤသည်လျှင်၊ မေ၊ ငါ၏၊ အနုဿသနိ၊ အဆုံးအမတရားတည်း၊ ဟန္တု၊
 ယခုအခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိနိဗ္ဗိသံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုလေအံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာခပ်သိမ်းသောဘဝမှ၊ ဝိမုတ္တော၊ လွတ်
 သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရေဝတောထေရော၊ ရေဝတထေရ်သည်၊
 ဣမာရဒ္ဓသဂါထာယော၊ ဤတဆဲ့လေးခုစီမှတ်၍ သီအပ်ရွတ်ဆိုသော
 ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ရေဝတထေရတဆဲ့လေးဂါထာအနက်ပြု၏။

(၂၄၅) ရရေ၊ တည်းဦး၌၊ ယုတ္တော၊ ကအပ်သော၊ ဝုရုဿဟော၊ ဝန်
 ကိုဆောက်ရွက်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သော၊ အတိဘာရေန၊ ထေးစွာသောဝန်ဖြင့်
 မထိတောသိဗ္ဗိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသော အားစွမ်းနှင့်
 ပြည့်စုံသော၊ အာဇညော၊ နွားလားဥသဘာသည်၊ သံယုဂံ၊ မိမိထမ်းမိုးကို၊
 နာတိဝတ္တတိနပရိစစ္စတိယထာ၊ မစွန့်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ဝါရိနာ၊ ရေ
 သည်၊ မဟာသရဒ္ဓေါ၊ မဟာသရဒ္ဓရာကို၊ နာတိဝတ္တတိယထာ၊ မစွန့်သကဲ့
 သို့ထည်းကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပညာယ၊ လောကီထောကုတ္တရာ
 ပညာဖြင့်၊ တိတ္ထာပရိပုဏ္ဏာ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ယေပဏ္ဍိတာ၊ အကြင်ပညာရှိ
 တို့ကို၊ ပရေ၊ ဇာပါးသောယုတ်သော ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော သူတို့သည်၊ န

အဘိမညန္တိ၊ ယုတ်သော ပညာဖြင့်မနှိပ်စက်နိုင်ကုန်၊ အရိယဝဋ္ဌေဝ၊ အရိယာဘုံ၏တရားသည်သာလျှင်၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ ပညာယ၊ ပညာ၏၊ ပရိပုရကာရီ၊ ပြည့်ခြင်းကိုပြုစေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ကာလေ၊ ထာဝာအဿာဘစသည်နှင့်ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်သောကာလ၌၊ ကာလသမ္ပတ္တာ၊ ထာဝရခြင်းစသော ကာလ၏နိုင်ငံသို့ကပ်ခြင်းရှိကုန်သော၊ နရာ၊ ထုတို့သည်၊ တဝါဘပဝသံဂတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာရှိသည်မရှိသည်၏နိုင်ငံသို့ကပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓိဟာနိယော၊ ယုတ်သောပညာရှိသောသူတို့သို့၊ အနုဝတ္တန္တိ၊ ထာဝရကိုမက်မောသော အားဖြင့် အစဉ်လိုက်ကုန်၏၊ တေနရာ၊ ထိုသူတို့သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ မာဏဝါ၊ မာဏဝဟုရအပ်သောအမည်ရှိကုန်သော၊ တေနရာ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ အနုရောပေပို့ချောခံ၊ ထာဝရများခြင်းထာဝရနည်းခြင်းစသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ပညာပွားခြင်း၊ ပညာယုတ်ခြင်း၏ အစွမ်းအားဖြင့် ထည်းကောင်းနှစ်သက်ခြင်းအမျက်ထွက်ခြင်းသို့၊ အာပန္နာ၊ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောစန္တိ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်သောကတွင်စိုးရိမ်ရကုန်၏၊ ပရလောကေစ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်း၊ ဒုက္ခံ၊ ရေ၌ဖြစ်ခြင်းစသောဆင်းရဲသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ သုခဝဋ္ဌေန၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သောစည်းစိမ်ချမ်းသာပြည့်စုံခြင်းစသည်ဖြင့်၊ ဥန္တတာ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့် မာန်ယစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခဝဋ္ဌေန၊ ဆင်းရဲခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော စည်းစိမ်ချမ်းသာပျက်စီးခြင်းစသည်ဖြင့်၊ ဝေါနတာ၊ ယုတ်သောအဖြစ် ဆင်းရဲသောအဖြစ်စသည်ဖြင့်သနားဘွယ်ရှိသောအဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣယေန၊ ထိုအပ်ခဲ့ပြီးသောမာန်တက်ခြင်း မာန်မတက်ခြင်း နှစ်ပါးဖြင့်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သောအတိုင်း၊ အဒယိနော၊ မမြင်နိုင်ကုန်သော၊ ဗာဏာ၊ သူရိက်တို့သည်၊ ဟညန္တိ ဗာစန္တိ၊ ထျော်မထျော်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်နှိပ်စက်ကုန်ညှိ နှမ်းကုန်၏၊ ယေပနအရိယာ၊ အကြင်အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား၊ ဒုက္ခေ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၌လည်းကောင်း၊ သုခမ္ပိ၊ သုခဝေဒနာ၌လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈေ၊ ထျော်ထျော်ရှုတတ်သော ဥပေက္ခာဝေဒနာ၌ လည်းကောင်း၊ သိဗ္ဗိနိ၊ ထိုဝေဒနာသုံးပါးနှင့်စပ်သော ပြင်းစွာတပ်တတ် ချုတ်တတ် ဖွဲ့တတ်သော တဏှာကို၊ အဂ္ဂုအတိတ္တသိ သု၊ အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့် လွန်နိုင်ကုန်၏၊ တေအရိယပုဂ္ဂတာ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဣန္ဒရိယော၊ ကျောက်စာတိုင်သည်၊ ဝါတေဟိ၊ ပြင်းစွာသောလေတို့ဖြင့်၊ အကမ္ဘိယော၊ မတုန်မထွပ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ မြိတောယထာ၊ တည့်သကဲ့သို့၊ လောကဓမ္မေဟိ၊ လာတာ

အသာဘအစရှိသောလောကဓံထရားရှစ်ပါးတို့သည်၊ အသံကမ္ဘိယာ၊ မတုန်
မထွက်စေနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဣကာ၊ တည့်ကုန်၏၊ တေအရိယပုဂ္ဂလံ၊ ထို
အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကဒါပိဝိ၊ တရံတခါလည်း၊ ဥန္တတဩနတာ၊ မာန်
တက်ခြင်းမာန်မတက်ခြင်းတို့သည်၊ နဟောန္တိ၊ အခြင်းခပ်သိမ်း၊ ရှမ်းခြင်း
ချစ်ခြင်းမရှိသောကြောင့် မဖြစ်ကုန်/ထားဘေ၊ သင်္ကန်းစသော ပစ္စည်းကိုရ
ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ အလာဘော၊ ထိုသင်္ကန်းစသောပစ္စည်းတို့ကို မရခြင်း
၌လည်းကောင်း၊ နယသေနစ၊ အဋ္ဌိအရံယုတ်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ နကိတ္တိ
ယာ၊ ပြန်နဲ့သော ကျော်စောခြင်းမရှိသည်၌ လည်းကောင်း၊ နိန္ဒာယံ၊ ကဲ့ရဲ့
ခြင်း၌လည်းကောင်း၊ ပသံသာယံ၊ မျက်မှောက် ပြီးပွမ်းခြင်း၌လည်းကောင်း၊
ကမ္ဘနာ၊ တုန်ထွတ်ခြင်းရှိကုန်သည်၊ နဟောဝနဟိဝေဟောန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်သည်
သာဏျင်တည်း၊ ရက္ခစ၊ ဆင်းရဲခြင်း၌လည်းကောင်း၊ သုခမ္ဘိ၊ ချမ်းသာခြင်း
၌လည်းကောင်း၊ တေအရိယပုဂ္ဂလံ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ နန္ဒုပ္ပိံ သု၊
မတုန်မထွက်ကုန်၊ တေ၊ ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော
လောကဓံထရားရှစ်ပါးစသောအလုံးစုံသောအာရုံတို့၌၊ နလိမ္မန္တိ၊ အချင်းခပ်
သိမ်းပယ်အပ်ပြီးသောကိလေသာရှိသော ကြောင့်မလိမ်းကျံမကင်ငြိကုန်၊
ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝေါက္ခမေ၊ ကြာတက်ပေါ်၌၊ ဥဗလန္တု၊
ရေပေါက်သည်၊ နလိမ္မကိစ္ဆာ၊ ကပ်တည်သော်လည်း ထိုရေပေါက်နှင့်မ
လိမ်းကျံသကဲ့သို့၊ နလိမ္မန္တိ၊ မလိမ်းကျံကုန်၊ ဝိရာ၊ ထောကုတ္တရ၊ ပညာဖြင့်
ပညာရှိကုန်သောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောလောက
ဓံထရားရှစ်ပါးရူပါရုံစသောအာရုံတို့၌၊ သုခိတာ၊ စိုးရိမ်ခြင်းစသည်၏ မရှိ
သောကြောင့်ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံး
စုံသောလောကဓံထရားရှစ်ပါး ရူပါရုံစသည်တို့၌၊ အပရာဇိတာ၊ ထာဘာ
အသာဘအစရှိသည်တို့သည်မနှိပ်စက်အပ်သောကြောင့် မရှုံးကုန်သည်၊
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယောစလာဘော၊ အကြွင်းသတ်ကိုလည်း၊ ဓမ္မေန၊
တရားနှင့်လျော်သဖြင့်၊ အလာဘော၊ မရအပ်၊ ယောစလာဘော၊ အကြွင်း
သတ်ကိုလည်း၊ အဓမ္မိကော၊ တရားနှင့် မလျော်သဖြင့် ရအပ်၏၊ တေသု၊
ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဓမ္မိကော၊ တရားနှင့်လျော်သော၊ အလာဘော၊ သတ်
ကိုမရခြင်းသည်၊ ဝေပယျော၊ မြတ်စွာ၏၊ ယံစယောလာဘော၊ အကြွင်း
သတ်ကို၊ အဓမ္မိကော၊ တရားနှင့် မလျော်သည်ဖြစ်၍ ရအပ်သည်၊ စေ
ဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သောလာဘော၊ ထိုထူးတတ်သည်၊ နသေယျော၊
မမြတ်၊ အပ္ပယုဒ္ဓိနံ၊ ပညာနည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ယောစ ယသော၊

အကြင်အကျော်အစော အခြံအရံကို၊ လတ္တံ၊ ရုအပ်၏၊ သောဓယသော၊
ထိုအကျော်အစော အခြံအရံကို လည်းကောင်း၊ ဝိညူနံ၊ ပညာရှိသော
သူတို့၏၊ ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယောဓယသော၊ အကြင်အကျော်အစော
အခြံအရံ၏ ယုတ်ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဣမေသုဒ္ဓိသု၊ ဤနှစ်ပါးတို့
တွင်၊ ဝိညူနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ အယသော၊ အကျော်အစော အခြံအရံမရှိခြင်း
သည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ အပ္ပဗုဒ္ဓိနံ၊ ပညားနည်းသော သူတို့၏၊
ဝသေန၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ယောဓယသော၊ အကြင်အကျော် အစောအခြံအရံကို၊
ထာတော၊ ရ၏၊ သောဓယသော၊ ထိုအကျော် အစောအခြံအရံသည်၊ နသေ
ယျော၊ မမြတ်၊ ဒုဗ္ဗေဓေဟိ၊ ပညာနည်းသော သူတို့သည်၊ ယာပသံသာစ၊
အကြင်ပြီးပွမ်းခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝိညူနံ၊ ပညာရှိတို့၏၊ ယာဂရဟာ
စ၊ အကြင်ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့
တွင်၊ ဝိညူဟိ၊ ပညာရှိသည်၊ ဂရဟာစ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းသည်သာလျှင်၊ သေယျော
မြတ်၏၊ ယံယာဗာလပသံသာ၊ အကြင်သူရိက်တို့၏ပြီးပွမ်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ
ရှိ၏၊ တံ၊ တို့သူရိက်တို့၏ပြီးပွမ်းခြင်းသည်၊ နသေယျော၊ မမြတ်၊ ကာမ
မပိကံ၊ ကာမဂုဏ်နှင့်စပ်၍ မြတ်နိုးအပ်သော၊ ယံသုခဉ္စ၊ အကြင်ချမ်းသာ
သည်လည်းကောင်း၊ ပဝိဝေကိကံ၊ ကာမဂုဏ်မှတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော
ယံဒုက္ခဉ္စ၊ အကြင်ဆင်းရဲသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါး
တို့တွင်၊ ပဝိဝေကိကံ၊ ကာမဂုဏ်မှတ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်း
ရဲသည်သာလျှင်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ ကာမမပိ၊ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကိုမှီ၍
ဖြစ်သော၊ ယံသုခံ၊ အကြင်ချမ်းသာသည်၊ စေအတ္ထိ၊ အကယ်၍ရှိငြားမူလည်း၊
တံ၊ ထိုကာမဂုဏ်နှင့်စပ်၍ဖြစ်သောချမ်းသာသည်၊ နသေယျော၊ မမြတ်၊
အာဓမ္မေန၊ မတရားသဖြင့်၊ ယံဇိဝိတဉ္စ၊ အကြင်အသက်ရှင်ခြင်းသည် လည်း
ကောင်း၊ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ ယံမရဏဉ္စ၊ အကြင်သေခြင်းသည် လည်း
ကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တေသု၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဓမ္မိကံ၊ တရားနှင့်လျော်သော
မရတံ၊ သေခြင်းသည်၊ သေယျော၊ မြတ်၏၊ အဓိန္ဒကံ၊ တရားနှင့်မလျော်သော
ယံဇိဝေယံဇိဝိတံ၊ အကြင်အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုတရား
နှင့်မလျော်သော အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ နသေယျော၊ မမြတ်၊ ယေ၊ အကြင်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာမကောဓပဟိနာ၊ ကာမတဏှာအမျက်ထွက်ခြင်းတို့
ကိုပယ်အပ် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တပိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ သောကေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဟု ဆိုအပ်သောလောက၌၊ အနဝိတာအနိ
သဝိတာ၊ တဏှာဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဝါဘဝေ၊ စာဝယ်ဘ

ဝကြီးနွဲ့၊ ဝရန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တောသံ၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝိယာပိယံ၊
 ထာဘာအလာဘာစသော လောကဝံဘာရားရှစ်ပါး ချုပ်ငြိမ်းစေသည်တို့နှင့် ချစ်မြတ်
 နိုးခြင်းသည်။ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တောအရိယပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။
 ဗောဇ္ဈင်္ဂေစ၊ သတိသမ္ပောဇ္ဈင် စသော ခုနှစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနိစ၊ သဒ္ဓါစသော ငါးပါးသော ဣန္ဒြိယတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဗယာနိစ၊ သဒ္ဓါဗိုလ်စသော ငါးပါးသော ဗိုလ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ အာဝ
 ယိတွာန၊ ပွားစေ၍၊ ပရမံသန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဗ္ဗုယျပါပုလိတွာ၊ ရောက်၍၊
 အနာသဝါ၊ ကင်းသော အာသဝေါရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗန္တိ၊ အနုပါဒီသေ
 သပရိနိဗ္ဗာနခေတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဂေါဒတ္တောထေရော၊
 ဂေါဒတ္တထေရ်သည်၊ ဣမာရဗ္ဗသဂါထာယော၊ ဤဘွဲ့သိရုတ်ဆိုအပ်သော တ
 ဆဲ့လေးဂါထာတို့ကို အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

ဂေါဒတ္တထေရဂါထာအနက်ပြုခြင်း။

ရဗ္ဗသကနိပါတိ၊ ရဗ္ဗသကနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ။ ရေဝ
 တောစထေရော၊ ရေဝတထေရ်လည်းကောင်း၊ ဂေါဒတ္တောစထေရော၊ ဂေါ
 ဒတ္တထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်
 သော၊ တောဒွေထေရော၊ ထိုနှစ်ပါးသော မထေရ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 ဂါထာယော၊ ဘွဲ့သိရုတ်ဆိုအပ်သော ဂါထာတို့ကား၊ အဋ္ဌင်္ဂိသတိ၊ နှစ်ဆဲ့
 ရှစ်ထိ ဘွဲ့သိရုတ်ဆို အပ်သော ဂါထာတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသည် ဟူ၍ တည်း၊ ရဗ္ဗသကနိပါတော၊ ရဗ္ဗသကနိပါတ်သည် နိဗ္ဗ
 တော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ရဗ္ဗသကနိပါတ်ပြုခြင်း။ ။

သောဠသကနိပါတ်။

(၂၄၆) ထေရော၊ အရှင်ကောဠညမထေရ်သည်၊ သဗ္ဗသော၊ အချင်းခပ်
 ထိမ်းအရဟတ္တဖိုလ်ကို ပြီးစေတတ်သည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အနုပါဒါယ၊ အဆုံး
 ရုံးသော ကိလေသာသင်္ခါရတို့တွင် တရံတရံသော တရားကို မဖြစ်စေခြင်းငှါ၊
 ဝိရာဂေါ၊ အဆုံးရုံးသော ကိလေသာသင်္ခါရတို့၌ တပ်ခြင်းမရှိသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့် ကင်းသော ရာဂရှိထသော၊ ဓမ္မော၊ တရားကို၊ ဒေသိတော၊ ဟော
 တော်မူ၏။ တုဋ္ဌာကံ၊ အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သန္တိ၊ ကေ၊ အထံ၌၊ မဟာရသံ၊ အ
 ထူးထူးအပြားပြားဆန်းကြယ်သော နည်းတော်မူခြင်းကို ပြုသဖြင့် များမြတ်
 သော အရသာရှိသော၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုတွာ၊ နာရ၍၊ သေဇေသော အဟံ၊ ထို
 ငါသည်၊ သိယျော၊ အတိုင်းတက်အလွန်၊ ပထဝီမိ၊ ကြည်ညို၏။ ထောကေ၊

သောကဦးဗဟုနိ၊ များကုန်သော၊ ဝိစိကြာနိ၊ အညှိအရွှေမိန်းမယောကျာ်းအ
 စရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်ဆန်းကြယ်ကုန်သော၊ ယာနိအာရမ္မဏာနိ၊ အကြင်
 အာရုံမျိုးတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ အသ္မိံ၊ ပုထုဇိမဿာယေ၊ ဤလူတို့မြေပြင်
 ဦးတေသုအာရမ္မဏေသု၊ ထိုဆန်းကြယ်သောအာရုံတို့၌၊ သုဘံသုဘံဣတိ၊
 တင်တယ်၏ဟူ၍၊ ရာဂုပသဟိတံ၊ မသင့်သောနှစ်လုံးသွင်းခြင်းဖြင့်ရာဂနှင့်
 စပ်သွဉ်သော၊ သင်္ကပ္ပံ၊ ကာမဝိတက်ဟုဆိုအင်သေ၊ အကြံသည်၊ မထေန္တိ
 မညေ၊ လုံးထွေးထွက်တည်ကုန်ယောင်တကား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်ကား
 ဧံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအခြင်းအရာကဲ့သို့၊ န၊ မဟုတ်၊ ယထာ၊ အကျွန်ုပ်
 ၏စိတ်အကြံကားအဘယ်ရှိသနည်းဟူမူကား၊ ဝါတေန၊ နွေလတို့၏အဆုံး
 ဝါဆိုလ၌ဖြစ်သောစေနှင့် တက္ကသော၊ မေဇော၊ သည်းထန်စွာရွာသော
 ချိဗားသည်၊ ဥဟတံ၊ တက်ထတ်သော၊ ရံ၊ မြို့အပေါင်းကို၊ ဥပသမယေယ
 ထာ၊ ငြိမ်းစေ၊ ကဲ့သို့၊ ဧံတထာ၊ ထိုအထူး၊ တာနိ၊ ထိုသောကဦး ဆန်း
 ကြယ်ကုန်သောရှုပါရုံစသည်တို့ကို၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ ပညာ
 ဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်ခြင်းပျက်ခြင်းကြောင့်အနှစ်မရှိသော အကာအတိဟုမြင်
 ၏၊ အထ၊ ထိုသို့မြင်သောအခါ၌၊ သင်္ကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော ကာမဝိတက်တို့
 သည်းသမန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံသော၊ သင်္ခါရာ၊ ကံစိတ်ဥတု
 အာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရား လေးပါးတို့သည်ပြုပြင် အပ်
 သောသင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနတ္တံ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒါ၊ အ
 ကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အထထိုသို့မြင်
 သောအခါ၌၊ ဒုက္ခေ၊ သံသရာဝင်ဆင်းရဲ၌၊ နိဗ္ဗိန္နတိ၊ ပြီးငွေ၏၊ ဧသဧသော၊
 ဤသံသရာဝင်၌ပြီးငွေခြင်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်
 သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂေါအဓိဂဓုပါယော၊ ရခြင်း၏ အကြောင်းတည်း၊
 သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ ဒုက္ခေ၊ ဆင်းရဲ
 ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊
 ပဿတိ၊ မြင်၏၊ အထ၊ ထိုသို့မြင်သောအခါ၌၊ ဒုက္ခေ၊ သံသရာဝင်ဆင်းရဲ၌၊
 နိဗ္ဗိန္နတိ၊ ပြီးငွေ၏၊ ဧသဧသော၊ ဤသံသရာဝင်၌ပြီးငွေခြင်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊
 ကိလေသာတို့မှစင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂေါအဓိဂဓုပါယော၊ ရခြင်း၏
 အကြောင်းတည်း၊ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဓမ္မာ၊ ပညတ်နှင့် တက္က
 ကုန်သောသင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနတ္တံ၊ အရွာဟု ဆိုအပ်သောအနှစ်မရှိ
 ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်၊ ပဿ
 တိ၊ မြင်၏၊ အထ၊ ထိုသို့မြင်သောအခါ၌၊ ဒုက္ခေ၊ သံသရာဝင်ဆင်းရဲ၌၊ နိဗ္ဗိန္န

တိ၊ ငြိမ်းငွေ၏၊ သေသော၊ ဤသို့သံသရာဝင်၌ ငြိမ်းငွေခြင်းသည်၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊
 ကိလေသာတို့မှစင်ကြယ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂေါအဓိကရပါယော၊ ရခြင်း၏
 အကြောင်းတည်း၊ ၊ တိဗ္ဗနိက္ကမော၊ မြဲမြံသောလုံ့လရှိသော၊ ပဟိနဇာတိ
 မရဏော၊ ပတ်အပ်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေနေခြင်း သေခြင်းရှိထသော၊ ဗုဒ္ဓါနု
 ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်သိအပ်ကုန်သော သစ္စာထေးပါးတရားတို့ကို
 ဘုရားရှင်တို့၏ဒေသနာကိုအစဉ်ကျွန်ုပ်တို့သိသော၊ ကောဏ္ဍညာ၊ အ
 ညာထကောဏ္ဍညအမည်ရှိသော၊ ယောထေရော၊ အကြင်မထေရ်သည်၊
 ဗြဟ္မစရိယသမ၊ မဂ်တည်းဟူသောမြတ်သော သိတင်းသုံးခြင်းကို၊ ကောဝ
 စီအနဝသေသံ၊ အကြင်မဲ့ ဖြည့်လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ၊ ဩစာပါ
 သော၊ ကာမစာစာသော ဩစာထေးပါးရာဂတည်းဟူသော ကျော့ကွင်း
 ကိုသည်းကောင်း၊ ဒေဋ္ဌာနိသော၊ မြဲမြံစွာသောစေတောဝိထစသော ငြောင့်
 တံသင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဗုပ္ပဒါထယော၊ ခွဲနှိုင်းခဲ့၏၊ ကိံဝိယ၊ အတတ်ကဲ့သို့
 နည်းဟူမူကား၊ ပဗ္ဗတော၊ ကျောက်အတိပြီးသောတောင်ကို၊ ဗုပ္ပဒါထယော
 ယထာ၊ ခွဲနှိုင်းခဲ့သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဗုပ္ပဒါထယော၊ ခွဲနှိုင်းခဲ့၏၊ တ
 တောဧဝ၊ ထိုသို့ခွဲနှိုင်းခဲ့သောကြောင့်သာလျှင်၊ ဝိလဉ္စ၊ ဗုဒ္ဓေကင်္ဂါစသော
 ငါးပါးသောစေတောဝိထကို ထည်းကောင်း၊ ပါသဉ္စ၊ ရာဂတည်းဟူသော
 ကျော့ကွင်းကိုထည်းကောင်း၊ ဆေတွာ၊ အရိယမဂ်တည်းဟူသောသောသန်
 လျက်ဖြစ်ဖြစ်၍၊ ဗုပ္ပိဒံ၊ ခွဲနှိုင်းခဲ့သော၊ ထေထံ၊ မထိခြင်းမောဟတည်းဟူ
 သောကျောက်တောင်ကို၊ ဆေတွာန၊ ဝဇီရုဖိနိနှင့်တူသော အရဟတ္တမဂ်
 ဉာဏ်ဖြင့်ဖြစ်ပြီး၍၊ တိဏ္ဍော၊ ထေးပါးသောဩစာတို့ကိုလွန်၍၊ ပါရိဂဟော၊
 နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသောကမ်းတဘက်သို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ မာရဗန္ဓနာ၊ ကိ
 ထေသာတည်းဟူသောမာရ်အဖွဲ့မှ၊ ရုက္ခော၊ လွတ်သည်ဖြစ်၍၊ သောထေ
 ရော၊ ထိုကောဏ္ဍညထေရ်သည်၊ ဗျာယိ၊ အရမ္မဏုပနိဏ္ဏာနုဗျာနုထက္ခဏုပ
 နိဏ္ဏာနုဗျာနုနှစ်ပါးဖြင့်ဝင်စားပြီ။ ၊ ဥဒ္ဓတော၊ ဥဒ္ဓစ္စနှင့်ယှဉ်သော မတည်
 ကြည်ပျံ့လွင့်သော၊ စပလော၊ သင်္ကန်းကိုတန်ဆာဆင်ခြင်းစသည်ဖြင့်လျှင်
 ပေါ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ မိက္ခေ၊
 အသွင်ပွန်းတို့ကို၊ အာဂမ္မ၊ အဖို့ပြု၍၊ အကရောန္တော၊ ရဟန်းတရားကိုမ
 ပြုမကျင့်သည်ရှိသော်၊ မဟောစာသိ၊ ကြီးစွာသော သရဒ္ဓရာ၌၊ ဝိမိယာ၊
 ယိုင်းထမ်းဖြင့်၊ ပဋိကုဇ္ဇိတော၊ ထွမ်းရိုးတိစီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံသိဒတိယ
 ထာ၊ ထိုသရဒ္ဓရာ၌နှစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သံသာရမဟောစာ
 သိ၊ သံသာရာတည်းဟူသောကြီးစွာသောရေယဉ်၌၊ ဝိမိယာ၊ အမျက်ထွက်

ခြင်းနှလုံးမသာယာခြင်းဟူသောထရိုးဖြင့်၊ ပဒိုကုဇ္ဈိတော၊ ဣမ်းရိုးတိစိး
 အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သံသီဒတိ၊ ဝိပဿနာအစွမ်းဖြင့် ပညာဟူသောဥက္ခောင်း
 ကိုချီခြင်း၌၊ မရသည်ဖြစ်၍ ထိုဩစာလေးပါး၌သာနစ်၏။ အနုဒ္ဒဒ္ဒတော၊
 တည်ကြည်သော မပျံ့လွင့်သောစိတ်ရှိသော၊ အစပထော၊ သင်္ကန်းကိုတန်
 ဆာဆင်ခြင်းစသည်ဖြင့်မလျှပ်ပေါ်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ နိပကော၊ မိမိ အ
 ကျိုးစီးပွား သူတပါးအကျိုးစီးပွား၌ထိမ္မာသော၊ သံဝုတိန္ဒြိယော၊ မနုဿင်
 ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သော၊ ဣန္ဒြိယကို စောင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကထာ
 တာမိတ္တော၊ ကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိသော၊ မေခေဝီ၊ တရားဩဇာဟူ
 သောပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 သောတာမိသော၊ ထိုသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသောရဟန်း
 သည်၊ ဣက္ခဿ၊ အလုံးစုံသောဝင်္ဂီဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရော၊ အဆုံးကိုပြုနိုင်
 သည်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အယံဘိက္ခု၊ ဤရဟန်းကား၊ ကာယပဗ္ဗင်္ဂ
 သင်္ကံသော၊ အသားတို့၏ပွားခြင်းမှကင်းသဖြင့် ကြိုသောမကောင်းသော
 သဗ္ဗာန်ရှိသော၊ ကိုယ်အရရှိသောကြောင့်ရှိုင်းသောကိုယ်အသားနေအစိတ်
 ရှိ၏၊ အနုပါနမ္ဘိ၊ ထမင်းအဖျော်၌၊ မတ္တညှ၊ အတိုင်းအရှည်ကပ်သိသည်ဖြစ်၍၊
 ကိသော၊ ကြိုသောကိုယ်ထည်းရှိ၏၊ မေဒိသန္တတော၊ အကြောပြိုင်းပြိုင်း
 ထသောကိုယ်ထည်းရှိ၏၊ သောနရော၊ ထိုယောကျ်ားဟု ဆိုအပ်သော ရ
 ဟန်းသည်၊ အဒိနမာနသော၊ ပျင်းခြင်းအစ ရှိသည်တို့ဖြင့် မနှိပ်စက်အပ်
 သောကြောင့်မတွန့်တိုသောစိတ်ရှိ၏၊ သင်္ဂါမသီသေ၊ စစ်ဦး၌၊ နာဂေါ၊ ဆင်
 ပြောင်သည်၊ အဓိဝါသေတွာ၊ သန်ထျက်ခက်ရင်းစသည်တို့ဖြင့် ပုတ်ခတ်
 ထိုးခြင်းကိုသည်းခံ၍၊ ဝိမိသေတိဣဝ၊ သူတပါးစစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးသကဲ့
 သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ဗြဟ္မာဝနေ၊ ကြီးစွာသော
 တော၌တည်သော၊ အရညတ္ထိ၊ တောကျောင်း၌၊ ခုံသေဟိစ၊ မှက်တို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ မကသေဟိစ၊ ခြင်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဗုဇ္ဈော၊ တွေ့အပ်
 သောကိုက်ခြင်းကို၊ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဇာနော၊
 ပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ တာတြိ၊ ထိုမှက်ခြင် စသည်တို့
 ဖြင့်ကိုက်ခဲ့ခြင်းစသောအထွေ၌၊ အဓိဝါသယော၊ သည်းခံရာ၏။ မရဏံ၊
 သေခြင်းကို၊ နာဘိနန္ဒာမိ၊ မနှစ်သက်၊ (ပ)၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာ၊ အလုံးစုံ
 သောသတ္တဝါတို့ကို၊ ပရိပိတ္တော၊ မေတ္တာကိုပွားစေခြင်းစသည်ဖြင့်အလေ့
 အသာပြုအပ်ပြီး၊ (ပ)၊ ယဿ၊ အကြင်အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၏၊ အတ္ထာယ၊
 အကျိုး၌၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့ဘောင်မှ အနဂါရိယံ၊

ဒိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အမြို့
 ဖြစ်၏။ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ဟူသော
 အကျိုးကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်ပြီ၊ မေ၊ ငါအား၊ ဣမိနာ သဒ္ဓိဝိ
 ဟာရိနာ၊ ဤဆီလွှာခက်သော တပည့်ဖြင့်၊ ကိံ၊ အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ အညာတကောဏ္ဍညော၊ အညာတကောဏ္ဍညအမည်ရှိသော၊
 ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဣမာသောဠာသဂါထာယော၊ ဤသွယ်ရွတ်ဆို
 အပ်သောတဆွဲခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီ။ ။

အညာတကောဏ္ဍညထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၄၇) မနုဿဘူတံ၊ လူ၌ဖြစ်သော၊ အတ္တဒန္တံ၊ ဆုံးမအပ်ပြီးသော
 ယဉ်ကျေးသောကိုယ်ရှိတော်မူထသော၊ သမာဟိတံ၊ ဈာန်မဂ်ဖိုလ်သမာဓိ
 ဖြင့်ကောင်းစွာကည်ကြည်တော်မူထသော၊ ဗြဟ္မပထေ၊ ထေးပါးသောဗြဟ္မ
 ဝိဟာရခရီး၌၊ ဣရိယမာန၊ ညွတ်ကိုင်းထျက်ရှိတော်မူထသော၊ ဝိတ္တဿ၊
 စိတ်တော်၏၊ ဥပသမေ၊ ငြိမ်းချမ်းရာ အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၌၊ ရတံ၊ ဝင်စား
 အာရုံပြုသောအားဖြင့်မွေ့လျော်တော်မူထသော၊ သဗ္ဗဗ္ဗောနံ၊ ခပ်သိမ်းသော
 ခန္ဓာအာယတန အစရှိသော တရားတို့၏၊ ပါရဂုံ၊ အဘိညာဉ်တို့၏ အဆုံး
 ပရိညာတို့၏ အဆုံးအစ ရှိကုန်သော ခြောက်ပါးသော အဆုံးသို့ ရောက်
 တော်မူပြီးထသော၊ ယံသမ္ဗာသမ္ဗုန္တံ၊ အကြင်မြတ်စွာထုရားကို၊ မနုဿာပိ၊
 လူတို့သည်လည်း၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ တံသမ္ဗာသမ္ဗုန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ထုရားကို၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိဇေ၊
 ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ မေမယာ၊ ငါတည်၊ အရဟတော၊ ကိထေ
 သာတို့မှ ဝေးတော်မူပြီးသော အကြောင်းအစရှိသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံ
 တော်မူသော မြတ်စွာထုရား၏၊ သုတံ၊ သတ္တဝာ ဒေဝမနုဿာနံ အစရှိ
 သည်ကိုဆိုသော ဂုဏ်ကိုးပါးကို အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစရှိကုန်သော
 အရှင်မြတ်တို့၏ထံမှ ကြားအပ်ပြီ။ ။ သဗ္ဗသံယောဇနာတိတံ၊ အလုံးစုံ
 ဆယ်ပါးသော သံယောဇဉ်တို့ကို ထေးပါးသော မဂ်ဖြင့် ပယ်ပြီးသော
 ကြောင့်ဝါသနာနှင့် တကွလွန်မြောက်ပြီးထသော၊ ဝနာနိဗ္ဗာနမာဂတံ၊ ကိ
 ထေသာဟူသောတောမှ ကင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ ကပ်ပြီးထသော၊ ကာမေဟိ၊
 ဝတ္ထုကာမကိထေသာကာမတို့မှ၊ နိက္ခမ္မံ၊ ထွက်ပြီး၍၊ ရတံ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်
 ဈာန်ဝိပဿနာစသည်၌မွေ့လျော်ပြီးထသော၊ ဝေလော၊ ကျောက်ဟူသော
 အဖြစ်မှ၊ ခုတ္တံ၊ ကင်းလွတ်သော၊ ကဗ္ဗနံ ဝကဗ္ဗနံ ဣဝ၊ ရွှေကဲ့သို့သော၊ တံသမ္ဗာ
 သမ္ဗုန္တံ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားကို၊ ဒေဝါပိ၊ နတ်တို့သည်လည်း၊ နမဿန္တိ၊ ရှိခိုး

ကုန်၏။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အစွန္တရူပိ၊ ကိုယ်တော်၏ တင့်တယ်ခြင်း ညာဏ်တော်၏
 ထင့်တယ်ခြင်းဖြင့်လူသုံးပါးကိုလွန်၍ တင့်တယ်ခြင်း ရှိတော်မူထသော၊
 သောနာဂေါ၊ ထိုတဘန်ဘဝသို့သွားခြင်းမရှိပြီးသော မြတ်စွာထုရားသည်၊
 ရောစတိ၊ ကြက်သရေအပေါင်းဖြင့်တင့်တယ်တော်မူ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်
 ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဟိမဝ၊ ဟိမဝန္တာတောင်မင်းသည်၊ အညော၊ မိမိမှတ
 ပါးကုန်သော၊ သိထုပ္ပယေ၊ ကျောက်တောင်တို့ကို၊ အတိရောစတိ၊ မြို့မြို့
 သောအားဖြင့်မြတ်သော ဆေးနဲ့ သာစသော အနှစ်ရှိသော ဂုဏ်တို့ဖြင့်လွန်
 စွာတင့်တယ်သကဲ့သို့၊ အတိရောစတိ၊ ကြက်သရေအပေါင်းဖြင့်လွန်၍တင့်
 တယ်တော်မူ၏။ သောဘဂေါ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ သဗ္ဗေသံနာဂနးမာ
 နံ၊ နာဂမည်သောဆင် သေက္ခအသေက္ခပစ္စေကဗုဒ္ဓါဟူသော အလုံးစုံသော
 နာဂအမည်ရှိကုန်သော သူတို့ထက်၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ သဗ္ဗနာ
 မော၊ အဟုတ်အမှန်အားဖြင့်နာဂမည်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေ၊
 သင်တို့အား၊ နာဂံ၊ နာဂမည်သောအဖြစ်ကို၊ အဟံ၊ ငါထုရားသည်၊ ကိတ္တယိ
 သာမိ၊ ကြားပေအံ့၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အာဂုံ၊ မကောင်းမှုခုစရှိက်တ
 ရားကို၊ နကရောတိ၊ အချင်းခပ်သိမ်းမပြု၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သော၊ ထိုသူ
 သည်၊ နာဂေါ၊ နာဂမည်၏။ သောရဗ္ဗံ၊ သိလသည်ထည်းကောင်း၊ အဝိဟိ
 သာစ၊ ကရုဏာသည်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေဒုဝေ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့
 သည်၊ နာဂဿ၊ ရဟန္တာ၏၊ ပါဒါ၊ သွားထတ်သော အခြေမည်ကုန်၏။
 သတိဉ္စ၊ သတိသည်ထည်းကောင်း၊ သမ္မဗညဉ္စ၊ ပညာသည်ထည်းကောင်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေဒုဝေ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့သည်၊ နာဂဿ၊ ရဟန္တာ၏။ အပရေ၊
 ဆိုအပ်ပြီးသည်မှ တပါးကုန်သော၊ စရုဏာ၊ သွားတတ်သော အခြေမည်
 ကုန်၏။ သဒ္ဓါဟတ္ထော၊ အပြစ်မရှိသောထရားတို့ကို ယူတတ်သောထရား
 တည်းဟူသောထက်ရှိထသော၊ ဝေတဒန္တဝါ၊ ဖြူစင်သော အစွယ်ရှိသော၊
 ဥပေက္ခာစ၊ ဝေဒနာညာဏ်အပြားရှိသော ဥပေက္ခာ သည်ထည်းကောင်း၊ မ
 ဟာနာဂေါမဟာနာဂဿ၊ မြတ်သောရဟန္တာ၏။ သေတဒန္တာ၊ ဖြူစင်သော
 အစွယ်မည်၏။ သတိ၊ သတိသည်၊ ဝိဝါ၊ နာဂ၏ထည်မည်၏။ ဝိမံသာစ၊ ခဲ
 အပ်သည်မခဲအပ်သည်ကိုစုံစမ်းတတ်သော၊ ဝိန္တာ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မစသည်ကို
 ကြိုတတ်သော၊ ပညာ၊ ပညာသည်၊ သိရော၊ ဥက္ခေခင်းမည်၏။ သမ္မာဝါသော၊
 အညီအညွတ်နေခြင်းသည်၊ ဓမ္မက္ခန္ဓိ၊ သမထဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သောထ
 ရားဝမ်းမည်၏။ ဝိဝေကော၊ ဥပမိဝိဝေကသည်၊ တဿ၊ ထိုထုရားအစရှိ
 သောဆင်မြတ်၏။ ဝါထမိ၊ အပြီးမည်၏။ သောဗုဒ္ဓနာဂေါ၊ ထိုထုရားပူသော

ဆင်မင်းသည်။ ဗျာပဏိ၊ အာရမ္မဏပုပ္ဖိန္ဒြေ၊ နဗျာန် လက္ခဏပုပ္ဖိန္ဒြေ၊ နဗျာန်ဖြင့်
ဝင်စား၍နေထေရ်ရှိ၏။ အသောသရတော၊ မြတ်သောဝက်သာရာဖြစ်၍ဖြစ်
သောနိဗ္ဗာန်၌မွေ့လျော်တော်မူ၏။ အတ္တတ္တံ၊ အတ္တတ္တဟုဆိုအပ်သောပထသ
မာမတ်၌၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာထားအပ်သောပိတ်ရှိ၏။ နာဂေါ၊ ဘု
ရားဖြစ်သောဆင်မင်းသည်။ ဂန္ထိဂန္ထိန္ဒြေ၊ ကြွသည်ရှိသော်၊ သမာဟိ
တော၊ ဝါသနာနှင့်တကွဥစ္စကို ပယ်ပြီးသော ကြောင့်ပျံ့လွင့်ခြင်းမရှိသော
အားဖြင့်အမြဲတည်ကြည် သလျှင်ကတည်း။ နာဂေါ၊ ဘုရားဖြစ်သောဆင်
သည်။ မြို့တော၊ ရပ်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သမာဟိတော၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းကင်း
သောအားဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်တော်မူ၏။ နာဂေါ၊ ဘုရားဖြစ်သော
ဆင်မင်းသည်။ သဟိသယန္တော၊ ကျမ်းတော်မူသည်ရှိသော်၊ သမာဟိ
တော၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်တော်မူ၏။ နာဂေါ၊ ဘုရားဖြစ်သောဆင်မင်း
သည်။ နိဝိဒ္ဓောပိ၊ ထိုင်တော်မူသော်လည်း၊ သမာဟိတော၊ ကောင်းစွာတည်
ကြည်တော်မူ၏။ နာဂေါ၊ ဘုရားဖြစ်သောဆင်မင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အထုံးစံ
သောအာရုံအထုံးစံသောစွါရ၌၊ သံဗုတော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာဖြင့်
ပိတ်အပ်သောဖြစ်ခြင်းရှိ၏။ သောသဗ္ဗာ၊ ဤအထုံးစံသည်လျှင်၊ နာဂဿ၊ ဘု
ရားဖြစ်သောဆင်မြတ်၏။ သမ္ပဒါ၊ ပြည့်စုံခြင်းတည်း။ နာဂေါ၊ ရဟန္တာသည်။
အနဝဇ္ဇာနိ၊ သမ္ပာအာဇီဝဇီဝလွန်ကဲသော ပါရမီထိုရောက်သဖြင့်အပြစ်မရှိ
သောဆွမ်းခဲထွယ်တော့ဇဉ်တို့ကို၊ ဘုဂ္ဂတိ၊ ဘုဉ်းပေးထော်မူ၏။ သာဝဇ္ဇာနိ၊
ကဲ့ရဲ့အပ်သောအပြစ်ရှိသည်တော့ဇဉ်ခဲထွယ်တို့ကို၊ နဘုဂ္ဂတိ၊ မဘုဉ်းပေး
မသုံးဆောင်။ ဘုဂ္ဂန္တဿ၊ ဘုဉ်းပေးသောရဟန္တာအား။ ဣသံ၊ စားအပ်
သောခဲထွယ်တော့ ဇဉ်ကိုလည်းကောင်း။ အန္တောဒနံ၊ သင်္ကန်းအဝတ်ကို
လည်းကောင်း။ လဒ္ဓါ၊ ရှေ့၊ သဒ္ဓိမိ၊ သိမှီးခြင်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇယံပရိဝဇ္ဇယန္တော၊
ကြဉ်းသူက်၊ ဘုဂ္ဂတိ၊ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်တော်မူ၏။ အဏု၊ အနည်းငယ်
ဖြစ်သော၊ ထူထံ၊ ရုံးရင်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဗန္ဓနံ၊ ဝစိုဆင်းရဲ၌သတ္တဝါ
တို့ကိုနှောင်၊ ဖွဲ့တတ်သော၊ သဗ္ဗသံယောဇနံ၊ အထုံးစံသောသံယောဇဉ်ကို၊
သေတွာ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြစ်၍၊ ယေနယေန ဗိသာဟာဂေနေဝ၊ အ
လိုရှိတိုင်းအလိုရှိတိုင်းသော အရပ်မျက်နှာအမြို့ထိုသောလျှင်၊ ဂန္ထတိ၊ ကြွ
တော်မူ၏။ ဂန္ထန္တော၊ ကြွတော်မူသော်လည်း၊ အနုပေက္ခာဝ၊ ဝဲကွက်ခြင်း
မရှိသည်ဖြစ်၍သာလျှင်၊ ဂန္ထတိ၊ ကြွတော်မူ၏။ ယထာပိ၊ ဥပမာမည်သည်
ကားဥဒကော၊ ရေ၌၊ ဇာတံ၊ ရောက်သော၊ ပုဏ္ဏုရိကံ၊ ကြောပုဏ္ဏုရိကံသည်။
ပပဗ္ဗတိ၊ ပွားမူကားပွား၏။ ဝဇ္ဇန္တောပိ၊ ပွားသော်လည်း။ သုပိဂန္ဓ၊ ကောင်း

သောဠာနိဂါထာ၊ မနောရမ္ဘံ၊ နှလုံးမွေ့ထောင်ဘွယ်ရှိသော၊ ဝုပ္ပဗတ္တံ၊ အပွင့်
အရွက်သည်၊ တောယေန၊ ရေဖြင့်၊ နောပလိမ္ပတိယထာ၊ မထိမ်းကျွံသကဲ့သို့
တထေဝ၊ ထိုအတူထည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သဗ္ဗညုဘုရားသည်၊ လောကော၊
မနုဿလောကန္တံ၊ ဇာတော၊ ဖြစ်လျက်၊ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏၊ ဝိဟရန္တော
စ၊ လောကန္တံဖြစ်၍နေတော်မူသော်လည်း၊ ထောကောန၊ လှူနှင့်၊ နောပလိမ္ပတိ၊
တဏှာမာနဟူသော ထိမ်းကျွံခြင်းဖြင့် ထိမ်းကျွံထော်မမူ၊ ယထာ၊ အ
ဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဇထဇံ၊ ရေခွံဖြစ်သော၊ ပရမံ၊ ပရံမာကြာရွက်
ကြာပွင့်သည်၊ တောယေန၊ ရေဖြင့်၊ နောပလိမ္ပတိယထာ၊ မထိမ်းကျွံသကဲ့
သို့ထည်းပစ္စလိတော၊ ထောက်ပသော၊ မဟာအဂ္ဂိနိ၊ မီးကြီးသည်၊ အနာ
ဟာရော၊ လောင်စာမရှိသည်ရှိသော်၊ ဥပသဗ္ဗတိ၊ ငြိမ်း၏၊ အင်္ဂါရေသု၊ မီး
ကျိုးရရှိသည်၊ ဥပသန္တသု၊ ငြိမ်းကုန်သည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗုတောတိ၊ ငြိမ်းပြီး
သောမီးဟူ၍၊ ပဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အတ္ထဿ၊ မြတ်စွာဘုရားကုန်ဟုဆိုအပ်
သောဥပမေယျအနက်ကို၊ ယာဝိညာပနိ၊ အကြင်ထိပေခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ
၏၊ အယံဝိညာပနိ၊ ဤယိုထိပေခြင်းသည်၊ ဝိညူဟိ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို
ထိုးတွင်း၍ ထိသောပညာရှိတို့သည်၊ ဥပမာ၊ နာဂူပမာဟူ၍၊ ဒေသိတော
ကောသိတော၊ ပြုအပ်၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ နာဂေန၊ ရဟန္တာနာဂဖြစ်
သေဒေါသည်၊ ဒေသိတံ၊ ဟောအပ်သော၊ နာဂ၊ မြတ်စွာဘုရားတည်းဟူ
သောဓန္ဒဆင်မင်းကို၊ မဟာနာဂါ၊ ရဟန္တာမြတ်တို့သည်၊ ဝိညိဿန္တိ၊ မိမိ
၏ရုဏ်အထူး၌ တည်၍ထိကုန်ထတ္တံ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အညေသံ၊ တပါး
ကုန်သောဝုဇ္ဇေဗျူဟိတို့အား၊ အယံဥပမာ၊ ဤဥပမာကို၊ အဘာသိတာ၊
ငါတို့သည်မဆိုအပ်၊ ဟောနာဂေါ၊ အကြင်ဘုရားတည်းဟူသောနာဂသည်
ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသောရာဂထည်းရှိ၏၊ ဝိတဒေါသော၊ ကင်းသောဒေါသ
ထည်းရှိ၏၊ ဝိတမောဟော၊ ကင်းသောမောဟထည်းရှိ၏၊ အနာသဂေါ၊
ကင်းပြီးသောအာသဂေါထည်းရှိ၏၊ သောနာဂေါ၊ ထိုရဟန္တာသည်၊ သရိရံ၊
ခန္ဓာငါးပါးဟု ဆိုအပ်သောအတ္တသေစကို၊ ဝိဇဟံဝိဇဟန္တော၊ စွန့်ထုတ်၊
အနာသဂေါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဂေါရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပရိနိဗ္ဗိဿတိ၊ ခန္ဓာပရိ
နိဗ္ဗာန်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုထတ္တံ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဥဒါပိတ္ထေရော၊ ဥဒါပိထေရ်
သည်၊ ဣမာသောဠသ ဂါထာယော၊ ဤခွဲထိ ရွတ်ဆိုအပ်သော တဆဲ့
ခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ဆိုပြီး ။

ဥဒါပိထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

တကြတထိသောဋ္ဌသကမ္ဘိ နိပါတမ္ဘိ၊ ထိသောဋ္ဌသကမ္ဘိပါတိန္ဒ၊ ဥဒါနံ
 ဥဒါနံသညကား၊ ကောဏ္ဍညောစ၊ ကောဏ္ဍညထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဥဒါ
 ပထိစ၊ ဥဒါပထိထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်းခိုး
 ရှိကုန်သော၊ ဧဒေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော၊ တေထေရာ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်၊ ဟော
 ဣ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂါထာယော၊ ခွဲသိန္ဓုတ်ဆိုအပ်သောဂါထာတို့ကား၊ ဧဒေ
 တိသစ၊ သုံးဆဲ့နှစ်ဂါထာတို့သည်၊ ဟောဣ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်ထွင်
 တည်း၊ သောဋ္ဌသကမ္ဘိပါတော၊ သောဋ္ဌသကမ္ဘိပါတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတော၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ သောဋ္ဌသကမ္ဘိပါတ်ပြီး၏။ ။

ဝိသတိနိပါတ်၊

☞ (၂၄၈) မဟံ၊ ငါတို့သည်၊ ယညတ္ထံဝါ၊ နတ်တို့အားပူဇော်ခြင်းဗလိနတ်
 စားပြုခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဓနတ္ထံဝါ၊ ဥဋ္ဌာနှစ်ကိုဆောင်ခြင်းအကျိုးငှါ
 စည်းကောင်း၊ ယေသတ္ထေ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့ကို၊ ဝုရေ၊ ငှေးအခါ၌၊ ဟနာ
 မ၊ သတ်သူးပေကုန်၏၊ အဝသေသံ၊ ငါတို့သည်ဖမ်းယူအပ်သောတယောကံ
 သောသတ္တဝါကို ထား၍ကြွင်းသော သတ္တဝါကို၊ ဟနာယ၊ သတ်သဖြင့်၊
 ဘယံ၊ သေစားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေန၊ အကြင်သေစားဖြင့်၊ ဝေဓန္တိ
 စ၊ မိတ်၏ထိတ်စန့်ခြင်းဖြင့် ထုန်ထွင်ကုန်၏၊ ဝိထပန္တိ စ၊ အရှင်အကျွန်ုပ်တို့
 သည်အရှင်တို့အား၍ မည်၍ မည်သောဥဋ္ဌာကိုပေးပါကုန်အံ့ အကျွန်ုပ်ပြုပါ
 ကုန်အံ့အစရှိသော စကားကိုဆိုကုန်ထွက် ရောင်ရမ်းကုန်၏၊ ယောထွံ၊
 အကြင်သင်ကို၊ အမှေဟိ၊ ငါတို့သည်၊ ဒေဝတာယ၊ နတ်အား၊ ဗလိကမ္မတ္ထံ၊
 ဗလိနတ်စာကိုပြုအံ့သောငှါ၊ သန္တုဋ္ဌိတော၊ အသက်ကိုချလိုကုန်သည်ဖြစ်၍
 ချီအပ်သောသန်ထွက်တို့ဖြင့် ခြိမ်းချောက်အပ်၏၊ တဿတေ၊ ထိုသင်အား၊
 ဘိတတ္ထံ၊ ကြောက်သော အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိခဲ့တကား၊ တဿတေ၊ ထို
 သင်အား၊ ဘိပေဇျာ၊ လွန်စွာသော၊ ဝတ္ထော၊ မျက်နှာအဆင်းသည်၊ ပဘိဒတိ
 အတိုင်းထက် အလွန်ကြည်ညိုသွတ်ရှိ၏၊ တွံ၊ အရှင်သည်၊ ဝေဓူပေ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသော၊ မဟတ္တယေ၊ ကြီးစွာသောသေစားသည်၊ ဥပ္ပန္နကာလေပိ၊
 ဖြစ်သောအခါ၌လည်း၊ ကာသွာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ နပရိဒေဝထိ၊ မင်္ဂကြွေးထိ
 သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စောရဂါမဏိကေန၊ ခိုးမျှားကြီးသည်၊ ဝုတ္ထေ၊ ဆိုထတ်
 သည်ရှိသော်၊ ထေရော၊ အမိရတ္တထေရ်သည်၊ ဂါမဏိ၊ ခိုးမျှားကြီး၊ အနပေက္ခ
 သာ၊ တဏှာပူသော ဝဲကွက်ခြင်းဖြင့် ဝဲကွက်ခြင်းကင်းသော ငါ့အား၊ စေ
 တသိကံ၊ မိတ်၌ဖြစ်သော၊ စုက္ခံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်း၏မရှိသောကြောင့်ဆင်

ရဲခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မဂ္ဂိ၊ ဝိကာသံယောဇနဿ၊ ကုန်ပြီးသော သံယောဇဉ်
 တရားရှိသောငါ့အား၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ ဘယံ၊ နှစ်ဆဲ၊ ငါးပါးသော
 ဘေးကြီးမှတစ်ပါးသော အလုံးစုံသောဘေးတို့ကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ အတိတ်၊ နန္ဒာ၊
 လွန်မြောက်ကုန်ပြီ၊ ၊ ဘဝနေတ္ထိယာ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ ဆွဲငင်ယူဆောင်
 တတ်သောကယျာဇာ၊ ဝိကာယ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဗိဇ္ဇေဓမ္မေ၊ မျက်မှောက်
 သောကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ ယထာတထော၊ သစ္စာထေးပါးတရားတို့ကို သန္တိ
 ကိရိယာဘဝနာအစွမ်းဖြစ်သောမဂ်ဉာဏ်ဖြင့် အဟုတ်အမှန်ဖြစ်၍၊ ဘယံ၊
 ကြောက်ခြင်းသည်၊ နယောတိယထာစ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဘာရ
 နိက္ခေပနေ၊ ခန္ဓာဟူသော ဝန်ကိုချခြင်းကြောင့်၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊
 နယောတိယထာစ၊ မဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာ
 လျှင်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ မရဏေ၊ သေခြင်း၌၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ နယောတိ၊
 မဖြစ်၊ ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်
 သောသာသနာတော်တည်းဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ သုပိဏ္ဏံ၊ ကောင်း
 စွာကျင့်အပ်ပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ မဂ္ဂေါစာပိ၊ မြတ်သော ရှစ်ပါးသောအရိယ
 မဂ္ဂင်တရားကိုလည်း၊ သုဘာပိတော၊ ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်ပြီ၊ ရောဂါနံ၊
 များစွာသောအနာတို့ဖြင့်နှိပ်စက်ထိုးကျင့်သောနာခြင်းရှိသော သူတို့အား၊
 သံခယေ၊ အနာ၏ ပျောက်ကုန်ခြင်း၌၊ ဝီတိသောမနဿမေဝ၊ နှစ်လိုဝင်း
 မြောက်ခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတိဣဝ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 မရဏေ၊ ခန္ဓာအနာ၏ကုန်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သောသေခြင်း၌၊ ဘယံ၊ ကြောက်
 ခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ ငါကဲ့သို့သဘောရှိသောသူအားမဂ္ဂိ၊ မေ၊ ငါသည်၊ ဗြဟ္မစရိ
 ယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ သုပိဏ္ဏံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်ပြီ၊ မဂ္ဂေါစာပိ၊ မဂ်
 ကိုလည်း၊ သုဘာပိတော၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်ပြီ၊ ၊ ဘဝါ၊ တဆဲ့တစ်ပါး
 သောမီးတို့ဖြင့်တပြောင်ပြောင်တောက်လောင်သောသုံးပါးသောဘဝတို့ကို
 နိရုဿာဒါ၊ သာယာခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဗိဇ္ဇာ၊ မြင်
 အပ်ကုန်ပြီ၊ ဝိသံပိတွာ၊ မေ့လျော့သည် အစွမ်းဖြင့်ဖြင့်အဆိပ်ကိုသောက်၍၊
 ဆဋ္ဌိတံဣဝ၊ ထိုသို့အဆိပ်ကိုအန်စေထုတ်သော လုံ့လဖြင့်စွန့်အပ်သကဲ့သို့၊
 မေ၊ ငါ့အား၊ မရဏေ၊ သေခြင်း၌၊ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မဂ္ဂိ၊ ၊
 အနုပါဒါနော၊ တဏှာဒိဋ္ဌိတို့သည်မစွဲလမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ပါရဂူ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူ
 သောကမ်းတဘက်သို့ရောက်ပြီ၊ အနာသဝေ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေဂါရှိ
 ၍၊ ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ့မြောက်ပါးသော မဂ်ကိစ္စရှိ၏၊ အေ
 ယုက္ခယာ၊ အသက်ကုန်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ထုဋ္ဌော၊ နှစ်လို

ဝမ်းမြောက်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူ
 ကား၊ အာစာတနာ၊ သတ်ခြင်းမှ၊ ခုတ္တော၊ လွတ်သောသူသည်၊ တုဋ္ဌော
 ယထာ၊ နှစ်လို ဝမ်းမြောက်ခြင်း ရှိသကဲ့သို့တည်း၊ ဥတ္တံ၊ မြတ်သော၊
 ဓမ္မတံ၊ တရားသဘောကို၊ ပတ္တော၊ ရောက်ပြီ၊ သဗ္ဗဇောကော၊ အထုံးစုံ
 သောသောကန္တံ၊ အနတ္တိကော၊ အဝက်ရှည်ခြင်းချမ်းသာများခြင်းဖြင့်အ
 လိုမရှိပြီ၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အာဒိတ္တာ၊ ရဲရဲတောက်
 သော၊ စာရာ၊ အိမ်မှ၊ ခုတ္တောဝိယ၊ လွတ်သကဲ့သို့၊ အာဒိတ္တာ၊ တဆဲတ
 ပါးသောဒီးတို့ဖြင့် ရဲရဲတောက်သော၊ ဘဝါ၊ ဘဝသုံးပါးမှ၊ ခုတ္တော၊
 လွတ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ မရဏာတ္ထိံ၊ သေရအံ့သည်၌၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိမ်၊
 ဣမတ္ထိံဇောကော၊ ဤသောကန္တံ၊ သင်တံ၊ သင်္ခါရတို့သည် ပေါင်း၍ပြုပြင်
 အပ်သော၊ ယံကိဗ္ဗိ၊ အထုံးစုံအကြောင်းကိုစွဲ၍ဖြစ်သော တရားအပေါင်း
 သည်၊ အတ္တိ၊ ရှိ၏၊ ယတ္ထယတ္ထိံ သတ္တနိကာယေ၊ အကြင် သတ္တဝါအ
 ပေါင်း၌၊ ယောဘာဝေါဝါ၊ အကြင် ဥပပတ္တိ ဘဝကိုလည်း၊ ယတ္တတိ၊ ရ
 အပ်၏၊ ဇေတံသဗ္ဗံ၊ ဤအထုံးစုံသော သတ္တသင်္ခါရတရားအပေါင်းသည်၊
 အနိဿရံ၊ မိမိအလိုသို့မလိုက်သောကြောင့် အပိုးမရသော သဘောရှိ၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မဟောထိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝုတ္တံ၊ သဗ္ဗသင်္ခါရအဝသ
 ဝတ္တနတာယ အနတ္တာဟူ၍ ဟောတော်မူအပ်ပြီ၊ ယောအရိယ သာဝ
 ကော၊ အကြင်အရိယာဖြစ်သောဘုရားတပည့်သားသည်၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဧသိတံယထာ၊ ဘာဗ္ဗေသင်္ခါရအနိစ္စာစသည်ဖြင့်ဟောတော်
 မူသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တံဘဝတ္တယံ၊ ထိုဘဝသုံးပါးကို၊ ပဇာနာတိ၊
 ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသောမဂ်ပညာဖြင့်သိ၏၊ သောအရိယသာဝကော၊
 ထိုအရိယာဖြစ်သော ဘုရားတပည့်သားသည်၊ သုတတ္တံ၊ ကောင်းစွာရဲရဲ
 တောက်သော၊ အာယောဂုဋ္ဌံ၊ သံတွေခဲကို၊ ဝုရိသော၊ ချမ်းသာခြင်းကိုအလို
 ရှိသောယောကျ်ားသည်၊ နဂဗ္ဗာတိယထာ၊ မကိုင်သကဲ့သို့၊ ဇေတံထာ၊ ထို
 အတူ၊ ကိဗ္ဗိဘဝံ၊ ဇေတံဘာဝ ကြီးသောဘဝကို၊ နဂဗ္ဗာတိ၊ တဗ္ဗာ၏
 အစွမ်းဖြင့်မယူ၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သင်္ခါရ၊ သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ နဟော
 တိ၊ ဖြစ်ဆဲမဟုတ်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဘဝိယတိ၊ နောက်ကိုလည်း ဖြစ်
 ထတ္တံ သည်ကား၊ န၊ မဟုတ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တတ္ထ၊ ထိုသင်္ခါရတရားတို့၏ဖြစ်
 ခြင်း၌၊ မာဒိသဿ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အဖြစ်အပျက်ကို ရှုသောငါ့အား၊
 ပရိဒေဝနာ၊ မိုကြွေးခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိပါတော့အံ့နည်း၊
 ဂါမဏိ၊ ခိုးမှုကြီး၊ သဗ္ဗံ၊ အတ္တသာရစသည့်နှင့် မရောသက်သက်သော၊ ဓမ္မ

သရပ္ပါဒံ၊ အဝိဇ္ဇာဝသေဝံ ပစ္စည်းတရား တို့ကြောင့်သင်္ခါ ဝါရဝသေဝ အကျိုး
 တရားတို့၏ဖြစ်ခြင်းမျှကိုလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓံ၊ အတ္တသရဝသည့်နှင့်မရော
 သက်သက်သော၊ သင်္ခါဝါရသန္တတိ၊ ကိလေသာကမ္မဝိပါကဝဋ်အပြားရှိသော
 သင်္ခါဝါရတို့၏အစဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယထာဘူတံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့်တ
 ကွသောမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်အဟုတ်အမှန်၊ ပဿန္တဿ၊ မြင်သောငါ့အား၊ ဘယံ၊
 သေအံ့သည်နှင့် ကြောက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊
 တိဏကဋ္ဌသင်္ခါ၊ အစိုးမရသည်အဖြစ်ဖြင့်မြက်ထင်းနှင့်တူသော၊ ယောကံ၊
 သင်္ခါဝါရလောကကို၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသောမဂ်ပညာဖြင့်၊
 ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပဿတိ၊ မြင်၏၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ သေဝ
 ပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပမတ္ထံ၊ ထိုသင်္ခါဝါရလောက၏ အဖြစ်အပျက်ကို
 ရှုခြင်း၌၊ အသံဝိနန္ဒအသံဝိနန္ဒန္တော၊ မရသည်ဖြစ်၍၊ တံ၊ ထိုသင်္ခါဝါရလောက
 တို့၏အဖြစ်အပျက်ကိုရှုခြင်း၌ မဖေ့ထော့ခြင်းသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နတ္ထိ၊ မရှိ
 ပါတကား၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ နသောစတိ၊ မပိုးရိမ်း၊ သရိရေန၊ အနှစ်သာရမှ
 ကင်းသောဆင်းရဲအပေါင်းဖြင့် နှိပ်စက်သောရှုံ့ရှာဘွယ်သော သဘောရှိ
 သောဤကိုယ်ဖြင့်၊ ဥက္ကဋ္ဌာမိ၊ ဤကိုယ်၌ဦးငွေသောအားဖြင့်ဖြစ်၏၊ တာဝေ
 န၊ အလုံးစုံသော တာဝဖြင့်လည်း၊ အနတ္ထိကော၊ အလိုမရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊
 သောအယံကာယော၊ ထိုငါ၏ကိုယ်သည်၊ ဘိဇ္ဇိဿတိ၊ ယခုအခါ၌ထင်တို့
 ၏လုံ့လဖြင့်လည်းကောင်း၊ တပါးသော သူတို့၏လုံ့လဖြင့် လည်းကောင်း
 ပျက်စေတ္တံ၊ အညော၊ ဤပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သောကိုယ်မှတပါးသောကိုယ်သည်၊
 နထဝိဿတိ၊ နောင်အခါတဘန်မဖြစ်စေတ္တံ၊ ဝေါ၊ သင်တို့အား၊ သရိ
 ရေန၊ ဤကိုယ်ဖြင့်၊ ယံကိစ္စံ၊ အကြင်ပြုအပ်သော အကျိုးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊
 တံ၊ ထိုအကျိုး ရှိသောအမှုကို၊ ယဒိစ္ဆယဒိစ္ဆယ၊ အကယ်၍အလိုရှိ
 သည့်ဖြစ်အံ့၊ ကရောထ၊ ပြုလုပ်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ တဗ္ဗုယာ၊ ထိုကိုယ်၏
 သင်တို့သည်အလိုရှိအပ်သောကိစ္စဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ထေတ္ထံ၊ ထို
 ပြုသောသူမပြုသောသူတို့၌၊ ဧဝါသောစ၊ အမျက်ထွက်ခြင်း သည်လည်း
 ကောင်း၊ ပေမဉ္စ၊ ချစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နဟေဟိတိ၊ မိမိ
 ၏စွဲကွက်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍ အခြင်းခပ်သိမ်း ပယ်ပြီးသောကြောင့်မဖြစ်
 စေတ္တံ၊ တဿထေရဿ၊ ထိုအဝိရတ္တထေရ်၏၊ တံဝစနံ၊ ထိုဆုကဲ့တိုင်း
 သောစကားကို၊ မာတာဝါ၊ မိုးသူတို့သည်၊ အတ္ထု၊ တံ၊ မဖြစ်ဘူးဖြစ်သော၊ သော
 မထံသနံ၊ ကြက်ထီးမွေးညှင်းထာဘွယ်သော စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊
 သတ္ထာနိ၊ လက်နက်တို့ကို၊ နိက္ခိဝိတွာ၊ ချလတ်၍၊ တေဝစနံ၊ ဤဇနိစေတ္တံ၊

သောကီံ ဘဒ္ဒန္တေ နန္ဒဝသေဝစကားကို အဖြေပုံ မေးသည့် အစွမ်းဖြင့်ဆိုကုန်
 ၏။ ဘဒ္ဒန္တေ အရှင်ထုရား၊ တံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ ကိံ နာမ်၊ အဘယံ မည်
 သော အမှုကို ကရိတောနံ၊ ပြုသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ တာဝ၊ အရှင်ထုရား
 ၏။ အာစရိယော၊ ဆရာကား၊ ကောဝါ၊ အဘယံ သည်နည်း၊ တံ၊ အရှင်ထုရား
 သည်၊ ကဿ၊ အဘယံ သူ၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ အာဂမ္မ၊ အဖို့ပြု၍၊
 အယံ အသောကတာ၊ ဤသေခါနီးကာလ၌ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည် အဖြစ်ကို၊
 လတ္တတိ၊ ရအပ်ပါသည်နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတံ အတ္ထံ၊ ဤသို့သော အနက်ကို၊
 အဖြေပုံ ဆိုကုန်ပြီ။ မာဏဝါ၊ ခိုးသူတို့၊ မမ၊ ငါ၏။ အာစရိယော၊ ဆရာ
 ကား၊ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကို သိခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော၊ သဗ္ဗဒဿာ
 ဝီ၊ သမန္တစက္ခုဖြင့် ခပ်သိမ်းသောတရားကို မြင်နိုင်သော၊ ဇိနော၊ ဒေဝပုတ္တ
 စသော ငါးပါးသောမာဂ်ကို အောင်တော်မူသော၊ မဟာကောရုဏီကော၊
 ကြီးမြတ်သောကရုဏာရှိတော်မူသော၊ သဗ္ဗလောကတိကိစ္ဆကော၊ အလုံး
 စုံသောသတ္တလောက၏ ကိလေသာဟူသော အနာကို ကုစားတော်မူတတ်
 သော၊ သတ္ထာ၊ ဝေနေယျသတ္ထဝါတို့အား ဆုံးမတော်မူတတ်သော ထုရား
 သခင်ပေတည်း၊ ဧတန၊ ထိုမြတ်စွာထုရားသည်၊ ခယဂါမိ၊ ကိလေသာတို့၏
 ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ အနုတ္တရော၊ အထုမရှိ
 သော၊ အယံ ဓမ္မော၊ ဤတရားကို၊ ဒေဝိတော၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ တဿ၊
 ထိုထုရားမြတ်စွာ၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ကို၊ အာဂမ္မ၊ အဖို့ပြု၍၊ အယံ
 အသောကတာ၊ ဤသေခါနီးသောကာလ၌ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသော အဖြစ်ကို၊
 လတ္တတိ၊ လတ္တာမိ၊ ရ၏။ ဧတံ ဝစနံ၊ ဤသို့အဖြေဖြစ်သော စကားကို၊ အဖြေပုံ၊
 မထေရ်ကဆိုပေ၏။ စောရာ၊ ခိုးသူတို့သည်၊ ဣထိနော၊ အမိရတ္တရဟန္တာ
 ထေရ်မြတ်၏။ သုဘာသိတံ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားကို၊ သုတောနံ၊
 ကြားရကုန်သောကြောင့်၊ သတ္ထာနိစ၊ ခားသန်ထွက်တို့ကို လည်းကောင်း၊
 အာဂုခါနိစ၊ လေးတောင့်စသော လက်နက်တို့ကို လည်းကောင်း၊ နိက္ခိပ
 နိက္ခိပိတွာ၊ ချ၍၊ ဧကော၊ အချို့သောခိုးသူတို့သည်၊ တဗ္ဗာစကမ္ဘာ၊ ထိုခိုးမှုမှ
 လည်း၊ ဝိရမိံ သု၊ ကြဉ်ကုန်၏။ ဧကော၊ အချို့သော ခိုးသူတို့သည်လည်း၊
 ဝဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အာရောစယိံ သု၊ ကြားကုန်၏။ စော၊ ထိုခိုးသူတို့
 သည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ သုဂတာသာသနာသနေ၊ မြတ်စွာထုရားသာသနာ
 တော်၌၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဗလောနိ၊ ဗောဇ္ဈင်ချနစ်ပါး ဖြစ်ငါးပါးတို့ကို၊ ဘာဝေတွာ၊
 ပွားစေ၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ မင်ဖိုလ်ပညာဖြင့် ပညာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဒဂ္ဂမိတ္တာ၊
 ဝိတိအစွမ်းဖြင့် တက်ကြွသောဝိတိရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုမနာ၊ ကောင်းသော

စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကတိန္ဒြိယာ၊ စောင့်ထမြင့်ပြုအပ်သော ဣန္ဒြေရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ အသင်္ခါ၊ အကြောင်းတရားတို့သည် ပြုပြင်ခြင်းကင်းသော၊
နိဗ္ဗာန်ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဗုဒ္ဓိသု၊ ရောက်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဓိမုတ္တော
ထေရော၊ အဓိမုတ္တထေရ်သည်၊ ဣမာ၊ ကောနဝိသတ်ဂါထာယော၊ ဤသို့ဆို
သိခုံးအပ်သောတဆဲ ကိုးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

အဓိမုတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၄၉) ပါရာပရိယသေ၊ အဆက်ဆက်လာသော အနုပင်ရှိထသော၊
သိက္ခာနော၊ သံသရာတေးကိုရှုထွေရှိထသော၊ ဇောကသေ၊ တယောက် အ
ထည်းထည်း၊ နိသိန္ဒဿ၊ ထိုင်နေထသော၊ မဝိဝိတ္တဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်သောကိလေသတို့ကိုခွါသဖြင့်ဝိဝေကကို အေးထုတ်ထွေ
ရှိထသော၊ ဈာယိနော၊ ဈာန်ဝင်စားထွေရှိထသော၊ သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊
စိန္တာ၊ တရားကို ကြံစည်ခြင်းသည်၊ အာဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ ကိမာနုပုဗ္ဗံ၊ ကေန
အနုတ္တမေန၊ အဘယ်သို့သောအစဉ်ဖြင့်၊ ဘေ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ပဗ္ဗိပဇ္ဇိတဗ္ဗာ၊
ကျင့်အပ်ကုန်သနည်း၊ ပုရိယော၊ မိမိအကျိုးကို အလိုရှိသော ယောကျ်ား
သည်၊ ကိဝတံ၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသောသိထကံ၊ ကိ၊ အသို့၊ သမာစာရံ
သမာစာရန္တော၊ ကျင့်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနော၊ မိမိဟုဆိုအပ်သော ရဟန်း
၏၊ ကိစ္စကာရီ၊ သိထသမာပိပညာဟု ဆိုအပ်သော ရဟန်းကိစ္စကိုပြုထွေရှိ
သည်၊ အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မစိန္တာ၊ တရားကိုကြံဆင်ခြင်
ခြင်းသည် အာဟု၊ ဖြစ်၏။ ဝေဝိန္ဒိတေ၊ ဤသို့အကြံရှိသည်ဖြစ်သည်ရှိသော်
သမဏဿ၊ ရဟန်းအား၊ ကိစ္စိ၊ တရံတရသောသတ္တဝါကို၊ နဝဗိဟေဋ္ဌယေ၊
မတ္တဉ်းဆဲမနှိပ်စက်ရာ၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခု၊ အစရှိသော ခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြေ
တို့သည်၊ မနုဿာနံ၊ လူတို့အား၊ ဟိတာယစ၊ အစီးအပွားအလိုငှါ ထည်း
ကောင်း၊ အဟိတာယစ၊ စီးပွားမရှိခြင်းငှါထည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
၏။ အရက္ခိတာနံ၊ မစောင့်အပ်ကုန်သော စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့သည်၊ အဟိ
တာယ၊ ရူပါရုံစသည်တို့၌ အဘိဇ္ဈာ၊ ဒေါမနဿစသော အလှလိုက်တရားတို့
၏ဖြစ်သဖြင့် အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ မုက္ခိတာနံ၊ စောင့်
အပ်ကုန်သော စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့သည်၊ ဟိတာယစ၊ သိထသမာပိပညာ
၏ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် စီးပွားခြင်းငှါထည်း၊ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣန္ဒြိယာ
နော၊ စက္ခုစသော ခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြေတို့ကို သာသျှင်၊ သာရက္ခိသာရက္ခန္ဓော
စောင့်သော၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့ကို၊ ဂေါပယိ၊ ဂေါပယန္တော၊ ဆုံ
မြို့သော၊ သမဏေ၊ ရဟန်း သည်၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ ကိစ္စကာရီ၊ သိထသမာ

ဝိပညာဟုဆိုအပ်သော ရဟန်းကိစ္စကို ပြုထေ့ရှိသည်။ အသားဖြစ်ရာ၏။
 ကိစ္စ၊ တစ်စုံတစ်ခုသော သတ္တဝါကို၊ နှစ်စစ်ဟောဋ္ဌပေ။ မနှိပ်စက်မညှဉ်းဆဲရာ။
 သောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ရှုပေသု၊ ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌဖြစ်သော ရှုပါရုံတို့၌။
 စဟ္မုန္ဒြိယံ၊ စတုဂြေဟသည်။ ဝန္တန္တံ၊ အလိုရှိတိုင်းဖြစ်ထတ်သည်ကို။ အနိဝါရ
 ယံအနိဝါရယန္တော၊ မတားမြစ်မှု၍။ အနာဒိနဝဒသာ၊ ဘဝိ၊ ထိုထိုအလိုရှိတိုင်း
 ဖြစ်ထတ်သည်၌အပြစ်ကိုရှုထေ့မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဘိက္ခု၊ ထို
 ရဟန်းသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်းရဲမှ။ နဟိနဝေမုစ္စတိ၊ မလွတ်သည်သာလျှင် တည်း။
 သောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ သဒ္ဓေသု၊ ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌဖြစ်သော သဒ္ဓါရုံတို့၌။
 သောဘိက္ခု၊ သောဘိက္ခုကို။ ဝန္တန္တံ၊ အလိုရှိတိုင်းဖြစ်ထတ်သည်ကို။ အနိ
 ဝါရယံအနိဝါရယန္တော၊ မတားမြစ်မှု၍။ အနာဒိနဝဒသာ၊ ဘဝိ၊ အလိုရှိတိုင်းဖြစ်
 ထတ်သည်၌အပြစ်ကိုရှုထေ့မရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောသမထော၊ ထို
 ရဟန်းသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဝင်္ဂီဆင်းရဲမှ။ နဟိနဝေမုစ္စတိ၊ မလွတ်သည်သာလျှင်
 တည်း။ သောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ အနိဿ၊ မုဏဒဿာဝိ၊ မြင်
 သည်ရှိသော်မြင်ကားမျှဖြစ်လတ္တံ့ ဟုဆိုအပ်သော အစီအရင်ဖြင့်မြင်ကားမျှ
 သောအာရုံမရမှု၍ သတိပညာကင်းသောအားဖြင့်ဝန္တာရုံ၌ဖြစ်သော ရှုခြင်းရှိ
 သည်ဖြစ်၍။ ဝန္တော၊ ဝန္တာရုံတို့ကို။ စေပဓိသေဝတိ၊ အကယ်၍မှီဝဲအံ့။ ဝန္တော၊
 ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌဖြစ်သောဝန္တာရုံတို့၌။ အဓိမုပ္ပိတော၊ တဏှာဖြင့်ကပ်ငြိသည်ဖြစ်၍
 နှလုံးသွင်းခြင်းသို့ရောက်သော။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဒုက္ခာ၊ ဆင်း
 ရဲအပေါင်းမှ။ နမုစ္စတိ၊ မလွတ်။ အဓိမုပ္ပိ၊ ချဉ်သောအတို့ရှိသောအရသာကို
 လည်းကောင်း။ မရရဂုံ၊ ချိုသောအတို့ရှိသောအရသာကိုလည်းကောင်း။
 တိတ္ထကဂုံ၊ ခါးစပ်သောအတို့ရှိသော အရသာကိုလည်းကောင်း။ အနုဿရံ
 အနုဿရန္တော၊ သာယာသည်၏အစွမ်းဖြင့်ထိုထိုသို့သော အရသာကိုအ
 တန်တလဲလဲအောက်မေ့ကြံစည်လျက်။ ရသတဏှာယ၊ ထိုအရသာ၌တစ်
 သောတဏှာဖြင့်။ ဝဓိတော၊ တစ်မက်မောခြင်းသို့ရောက်သော။ သောဘိက္ခု၊
 ထိုရဟန်းသည်။ ဟာဗယံ၊ ဆင်းရဲအဆုံးကိုပြုအံ့ဟုရဟန်းပြုခြင်းစသောစတ
 ဉ်ဖြစ်သောပိတ်ကို။ နာဝဗုဏ္ဏတိ၊ မလိမ္မင်၊ သုဘာနိ၊ တင့်တယ်ကောင်းမြတ်
 ကုန်သော။ အပ္ပမိကုဿနိ၊ နှလုံးမွေ့ထွေ်တွယ်ရှိကုန်သော။ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာနိ၊ ဥ
 ပါဒိန္နအနုပါဒိန္နအားဖြင့်ပြားသော အလိုရှိအပ်သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို။ အ
 နုဿရံအနုဿရန္တော၊ သာယာသည်၏အစွမ်းဖြင့်ထိုထိုသို့သောဖောဋ္ဌဗ္ဗာ
 ရုံတို့ကြံဆင်ခြင်သော။ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ရုက္ခော၊ ရာဂဖြင့်တစ်
 သည်ဖြစ်၍။ ရာဂါဝိကရုဏံ၊ ရာဂလျှင် အကြောင်းရှိသော။ ပိပိဝံ၊ ရာဂပူ

လောကီခြင်း စသည်၏အစွမ်းဖြင့်မျှ နှစ်ဖွဲ့၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းငဲ့ဒီးပူ
 ခြင်းစသည်၏အစွမ်းဖြင့်သံသရာ၌ဖြစ်သော အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊
 ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဝိဒ္ဓိတော၊ ရ၏မနံ၊ စိတ်သည်၊ တေဟိဝဇ္ဇေဟိ၊ ထိုရူပါရုံအစ
 ဓမ္မာရုံအဆုံးရှိသောတရားတို့မှ၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရက္ခိ
 တံ၊ ထိုရူပါရုံစသည်၌ဖြစ်သောမကောင်းမှုကံကို တားမြစ်စေောင့်ရှောက်
 ခြင်းငှါ၊ ဝေဒနသဇ္ဈောတိ၊ အကယ်မစွမ်းနိုင်အံ့၊ တတော၊ ထိုရူပါရုံစသည်မှ
 အဘိဇ္ဈာစသောပါဝကဗ္ဗကိုမစောင့်နိုင်သောကြောင့်၊ နံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 ကို၊ ပဉ္စဟိ၊ ငါးပါးကုန်သော၊ တေဟိသဇ္ဇေဟိ၊ ထိုရူပါရုံအစရှိသောခြောက်
 ပါးသော အာရုံတို့နှင့် တက္ခအာရမ္မထာပစ္စည်းတတ်ကုန်သောတရားတို့ဖြင့်၊
 ဒုက္ခံ၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲသံသရာ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်၊ အန္ဓေတိအ
 နုဂစ္ဆတိ၊ အတန်တလဲလဲလိုက်၏၊ ဧတံသရိရံနာမ၊ ဤကိုယ်မည်သည်ကား
 ပုဗ္ဗထောဟိတသမ္ပုဏ္ဏံ၊ ပြည်သွေးတို့ဖြင့်ပြည့်၏၊ ဗဟုသုကုထဝသဝစ၊ ထို
 တရားသလိတ်သည်းခြေ စသည်နှင့်တကွများသောမိုးထောက်စသည်တို့
 ဖြင့်ထည်း၊ ပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်၏၊ တံသရိရံ၊ ထိုကိုယ်ကို၊ နုရဗိရကတံ၊ ထိဗ္ဗသောဆ
 ရာလည်ပြုအပ်သော၊ ဝဂ္ဂံ၊ ပြေပြစ်သော၊ ဝိတ္တိတံ၊ ချိတ်ရေဖြင့်အပြေအပြစ်ပြု
 ခြင်းစသည်ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော၊ သရဂ္ဂံ၊ အတွင်း၌မစင်ဖြင့်ပြည့်သော
 ပန်းကောင်းကဲ့သို့၊ ဆဝိယတ္တမနောဟာရံ၊ အရေမျှ၌ နှလုံးမွေ့ထျော်ဘွယ်ရှိ
 သော၊ ဗာထဇနသဗ္ဗောဟံ၊ သူမိုက်တို့၏တွေဝေခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော၊
 ကဗျကံ၊ သဘောအားဖြင့်ငဲ့စသော ဆင်းရဲဖြင့်ပူပန်တတ်သောကြောင့်
 စပ်ခါးသော၊ မရုရသဒံ၊ ကြံဆသောအဖြစ်ဖြင့်အကြောင်းမရှိသည်ဖြစ်၍
 သာယာခြင်းမျှဖြင့်ကောင်းမြတ်သာယာအပ်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ပိယနိဗ
 န္ဓနံ၊ ချစ်အပ်သောအဖြစ်နှင့်စပ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသည်၊ ဤဒိသေသရိ
 ရေ၊ ဤသို့သဘောရှိသောကိုယ်၌၊ မရနာ၊ ပျားဖြင့်၊ ထိတ္တံ၊ ထိမ်းကျွံအပ်
 သော၊ ဥဇ္ဈိတ္တံ၊ အထက်၌ထပ်၍ထိမ်းကျွံအပ်သော၊ ခူရံ၊ ထက်စွာသောသင်
 ရန်းသွားကို၊ ထေဟကပုရိသောပိယ၊ လျက်သောယောကျ်ားကဲ့သို့၊ မကာဒု
 က္ခံ၊ ဤကိုယ်၌သာယာသော ထေဟကကြောင့်ကြီးစွာသောဆင်းရဲကို၊ ပစ္စ
 နုဘုပဿနံ၊ နှိပ်စက်သဖြင့်ခံစားရသတ္တံ သည်ကို၊ နာဝဗုဇ္ဈကိ၊ လူအပေါင်း
 တို့မထိကြ၊ ဣတ္ထိရူပေ၊ မိန့်မ၏အဆင်း၌ ထည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိဝေ။
 မိန့်မ၏ထိခြင်းပြုခြင်းရယ် ရှင်ခြင်းစသောအသံဟူသော အရသာ၌ထည်း
 ကောင်း၊ ဣတ္ထိဂန္ဓသုစ၊ မိန့်မတို့၏နံသာအလုံးစုံတို့၌ထည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိ
 ယာ၊ မိန့်မ၏ ဖောဋ္ဌဗ္ဗေစ၊ အဝတ်အာရုံနှင့်တကွသော ကိုယ်အစုတ္တံ၌ထည်း

ကောင်းသောရက္ခော၊ ဖြင်းစွာတစ်သော သူ့သား၊ ဝိဝိဓံ၊ အထူးထူးအပြား
 ပြားသောပစ္စုပ္ပန်၌သက်ခြင်းနှောင်ဖွဲ့ခြင်း သံသရာ၌ငါးပါးအပြားရှိသော
 နှောင်ဖွဲ့ခြင်းစသည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သော၊ ရဟန္တာ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဝိန္ဒတေ၊ ချစ်၊
 ဣတ္ထိယာ၊ မိန့်မိန့်၊ သဗ္ဗာနိ၊ ရူပါရုံစသောအကြွင်းမရှိသော အာရုံရှိကုန်သော
 တဏှာဟုဆိုအပ်သော အထျှင်တို့သည်၊ ပဉ္စပဉ္စသ၊ ယောက်ျား၏ငါးပါး
 ငါးပါးကုန်သောစွါရတို့၌၊ သန္ဓန္တိ၊ မပြတ်စီးယိုကုန်၏၊ ဝိရိယ ဝါ၊ အကုသိုလ်
 တို့ကိုပယ်ခြင်းငှါကုသိုလ်တရားတို့၏ပြည့်စုံခြင်းငှါအားထုတ်ခြင်းရှိသော
 ယောသပ္ပုရိသော၊ အကြင်သူတော်ကောင်းသည်၊ တေသံ၊ ထိုစက္ခုစသော
 ငါးပါးသောစွါရတို့၌ဖြစ်သော ရူပါရုံစသောငါးပါးသော အာရုံဖြစ်သောတ
 ဏှာတည်းဟူသောအထျှင်တို့ကို၊ အာဝရဏံ၊ သတိပညာကိုဖြစ်စေ၍ပိတ်
 ဆီးစောင့်ရှောက်ခြင်းကို၊ ကာတံ၊ ပြုခြင်းငှါ၊ သက္ကောဘိ၊ စွမ်းနှိုင်၏၊ သောပုဂ္ဂ
 လော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဣမတ္ထံ၊ လောကော၊ ဤလောက၌၊ အတ္ထဝါပညာရှိသော
 ဓမ္မဋ္ဌော၊ တရား၌တည်သော၊ သောဒက္ခော၊ ထိုတရား၌ ကောင်းစွာလိမ္မာ
 သော၊ သောဝိစက္ခတော၊ ထိုပစ္စုပ္ပန်သံသရာအကျိုး၌လိမ္မာသောသူသည်၊
 ကရေယျ၊ ဤသို့သောအရာတို့၌ကုသိုလ်မည်သည်ကိုပြုရာ၏၊ ရမမာနော
 ပိ၊ အိပ်ခြင်း၌မွေ့ထျှင်ငြားသော်လည်း၊ ဓမ္မတ္ထသဟိတံ၊ အကြောင်းအကျိုး
 နှင့်မကင်းသည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကိစ္စံ၊ ပြုအပ်သောကိစ္စသည်၊ ကရေ
 ယျ၊ မဖြစ်သေးသော စည်းစိမ်ကို ဖြစ်စေခြင်း ဖြစ်ပြီးသော စည်းစိမ်ကို
 စောင့်ရှောက်ခံစားခြင်းကိုပြုရာ၏၊ ဣမ၊ ဤကောက၌၊ သညတ္တံ၊ သိမ်မွေ့
 သောပစ္စုပ္ပန်အကျိုး သံသရာအကျိုး နှစ်ပါးကိုမည်၍ တည်သော၊ ကိစ္စံ၊
 ကိစ္စသည်၊ အဝေါသိဒတိ၊ အကယ်၍နှစ်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီး
 သောနည်းဖြင့်၊ နိရတ္ထကံ၊ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးသံသရာအကျိုး နှစ်ပါးမရှိသော၊
 ကိစ္စံ၊ ကိစ္စသည်၊ သစေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ ဝဇ္ဇေ၊ ဤသို့အကျိုး
 မရှိသောအမှုကို ကြည့်ရာ၏၊ တံ၊ ထိုအကျိုးမရှိသောကိစ္စကို၊ အပ္ပမက္ခော၊
 သက်နှင့်မကင်းသောနေခြင်းဖြင့်မမေ့မလျော့ထသော၊ ဝိစက္ခတော၊ ပညာ
 အဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော ပညာရှိသည်၊ နကတန္တိ၊ မပြုအပ်သောကိစ္စ
 ဟူ၍မည်တွာ၊ အောက်မှေ့၍၊ ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြည့်ရာ၏၊ အတ္ထေန၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ
 အကျိုးနှင့်၊ သညတ္တံ၊ စပ်လသော၊ ယဉ္ဇကိစ္စံ၊ အကြင်ကိစ္စကိုလည်းကောင်း၊
 ဓမ္မဂတာ၊ အလွန်သောကုသိုလ်ဓမ္မ၌တည်သောသမထဝိပဿနာနှင့်တကွ
 ဖြစ်သော၊ ယာစရတိ၊ အကြင်မွေ့ထျှင် ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊
 ရှိ၏၊ တံ၊ ထိုအကျိုးရှိသော ကိစ္စတရား၌ မွေ့ထျှင်ခြင်းကို၊ သမာဒါယ၊

ကောင်းစွာဆောင်ရွက်တတ်၍၊ ဝတ္တေထ၊ ကျင့်ကုန်ရာ၏။ သာ၊ ထိုတရား၌မွေ့
 လျော်ခြင်းသည်၊ ဥတ္တမာရတိ၊ မြတ်သော အကျိုးသို့ရောက်စေကတ်သော
 ကြောင့်မြတ်သောအကျိုးကိုဆောင်သည်မည်သည်၊ စေဟောတိ၊ အကယ်
 ၍ဖြစ်အံ့၊ ထံ၊ ထိုမြတ်သောအကျိုးကိုဆောင်တတ်သောတရားကို၊ သမာဒါ
 ယ၊ ဆောင်ရွက်တတ်၍၊ ဝတ္တေထ၊ ကျင့်ကုန်ရာ၏။ ဥပ္ပာဝစေတိ၊ အကြီးအထက်
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါယေတိ၊ နည်းတို့ဖြင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏၊ သန္တကံ၊ ဥပ္ပာ
 ကို၊ ဟင်္တံ၊ ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့် သူတပါးကိုသတ်၍လည်း
 ကောင်း၊ ဝမိတ္တာ၊ ကာမဟူသော အကြောင်းကြောင့် သူတပါးကိုပုတ်ခတ်
 ညှဉ်းဆဲ၍လည်းကောင်း၊ အထေ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ သောစယိတ္တာ၊ ထိုဥပ္ပာဂှင်
 တို့ကိုစိုးရိမ်စေ၍ လည်းကောင်း၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ အာယော
 စတိသဒ္ဓဟသာယော၊ တိုက်ခတ်ဖောက်ခြင်း အိမ်သို့တက်၍ နှိပ်စက်ခြင်း
 ပုတ်ခတ်ခြင်းအစရှိသောအထူးထူးအပြားပြားသောအကြောင်းတို့ဖြင့်အနှိုင်း
 အထက်နှိပ်စက်၍ယူခြင်းကို၊ ကရောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောဂုတ္တထေ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ အဘိဇိကိသတိ၊ သူတပါးတို့ဥပ္ပာကိုယူအံ့သော ဌါအလိုရှိ၏။ ယထာ၊
 အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဗလဝါ၊ ကိုယ်အားညွှန်အားနှစ်ပါးနှင့် ပြည့်
 စုံသောသစ်ရွှေသမားသည်၊ အာဇာတိယော၊ အားကြီးစွာသောတံသင်းဖြင့်၊ အာ
 ဇာဇာ၊ သစ်ပင်၌တည်သောတံသင်းကို၊ တစ္ဆန္တောကောဇန္တော၊ နှုတ်ထုတ်၊
 နိဟန္တယထာ၊ ထိုသစ်ပင်၌ရှိသောသစ်သားအကျည်ကို ထုတ်ဖောက်သို့၊
 တထာ၊ ထိုအတူ၊ ကုသလော၊ လိမ္မာသောရတနာသည်၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ မက္ခ၊ အ
 စရှိသောဣန္ဒြိယတို့ကို၊ နိဟန္တ၊ ကာမော၊ ထုတ်လိုသည်ရှိသော်၊ ဣန္ဒြိယေဟေ
 ဝ၊ ဝိပဿနာ တည်းဟူသော အားနှင့်ပြည့်စုံသော ဣန္ဒြိယဖြင့် သာလျှင်၊
 နိဟန္တိ၊ ထုတ်ကုန်ရာ၏။ သန္တံ၊ အကြီးအမှူး လက္ခဏာရှိသော သန္တိတရား
 သည်လည်းကောင်း၊ ဝိရိယံ၊ ခြိုးမြှောက် ထောက်ပံ့ခြင်း လက္ခဏာရှိသော
 ဝိရိယသည်လည်းကောင်း၊ သမာဓိဉ္စ၊ မပျံလွင့်ခြင်းလက္ခဏာရှိသောသမာဓိ
 သည်လည်းကောင်း၊ သတိ၊ အာရုံ၌ထင်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော သတိသည်
 လည်းကောင်း၊ ပညာဉ္စ၊ အပြားအားဖြင့် သိမြင်နိုင်ခြင်း-လက္ခဏာ ရှိသော
 ပညာသည်လည်းကောင်း၊ ဣမာနိဝိပဉ္စိန္ဒြိယာနိ၊ ဤမိရတ္တိကိုရင့်စေတတ်
 သောငါးပါးသောဣန္ဒြိယတို့ကိုလည်း၊ ဘာဝယံဘာပယန္တော၊ ပွားစေထုတ်။
 ပဉ္စပဉ္စတိ၊ ငါးပါးသောအာရုံငါးပါးသောစွါရ၌ဖြစ်ကုန်သောချစ်ခြင်းရမ်းခြင်း
 စသောကိလေသာတို့ကို၊ ဟင်္တံ၊ မဂ်ဖြင့်သတ်၍၊ ပြာဟ္မထော၊ မကောင်း
 မှုကိုအပပြုပြီးသောရဟန္တာသည်၊ အနိဇ္ဇော၊ ဆင်းရဲကင်းရာအနုပါဒ်သေ

သနိဗ္ဗာနခေတ်သို့၊ ယာတိ၊ ရောက်၏။ သောပုဂ္ဂထော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္ထဝါ၊ ဤလောက၌ ပညာလည်းရှိ၏။ သောပုဂ္ဂထော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဓမ္မဇ္ဈော၊ ကုသိုလ်တရား၌ တည်၏။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ အလုံးစုံအားဖြင့် အကြွင်းမရှိသော။ ဝါကျ၊ စကားတော်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အနုဿ၊ သန့်။ အဆုံးအမကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဗြဟ္မတော၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်း သေဝင်လျက်တည်၏။ သောနရော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတည်းဟူသော ယောကျ်ားသည်။ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ ဇေတိ၊ ပွားစေ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပါရာပရိယောထေရော၊ ပါရာပရိယထေရ်သည်။ ဣမဂါထာယော၊ ဤဂါထာဆိုသီကုံးအပ်သောတစ်ဆွဲကိုးဂါထာတို့ကို။ အဘာသိတ္ထံ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

ပါရာပရိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၅၀) အာတာပီ၊ ဝိမောက္ခတရားကိုရှာခြင်း၌အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိထသော၊ ဓမ္မံ၊ ဝိရတ္တိတရားကို၊ ဝိရတ္တံ၊ ဝတ၊ ကြာမြင့်သောကာလပတ်လုံးသည်။ အနုပိပိန္နဲယံ၊ အနုပိပိန္နဲယန္တော၊ အဘယ်သို့သဘောရှိသော တရားသည် ဝိမောက္ခမည်သနည်း အဘယ်သို့သျှင် ထိုဝိမောက္ခကိုရပါအံ့နည်းဟု အဘန်တလဲလဲရှာသော်လည်းကောင်း၊ သမဏဗြာဟ္မဏေ၊ ထိုသို့သော အယူရှိကုန်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ ပုစ္ဆံ၊ ပုစ္ဆန္တော၊ ဝိရတ္တိတရားကိုမေးသော်လည်းကောင်း၊ ဝိတ္တဿ၊ ပြုကတေ့ အဘန်တလဲလဲရှာသော သဘောရှိသောပိတံ၏။ သဓံ၊ ညီညွတ်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သောဝင်္ဂီဆင်းရဲတို့မှထွက်မြောက်ရာဖြစ်သော အရိယဓမ္မကို၊ နာယတ္ထံ၊ မရအပ်။ ဣမသ္မိံ၊ ထောကော၊ ဤထောက၌။ ပါရဂံ၊ တော၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်စေတတ်သော၊ သေဓမ္မာ၊ ထိုတရားကား၊ ကော၊ အဘယ်နည်း။ အမတော၊ ဝဓံ၊ နိဗ္ဗာန်၌ တည်သောဝိမောက္ခမဂ်ကို၊ ကော၊ အဘယ်သူသည်၊ ပါတ္တော၊ အပိတတော၊ ရအပ်သနည်း၊ ကဿ၊ အဘယ်ရဟန်းအဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဓမ္မံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော တရားကို၊ ပရိစ္ဆာမိ၊ ကျင့်ရအံ့နည်း၊ ပရမတ္ထဝိဇာနနံ၊ မဘောက်မပြန်ဖြစ်ခြင်းဖြင့်ဖြစ်ထေ့ရှိသော ပရမတ္ထဓမ္မ၌ သိခြင်းကို၊ ပဝေဒေန္တိ၊ ကြားကုန်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အနုဿ၊ ရန္တော၊ အောက်မှေသည်ရှိသော်၊ အန္တော၊ ဝက်ဂတော၊ မိစ္ဆာအယူဟုဆိုအပ်သော အတွင်း၌ ဖြစ်သောပိတံ၏ကောံခြင်းကိုလေသာ၏ကောကံခြင်းသည်။ အာထိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကိ၊ ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟု မူကား၊ အာဓိသံ၊ အစာနှင့်ရောသော သံဖြားချိတ်ကို၊ စာသံ၊ စာသန္တော၊ ခဲပျိုသော၊ မန္တော၊ ဝိယစ၊ ငါးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ မဟိန္ဒု၊ ပါသေ၊ သိကြားမင်း၏ ကျော့တွင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့ပ်သော၊ ဝေပစိတျာသုရောယ

ထာ၊ ဝေပဏိတ္တိအမည်ရှိသော အသုရိန်နတ်မင်းသည် အလိုရှိတိုင်း နေရခြင်း မရှိကြီးစွာသော ဆင်းရဲသို့ရောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝေပဏိတ္တိထာ၊ ထို အတူ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အာသိ၊ ရှေး၌ ကိလေသာဟူသော ကျော့ကွင်း ဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းရှိသည် ဖြစ်ဘူးပြီ၊ မဟာဒုက္ခပတ္တော၊ ထိုကိလေသာဟူသော ကျော့ကွင်းဖြင့် ဖွဲ့သည်ဖြစ်၍ အလိုရှိတိုင်း မနေရသဖြင့် ကြီးစွာသော ဆင်းရဲသို့ရောက်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အသ္မာသော ကပရိဒ္ဓဝါ၊ ဤသို့ စိုးရိမ်ခြင်းသို့ကြွေးခြင်းဟုဆိုအပ်သောဝန်ဆင်းရဲမှ၊ နံ၊ ထိုကိလေသာဟူ သောကျော့ကွင်းကို၊ နရုဗ္ဗာမိနမောစေတိ၊ မထွတ်စေသေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှ လောက်၊ အဗ္ဗ္ဗာမိ၊ ကိလေသာဟူသော အနှောင်အဖွဲ့သည် ငင်ဆွဲ၏၊ မေ၊ ငါ့အား၊ သောကော၊ သောကန္တိ၊ ဧတံကိလေသာပန္နံ၊ ဤကိလေသာတည်း ဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို၊ မုဗ္ဗိရုဗ္ဗန္တော၊ ထွတ်ဖြတ်လျက်၊ ကော၊ အဘယ် သူသည်၊ သမ္ဗောဓိ၊ ဝိမောက္ခမင်ကို၊ ဝေပဏိတ္တိထာ၊ ကြားပါလတ္တံ့နည်း၊ ကံ၊ အဘယ်မည်သော၊ ဒေဝေန္တံ၊ ဝိမောက္ခတရားကို ဟောတတ်သော၊ ပသာဂုံနံ၊ ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးခြင်းရှိသော ဝိမောက္ခတရားဖြစ်ခြင်းကို၊ ကံ၊ အဘယ်မည်သော၊ သမတံဝါ၊ ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ပြောဟုတ်ဝါ၊ ပု ဗ္ဗ္ဗားကိုလည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆိတွာ၊ မေး၍၊ ဇရာမဂ္ဂပဝါဟာနံ၊ ဒိုခြင်းသေ ခြင်းကိုပယ်တတ်သော၊ ကသာ၊ အဘယ်သူ၏၊ ဓမ္မံ၊ ဝိမောက္ခတရားကို၊ ပရိ န္ဓာမိ၊ ကျင့်ရအံ့နည်း၊ ဝိပိကိစ္ဆာ၊ လွန်လေပြီးသောကာလ၌ ငါသည်ဖြစ်ဘူး လေပြီလောဟု ဤသို့ အစရှိသောနည်းဖြင့် ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းကိုလည်း ကောင်း၊ ကင်္ခါ၊ ရှေးရှုယုံမှားခြင်းထက် ဝန်းကျင်မှ ယုံမှားခြင်း ရှိသော အ ခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သော ယုံမှားခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂန္တိတံ၊ ဖွဲ့အပ်သော၊ သာရုတ္တ ဗလသညတံ၊ လွန်သော လက္ခဏာရှိသော အစွမ်းသို့ရောက် သောချုတ်ချယ်ခြင်းနှင့် ဖြစ်သော၊ ကောပပ္ပတ္တမနတ္ထန္တံ၊ အမျက်ဖြင့်ပိတ်၏ ကြမ်းထန်းခက်ထန်းသော အဖြစ်သို့ရောက်သော၊ အသိဇပ္ပံပဒါရုဏံ၊ အလိုရှိ အပ်သော သာဘတ်စသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် တဏှာသည် သတ္တဝါတို့ပိတ်ကို ခွဲကုန်သကဲ့သို့ဖြစ်သော၊ တဏှာခနုသမုဋ္ဌာနံ၊ အဝေး၌ တဏှာသော သူအား လည်းပေါက်ထွင်းခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော တဏှာဟူသော လေးလျှင်ဖြစ် ကြောင်းရှိသော၊ ဧဝပန္နုရသာယုတံ၊ နှစ်ဆယ်သော ဝတ္ထုရှိသော ဝတ္ထု ယဒိဗ္ဗိဆယ်ပါးသော ဝတ္ထုရှိသော မိစ္ဆာ ဒိဗ္ဗိအားဖြင့် သုံးဆယ် အပြားရှိသော ဩရသိကံ၊ ရင်၌ဖွဲ့ခြင်းရှိသော၊ ဗါဠု၊ အားကြီးစွာသော မိစ္ဆာ ဒိဗ္ဗိဟူသော ပြောငုံသည်၊ ဘေတွာန၊ နှုတ်ကိုပေါက်ထွင်း၍၊ ယဒိတိဋ္ဌတံ၊ အကယ်၍

☞

တည်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုသို့တဏှာဟူသော
 ငြောင့်နှလုံးကိုပူး၍တည်သောဒိဋ္ဌိကို၊ ပဿ၊ သင်ရှုပါလော့၊ အနုဒိဋ္ဌိနံ၊
 ကြွင်းသောဒိဋ္ဌိတို့ကို၊ အပဟာနံ၊ အပဟာနကာရဏံ၊ မပယ်ရသေးခြင်း၏အ
 ကြောင်းကား၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်၊ နုပိဂစ္ဆ တိ၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိသည်သ
 နှာန်မှမကင်းသေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်၊ အပဟာတဗ္ဗမေဝ၊ သဿတဒိဋ္ဌိ
 စသည်တို့ကို မပယ်ရသေးသည် သာလျှင်တည်း၊ သင်္ကပ္ပပရတေဇိတံ၊ ပိ
 ဣ ဘိကင်္ဂါဖြင့်ပေးသော သူ့ရှိခြင်းအားထုတ်ခြင်းရှိသောသူကို၊ တေန၊
 ထိုပိဣ ဘိကင်္ဂါတည်းဟူသောငြောင့်သည်၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ နှလုံးကိုပူးသည်ဖြစ်၍၊ ဝေ
 ဝေမိ၊ ထုန်ထုပ်၏၊ ကိံ ဝိယ၊ အသတ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ မာရုတေရိတံ၊
 လေသည်ထုပ်ရှားအပ်သည်ဖြစ်၍အညွှာမှလွတ်သော၊ ပတ္တံဇူဝ၊ သစ်ရှက်
 ကဲ့သို့တည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ အဏ္ဏတ္တံ၊ ကိုယ်၌၊ သရဋ္ဌာယ၊ ဖြစ်သော၊ မာမကံမာမ
 ကော၊ မြတ်နိုးအပ်သော၊ ခာဖဿာယတံနိကော၊ စက္ခုသံဖဿ စသော
 ခြောက်ပါးသောဖဿကြောင့်ဖြစ်သော၊ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်
 စွာ၊ ပစ္စတိဗုဒ္ဓတိ၊ တဏှာဟူသောဒီးဖြင့်ထောင်၏၊ ယထာကိံ၊ အတတ်သို့
 နည်းဟူမူကား၊ အဂ္ဂိ၊ ဒီးသည်၊ သနဿယဒါဟကော၊ မိမိရှိရာကိုလေောင်
 သည်ရှိသော်၊ တထေဝ၊ ထိုရှိရာကိုသာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓတိယထော၊ လောင်သကဲ့
 သို့၊ သောတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်၊ တံယေဝအတ္တဘာဝံ၊ ထိုမြတ်နိုးအပ်
 သောငါ၏ကိုယ်ကို သာလျှင်၊ ဇူဟန္တော၊ လောင်သည်ရှိသော်၊ ယတ္ထ၊ အ
 ကြင်ကိုယ်၌၊ ဥပ္ပန္နော၊ ဖြစ်၏၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုဖြစ်မြဲသောကိုယ်၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗ
 ဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ သရတိပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တောကိစ္ဆံ၊ ထိုသို့သဘောရှိ
 သောဝိစိကိစ္ဆာနှင့်ယှဉ် သဖြင့် ကုစားအပ်သော၊ တံ၊ ထိုပိဣ ဘိကင်္ဂါတည်းဟူ
 သောငြောင့်ကိုကုစားတတ်သောသူကို၊ နပဿာမိ၊ မမြင်း၊ ယော၊ အကြင်သူ
 သည်၊ နာနာရဇ္ဇေန၊ အထူးထူးသောကြိုးနှင့်တူသောငြောင့်တံသင်းဖြင့်၊ ပဝေ
 သေတွာ၊ သွင်း၍၊ သတ္ထေန၊ ဓားဖြင့်၊ ကန္တိတွာန၊ လှီး၍၊ အညောန၊ တပါးသော
 မန္တရားကိုမန်းခြင်းထုံ လဖြင့်၊ ဥဒ္ဓရန္တောပိယ၊ ထုတ်သကဲ့သို့၊ ဝိစိကိစ္ဆိတံ၊
 ယုံမှားအပ်သည်ကိုဆိုအပ်သော၊ ဧတံသတ္တံ၊ ထိုငြောင့်ကို၊ တိကိစ္ဆိထုံ၊ ကု
 စားခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မတတ်နိုင်၊ ဧတံ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဟူသောငြောင့်ကိုလေသာ
 ဟူသောငြောင့်ကို၊ ဝိယက္ကော၊ ဆေးသမားနှင့်တူသောထူးအစရှိသော
 သူသည်၊ ဥဒ္ဓရေယျဥဒ္ဓရိထုံသက္ကု၊ ဧဝယျ၊ နှုတ်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်ချေ၊
 မေ၊ ငါ့အား၊ အသတ္ထော၊ ဓားလက်နက်မှ ကင်းသည်လည်း ဖြစ်ထသော၊
 အဝဏော၊ အမာမှကင်းထသော၊ အဗ္ဘန္တရ၊ နှလုံးခွန်သားကိုရှိ၍တည်

စေသော၊ ယံသလ္လံ၊ အံကြင်ကိလေသာ တည်းဟူသောသြောင့်ကို၊ ပဿ၊
 ရှုသော၊ သဗ္ဗဂတ္တနိ၊ အလုံးစုံသောကိုယ်တို့ကို၊ အဟိံသံအပိဟိံသန္တေ
 န၊ မနှိပ်စက် စေသဖြင့်၊ ကော၊ အဘယ်မည်သော သူသည်၊ မေ၊ ငါ၏၊
 ဇေတံသလ္လံ၊ ထိုကိလေသာတည်းဟူသောသြောင့်ကို၊ ဥဒ္ဓရိဿတိ၊ နှုတ်နိုင်
 လတ္တံ့နည်း၊ ဝေဗ္ဗပတိ၊ တရားတည်းဟူသောအကြောင်းရှိသော၊ သော
 သေဋ္ဌော၊ ထိုမြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိသဒေါသပဝါဟကော၊ အဆိပ်နှင့်
 တူသောငါ၏ ဒေါသရာဂစသော ကိလေသာကို ဖြတ်တတ်သည်၊ တ
 ဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ကောနုခေါ၊ အဘယ်သို့သော သူသည်၊
 ဂန္တိရေ၊ အလွန်နက်စွာသောသံသရာဟူသော ဩစန္ဒိ၊ ပတိလသေ၊ ကျ
 သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အာသာသေန္တော၊ မကြောက်လင့်ဟု သက်သာရာ
 ကိုပေးထွက်၊ ထလံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသော ကြည်းထက်သို့၊ ပါဏိံ၊ ရောက်စေ
 တတ်သောအရိယမဂ်ဟူသောထက်ကို၊ ဒဿယေ၊ ဤထက်ကိုတွဲသော
 ဟုပြောပါအံ့နည်း၊ ဝရဟဒေဟမတ္ထိံ၊ ကြီးစွာသော သံသရာဟူသော
 အိုင်၌၊ ဩဂါဋ္ဌော၊ ဥက္ခောင်းနှင့်ထက္ခနစ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်သက်ဝင်ထူးဟ်
 တည်သောငါသည်၊ အာဟရိယေ၊ ပယ်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်၊ ရဇံ၊ ထုတ်နိုင်ခဲ့
 သောရာဂစသော မြူထည်းကောင်း၊ မာယာ၊ အပြစ်ကို ဖုံးထွင်းခြင်းထက္ခ
 ဏာရှိသောလောဘဟုဆိုအပ်သော မာယာသည်လည်းကောင်း၊ ဥဿု
 ဟု၊ သူတပါးစည်းစိမ်ကိုပြုစုခြင်း ထက္ခဏာရှိသော ဣဿာတရားသည်
 လည်းကောင်း၊ သာရန္တံ၊ ချွတ်ချယ်ခြင်းထက္ခဏာရှိသော သာရသာရန္တံ
 သည်လည်းကောင်း၊ ဝိတံ၊ စိတ်၏ပျင်းခြင်းထက္ခဏာရှိသောဝိနုသည်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိဒ္ဓံ၊ ကိုယ်၏ ပျင်းခြင်းထက္ခဏာရှိသော ဝိဒ္ဓသည်လည်းကောင်း၊
 ဣမေ၊ ဤအထူးသိုက်တရားတို့သည်၊ ပတ္ထရေ၊ ငါ၏ကိုယ်၌ဖြစ်ကုန်၏၊ ဥဒ္ဓစ္စ
 မေစာထနိတံ၊ မငြိမ်သက်ခြင်းသဘောရှိသောဥဒ္ဓစ္စတည်းဟူသော ရိပ်စား
 ကြီးကျခြင်းလည်းရှိထသော၊ သံယောဇနဝလာဟကံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိ
 သောသံယောဇနဟုဆိုအပ်သောရိပ်စားတိမ်လည်းရှိထသော၊ ဝါဟာ၊ ကြီး
 စွာသာရေးအိုင်နှင့်တူကုန်သော၊ ရာဂနိသပိတာ၊ ရာဂကိုမြှင့်တင်သော၊ သံ
 ကပ္ပါစ၊ မိစ္ဆာသံကပ္ပတို့ သည်လည်းကောင်း၊ ကုန္ဒိဋ္ဌံ၊ အသုဘကို သုတစ
 သည်ဖြင့်ယူသောမကောင်းသော အယူရှိသောငါကို၊ ဝဟန္တိ၊ အပေါ်ဟု
 သောသရဒ္ဓရာသို့ရည်ထွက်ငင်ကုန်၏၊ သေဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသောစွာရရှိဖြစ်
 သောခပ်သိမ်းသောစွာပါရုံအစရှိသောအခွံတို့၌၊ သောတာ၊ ယိုစီးတတ်ကုန်
 သောတဏှာသောတ နိဗ္ဗိသောတစသော ငါးပါးသော တဏှာအယဉ်တို့

သည်၊ သဝန္တိ၊ ရူပါရုံစသော ခပ်ထိမ်းသော စည်းဝိပ်ချမ်းသာတို့မှ စီးယို
 တတ်ကုန်၏။ လတာ၊ ရစ်တတ်ဖွဲ့ချည်တတ်သောကြောင့် နွယ်နှင့်တူသော
 တဏှာသည်၊ ဥန္တိန္ဒြ၊ ခြောက်ပါးသောစွါရတို့မှပေါက်ခဲ့၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ ရူပါရုံစ
 သော အာရုံတို့၌ တည်၏။ တောသောတော၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသော ငါ၏
 သန္တာန်၌ စီးယိုတတ်သော အရည်တို့ကို၊ ကော၊ အဘယ်သို့သတောရှိသော
 မင်တံတားကို ဖွဲ့တတ်သော ယောကျ်ားထူးသည်။ နိဝါရေယျ၊ မြစ်ပါအံ့
 နည်း၊ တံလေတံ၊ ထိုတဏှာတည်းဟူသော နွယ်ကို၊ ကော၊ အဘယ်သို့သ
 တောရှိသော ယောကျ်ားထူးသည်။ ဆိန္ဒုတိဆေန္ဒိဿတိ၊ မင်တည်းဟူ
 သော သားသန်ထွက်ဖြင့်ဖြတ်ထုတ် နည်း။ ဩန္ဒုန္တေ၊ အရှင်ထုရား၊ ဝေဝံ၊
 ထိုတဏှာတည်းဟူသော အယဉ်တို့ကို တားမြစ်တတ်သော တံတားကို၊ က
 ရောထ၊ ပြုတော်မူကုန်သော၊ သောတာနံ၊ တဏှာတည်းဟူသော အယဉ်ကို၊
 သန္တိဝရဏဉ္စ၊ ကောင်းစွာတားမြစ်ခြင်းကိုလည်း။ ကရောထ၊ ပြုတော်မူကုန်
 သော၊ တော၊ သင်၏၊ မနောမယော၊ စိတ်၌ဖြစ်သော၊ သောတော၊ တဏှာတည်း
 ဟူသော အထွဉ်ကို၊ နုန္တိဝါရကော၊ မြစ်နှိုင်းခဲ၏။ ကိပိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့
 နည်းဟူမူ ကား၊ ဥဒကသောတော၊ ရေအယဉ်သည်။ ဝဗန္တေ၊ ပွားသည်ရှိ
 သော်၊ ရုက္ခံ၊ ကမ်းနား၌ တည်သော သစ်ပင်ကို၊ ဝိနာသေတိယထာ၊ လည်း
 စေထွက်ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့လည်းကောင်း။ မာယု၊ ပြင်းစွာသောလေသည်။
 ဝေကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်။ သဟသာ၊ အဆောတလျှင်။ ရုက္ခံ၊ အားနည်း
 သော သစ်ပင်ကို၊ ဝိနာသေတိယထာ၊ လည်းစေထွက် ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့
 လည်းကောင်း။ ဇေံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်။ ဇေတဿ၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊
 ငါ့အား။ အပါရာ၊ ဤမှာတက်ကမ်းမှ၊ ဘယာ၊ သံသရာဝင်ဆင်းရဲဟုဆိုအပ်
 သောတေးရှိရာမှ၊ ကထံနုခေါ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ရန္တေယျံ၊ ထွတ်ရပါအံ့နည်း
 ဣတိ၊ ဤသို့ပါရုံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဇေကော၊ ရှာတတ်သော၊ တာတော၊ ထုနတ်တို့
 ၏ကိုးကွယ်ရာဖြစ်ထော်မူသော၊ ပညာရဇော၊ ပညာတည်းဟူသောထက်
 နက်ရှိထော်မူသော၊ သတ္တဝါ၊ ထုနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ ဣတိသံစာ
 နိသေဝိဝေဇာ၊ အဂ္ဂသာဝကမဟာသာဝကဟုဆိုအပ်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်
 အပေါင်းတို့၏ ဖြစ်ရာ ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာထုရားသည်။ သုကတံ၊
 ကောင်းစွာပြုအပ်သော၊ သုန္ဒုညစ်ညူးခြင်း ကိလေသာတို့မှ စင်ကြယ်ထ
 သော၊ ဓမ္မသာရမယံ၊ သဒ္ဓါပညာစသော တရားအနှစ်ဖြင့်ပြီးသော၊ ဇဉ္ဇံ၊ ထုနတ်
 ထွတ်ခြင်းမရှိနိုင်ခန့်သော၊ သောပါနံ၊ ဝိပဿနာဟုဆိုအပ်သော စောင်းတန်း
 ထွေးခါးကို၊ လုတ္တမာနဿ၊ ကြီးစွာသော ဩစာဖြင့် မျှောသော ငါ့အားပါဒါ

ထိ၊ တက်လောဟုပေးတော်မူ၏။ မာတာယိတိစ၊ မကြောက်လင့်ဟူသော
 စကားကိုလည်း၊ အမြစ်၊ သက်သာရာကိုပေးသောအားဖြင့်ဆိုတော်မူ၏။ ၊
 သတိပဋ္ဌာနပါသော၊ လေးပါးအပြားရှိသော သတိပဋ္ဌာနဟုဆိုအပ်သော
 ဗြာသာန်ထက်သို့၊ အာရုံပညာ၊ တက်တော်မူ၍၊ ပစ္စဝေက္ခိသံ၊ သစ္စာလေးပါး
 တရားကိုမဂ်ဥာသိဖြင့်သိတော်မူ၏။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌၊ သက္ကာယာဘိရထံ၊
 ဤသည်ကားငါ၏ကိုယ်တည်းဟုသက္ကာယဒိဋ္ဌိ၌မွေ့လျော်သော၊ ပဇံ၊ သတ္တ
 ဝါကို၊ ဝေတန၊ ထို သက္ကာယဒိဋ္ဌိဖြင့်၊ ပရိကပ္ပိတံ၊ ကြံဆအပ်သော၊ ယံတံအပ္ပန္နာ
 နံ၊ အကြင်ကိုယ်ကို၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ အမညိသံ၊ အနှစ်မရှိသောအားဖြင့်အောက်
 ခေပြီ။ ၊ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌လည်း၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ အဒ္ဓက္ခိံ၊ ပညာ
 မျက်စိဖြင့်မြင်ပြီ၊ နာဝါယ၊ အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော၊ တေထက်သို့၊
 အဘိဇ္ဈဟနံ၊ တက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်သောပိပဿနာမဂ်ကို၊
 ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဒ္ဓက္ခိံ၊ မြင်ပြီ။ တတော၊ ထိုအခါမှစ၍၊ တံတိတ္ထိယ
 ဇနဉ္စ၊ ထိုဒိဋ္ဌိဟူသောလူအပေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တာနဉ္စ၊ မိမိကိုယ်ကို
 လည်းကောင်း၊ အနဗိဋ္ဌာယ၊ စိတ်၌မထားမူ၍၊ တိတ္ထံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုဆိုအပ်သော
 ကြီးစွာသောကောင်း၏စိတ်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဥတ္တမံ၊ အရိယမဂ်ဖြင့်မြင်
 အပ်သောအလုံးစုံသော ကုသိုလ်တရားထက် လွန်မြတ်သော တရားကို၊
 အဒ္ဓက္ခိံ၊ မြင်ပြီ။ ၊ အတ္တဝေရဋ္ဌာနံ၊ ငါ၏ကိုယ်ဟူ၍ရအပ်သောအတ္တဘော
 ဌိဖြစ်သော၊ ဘာဝနေတ္ထိပသာပိထံ၊ ဘဝတဏှာသည် ဖြစ်စေအပ်သော၊
 သလ္လံ၊ ထဏှာတည်းဟူသောပြောင့်ကို၊ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ ဧတေသံ
 ထိုဘဝတဏှာ၊ စသည်တို့၏၊ အပ္ပဝတ္တာယ၊ မဖြစ်စိတ်သောငှါ၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်
 သော၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယမဂ်ကို၊ ဒေသေထိပကာသေထိ၊ ပြတော်မူ၏။ ၊ ဗိစာ
 မုတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသော နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ အနုသယိတံ၊ သန္တာန်၌ အဘန်
 တလဲလဲကိန်းသော၊ ဗိရမုတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောနေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ပတိဋ္ဌိတံ၊
 သန္တာန်ထက်၌ထည်သော၊ ဂန္ထံ၊ အဘိဇ္ဈာစသောဂန္ထကိုလည်းကောင်း၊
 ဝိသဒေါသံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော အစိတ်ကို လည်းကောင်း၊ ပဝါ
 ဟနော၊ မဂ်ဖြင့် ဆေးလျော်ပြီးသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ၊ ငါ
 အား၊ ပနုဒိ၊ စွန့်စေတော်မူပြီ။ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တေထကာနိထေရော၊ တေထ
 ကာနိထေရ်သည်၊ ဣမာဝိသထိဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီလုံးအပ်သောနှစ်
 ဆယ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ၊

တေထကာနိထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၂၅၁) အာရသော၊ ဝါရှင်တို့၊ မိတ္တကတံ၊ အဝတ်တန်ဆာပန်းအခင်း
 အစရှိသည်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်စွာပြုအပ်သော၊ အရုကာယံ၊ ကိုးပါးသောအ
 ဝတ်တို့မှမိမိသောမစင်အလုံးစုံသောအနာဝဖြစ်၍ဖြစ်သော ကိုယ်ဟုဆိုအပ်
 သော၊ သရသိတံ၊ အရိုးအပေါင်းတို့၏ရဝေးရာဖြစ်သော၊ အတုရံ၊ အမြဲ
 ကျွင်းနာခြင်းရှိသော၊ ဗဟုသကံပွံ၊ လူရိုက်သည်မဟုတ်သည်ဆိုတင်၍များ
 စွာကြံအပ်သော၊ ဗိမ္ဗံ၊ အနိဗ္ဗာန်အမြင့်အစရှိသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့် တန်
 ဆာဆင်အပ်သောအတ္တထောကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ယဿ၊ အကြင်ကိုယ်အား
 ရပ်၊ မြဲသောသဘောရှိသည်ထည်းကောင်း၊ ဋ္ဌိတိ၊ မြဲမြံစွာတည်ကြည်သော
 သဘောသည်ထည်းကောင်း၊ နုတ္တိ၊ မရှိ၊ မိတ္တကတံ၊ အဝတ်တန်ဆာပန်းအ
 ခင်းစသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်စွာပြုအပ်သော၊ မဏိနာကုဗ္ဗုထေနုပ၊ ပတ္တ
 မြားနားခောင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပ္ပိတစေနုပ၊ ပိုသောအရေဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဩနုဗ္ဗံ၊ မြှေးအပ်ခွဲအပ်သော၊ ချပ်၊ ဤကိုယ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ အယံ
 ကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဝတ္ထေဟိ၊ ပုဆိုးအဝတ်တို့နှင့်၊ သဟ၊ တကွဖူး
 ထွမ်းမှ၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ အထတ္တကကတော၊ မျက်ရည်ဖြင့်ကောင်း
 စွာဆိုးအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်
 ၏၊ မုခတ္ထရုကမက္ခိတံ၊ မျက်နှာချေမှုန်ဖြင့်ထိမ်းအပ်တန်ဆာဆင်အပ်သော်
 သာလျှင်၊ ရခံ၊ မျက်နှာသည်၊ သောဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ အယံကာယော၊ ဤကို
 သည်၊ ဗာယဿ၊ မိုက်စွာသောပုထုဇဉ်အား၊ မောဟာယ၊ မိတ်ကိုရိုက်စေ
 ခြင်းငှါ၊ အထံ၊ စွမ်းနှိုင်း၏၊ ပါရဂဝေထိနော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာဖွေထေ့ရှိသောသူ
 ထော်ကောင်းအား၊ နောအထံ၊ မစွမ်းနှိုင်း၊ အဋ္ဌာပဒကတော၊ ရှစ်ခုသောအခြင်း
 အရာရှိသောပြီးဖြင့်ပြီးအပ်စီရင်အပ်ပြီးစေအပ်သောအတို့ရှိသော်သာလျှင်၊
 ကောယာ၊ ဆံတို့သည်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ အဇ္ဇနမက္ခိတာ၊
 မျက်ရေးကွင်းခြင်း စသည်ဖြင့်တန်ဆာဆင်အပ်သော်သာလျှင်၊ နေတ္တာ၊
 မျက်စိတို့သည်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်
 သည်၊ ဗာယဿ၊ ပုထုဇဉ်ရိုက်အား၊ မောဟာယ၊ မိတ်ကိုရိုက်စေခြင်းငှါ၊
 အထံ၊ စွမ်းနှိုင်း၏၊ ပါရဂဝေထိနော၊ ဝရ်ကင်းခြင်းကိုရှာထေ့ရှိသောသူအား၊
 နောအထံ၊ မစွမ်းနှိုင်း၊ အဇ္ဇနိဝနဝါ၊ အသစ်အသစ်သောမျက်ရေးကွင်း
 ခြင်းရှိသော၊ မိတ္တာ၊ ဆန်းကြယ်သော၊ အထကံတော၊ ဥက္ခေခင်းတန်ဆာစ
 သည်ဖြင့်တန်ဆာ ဆင်အပ်သော၊ အယံပုတ်ကာယော၊ ဤအကောင်ပုတ်
 သည်၊ ဗာယဿ၊ ပုထုဇဉ်ရိုက်အား၊ မောဟာယ၊ မိတ်ကိုရိုက်စေခြင်းငှါ၊ အ
 ထံ၊ စွမ်းနှိုင်း၏၊ ပါရဂဝေထိနော၊ ဝရ်ကင်းခြင်းကိုရှာထေ့ရှိသောသူအား၊

နေအလံ၊ မစွမ်းနိုင်၊ မိဂဂေါ၊ မုတ်ဆိုးသည်၊ ပါသံ၊ တုတ်ထွဲ ကန်ပိုက်
 စသော ကျော့ကွင်းကို၊ ဩဒဟိ၊ ထောင်၏၊ ဝါကုရုံ၊ ကျော့ကွင်းကို၊ မိဂဂေါ၊
 သမင်သည်၊ နာသာခါနာသံစာရွေ့တိ၊ မတိုးမရွေ့၊ နိဝါပံ၊ သမင်တို့၏အစောအ
 ထို့ငှါပစ်ချအပ်သော မြက်စသော အစောကို၊ ဘုတော၊ စား၍၊ မိဂဗန္ဓကော၊ မုတ်
 ဆိုးသည်၊ ကန္တုန္တေ၊ မြည်တမ်းစဉ်၊ မိဂဂေါ၊ သမင်သည်၊ ဂစ္ဆာမိဂစ္ဆ တိ၊ ထို
 မုတ်ဆိုးကို ထုညှပ်ပတ်၍ သွား၏၊ မိဂဂါဝ သာ၊ မုတ်ဆိုး၏၊ ပါသာ၊ ထောင်
 သော ကျော့ကွင်းကို၊ ဘို၊ ဘို၊ ဆီနှုတ်ဆီနှုတ်တွာ၊ ဖြတ်၍၊ ဝါကုရုံ၊ ထောင်သော တုတ်
 ထွဲ ကန်ပိုက်ကွန်ကို၊ အနာ သခါ အနုစာရွေ့န္တော၊ မထိပိုက်မူ၍၊ မိဂဂေါ၊ သမင်
 သည်၊ နိဝါပံ၊ သမင်တို့စားစိတ်သော ငှါထားသော အစောကို၊ ဘုတော၊ စား၍၊
 မိဂဗန္ဓကော၊ မုတ်ဆိုးသည်၊ သောစန္တေပိရဝန္တေ၊ ဤသမင်သည်ငါ့ကို
 ထုညှပ်ပတ်သေစွာ ဖြည့်တမ်းစဉ်၊ ဂစ္ဆာမိဂစ္ဆ တိ၊ သွား၏၊ မဟာရာဇ၊ မြတ်
 သောမင်းကြီးအဟံ၊ ငါသည်၊ ဣမတ္ထိ၊ ထောကော၊ ဤထောကန္တံ၊ သဗောဓိ၊ ဥစ္စာ
 နှင့်တကွ ဖြစ်ကုန်သော၊ မနုဿော၊ ကြွယ်ဝသော သူတို့ကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏၊
 တေပန၊ ထိုလူတို့သည် ကား၊ ပိတ္တံ၊ ဥစ္စာကို၊ သဒ္ဓါလဘိတွာ၊ မကုန်လျက်၊
 မေဟာ၊ ကမ္မဿကာ တပညာမရှိသော ကြောင့်၊ နဒန္တိ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာပြည့်
 စုံပါလျက် ရဟန်ပုဂ္ဂိုလ်များ စသော တရံတယောကံသော သူအား မပေးမလှူ
 ခါနိုးကုန်လေ့ရှိ၊ မုဆိုးတို့သည်၊ ဘိယျော၊ အလွန်၊ ကာမေ၊ ရမြဲတိုင်းသော
 ကာမဂုဏ်ထက်လွန်သော ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အဘိပတ္တယန္တော၊ တောင်တ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မိဂဂေါ သားတို့ကို၊ ဟတ္တံ၊ သတ်၍၊ ဝနံ၊ ဥစ္စာကို၊ သဒ္ဓိစယံ၊
 စာည်းပူးခြင်းကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ရာဇော၊ မင်းသည်၊ ပဿသ္မာ၊ သူထပါး
 ကိုနှိပ်စက်၍၊ ပထဝီ၊ မိမိ၏အနှုတ်သို့လိုက်သော မြေကို၊ ဝိဇေတွာ အဘိဝိ
 ဇိယ၊ အနိုင်အထက်ပြုသဖြင့် အောင်၍၊ အာဝသန္တော၊ ရွတ်သန်းလျက်၊ ဘာ
 ဝရန္တံ၊ သရဗ္ဗရာအဆုံးရှိသော၊ မဟံ၊ မြေကြီးကို၊ အာဝသန္တော၊ စိုးရင်သ
 ဖြင့်နေလျက်၊ သရဗ္ဗဿ၊ အကြွင်းမရှိသော သရဗ္ဗရ၏၊ ဩရုံ၊ ဤဘက်အတို
 ကို၊ လဘိတွာပိ၊ ရသော်လည်း၊ အတိတ္တရူပေါ၊ မရောက်ရသေးသော သ
 ဘောရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမုဒ္ဓဿ၊ သရဗ္ဗရာ၏၊ ပါရံ၊ ထိုမှဘက်၌ ဖြစ်သော
 ကျွန်းအထူးကို၊ ပတ္တယေထ၊ တောင်တရာ၏၊ ရာဇောစ၊ မင်းသည်ထည်း
 ကောင်း၊ အညော၊ မင်းမှထပါးကုန်သော၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော၊ မနုဿာစ၊
 လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ အဘိတတဏှာ၊ မကင်းသေးသော တဏှာရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ မရတံ၊ သေခြင်းသို့၊ ဥပေန္တိ၊ ကပ်ရကုန်၏၊ တေ၊ ထိုမင်းမှထပါး
 သောလူတို့သည်၊ ဥနာပ၊ ယုတ်ကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟုတွာန၊ ဖြစ်ကုန်၍၊

ဧဝံ၊ ဤလူ၏ ဂမိယံကို၊ ဧဟန္တိ၊ စွန့်ရကုန်၏။ ဧတ္ထေသောကမ္ပိ၊ ဤထေသကန္တိ၊
 တဏှာဝိပ္ပန္နာနံ၊ တဏှာသညာပျက်ဆီးအပ်ကုန်သောသူတို့အား၊ ကာမေဟိ၊
 ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိလေသာကာမဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ တိတ္ထိ၊ ရောက်ရဲခြင်းသည်၊
 နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ တေ၊ ထိုရာဂမကင်းသေးသော မင်းနှင့်တကွကုန်သောသူတို့
 သညာနံညာတိ၊ ထိုအထွေအမျိုးကို၊ ပရိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို၊ ပကိရိယ
 ကြံကုန်ထွက်၊ ကန္တန္တိ၊ သေထေသောသူကိုရည်၍ တို့သူ၏ဂုဏ်ကိုကြား
 ကုန်ထွက်ငိုခြင်းကိုပြုကုန်၏။ နော၊ ငါတို့၏၊ ဥာထယော၊ ဆွေမျိုးတို့သည်၊
 အမရာ၊ မသေကုန်သည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ထေကုန်မူကား၊ အဟောဝတေ၊ ကြော်
 ကောင်းထေစွာနံ၊ ထိုသေထေသောသူ၏ အသေကောင်ကို၊ ဝတ္ထေန၊ ဝုဆိုး
 ဖြင့်၊ ပါရုတံ၊ ရုံအပ်သည်ကိုပြု၍၊ နိဟရိတွာ၊ အိပ်ငှထုတ်၍၊ ဝိတံ၊ ထင်းပုံ
 ထက်သို့၊ သမောဒယ၊ တင်၍၊ တတော၊ ထိုသို့တင်ပြီးသည်နောင်မှ၊ ဧဟ
 န္တိ၊ မီးတိုက်၍ပစ်ကုန်၏။ သော၊ ထိုသူသေသည်၊ သုထေဟိ၊ တရူးဝါးတို့ဖြင့်
 တုန္တမာနော၊ ထိုးထွက်၊ ဝုပ္ပတိ၊ မီးတိုက်၏။ ဧတေနဝတ္ထေန၊ ဤကိုယ်ဖြင့်၊
 တောဂေ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဝစ္ဆန္တိ၊ သွားရကုန်၏။
 ဝိယျမာနဿ၊ သေသောသူအား၊ ပေစ္စ၊ တမလွန်ဘဝန္တိ၊ ညာတိစ၊ ဆွေမျိုးမိ
 ဘတို့သည်လည်းကောင်း၊ မိတ္တာစ၊ ချစ်ကြွမ်းဝင်သောသူတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ အထဝါ၊ ထိုမှတစ်ပါး၊ သဟာယစ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲ၌အတူတကွ
 ဖြစ်ကုန်သောသူငယ်ချင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ တာဏာ၊ စောင့်ရှောက်
 ခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သည်၊ နဘဝန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ တဿ၊ ထိုသူသေ၏၊ ဒါယာ
 ဒကာ၊ အမွေခံတို့သည်၊ ခနံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဟရန္တိ၊ လိမ်းဆည်းယူထေကုန်၏။ သ
 ဣောပန၊ သေသောသတ္တဝါမူကား၊ ယေနယထာကမ္ပံ၊ မိမိပြုသောကုသိုလ်
 အကုသိုလ်ကံအားလျော်စွာ၊ ဝစ္ဆ တိ၊ ထိုထိုသောဘဝသို့ သွားရ၏။ ဝိယျ
 မာနံ၊ သေသောသူကို၊ ခနံ၊ ဥစ္စာနှင့်စပ်သော၊ ကိပ္ပိ၊ အလုံးစုံသောဝတ္ထုသည်၊
 နအန္ဓေတိ၊ အစဉ်နောက်သို့မလိုက်၊ ဝုတ္တာစ၊ သားသွီးတို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဒါရာစ၊ မဟာသညာလည်းကောင်း၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌နေသော၊ ဇနဉ္စ
 လူအပေါင်းသည်လည်းကောင်း၊ န အန္ဓေတိ၊ အစဉ်နောက်သို့မလိုက်၊
 ခနေန၊ ဥစ္စာဟူသောတစ်စုံတစ်ခုဖြင့်၊ ဒိဗမာယံ၊ အသက်ရှည်ခြင်းကို၊ နထ
 တတေ၊ မရ၊ ဝိတ္ထေန၊ ဥစ္စာတစ်စုံတစ်ခုဖြင့်၊ ဇရံ၊ အိုခြင်းကို၊ နတပိဝိဟန္တိ၊
 မပျောက်မထားနိုင်ကုန်၊ ဟိသစ္စံ၊ ရှန်၏။ ဣမေသံသတ္တာနံ၊ ဤသတ္တဝါတို့၏၊
 နံဇိဝိတံ၊ ထိုအသက်ရှည်ခြင်းကို၊ အပွံအပွံဣတိ၊ တို့သောကာယရှိသော
 ကြောင့်နည်း၏ဟူ၍၊ ဝိရာ၊ မြမြံသောသမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသော ပညာရှိတို့

သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ထံဇိဝိတ်၊ ထိုအသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ အဝသထံ
 အမြဲမရှိ၊ ဝိပရိကာမဓမ္မံ၊ ပြုကာတေ၊ မှတောက်ပြန်သောသဘောရှိ၏၊ အနာစ၊
 တြွယ်ဝသော သူတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒလိဒ္ဓါစ၊ သူဆင်းရဲ တို့သည်
 ထည်းကောင်း၊ ဖဿံ၊ အလိုမရှိအပ်သောသေခြင်းဟူသောအထွေထွေသို့၊ ဗုဒ္ဓ
 န္တိပါပုဏန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏၊ ဗာလောစ၊ သူမိုက်သည်လည်းကောင်း၊ မိရော
 စ၊ ပညာရှိသည်လည်းကောင်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓော၊ သေ
 ခြင်းဖြင့်ထွေအပ်၏၊ ဟိသဗ္ဗံ၊ မှန်၏၊ ဗာလောစ၊ သူမိုက်သည်၊ ဗာထျာဝမ္ဘိတော
 ဝ၊ စိုးရိမ်ပူပန်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သည်ဖြစ်၍ သူမိုက်အဖြစ်၌ တည်ထွက်သာ
 လျှင်၊ သေထိသယထိ၊ ထိုမှဤမှလူးထည်ထွက်အိပ်၏၊ မိရော၊ ပညာရှိသည်၊
 ဖဿံ၊ ဣဋ္ဌအနိဋ္ဌဖြစ်သောအထွေထွေကို၊ ဗုဒ္ဓော၊ ထွေအပ်သည်ရှိသော်၊ နဝေဝ
 တိ၊ မတုန်ထွပ်၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓနေန၊ ဥစ္စာထက်၊ ပညာဝ၊ ပညာသည့်
 သာလျှင်၊ သေပေချာပသတ္တတရော၊ အထူးသဖြင့်ပြီးမွမ်းအပ်၏၊ ဣဝေသော
 ကော၊ ဤလောက၌၊ ယာယပညာယ၊ အကြင်ပညာဖြင့်၊ ဝေါသာနံ၊ တဝ၏အ
 ဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အမိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူ
 ကား၊ အဗျာသိတံတ္တာ၊ မရသေးသောနိဗ္ဗာန်တရားကို ပြီးစေတတ်သော
 ကြောင့်တည်း၊ မောဟော၊ မိုက်သော သူသည်၊ ဘဝါစာဝေသု၊ ဘကြီး
 ငယ်တို့၌၊ ပါပါနိကမ္မာနိ၊ မကောင်းသောကာယဒုစရိုက်စသောအမှုတို့ကို၊
 ကရောတိ၊ ပြု၏၊ သောဗာလောစ၊ ထိုသူမိုက်သည်၊ ပါပါနိ၊ မကောင်းမှုတို့ကို၊
 ကတွာ၊ ပြု၍၊ ပရေလောကဉ္စ၊ တမလွန်လောကကိုလည်းကောင်း၊ ပရမ္မရာယ
 အာနိဘနံအားဖြင့်၊ ဝင်သာရံ၊ ကျင့်ထည်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇ၊ ရောက်၍၊ ဂစ္ဆဉ္စ၊
 ပရိသန္ဓေနေခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ဥပေတိ၊ ကပ်ရ၏၊ ထဿ၊ ဝုဂ္ဂထဿ၊ ထို
 မကောင်းမှုကို ပြုသောသူ၏၊ အဘိသဒ္ဓဟန္တော၊ အပြုအကျင့်ကိုယုံကြည်
 သော၊ အပ္ပမညော၊ ငါ့အားကိုယ်သည်ဖြစ်ထွတ် ဟုတောင့်တသောသူမိုက်
 သည်၊ ပရဉ္စထေကံ၊ တမလွန်ဘဝ၌လည်းကမ္ဘာ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ ဥပေ
 ကံရုပြန်၏၊ တထော၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းမှ၊ နမ္မတိ၊ မလွတ်၊ ယထာကံ၊ အ
 ဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သန္တိရခေ၊ အိမ်တိုက်စပ်ကိုဖောက်သောအနီး၌
 ဂဟိတော၊ အစောင့်အရှောက်ဖြစ်သော ယောကျ်ားတို့ဖမ်းသော၊ စောရောယ
 ထာ၊ ခိုးသူကဲ့သို့၊ ပါပဓမ္မော၊ မကောင်းသောသဘောရှိသောယောကျ်ား
 သည်၊ သကမ္မုနာ၊ မိမိ၏မကောင်းမှုကိုဖြင့်၊ ဟာညတိ၊ ကြိမ်ထုံးဖြင့်ရိုက်ခတ်
 ခြင်းသားထုတို့ဖြင့်ခတ်ခြင်းထိုးခြင်းစသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် ညှဉ်းဆဲ၏၊
 ဝေံ၊ ဤသို့၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါသည်၊ ပရမ္မိလောကော၊ တမလွန်ထောက၌၊ ပေဉ္စ၊

နှိပ်စက်၍ ပါပဒေဋ္ဌာ၊ မကောင်းသောသဘောရှိသောသူသည်၊ သကမ္မုနာ၊
 မိမိပြုသောမကောင်းမှုကံဖြင့်၊ ဝိဟညတိ၊ ငါးပါးအပြားရှိသော ဖွဲ့ခြင်းကမ္မ
 ကရဏအစရှိသည်တို့၏အစွမ်းဖြင့်နှိပ်စက်၏။ ဝိကြာ၊ ရူပါရုံဝသောအ
 ပြားဖြင့်ဆန့်ကြာက်ကုန်သော၊ မရရာ၊ လူတို့သည်သာယာသည်၏အစွမ်းဖြင့်
 အလိုရှိအပ်ကောင်းမြတ်ကုန်ထသော၊ မနောရမာ၊ ဝုထု ဇဉ်ရိက်တို့၏နှလုံးကို
 မွေ့ထောင်စေတတ်ကုန်ထသော၊ ကာမာ၊ ရူပါရုံအစရှိသောဝတ္ထုကားမဂုဏ်
 တို့သည်၊ ဝိရူပရူပေန၊ ထိုအညှီအရွှေစသောအထူးထူးအပြားပြားသောအ
 ဆင်းဖြင့်၊ မိတ္တံ၊ ဝုထု ဇဉ်ရိက်တို့၏စိတ်ကို၊ မထေန္တိ၊ ကပ်သည်ရှိသော်အ
 လွန်မွေ့ထောင်ခြင်းကိုမပေးကုန်၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်တို့၌၊ အာဒိနဝံ၊
 ရွှေဥက္ခောင်း၊ မိကျီးရတနာသွားအဆိပ်နှင့်တူကုန်၏ ဟူသောအပြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊
 ဝိပဿနာပညာမဂ်ပညာဖြင့်မြင်၍၊ တသ္မာတံနိမိတ္တံ၊ ထိုကာမဂုဏ်တို့၌အ
 ဖြစ်ကို မြင်သောကြောင့်၊ ရာဇမင်းမြတ်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရ
 ဟန်းပြုသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံ ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ နုမပ္ပဇာ
 နိ၊ သစ်ပင်အသီးတို့သည်၊ ပတန္တိဇ္ဈဝ၊ နုသောကာလနှင့်သောကာလ၌သူ
 ကပါးထုံ ထေအမှုဟုံသော အကြောင်းကြောင့်ကြွေကျကုန်သကဲ့သို့၊ ဒဟာ
 ရာစ၊ ငယ်သေးသည်လည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ ဝုဒ္ဓါစ၊ ကြီးပြီးသည်လည်းဖြစ်
 ကုန်ထသော၊ မာဏဝါ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ သရိရကောဒေါ၊ ဤကိုယ်၏ပျက်
 ခြင်းကြောင့်၊ ပတန္တိ ဝုဒ္ဓန္တိ ယေဝ၊ ရောက်ရကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊
 ရာဇ၊ ကောရဗျမင်းမြတ်၊ ဇေတိကိကာရတံ၊ ဤကိုယ်ခန္ဓာ၏အမြဲမရှိသောအ
 ဖြစ်ကိုလည်း၊ ဒိသ္မာ၊ ပညာစက္ခုဖြင့်မြင်၍၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရ
 ဟန်းပြုသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏၊ အာပတ္တကံ၊ ပညတ်မှကင်းသောပရမတ္ထအား
 ဖြင့်ဖြစ်သော၊ သာမညမေဝ၊ ရဟန်း၏အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ သေယျောသုန္ဒ
 ရတရော၊ အထူးသဖြင့်ကောင်းမြတ်၏၊ ရာဇ၊ ကောရဗျမင်းမြတ်၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်၊ သဒ္ဓါယ၊ ဘုရား၌ယုံကြည်ခြင်းကံကံ၏အကျိုးကိုယုံကြည်ခြင်းဖြင့်၊
 ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ ဇိနုသာသနော၊ မြတ်စွာ ဘုရားသား သနာထေဝံ၌၊ ဥပေ
 တော၊ ကောင်းသော အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ မဟံ၊ ငါ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်း၏
 အဖြစ်သည်၊ အဝဇ္ဇာ၊ အရဟတ္တဖိုတ်တည်းဟူသောသား မွေးသောကြောင့်
 မမြို့၊ တတော၊ ထိုသို့မမြို့သော ကြောင့်၊ အနုတော၊ ကိလေသာ ဟူသော
 မြို့မရှိသည်ဖြစ်၍၊ တောဇနံ၊ တောဇဉ်ကို၊ ဘုဇ္ဇာမိ၊ သုံးဆောင်၏၊ ကာမေ၊
 ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိလေသာ ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ အာဒိတ္တတော၊ ထဆဲ တပါး
 သော မီးတို့ဖြင့်ပြောင်ပြောင် ထောက်ထောင်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ဒိသ္မာစ၊

မြင်၍ ထည့်ကောင်း၊ ဇာတဗျာဒိ၊ ရွှေငွေတို့ကို၊ သတ္တဝါ၊ သွေးအပ်
သောထက်စွာသော ထက်နက်နှင့်တူသောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာစ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မြင်
၍ထည့်ကောင်း၊ ဂဗ္ဘေ၊ အမိဝမ်း၌၊ ဝေါက္ကန္တိတော၊ ပရိသန္ဓေနေရသော
အားဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကို၊ ဒိသ္မာစ၊ ဥာဏ်ဖြင့်မြင်၍ ထည့်ကောင်း၊ နိရ
ယေ သု၊ သိန်းဖိုးကာဠသုတ် စသောရှစ်ပါးသော ဇေတဝါးတို့၌၊ မဟတ္တယံ၊
ကြီးစွာသောဘေးကို၊ ဒိသ္မာ၊ ပညာဖြင့်မြင်၍ထည့်ကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ ရာဇ၊ ကောရဗျမင်းမြတ်၊ တဒါ၊ ထို
အခါ၌၊ ဧဝံ၊ ဤအတိုင်း၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဘောရှိသော၊ အာဒိနံ၊ အပြစ်
အပေါင်းကို၊ ဥတ္တာ၊ ဥာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သံပေဝံ၊ တာဝစသည်၌ဖြစ်သောထိတ်
လန့်ခြင်းကို၊ အထာ၊ ချေပြီး၊ တဒါ၊ ထိုလူဖြစ်သောကာလ၌၊ ဝိဒ္ဓေါ၊ ရာဂဟူ
သောငြောင့်တံသင်းစသည်တို့သည်စူးအပ်သည်၊ သန္တော၊ ဖြစ်ချက်၊ ဣဒါ
နိ၊ ယခုအခါ၌၊ အာသဝက္ခယံ၊ အာသဝေါဟာရားတို့၏လှုပ်ခြင်းသို့၊ သမ္ပတ္တော
ရောက်ပြီး၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ကို၊ ပရိဂိဇ္ဈော၊
မေတ္တာစသည်ကိုပွားစေသောအားဖြင့်အထွေအလာပြုအပ်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်
စွာထူးရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သောမဂ်ဟူသော အကျင့်ကို၊ ကတံ၊
ပြုကျင့်အပ်ပြီး၊ ဂရုကောဘာရော၊ ထေးစွာသောခန္ဓာဟူသောဝန်ကို၊ ဩဟံ
တော၊ ချအပ်ပြီး၊ တဝနေတ္ထိ၊ တဝသုံးပါးသို့ဆောင်တတ်သော တဏှာဟူ
သောကြီးကို၊ သမုဟတာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ဖြတ်အပ်ပြီး၊ ယဿ၊
အကြင်အရဟတ္တဖိုတ်နိဗ္ဗာန်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာ
ထောင်သောလူ၏ ဘောင်မှ၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သော ရဟန်း
ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သောအတ္ထော၊ ထိုအရ
ဟတ္တမဂ်ဟူသောအကျိုးကို၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ချေပြီး၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊
အလုံးစုံသောသံယောဇဉ်တရားတို့၏လှုပ်ခြင်းသို့၊ အနုပ္ပတ္တော၊ ရောက်ပြီး၊
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ရဋ္ဌပါယောထေရော၊ ရဋ္ဌပါယထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊
ဤကွဲဆိုသိကုံးအပ်သောနှစ်ဆယ့်ငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရွတ်ဆိုပြီး။

ရဋ္ဌပါယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။

☞ (၂၅၂) ရူပံ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်သိအပ်သောရူပါရုံကို၊ ဒိသ္မာ၊ စက္ခု၊ ရူ
ဖြင့်မြင်ရ၍၊ ဝိသိနိမိတ္တံ၊ ထိုရူပါရုံကို တင့်တယ်ကောင်းမြတ်၏ ဟုချစ်ခြင်း
မြတ်နိုးခြင်းသျှင်အကြောင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ မနုသိကရောတော၊ တင့်တယ်၏
ဟုမသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်း ရှိသောသူအား၊ သတိရဋ္ဌာ၊ သတိ၏လွတ်
ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သတိရဋ္ဌာ၊ လွတ်သောသတိရှိသောသူအား။

သာရတ္တပိတ္တော၊ ထိုဓူပါရုံ၌ တပ်သော စိတ်ရှိသည့်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ခံစား
နှစ်သက်၏၊ တထာဝုတထာ၊ ထိုသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သောသူ
အားလည်း၊ တဉ္စ၊ ထိုဓူပါရုံကိုထည်း၊ အဇ္ဈောသ၊ သုခဟူ၍ နှလုံးသွင်းခြင်း
ကိုမျိုးထုက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တထာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊
ဓူပသန္တဝါ၊ ဓူပါရုံလျှင်ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အနေကာ၊ များစွာထုန်
သော၊ ဝေဒနာ၊ သုခဝသောအားဖြင့်ပြားသော ဝေဒနာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကိ
လေသာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ပွားကုန်၏၊ အဘိဇ္ဈာစ၊ ချစ်အပ်သောဓူပါရုံ၌
တပ်သည်၏အစွမ်းဖြင့်ဖြစ်သောအလိုကြီးခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ ဝိဟေ
သာစ၊ မချစ်အပ်သောဓူပါရုံ၌အမျက်ထွက်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်ညှဉ်းဆဲ
ခြင်းသည်ထည်းကောင်း၊ အဿပုဂ္ဂထဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊
ဥပဟညတိ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာဝိန
တော၊ သာယာသည်၏အစွမ်းဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကိုပွားစေသောသူအား၊
ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
ကို၊ အာရကာ၊ ဝေးစွာသောအရပ်၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ သော
တဝိညာဉ်ဖြင့်ဆိအပ်သောသဒ္ဓါရုံကို၊ သုတွာ၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့်ကြားရ
၍၊ ပိယံ၊ နိမိတ္တံ၊ ဤအသံကား ချစ်ဘွယ်သောအသံရှိ၏ဟုနှလုံးသွင်းခြင်းအ
ကြောင်းရှိသောသဒ္ဓါရုံကို၊ မနထိကရောတော၊ သာယာကောင်းမြတ်၏ဟု
မသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသောသူအား၊ သတိရဋ္ဌာ၊ သတိ၏ လွတ်ခြင်း
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာဝသတိ၊ ထိုသို့သတိ၏ လွတ်ခြင်းသည်ဖြစ်
သည်ရှိသော်၊ သာရတ္တပိတ္တော၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကိုတပ်သောစိတ်ရှိသောသူသည်
ဝေဒေတိ၊ သာယာနှစ်သက်သောအားဖြင့်ခံစား၏၊ တဉ္စ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကိုထည်း
အဇ္ဈောသ၊ ကောင်းမြတ်၏ဟုနှလုံးသွင်းခြင်းမျိုးခြင်းဖြင့်ပြီးစေ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊
တည်၏။ တထာ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဒ္ဓသန္တဝါ၊ သဒ္ဓါ
ရုံလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အနေကာ၊ များစွာထုန်သော၊ ဝေဒနာ၊
သုခဝသော ဝေဒနာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကိလေသာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း
ဖြင့်ဖြစ်၍ပွားကုန်၏၊ အဘိဇ္ဈာစ၊ ချစ်အပ်သောသဒ္ဓါရုံ၌တပ်သည်၏ အစွမ်း
ဖြင့်ဖြစ်သော အလိုကြီးခြင်း လောဘသည် ထည်းကောင်း၊ ဝိဟေသာစ၊
မချစ်အပ်သော သဒ္ဓါရုံ၌အမျက်ထွက်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော
ဒေါသ သည်ထည်းကောင်း၊ အဿပုဂ္ဂထဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
ကို၊ ဥပ ဟညတိ၊ နှိပ်စက်၏၊ ဧဝံအာဝိနတော၊ ဤသို့သာယာသည်၏အ
စွမ်းအားဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကို ပွားစေသော သူအား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝနိဆင်းရဲ

သည့်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံသယ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရကော၊
 ဝေးစွာသော အရပ်၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဂန္ဓ၊ စာနာပိညာဉ်ဖြင့်သိ
 အပ်သော ဂန္ဓာရုံကို၊ စာယိ တွာ၊ နမ်း၍၊ ပိယံနိမိတ္တံ၊ ဤအနံကား အလွန်မွှေး
 ကြိုင်၏ ဟုချစ်ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သော ဂန္ဓာရုံကို၊ မနထိကရောတော၊ ဤ
 ဂန္ဓာရုံကား မွှေးကြိုင်၏ အစရှိသော မသင့်သော အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်းရှိ
 သော သူအား၊ သတိရဋ္ဌာ၊ သတိ၏လွတ်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ
 စသတိ၊ ထိုသို့ သတိ၏ လွတ်ခြင်းသည် ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သာမုတ္တပိတ္တော၊
 ထိုဂန္ဓာရုံ၌ တပ်သော ပိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ သာယာနှစ်သက်သဖြင့် ခံ
 စား၏၊ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တဉ္စ၊ ထိုဂန္ဓာရုံ
 ကိုလည်း၊ အဇ္ဈောသ၊ သက်မျိုး၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဿ၊ ထိုသို့ သဘောရှိ
 သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဂန္ဓသမ္ဘဝါ၊ ဂန္ဓာရုံ၌ ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အနေ
 ကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ သုခစသော ဝေဒနာတို့သည်၊ ဝဗုဒ္ဓိ၊ ကိလေ
 သာ၏ ဖြစ်ကြောင်း ဖြစ်၍ ပွားကုန်၏၊ အတိဇ္ဈာစ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော ဂန္ဓာရုံ
 ၌ တပ်သော အားဖြင့် ဖြစ်သော လောဘသည်လည်း ကောင်း၊ ဝိဟောသစ၊ မ
 ချစ်မနှစ်လိုအပ်သော ဂန္ဓာရုံ၌ ဖြစ်သော အမျက်ထွက်ခြင်း ခေါ်သည့်လည်း
 ကောင်း၊ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ မိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊ ဥပဟညတိ၊ ညှဉ်းဆဲ
 နှိပ်စက်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုခဲ့တိုင်း သော အခြင်း အရာဖြင့်၊ အာပိနတော၊ သာယာ
 သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဘဝါဘိသင်္ခါရကို ပွားစေသော သူအား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋီ
 ဆင်းရဲသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဧဝံတုတဿ၊ ဤသို့ သော သဘော အားဖြင့်
 ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရကော၊ ဝေးစွာသော အရပ်၌ ဖြစ်၏
 ဟူ၍၊ ဝုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ရာဝံ၊ ဇိပှါပိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သော ရသာရုံကို၊ ဝေဒာ
 တွာ၊ ထွက်၍၊ ပိယံနိမိတ္တံ၊ ချစ်ခြင်း၌ အကြောင်းရှိသော ရသာရုံကို၊ မနထိ
 ကရောတော၊ ဤအရသာကား ကောင်းမြတ်သော အရသာဟု တဏှာနှင့်
 ဟုဉ်၍ မသင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းရှိသော သူအား၊ သတိရဋ္ဌာ၊ သတိ၏လွတ်
 ခြင်းတည်း၊ တထာစသတိ၊ ထိုသို့ သတိ၏လွတ်ခြင်းသည် ဖြစ်ရှိသော်၊ သာမု
 တ္တပိတ္တော၊ ထိုရသာရုံ၌ တပ်သော ပိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ သာယာနှစ်
 သက်သော အားဖြင့် ခံစား၏၊ တဉ္စ၊ ထိုရသာရုံကိုလည်း၊ အဇ္ဈောသ၊ ချမ်း
 သာ၏ဟု မသင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် မျိုး၍ ဆုံးဖြတ်၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊
 တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုသို့ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရသသမ္ဘဝါ၊ ထိုရသာ
 ရုံ၌ သာယာသော တဏှာ၌ ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အနေကာ၊ များစွာ
 ကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ သုခစသော ဝေဒနာအားဖြင့် များသော ဝေဒနာတို့သည်၊

ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကိလေသာ၏ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်၍ ပွားကုန်၏၊ အဘိဇ္ဈာစ၊
ချစ်အပ်သော ရသာရုံ၌ တပ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သော ထေဝာ
သည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာသာစ၊ မချစ်အပ်သော ရသာရုံ၌ အမျက်ထွက်
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်သောဒေါသသည် လည်းကောင်း၊ အဿပုဂ္ဂ
လဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဥပဟညတိ၊ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်၏၊ ဇေံ၊
ဝိနတော၊ ဤသို့သာယာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဘဝါတိသင်္ခါရကိုပွားစေ
သောသူအား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရာ၊ ဝေးစွာသောအရပ်၌ ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ၊ ဆို
အပ်၏၊ ဗယံ၊ ကာယဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်သော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ ဝုသံ၊ ကာယ
ဝိညာဉ်ဖြင့်ထွေ၍ ပိယံ၊ နိမိတ္တံ၊ ထိုအထွေသည်သာယာကောင်းမြတ်၏ဟုတ
ဗျာနှင့်ဟူ၍ သောချစ်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသော ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို၊ မနသိက
ရောတော၊ သုဘသုခစသောမသင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းကိုပြုသောသူအား
သတိရဋ္ဌာ၊ သတိ၏လွတ်ခြင်းသည်၊ တထာစသတိ၊ ထိုသို့သတိ၏လွတ်ခြင်း
သည်ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သာရတ္တပိတ္တော၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌ တပ်သောဝိတ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌သာယာနှစ်သက်သောအားဖြင့်ခံစား
၏၊ တဗ္ဗ၊ ထိုဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကိုလည်း၊ အဇ္ဈောသ၊ ချမ်းသာ၏ဟု မှားသောနှလုံး
သွင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍ သက်မျိုလျက်၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ တဿ၊ ထိုသို့သ
ဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဗယာသတ္တဝါ၊ သာယာသောအားဖြင့်အထွေလျှင်ဖြစ်
ကြောင်းရှိသော၊ အနေကာ၊ ချားစွာကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ သုခစသောအားဖြင့်
ပြားကုန်သောဝေဒနာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ပွား
ကုန်၏၊ အဘိဇ္ဈာစ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သောဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌ဖြစ်သောအလိုကြီးခြင်း
ထေဝာသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဟာသာစ၊ မချစ်မနှစ်လိုအပ်သောဖောဋ္ဌ
ဗ္ဗာရုံ၌ဖြစ်သော နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲကြောင်း ဖြစ်ဘော ဒေါသသည်လည်း
ကောင်း၊ အဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ ဥပဟညတိ၊ နှိပ်စက်
၏၊ ဇေံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာဝိနတော၊ ထိုထိုသို့သော
ဝေဒနာကိုသာယာသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်ဘဝါတိသင်္ခါရကိုပွားစေသော
သူအား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထို
ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရာ၊ ဝေးစွာသောအရပ်၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုပ္ပတိ
ဆိုအပ်၏၊ ဝမ္ပံ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်သော ဓမ္မာရုံကို၊ ဥတွာ၊ သိ၍၊ ပိယံ၊ နိ
မိတ္တံ၊ ဤအာရုံကားကောင်းမြတ်သောသဘောရှိ၏ဟုတဗျာနှင့်ဟူ၍ဖြစ်
ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသောဓမ္မာရုံကို၊ မနသိကရောတော၊ ဤဓမ္မာရုံကားသု

ဘာသာတရားဟုမသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသောသူအား၊ သတိရဋ္ဌာ၊ သတိ
 ဇာတိခြင်းသည်၊ တထာစသတိ၊ ထိုသို့သတိဇာတိခြင်းသည်ဖြစ်သည်
 ရှိသော်၊ သာရတ္ထမိတ္တော၊ ထိုဓမ္မာရုံ၌တပ်မက်မော့သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ဝေဒေတိ၊ ထိုဓမ္မာရုံကိုသာယာနှစ်သက်သောအားဖြင့်ခံစား၏၊ တဉ္စ၊ ထိုဓမ္မာ
 ရုံကိုထည်း၊ အဇ္ဈောသ၊ သုဘာသုဂဟုမှားသောနှလုံးသွင်းခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
 တိဋ္ဌာတိ၊ မျှိုထောက်ပြီးစေထောက်တည်၏၊ တဿ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ဓမ္မသန္တဝါ၊ ဓမ္မာရုံ၌ နှစ်သက်သာယာတတ်သော တဏှာလျှင်ဖြစ်
 ကြောင်းရှိကုန်သော၊ အနေကာ၊ များစွာကုန်သော၊ ဝေဒနာ၊ သုခစသောအား
 ဖြင့်ဖြားကုန်သောဝေဒနာတို့သည်၊ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ကိလေသာ၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍
 ပွားကုန်၏၊ အဘိဇ္ဈာစ၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သောဓမ္မာရုံ၌ဖြစ်သောအလိုကြီးခြင်း
 ထောဘာသည်ထည်းကောင်း၊ ဝိဟောသာစ၊ မချစ်မနှစ်လိုအပ်သောဓမ္မာရုံ၌
 ပျက်ဆီးညှဉ်းဆဲတတ်သောဒေါသ သည်ထည်းကောင်း၊ အယုဂ္ဂလသ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဥပဟညတိ၊ နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့
 သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာပိနတော၊ ထိုထိုသို့သောဝေဒနာတို့ကို သာယာ
 သည်၏အဖြစ်ဖြင့်ဘဝါဘိသင်္ခါရကိုပွားစေသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်
 ဆင်းရဲသည်၊ ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေတုတဿ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်
 ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရာ၊ ဝေးသော အရပ်၌ဖြစ်၏
 ဟူ၍၊ ဝုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ယောဝုဂ္ဂလော၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရှပ်၊
 စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်သော ရှပ်ပါရုံကို၊ ဒိက္ခာ၊ စက္ခု၏ရံ၌ဖြစ်သောဝိညာဉ်
 အစဉ်ဖြင့်ရှု၍၊ ပဒိုသ၊ တော၊ လေးပါးသော သမ္ပန္နကဗ္ဗာန်ဖြင့် ဆင်ခြင်
 ခြင်းကို ပြုသဖြင့်ထင်သော သတိရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣပေသု၊ ရှပ်ပါရုံကို၌၊ နုရန္တတိ၊ ရာဂကို မဖြစ်စေ၊ တထာ
 စသတိ၊ ထိုသို့ထင်သောသတိရှိသည်ရှိသော်၊ ဝိရတ္တမိတ္တော၊ ထိုရှပ်ပါရုံ၌
 တပ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ နဝေဒေတိ၊ သာယာနှစ်သက်သော
 အားဖြင့် အာရုံကိုမခံစား၊ တဉ္စ၊ ထိုရှပ်ပါရုံကိုထည်း၊ အနဇ္ဈောသ၊ တဏှာမာ
 နာနိဗ္ဗိအစွမ်းဖြင့်မသက်မမျှိုမှု၍၊ တိဋ္ဌာတိ၊ တည်၏၊ ရှပ်၊ စက္ခုဝိညာဉ်
 ဖြင့်ထိအပ်သော ရှပ်ပါရုံကို၊ ပဿတောပဿန္တဿ၊ အနိဂ္ဂအစရှိသောအ
 ခြင်းအရာဖြင့်ရှုသော၊ အယုဂ္ဂလော၊ ဝိနော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိဇ္ဈာ
 ဒယော၊ ထိုရှပ်ပါရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သောအလို ကြီးခြင်း ထောဘာစသော
 တရားတို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိယထာ၊ မဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ
 ဝေဒနံ၊ ထိုရှပ်ပါရုံကိုအာရုံပြု၍ ဖြစ်သောဝေဒနာထိုဝေဒနာနှင့်သမ္ပယုတ်ဖြစ်

သောတရားကို၊ သေဝတောစာပိ၊ အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော သူအား ထည်း၊ ခိယျုကိ၊
 အလုံးစုံသော ကိလေသာဝင်္ဂါ၏ ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၏၊ နောပစိယုကိ၊ ပွား
 ခြင်းသို့ မရောက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကိလေသာကို ပျက်ဆီးသော အကျင့်ဖြင့်၊ သော
 ဝုဂ္ဂဏော၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဘိတော၊ သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့်
 ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ စရတိပိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အ
 ခြင်းအရာဖြင့်၊ အပစိနတော၊ ဝင်္ဂါဆင်းရဲကို မဂ်ပညာဖြင့် ပျက်ဆီးခြင်းရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ရက္ခံ၊ အလုံးစုံသောဝင်္ဂါဆင်းရဲသည်၊ ခိယျုကိ၊ ကုန်၏၊ ဧဝံ၊
 တုတဿ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့် ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်
 ကို၊ သန္တိကော၊ အနီး၌ ရှိ၏ဟူ၍၊ ဝုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ သောဝုဂ္ဂဏော၊ အ
 ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဓံ၊ သောတပသာဒအားဖြင့် ထင်ခြင်းသို့ ရောက်သော
 သဒ္ဓါရုံကို၊ သုတ္တံ၊ သောတဒ္ဓါရုံကိညာဉ်၏ အစဉ်ဖြင့် ကြား၍၊ ပဋိသသတော
 အဆင်အခြင်ပညာဖြင့် ပြုထေ့ရှိသည်ဖြစ်၍ ထင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 သောဝုဂ္ဂဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဒ္ဓေသု၊ ချစ်နှစ်လိုအပ်သော သဒ္ဓါရုံစသည်
 တို့၌၊ နရန္တတိ၊ တစ်ခြင်းကို မဖြစ်စေ၊ တထာသတိ၊ ထိုသို့ တစ်ခြင်းကို မဖြစ်
 စေသော သတိရှိသည်ရှိသော်၊ ဝိရတ္တစိတ္တော၊ ထိုသဒ္ဓါရုံ၌ တစ်ခြင်းကင်း
 သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကို မသာယာမနှစ်သက်သော
 အားဖြင့် ခံစား၏၊ ဘဉ္စ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကို ထည်း၊ နုဇ္ဈောသ၊ ငါ၏ကိုယ်ငါ၏ဥစ္စာ
 ဟု တဏှာမာနမိဗ္ဗိအစွမ်းဖြင့် မသက်မဝင်မူ၍၊ ကိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ အသာ
 ယောဂီနော၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ တတ္ထ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံ၌၊ အဘိ
 ဣာဒယော၊ အဘိဣာအစရှိသည်တို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိယထော၊ မဖြစ်ကုန်
 သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သဒ္ဓံ၊ နှစ်လိုဘွယ်သော သဒ္ဓါရုံကို၊ သုဏတော
 သုဏန္တဿပိ၊ ကြားသောပုဂ္ဂိုလ်အား ထည်း၊ အဘိဣာဒယော၊ အဘိဣာစ
 သောထရားတို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထိုသဒ္ဓါရုံကို အာရုံပြု၍
 ဖြစ်သောဝေဒနာကို၊ သေဝတောစာပိ၊ ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား ထည်း၊ ခိယျုကိ၊
 အလုံးစုံသော ကိလေသာဝင်္ဂါသည် ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၏၊ နောပစိယုကိ၊ ပွား
 ခြင်းသို့ မရောက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ကိလေသာကို ပယ်တတ်သော အကျင့်ဖြင့်၊ သော
 ဝုဂ္ဂဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဟော၊ သတိပညာနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ စရတိ
 ပိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အပစိနတော၊
 မဂ်ပညာဖြင့် ဝင်္ဂါဆင်းရဲကို ပျက်ဆီးခြင်းရှိသော သူအား၊ ရက္ခံ၊ အလုံးစုံသော
 ဝင်္ဂါဆင်းရဲသည်၊ နောပစိယုကိ၊ မပွား၊ ဧဝံတုတဿ၊ ဤသို့သော အခြင်း
 အရာဖြင့် ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကော၊ အနီး၌ ဖြစ်၏ဟူ

၍၊ ဝုဒ္ဓတိ၊ သိဒ္ဓိအင်္ဂါ၊ ယောဂဝုဒ္ဓယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝန္တံ၊ စာန
 ပသာဒအားထင်ခြင်းသို့ရောက်သော ဝန္တာရုံကို၊ စာပေိတော၊ စာနန္ဒါရိက
 ဝိညာဉ်၏ အစဉ်ဖြင့်နင်း၍၊ ပရိသာတော၊ ထေးပါးသော သမ္ပဗညအစွမ်း
 ဖြင့်ဆင်ခြင်၍ပြုထုတ်သဖြင့်ထင်သောသတိရှိသည်၊ ယောဂီ၊ ဖြစ်၏၊ ယော
 ဝုဒ္ဓယော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝန္တေသု၊ ဝန္တာရုံတို့၌၊ နရန္တတိ၊ တစ်ခြင်းကိုမဖြစ်
 စေ၊ တထာသတိ၊ ထိုသို့ထင်သောသတိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိရတ္တပိတ္တော
 ထိုဝန္တာရုံ၌တစ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ သာယာခြင်း
 နှစ်သက်ခြင်း ကင်းသောအားဖြင့် ဝန္တာရုံကိုခံစား၏၊ တဉ္စ၊ ထိုဝန္တာရုံကို
 သည်းနောဇ္ဈောသ၊ ထိုဝန္တာရုံသည်ငါ၏ ဥစ္စာငါ၏ကိုယ်ဟူ၍ တဏှာမာန
 ဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်မသက်မဝင်မူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏၊ အသေ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်ရှုသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ၊ ထိုဝန္တာရုံ၌၊ နပ
 ဝတ္တန္တိ၊ အဘိဇ္ဈာစသော၊ တရားတို့သည် မဖြစ်ကုန်၊ ဝေတထာ၊ ထိုအနိစ္စ
 စသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝန္တံ၊ ဝန္တာရုံသို့၊ စာပေိတော၊ စာပေိတော၊ နင်း
 သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိဇ္ဈာဒယော၊ အလိုကြီးခြင်းထောတစသောတရားတို့
 သည်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထိုဝန္တာရုံကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သောဝေဒနာ
 ကို၊ သေဝတောစာပေိ၊ မြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အားထည်း၊ ဝိယုတိ၊ အလုံးစုံသော
 ကိလေသာဝင်္ဂီသည်ထုန်ခြင်းသို့ ရောက်၏၊ နောပေိယုတိ၊ ပွားခြင်းသည်း
 ဘူးခြင်းသို့မရောက်၊ ဝေ၊ ဤသို့ကိလေသာကိုပယ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်၊ သော
 ဝုဒ္ဓယော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သကော၊ သတိပညာအဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံ
 သည်ဖြစ်၍၊ စရတိဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဝေ၊ ဤသို့သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အပေိန
 ဘော၊ မဂ်ပညာဖြင့်အလုံးစုံသော ဝင်္ဂီတရားကိုဖျက်ဆီးခြင်းရှိသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ ရက္ခံ၊ ဝင်္ဂီဆင်းရဲသည်၊ နောပေိယတိ၊ မပွား၊ ဝေတုတံယ၊ ဤသို့သော
 အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌
 ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ဝုဒ္ဓတိ၊ သိဒ္ဓိအင်္ဂါ၊ ရသံ၊ ဇိဝှါပသာဒအားထင်ခြင်းသို့ရောက်
 သောရသာရုံကို၊ ဘောတော၊ ဇိဝှါရိကဝိညာဉ်၏အစဉ်ဖြင့်ထုတ်၍၊ ပရိသာ
 တော၊ ထေးပါးသော သမ္ပဗညအစွမ်းဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်းကို ပြုသဖြင့်ထင်
 သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နရန္တတိ၊ တစ်ခြင်းကိုမဖြစ်
 စေ၊ တထာသတိ၊ ထိုသို့သော သတိနှင့်ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိရတ္တ
 ပိတ္တော၊ ထိုရသာရုံ၌တစ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ သာ
 ယာခြင်းကင်းသောအားဖြင့်ခံစား၏၊ တဉ္စ၊ ထိုရသာရုံကိုထည်း၊ နောဇ္ဈောသ၊
 ရသာရုံသည်ငါ၏ဥစ္စာငါ၏ကိုယ်ဟုတဏှာမာနဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့်မသက်မဝင်

မူ၍၊ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ အသံ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာ၊ အကြင်
 အနိစ္စအစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့် ရသေ့ရုံကိုရှုသည်ရှိသော်၊ အဘိဇ္ဈာ
 ဒယော၊ အလိုကြီးခြင်းစသည်တို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝံ၊ ထို
 ထိုအနိစ္စစသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ရသံ၊ ရသေ့ရုံကို၊ သာယတော၊ လျက်
 သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိဇ္ဈာဒယော၊ အဘိဇ္ဈာစသော တရားတို့သည်၊ န
 ပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထိုရသေ့ရုံကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော ဝေဒနာ
 ကို၊ သေဝတောစာပိ၊ မှီဝဲသုံးဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်း၊ ဝိယုတံ၊
 အလုံးစုံသော ကိလေသာဝင်္ဂီ ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်၏၊ နောပပိယုတံ၊ ကိ
 လေသာတို့သည်ပွားခြင်းသို့မရောက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိလေသာကပ်ပယ်သော
 အကျင့်ဖြင့်၊ သတော၊ သတိပညာ အဆင်အခြင်နှင့် ပြည့်စုံသည် ဖြစ်၍၊
 သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စရတိပိဟာရတိ၊ နေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုခဲ့
 တိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အပပိနတော၊ မဂ်ပညာဖြင့် အလုံးစုံသော
 ဝင်္ဂီဆင်းရဲကို ဖျက်ဆီးခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝင်္ဂီဆင်းရဲသည်၊
 နောပပိယတိ၊ မပွား၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကော၊ အနီး၌ဖြစ်၏ဟူ၍၊ ပုဂ္ဂတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဖထံ၊ ကံယ
 ပသာဒကာယဝိညာဉ်အားထင်ခြင်းသို့ရောက်သော ဗောဓိဗ္ဗာရုံကို၊ ဗုဒ္ဓံ၊
 ကံယ ချီကံယဝိညာဉ်အစဉ်ဖြင့်ထွေ၍၊ ပဋိသန္ဓေတော၊ ထေးပါးသောသမ္မုဗ္ဗည
 အစွမ်းဖြင့်ဆင်ခြင်ခြင်းကိုပြုလေ့ရှိသဖြင့်ထင်သော သတိရှိသည်၊ ဗောဓတိ၊
 ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဖသောသု၊ ဗောဓိဗ္ဗာရုံတို့၌၊ နရုဇ္ဈတိ၊
 တစ်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ၊ တထာသတိ၊ ထိုဗောဓိဗ္ဗာရုံတို့၌ထင်သော သတိရှိ
 သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိရတ္တပိတ္တော၊ ဗောဓိဗ္ဗာရုံ၌တစ်ခြင်းကင်းသောပိတ်ရှိ
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ဗောဓိဗ္ဗာရုံကို မသာယာမနှစ်သက်သော အားဖြင့်
 ခံစား၏၊ တဗ္ဗံ၊ ထိုဗောဓိဗ္ဗာရုံကိုလည်း၊ နန္တောယ၊ ဤဗောဓိဗ္ဗာရုံသည်ငါ၏
 ကိုယ်ငါ၏ဥစ္စာတည်းဟု တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအစွမ်းဖြင့် မသက်မဝင်မူ၍၊ တိဋ္ဌ
 တိ၊ တည်၏၊ အသံ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာ
 ဖြင့်ဗောဓိဗ္ဗာရုံကိုရှုသည်ရှိသော်၊ နပဝတ္တန္တိ၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသော တရား
 တို့သည်မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝံ၊ ထိုအနိစ္စအစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဖထံ၊
 ထွေအပ်သော ဗောဓိဗ္ဗာရုံကို၊ ဗုသတော ဗုသန္တံ၊ ထွေသောပုဂ္ဂိုလ်
 အား၊ အဘိဇ္ဈာဒယော အဘိဇ္ဈာအစရှိသော တရားတို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိ၊
 မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထိုဗောဓိဗ္ဗာရုံကိုအာရုံပြု၍ဖြစ်သော ဝေဒနာကို၊ သေဝ
 တောစာပိ၊ အနိစ္စအစရှိသည်ကို နှလုံးသွင်း၍မှီ ဝဲသုံးဆောင်သော ပုဂ္ဂိုလ်

အားသည်း၊ ဝိယုတိ၊ အလုံးစုံသော ဝဋ်သည်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ နောပဗိ
ယတိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲတို့သည် ပွားခြင်းသို့မရောက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိလေသာတို့၏
ပယ်ခြင်းကိုကျင့်သဖြင့်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတော၊ သတိ
ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ စရတိဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ အပဗိနတော၊ မဂ်ပညာဖြင့် ဝဋ်ဆင်းရဲအစဉ်ကို
ဖျက်ဆီးခြင်းရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ နောပဗိယတိ၊
မပွားမဖြစ်၊ ဧဝံဘူတဿ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊
နိဗ္ဗာနံ၊ သဗ္ဗပါဒိသေသအနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကေ၊ အနိုး၌ဖြစ်၏ဟု
၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ မေဗ္ဗံ၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့်ထိအပ်သော ဓမ္မာရုံကို၊ ဥက္ခာ၊
မနောဒွါရိကဝိညာဉ်အစဉ်ဖြင့်ထိ၍၊ ပရိသာတော၊ လေးပါးသော သမ္မုဇည
အစွမ်းဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်းကို ပြုလေ့ရှိသည် အစွမ်းဖြင့်ထင်သော သတိရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဓမ္မေသု၊ ဓမ္မာရုံတို့
၌၊ နရန္တကိ၊ တပ်ခြင်းကိုမဖြစ်စေ၊ တထာစသတိ၊ ထိုဓမ္မာရုံ၌မတပ်သည်အ
စွမ်းဖြင့်ထင်သော သတိရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိရတ္တဝိတ္တော၊ ဓမ္မာရုံ၌တပ်
ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝေဒေတိ၊ ဓမ္မာရုံကို မသာယာမနှစ်သက်
သောအားဖြင့်ခံစား၏၊ တဗ္ဗံ၊ ထိုဓမ္မာရုံကိုလည်း၊ နန္တောဿ၊ ဤဓမ္မာရုံသည်
ငါ၏ကိုယ်ငါ၏ဥစ္စာငါသည်ဖြစ်၏ဟု တဏှာမာနဗိဗ္ဗိအစွမ်းဖြင့် မသက်မ
ဝင်မှု၍၊ ကိဉ္ဇတိ၊ တည်၏။ အဿ၊ ထိုယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ယထာ၊ အ
ကြင်အနိစ္စအစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့် ဓမ္မာရုံကိုရှုသည်ရှိသော်၊ နပဝတ္တ
န္တိ၊ အဘိဇ္ဈာနသော တရားတို့သည်မဖြစ်ကုန်၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအနိစ္စအစရှိ
သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဓမ္မံ၊ ဓမ္မာရုံကို၊ ဝိဇာနတော၊ မနောဝိညာဉ်ဖြင့် ထိ
သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အဘိဇ္ဈာနယော၊ အဘိဇ္ဈာအစရှိသော တရားတို့သည်၊
နပဝတ္တန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ဝေဒနံ၊ ထိုဓမ္မာရုံကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော ဝေဒနာကို၊
အသေဝတောစာပိ၊ တဏှာ၏ အစွမ်းဖြင့်မမြှင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်အားသည်း၊
ဝိယုတိ၊ အလုံးစုံသော ကိလေသာဝဋ်သည်ကုန်ခြင်းသို့ရောက်၏။ နောပဗိ
ယတိ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲတို့သည် ပွားစေခြင်းသို့မရောက်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ကိလေသာ
တို့ကိုဖျက်ဆီးခြင်းအကျင့်ဖြင့်၊ သတော၊ အဆင်အခြင်သတိပညာနှင့်ပြည့်
စုံသည်ဖြစ်၍၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စရတိဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ဧဝံ၊
ဤသို့ဆိုခဲ့တိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ အပဗိနတော၊ မဂ်ပညာဖြင့်ဖျက်ဆီး
အပ်သော ဝဋ်တရားရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒုက္ခံ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲသည်၊ ဝိယုတိ၊
ကုန်၏၊ ဧဝံဘူတဿ၊ ဤသို့ဝဋ်ဆင်းရဲကုန်ခြင်းကိုကျင့်သောပုဂ္ဂိုလ်အား၊

နိဗ္ဗာန်၊ သဗ္ဗပါဒိယေသ အနုပါဒိယေသ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သန္တိကော၊ အနိးန္တိဖြစ်၏ဟူ
၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မာလုက္ခပုတ္တောထေရော၊ မာလုက္ခပုတ္တ
ထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်သောနှစ်ဆဲ့လေးဂါထာ
တို့ကို၊ အဘာသိတ္ထုရူတံဆိုပြီး၊ မာလုက္ခပုတ္တထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၅၃) သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိပုဏ္ဏကာယော၊
သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတို့၏ ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်မ
ယုတ်သောအင်္ဂါကြီးငယ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော ကိုယ်တော်ရှိသည်၊ အထိ၊
ဖြစ်တော်မူ၏၊ သုဗ္ဗိ၊ ကောင်းသော ကိုယ်တော်အရောင်ရှိသည်၊ အထိ၊
ဖြစ်တော်မူ၏၊ သုဗ္ဗေတော၊ လုံးရပ်သဏ္ဍာန်နှင့်ပြည့်စုံသော ကောင်းစွာဖြစ်
သောကိုယ်ရှိသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ။ စာရုဒဿနော၊ မြင်ကုန်သော
သူတို့၏မရောင်ရဲခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သောတင့်တယ်သောကိုယ်ရှိသည်၊
အထိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏော၊ ရွှေရင်သိင်္ဂီနိက်ကဲ့သို့သောအဆင်း၊
ရှိတော်မူသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ သုဗုဒ္ဓါဒ္ဓော၊ လရောင်ရကဲ့သို့
ဖြူစင်သောအရောင်တို့ဖြင့် ပြီးပြီးပြက်ထွက်သော ကောင်းစွာဖြူစင်သော
စွယ်တော်လည်းရှိတော်မူသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ဝိရိယဝါ၊ လေးပါး
အပြားရှိသောသဗ္ဗပ္ပဒေသနံ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်အလွန်အကဲနှင့်ယှဉ်သောထုံ့လ
လည်းရှိတော်မူ၏။ ။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏၊ သုဗောတဿ၊ ကောင်းစွာဖြစ်သော၊
နရဿ၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်သော စင်္ကြာမင်းအား၊ ယေဝိဗုဒ္ဓနာ၊ အကြင်
သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတော်ကြီး ရှစ်ဆယ်
သောလက္ခဏာတော်ငယ်တို့သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ အကြွင်း
မရှိ ကုန်သော၊ တေမဟာ ပုရိသ လက္ခဏာ၊ ထိုသုံးဆဲ့ နှစ်ပါး သော
ယောကျ်ားမြတ်တို့၏လက္ခဏာတော်ကြီး ရှစ်ဆယ်သောလက္ခဏာတော်
ငယ်တို့သည်၊ တဝ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ကာယသိက္ခိ၊ ကိုယ်တော်၌၊ သန္တိ၊
ရှိကုန်၏။ ။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပသန္နနေတ္ထော၊ ငါးပါးဝေသာ
အဆင်းရှိသောစက္ခုပသာဒစသည်နှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်ကြည်ညိုသွတ်
သောမျက်စိလည်းရှိတော်မူ၏၊ သုမုခေါ၊ လပြည့်ဝန်းနှင့်တူသောကောင်း
သောမျက်နှာတော်လည်း ရှိတော်မူ၏၊ ဗြဟ္မဥဇာ၊ လုံးရပ်တော်၏ပြည့်စုံ
သဖြင့်မြတ်သော ဖြောင့်မတ်သောကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏၊ ပတာ
ပဝါ၊ နေမင်း၏အရောင်ရှိတော်မူ၏၊ သမဏသံဃာဿ၊ ရဟန်းအပေါင်း
၏၊ မဇ္ဈေ၊ အထယ်၌၊ အာဒိစ္စောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့၊ ဝိရာစထိ၊ အဝိဇ္ဇာဟူ
သောအဓိကုန်ကို ပျောက်၍ ဥာဏ်ဟူသော အလင်းကို ပြုထောင်မူသည်

ဖြစ်၍ ထွန်းတောက်ပထောင်မူ၏။ ဝိသိက္ခာ၊ ဝိသိက္ခာနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ကဏ္ဍာ
 ဏဒဿနော၊ ငါးပါးသောမြတ်သော အမြင်တို့နှင့် ပြည့်စုံသောကောင်း
 သောကိုယ်ထည်း ရှိတော်မူ၏။ ကဗ္ဗနသန္နိဘတ္တစော၊ ရှေ့အဆင်းနှင့်တူ
 သောအရောင်နှင့်ပြည့်စုံသောအရေထည်းရှိတော်မူ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသောနည်းဖြင့်၊ ဥတ္တမဝဇ္ဇိနော၊ မြတ်သောအဆင်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တေ၊
 အရှင်ဘုရားအား၊ သမဏဘာဝေန၊ ရဟန်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ကိံသောတတိ၊
 အဘယ်မှာမတင့်တယ်ဘဲရှိတုံအံ့နည်း၊ ဟေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ စက္က
 ဝတ္ထိ၊ စကြာ ရတနာကို သည်စေတတ်သော လေးပါးသောအံ့ဘွယ်သရဲ
 သောသဘောရှိသော၊ ရထေသဘော၊ ရထာစီးသောသူတို့တွင်အာဇာနည်
 ဥသဘုရိသအားဖြင့် မြတ်သောရထာစီးသည်း ဖြစ်ပေတော်မူထသော၊ စာ
 တုရန္တော၊ သရဗ္ဗရာလေးစင်းအဆုံးရှိသောမြေအပြင်ကိုအပိုးရထသော၊
 ဝိဇိတာဝိ၊ မြေအပြင်ရှိသောရန်အပေါင်းကိုအောင်စွမ်းနိုင်ထသော၊ ဇမ္ဗူ
 မဏ္ဍဿ၊ ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းကို၊ ဣဿရော၊ အပိုးရတော်မူထသော၊ ရာဇာမင်း
 တကာတို့ထက်မြတ်သောမင်းသည်၊ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်
 ၏တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဘောဂါ၊ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ခံစားကုန်သော၊
 ခတ္တိယာ၊ မင်းမျိုး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဇာနော၊ ခပ်သိမ်းသောမင်းတို့ကို၊ အနု
 ယန္တော၊ အစဉ်လိုက်စေတတ်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဂေါတမ၊ ဂေါ
 တမအနွယ်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်၊ ရာဇာမိရာဇာ၊ မင်းတကာတို့
 ထက်လွန်မြတ်သော မင်းဖြစ်တော်မူထသော၊ မနုဇိန္ဒော၊ လူတို့ကိုအပိုးရ
 သော၊ တေတုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ဣတ္ထိံသောကေ၊ ဤသတ္တထောကန္တံ၊ ဓမ္မရာ
 ဇဘာဝေန၊ တရားမင်းအဖြစ်ဖြင့်၊ ခုန္တံ၊ မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေယိ၊ ပြုတော်
 မူသော၊ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ယံယေန၊ အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ရာဇာ
 တရားမင်းသည်၊ ဘဝိတုံ၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ ထိုက်တော်မူ၏၊ ဣတိ၊
 ဤသို့၊ ယာစသိ၊ တောင်းပန်၏၊ ဝေဝလ၊ သေလရဟန်း၊ အပယ်၊ ငါဘုရားသည်၊
 ရာဇာ၊ တရားမင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော၊ ဓမ္မရာ
 ဇာ၊ တရားမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဓမ္မေန၊ သတိပဋ္ဌာန် အစရှိသည်ကိုခွဲ
 ဝေသောအားဖြင့်ပေးပိပက္ခိယဟုဆိုအပ်သော တရားဖြင့်၊ စက္ကံ၊ အာဏာ
 စက်ကို၊ ဝဇ္ဇောမိ၊ လည်စေပြီ၊ ယံစက္ကံ၊ အကြင်တရား တည်းဟူသောအာ
 ဏာစက်ကို၊ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊ တစုံတယောက်သော ရဟန်းပုဏ္ဏားစသောသူ
 တို့ သည်မတားဖြစ်နိုင်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မတော်မပြန်
 သစ္စာလေးပါးတရားကိုကိုယ်တော်တိုင် သိတော်မူသော၊ အနုတ္တရော၊ ဝိ

ထသမာဓိစသောဂုဏ်ဖြင့်အတုမရှိသော၊ ဓမ္မရာဇာ၊ တရားမင်းမြတ်တည်း
 ဟု၊ ထွံ့၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ပဋိဇာနာသိ၊ ဝန်ခံတော်မူ၏၊ ဓမ္မန၊ သင်္ကပ္ပပဋ္ဌာန်
 စသောဗောဓိပက္ခိယဟု ဆိုအပ်သောတရားဖြင့်၊ စက္ကံ၊ ကာမဝိတက်စသော
 တရားကိုစွန့်စေ၍ ကုသိုလ်တရားသို့ကပ်၍ နေစေသောအာဏာစက်ကို၊
 ဝတ္တေမိ၊ သည်စေတော်မူ၏၊ ဂေါတမ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်တော်မူသော
 ဘုရားမြတ်၊ ထွံ့၊ ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ ဣတိ၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊
 ဘာသတိ၊ ဆိုတော်မူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေလောစ ဗြာဟ္မဇကော၊ သေထ
 ရာဇာနွာထေရ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဝေါစ၊ နားတော်
 ဝျှောက်၏၊ သတ္ထာရန္တယော၊ ဆရာဘုရား၏အလိုသို့ အစဉ်လိုက်စွမ်းနိုင်
 သော၊ ဘောတော၊ ရှင်ပင်ဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သားဖြစ်သော၊ ဝေ
 နာပတိ၊ စစ်သူကြီးသည်၊ ကောနု၊ အဘယ်သူနည်း၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊
 ယံဓမ္မစက္ကံ၊ အကြင်တရားတည်းဟူသော အာဏာစက်ကို၊ ပဝတ္တိတံ၊ ထည်
 စေအပ်ပြီ၊ ဣဝံဓမ္မစက္ကံ၊ ဤတရားတည်းဟူသော အာဏာစက်သို့၊ ကော၊ အ
 ဘယ်သူသည်၊ အနုဝတ္တေသိ၊ လိုက်သနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေလောစ၊ သေထ
 ထေရ်သည်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဝေါစ၊ ဝျှောက်၏၊ သေထ၊ သေ
 လ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဝတ္တိတံ၊ ထည်စေအပ်သော၊ ယံဓမ္မစက္ကံ၊ အကြင်တရား
 တည်းဟူသော အာဏာစက်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊
 တံဓမ္မစက္ကံ၊ ထိုတရားတည်းဟူသော အာဏာစက်ကို၊ တထာဂတံတထာ
 ဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားဟောကြားသော အကြောင်းကြောင့်၊ အနုဇာတော၊
 အရိယဇာတ်အားဖြင့် ဖြစ်သော၊ သာရိယတ္တော၊ သာရိယတ္တရာသည်၊ အနု
 ဝတ္တေတိ၊ အလိုသို့လိုက်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဂဝေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗျာ
 ကာသိ၊ ဖြေတော်မူ၏၊ သေထ၊ သေထ၊ အဘိညေဗျံ၊ သိအပ်သော သစ္စာလေး
 ပါးတရားကို၊ အဘိညာတံ၊ ထူးသော ဉာဏ်ဖြင့် သိအပ်ပြီ၊ ဘာဇေတဗ္ဗံ၊ ပွား
 စေအပ်သော မဂ္ဂသစ္စာကို၊ ဘာဝိတံ၊ ပွားစေအပ်ပြီ၊ ပဟာတဗ္ဗံ၊ ပယ်အပ်
 သော သရဒယသစ္စာတရားကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
 ပဟိနံ၊ ပယ်အပ်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အထံ၊ ငါသည်၊
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓ၊ ရှင်ပင်ဘုရား၊ မယိ၊ အကျွန်ုပ်
 နှစ်၊ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားခြင်း၊ လက္ခဏာရှိသော ဝိစိကိစ္စာကို၊ ဝိနယ ထာ၊ မြတ်
 တော်မူဘိသော၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အဓိရဉ္စထာ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို ပြုသော၊
 ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ အဘိဗျာသော၊ မပြတ်၊ ဒဿနံ၊ ဖူးမြင်ရခြင်း
 ကို၊ ဒုလ္လဘံ၊ ရခဲ့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဓိရဉ္စထာ၊

၂၄၄

အုံးဖြတ်ခြင်းကိုပြု၍ ထုရား၌ယုံကြည်ခြင်းကိုဖြစ်လော့၊ ထောကော၊ ထောက
 န္ဓ၊ ထောသံဗုဒ္ဓါနံ၊ အကြင်ထုရားရှင်တို့၏၊ အဘိဗျာသော၊ မဖြတ်၊ ပါတုဘာ
 ဝေါ၊ ထင်စွာဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝေကောန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဒုလ္လဘော၊ ရဲခဲ၏၊
 ဗြာဟ္မဏ၊ ပုဏ္ဏား၊ သောအဘိ၊ ထိုငါသည်၊ အနုတ္တရော၊ အထူးမရှိသော၊ သလ္လ
 ကန္တော၊ ရာဂဟူသောငြောင့်ကိုနှုတ်တတ်ပယ်တတ်သော၊ ဗြဟ္မဏုတော၊
 မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတိတုထော၊ ချိန်နှင့်တူသောဥာဏ်ဖြင့်နှိုင်း၍
 အင်သောအတုဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလွန်လော့၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဒနော၊ ဒေဝ
 ပုတ္တစသောမာရ်ကိုနှိုင်းနှိုင်းနိုင်ထသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ အဝိ
 ဖြစ်ပြီ၊ သောအတံ၊ ထိုငါသည်၊ သဗ္ဗာမိတ္တော၊ ကိလေသာမာရ်စသောအလုံးစုံ
 သောရန်သူတို့ကို၊ ဝသိကတွာ၊ မိမိအလိုလိုလိုက်စေ၍၊ အကုတောဘယော၊
 ထရံတရသောဘေးမရှိသည်ဖြစ်၍၊ မောဒါမိ၊ သမာဓိသုခပလသုခနိဗ္ဗာနသု
 ခဖြင့်မွေ့လျော်၏၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သလ္လက
 ကန္တော၊ ရာဂစသောငြောင့်ကိုနှုတ်ပယ်တော်မူပြီးထသော၊ မဟာဝီရော၊ ကြီး
 မြတ်သောလုံ့ထရှိတော်မူသောမြတ်စွာထုရားသည်၊ ဝနေ၊ တော၌၊ သိဟော
 ကောသရာဇာခြင်္စေတီမင်းသည်၊ နဒတိဇ္ဈဝ၊ ဟောကံသက္ခာသို့၊ ယံဝစနံ၊ အ
 ကြင်ပိဋကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သောစကားကို၊ ယထော၊ အကြင်အခြင်းအ
 ရာဖြင့်၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တထော၊ ထိုထုရားဟောတိုင်းသောအ
 ခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤငါဟောသောထုရားစကားတော်ကို၊ ဘောန္တော၊
 အရှင်တို့သည်၊ နိသာမေထ၊ သွေတာန္တာရကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်ရှုတ်ကုန်သော၊
 ဗြဟ္မဏုတံ၊ မြတ်သည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတိတုလံ၊ နှိုင်း၍စရာဥပမာကို
 လွန်သော၊ မာရသေနပ္ပမဒ္ဒနံ၊ ကိလေသာမာရ်စသောမာရ်ငါးပါးကိုနှိုင်းနှိုင်း
 နှိုင်းထသော၊ သမ္မုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာထုရားကို၊ ဒိသ္မာ၊ မှူးမြင်ရသည်ရှိသော်၊ ကော၊
 အဘယ်သူသည်၊ နပ္ပသိဒ္ဓေယျ၊ မကြည့်ညှိဘဲရှိတံ့အံ့နည်း၊ ကဗျာဘိဇာတိ
 ကောအပိ၊ ယုတ်သောအမျိုးရှိသော သူပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ပသိဒ္ဓေယျ၊
 ကြည့်ညှိရာ၏၊ ထော၊ အကြင်တပည့်သည်၊ ခံ၊ ငါသို့၊ အန္တေတု၊ အစဉ်လိုက်
 ခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆ တိ၊ အလိုရှိအံ့၊ အန္တေတု၊ ငါသို့လိုက်စေလော့၊ ထောဝါ၊ အကြင်
 တပည့်သည်လည်း၊ နိစ္ဆ တိ၊ ငါသို့လိုက်ခြင်းငှါအလိုမရှိအံ့၊ သော၊ ထိုတ
 ပည့်သည်၊ ဂစ္ဆ တု၊ သွားလေထော၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝရပညာဿ၊ မြတ်သော
 ပညာနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောထုရားသခင်၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ဣစ္ဆေမသ္မိ
 ကာထေ၊ ယခုအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေထေဗ၊ သေ
 လပုဏ္ဏားသည်၊ မာတာ၏၊ မိမိတပည့်တို့ကို၊ ဝေဝံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကား

ကိုးအဝေါစ၊ ဆို၏။ ဧဝံသံဗျေ၊ ဤသို့ဆရာကဆိုထက်သည်ရှိသော်၊ မာဏ
ဝါတပည့်လူဆင်တို့သည်၊ ဘောတော၊ အရှင်သေဝအား၊ ဧထံသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ
သာသနံ၊ ထိုမြတ်စွာထူးသောသာသနာတော်ကို၊ ဝေဇကောန္တေန၊ စင်စစ်သ
ဖြင့်၊ ရုက္ခတိ၊ ရဟန်းပြုခြင်း၌နှစ်သက်သည်ဖြစ်အံ့၊ မယမ္ဘိ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်
၎င်း၊ ဝေရပညာသာ၊ မြတ်သောပညာရှိတော်မူသောမြတ်စွာထူး၏၊ သန္တိ
ကော၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမ၊ အတူလိုက်၍ရဟန်းပြုပါကုန်အံ့၊ ဘဂဝါ၊ ထူး
တော်ကြီးသောထူး၊ တဝ၊ ရှင်ပင်ထူး၏၊ သန္တိကော၊ အထံ၌၊ ဗြဟ္မစရိ
ယံ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရိဿာမ၊ ကျင့်ပါကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတိသ
တာ၊ တရားထက်လွန်ကုန်သော၊ ဣမေဗြဟ္မတာ၊ ဤပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဗ္ဗသီကာ
တာ၊ ထက်ဆုတ်၍ခြင်းကိုပြုကုန်လျက်၊ ယာစန္ဒိ၊ တောင်းပန်ကုန်၏၊ သေထော
သေဝဿ၊ သေဝပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သွာခါတံ၊ မြတ်စွာထူးသည်ကောင်းစွာ
ဟောအပ်သော၊ သန္တိန္ဒြိကံ၊ မျက်မှောက်၌အကျိုးကိုပေးတတ်သော၊ အကာ
လိကံ၊ အခါမလင့်အကျိုးပေးခြင်းသို့ရောက်စေတတ်သော၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊
မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာထူးသည်၊ ပကာသေတွာ၊ ပြတော်
မူ၍၊ ယတ္ထ၊ အကြင်သာသနာတော်၌၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့သောသတိ
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခတော၊ အမိဝီရသေသသုံးပါးသော သက္ခာကိုကျင့်
သောသူအား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ အမောယာ၊ အချည်းစည်းမရှိ
သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စက္ခု၊ မ၊ စက္ခု၊ ငါးပါးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဘဂဝါ
ထူးတော်ကြီးသော မြတ်စွာထူး၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ကြောင့်၊ မယံ၊ အ
ကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဣတော၊ ဤရဟန်းပြုသောနေ့မှ၊ အတိတော၊ လွန်လေပြီး
သော၊ အဗ္ဗုတိ၊ ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ယန္တံသရဏံ၊ အကြင်ရတနာသုံး
ပါးအားကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ အာဝမ၊ ရောက်ကုန်ပြီ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သတ္တ
ရတ္တေန၊ ခုနစ်ရက်ဖြင့်၊ တဝ၊ အရှင်ထူး၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊
ဝေန္တိကေန၊ အဆုံးအမပေးတော်မူသဖြင့်၊ ဒန္တာ၊ ယဉ်ကြေးကုန်သည်၊ အပ္ပာ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ကော၊ အရှင်ထူးအား၊ သရဏဂမနဿ၊ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့
ရောက်ခြင်း၏၊ အာနုဘာဝေါ၊ အာနုတော်သည်၊ အဟော၊ ဩအံ့၊ ထွယ်ရှိစွ
တကား၊ ထုဝံ၊ ရှင်ပင်ထူးသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကို သိပြီး
သောထူးသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏၊ ထုဝံ၊ ရှင်ပင်ထူးသည်၊ သတ္ထာ၊
လူနတ်တို့အားဆုံးမတော်မူတတ်သောဘုရားသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ထုဝံ၊ ရှင်
ပင်ထူးသည်၊ မာရာဘိဘူ၊ မာရ်ငါးပါးကိုနှိပ်နှင်းဖျက်ဆီးနိုင်သော၊ မုနိ၊
ဝဗ္ဗုပ္ပန်သောကသံသရာလောကနှစ်ပါးကိုသိစွမ်းနိုင်သောမောဒုဟုဆိုအပ်

၂၄၆

သောသံဗုဒ္ဓတညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောတရားသည်၊ အသိဖြစ်တော်
မူ၏။ တုဝံ၊ ရှင်ပင်တရားသည်၊ အနုဿယော၊ ကာမရာဂါနုဿယစသည်တို့
ကို၊ ဆေတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ဖြင့်ဖြတ်တော်မူ၍၊ တိဇ္ဈော၊ ကိုယ်တော်
သည်သံသရာဝဲဩဇာဝဲမှကူးမြောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဣဝံပဇာ၊ ဤသတ္တဝါ
အပေါင်းကို၊ တာရေသိ၊ သံသရာဝဲဩဇာဝဲမှနိဗ္ဗာန်ဟူသောကြည်းထက်
သို့ပိုသောကယ်တင်တော်မူ၏။ တော၊ အရှင်တရားသည်၊ ဥပမိ၊ ခန္ဓုပမိရှိ
သောအလုံးစုံသောဥပမိတို့ကို၊ သမတိက္ကန္တာ၊ မဂ်ဖြင့်ကောင်းစွာလွန်တော်
မူပြီးတော့တယာ၊ အရှင်တရားသည်၊ အာသဝါ၊ ကာမသဝစသောလေးပါး
သောအာသဝတို့ကို၊ ပဒါလိတာ၊ မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမဲ့ပယ်ဖျက်ဆီးအပ်ပြီး
တုဝံ၊ အရှင်တရားသည်၊ သိဟော၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်၊ ပဟိနာဘ
ယဘောရဂေါဇ္ဇဝ၊ ပယ်အပ်သောဘေးဘျားရှိသကဲ့သို့၊ အနုပါဒါနော၊ အချင်း
ခပ်သိမ်းအားဖြင့်ပယ်အပ်ပြီးသော ကာရပါဒါနစသော လေးပါးသောဥပါ
ဒါန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိနာဘယဘောရဂေါ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ဘေးဘျားရှိ
သည်။ အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဘဂဝါ၊ ထူးတော်ကြီးသောတရားသည်၊ ဣမေ
အဘိသဘာ၊ ဤအရာမကသောရဟန်းတို့ကို၊ သိက္ခဂေါ၊ ရဟန်းတို့၊ ဥထ၊
လောကုတ္တကုန်၊ ဣတိအာဒိဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဂေါ၊ မိန့်တော်မူ၏
တေဘိက္ခူ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ပဉ္စစိကာတာ၊ ချီအပ်သောလက်ဆုပ်ရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏။ ဋ္ဌတွာ၊ ရပ်ကုန်ပြီး၍၊ ဝီရ၊ ကြီးသောလုံ
ထရှိတော်မူသောတရားမြတ်၊ တဝ၊ အရှင်တရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ပ
သာရေဟိ၊ ဆန်တော်မူထော၊ နန္ဒါ၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ သတ္ထုနော၊ မြတ်စွာ
တရားအား၊ ဝန္တန္တု၊ ခြေတော်ကိုရှိခိုးစေကုန်လော့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါ၊
ထျှောက်ထားကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သေထောထေရော၊ သေထထေရ်သည်၊
ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိရုံးအပ်သော နှစ်ဆဲ့လေးဂါထာတို့ကို၊ အ
တာထိ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၊ သေထထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ။

(၂၅၄) ဘန္တေ၊ အရှင်တရား၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဟတ္ထိဂိဝါယ၊ ဆင်၏
ထည်၌၊ နိသိဒိတွာ၊ ထိုင်၍၊ ယာတံစရိတံ၊ သွားအပ်၏။ ဝတ္ထာနိ၊ အဝတ်တို့
ကို၊ ပရိဟရန္တနပိ၊ ဆောင်သော်လည်း၊ သုရမာဝတ္ထာပဓာရိတာ၊ ကောင်း
သောအထွေရှိသောထိပ်မွှေးညှို့သော ကာသိကတိုင်း၌ဖြစ်သောပုဆိုးအ
ထူးကိုသာဆောင်၏။ ဘုဉ္ဇန္တနပိ၊ ထမင်းစားသော်လည်း၊ သာထိနံ၊ သုံးနှစ်
ဟောင်းထေပြီးသောကောင်းသောအနံ့ရှိသောသလေးတို့၏။ သုပိဓံသုပသေ
စနော၊ ခါသားသမင်သားအစရှိသောစဉ်ကြပ်သောသားဖြင့်ဖြှမ်းသော၊ ဩ

ဓနော၊ ထမင်းကို၊ ဘုရား၊ စားအပ်၏၊ အံ့၊ ယခုရဟန်းအဖြစ်၌ တည်သော
 အခါ၌ ကား၊ သောအဟံ၊ ဤငါသည်၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသောသီလသမာဓိစ
 သောဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံ သည်ဖြစ်၍၊ သာတတိကော၊ မျက်မှောက်၌ ဖြစ်သောချမ်း
 သာစွာနေခြင်း၌ အမြဲ ဖြည့်သော၊ ဥဉ္ဇော၊ သပိတ်လက်စွဲ၍ ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်၊
 ပတ္တဂတော၊ သပိတ်၌ တည်သော ဆွမ်း၌၊ ရတော၊ အလွန်မွေ့ထွေ၏၊ ဂေါဓာ
 ယ၊ ကာဗ္ဗဂေါဓမည်သောမင်းသမီး၏၊ ဝုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ ဘဒ္ဒိယော၊
 ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ အနုပါဒါနော၊ ဥပါဒါန်တရားလေးပါးမှ ကင်းပြီးသည်
 ဖြစ်၍၊ ဈာယတိ၊ ဖလသမာပတ်ချာန်ဖြင့် ဝင်စား၏၊ ပံသုကုလိသာတတိ
 ကော၊ ပန်သကုရတင်ဆောက်တည်သဖြင့် မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အ
 ဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲ ဖြည့်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဉ္ဇာဥဉ္ဇာ စရိယာယ၊ သ
 ပိတ်လက်စွဲ၍ ဆွမ်းခံသွားသဖြင့်၊ ပတ္တဂတော၊ သပိတ်၌ တည်သော ရရသမျှ
 သော ဆွမ်း၌၊ ရတော အတိရတော၊ အလွန်မွေ့ထွေ၏၊ ဂေါဓာယ၊ ကာဗ္ဗ
 ဂေါဓမည်သောမင်းသမီး၏၊ ဝုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယ
 ထေရ်သည်၊ အနုပါဒါနော၊ ဥပါဒါန်တရားလေးပါးမှ ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဈာယ
 တိ၊ ဖလသမာပတ်ဖြင့် ဝင်စား၏၊ ဝိဇ္ဇာပါတိသာတတိကော၊ ဝိဇ္ဇာပတ်စုတင်
 ဆောက်တည်ခြင်းဖြင့် မြတ်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အ
 မြဲ ဖြည့်သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ တေဂီဇေကော သာတတိကော၊ တိစိစရိက်စုတင်
 ဆောက်တည် သဖြင့် မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း
 ၌ အမြဲ ဖြည့်သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ သပဒါနုစာရိသာတတိကော၊ အိပ်စဉ် မပြတ်
 ဆွမ်းရပ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော သပဒါနုစာရိကစုတင်ဖြင့် မျက်မှောက်သော
 ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲ ဖြည့်သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ကောသန
 ကော သာတတိကော၊ ကောသနိက်စုတင်ဆောက်တည်သဖြင့် ရဟန်းတ
 ရား၌ မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌
 အမြဲ ဖြည့်သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ပတ္တဝိဇ္ဇိကော သာတတိယော၊ ပတ္တဝိဇ္ဇိစုတင်
 ဆောက်တည် သဖြင့် ရဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သော ကိုယ်
 ၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲ ဖြည့်သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ ဓလပစ္စာဘတ္တိ
 သာတတိကော၊ ဓလပစ္စာစုတင်ကို ဆောက်တည်သဖြင့် ရဟန်းတရား၌
 မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲ
 ဖြည့်သည်ဖြစ်၍၊ (ပ)၊ အာရညိကော သာတတိကော၊ အာရညကစုတင်
 ဆောက်တည်သဖြင့် ရဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သော ကိုယ်
 ၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲ ဖြည့်သည်ဖြစ်၍၊ ရုက္ခမူလိကော သာတ

တိကော၊ ရုက္ခမူရုတင်ဆောက်တည်သံဖြင့် ရဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သော
 မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်
 ၍၊(ပ)၊ အတ္တော ကာသကောသာတတိကော၊ အဗေဗာကာသိကရတင်ဆော်
 တည်သဖြင့် ရဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌
 ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ သောသာနိကောသာတတိ
 ကော၊ သုသာန်ရတင်ဆောက်တည်သဖြင့် ရဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သော
 မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်
 ၍၊(ပ)၊ ယထာသန္တတိကောသာတတိကော၊ ယထာသန္တတိရတင်ဆောက်
 တည်သဖြင့် ရဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်
 ၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ နေသဇ္ဇိကောသာ တတိ ☐
 ကော၊ နေသဇ္ဇိကရတင်ဆောက်တည်သဖြင့် ရဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သော
 မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်
 ဖြစ်၍၊(ပ)၊ အပ္ပိစ္ဆောသာတတိကော၊ ပစ္စည်းထေးပါးဝယ်အလိုနည်းသဖြင့်
 ရဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌ ချမ်းသာ
 စွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ သန္တုဋ္ဌောသာတတိကော၊ ပစ္စည်း
 ထေးပါးဝယ်ရာင့်ရဲ လွယ်သဖြင့် ရဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သော မျက်မှောက်
 သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ ပဝိ
 ဝိတ္တောသာတတိကော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သဖြင့် ရဟန်းတရား၌
 မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ ယှဉ်
 သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ အသံသဋ္ဌောသာ တတိကော၊ လူတို့နှင့် ရောနှောခြင်း မရှိ
 သည်ဖြစ်၍ ရဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သော မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌
 ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊(ပ)၊ အာရဒ္ဓဝိရိယောသာတတိ
 ကော၊ အားထုတ်အပ်သော သုံ့ထရှိသဖြင့် ရဟန်းတရား၌ မြင်အပ်သော
 မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ချမ်းသာစွာနေခြင်း၌ အမြဲယှဉ်သည်ဖြစ်
 ၍၊(ပ)၊ ဝုဒ္ဓေ၊ ငှေးလူဖြစ်သော အခါ၌၊ သောဝဏ္ဏံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ သတဗျာဓိ
 ကံ၊ များသော အနားရေးရှိသော၊ သတပထံ၊ တရာသော ပိုက်အချိန်ရှိသော၊
 ကံသံ၊ ရွှေထင်ပန်းကိုးဟိတွာ၊ စွန့်၍၊ မတ္တိကပတ္တံ၊ မြေသပိတ်ကို၊ အဝ္ဂဟိံ၊
 ယူပြီး၊ ဣဒံ၊ ဤမြေသပိတ်ကို ယူခြင်းသည်၊ ဒုတိယဘဝိယေစနံ၊ နှစ်ကြိမ်
 မြောက်သော ဘိသိက်သွန်းခြင်းမည်၏၊ မဏ္ဍလိပါကာဓေ၊ ဝန်းသော အ
 ခြင်းအရာရှိသော တံတိုင်းတို့ဖြင့် ဖြိုရံအပ်သော၊ ဒဠမဋ္ဌာလကောဋ္ဌကေ၊ မြ
 မြံစွာပြုအပ်သော ပြအိုးပြစင်တံခါးရတ်တို့နှင့် ပြည့်စုံသော ပြည်၌၊ ဥစ္စေ၊

မြင့်သော ခြာသာဒ်ထက်၌၊ ခုပ္ပဟတ္ထေဟိ၊ သန်ထွက်ထက်၌ ဂုဏ်သော
 ယောကျ်ားတို့သည်၊ ရကိဋ္ဌိတော၊ စောင့်ရှောက်အပ်သည်ဖြစ်ထွက်၊ ဝုရေ၊
 ရှေးလူဖြစ်သောအခါ၌၊ ဥတ္တသံ၊ ကြောက်လန့်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရိံ၊
 နေချပြီးအစွဲ၊ ယခုရဟန်းဖြစ်သောအခါ၌၊ ဘဒ္ဒေါ၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပဟိနာယာဘေရဝေါ၊ ပတ်အပ်ပြီးသောဘေး ကြောက်မက်သွယ်
 ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အနုကြောသိဝိဟာရိံ၊ ကြောက်လန့်
 မရှိသည်ဖြစ်၍၊ နေပြီ၊ ဂေါဓာယ၊ ကာဗ္ဗိဂေါဓာမည်သောမင်းသမီး၏၊ ဝုတ္တော၊
 သားဖြစ်သော၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယထေရ်သည်၊ ဝနံ၊ တောတည်းသို့၊ ဩဂယျ၊
 သက်၍၊ ဝါယာတိ၊ ဖထသမာပတ်ချမ်းသာကို ဝင်စားသောအေးမြင့်နေပြီ၊
 သိလက္ခန္ဓေ၊ သိလဟူသောဂေဠုးဇူး၌၊ ပတိဋ္ဌာယ၊ တည်၍၊ သတိဉ္စ၊ သတိ
 သမာဓိကိုလည်းကောင်း၊ ပညဉ္စ၊ ဖထသမာပတ်နိရောဓသမာပတ်နှင့်အညီ
 သောပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဘာဝယံဘာဝယန္တော၊ သမထဝိပဿနာကို
 ပွားစေထွက်၊ အနုဝုဇ္ဇေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံ၊ အလုံးစုံ
 သောသံယောဇဉ်တို့၏ဂုဏ်ခြင်းသို့၊ ပါဝုဏ်၊ ရောက်ပြီး၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ကာဗ္ဗိ
 ဂေါဓာယ၊ ကာဗ္ဗိဂေါဓာမည်သော မင်းသမီး၏၊ ဝုတ္တော၊ သားဖြစ်သော၊
 ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သော
 နှစ်ဆဲ့လေးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး ။

ကာဗ္ဗိဂေါဓာမည်သောမင်းသမီး၏ သားဖြစ်သောဘဒ္ဒိယ
 ထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

(၂၅၅) သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တံ၊ ရှင်ရဟန်းသည်၊ ဂစ္ဆံ၊ ဂစ္ဆန္တော၊
 သွားသည်ဖြစ်ထွက်၊ ဋ္ဌိတော၊ ရပ်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသို့
 သောစကားကို၊ ဝဒေသိ၊ သင်ဆိုဘိ၏၊ မဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဋ္ဌိတံယေဝ၊ ရပ်ထုတ်သာ
 လျှင်၊ အဋ္ဌိတောတိ၊ မရပ်ဟူ၍၊ ဖြူသိ၊ ဆိုဘိ၏၊ သမဏ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တံ၊ ရှင်
 ရဟန်းကို၊ ဧတံမတ္ထံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပုစ္ဆာမိ၊ မေး၏၊
 ကသ္မာကေန၊ ကာရဏေန၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ တံ၊ အရှင်ရဟန်း
 သည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဋ္ဌိတော၊ ရပ်ပါထွက်၊ အဋ္ဌိတော၊ မရပ်သည်၊ အမှီ၊
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဖြူသိ၊ ဆိုဘိသနည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အဂေါစ၊ လျှောက်
 ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တော၊ အင်္ဂုလိမာလက ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ
 ထုရားသည်၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ အင်္ဂုလိမာလ၊ အဟံ၊ ငါတည်၊ သဗ္ဗဒါ၊ ခင်ထိမ်း
 သောအခါ၌၊ သဗ္ဗေသုဘူတေသု၊ အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့၌၊ ဒဏ္ဍံ၊ ရိုက်
 နှက်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဒဏ်ကို၊ နိဝာယ၊ ချ၍၊ ဋ္ဌိတော၊ ရပ်သည်။

အသိဖြစ်၏။ တွဉ္ဇာသင်အင်္ဂုလိမာလမူကား။ ပါဏေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ အ
 ဝဉ္ဇာတော၊ ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် စောင့်စည်းခြင်းမှ ကင်းသည်။ အသိဖြစ်၏။
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဘိ၊ ငါသည်။ မြို့တော၊ ရပ်သည်မည်၏။ တုဝံ၊ သင်
 မှာမူကား။ အဋ္ဌိတော၊ ယခုရပ်သော်လည်းနောင်အခါ ထိုထိုသို့သောဂတိ
 တို့၌ကည်သည်၏အစွမ်းဖြင့်သွားရသောကြောင့်မရပ်သော သူမည်သည်။
 အသိဖြစ်၏။ မဟိတော၊ နတ်နှင့်တကွသော လူသည်ပူဇော် အပ်ထ
 သော။ မဟေထိ၊ သီလက္ခန္ဓာစသော မြတ်သောတရားကို ရှာတော်မူပြီးထ
 သော။ သမဏော၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုရှိသော ဘုရားမြတ်စွာ
 သည်။ မဟာဝနံ၊ တောကြီးသို့၊ မေမ ဟံ၊ ငါအား၊ အနုဂ္ဂဟတ္ထာယ၊ မြီးမြောက်
 အံ့သောဌ၊ သံပစ္စုပါဒိ၊ အကြင်ကြောင့်ကြွတော်မူလာ၏။ တံပရိပဇ္ဇနံ၊ ထိုသို့
 အကျွန်ုပ်အားမြီးမြောက်အံ့သောဌ၊ ကြွတော်မူလာခြင်းသည်။ ဝိရသဒံဝတ၊
 ကြာမြင့်စွာ၏တကား။ သောအဘိ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်။ တဝ၊ အရှင်ဘုရား
 ၏။ ဓမ္မယုတ္တံ၊ တရားနှင့်စပ်သော။ ဝါထံ၊ ညွှဆိုသိဇနိုးအပ်သောဝါထာကို၊
 သုတွာန၊ ကြားသောကြောင့်။ သဟ သပါဝံ၊ ကြာမြင့်စွာ ကာလပတ်လုံး
 ထေ့ထာအပ်သောအထောင်သော မကောင်းမှုကို၊ စဒိဿာမိ၊ စွန့်ပါအံ့။
 ဣဇ္ဈေဝ ဣဘိဇေ၊ ဤသို့သောစကားကိုသာလျှင်။ ဝတွာ၊ ဆို၍။ စောရော၊ အင်္ဂု
 လိမာလသိုးသူ သည်။ အသိ စ၊ သန်ကျက်ကိုလည်းကောင်း၊ အာရဓဇ္ဇ၊ ထိုသန်
 ကျက်မှကြွင်းသောစေးတံစသော ထက်နက်ကိုလည်းကောင်း။ သောဇ္ဈေ၊
 ထက်ဝန်းကျင်မှမြတ်သောကမ်းပါးရှိသော၊ ပပါတေ၊ တကွနက်မြတ်သော
 ကမ်းပါးရှိသော၊ နရကေ၊ မြေ၌ကွဲသောဟင်းလင်းသောအပြင်ရှိသော။ ပဗ္ဗ
 တန္တရေ၊ တောင်တို့၏ အပြတ်အကြား၌။ အနန္တကာထိ၊ မိမိထက်နက်အစဉ်
 အတိုင်းပစ်စွန့်ပေ၏။ တာနိ၊ ထိုထက်နက်တို့ကို။ ဆဇ္ဇေတွာ၊ စွန့်ပြီး၍။
 စောရော၊ အင်္ဂုလိမာလသိုးသူသည်။ သုဂတဿ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆို
 တော်မူတတ်သောမြတ်စွာဘုရား၏။ ပါဓေ၊ ခြေကော်တို့ကို။ အဝန္တိ၊ ရှိသိုး၏။
 ထဇ္ဈေဝ၊ သို့အရပ်၌ပင်လျှင်။ ပဗ္ဗန္တံ၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓေ၊ ဘုရားရှင်
 အား။ ယာပိ၊ ထောင်းပန်၏။ ခေါ၊ ဝင်စစ်။ ကာရုဏိကော၊ ကြီးမြတ်သောကာ
 ရုဏာရှိတော်မူထသော။ မဟေထိ၊ မြတ်သောသီလက္ခန္ဓာစသော တရားအ
 ပေါင်းကိုရှာတော်မူပြီးထသော။ သဒ္ဓေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော၊
 ထောကဿ၊ လူအပေါင်း၏။ သတ္ထာ၊ ဆရာဖြစ်တော်မူသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အ
 ကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ တဒါ၊ ထိုအခါ၌။ တံတဿမေ၊ ထိုငါ့အား။ သိက္ခ
 ရဟန်း၊ ဖော်၊ ထာတုညံ၊ ဣတိဣဒံဝစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါ၊

မိန့်ထော်မူ၏။ တဿံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာထအား၊ ဇေဝဇေသောဇေဝံ၊ ဤထာ
 ထုညွှတ်ရဟန်းဟု ထုရားမိန့်တော်မူသော ဝေဝိဘိက္ခု ပဉ္စင်းအဖြစ်သည်ပင်
 လျှင်၊ ဘိက္ခုဘာဝေါ၊ ရဟန်းအဖြစ်သည်။ အာဟု၊ ဖြစ်၏။ ယော၊ အကြင်
 အမှတ်မရှိသော ထုရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးသူတော်မဟုတ်သူထုတ်တို့နှင့်
 ပေါင်းတော်သောအခါ၌၊ ပမဇ္ဇိတွာန၊ မိမိအဆင်အခြင်မရှိသော အားဖြင့်
 ကောင်းသောအကျင့်၌မှေ့ထေ့၌ခြင်းသို့ရောက်ပြီး၍၊ ပစ္ဆိမာ၊ နောက်အထွေ
 စင်ပွန်းကောင်းနှင့်ပေါင်းတော်သောအခါ၌၊ သော၊ ထိုအမှတ်မရှိသောထု
 ရဟန်းသည်။ နမဇ္ဇတိ၊ အသင့်နှလုံးသွင်းသောအားဖြင့်ကောင်းသောအကျင့်
 ကိုမမှေ့မထေ့၌ကျင့်၏။ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုကောင်းသော အကျင့်ကိုကျင့်
 ဖြင့်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အတ္တဘ၊ ကိပ်တိုက်မှ၊ ရုတ္တော၊ လွတ်သော၊ စန္ဒိမာဝ
 စန္ဒိမာဇ္ဈဝ၊ လကဲ့သို့၊ ဣမံထောကံ၊ ဤခန္ဓာအစရှိသောထောကကို၊ ဩဘာ
 သေတိ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း၌ အကြောင်းကိုပိတ်ပင်ခြင်းဖြင့်မကောင်းမှု
 မှကင်း၍ထွန်းတောက်ပ၏။ ယဿ၊ အကြင်အမှတ်မရှိသောထုရဟန်း
 အားကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ ပါပကမ္မံမကောင်းမှုကံကို၊ ကုသလေန၊ ထိုမ
 ကောင်းမှုကံ၏ကုန်ခြင်းကိုပြုထုတ်သောထောကုတ္တရာကုသိုလ်ဖြင့်၊ ဝိမိယ
 တိ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း၌ အကြောင်းကိုပိတ်ပင်ခြင်းဖြင့်ပိတ်ပင်အပ်၏။
 သော၊ ထိုအမှတ်မရှိသော ထုရဟန်းသည်။ အတ္တဘ၊ ကိပ်တိုက်မှ၊ ရုတ္တော၊
 လွတ်သော၊ စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာဇ္ဈဝ၊ လကဲ့သို့၊ ဣမံထောကံ၊ ဤခန္ဓာအစရှိသောထော
 ကကို၊ ဩဘာသေတိ၊ တတ္ထကိရတိ၊ အကျိုးကိုဖြစ်စေခြင်း၌ အကြောင်းကံ
 ကိုပိတ်ပင်ခြင်းဖြင့်ပိတ်ဆို့ဆီးထားအပ်၏။ ဒဟာရာ၊ ငယ်သေးသော၊ ယော
 ဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ဟဝေကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓသာသနော၊
 ဘိက္ခုသုံးပါးဖြင့်ရေတွက်အပ်သောဘုရားသာသနာတော်၌၊ ယုဇ္ဈတံ၊ အရို
 အသေကမ္မဋ္ဌာန်း၌အားထုတ်၏။ သော၊ ထိုအမှတ်မရှိသောထုရဟန်းသည်။
 အတ္တဘ၊ ကိပ်တိုက်မှ၊ ရုတ္တော၊ လွတ်သော၊ စန္ဒိမာဝစန္ဒိမာဇ္ဈဝ၊ လကဲ့သို့၊ ဣမံ
 ထောကံ၊ ဤခန္ဓာအစရှိသောထောကကို၊ ဩဘာသေတိ၊ ထွန်းတောက်ပသ
 ဖြင့်ထင်တယ်စေ၏။ မေမယံ၊ ငါ့အား၊ ဝိသာဟိ၊ ရန်သူတို့သည်လည်း၊ ဓမ္မက
 ထံ၊ တရားစကားကို၊ သုဏန္တု၊ နာဂေဏုန်သတည်း၊ မေမယံ၊ ငါ၏၊ ဝိသာဟိ
 ရန်သူတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ ဖြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ယုဇ္ဈန္တု၊ သ
 စွာလေးပါးတရားကိုသိစေခြင်းအကျိုး၌ကျင့်စေကုန်သတည်း၊ မေ၊ ငါ၏။
 ဝိသာဟိ၊ ဝိသာဝေ၊ ရန်သူဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်သာလျှင်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။
 ထေ၊ ထိုရန်သူဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ မနုဿေ၊ သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်

သောကဗျာစာပိတ္တတို့သို့၊ ဘဇန္တု၊ ဘည်းကပ်စေကုန်သတည်း၊ ယော
သန္တော၊ အကြင် သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဓမ္မမေဝ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မထော
ကုတ္တရာဓမ္မကိုသာလျှင်၊ အာဒါပယန္တိ သမာဓပေန္တိ ဂဏှာပေန္တိ၊ ယုစေ
ကုန်သတည်း၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဗိသာဟိ၊ ရန်သူဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ခန္တိဝါ
ဒါနံ၊ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးကိုဆိုတတ်ကုန်သော၊ အရောပေသံသီနံ၊ တစုံတ
ယောက်သောသူနှင့်မဆန့်ကျင်သော မေတ္တာဖြင့်နေထေ့ရှိကုန်သောသူတို့
ကိုဦးပွမ်းထေ့ရှိကုန်သောသူတို့၏၊ သန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ကာထေန၊ သင့်တင့်
လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ သုဇာန္တု၊ နာစေကုန်သတည်း၊
တဗ္ဗ၊ ထိုကြားအပ် တိုင်းသော တရားကိုလည်း၊ အနုပိဗိယန္တု၊ ကောင်းစွာ
သင်၍အတုလိုက်၍ကျင့်စေကုန်သတည်း၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊
မမံ၊ ငါ၏၊ သော၊ ထိုရန်သူဖြစ်သောသူသည်၊ ဇာတုကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်
မမံ၊ ငါ့ကို၊ နဟိသေနဟိသေယျ၊ မညှဉ်းဆဲမနှိပ်စက်စေသတည်း၊ အညဝါ
ပန၊ ငါမှတစ်ပါးလည်းဖြစ်သော၊ ကိပ္ပိနံ၊ အချို့သောသတ္တဝါကို၊ နဟိံသေ၊ မ
ညှဉ်းဆဲစေသတည်း၊ ဗမုခံဥတ္တမံ၊ မြတ်သော၊ သန္တိ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အဗ္ဗုယျ၊
ရောက်စေသတည်း၊ ပါဝဏိတွာ၊ ရောက်ပြီး၍လည်း၊ သတထာဝရေ၊ ထို
အသုံးစုံသော သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ ရက္ခယျ၊ တပည့်သားကိုကဲ့သို့စောင့်
ရှောက်စေသတည်း၊ နေတ္တိကာ၊ ရေကိုဆောင်လိုကုန်သောသူတို့သည်၊
ပူဇရတွာ၊ မြင့်သောအရပ်ကမြေကိုတူး၍ နိဗ္ဗာန်အရပ်ကိုပြည့်စေ၍၊ မာ
တိကံ၊ မြောင်းကို၊ ကတွာဝါ၊ ပြု၍လည်းကောင်း၊ ရုက္ခဒေါတံ၊ ဘင်သား
သရောက်သစ်သားကျင်းကို၊ ဋပေတွာ၊ ထား၍၊ ဣန္ဒြိတဋ္ဌာနံ၊ မိမိလိုရာ
အရပ်သို့၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ နေန္တိယထာဝရေ၊ ဆောင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊
တေဇနံ၊ မြားကို၊ ဥဓယုကာရာ၊ လေးသမားတို့သည်၊ တာပေတွာ၊ မီးကင်
၍၊ ဝဏီဘာဝံ၊ ကောက်သောအဖြစ်ကို၊ ဥဇုကတွာ၊ ဖြောင့်စွာပြု၍၊ ဓမ
ယန္တိယထာ၊ ဖြောင့်ကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ တန္တုကာ၊ သစ်ရွေသ
မားတို့သည်၊ အတ္ထာယ၊ အကွပ်အစရှိသည်တို့၏အကျိုးငှါ၊ တန္တုန္တော၊
ရွှေကုန်ထွက်၊ ဒါနံ၊ သစ်ကို၊ ဓမယန္တိယထာ၊ မိမိတို့၏အလိုအတိုင်းအ
ဖြောင့်အကောက်ကိုပြုကုန်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊
ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိသောအရိယမဂ်ကိုဖြစ်စေတတ်သောသူတို့သည်၊ အတ္တာ
နံ၊ မိမိကိုပင်ကို၊ ဓမယန္တိ၊ အရဟတ္တမဂ်သို့ရောက်အောင်ဆုံးမကုန်၏၊
ကော၊ အချို့ကုန်သောမင်း မင်း၏အမတ်ကြီး စသောသူတို့သည်၊ ဓဏ္ဍာ
န၊ ထိုကန်ဆင်ခြင်း ဖိုလ်ပါအပေါင်းဖြင့်၊ ပစ္စတ္ထိကေ၊ ရန်သူတို့ကို၊ ဓမ

ယန္တိ၊ ဆုံးမကုန်၏။ ဂေါပါယာဒယော၊ နွားထိမ်းသော သူစသည်တို့သည်၊
ဂေါဒိကော၊ နွားစသည်တို့ကို၊ ဒဏ္ဍေန၊ ထုံကန်ဖြင့်၊ ဒမေန္တိယထာ၊ ဆိုးမ
ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထာစရိယာ၊ ဆင်ဆရာတို့သည်၊ အင်္ဂ
သေသိ၊ ချွန်းတောင်းတို့ဖြင့်၊ ဟတ္ထိ၊ ဆင်ကို၊ ဒမေန္တိယထာ၊ ဆုံးမကုန်သ
ကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဿာစရိယာ၊ မြင်းဆရာတို့သည်၊ ကသာတိ၊ ကြိမ်
လုံးတို့ဖြင့်၊ အသေ၊ မြင်းတို့ကို၊ ဒမေန္တိယထာ၊ ဆုံးမကုန်သကဲ့သို့လည်း
ကောင်း၊ အဟိ၊ ငါသည်၊ အဒဏ္ဍေန၊ ထုံကန်မရှိသဖြင့်၊ အသတ္ထေန၊ ဝေး
လက်နက်မရှိဘဲသူကံ၊ ဟာဒိနာ၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံစသည်၌ ထုန်ထုပ်ခြင်းမရှိ
သောထုရားမြတ်စွာသည်၊ ဒန္တောဒန္တိကော၊ ဆုံးမအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗိသေဝ
နော၊ အဆိပ်အကောက်ကင်းခြင်းကို၊ ကတော၊ ပြုအပ်သည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပြီ၊
မေ၊ ငါ၏နာမံ၊ အမည်သည်၊ ပုရေ၊ ရှေးထုရားသခင်နှင့်မပေါင်းမိကာလ၌၊
ဟိံသကဿ၊ ဟိံသကအမည်ရှိသည်၊ သတော၊ မြစ်လျက်၊ အဟိံသကော
တိ၊ အဟိံသကဟူ၍၊ နာမံ၊ အမည်မှာသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဇ္ဈ၊ ယခုအ
ဟိံသက၊ ငါသည်၊ အဟိံသကောတိ၊ အဟိံသကောဟူသော၊ သစ္စနာမေ၊ မ
ချွတ်မယွင်းသော အမည်ရှိသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ကသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ကိဗ္ဗိ၊ တစ်
တယောကံသော၊ နံသတ္တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို၊ နဟိံသာမိ၊ မညှဉ်းဆဲပြီ၊ အာဂ
သော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ အဟိံသက၊ ပုရေ၊ ရှေးထုဖြစ်သော အခါ၌၊ အင်္ဂဝိမာ
ယောတိ၊ အင်္ဂဝိမာထဟူ၍၊ ဝိဿဒုတော၊ ကျော်စောသော၊ စောရော၊ ခိုးသူ
သည်၊ အာသိံ၊ ဖြစ်ထူး၏၊ မကောစောန၊ ကာမောစာစသော ကြီးစွာ
သောဩစာဖြင့်၊ ဝုပ္ပမာနော၊ မျှော်သည်ဖြစ်လျက်၊ ဗုဒ္ဓံ၊ ထိုကြီးစွာသောဩ
စာ၏ဖြစ်ခြင်းကိုပြုတတ်သောထုရားသခင်ကို၊ သရဏံ၊ ဆင်းရဲကိုပျောက်
၍ချမ်းသာကိုဆောင်ပေတတ်သောသူဟူ၍ ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ အာဂမံဥပ
ဂန္တိံ၊ ကပ်ပြီ၊ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ အင်္ဂဝိမာယောတိ၊ အင်္ဂဝိမာထဟူ၍၊ ဝိဿ
ကော၊ သူအသက်ကိုသတ်ခြင်းရှိသော ကြမ်းကြုတ်သော သူစသည်ဖြင့်
ကျော်စောသော၊ သောဟိတပါဏိ၊ သတ္တဝါတို့ကိုသတ်သဖြင့်တပါးသော
သူတို့၏သွေးဖြင့်ထိမ်းကျွံသောထက်ရှိသည်၊ အာသိံ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအ
ခါ၌၊ သရဏဂမနံ၊ ထုရားမြတ်စွာအား ကိုးကွယ်ခြင်းသို့ချောက်ခြင်း၏များ
သောအကျိုးရှိသောအဖြစ်ကို၊ ပဿ၊ ရှုထော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ တဝနေတ္ထိ၊
ဘာသုံးပါးသို့ဆောင်တတ်သော တဏှာကို၊ ထမုဘတာ၊ ကောင်းစွာမဂ်
ဖြင့်နှုတ်အပ်ပြီ၊ အဟိံသက၊ ငါသည်၊ ဗဟုံ၊ များစွာသော၊ ဒုဂ္ဂတိဂါမိနံ၊ ဒုဂ္ဂတိထဝ
သို့လားကြောင်းဖြစ်သော၊ တာဒိသံကမ္ဘံ၊ ထိုအရာမကများသောယောကျ်ား

တို့ကိုသတ်သောမကောင်းမှုကံကိုကံတွာနုပြု၍၊ ကမ္မဝိပါကောနု၊ မကောင်း
 မှုကံ၏အကျိုးဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓ၊ အချင်းခပ်သိမ်းပယ်အပ်သောကံ၏အကျိုးစက်
 မျက်စိစားလျက်၊ အနုတော၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေသာတို့၏ကုန်ပြီးသော
 ကြောင့်မြီကင်းထွက်၊ ဘောဇနံ၊ သွင်းစသောဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဒ္ဓာမိ၊ သုံး
 ဆောင်ခံစား၏၊ ဗာလ၊ ခိုက်သောအဖြစ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဒုဗ္ဗေမိနော
 ဇနာ၊ ပညာမှကင်းကုန်သောထိုရိုက်တို့သည်၊ ပမာဒံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌
 မှေ့ထျော့ခြင်းကို၊ အနုယုဇ္ဇေထ၊ ပဝတ္တန္တိ၊ မှေ့ထျော့သဖြင့် ကာလကိုလွန်၍
 ဖြစ်စေကုန်၏၊ မေခာဝိ၊ တရားကြံစာပညာနှင့်ပြည့်စုံသော ပညာရှိသည်
 သေဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ခနံခနံဝိယ၊ အမျိုးအနွယ်အတိုင်းသာသောရဟ၊ နာရနစ်
 ပါးဟုဆိုအပ်သောဥစ္စာကဲ့သို့၊ အပ္ပမာဒဉ္စ၊ ထင်သောသတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ကု
 သိုလ်ကောင်းမှု၌ မမှေ့မထျော့အားထုတ်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ရက္ခတိ၊
 မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ချမ်းသာသို့ရောက်အောင်စောင့်ရှောက်၏၊ အာရုသော၊ ငါ
 ရှင်တို့၊ ပမာဒံ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မှေ့ထျော့သဖြင့်ကာလကိုလွန်စေခြင်း
 ကို၊ မာအနုယုဇ္ဇေထ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ ကာမရတိသန္ဓံ၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့်
 မှေ့ထျော့ပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ မာအနုယုဇ္ဇေထ၊ မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ အပ္ပမ
 ဇတ္တော၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမှေ့မထျော့သောဂုဏ်ရှိသည်၊ ဗျာယန္တော၊
 ဗျာနဝင်စားခြင်း၌ထေ့လာသည်ဖြစ်၍၊ ပရမံ၊ မြတ်သော၊ သုခံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်း
 သာသို့၊ ပပွေတိပါဂုဏာတိ၊ ရောက်၏၊ မမ၊ ငါ၏၊ ယံမဟာဝနံ၊ အကြင်နေရာ
 ဖြစ်သောတောကြီးသို့၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယံအာဂမနံ၊ အကြင်ထာ
 ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံအာဂမနံ၊ ထိုငါ့နေရာတောကြီးသို့ကြွတော်မူလာ
 ခြင်းသည်၊ သွာဂတံ၊ ကောင်းသောကြွလာခြင်းတည်း၊ အပဂတံ၊ အကျိုးစီး
 ပွားမှုကင်းသောကြွလာခြင်းသည်၊ နဘောတိ၊ မဖြစ်၊ မဟာ၊ ငါသည်၊ သတ္ထု၊
 သန္တိကော၊ မြတ်စွာဘုရား၏အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိတိ၊ ရဟန်းပြုအံ့ဟူ၍၊
 ယံမန္တိတံ၊ အကြင်အတိုင်အပင်အကြံအစည်ကို၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်ကြံ
 အပ်၏၊ ဣဒံမန္တိတံ၊ ဤသို့တိုင်ပင်ကြံခြင်းသည်၊ မမ၊ ငါအား၊ ဒုဗ္ဗန္တိတံ၊ မ
 ကောင်းသဖြင့်တိုင်ပင်ကြံခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်
 ကြောင့်နည်း၊ ဟူမူကား၊ သံဝိဘတ္တေသု၊ သာဝဇ္ဇအနုဝဇ္ဇစသောအပြားဖြင့်ခွဲ
 ခြမ်းဝေစာန်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့တွင်၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်တရား
 သည်၊ သေဋ္ဌံ၊ မြတ်၏၊ တံ၊ ထိုမြတ်သောနိဗ္ဗာန်တရားကိုသာလျှင်၊ ဥပဂမံဥပ
 ဂန္တိ၊ ကပ်ပြီ၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ တထိံ၊ မဟာဝေနေ၊ ထိုတောကြီး၌၊ ယံ
 အာဂမနံ၊ အကြင်ကြွလာခြင်းသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တံအာဂမနံ၊ ထိုသို့ကြွလာ

တော်မူခြင်းသည်။ သွာဂတံ သုအာဂတံ။ ကောင်းသောကြွလာခြင်းတည်း။ အပဂတံ။ အကျိုးစီးပွားမှကင်းသောကြွလာခြင်းသည်။ န၊ မဟုတ်။ မမ၊ ငါသည်။ သတ္ထု၊ မြတ်စွာထူးရား၏။ ဗန္တိကေ၊ အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ၊ ရဟန်းပြုအံ့၏။ ဤသို့၊ မန္တိတံ၊ တိုင်ပင်အပ်ကြံအပ်၏။ မမ၊ ငါ၏။ ဣဒံမန္တိတံ၊ ဤသို့ရဟန်းပြုအံ့ဟုတိုင်ပင်ခြင်းကြံခြင်းသည်လည်း။ ဒုဗ္ဗန္တိတံ၊ မကောင်းသဖြင့်ပြီးတိုင်ပင်ခြင်းကြံခြင်းသည်။ န၊ မဟုတ်။ မယာ၊ ငါသည်။ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့သို့၊ အနုပတ္တာ၊ ရေခဲကုန်ပြီ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထူးရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အရဗျေ၊ တော၌၊ ရုက္ခမူလေဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတေသုဝါ၊ တောင်တို့၌ရင်း၊ ဂုဟာသုဝါ၊ တောင်ခေါင်းထိုက်တို့၌ လည်းကောင်း။ တတ္ထထဗ္ဗေဝ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်၌သာလျှင်၊ တဒါ၊ ထိုလူဖြစ်သောအခါ၌၊ ဥဗ္ဗိဂ္ဂမနုသော၊ ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသျှက်။ အဋ္ဌာထိံ၊ ရပ်ရ၏။ ဣဒါနိ၊ ယခုရဟန်းဖြစ်သောအခါ၌၊ သယန္တောပိ၊ အိပ်သော်လည်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သယာမိ၊ အိပ်ရ၏။ တိဋ္ဌန္တောပိ၊ ရပ်သော်လည်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဣယာမိ၊ ရပ်ရ၏။ ဇိဝန္တောပိ၊ အသက်ရှင်သော်လည်း၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ ဇိဝိတံ၊ အသက်ကို၊ ကပ္ပေမိ၊ ပွေးရ၏။ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်စသည်၏။ အဟတ္ထပါသော၊ ကျွန်စားရာမဟုတ်သောကြောင့်ထက်မြင့်ထောင်အပ်သောကျော့ကွင်းမှကင်း၏။ သတ္ထာနုကမ္ပိတော၊ မြတ်စွာထူးရားသည် သတ္ထဝါတို့၌ သနားတော်မူအပ်သောအဖြစ်သည်။ အဟော၊ ဩော်အံ့ဘွယ်ရှိပေစွာ၊ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ဥဒိစ္စော၊ ထင်ရှားသော၊ ဥဘတော၊ အမိအဘနှစ်ပါးရုံးအားဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဇစ္စော၊ ဇာတ်အားဖြင့်ပုတ္တားမျိုးသည်။ အာထိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ အဇ္ဇ၊ ယခုရဟန်းဖြစ်သောအခါ၌၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ သုဂတဿ၊ ကောင်းသောစကားကိုဆိုတော်မူကတ်ထသော၊ ဓမ္မရာဇဿ၊ တရားမင်းဖြစ်တော်မူထသော၊ သတ္ထု၊ နော၊ မြတ်စွာထူးရား၏။ ပုတ္တော၊ ကိုယ်တော်ရင်နှစ်သားတော်စစ်သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဓါနုဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိတတဗျော၊ ကင်းသောတဗျောရှိသည်။ အနာဓါနော၊ ကိလေသာတဗျောတည်းဟူသောစွဲဆင်းခြင်းမရှိသည်။ ဂုတ္တုဒါရော၊ စက္ခုဒါရစသည်၌ လုံခြုံစေသင့်ရှောက်အပ်သောတံခါးရှိသည်။ သုသံဝုသော၊ မနုလျှင်ခြောက်ခုမြောက်ဖြစ်သောအုန္တေတို့၌ပိတ်အပ်သောတံခါးရှိသည်။ အတ္ထိံ၊ ဖြစ်ပြီ။ မေမယာ၊ ငါသည်။ အစာမူထံ၊ ဇရာမရဏ၏အရင်းဖြစ်သောအဝိဇ္ဇာဟူသောအဖြစ်ကို၊ ဝပိတွာနု၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်နှုတ်ပြီး၍၊ အာသဝက္ခယော၊ အာသဝေါတို့၏ကုန်ရာဖြစ်

သော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပစ္စေကာ၊ ရောက်ပြီ၊ မေမယော၊ ငါသည်၊ သတ္တာ
 သတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ပရိပိဇ္ဇော၊ မေတ္တာစသည်ကို ပွားစေသော အား
 ဖြင့် အထွေအလာပြုအပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထူး၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမ
 တော်ဖြစ်သော မဂ်ဟူသော အကျင့်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ကာတံ၊ ကျင့်အပ်ပြု
 အပ်ပြီ၊ ဂရုကောတာစရော၊ လေးစွာသော ခန္ဓာဝန်ကို၊ ဩဟိတော၊ ချအပ်ပြီ၊
 ဘဝနေတ္ထိ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ ဆောင်တတ်သော တဏှာဟူသော ကြီးကို၊
 သမူဟတာ၊ အကြွင်းမဲ့ ဖြတ်အပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အင်္ဂုလိမာလောထေရော၊
 အင်္ဂုလိမာလထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဆွဲဆိုသီကုံးအပ်သော နှစ်
 ဆဲ့လေးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

အင်္ဂုလိမာလထေရ်ဂါထာအနက် ပြီး၏။ ။

(၂၅၆) အာရုသော၊ ငါရှင်တို့၊ မာတာပိတရော၊ အမိအဘတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဘဂိနိဉာတိဘာတရော၊ နှစ်မဆွေမျိုး အစ်ကိုတို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ပဉ္စကာမဂုဏော၊ ငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကို၊
 ဟိတ္တာ၊ စွန့်၍၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါ အမည်ရှိသော ငါသည်လျှင်၊ ဈာယတိ၊
 အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဈာနံ လက္ခဏုပနိဇ္ဈာနဈာနံ နှစ်ပါးကို ဝင်စားထွက်နေ
 ၏။ နဂ္ဂပိတေဟိ၊ ကခြင်းသိခြင်းတို့နှင့်၊ သရုပေတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍
 သမ္မတာဇ္ဇပ္ပဗောဓေနော၊ ကြေးမောင်းနှင့်ခွက်ခွင်းသံတို့ဖြင့် နံနက်အခါတို့၌ နှိုး
 အပ်၏။ တေန၊ ထိုကာမဂုဏ်ကို ခံစားခြင်းဖြင့်၊ သုဒ္ဓိံ၊ သံသရာ၏ စင်ကြယ်
 ခြင်းကို၊ နအဇ္ဈာနာမိဂန္ထိ၊ မရ၊ မာရဿ၊ ကိလေသာမာရ်၏၊ ပိသယော၊ အရာ
 ဖြစ်၍ ဖြစ်သော ကာမဂုဏ်၌၊ ရတော၊ မြေထောင်၏၊ တေဉ္စ၊ ထိုငါးပါးအပြားရှိ
 သော ကာမဂုဏ်ကိုလည်း၊ သမတိက္ကမ္မ၊ ဝဲကွက်ခြင်းမရှိစွန့်သော အားဖြင့်
 လွန်၍၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထူး၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ ရတော၊ မြေ
 ထောင်၏၊ သဗ္ဗောစံ၊ ကာမောစာစသော အဆုံးစုံသော ဩဇာကို၊ သမတိက္က
 မ္မ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်အစွမ်းဖြင့် ကောင်းစွာလွန်၍၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါ
 အမည်ရှိသော ငါသည်လျှင်၊ ဈာယတိ၊ အာရမ္မဏုပနိဇ္ဈာနဈာနံ လက္ခဏုပနိ
 ဇ္ဈာနံ ဈာနံ နှစ်ပါးကို ဝင်စားထွက်နေ၏။ မနောရမာ၊ နှလုံးမြေထောင်
 ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ ယေဇ္ဇပါစ၊ အကြင်ဇူပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေ
 သဒ္ဓါစ၊ အကြင်သဒ္ဓါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေဂန္ဓာစ၊ အကြင်ဂန္ဓာရုံ
 တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေရဿာစ၊ အကြင်ရဿာရုံတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ ယေဖေါဋ္ဌဗ္ဗာစ၊ အကြင်ဖေါဋ္ဌာရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏။ တေစ၊ ထိုငါးပါးသော ကာမဂုဏ်တို့ကိုလည်း၊ သမတိက္ကမ္မ၊

ကောင်းစွာလွန်၍၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါအမည်ရှိသောငါသည်သျှင်၊ ဈာယတိ၊ အာရမ္မဏပုပ္ဖိန္ဒြာနုဗျာန်ထက္ခဏပုပ္ဖိန္ဒြာနုဗျာန်နှစ်ပါးကို ဝင်စားချောက်နေ၏။ ပိဋကပိတံ၊ သွမ်းခံခြင်းမှ၊ အတိတ္တန္တော၊ နှစ်ခဲသည်ရှိသော်၊ ဇေကာ၊ နေဝံလိုက်ရဟန်းမရှိတယောက်အထည်းတည်း၊ အနုတိယေ၊ တထာပဟူသောအပေါင်းအဘော်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းပြီးသော၊ အနုဒ္ဓေါ၊ အနုဒ္ဓါအမည်ရှိသော၊ မုနိ၊ ရဟန္တာသည်၊ ပံသုက္ခဏာနိ၊ ပံသုက္ခဏသင်္ကန်းတို့ကို၊ ဝေတိ၊ ရှာဖွေ၏၊ ဝိဝိနိ၊ ရှေးချယ်စိစစ်၍၊ အတ္တဟိ၊ ယူ၏၊ ဝေဝိ၊ မြူအညစ်အကြေးတို့ကိုဖွပ်ထွေး၏၊ ဓုဗေပိ၊ ချုပ်၍၊ ကပ္ပိယဆိုးရေဖြင့်ဆိုး၏၊ မတိမာ၊ ပညာရှိသော၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းပြီးသော၊ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အနုရုဒ္ဓါအမည်ရှိသော၊ မုနိ၊ ရဟန္တာသည်၊ ပံသုက္ခဏာနိ၊ ပံသုက္ခဏသင်္ကန်းတို့ကို၊ ဝေရပိ၊ ကပ္ပစိန္တုထိုး၍ ဝတ်ရုံ၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ မဟိန္ဒောစ၊ အလိုသည်းကြီး၏၊ အသန္တုဋ္ဌောစ၊ ယထာထာတသန္တောသစသောသန္တောသမှထည်းကင်း၏၊ သံသဋ္ဌော၊ လူဟောင်းတို့နှင့်ရောနှောချက်၊ ဥဒ္ဓတော၊ ပျံလွင့်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ တဿ၊ ထိုအလိုကြီးခြင်း စသည်နှင့် ပြည့်စုံသော ဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ပါပကာ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ သံကိလေထိကာ၊ စိတ်၏ညစ်နွမ်းခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤအလိုကြီးခြင်းအစရှိကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ယတောစယတ္ထိကာယေ၊ အကြင်အခါ၌၊ အဟိဝုဂ္ဂဏော၊ ဤဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သတော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အပိတ္တော၊ ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌နည်းသော အလိုရှိသည်၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရှေးမှသောပစ္စည်းဖြင့် ရောင့်ရဲလွယ်သည်၊ အဝိဇာတဝါ၊ စိတ်၏ပျံလွင့်ခြင်းမှကင်းသည်၊ ဝိဝိတ္တော၊ ဝင်္ဂီ၌ငြီးငွေ့သောတရား၌ နှစ်လိုခြင်းဖြင့် ဆိတ်ငြိမ်သည်၊ နိစ္စံ၊ အခြေ၊ အာရမ္မဗီရိယော၊ ပျင်းခြင်းကိုပယ်သဖြင့် အားထုတ်အပ်သောလုံ့ထရှိသည်၊ ပဝိဝေကရတော၊ ကာယပိဝေကပိတ္တ ပိဝေကန္တိ မွေ့လျော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထိုအလိုနည်းခြင်းစသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသောဝုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကုသဏာ၊ လိမ္မာခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဗောဓိပက္ခိကာ၊ မဂ်၌အကျုံးဝင်သောဝဂ္ဂာလေးပါးကိုသိခြင်းအတို့၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေဓမ္မာ၊ ဤသတိပဋ္ဌာန်အစရှိကုန်သော သုးဆဲ နှစ်ပါးအပြားရှိကုန်သော သုးပါးသောဝိပဿနာဖြင့် ရေတွက်အပ်ကုန်သောထရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သောဝုဂ္ဂဏော၊ ထိုဝုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနာသဝေါ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြစ်သောစတာမှစ၍ကင်းပြီးသောအာသ

ဝေါရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့။ မဟေသိနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ ဝေဝေကော၊ ဝေဝေကသုံးပါး၌။ အနုတ္တရော၊ ထိထသမာဓိစသောဂုဏ်ဖြင့် အတုမရှိသော၊ သတ္တဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ မမ၊ ငါ၏။ သင်္ကပ္ပံ၊ အပြီးသို့ရောက်စေခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်သော အဖြစ်ဖြင့်တည်သော ငါ၏အကြံကို။ အညာယ၊ သိတော်မူ၍။ မနောမယေန၊ စိတ်ဖြင့်မနှဲဆင်းအပ်သည်နှင့်တူသော။ ကာယေန၊ ညွတ်သော ကိုယ်တော်ဖြင့်။ ဣဒ္ဓိယာ၊ ဤကိုယ်သည် ဤစိတ်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေသတည်းဟု ဤသို့ဖြစ်သော မိဋ္ဌာန်သော တန်ခိုးတော်ဖြင့်၊ ဥပသင်္ကပ္ပိ၊ ငါ၏အထံသို့ ကပ်တော်မူလာ၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။ မေ၊ ငါအား။ သင်္ကပ္ပေ၊ အဘယ်သို့ သဘောရှိသော ရှစ်ခုမြောက်သော မဟာပုဂ္ဂိုလ်တို့က ကြံသနည်းဟူသော အကြံသည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအကြံဖြစ်သည်နောက်မှ။ မမ၊ ငါ၏။ သင်္ကပ္ပံ၊ အကြံကို။ အညာယ၊ သိတော်မူ၍။ ဣဒ္ဓိယာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ဥပသင်္ကပ္ပိ၊ ကပ်တော်မူလာ၏။ နိပ္ပပဉ္စရတော၊ သံသရာဝင်္ဂိုကိုချွတ်တတ်သော တဏှာမာနဒိဋ္ဌိမှ ကင်းသော သောသောဂုဏ်တရား၌ မွေ့လျော်ခြင်းရှိတော်မူသော။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥတ္တရိ၊ အလွန်၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီး နိပ္ပပဉ္စံ၊ ရာဂအစရှိသော ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းဖြင့် သောဂုဏ်တရားဟုဆိုအပ်သော သံသရာဝင်္ဂိုကိုချွတ်တတ်သော တရားမှ ကင်းသော သောဂုဏ်တရားကို။ အဒေသယိ၊ ကိုယ်တော်မှ အသီးထုတ်အပ်သော သစ္စာလေးပါးတရားကို ဟောတော်မူ၏။ အတံ၊ ငါသည်။ တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဓမ္မံ၊ ဟောတော်မူသော တရားတော်ကို။ အညာယ၊ ဟောတော်မူသော တရားတော် အတိုင်းသိ၍။ သာသနေ၊ သုံးပါးသော သိက္ခာဖြင့် ရေတွက်အပ်သော သာသနာတော်၌။ ရတော၊ မွေ့လျော်သည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟာသိံ၊ နေပြီး မယာ၊ ငါသည်။ တိသောဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသောဝိဇ္ဇာတို့ကို။ အနုပ္ပတ္တာ၊ အစဉ်အတိုင်းရအပ်လျှင်ပြီ။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော မဂ်ဟူသော အကျင့်ကို။ ကတံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီး။ အတံ၊ ငါသည်။ ယတော၊ အကြင်အခါမှ။ ပဉ္စပညာသဝဿာနိ၊ ဇေးဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ နေသဇ္ဇိကော၊ အိပ်ခြင်းကိုပယ်၍ နိသိရတင်ဆောက်တည်သည်။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ပြီး၊ ယတော၊ အကြင်နိသိရတင်ဆောက်တည်သော အခါမှစ၍၊ ပဉ္စဝိသကိဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မိဋ္ဌံ၊ အိပ်မွေ့ခြင်းကို။ သမူဟတံ၊ အကြွင်းမဲ့ပယ်အပ်သည်။ အဟောသိံ၊ ဖြစ်ပြီး။ ယတော၊ အကြင်အခါမှ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ အလုံးစုံ၏နောက်၌ ဖြစ်သော စတုတ္ထ

များစွာစိတ်နှစ်တည်ထသော၊ တာမိနော၊ ဣဋ္ဌာရုံစသည်တို့၌ သည်းခံခြင်းကျေး
 ဇူးနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အသယံသ
 ပဿာဿ၊ ထွက်သက်ဝင်သက်တို့သည်၊ နာဟုနအဟောသံ၊ မဖြစ်ကုန်ပြီ၊
 အနေစော၊ ဇေဟုဆိုအပ်သော တဏှာမှကင်းတော်မူပြီးသော၊ စက္ခုမာ၊
 ငါးပါးသောစက္ခုနှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သန္တိ၊ ဝင့်
 ဆင်းရဲတို့၏ ကင်းငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရတ္တ၊ အာရုံပြု၍၊ ပရိနိဗ္ဗု
 တော၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဝတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူ၏။ အသလ္လိနေနု၊
 မပျက်မစီးသော ပွင့်ထင်းသော၊ စိတ္တေန၊ စိတ်ဖြင့်၊ ဝေဒနံ၊ သတိပညာ အ
 ဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခါနီးကာလ၌ဖြစ်သောဝေဒနာ
 ကို၊ အဇ္ဈာဝါသယိ၊ ထိုဝေဒနာသို့မလိုက်မူ၍ ထိုမှဤမှလှည့်လှည့်မူ၏။
 ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ပဇ္ဇောတဿ၊ ဆီဖီးစာကိုစွဲ၍ဖြစ်
 သောဆီဖီး၏၊ နိဗ္ဗာယတိဇ္ဈဝ၊ ထိုဆီဖီးစာကုန်သဖြင့် ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ ဧဝံတ
 ထာ၊ ထိုအတူ၊ စေတသော၊ စိတ်တော်၏၊ ဝိမောက္ခော၊ အလုံးစုံသောကိလေ
 သာတို့မှ လွတ်ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာနံ၊ ကိလေသာ တိသင်္ခါရကိုမှီ၍ ဖြစ်
 သောခန္ဓာသန္တာန်တော်၏ကုန်သဖြင့် ငြိမ်းခြင်းသည်၊ အာဟု၊ ဖြစ်ပြီ။
 ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပစ္ဆိမကာ၊ ပစ္ဆိမစိတ်မှ နောက် ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဇေထေဓမ္မာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား သန္တာန်တော်၌ဖြစ်သော သဘော ရှိကုန်
 သော၊ ဖဿပဉ္စမာ၊ ဖဿလျှင်ငါးခုမြောက်ဖြစ်ကုန်သော တရားတို့သည်၊
 ဓုနိနော၊ မြတ်စွာဘုရားအား၊ နဘာဝိဿန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓေ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော် မူပြီးသည် ရှိသော်။
 အညေဓမ္မာ၊ တပါးကုန်သောစိတ်စေတသိက်တရားတို့သည်၊ နဘာဝိဿန္တိ၊
 မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့။ ဇာတိနိ၊ ဇာတိနိအမည်ရှိသောနတ်သမီး၊ ဒေဝကာ
 ယသ္မိံ၊ နတ်အပေါင်း၌၊ ပုနဝါသော၊ ပုသန္ဓေနေသည်အစွမ်းဖြင့်တဘန်နတ်
 တို့နှင့်တကွနေရခြင်းသည်၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မယံ၊ ငါအား၊ နတ္ထိ၊
 မရှိပြီ၊ ဇာတိသံသာရော၊ ဇာတိအရင်းရှိသော သံသရာဝန်ဆင်းရဲသည်၊
 ဝိဝိဇဏာ၊ ကုန်ပြီ၊ ဒါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနတ္ထဝေါ၊ နောင်အခါတဝသစ်၌
 ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိပြီ။ ယဿ၊ အကြင်ရဟန္တာဖြစ်သောရဟန်း
 အား၊ မဟုတ္တေန၊ တဏှာခြင်း ဖြင့်သာလျှင်၊ သဟဿဓာ၊ များသောအ
 ထောက်အပြားရှိသော၊ သဗြဟ္မကပ္ပေါ၊ ဗြဟ္မာ့ပြည်နှင့်တကွသော၊ လော
 ကော၊ လောကကို၊ သံဝိဒိတော၊ မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့် သိအပ်၏။
 ဣဒ္ဓိဂုဏော၊ တံနိရိုး၏ပြည့်စုံခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ရတုပပါတော၊ သတ္တဝါတို့

ဤရုတေသနာတို့သည် အနီးကိုသိသော ဗုဒ္ဓစက္ခုအထိညာဉ်၌၊ ဝယ်၊ လေ့လာ
 ခြင်းထိုရောက်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သောတိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကာ
 လေ၊ ကပ်သောကာလ၌၊ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့ကို၊ ပယတိ၊ မြင်၏။ ။ ပုရေ၊
 ရှေးဘဝ၌၊ ဒလိန္ဒေါ၊ ဆင်းရဲသော၊ စာသဟာရကော၊ စားရုံမျှအကျိုးငှါ
 အခကိုယူ၍အသက်မွေးတတ်သော၊ အနုဘာရော၊ အနုဘာရမည်သောသူ
 သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ခဲ့ဘူး၏။ ယသသိနံ၊ ပြန်၌ သောကျော်စောခြင်းရှိသော၊
 ဥပရိဋ္ဌံ၊ ဥပရိဋ္ဌမည်သော၊ သမထံ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသော
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ပရိပါဒေသိ၊ ရှေးရှုမြင်၍ အဟာရဖြစ်သော အလှူကိုလှူ၏။
 သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ သက္ခကုလေ၊ သာကီဝင်မင်းမျိုး၌၊ ဇာတော၊ ဖြစ်
 လာသည်၊ အမ္ဘိ၊ ဖြစ်၏။ နစ္စဂီတေဟိ၊ ကခြင်း၊ သိခြင်းတို့နှင့်၊ ဥပေတော၊ ပြည့်
 စုံသော၊ သမ္ပတာဠပ္ပပေခနော၊ ကြေးမောင်းနင်းခွက်ခွင်းသံဖြင့်နိုးစေအပ်
 သော၊ အနုရုန္ဒေါတိ၊ အနုရုန္ဒါဟူ၍၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိနု၊ ခင်သိမ်းသောသူတို့ထံကုန်
 ၏၊ အထဘတ္ထိံ၊ ကာလေ၊ ထိုအခါ၌၊ အကုတောဘယံ၊ တရံတရသောဘေးမှ
 ကင်းတော်မူပြီးသော၊ သတ္တဝာရံ၊ လူနတ်တို့၏ဆရာဖြစ်တော်မူသော၊ သမ္ပန္နံ၊
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဗ္ဗသာသိ၊ မြင်ပြီ၊ တတ္ထိံ၊ ထိုဘုရားရှင်၌၊ ဝိတ္တံ၊ မိတ်ကို၊
 ပသာဒေတွာ၊ ကြည်ညိုစေ၍၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်းတို့
 ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုပြီ၊ ။ တတ္ထ၊ ထိုဘုရားသခင်အထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိ
 တွာ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ဝုသိတံ၊ သုံးအပ်သောမဂ်ဟူသောသီတင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊
 ပုဗ္ဗေနိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောခန္ဓာအစဉ်ကို၊ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ ပုရေ၊ ရှေးဘဝ
 ၌၊ တာဝတိံ သေသု ဒေဝေသု၊ တာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌၊ သတ္တဗေတိယာ၊
 သီးကြားမင်း၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အဋ္ဌာသိ၊ တည်ပြီ၊ ။ အဟံ၊ ငါသည်၊ စတု
 ရက္ခော၊ သရဒ္ဓရာလေးစင်းအဆုံးရှိသော မြေအပြင်ကို၊ ဝိဒိတာဝိ၊ အောင်
 စွမ်းနိုင်သော၊ မနုသိန္ဒော၊ လူတို့ကိုအပိုးရသောစကြာမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ သတ္တက္ခတ္တံ၊ ရနဂါကြိမ်၊ ရန္တံ၊ စကြာမင်းအဖြစ်ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အကာရယိံ၊ ပြန်ခဲ့ဘူးပြီ၊ ဇမ္ဗူမဏ္ဍာသ၊ ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းကို၊ ဣသာရော၊ အပိုး
 ရသောမင်းသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ အဒဇ္ဈေနု၊ နတ်တို့ကန်ဖြင့်မရိုက်မပုတ်ရ
 တဲ၊ အသတ္တေနု၊ တံခားလက်နက်ဖြင့် မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ရတဲ၊ ဇမ္ဗေနု၊
 တရားသဖြင့်၊ အနုသာသယိံ၊ တိုင်းနိုင်ငံ၌နေသော သူအပေါင်းကို ဆုံးမခဲ့
 ဘူးပြီ၊ ဣတော၊ ဤလူ့ပြည်မှ၊ စပိတွာ၊ ရုတေ၍၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊
 သတ္တ၊ နတ်တို့ကိုအပိုးရသောသိကြားမင်းအဖြစ်ဖြင့်ရနဂါကြိမ်၊ တတော၊
 ထိုနတ်ပြည်မှ၊ စပိတွာ၊ ရုတေ၍၊ မနုသလောကေ၊ လူ့ပြည်၌၊ သတ္တ၊

စကြာမင်း အဖြစ်ဖြင့် ခုနစ်ကြိမ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုဒ္ဓဿ၊ တဆဲထေးကြိမ်တို့ ပတ်လုံး၊ သံသာရာနိ၊ ဘဝတပါး၌ ကျင်စည်ခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်ပြီ၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဒေဝလောကေ၊ နတ်ပြည်၌၊ မြို့တော၊ တည်ထွက်၊ နိဝါသံ၊ ရှေး၌နေဘူးသောအမျိုးအမည်ကို၊ အဘိဇာနိဿံ၊ သိဘူးပြီ။ ၊

ပဉ္စဂီကေ၊ ပီတိန္တု၊ ခြင်းသုခန္တု၊ ခြင်းစသောငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ သမာဓိ မြို့အဘိညာဉ်၏ အခြေဖြစ်သော စတုတ္ထဈာန် သမာဓိသည်၊ သန္တေ၊ ဆန် ကျင်ဘက်ဖြစ်သော နိဝရဏစသော တရားတို့၏ ငြိမ်းကြောင်းဖြစ်သော၊ ဧကောဒိဘာဝိတေ၊ မြတ်သည့်ဖြစ်၍ဖြစ်သောစတုတ္ထဈာန်သမာဓိ၏ပွားခြင်း သို့ရောက်လတ်သည်ရှိသော်၊ ပဋိပဿ၊ ခြံလဒ္ဓမ္မိ၊ ကိလေသာတို့၏ငြိမ်းခြင်း ကိုရအပ်သည်ရှိသော်၊ မေမေတ္တံ၊ ငါ၏၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်သည်၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ တဆဲတပါးသော ညစ်ညူးခြင်းမှလွတ်သဖြင့် စင်ကြယ်၏။ ၊ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏၊ အာဂတိစ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်ထိုလောကမှထွက်၍ ဤဘဝ၌ဖြစ်လိမ့်သည်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂတိစ၊ ဤလောကမှထွား၍ထို ဘဝ၌ဖြစ်ထွက်သည်ကို လည်းကောင်း၊ ဣတ္ထဘာဝဉ္စ၊ ဤလူ့ပြည်၌ဖြစ် သည်ကို လည်းကောင်း၊ အညဿဘာဝဉ္စ၊ ထိုလူ့ပြည်မှထွက်ပါးသောတိရ ဗ္ဗာန်အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စဂီကေ၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါရှိသော၊ ဈာနော၊ ဈာန်၌၊ မြို့တော၊ တည်သည်၊ ဟုတော၊ ဖြစ်၍၊ ဝုဇ္ဈပပိတံ၊ ပဋိပဿရုတိအနီး ကို၊ ဇာနာမိ၊ ရှေးဦးစွာသိနှင့်၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ ပရိ စိဗ္ဗော၊ မေတ္တာစသည်ကိုပွားစေသောအားဖြင့်အထေ့အလောပြုအပ်ပြီ၊ (ပ) ဗုဒ္ဓဿ၊ မြက်စွာတုရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သောမဂ်ဟူသောအကျင့် ကို၊ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ၊ ဂရုဘာရော၊ ခန္ဓာဟူသော လေးစွာသောဝန်ကို၊ ဩဟိ တော၊ ချအပ်ပြီ၊ ဘဝနေတ္တိ၊ ဘဝသုံးပါးသို့ဝင်ဆောင်တတ်သောတဏှာဟူ သောကြီးကို၊ သမူဟတော၊ အရဟတ္တမဂ်ညာဏ်ဖြင့် အကြွင်းမဲ့ဖြစ်အပ် ပြီ။ ၊ ဝဇ္ဇိနံ၊ ဝဇ္ဇိတိုင်းသားတို့၏၊ ဝေဠုဝဂါမေ၊ ပါးတောရွာ၌၊ အဟံ၊ ငါ သည်၊ ဇိဝိတာသံဓယာ၊ အသက်၏ကျန်ခြင်းကြောင့်၊ ဝေဠုမ္မတ္ထိ၊ ဝေဠုဂုဗ္ဗ သာ၊ ဝါးချို၏၊ ဟေဠုတော၊ အောက်မှ၊ အနာသဝေါ၊ အာသဝေါကင်းပြီး သည်ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာဟိဿံ၊ အနုပါဒိသောသနိဗ္ဗာနဘတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုထွက်။ ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနုရုဒ္ဓါထေရော၊ အနုရုဒ္ဓါထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်သောနှစ်ဆဲ ခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာဘိတ္ထ၊ ရွတ် ဆိုပြီ။ ၊ အနုရုဒ္ဓါထေရဂါထာအနက်ပြီး၏။ ၊

(၂၅၅) ဗုဒ္ဓိတဗြာဟ္မဗုဒ္ဓိသော၊ မဟာဝနေ၊ ကြီးစွာသောအင်ကြင်းတော၌၊
 နိသိန္နဿ၊ နေထသော၊ ပဝိဝိတ္တဿ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်ထသော၊
 ဧကဝုဿ၊ တည်ကြည်သောစိတ်ရှိထသော၊ ဈာယိနေ၊ ဈာန်ဝင်စားထေ့ရှိ
 ထသော၊ သမဏဿ၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသောမကောင်းမှုရှိသော ပါရိပရိယ
 ထေရ်အား၊ ဝိန္ဒာ၊ အကျင့်ကိုမှီ၍ဖြစ်သောကြံခြင်းရံစမ်းခြင်းသည်၊ အဟု၊
 ဖြစ်ပြီ၊ ဝုရိသုတ္တမေ၊ ယောကျ်ားတကာတို့ထက်မြတ်သော၊ လောကနာထမ္ဘိ
 လူဆုံးပါးတို့၏ ဟိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိဋ္ဌန္တ
 ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ်၊ အညထာ၊ တမားသောအပြားဖြင့်၊ တိက္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့
 အား၊ ဣရိယံစရိတံ၊ ဆုံးမတော်မူတိုင်းကျင့်ခြင်းသည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ ဣဒါနိ
 ယခုအခါ၌၊ အညထာ၊ ထိုထိုခဲပြီးသည်မှတမားသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ တိ
 က္ခန္တံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဣရိယံစရိတံ၊ ရှေးမှမပေါက်မပြန်ကျင့်ခြင်းသည်၊
 ဝိသုတိ၊ ထင်၏၊ မတ္တဗ္ဗိယံ၊ မျှခြင်းအကျိုးရှိသော၊ သီတဝါထပရိတ္တာနံ
 ချမ်းသောထေကိတားဖြစ်ထတ်သော၊ ဟိရိကောပီနဿဒနံ၊ ရှက်ကြော့က်
 အပ်သောကျဉ်းမြောင်းရှိတတ်သောအရပ်ကိုဖုံးထွမ်းခြင်းကိုပြု၍၊ ဣတဓိတ
 ခေန၊ ရရသမျှသောပစ္စည်းဖြင့်၊ သန္တုဋ္ဌာ၊ ရောင့်ရဲခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းကို၊ အသုပ္ပိံသု၊ သုံးဆောင်ကုန်ပြီ၊ မဏိတံဝါ၊
 မြတ်သော အရသာရှိသော ထောပတ်စသည်နှင့် ရောနှောသော အစာကို
 လည်းကောင်း၊ ယဒါ၊ ထိုမြို့၊ လူခံဝါ၊ ထိုထောပတ်အစရှိသည်တို့ဖြင့်မရော
 နှောအပ်သည်ဖြစ်၍ ကြမ်းသောအစာကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပံဝါ၊ ထေးလုပ်
 ဝါးလုပ်မျှလောက်သောအနည်းငယ်သောအစာကိုလည်းကောင်း၊ ယဒါ၊ ထို
 မြို့၊ ဗဟုဝါ၊ များသောအစာကိုလည်းကောင်း၊ လဘိတွာ၊ ရကုန်၍၊ အဝိဒ္ဓါ၊
 ထိုအစာ၌မမက်မောခြင်းသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ နာမိမုန္တိတာ၊ ထိုအခါ၌တ
 ဩဖြင့်တောင့်တခြင်းကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အတ္တန္တံနိယ၊ မျက်စိကိုလိမ်း
 ကြိသောဆီစသည်ကဲ့သို့၊ ယာပနတ္ထံ၊ မျှခြင်းအကျိုးငှါ၊ အာဟာရံ၊ အာဟာရ
 ကို၊ အသုပ္ပိံသု၊ သုံးဆောင်ကုန်ပြီ၊ ဇီဝိတာနံ၊ အသက်တို့၏၊ ပရိက္ခာဓေ၊
 ဖြစ်ခြင်းငှါအစောင့်အရှောက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဘောသန္တေ၊ ဆေး၌လည်း
 ကောင်း၊ အထ၊ ထိုမှတမား၊ ပစ္စယေစ၊ ကြွင်းသောကျောင်းပစ္စည်း၌ လည်း
 ကောင်း၊ ဗာဠံ၊ အလွန်၊ ဥဿကာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်၊ နအာသံ၊ မဖြစ်ကုန်၊
 တေ၊ ထိုရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အာသဝက္ခယေ၊ အာသဝေါ
 တရားတို့၏ကုန်ခြင်း၌၊ ဥဿကာ၊ လုံ့လပြုကုန်သည်၊ အာသံယထာ၊ ဖြစ်
 ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ တေ၊ ထိုအနာဖြင့်နှိပ်စက်ကုန်သောရဟန်း

တို့သည်၊ ဗာဠိ၊ သူနာပစ္စည်း၌ အလွန်အကဲ၊ ဥသုကာ၊ အားထုတ်ကုန်သည်၊
 နဟေသံ၊ မဖြစ်ကုန်၊ ။ တေဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အရညေ၊ တေဘိက္ခု၊
 ရုက္ခမူထေသုစ၊ သစ်ပင်ရင်းတို့၌လည်းကောင်း၊ ကန္ဓရာသုစ၊ ချောက်တို့၌
 လည်းကောင်း၊ ဂဟာသုစ၊ တေဘင်ခေါင်းလိုက်ခေါင်းတို့၌လည်းကောင်း၊
 ဝိဝေကံ၊ ဈာန်ကို၊ အနုဖြူဟန္တာ၊ ပွားစေကုန်ထွက်၊ တေဗ္ဗရာယနာ၊ ထိုဝိဝေက
 ယျင်လည်းလျောင်းရာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟံသု၊ နေကုန်ပြီ၊ ။ နိစာ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကိုဖြိုးမြှင့်ခြင်းသုတပါးကို ရှုတ်ချခြင်းကိုမပြုမူ၍ နှိပ်ချသောဖြစ်ခြင်း
 ရှိကုန်သော၊ နိဗိဋ္ဌာ၊ သာသနာ၌သက်ဝင်၍ တည်သော သဒ္ဓါတရားရှိကုန်
 သော၊ သုတရာ၊ အလိုနည်းခြင်းစသော အဖြစ်ဖြင့် မြေမြှင့်လွယ်ကုန်သော၊ မုဒု၊
 ဝတ်ကြီးဝတ်ဝယ်အကျင့်မြတ်သော အကျင့်၌ နူးညံ့ကုန်သော၊ အတ္တဒ္ဓမာန
 သာ၊ မကြမ်းတမ်းသော စိတ်ရှိကုန်ထသော၊ အဗျာသေကာ၊ သတိနှင့်မကင်း
 သော အားဖြင့် တဏှာမာနဒိဋ္ဌိအစရှိသော ကိလေသာတို့နှင့် ရောရှက်ခြင်း
 ကင်းကုန်ထသော၊ အရုခရာ၊ မကြမ်းသော နှုတ်လည်းရှိကုန်ထသော၊ အတ္ထ
 စိန္တာ၊ အကျိုးစီးပွားကိုကြိုတတ်ကုန်ထသော၊ ဝသာနုဂါ၊ မိမိအကျိုးသုတ
 ပါးအကျိုးကိုကြိုခြင်းကို အစဉ်လိုက်ကုန်ထသော၊ ယေထေရာ၊ အကြင်မ
 ထေရ်တို့သည်၊ ဝိဟရိံသု၊ နေကုန်ပြီ၊ ။ တထေဝကသ္မာကရဏာ၊ ထိုသို့
 နှိပ်ချသော ဖြစ်ခြင်းစသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဂတံဂမနံ၊ ရှေ့သို့တက်
 ခြင်းနောက်သို့ ဆုတ်ခြင်းစသော သွားခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သုတ္တံ၊
 ပစ္စည်းလေးပါးကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နိသေဝိတံ၊ ဆွမ်းခံ
 သော အားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပါသာဒိကံ၊ ကြည်ညိုဘွယ်ကို
 ဆောင်တတ်သည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်၏၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊
 တေလခာရာ၊ ဆီအရည်သည်၊ ထိနိဋ္ဌါ၊ ပြေပြစ်ရှုဘွယ် ကြည်ညိုဘွယ်ကို
 ဆောင်တတ်သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
 တေသံထေရာနံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏ ဣရိယာပထော၊ သွားခြင်းရပ်ခြင်းတူ၍
 ကြည့်ခြင်းတစောင့်ကြည့်ခြင်းစသော ဣရိယာပုတ်သည်၊ ပါသာဒိကော၊
 ကြည်ညိုဘွယ်ကိုဆောင်တတ်သည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ။ သဗ္ဗာသဝ
 ပရိက္ခိတာ၊ အလုံးစုံ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါတရား ရှိကုန်သော၊ မဟာ
 ဈာယိ၊ များစွာ ဈာန်ဝင်စားလေ့ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ရှုထေ့ရှိကုန်သော၊
 မဟာဟိတာ၊ များမြတ်သော အကျိုးနှင့်ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ တေထေရာ၊
 ထိုဆီအရည်ဖြိုးသော အကျင့်ယျင်လည်း လျောင်းရာ ရှိသောမထေရ်တို့
 သည်၊ ဒါနိဗ္ဗာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ နိဗ္ဗာတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူကုန်ပြီ၊ ဒါနိဗ္ဗာဒါနိ

ယခုနောင်ကာလ၌ကား၊ တာဒိသော၊ ထိုရှေးမထေရ်တို့နှင့် တူသောသဘော
 ရှိကုန်သော၊ ထေရာ၊ မထေရ်တို့သည်၊ ပရိတ္တာ၊ အနည်းငယ်မျှ သာဖြစ်ကုန်
 ၏။ ၊ ကုသထာနံ၊ ကုသိုလ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနံ၊ ဝင်္ဂိုဋ္ဌထွက်မြောက်ခြင်း
 ၏၊ အဘောက်အဦဖြစ်ကုန်သောအပြစ်မရှိသောတရားတို့၏လည်းကောင်း၊
 ပညာယစ၊ ထိုသို့ဝင်္ဂိုဋ္ဌ ထွက်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သောပညာ၏ လည်း
 ကောင်း၊ ပရိက္ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗာကာရဝဇ္ဇမေတံ၊ အလုံးစုံသော
 အခြင်းအရာအထူးတို့နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဇိနသာသနံ၊ မြတ်စွာထုရား၏သာ
 သနာထော်ကို၊ လူဇ္ဇထေ ဝိနာသတိ၊ ဖျက်ဆီး၏။ ၊ ပါပကာနဉ္စ ဓမ္မာနံ၊
 ကာယဒုရိုက် အစရှိကုန်သော ယုတ်မာသောတရားတို့၏ လည်းကောင်း၊
 ကိလေသာနဉ္စ၊ ထေဝာ အစရှိသော ကိလေသာတို့နှင့် လည်းကောင်း၊
 ယောဥထုယောကာထော၊ ဖြစ်သောကာလသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ သောအသံကာ
 ထော၊ ထိုကာလသည်၊ ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယေစ၊ အကြင်သူတို့မူကား၊ ဇေဝဇ္ဇပေ
 ကာထေ၊ ဤသို့သဘောရှိသော ကာလ၌၊ ဝိဝေကာယ၊ ဥပမိဝိဝေကာအကျိုး
 ဌ၊ ဥပဋ္ဌိတာ အာပုဒ္ဓိဝိရိယာ၊ အားထုတ်အပ်သော ထုံ့ လှိုက်ကုန်၏၊ တေထေ
 ရာ၊ ထိုမထေရ်တို့ကား၊ သဒ္ဓမ္မသေသကာ၊ ကြွင်းသော အကုန်ဟု ဆိုအပ်
 သောသူထော် ကောင်းတရားရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ၊ ယေ၊
 အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ ဩရသံပုတ္တေဟိ၊
 ရင်ပော်နှစ်ဖြစ်သော သားတော်၏ အဖြစ်တို့မှ၊ ပရိက္ခယံ၊ ဖျက်ဆီးခြင်းသို့၊
 ဂမိတာ၊ ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ကိလေသာ၊ ယခုအခါ၌
 အခွင့်ရကုန်သည်ဖြစ်၍ ကိလေသာတို့သည်၊ ပဝဇ္ဇန္တာ၊ ပွားခြင်း ပြန့်ပြော
 ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဗဟုဇနံဗဟုဇနာနံ၊ များစွာသော ဝုထုဇဉ်
 ရိုက်တို့၏၊ အဝိသန္တိ၊ သန္တာန်သို့ ဝင်ကုန်၏၊ ဧဝံဘုဟာစ၊ ဤသို့ဖြစ်ကုန်
 သည်ရှိသော်လည်း၊ ဥဗ္ဗတ္တေဟိ၊ ခူးကုန်သော၊ ဗာထေဟိ၊ သူရိုက်တို့နှင့်၊
 သန္တိ၊ တကွ၊ ရကွသော၊ ရက္ခိုက်ဘီလူးတို့သည်၊ ကိဇ္ဇန္တိ၊ အဝ ကာစားမြူးထူး
 ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ တေကိလေသာ၊ ထိုကိလေသာတို့
 သည်၊ ဘိက္ခု၊ ထုရားစသော ဆေးသမားမှကင်းသော ရဟန်းရိုက်တို့ကို၊
 အာဝိသိတ္တာ၊ အတွင်းသို့ဝင်၍၊ ကိဇ္ဇန္တိ မညေ၊ ထိုကိလေသာတို့နှင့် တကွ
 မြူးထူးကုန်သောဝင်တကား၊ ၊ ထေနရာ၊ အကြင်သူတို့ကို၊ ကိလေသေဟိ၊
 ကိလေသာတို့သည်၊ အဘိဘူတာ၊ နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏၊ ထေနရာ၊ ထိုသူတို့
 သည်၊ ထေနထေန၊ ထိုထိုသို့သော အစုံတရသောဘဝဟု ဆိုအပ်သောအ
 ရပ်မျက်နှာအသို့ဖြင့်၊ ဝိဝေကာယ၊ ဘောက်ပြန်သောအားဖြင့် ပြေးသွားရကုန်

၏၊ ယေဒရာ၊ အကြင်သူတို့သည်၊ ကိလေသာဝတ္ထု၊ သု၊ ရှေးကိလေသာသည်
 နောက်ကိလေသာ၏အကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်ကိလေသာ၏ အကြောင်း
 တို့သည်၊ သရဒိတောသု၊ ပေါင်းမိကုန် သည်ရှိသော်၊ သသင်္ဂါမေ၊ ရှေ့ငွေ
 ပတ္တမြားပုလဲစသောဥစ္စာကိုထိုထို သို့သောသူ၏ဥစ္စာဖြစ်စေသတည်းဟူ၍
 ထိုကာမဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော စစ်ထိုးခြင်းကို၊ စောသိတေပိယ၊ ကြွေး
 ကြော်သကဲ့သို့၊ တေဟိတေဟိ၊ ထိုထိုကိလေသာတို့ဖြင့်၊ အသိဘူတာ၊
 နှိပ်စက်အပ်ကုန်သော၊ တေဗာသပုထုန္တနာ၊ ထိုမိုက်ရွာသော ပုထုဇဉ်တို့
 သည်၊ တေနတေနအာရမ္မဏသာဂေန၊ ထိုထိုသို့သော အာရုံအတို့ဖြင့်၊ ဝိဝေ
 ဝိတာ၊ ပြေးရကုန်၏၊ ၊ သဒ္ဓန္တံ၊ ပဋိပတ္တိဟုဆိုအပ်သော သူတော်ကောင်း
 တရားကို၊ ပရိစ္ဆေဒိတွာ၊ စွန့်၍၊ အညမညေဟိ၊ အာမိသဟူသော ကြောင့်ကြ
 မြင်းရှိသောအချင်းချင်းတို့သည်၊ ဘဏ္ဍရေ၊ ငြင်းခုံခြင်းကိုပြုကုန်၏၊ ဗိမ္ဗိဂတာ
 နိ၊ မိစ္ဆာအယူတို့သို့၊ အန္တန္တံ၊ အန္တန္တန္တံ၊ အစဉ်လိုက်သော သူတို့သည်၊
 ဣဒံ၊ ဤသတ္တဝါဝစသောတရားသည်၊ သေယျော၊ ပရမတ္ထတရားပင်တည်း၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညရေမညန္တိ၊ အောက်မှေကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ မညိတွာ၊
 အောက်မှေကုန်၍၊ ၊ ခနဉ္စ၊ ဥစ္စာကိုလည်းကောင်း၊ ပုတ္တဉ္စ၊ သားကိုလည်း
 ကောင်း၊ ဘရိယဉ္စ၊ မယားကိုလည်းကောင်း၊ ဆဒ္ဓဟိတွာန၊ စွန့်၍၊ နိဂ္ဂတာ၊
 အိမ်မှထွက်ကုန်၏၊ ကရုန္တု၊ သိက္ခဟေတုပိ၊ တယောကံမမျှသော ဆွမ်း
 ဟူသောအကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အကိစ္စာနိ၊ ရဟန်းတို့ခံခြင်းကိုမပြုအပ်
 သောအမှုတို့ဟူ၍၊ နိသေဝရေ၊ မရှိဘဲခြင်းတို့ကို၊ ကရောန္တိ၊ ပြုကုန်၏၊ ၊
 ဥဒရာဝဒေဟကံ၊ ဝမ်းပြည့်ရုံမျှ၊ ထုတွာ၊ စား၍၊ ဥတ္တာနသေပဿကာ၊ ပက်
 လက်အိပ်ခြင်းတို့ကို၊ သယန္တိ၊ အိပ်ကုန်၏၊ ပဿကာထာ၊ အကြင် ရာဇက
 ထာအစရှိသောစကားကို၊ သတ္တု၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂရဟိတာ၊ ကဲ့ရဲ့
 အပ်၏၊ ပဋိပုဒ္ဓါ၊ အိပ်၍နိုးကုန်သည်ရှိသော်၊ သာကထာ၊ ထိုထုရားစက်ဆုပ်
 အပ်သော ရာဇကထာစသော စကားကို၊ ဝဒေန္တိ၊ ပွားစေကုန်၏၊ ၊ သဗ္ဗ
 ကာဓူတာသိပ္ပါနိ၊ အထုံးရုံသောကုန်သည်တို့သည်ပြုအပ်ကုန်သော ဝမ်းထန်း
 ရွက်အစရှိသောအတတ်ဆင်ဆေးအတတ်မြင်းဆေးအတတ်အစရှိသည်တို့
 ကို၊ ဝိတ္တံ ကတ္တာန၊ အရိုအသေပြုကုန်၍၊ သိက္ခရေ၊ သင်ကုန်၏၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ အ
 ထွင်းသန္တာန်၌ဖြစ်သောပိတ်ကို၊ အဂ္ဂပသန္တာ၊ ကိလေသာမှ မငြိမ်းစေနိုင်
 သည်ဖြစ်၍၊ သာမညက္ခာတိ၊ ရဟန်းတရားပင်တည်းဟူ၍၊ အတ္တတိ၊ နေ၏၊ ၊
 မတ္တိကာဉ္စ၊ ပကတိအဆင်း ငါးပါးသောအဆင်းရှိသောမြေသပိတ်ကိုလည်း
 ကောင်း၊ တေထံရုဗ္ဗဉ္စ၊ ပကတိသော ဆီနံသာမှုန့် စသည်ဖြင့် ပြုပြင်အပ်

သောသီကသသီမှုန်ဘိုကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒကာသနသောစနဉ္စ၊ ရေနေရာ
 ဘောဇဉ်ကို လည်းကောင်း၊ ဗဟုတ္တရံ၊ များစွာ အလွန်အလွန်သော ဆွမ်း
 စသည်ကို၊ အာကင်္ဂန္တု၊ အလိုရှိကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂိဟိနံ၊ လူတို့သည်၊ ဥပနာ
 မေန္တိ၊ ကပ်ပေကုန်၏။ ။ ခန္တုပေါတာဉ္စ၊ တံပူကိုလည်းကောင်း၊ ကပိဋ္ဌဉ္စ၊
 သီးသီးကို လည်းကောင်း၊ ယုဗ္ဗံ၊ မြတ်စေးပွင့် စကားပွင့်စသော မန်းကို
 လည်းကောင်း၊ ခါဒနိယာနိစ၊ တာဆဲရှစ်ပါးအပြားရှိသော ခဲထွပ်အထူးတို့
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဗ္ဗုပါကေစသမ္ပန္နေ၊ အဆင်းစသည်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်
 ယှဉ်သော ဆွမ်းအထူးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အမ္မေအပ္ပာနိစ၊ သရက်သီးတို့
 ကို လည်းကောင်း၊ အာမထကာနိစ၊ ရှစ်ရှားသီးတို့ကို လည်းကောင်း၊
 သဗ္ဗတ္ထ၊ အထုံးစုံ၌၊ ဗဟုတ္တရံ၊ များစွာသော ဆွမ်းစသော အလွန်အလွန်ကို၊
 ဂိဟိနံ၊ လူတို့သည်၊ ဥပနာမေန္တိ၊ ကပ်ပေကုန်၏။ ။ သောသဇ္ဇေသု၊ လူတို့
 အားဆေးနှင့်ယှဉ်သည်တို့၌၊ ဝေဇ္ဇာ၊ ဆေးသမားတို့သည်၊ ပရိပဇ္ဇန္တိ၊ ယထာ၊
 ကျင့်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ပရိပဇ္ဇန္တိ၊
 ကျင့်ကုန်၏။ ကိစ္ဆာကိစ္စေ၊ လူတို့အမှုထော် အမှုကြီးကို ပြောဆိုအပ်သည်
 ရှိသော်၊ ဂိဟိ၊ လူတို့သည်၊ ပရိပဇ္ဇန္တိ၊ ယထာ၊ ကျင့်ကုန်သကဲ့သို့ လည်း
 ကောင်း၊ ဝေကိကာ၊ ပြည့်စုံအောင်မဟုတ်သည်၊ ဝိဘူသာယံဝိဟ၊ မိမိကိုယ်ကို
 တန်ဆာဆင်ကုန်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဣဿရေ၊ အစိုးရခြင်း၌ဖြစ်သော။
 ခတ္ထိသာခတ္ထိယော၊ မင်းသည်၊ ဝသံ၊ မိမိနိုင်ငံသို့၊ ဝတ္တန္တိ၊ ယထာ၊ လိုက်
 စေသကဲ့သို့၊ ဧတထာ၊ ထိုအတူ၊ ကုလဝတီ၊ ဓါယကာရှိသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်
 ၍၊ ဝတ္တန္တိ၊ လိုက်ကုန်၏။ ။ နေကတိကာ၊ စင်းလဲခြင်း၌ယှဉ်ကုန်သောရွှေ
 မဟုတ်သည်ကို ရွှေကဲ့သို့ အတူပြု၍ ထည့်စားတတ်ကုန်သော၊ ဝဗ္ဗနိကာ၊
 ချိန်စဉ်းလဲတင်းစဉ်းလဲ စသည် ဘိုဖြင့် သူတပါးတို့၏ ရောင်းပယ်ခြင်းကို
 ပြုတတ်ကုန်သော၊ ကုဗုသက္ခိ၊ မမှန်သော သက်သေရှိကုန်သော၊ အပါဗျ
 ကာ၊ မစောင့်စည်းခြင်း အသက်မွေးခြင်းရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ ဗဟုဟိ
 ပရိကပ္ပေဟိ၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မိစ္ဆာဇီဝအပြားတို့ဖြင့်၊ အာမိသံ၊ ဆွမ်း
 ပစ္စည်းစသော အာမိသကို၊ ပရိတုဉ္စေရ၊ သုံးဆောင်ကုန်၏။ ။ သေသကပ္ပေ၊
 အပ်၏ဟူသော အမြွက်ဖြင့်၊ ပရိယာယေ၊ ပစ္စည်းတို့၌ပရိယာယ်စကားနှင့်
 ယှဉ်သော၊ ပရိကပ္ပေ၊ ပွားစီးခြင်းစသော အကြံ၌၊ အနုသဝိတာ၊ အလိုကြီးခြင်း
 စသောပါပဓမ္မတို့ဖြင့်ပြေးဝင်ရောနှောကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇီဝိကတ္တာ၊ အသက်
 မွေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဥပါယေန၊ ပရိယာယ်စကားစသော
 အကြောင်းရှိသောပစ္စည်းကိုဖြစ်သောနည်းဖြင့်၊ ဗဟုစနံ၊ များစွာသောဥစ္စာ

ကို၊ သင်္ကဏ္ဍ၊ ငင်ဆောင်ကုန်၏၊ ဝိသိသည့်ပြုအပ်သော အမှုကြီးငယ်ဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ ဝိသိကို ထုတ်ကြွေးစေကုန်၏၊ ဓမ္မတော၊ ဓမ္မဟူသော အကြောင်း ကြောင့်၊ နောစဥပဋ္ဌပေန္တိ၊ မထုတ်ကြွေးစေကုန်၊ ထာဘတော၊ ထာဘဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ ထရားကို၊ ခေသေန္တိ၊ ဟောကုန်၏၊ အတ္ထတော၊ ပစ္စုပ္ပန်သံသရာအကျိုး အစရှိသည်အပြား ရှိသော အစီးအပွားဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ နောစခေသေန္တိ၊ မဟောကုန်၊ သံစာသာတာယ၊ သံစာမှဖြစ်သော ထာဘဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဘတ္ထန္တိ၊ ငါအားရောက်၏ သင့်အားမရောက်စသည်ဖြင့် ငြင်းခုံခြင်းကိုပြု ကုန်၏၊ သံစတော၊ အဓိယာသံစာမှ၊ ပရိဗာဟိရာ၊ အပဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန် ၏၊ ပရယာတော၊ ဘိလစသောဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို ရည်၍ဖြစ်သော တပါးသောထာဘကို၊ ဥပဇိန္တော၊ ဖြစ်အသက်မွေးကုန်၏၊ အဟိဒါကာစ၊ ငါတို့ကား တပါးသောသူတို့နှင့်စပ်၍ အသက်မွေးခြင်းရှိ ကုန်၏ဟူ၍၊ နုထန္တေ၊ မရှက်ကုန်၊ ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော ငြင်းခုံခြင်းအစရှိ သည်တို့ကိုပြုတတ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ နာနုယုတ္တာ၊ ရဟန်းဖြစ်ခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သောတရားတို့နှင့် မယှဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇိန္တိယထာ၊ အ သက်မွေးကုန်သကဲ့သို့၊ ဧကေဧကေစ္စ၊ အချို့ကုန်သော၊ မုတ္တာ၊ ဦးပြီးကုန် သောရဟန်းတို့သည်၊ သံစာဝိပါရုတာ၊ သင်္ကန်းဖြင့်ရုံအပ်သောကိုယ်ရှိ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ထာဘသက္ကာရဗုဒ္ဓိတာ၊ ထာဘပူဇော်သကာတောင့်ထ ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမ္ဘာဝနံယေစ၊ မြီးပွမ်းမြောက် စားခြင်းကို သာထွင်၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ နာနုပ္ပယာထမ္ပိ၊ အထူးထူးအပြားပြားသော အခြင်း အရာဖြင့်ကိလေသာတို့ကို ဖြစ်စိမ့်သောငှါ အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ ဒါနိ ဣဒါနိ၊ ယခုရခဲ့သော အလွှာခင်ပွန်းကောင်းရခဲ့သော သပ္ပာယ်ထရားနာ ခြင်းကာလ၌၊ နုသုကရံယထာ၊ စောင့်ခြင်းကို ကောင်းစွာမပြုသကဲ့သို့၊ ဧဝံ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ သမ္ဘာခေတုံ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှါ၊ နုသက္ကာ၊ မတတ်ကောင်း၊ အထုထိထံဝါ၊ မြတ်စွာထရားထင်ရှား ရှိသောကာလ၌ မရအပ်သောဈာန် ဝိပဿနာတရားကို၊ ဗုဒ္ဓိတုံအဓိဂန္တု၊ ရခြင်းငှါ၊ နုသုကရံ၊ မပြုလွယ်၊ ဗုဒ္ဓိ ထံဝါ၊ ရအပ်သောဈာန်ဝိပဿနာတရားတို့ကိုလည်း၊ အနုရက္ခိတုံ၊ ကောင်း စွာစောင့်ရှောက်အံ့သောငှါ၊ နုသုကရံ၊ မပြုလွယ်၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ား သည်၊ ကေနုစိခေဝပယောဇနေန၊ တစ်ခုတစ်ခုသော ဆေးဝါးမန္တရားမန္တရန် ဖြင့်၊ ကဏ္ဍကဏ္ဍာနမ္ပိ၊ ဆူးတို့ဖြင့်ပြည့်သော အရပ်၌၊ အနုပါဟာနော၊ ဘိနတ်မပီး

ဘဲ၊ စရေယျယထာ၊ သွားနှိုင်းသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဂါမေ၊ ကိလေ
 သစတည်းဟူသောဆူးတို့ဖြင့် ပြည့်သောဆွမ်းခံရွာ၌၊ မုနိ၊ မုဟန်းသည်၊
 သတိ၊ သတိပညာအဆင်အခြင်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတွာန၊ ဖြစ်စေ၍၊ စရေစရေ
 ယျ၊ သွားရာ၏၊ ပုဗ္ဗကော၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယောဂီ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း
 နှင့်ပွဉ်ကုန်သောယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို၊ သရိတွာ၊ အားထုတ်အပ်သောပိပ
 သနာရှိသည်တို့ကို အောက်မှော်၊ တောဝံ၊ ထိုရှေး၌ ဖြစ်ကုန်သောကမ္မ
 ဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းနှင့်ပွဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏၊ ဝတ္တံ၊ အကျင့်ဝတ်ကိုပွားစေ
 သောအစီအရင်ကို၊ အနုသသရံ၊ အနုသသရကြော၊ အောက်မှော်လျက်၊ ပစ္ဆိမ
 ကောကာယော၊ လွန်ပြီးသော ထုရားရှိသော အဆုံးကာလသည်၊ ကိဉ္ဇာပိ
 ယောတိ၊ အကယ်ကားဖြစ်၏ရှင်၊ တထာပိ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း၊ ယထာ
 ဓမ္မမေ၊ အကြင်ထုရားဟောတော်မူတိုင်းသော ထုရားတော်အားထွက်
 စွာသာလျှင်၊ ပရိပစ္စန္ဓော၊ ကျင့်ထုတ်၊ ပိပသနံ၊ အနိစ္စအစရှိသောပိပသ
 နာကို၊ ဥပထုကာပေန္တော၊ လုံ့လပြုထုတ်၊ အမထံပဒီ၊ သေခြင်းကင်းရာ
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝေယျအဓိဂစ္ဆေယျ၊ ရရာ၏၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤပြုအပ်ခဲ့ တိုင်းသော
 ကိလေသာတို့၏ပြုစင်ခြင်းတို့၌ အကျင့်အစီအရင်ကို၊ ဝတွာ၊ ဆို၍၊ သာလ
 ဝနေ၊ အင်ကြင်းတော၌၊ ဘာပိတိ၊ ဗြူယော၊ ပွားစေအပ်ပြီးသောသဒ္ဓါစသော
 ငါးပါးသောဣန္ဒြေရှိသော၊ ပြာဟ္မတော၊ မကောင်းမှုကိုအပပြုပြီးသော၊ ဝီဏ
 ပုနတ္တော၊ ကုန်ပြီးသောတဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းရှိသော၊ ဣသိ၊ သိထက္ခန္ဓ
 စသောတရားအပေါင်းကိုရှာဖွေပြီးသော၊ သမတော၊ ငြိမ်းစေအပ်ပြီးသော
 မကောင်းမှုရှိသောပါရိပရိယမည်သောရဟန္တာသည်၊ ပရိနိဗ္ဗာယိ၊ အနုပါ
 ဒိသေသပရိနိဗ္ဗာနဘဝတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပါရိပရိယောထေ
 ရော၊ ပါရိပရိယထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကူးအပ်သော
 နှစ်ဆဲ့ခြောက်ဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ ။

ပါရိပရိယထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ။

ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဝိသုဒ္ဓိသတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ဧဟေထေရာ၊ ထိုမထေရ်
 တို့ကို၊ အဓိရုတ္တော၊ အဓိရုတ္တထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ ပါရိပရိယော၊ ပါ
 ရိပရိယထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ မဟာရုနိ၊ မြတ်သောရုနိဖြစ်သော၊ တေ
 ထကာနိ၊ တေထကာနိထေရ်လည်းကောင်း၊ ရဋ္ဌပါလော၊ ရဋ္ဌပါလထေရ်
 လည်းကောင်း၊ မာရုဂဗ္ဗပုတ္တော၊ မာရုဂဗ္ဗပုတ္တထေရ် လည်းကောင်း၊
 သေထောစ၊ သေထထေရ် လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒိယော၊ ဘဒ္ဒိယထေရ်လည်း
 ကောင်း၊ အဂ္ဂံထိ၊ အဂ္ဂံထိမာလထေရ် လည်းကောင်း၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကော၊ ဒိဗ္ဗ

စက္ခုအာရုံညာဉ်နှင့် ဖြည့်စုံသော အနုစုဒ္ဓါထေရ်လည်းကောင်း၊ ပါရိပရိ
 ယော၊ ပါရိ၊ ပါရိပါရိယ ထေရ်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤ၊ ဣ၊ ဒေဝ၊ တကမ္ဘိတ်
 အရေအတွက်ရှိကုန်၏ဟူ၍၊ သုပရိကိတ္တိတာ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်ကုန်၏၊
 ဂါထာယော၊ ဤဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့သည်၊ ပဉ္စတာထီ သဉ္စတ္ထရိ၊
 လေးဆယ့်ငါးအလွန်နှင့်တကွ၊ နေ့သတာဝ၊ နှစ်ရာတို့သည်၊ ယောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဝိသတိနိပါတော၊ ဝိသတိနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ၊ ဝိသတိနိပါတ်ပြီး၏။ ။

တိံသ-နိပါတ်၊

(၂၅၀) ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ပါသာဒိကော၊ အကျင့်အားဖြင့်ကြည်ညို
 တွယ်ကိုသောင်တတ်ကုန်သော၊ ဘာဝိတတ္ထေ၊ သမထဘာဝနာဖြင့်ပွားစေ
 အပ်ကုန်သော စိတ်ရှိကုန်သော၊ သုသံဇုတော၊ ကောင်းစွာစောင့်အပ်သော
 စက္ခုစသော အာရုံရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့ကို၊ ဗိသ္ဗာ၊ မြင်၍၊ ပဏ္ဍာရ
 သဂေါတ္ထော၊ ပဏ္ဍာရသမည်သောရသေ့၏အနွယ်နှင့်ဖြစ်သော၊ ဗုဿသဝ္ဗ
 ယံ၊ ဗုဿသဒ္ဓါဖြင့် ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ဗုဿအမည်ရှိသော၊ ဣထိ၊ ရသေ့
 သည်၊ အပုန္တိ၊ ကိံဆန္ဒာစသောဂါထာဖြင့် မေးလျှောက်၏၊ ဣမတ္ထိံသာသ
 နော၊ ဤသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်၊ အနာဂတံ၊ မှီယခေါင်အခါ
 နောင်လာထွက် သော၊ ကာထမ္ဘိ၊ အခါ၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းတို့သည်။ ကိံဆန္ဒာ၊
 ဘယ်သို့အခြင်းနှလုံးသွင်းခြင်းရှိကုန်သည်၊ ကိံ အဓိပ္ပါယ်၊ အဘယ်သို့အ
 လိုရှိကုန်သည်၊ ကိံ အာကပ္ပ၊ အဘယ်သို့လျှင် အသွင်အကျင့်ရှိကုန်သည်၊
 ဘဝိံ၊ အရေ၊ မြစ်ကုန်ထွက် နည်း၊ တံ၊ ထိုနှလုံးသွင်းခြင်းအလိုအသွင်အကျင့်
 အပြားကို၊ ပုန္တိတော၊ မေးအပ်သော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်
 အား၊ အက္ခယဟိ၊ ဟောကြားမြှောက်တော်မိန့်တော်မူပါလော့၊ ပဏ္ဍာရသဝ္ဗ
 ယံ၊ ပဏ္ဍာရအမည်ရှိသော၊ ဣထိ၊ ရသေ့၊ အနာဂတံ၊ ယခေါင်အခါနောင်လာ
 ဖြစ်အံ့ဖြစ်ထွက် သောအကြောင်းကို၊ အာရိက္ခိယာမိ၊ ဟောကြားပေအံ့၊
 မတ္တံ၊ ငါ၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ တံ၊ သင်ရသေ့သည်၊ သုဇာယိ၊ နာဘိယော၊
 သက္ကဋ်ရှိသောစွာ၊ ဥပသာဓေသံ၊ ဝမ်းထဲပိုက်ခွေမှတ်ဆောင်ထေလော့၊ ။
 အနာဂတော၊ နောင်အခါ၌၊ ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ကောဓနာ
 စ၊ အမျက်ထွက်ထေရ်ရှိကုန်သည်လည်းကောင်း၊ ဥပနာထိစ၊ ရန်ငြိုးဖွဲ့ထေ
 ရ်ရှိကုန်သည် လည်းကောင်း၊ မက္ခိစ၊ ကျေးဇူးချေခြင်း ရှိကုန်သည် လည်း
 ကောင်း၊ ထန္တိစ၊ ခက်ထန်ခြင်းရှိကုန်သည် လည်းကောင်း၊ သဋ္ဌာစ၊ စဉ်းလဲ

ခြင်းရှိကုန်သည် လည်ကောင်း၊ ဣထသုကိဝ၊ ငြိစူခြင်း ရှိကုန်သည်လည်း
ကောင်း၊ နာနာဝါဒါဝ၊ အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်ဘက်သော အယူရှိကုန်သည်
၎င်း၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ဂန္တိရေ၊ ရိပ်ယောင်မထင်သိမြင်နိုင်ခဲ့
လွန်နတ်နဲ့သော၊ ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ အညာတမာနိနော၊ မသိဘဲ
လျှင်ငါထံမြင် ဟုကယ်ပင်ဟုတ်ထိတတ်သိယောင်ယောင် မာန်ထောင်၍
ဟန်ဆောင်ပြုမူတတ်ကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ တိရဂေါစရာ
သူတော်ကောင်းတရား၏၍ မှာထက်ကင်းဖြစ်သော သူတော်တရားလျှင်
အာရုံရှိကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ လဟုကာ၊ လစ၊ ကြော့ထတ
ကြော့ဝွင်းဝါမေ၊ သို့ပေါ့သွတ်လေလွင့်ဖင့်သော သဘောရှိကုန်သည်၊ ဘဝိ
ဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဓမ္မေ၊ သူတော်ကောင်းတရား၌၊ အဂဗ္ဗ၊ အယေးမပြုဂရု
မထူကြည်ဖြူမဲ့လျှင်းရှိသေကင်းကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ အည
မညံ၊ သံစာချင်းချင်းသိတင်းသုံးဘော် မြတ်သူတော်တို့၌၊ အဂါရဝါ၊ မ
ယင်းမပဉ်း၊ အယေးမဲ့လျှင်းကင်းကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊
ထောကေသတ္တဝါအပေါင်း၌၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဗဟု၊ များစွာကုန်
သော၊ အာဒိနဝါ၊ ဆိုပြီးဆိုဆုံးဆိုလတ္တံ့၊ သောအပြစ်အန္တ၊ ပုတ်တူသည်၊ ဥပ္ပ
ဇ္ဇိဿန္တိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်ကုန်လတ္တံ့၊ နုတ္တိ၊ ပညာမဲ့သောရဟန်း၊ မိက်ရဟန်း
ဆိုးတို့သည်၊ သုဒေသိတံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသုံးပါးက ထွာထကောင်းခြင်း
ပြု၍ရချကန်မတောင့်ပြန်အောင် ဟုတ်မှန်စွာ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဣဝံ
ဓမ္မံ၊ ဤဗရိယတ်သုံးပုံပိဋကတ်တရားမြတ်ကို ကိလေသိဿန္တိ၊ စ၊ ထွာ၊ မိဋ္ဌ
နုပ္ပရိတသံကိလေသသုံးပါးတို့ဖြင့် ညစ်ညူးပျက်စီးအောင် ပျက်ဆီးပြုကြ
ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ သံစာမှိ၊ သံစာဘောင်၌၊ ဝေါဟရန္တော၊ တရံထရအမှုစကား
တရားထဘောင် ရှေ့ဆောင် ပြောဆိုကြကုန်သည် ရှိသော်၊ ဝိသာရဒါ၊
ကြောက်ခြင်းရွံ့ခြင်း ထိတ်လန့်ကင်းသဖြင့် ရဲတင်းခက်ထန်ပျက်မာန်အ
ဟန်ရုန်ရင်းကုန်သော၊ မုခဗ္ဗ၊ နှုတ်ကြမ်းကုန်သော၊ အသုစ၊ ဝိနော၊ ကျမ်း
ဂန်သော် ကြားမြင်မဟဲ့၊ သုတမဲ့ကုန်သော၊ ဂုဏဟိနာ၊ သိထသမာဓိအစရှိ
ကုန်သော ကျေးဇူးအချင်းဂုဏ်ယုတ်ကင်းသော အပျင်းခုသိလေ ဇ္ဇိတို့
သည်လည်း၊ ဗဏဝန္တော၊ အလတ္တိနှင့်ခုသိအပျင်းသဘောတူချင်းခတ်တူ
ချင်းဖြင့် ပေါင်းသင်းအားကြီးကုန်သည်။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊
ဂုဏဝန္တော၊ သိထသမာဓိအစရှိသောပဋိပတ်ဂုဏ်၊ ပါဠိအဋ္ဌကထာသီကာ
စသောဗရိယတ်ဂုဏ်တို့နှင့် ပြည့်စုံယိဋ္ဌာသောရဟန်းတတ် ရဟန်းမြတ်တို့
သည်၊ သံစာမှိ၊ သံစာဘောင်၌၊ ယထာတ္ထတော၊ မတောမက်မပြန်၊ ဟုတ်မှန်

ထေရဂါထာပါဠိတော်ဒို့သျှ၊ အားဖြင့်၊ ဝေါဟာရန္တာ၊ ပြောဆိုဆုံးဖြတ်ကုန်သည်ရှိ
 သော၊ ဟိရိမနာ၊ မကောင်းမှုမှမပြစ်၊ ရက်ရှက်သောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 အနတ္တိကာ၊ ကိစ္စနည်းပါး သဘောအားဖြင့် စကားကျယ်ဖွဲ့ အလိုမဲ့ ကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ ထိုရဟန်းတော်ရဟန်းမြတ်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓသာ၊ အထွေထွေများ
 ထင်္ဂါပေါးသဖြင့်အားနည်းကြကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်ထတ္တံ၊ ၊ ရဇ
 တံ၊ ငွေကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတိရူပံဝါ၊ ရွှေကိုလည်းကောင်း၊ ခေတ္တံဝါ၊
 ထပ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဝါ၊ ယာကိုလည်းကောင်း၊ အဇေဇ္ဇကံဝါ၊
 ခြေလေးချင်းစိတ်သိုးတိရစ္ဆာန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒါဝိဒါသဉ္စ၊ ကျွန်မကျွန်
 ထီးကိုလည်းကောင်း၊ အနာဂတေ၊ နောင်အခါ၌၊ ဗုဒ္ဓေသာ၊ ထေရဂါထာပါဠိ
 ထေရဂါထာပါဠိ အပ်မအပ်ကို ဟုတ်ဟတ်မသိ ပြုမိပြုရာ ပြုတတ်စွာသော
 ပညာမဲ့ရဟန်းရိုက်တို့သည်၊ သာဒိယိဿန္တိ၊ မိမိထို့ငှါ သာယာခံယူကြ
 ကုန်ထတ္တံ၊ ၊ ဗာသာ၊ ဗုဒ္ဓိန္တိတပိန္နားစသောဗာထလက္ခဏာပြည့်စုံစွာ
 သောရဟန်းပါ ရဟန်းရိုက်တို့သည်၊ ဥဇ္ဈာနသညိနော၊ သူတပါးတို့ကို၊
 အောက်ထားသမှုအယုတ်ပြုထွက် ရှုတတ်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိ
 လေသျှ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့၌၊ အသမာဟိတာ၊ ထက်ဝန်းပြည့်စုံမဟုတ်
 ကုန်ဘဲ၊ ဥန္တုဇ္ဇာ၊ စိတ်နေရိုးထောက် ပြီးပြီးဆောက်ထွက် မောက်မောက်
 မော်မော်၊ ဝှဲတိုင်းကျော်အောင်၊ ထင်ပေါ်သော မာနရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ က
 လဟာဘိရတာ၊ အဓိကရူပံ၊ ရောက်တိုင်းဆုံးချွက်ဟုန်းရုံးမာန်ဟု၊ သူ
 နှင့်ကြိုကပြင်းခိုရန်ထွေ ချွတ်ချက်ထေ့သောမွေထွေပျော်ပါး ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ မဂါ၊ သားငှက်တိရစ္ဆာန်တို့နှင့်အတူ၊ ဝိစရိဿန္တိ၊ မာနလူထုအထံ
 ထု၍ဆိုလေအကြားရပ်ရှစ်ပါးသို့ သွားလာထည့်ပတ် ကုန်ထတ္တံ၊ ၊ ဥဒ္ဓ
 တာစ၊ ပျာပုံခဲဘျှ ထောင်းထောင်းဆသို့၊ ခဏမတည်၊ မခိုင်ကျည်သော
 စိတ်ရှိကုန်သည်လည်း၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်ထတ္တံ၊ နိလပိဝရပါရုတာစ၊ မ
 ထေရမအပ် ဆိုးရည်တပ်ထွက် ဖပ်ဖပ်မိုမို စိမ်းလဲ ညှိသော သင်္ကန်းကို
 ပတ်ရုံကြကုန်သည်လည်း၊ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်ထတ္တံ၊ ကုဟာ၊ ဝျာန်မင်အ
 နီးရောရီး ပြောဆိုခြင်းစသော ကုဟာနဝတ္ထု ထည့်ပတ်မှုဖြင့် သူ့ကိုထိပ်
 လည်၊ ကြည်ညိုစေမှုအံ့ဩဝွယ်ပြုကြကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ အရိယာဝိယ
 အရိယာသုဘောင်ကောင်းတို့ကဲ့သို့၊ စရိဿန္တိ၊ စားကြသွားကြကုန်ကုန်ကြ
 ထတ္တံ၊ ၊ လဒ္ဓါစ၊ ဒေါသမျက်မာန် ခက်ထန်ကြမ်းကြုတ်သော စိတ်နှလုံးရှိ
 ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ စရိဿန္တိ၊ စားကြသွားကြကုန်ကုန်ကြထတ္တံ၊ ၊ လ
 ပါစ၊ ပစ္စည်းထို့ငှါ ဒါယကာတို့အား ညှာတာပြီးခြောက်၊ ခြိမ်းချောက်

မောင်းမဲ ဆဲးရူးရှစ်ချုပြောဆုံးခြင်းစသည်ဖြင့် ပြောဆိုကြကုန်သည်ဖြစ်၍
လည်း၊ စရိသန္တိ၊ စားကြသွားကြ၊ ကျင့်ကုန်ကြလတ္တံ့၊ သိင်္ဂီစ၊ သမင်သား
ကောင် ပိုင်ပြောင်သိုးဆိတ်၊ အဟိတ်မုန်ပတို၊ ကျွဲနွားကိုယ်၌ ဦးချိုပမာ
ထင်ရှားစွာသော ကီးထသမူ ဟန်ယုပြုလုပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍လည်း၊ စရိ
သန္တိ၊ စားကြသွားကြ ကျင့်ကုန်ကြ လတ္တံ့၊ ထေထ သဏ္ဍေဟိ၊ ဘ
ယောင်းချက်ဆီ ရေချက်ဆီဖြင့်ဖြိုးထွန်းသော၊ ကေသေဟိ၊ ဆံတိုဖြင့်၊ စပ
လော၊ ကိုယ်ကိုတန်းဆာဆင်ခြင်း ပရိက္ခရာကို တန်းဆာဆင်ခြင်း စသော
လျှင်ပေါ်သော အကျင့်နှင့် ဗျဉ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပ္ပိတက္ခိကာ၊ နဲ့သာ
ကျောက်စက်လွင်မှန်ညက်တို့ဖြင့် စည်းကွက်သုတ်ချယ်သော မျက်ပိရှိ
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဒန္တဝဏ္ဏိဘပါရုတာ၊ ကြော့ကြော့ ကြော့ကြော့ တမေခု
မေခုနှင့်၊ ဖြော့ဖြော့ဝါအောင်၊ ဆင်စွယ်ရောင်ဆိုးသောသင်္ကန်းတို့ဖြင့်ရုံကုန်
သည်ဖြစ်၍၊ ရုထိယာယ၊ မြို့သယ်ခရီးပြုထမ်းကြီး၌၊ ဂမိသန္တိ၊ ဟုညှိပတ်
သွားလာကုန်လတ္တံ့၊ ကြေဒါတေသု၊ ဝတ်ဖြူတို့၌၊ သန္တိတာ၊ နှစ်သက်
မက်မောခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိမုတ္တေဟိ၊ အရိယာအရှင်မြတ်တို့
သည်၊ အဒေဂုန္တံ၊ မစက်ဆုပ်အပ်သော၊ သုရတ္တံ၊ ကောင်းသော ဆိုးရည်
ဖြင့်ကောင်းစွာဆိုးအပ်သော၊ အရဟဒ္ဓဇံ၊ ဘုရားရဟန္တာအရိယာသီလဝန်
သုတေသိပွန်တို့၏ တမ်းခွန်အလံဖြစ်သော၊ ကာသာဝံ၊ သင်္ကန်းကို၊ ဇိဂုန္တိ
သန္တိ၊ စက်ဆုပ်ကြကုန်လတ္တံ့၊ ထာဘကာမာ၊ လေးပါးပစ္စယထာဘ
ထာဘကို၊ တောင့်တစုံမက်၊ နှစ်သက်မက်မောကုန်သည်၊ ဘဝိသန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်လတ္တံ့၊ ကုသိတာ၊ စွမ်းခံခြင်းတို့၌ ပျင်းသောသတောရကုန်သည်ဖြစ်
၍၊ ဟိနုဝိနိယာ၊ ရဟန်းတရား အားပါးမထုတ်ကြိုးမကုတ်ဘဲ ဆုတ်ယုတ်
သောလုံ့ဆရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝနပတ္တာနိ၊ တောအုပ်ရိပ်ညောင်း၊ သင်္ဂါး
ကျောင်းတို့ကို၊ ကိစ္ဆန္တာ၊ မွေထွေချီပုန်း၊ သိထင်းသုံးခြင်းဌာနလုံးပင်ပန်း
ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂါမန္တေသု၊ ရွာနီးရွာပါးရွာတံခါးဝယ်ရွာသားဝယ်ပြွမ်း
သောကျောင်းတို့၌၊ ဝသိဿရေ၊ ဝမ်းဝကျောင်းကာနေကြရှာလတ္တံ့၊ သေခါ၊
အခါစပ်သိမ်း၊ ဝိန္တောဇိဝရတာ၊ ရဟန်းတို့အား မတရားသဖြင့်မှားသောအ
သက်မွေးခြင်း၌မွေထွေချီကုန်သော၊ ယေယေဘိက္ခု၊ အကြင်အကြင်ရဟန်း
ဆိုးတို့သည်၊ လာဘာံ၊ ဆွမ်းသင်္ကန်း ကျောင်းဆေးစသော၊ ပစ္စည်းထာဘ
ထာဘကို၊ လာဘိသန္တိ၊ ရကုန်လတ္တံ့၊ တေတေဘိက္ခု၊ ထိုထိုအာဇီဝပျက်
ကုန်သောရဟန်းဆိုးတို့သို့၊ အနုသိက္ခန္တာ၊ အတူလိုက်သဖြင့် အတူကျင့်
ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အသံယတာ၊ သိသသိတင်း စောင့်စည်း ကောင်းကုန်သော

၀၀၀

အဖျင်းပေါယယ်ရဟန်းငယ်တို့သည်၊ ဘဗိဿန္တိ၊ မင်းအိပ်စိုးအိပ်မူးမတ်
 အိပ်သို့ပူးထိမ်ယှဉ်တွဲ၌ဝဲထည့်ထည့်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ တဒါ၊ ထိုနောင်အခါ၌
 ယေယေဘိက္ခု၊ အကြင်အကြိုင်ရဟန်းကောင်းရဟန်းမွန် သီလဝန်အရှင်
 မြတ်ရဟန်းတတ်ပညာရှိတို့သည်၊ ထာဘံ၊ ထေးပါးပစ္စယထာတ်ထာဘကိ
 အထာဘိနော၊ မရကုန်၊ တောတောဘိက္ခု၊ ထိုထိုသို့တည်း ပစ္စည်းထာဘံမဲ့ချို
 တဲ့တုံရှောင်း ရဟန်းကောင်းရဟန်းမွန်သီလဝန်အရှင်မြတ် ရဟန်းတတ်ပ
 ညာရှိတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်နိုးကော်ခေတ် ပူဇော်ဗြီးမွမ်းအပ်ကုန်သည်၊ နဘ
 ဝိဿဓေ၊ မဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဝိဓေ၊ တည့်ကြည်သော သမာဓိနှင့်ပြည့်စုံကုန်
 သော၊ သုဗေသထေ၊ သီလကိစ္စအလွန်ချစ်ခင်ကုန်သော၊ တောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်း
 တို့ကို၊ နသေဝိဿန္တိ၊ မငြိပ်ကုန်လတ္တံ့၊ ၊ ကေမိ၊ အချိုကုန်သောရဟန်း
 တို့သည်၊ မိလက္ခ၊ ရတနံရတ္တံ၊ ညောင်ကြတ်ဆိုးရည်ဖြင့်ဆိုးအပ်သော၊ သကံ
 ဝေ၊ မိမိတန်းမွန်အောင်အထံဖြစ်သောသင်္ကန်းကို၊ ဝရဟန္တာ၊ ကဲ့ရဲ့ရှတ်ချ
 စက်ဆုတ်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိတ္တိယာနံ၊ သာသနာပ၊ အညဝါဒိမဗြိတရား
 ကျင့်မှားစရိုက်ပရိဗိုဇ်တိတ္ထိတို့၏၊ ဝေ၊ အထံတံခွန် ဖြစ်သော၊ အဝါဒတကံ၊
 ဝတ်ဖြူကို၊ ဝေခေသန္တိ၊ ဝတ်ဆောင်ကြကုန်လတ္တံ့၊ ၊ တဒါ၊ ထိုနောက်
 သာသနာနောင်အခါ၌၊ တောသံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဝါ၊ ထိုရဟန်းတို့
 ၏၊ ကာသာဝေ၊ အရိယာတံခွန် သင်္ကန်းမွန်၌၊ အဂါရဝေါ၊ ရိုသေမြတ်နိုး
 ခြင်းမရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ကာသာဝေ၊ အရိယာတံခွန်သင်္ကန်း
 မွန်ကိုသုံးဆောင် ဝတ်ရုံခြင်း၌၊ ပဋိသင်္ခါ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာဆင်ခြင်ကာမျှ
 ထည်း၊ နဘဝိဿတိ၊ မဖြစ်လတ္တံ့၊ ၊ သလ္လဝိဒ္ဓဿ၊ အလွန်ကြီးမားဆိပ်
 လူးမြားဖြင့် သနားမဲ့ထွေ သည်းအူကြွေအောင် အသေပြင်းစွာ ပစ်အပ်
 သော၊ ဒုက္ခေန၊ မူဆိုးထက်နက် မြားဒဏ်ချက်ဆင်းရဲဖြင့်၊ အဘိဘူတဿ၊
 အလွန်အကြူးအမူးအဝေရိုးမြေမမြင် အကျင်အနာ နှိပ်စက်စွာသော၊ ရပ္ပ
 တော၊ အားအန်မခိုင် ကိုယ်လုံး ယိုင်အောင် မြိုင်မြိုင် ယို ရှန်း သွေးရည်
 ခန်း၍ ပင်ပန်းဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သော၊ နာဂဿ၊ ဘုရားလောင်း
 ဆန္ဒနံဆင်မင်း၏၊ မဟာစောရာ၊ ကိုယ်နှင့်အသက် ဝဲကွက်ကင်းကင်း
 ကြိတတ်ခြင်းကြောင့် ကြောက်မင်းဘွယ်သာကြီးကျယ်စွာသော၊ အဗိန္ဒိ
 ယာ၊ ပြုနိုင်မည်ထားသူတပါးတို့သည်၊ ဖျားတုန်ကြွကြိရုံမျှထည်း ကြိကြ
 ခြင်း၌၊ မတတ်ရာသော၊ ပဋိသင်္ခါ၊ ပညာဆင်ခြင် သမ္ပဇဉ်မကင်းကြိ
 တော်မူခြင်းသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်ဘူးထေပြီ၊ ၊ ဟိ၊ မှန်၏၊ တဒါ၊ ထိုဆန္ဒ
 ဆင်မင်းဖြစ်သောအခါ၌၊ ဆန္ဒန္တော၊ ရောင်ခြည် ခြောက်သွယ် အစွယ်

နှိမ့်ထောကြောင့် ခဝရွန်အမည်ရှိသော၊ ဂဇော၊ သင်မင်းသည်၊ သုရတ္တံ၊
 ကောင်းစွာဆိုးအပ်သော၊ တံအရဟန္တံ၊ ထိုမူဆိုးသောဇာတ် ကျင့်ယုတ်
 မိစ္ဆာဝတ်ရုံပါသောအရိယာတို့ အလံအောင်တံခွန် ဖြစ်သော ဖန်ရည်ဆိုး
 စွန်းဝတ်သင်္ကန်းကို၊ ဒိသ္မာ၊ မျက်ဝါးထင်ထင်ရှေ့တွင်တူရှုမြင်တော်မူ၍၊
 အတ္ထောပသံဟိတာ၊ အကျိုးစီးပွားနှင့်စပ်ကုန်သော၊ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်ရှေ့
 လောက်ကုန်သော၊ ဂါထာ၊ ဂါထာတို့ကို၊ အဘဏိ၊ ဟောရွတ် မိန့်ဆိုတော်
 မူပြီ။ ။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်တစ်ယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနိတ္တသာ
 ဝေါ၊ ရာဂဒေါသမောဟစသောဒဿနိဇေဖန်ရေကိုယ်တွင်းမကင်းမသန့်
 သည်ဖြစ်ထျက်၊ ဒမသစ္စေန၊ စက္ခုန္ဓြေစသည် ခြောက်ရပ် စောင့်ကြပ်ဆုံးမ
 ခြင်းပရမတ္ထသစ္စာ၏အတိုဖြစ်သော၊ ဝစီသမ္မာ၊ နှုတ်သစ္စာဖြင့်၊ အပေတော၊
 မဟာဥမစပ် မကပ်ဝေးစွာ ကင်းကွာပါဏျက်၊ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်စွန်းသော၊
 ဝတ္ထံ၊ အဝတ်သင်္ကန်းကို၊ ပရိဒဟိဿတိ၊ ဝတ်ရုံခြင်းနှင့် အခင်းပြု၍သုံး
 ဆောင်သတ္တံ၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုသို့သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်
 ဆိုးစွန်းဝတ်သင်္ကန်းကို၊ နအရဟတိ၊ မထိုက်၊ ။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်
 တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ဝန္တကာသာဝေါ၊ မင်္ဂလေးတန်တို့ဖြင့်
 ထွေးအန်စွန့်ပယ်ပြီးသော ကိလေသာဖန်ရည်ရှိသည်၊ သိလေသု၊ စတုပါရိ
 သုဒ္ဓိသီလတို့၌၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်းစွာ စင်ကြည် ဖြစ်သောကံတည်
 သည်၊ ဒမသစ္စေန၊ စက္ခုန္ဓြေစသည်ခြောက်ရပ်စောင့်ကြပ် ဆုံးမခြင်းပရမတ္ထ
 သစ္စာ၏အတိုဖြစ်သော ဝစီသမ္မာနှုတ်သစ္စာနှင့်၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်၊
 အသာဝာဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုသို့ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်ဆိုးစွန်း ဝတ်သင်္ကန်းကို၊ အရ
 ဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်သို့တိ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ဝိပန္နသိလော၊ ပေါ့ပျက်သောစတုပါရိသုဒ္ဓိသီလရှိ၏၊ ခုဋ္ဌေခေ၊ သီလ
 ထေးအင်သုတ်သင်နိုင်ကြောင်းကောင်းသောသီလဝိသောနေပညာကင်း၏၊
 ပါကဇော၊ ပါပစာရီရှင်ဒုသီဟုထင်းရှား၏၊ ကာမကာရိယော၊ သီလထေး
 ချက်စောင့်စည်းပျက်သဖြင့်ရန်မကိလေသာဒေါသစသော ကိလေသာမာရ်
 တရုံမဆိုင်း လိုတိုင်းနှိပ်စက်မိတ်ကိုပျက်၏၊ ဝိပ္ပန္နစိတ္တော၊ ငါးပါးကာမ
 ဂုဏ်အာရုံတို့၌ ထွေကြိုတိုင်းလိုက် ခွေးထောက်ကိုက်သို့ သိုက်မြိုက်နိုင်
 ကျည်ရပ်မတည်ဘဲတလည်ထည်ထည်ပတ် ပျံလွင့်တတ်သော စိတ်ရှိ၏၊
 နိဗ္ဗာဏော၊ ပြုစင်သန့်ရှင်းကင်းသောကုသိုလ်သဘောရှိ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာသာဝံ၊ ဖန်ရည်ဆိုးစွန်း ဝတ်သင်္ကန်းကို၊ နအရဟတိ၊

မထိုက်၊ ယောစပုဂ္ဂလော၊ အကြင်သို့တိ သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်
 ကား၊ ဝီထေန၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိဝီထေ လေးပါးနှင့်၊ သမ္ပန္နော၊ ကျိုးပြတ်ပေါက်
 ပျက်သက်သက်မထင်ထက်ဝန်းကျင်မှပြည့်စုံ၏၊ ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသော
 ဆန္ဒရာဂရှိ၏၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည် ခိုင်ခံ့ သောစိတ်ရှိ၏၊ ဩဒါတမန
 သင်္ကန်းပျါ၊ အလွန်ပြုလွင်သန်ရှင်းစင်သောစိတ်အကြံအစည်ရှိ၏၊ ယောပုဂ္ဂ
 လော၊ ထိုသို့မျှင်တိ သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ကာသာဝံ၊
 ဗန်ရည်ဆိုးစွန်း၊ ဝတ်သင်္ကန်းကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ယသပုဂ္ဂလသ၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဥဒ္ဓတော၊ ပျာပုံဘေ၊ ထောင်းထောင်းထသို့ ရွရွမတည်
 မခိုင်ကျည်သောစိတ်ရှိ၏၊ ဥဒ္ဓန္ဓော၊ စိတ်နေရိုးလောက် ပြိုးပြိုးဆောက်ထုက်
 မောက်မောက် မော်မော် ပွဲတိုင်းကျော်အောင် ထင်ပေါ်သော မာနရှိ၏၊
 ဝီထံ၊ စတုပါရိ သုဒ္ဓိဝီထေ လေးပါးမျှလည်း၊ နတ္ထိမရှိ၊ တသပုဂ္ဂလသ၊
 ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဩဒါတကံ၊ အဝတ်ဖြူကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏၊ ကာသာဝံ၊
 အရိယာတံခွန် ဗန်ရည်ဆိုးစွန်း ဝတ်သင်္ကန်းသည်၊ ကိကရိယာတိ၊ အ
 ဘယ်မှုပြုဘိတုပုဂ္ဂိုလ်ကျိုးရှိလိမ့်နည်း။ အနာဂတော၊ နောင်အခါ၌၊ ဝိက္ခမ
 ရဟန်းယောကျ်ားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝိက္ခုနိယောစ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့
 သည် လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓဝိတ္တော၊ ရာဂစသည် ပျက်ဆီးသဖြင့် ပျက်စီးဆိုး
 ကောင်းမကောင်းသော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အနာဒရာ၊ သူရေးတရေးငါး
 ပါးဝီဘင်းသုံးဘော်ခြင်းတို့၌ကင်းသောဂါရဝရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မေတ္တာ
 ဝိတ္တာနံ၊ မေတ္တာဘာဝနာနှင့် ဖြည့်သောစိတ်ရှိကုန်သော၊ တာဒိနံ၊ ဆိုးကောင်း
 လုံးဝခြောက်အာရုံတို့၌ ထုပ်ထုပ်မရှိ မကတိဖြင့်သာ တာဒိကျေးဇူးဂုဏ်အ
 ထူးနှင့်ပြည့်စုံသော အရိယာသုတော်ကောင်းတို့ကို၊ ဝေဠိယန္တိ၊ အရပ်ဝေး
 သို့ပြေးစဉ်ထွက်အောင်နှိပ်စက် ညှဉ်းဆဲကုန်လိမ့်သတည်း။ ထေရဂေါ
 မိမိဆရာဥပဇ္ဈာယ် ဖြစ်ကုန်သော၊ မထေရ်ကြီးတို့သည်၊ ဝိတရာဂဏံ၊
 သင်္ကန်းဝတ်ရုံခြင်းကို၊ သိက္ခာပေန္တောဝီ၊ သို့ဝတ်သို့ရုံ သို့ခြုံသို့တင် သွန်
 သင်ပြသဆုံးမပညတ် ကျင့်စေအပ်ကုန်သော်လည်း၊ ဗုဒ္ဓော၊ ဝီထေလေး
 အင်သုတ်သင်နှိုင်းကြောင်း ကောင်းသော ဝီထေဝီသော ဝနပညာကင်းကုန်
 သော၊ ပါကဇာ၊ ပါပစာမီဒုသိဒုဗ္ဗင် ရှင်ဆိုးညစ်ဟုထင်ရှားကုန်သော၊ ကာ
 မကာရိယာ၊ ဝီထေလေးချက် စောင့်စည်းပျက်သဖြင့် နှစ်သက်လိုတိုင်းမ
 ဆိုင်းမညွှာပြုတတ်စွာကုန်သော၊ ဗာသာ၊ အကျိုးအကြောင်း ဆိုးကောင်းမ
 ထိသညာမျှက်စိ မရှိစုံကန်း အန္တစင်စစ် ဆိုးညစ်ရိက်ခေါင် ရှင်မိုးမှောင်တို့
 သည်းနုသုဂံသန္တိ၊ နားမထောင်ကုန်လတ္တံ့၊ မဇ္ဈဂေါ၊ မြင်းယုတ်မြင်းဆိုး

၂၂၆

သားရိုးဗွေပါမကောင်းစွာသော မြင်းသဉ္ဇာ၊ သာရထိ'ဆုံးမတတ်စွာမြင်း
 နာရာကို၊ နာဒိယတိဝိယ၊ မယူမခံပေါက်ကန်ချန်ကပ်ပြုသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထို
 မြင်းယုတ်မြင်းဆိုး သားရိုးဗွေပါ မကောင်းစွာသော မြင်းသဉ္ဇာပင်၊ အည
 မည၊ အချင်းချင်း၊ အဂါရဝါ၊ ရှိသေမြင်းကင်းကုန်သော၊ အသိက္ခိတာ၊ ဆရာ
 ဥပဏ္ဍာယ်တို့နည်းနွယ်ပြုသဆုံးမပါထွက်ဆိုခက်ရိတ်ထိုင်းမြင်းနှုတ်ရိုင်း၍
 သင်တိုင်းမကျင့် တတ်ကုန်သော၊ တေဗယာ၊ ထိုအကျိုး အကြောင်းဆိုး
 ကောင်းမထိပညာမျက်စိ မရှိရုံကန်း မြင်းနှုတ်သွမ်းသော၊ အန္တစင်စစ်ဆိုး
 ညစ်ရိက်ခေါင် ရှင်မိုးမှောင်တို့သည်၊ ဥပဏ္ဍာယေ၊ ဆရာဥပဏ္ဍာယ်တို့ကို၊
 နာဒိယဝိသန္တိ၊ ဆုံးမမခံနှုတ်ထုံထိုးထွက် ကျိုးနွံရှိသေမြင်း ကင်းကြကုန်
 လတ္တံ့၊ ဇေ'အုဒိနာဂုတ္တပ္ပကောရေန၊ ဤသို့ကောနောဂါတာအစ၊ တေတထာ
 ဂါထာအဆုံးအထုံးပုံပြဆိုအပ်ပြီးသောအပြားအားဖြင့်၊ အနာဂတံ၊ မလာမ
 ရော့သားရောက်လိမ့်ရောက်အံ့ရော့လတ္တံ့ သော၊ အဒ္ဓါနံ၊ နောင်အခါ၌၊ ပစ္ဆိ
 မေ၊ နောက်ဖြစ်သော၊ ကာထမ္မိ၊ သိလထေးဆူမဖြူမစင်ပစ္စည်းခင်၍စာသင်
 စာရှုထေ့လာပြုသော၊ သုတယုဂ်ကာလသည်၊ ပတ္တေ၊ ရောက်လတ်သည်ရှိ
 သော်၊ ဘိက္ခုနဉ္စ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့၏လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခုနီနဉ္စ၊ ရဟန်း
 မိန်းမတို့၏လည်းကောင်း၊ ပဋိပတ္တိ၊ ဘောက်ပြန်နည်းလွတ်၊ ယွင်းချွတ်ပျက်
 ပြားသောအကျင့်သည်၊ ဘဝိသထိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ အာဂုသော၊ ငါ့ရှင်ထုရား
 ရဟန်းများတို့အနာဂတံ၊ ဖြစ်လိမ့်ဖြစ်အံ့ဖြစ်လတ္တံ့ သော၊ ဇေ'မဟတ္တယံ၊
 ထိုသင်တို့အားငါဟောကြားအပ်သော၊ ပဋိပတ်အန္တရယ်ထေးကြီးကျယ်
 သည်၊ ပုရာ၊ ရှေးမှ၊ အာဂ ဣထေ၊ လာရောက်လတ္တံ့၊ တုမှေ၊ ငါ့ရှင်ထုရား၊ ရ
 ဟန်းများတို့သည်၊ သုဗ္ဗစာ၊ ခံ့ သောစကားရှိကုန်သည်ဖြစ်၍စကားကောင်း
 မြတ်ပြောဆိုတတ်သော ဆရာဥပဏ္ဍာယ်တို့၏ဆုံးမပုံပြင်သွံသင်ရာရာ၊ လို
 လိုက်နာထွက်၊ ရှိသေစွာခံယူတတ်ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူကြပါ
 ကုန်လော့၊ သဒိထာ၊ နှလုံးနှည့်ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်
 လော့၊ အညမည၊ အချင်းချင်း၊ သဂါရဝါ၊ ယမ်းပည်းညွတ်စင်းရှိသေမြင်းရှိ
 ကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူကြပါလော့၊ မေတ္တဝိက္ကာ၊ သတ္တဝါအ
 များကိုယ်မခြားအောင်စီးပွားချမ်းသာ၊ ဆောင်တတ်စွာသော၊ မေတ္တာဝိတ်
 ရှိကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်လော့၊ ကာရုဏိကာ၊ သူ၏ဆင်း
 ရဲပယ်ရှုလိုစွာ လက္ခဏာရှိသော သနားခြင်းကရုဏာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်၊
 ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူကြပါကုန်လော့၊ သိလေသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသိလတို့၌၊
 သံဂုတော၊ စောင့်ရှောက်ဥသုလုံခြုံကုန်သည်၊ ဟောထ၊ ဖြစ်တော်မူကြပါ

ကုန်၊ အာရဒ္ဓဗိရိယာ၊ အကုသိုလ်တရား၊ ပယ်စွန့်ရှား၍ကုသိုလ်တရား၊ ပွားများမယုတ်၊ တိုးမဆုတ်အောင်အားထုတ်သော၊ လုံ့လရှိကုန်သည်၊ ဟောထုတ်တော်မူကြပါကုန်၊ ပဟိတက္ကမ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ညွတ်အောင်၊ စေတုတ္တဝါသော၊ မိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိစ္စံ၊ အခါမစဲ၊ အမြဲမပြတ်၊ ဒုပ္ပပရက္ကမာ၊ မသွေမထွန်မြဲမြဲကြံ့ကြံ့ခိုင်ခံ့သောလုံ့လရှိကုန်သည်၊ ဟောထုတ်တော်မူကြပါကုန်၊ အာရသော၊ ငါ့ရှင်ထုရားကိုယ်တော်များတို့၊ ပမာဒံ၊ ဒုစွန့်ကန်သုံးစုံ၊ ကာမဂုဏ်ငါးခုမကောင်းမှုတို့နှိုက် မပြုမကင်း မေ့လျော့ခြင်းကို၊ ဘယတော၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာချမ်းသာခမ်းပန်း မျက်စိချင်း၏ ကြောင်းရင်းမူလ ဖြစ်သောကြောင့်၊ စင်စစ်သောဘေးဥပဒ်အားဖြင့်၊ အပ္ပမာဒဉ္စ၊ သုစန့်ကန်သုံးဖြာ၊ တာဝနာဖြင့်၊ ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းမပေါ့၊ မမေ့လျော့ခြင်းကိုလည်း၊ ဝေမတော၊ ဥပဒ်ကင်းကွာချမ်းသာအတိ၊ ဘေးမရှိသောအားဖြင့်၊ ဒိသ္မာပညာမျက်စိ၊ ဟုတ်တိုင်းသိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းသော၊ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဖုဿန္တာ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အဋ္ဌဂီကံ၊ အပ္ပမာဒပဋိပတ်၏အထွတ်အဖျားဖြစ်သော၊ သီလသမာပညာသုံးရပ်သင်္ဂြိုဟ်အပ်၍၊ နှစ်ပါးရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ အရိယာမဂ်ကို၊ ဘာဝေထ၊ ပွားများကြပါစေကုန်လော့အတိ၊ ဤသို့၊ ဖုဿထေရော၊ ဖုဿထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဆွဲဆိုသီကုံးအပ်သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထံ၊ ရွတ်ဆိုပြီး ၊

ဖုဿထေရဂါထာအနက်ပြီး၏ ၊

(၂၅၆) ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယထာစရိ၊ အကြင်အကြင်သို့သောအကျင့်ထိလဒ္ဓံပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ထထာစရတသီလေ၊ ထိုသို့သောအကျင့်ကို ကျင့်တတ်သောအထွေရှိ၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယထာသတော၊ အကြင်အခြင်းဖြင့်အရိယာတို့သည်ရာဂစသော အဆိပ်ကင်းသောအားဖြင့်နေခြင်းကဲ့သို့နေခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ထထာ၊ ထိုအခြင်းဖြင့်၊ သတိမာ၊ မြတ်သောသတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ၊ နေ၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယထာသကပ္ပံ၊ အခြင်းခပ်သိမ်းမိစ္ဆာသင်္ကပ္ပကိုပယ်၍နေကွမသင်္ကပ္ပစသည်အစွမ်းဖြင့်စောင့်စည်းသော အကြံရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဗျာယနသီလော၊ နှစ်ပါးသောချွန်ကိုဝင်စားထွေရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာစရိယာယ၊ ထိုကြံသောအခြင်းအရာဖြင့်ကောင်းသောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသဖြင့်၊ အပ္ပမတ္တော၊ အလုံးစုံသောအာရုံ၌ ကောင်းစွာတည်သော သတိပညာဖြင့် မမေ့မလျော့သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တတ္တရတော၊ ဂေါစရတ္တတ္တဟုဆိုအပ်သောကမ္မ

ဌာန်းကိုပွားစေခြင်း၌၊ ရတော၊ မြေလျော်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမာဟိတ
 ဣဒါ၊ ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွားစေခြင်း၌ တည်ကြည်သောမိတ်ရှိ၏၊ ဧကော၊ တ
 ယောကံအထည်းထည်း၊ သန္တုသလိတော၊ ပစ္စည်း၌ ရောင့်ရဲခြင်းဘာဝနာ၌
 မြေလျော်ခြင်းဖြင့်ကောင်းစွာနှစ်သက်ရောင့်ရဲခြင်းရှိ၏၊ တံတာဒိသံ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘိက္ခု၊ ဘိက္ခုသုံးပါးကိုဖြည့်သဖြင့် ဗျက်ဆီး
 အပ်သောကိလေသာရှိသောရဟန်းဟူ၍၊ အာဟု၊ ပညာရှိတို့ထိုကုန်၏။ ။
 ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ အလ္လံဝါ၊ ထောပတ်ဆီဥစ်သည်ဖြင့်သွန်း
 အပ်သောသိမ်မြေသောအစာကိုထည်းကောင်း၊ သုက္ခံဝါ၊ ထောပတ်စသည်
 တို့ဖြင့်မသွန်းအပ်သော ခြောက်သောအစာကိုထည်းကောင်း၊ ထုဇ္ဇန္တော၊
 စားသည်ရှိသော်၊ ဗာဠံ အတိဝိယ၊ အလွန်လျှင်၊ သုဟိတောဂေဝေ၊ တဏှာ
 ဖြင့်တက်မက်မောခြင်းသည်၊ နုသိယာ၊ မဖြစ်ရာ။ ။ ယတောယသ္မာကာရ
 ထာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဝိနုဒရော၊ မျှန်သာစား၍ ပေါ့သောဝမ်းရှိသည်၊ မိတာ
 ဟာရော၊ နှိုင်းရှည်ဆင်ခြင်အပ်သော စားခြင်းရှိသည်၊ သတော၊ သတိနှင့်
 ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာတေနပကာရေန၊ ထိုသို့သောအတိုင်း
 အရှည်ကိုဆင်ခြင်သောသတိရှိသဖြင့်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပရိဗ္ဗ
 ဇေဝိဟာရေယျ၊ နေရာ၏၊ စက္ကာရောပဉ္စအာထောပေ၊ လေးလုပ်ငါးလုပ်တို့ကို
 အဘုတွာ၊ စားမြဲတိုင်းမှယုတ်၍မစားဘဲ၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဝိဝေဝိဝေယျ၊ သေဝံ
 ရာ၏၊ အယံ၊ ဤထေးလုပ် ငါးလုပ်ယုတ်၍ရေကို သောက်သဖြင့် ဆွမ်းစား
 သောရဟန်းသည်၊ သလ္လဟုကာရတ္တိ၊ အာဟာရ၌ပေါ့သောဖြစ်ခြင်းရှိသော
 ရဟန်း မည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ထေးလုပ်ငါးလုပ် ယုတ်၍ဆွမ်းကိုသုံးဆောင်းခြင်း
 သည်၊ ပဟိတတ္တဿ၊ ကိုယ်အသက်ကိုမပဲ့မု၍နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သော
 မိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဖာသုဝိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်း
 ဌာ၊ အလံပရိယတ္တံ၊ စွမ်းနှိုင်း၏။ ။ ယံဝိဝေ၊ အကြင်ခေါမစသည်တို့တွင်တ
 ပါးပါးသော သင်္ကန်းကို၊ ကပ္ပိယံ၊ အင်၏ဟူ၍ထုရားခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏၊
 တံ၊ ထိုခေါမစသောသင်္ကန်းကို၊ စေသာဒေတိ၊ အကယ်၍ဝတ်ရုံဖုံးလွှမ်း
 သည်ဖြစ်အံ့၊ ဣဒမတ္တိကံ၊ ဤမြတ်စွာထုရား ဟောတော်မူတိုင်း အကြင်မှ
 ထောက်အချမ်းအပူစသည်ကိုတားမြစ်ခြင်းအကျိုးရှိသည့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်
 ၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့အချမ်းအပူစသည်ကို တားမြစ်ခြင်းစသော အကျိုးငှါသင်္ကန်း
 ကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ပဟိတတ္တဿ၊ ကိုယ်အသက်ကိုမပဲ့မု၍နိဗ္ဗာန်သို့
 စေလွှတ်အပ်သောမိတ်ရှိသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား၊ ဖာသုဝိဟာရာယ၊
 ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ အလံပရိယတ္တံ၊ စွမ်းနှိုင်း၏။ ။ ပည္ဗဂေဝိနု၊ ထက်ဝယ်

ဖြင့်၊ နိဗ္ဗိဒ္ဓဿ၊ ထိုင်သောရဟန်းအား၊ ဇဗ္ဗုကော၊ ပဆစ်နှစ်ဘက်တို့ကို
နာဘိဝဿတိ၊ မိဗ်းရည်ဖြင့်မစွတ်၊ ဧတ္ထကံပိ၊ ဤမျှသည့်ထည်း၊ သဗ္ဗပရိယ
န္တသေနာသနံ၊ အစုံစုံအောက်ယုတ်သော ကျောင်းမည်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သ
ဘောရှိသောကျောင်းစသည်၌ နေသည်ရှိသော်၊ ပဟိတတ္ထဿ၊ ကိုယ်အ
သက်ကိုမစွဲမဲ့နိဗ္ဗာန်သို့စေလွှတ်အပ်သောစိတ်ရှိသောဘိက္ခုနော၊ ရဟန်း
အား၊ ဗာသုပိဟာရာယ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ၊ အလံပရိယတ္တံ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ၊
ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ သုခံ၊ သုခဝေဒနာကို၊ ဒုက္ခတော၊ ဖောက်ပြန်
တတ်သည်ဖြစ်၍ဆင်းရဲ၏ဟူ၍၊ အန္ဓအန္ဓသ၊ ဝိမဿနာပညာနှင့်တကွသော
မဂ်ပညာဖြင့်ဟုတ်မှန်စွာမြင်၏၊ ဒုက္ခံ၊ ဝိပရိတာမဒုက္ခကို၊ သဗ္ဗတော၊ ငြောင့်
တံသင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏ဟူ၍၊ အန္ဓကိ၊ ရှုနိုင်၏၊ ဥဘယန္တရေန၊ သုခဒုက္ခဝေဒနာ
နှစ်ပါးတို့၏အလယ်၌ဖြစ်သောဥပေက္ခာဝေဒနာဖြင့်၊ နဟောဝိ၊ အဟုတ်အ
ဟုတ်ထိုးထွင်း၍ သိသဖြင့်ငါ၏ကိုယ်ဟူ၍နှလုံးသွင်းခြင်းသည်မဖြစ်၊ ဧဝံ၊
ဤဝေဒနာကိုအရင်းပြုသောအားဖြင့်ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တရားငါးပါးတို့ကိုပိုင်း
ခြား၍ထိုနှင့်စပ်သောကိလေသာကုန်ယက်ကိုဖြတ်၍ တည်သောသူသည်၊
ကေန၊ အဘယ်မည်သောကိလေသာဖြင့်၊ ထောကတ္ထိံ၊ ထောကန္တံ၊ ဗန္ဓော၊ ဖွဲ့
နိုင်တော့အံ့နည်း၊ ကိံ သိယာ၊ အဘယ်သို့နောင်အခါထိုကိလေသာတို့သည်
ဖြစ်ရာပါတော့အံ့နည်း၊ အညံဒတ္ထု၊ စင်စစ်သော်ကား၊ သိန္နဗန္ဓနောဝ၊ ကိလေ
သာဟူသော ကွန်ယက်ဖြင့်ဖွဲ့ခြင်း ကိုဖြတ်ပြီးသည်သာတည်း၊ ၊ ယော
ပါဝိစ္ဆော၊ အကြင်ထင်ရှားမရှိသောဂုဏ်ဖြင့် ပြီးမွမ်းခြင်းကိုအလိုရှိသဖြင့်
ယုတ်မာသောအလိုရှိသော၊ ကုသိတော၊ ရဟန်းတရား၌အားထုတ်ခြင်းမရှိ
ပျင်းရိသော၊ ဟိနုပီရိယော၊ ယုတ်သောလုံ့လရှိသော၊ အပ္ပသုတော၊ သစ္စာပမို့
စွယ်ရပ်စသည်နှင့်ယှဉ်သော သင်ကြားခြင်းမရှိသဖြင့်အကြားအမြင်နည်း
သော၊ အနာဒရော၊ ဆုံးမကဖြစ်ခြင်းတို့၌ရှိသောခြင်းမရှိသော၊ တာဒိယော၊ ထို
သို့အလွန်ယုတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မေ၊ ငါ၏အနီး၌၊ ကဒါပိ၊ တရံတခါမျှ၊ မာ
အဟု၊ မဖြစ်စေသတည်း၊ ထောကတ္ထိံ၊ သတ္တဝါအပေါင်း၌၊ တာဒိယဿပုဂ္ဂ
လဿ၊ ထိုသို့ယုတ်မာသောသဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကေန၊ အဘယ်အ
ဆုံးအမဖြင့်၊ ကိံ သိယာ၊ အသို့ဖြစ်ရာပါအံ့နည်း၊ နိရုတ္တကမေဝ၊ အကျိုးမရှိ
သည်သာလျှင်တည်း၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗဟုသုတောစ၊
သီလစသည်နှင့်စပ်သောသုတ္တဂေယျစသော အပြားဖြင့်များသောအကြား
အမြင်ရှိ၏၊ မေဝာပိစ၊ တာဝာခြင်းမှတ်နိုင်ဆောင်နိုင်သော ပညာနှင့်ပြည့်စုံ
၏၊ သိလေသု၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလစသည်တို့၌၊ သုသမာဟိတော၊ ကောင်း

စွာတည်၏။ စေတောသမထံစေတောသမထေန၊ ကောကီထောကုတ္တရာအ
 ပြားရှိသောစိတ်ကိုကောင်းစွာထားခြင်းနှင့်၊ အနုယုတ္တော၊ ယှဉ်၏။ တာဒိ
 သော၊ ထိုထိုသဘောရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယုဒ္ဓိအာပိ၊ ငါ၏ထိပ်ထက်၌
 ထည်း၊ တိဋ္ဌတု၊ တည်စေသတည်း။ ယောပုဂ္ဂလော အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်၊ ပပဗ္ဗမနုယုတ္တော၊ အပူ၌မွေ့ထျော်ခြင်းစသည်ရှုပါရုံစသည်၌ပြီတွယ်
 သဖြင့်တဏှာမာနဒိဋ္ဌိတည်းဟူသောသံသရာကိုချွတ်တတ်သောပမာဒတရား
 နှင့်ထည်းယှဉ်၏။ ပပဗ္ဗာဘိရတော၊ ထိုပပဗ္ဗတရား၌အပြစ်ကိုမရှုသဖြင့်တ
 ဏှာမာနဒိဋ္ဌိဟု ဆိုအပ်သော တရား၌အလွန်မွေ့ထျော်၏။ မိဂေါမဂသဒိ
 သော၊ သမင်နှင့်တူသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုတ္တရံ၊ အတု
 မရှိသော၊ ယောဂက္ခေဝံ၊ ယောဂထေးပါး၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်၌
 ဝိရာဇပဏိ၊ ချွတ်ယွင်းစေ၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပပဗ္ဗံ၊
 သံသရာကိုချွတ်တတ်သောတဏှာမာနဒိဋ္ဌိကိုဟိတ္တာန၊ မဂ်ဖြင့်စွန့်ပယ်၍၊ နိဗ္ဗ
 ပဗ္ဗပထေရတော၊ ပပဗ္ဗတရားငါးပါး၏ ကင်းရာနိဗ္ဗာန်ထို့ သွားခြင်း၏ အ
 ကြောင်းဖြစ်သော အရိယာမဂ်၌ မွေ့ထျော်၏။ သောတာပိသော၊ ထိုထိုသ
 ဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော၊ ယောဂက္ခေဝံ၊ ယောဂ
 ထေးပါး၏ကုန်ရာဖြစ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရာဇပဏိ၊ ပြီးစေ၏။ ဂါမေ
 ပါ၊ ရွာ၌ထည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုရွာ၊ အရညော၊ တော၌၎င်း၊ နိဇ္ဇေဝါ၊ ချိုင့်ဝှမ်း
 ရာအရပ်၌ထည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုရွာ၊ ထထေ၊ မြင့်မောက်ရာအရပ်၌ထည်း
 ကောင်း၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌၊ အရဟန္တော၊ ရဟန္တာတို့သည်၊ ဝိဟရန္တိ၊
 နေကုန်၏။ တံတုမိ၊ ထိုရွာတောစသော တပါးပါးသောအရပ်သည်၊ ရာမထေ
 ယုကာ၊ မွေ့ထျော် ဘွယ်ရှိသည် သာထျှင်တည်း။ ရမဏိယာနံ၊ မွေ့ထျော်
 ဘွယ်ရှိကုန်သော၊ အရညာနိ၊ တောကျောင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ယတ္ထ
 ထေသုအရညကောသု၊ အကြင်နှလုံးမွေ့ထျော်ဘွယ်ရှိသောတောကျောင်းတို့
 ၌၊ ဇနော၊ ကာမဂုဏ်ဖြင့် ထိမ်းကျံသည်ဖြစ်၍ ကာမဂုဏ်ကို ရှာဖွေထေ့ရှိ
 သောသူသည်၊ နရမတိ၊ မမွေ့ထျော်၊ ဝိတရာဂါ၊ ရာဂကင်းကုန်သောရဟန္တာ
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ရမိသန္တိ၊ ထိုထိုသဘောရှိသော တောကျောင်းတို့၌မွေ့
 ထျော်ကုန်လတ္တံ့။ တေဝိတရာဂါ၊ ထိုရာဂကင်းကုန်သော ရဟန္တာတို့
 သည်၊ ကာမဂုဏေဝိနော၊ ကာမဂုဏ်ကို ရှာဖွေထေ့ရှိကုန်၊ နယောန္တိ၊ မဖြစ်
 ကုန်၊ နမိနံ၊ ထိုထိုထိုသော အရပ်၌ဆောင်၍ ထားအပ်ကုန်သော ရွှေငွေ
 စသည်တို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်သောအိုးတို့၏၊ ပဝတ္တာရံဇုဝံ၊ ထိုရွှေအိုးရှိရာအရပ်
 ကိုပြု၍၊ ရွှေအိုးကိုယူ၍ အသက်မွေးလော့ဟုဆိုသကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအ

တု၊ ဝဇ္ဇဒသဝိနံ၊ နှစ်ပါးသော အပြစ်ကို ရှုထေ့ရှိကုန်သော၊ မေဓာဝီမေဓာဝီနော
 ဝိဗ္ဗံ၊ ဤစက်နှင့် တူသော ပညာရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ ယံဝါဒံ၊ အကြင်မ
 ထေ့ခံ၊ ဓာတ်သော အယူချော်သော အယူရှိသော သူကို၊ နိဂ္ဂဟာ၊ နှိပ်၍၊ ပသေ၊ မိ
 မိအပြစ်ကို ရှုစေရာ၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော တရားသဖြင့် ဆုံးမထေ့
 ရှိသော၊ ပဗ္ဗိတံ၊ ပညာရှိကို၊ ဘဇေဘဇေယျ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏၊ တာဒိသံ၊ ထို
 သို့သဘောရှိသော ပညာရှိကို၊ ဘဇေဘဇေယျ၊ ဆည်းကပ်သော သူအား၊ သေ
 ယော၊ ကောင်းမြတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ပါဝိယော၊ အထူးသဖြင့် ယုတ်
 မာသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဩဝါဒေယျ၊ ဆုံးမပေရာ၏၊ အနု
 သာသေယျ၊ နောင်အခါအပြစ်ရှိသော အမှုကို ထည်းမပြုစေနှင့်ဟု အတန်
 တလဲလဲဆုံးမရာ၏၊ အသတ္တံ၊ အကုသိုလ်တရား၏ ဖြစ်ကြောင်းမှ ထည်း၊
 နိဝါရယေ၊ မြစ်ရာ၏၊ သတံဟိ သတံဇေ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်သာ
 ထျှင်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိ
 ယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ အသတံ၊ သူတော်မဟုတ်သူ ယုတ်တို့
 သည်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 အပ္ပိယော၊ မချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်
 စုံတော်မူသော၊ ဘဂဝေါ၊ ဘုန်းတော်ခြင်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အညဿ၊ တပါးသော ဒိဗ္ဗနာစသော သူအား၊ ဓမ္မံ၊ တ
 ရားကို၊ ဒေသေထိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မေ
 တရားကို၊ ဒေသိယာမာနဋ္ဌိ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုဒိဗ္ဗ
 နာသည်၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရားကို၊ အတ္ထိကော၊ အလိုရှိသည်၊ ဟုထွေ၊ ဖြစ်၍၊ သော
 တံဩဒေသိ၊ ထိုတရားကို ရှိသေစွာ နာ၏၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ တံဓမ္မသဝနံ၊ ထိုတရား
 တော်ကို နာခြင်းသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ အမောစံ၊ အချည်းနှီးမရှိ၊ တဿ ဓမ္မဿ
 ထိုတရားကို၊ သဝနတော၊ နာရသောကြောင့်၊ ဝိရက္ခော၊ ကိလေသာမှ လွတ်
 သည်၊ အနာသဝေါ၊ လေးပါးသော အာသဝေါမှ ကင်းသည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်၏၊ မေ
 မဟာ၊ ငါသည်၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသာယ၊ မိမိသူတပါးတို့၏ ရှေး၌ နေထူးသော ခန္ဓာ
 အစဉ်ကို ထိသော ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိ အဘိညာဉ် အကျိုး၌၊ နေဝဝိဇ္ဇတိ၊
 စိတ်၏ တောင့်တခြင်းမရှိ၊ ဒိဗ္ဗဿ စက္ခုနော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ် အကျိုး၌၊
 နဒိဒိဇ္ဇတိ၊ တောင့်တခြင်းမရှိ၊ ဝုတိယာဥပပတ္တိယာ၊ ဝုတိပဋိသန္ဓေ၏၊ သမိ
 ပံ၊ အနီးကို၊ ပဿန္တာယ၊ မြင်တတ်သော၊ စေတောပရိယာယ၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ စေ
 တောပရိယာ အဘိညာဉ် အကျိုး၌၊ ပဏိမိ၊ တောင့်တခြင်းသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ
 သော တောင့်တ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ် အကျိုး၌၊ မေ၊ ငါ့အား။

ပဏိမိ၊ တောင့်တခြင်းသံညှိ၊ နိဗ္ဗိတိ၊ မိရှိ၊ ရုက္ခမူလံ ဝရုက္ခမူလံ ဧဝံ၊ သစ်ပင်
ရင်းကိုသာလျှင်၊ နိဿာယ၊ မြိ၍၊ ရုက္ခော၊ ဦးပြည်သော၊ သံဃာစိုပါရုတော
န ကုတ်ကိုရုံသော၊ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်၊ ဥက္ကမော၊ မြတ်သော၊ ဥပတိသော၊
ဥပတိသာအမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဈာယတိ၊ ဖလသမာပတ်
ကိုဝင်စား၏။ အပိတက္ကံ၊ ဝိတက်ကင်းသော စတုတ္ထဈာန်သမာပတ်ကို၊
သမာပန္နော၊ ဝင်းစာသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝကော၊ ဘုရားတပည့်သားဖြစ်
သော ဥပတိသာထေရ်သည်၊ တာဝဒေ၊ ထိုဘီထူးသည် ဥက္ကောင်းကိုရိုက်
သောစာ၌၊ အရိယေန၊ ဝိတက်ကင်းသော စတုတ္ထဈာန်ဖလ သမာပတ်ကို
ဝင်းစားသောအားဖြင့်မြတ်သော၊ တုဏ္ဍိဘာနေဝ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသောအဖြစ်
ဖြင့်၊ ဥပေတော၊ ပြည့်စုံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယထာ၊ ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့
နည်းဟူမူကား၊ သေထော၊ ကျောက်အတိပြီးသော၊ ပဗ္ဗတော၊ တောင်သည်၊
ထုသဝါတေတိ၊ ပြင်းစွာသောလေတို့ဖြင့်၊ အစထော၊ မတုန်ထွက်သည်ဖြစ်၍၊
သုပတိဗ္ဗိတော၊ ယထာ၊ ကောင်းစွာတည်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ မော
ဟက္ခယော၊ မောဟကုန်ပြီးသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ပဗ္ဗတော၊
ကျောက်အတိပြီးသော တောင်သည်၊ နပေတိဇ္ဇဝ၊ ပြင်းစွာသောလေတို့
ဖြင့်မတုန်ထွက်သကဲ့သို့၊ နပေတိ၊ မတုန်ထွက်၊ အနက်နုသာ၊ အပါယ်သို့လား
ကြောင်းဖြစ်သောရာဂစသောကိလေသာမှကင်းပြီးထသော၊ နိဗ္ဗံ၊ အမြဲ၊ သုပိ
ကိုယ်နှုတ်ဖြင့်စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသောစာရားကို၊ ဂဝေထိနော၊ ရှာဖွေထွေရှိ
သော၊ ပေါသဿ၊ သူတော်ကောင်း ဖြစ်သော ထောကျားအား၊ ပါပဿ၊
မကောင်းမှုမှ၊ ဝါဇ္ဇမက္ကမ္ဘိ၊ သားခြီးဖျားမျှသည်လည်း၊ လဝံ၊ ငြိတွယ်ခြင်း
သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ အတ္တမက္ကံ၊ အဆုံးရုံသောလောကဓာတ်ကိုနှံ့၍တည်သော
တိမ်တိုက်မျှသည်သာလျှင်၊ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍၊ ခါယတိ၊ ထင်၏။ ယထာ၊ အ
ဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ သန္တရဗဟိရံ၊ အတွင်းအပနှစ်ပါး၌ဖြစ်သော၊
ဂုတ္တံ၊ လူတို့ဖြင့် စောင့်ရှောက် ထုံစေအပ်သော၊ ပဉ္စန္ဒ၊ အခြား မရှိခိုင်ခန့်စွာ
သောပြအိုးထူးစသည်တို့ဖြင့် မြဲမြံစွာပြုအပ်သော၊ နဂရံ၊ မြို့ကို၊ ပဉ္စတ္ထိကေ
တိ၊ ရန်သူတို့သည်၊ အပပိဋ္ဌိပိယ၊ မဝင်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊
အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဂေါပေထ၊ ထုံခြုံစွာစောင့်ရှောက်ကုန်ရာ၏၊ ခဏော၊
ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမဓဏသည်၊ မာဥပဏ္ဍမာအတိက္ကမိ၊ မလွန်စေတည်း၊ ဟိသဝံ၊
မှန်၏။ ခဏာတိတာ၊ ဗုဒ္ဓုပ္ပါဒနဝမ ဓဏစတုစက္ကသမ္ပတ္တိဓဏကိုလွန်ကုန်
သောသူတို့သည်၊ နိရယမ္ဘိ၊ ခရေ၌၊ သမပ္ပိတာ၊ ဆင်းရဲကိုခံရကုန်သည်ဖြစ်၍၊
သောစန္ဒိ၊ ပိုးရိပ်ရကုန်၏။ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်သော စုဒြေရှိထသော

ဥပရတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ကပ်သဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းရှိထသော၊ မန္တ
 ဘာဏီ၊ သာယာသော စကားကိုဆိုတတ်ထသော၊ အနုဗ္ဗတော၊ ပျံလွင့်
 ခြင်းမရှိထသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဒုမပတ္တံ၊ သစ်ရွက်ကို၊ မာ
 ထုတော၊ ထေသည်၊ ရနာတိဇ္ဇဝ၊ ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်
 သော၊ ဓမ္မေ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို၊ ရနာတိ၊ ဖျက်ဆီး၏၊ ဥပသန္တော၊
 ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိထသော၊ ဥပရတော၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ ကပ်
 သဖြင့်မွေ့လျော်ခြင်း ရှိထသော၊ မန္တဘာဏီ၊ သာယာသော စကားကို
 ဆိုတတ်ထသော၊ အနုဗ္ဗတော၊ ပျံလွင့်ခြင်း မရှိထသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထို
 ရဟန်းသည်၊ ဒုမပတ္တံ၊ သစ်ရွက်ကို၊ မာထုတော၊ ထေသည်၊ ရနာတိဇ္ဇဝ၊
 ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ပါပကေ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ အကုသိုလ်တရားတို့
 ကို၊ အပ္ပါထိပါဟာသိ၊ ပတ်ပြီ၊ ဥပသန္တော၊ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေရှိထ
 သော၊ အနာယာသော၊ ကိလေသာဟူသော ဆင်းရဲမှကင်းထသော၊ ဝိဗ္ဗသန္တ
 မနာဝိလော၊ ကောင်းစွာကြည်သောစိတ်မနောက်ကျသောစိတ်လည်းရှိထ
 သော၊ ကထျာဏသိလော၊ ကောင်းသောအကျင့်သိလည်းရှိထသော၊ မေ
 ဝာဝိ၊ ပညာရှိသည်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲ၏၊ အန္တကဗျော၊ အဆုံးကိုပြုသည်
 သိယာ၊ ဖြစ်၏၊ ကေတိယေသု၊ အချို့ကုန်သော မတည်တံ့သောထ
 ဘောရှိကုန်သောပုထုဇဉ်တို့၌၊ နဝိသာသေ၊ မယုံကြည်ရာ၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့
 သည်၊ ဧဝံဧတ္ထော၊ ဧဝံဧတံသည်၊ သမ္ပာပဗ္ဗိပန္နော၊ ကောင်းသောအကျင့်
 ရှိ၏ဟု၊ ဝိသာသံ၊ အကြွမ်းဝင်ခြင်းသို့၊ အာပဇ္ဇိက္ခယထာ၊ ရောက်ကုန်သကဲ့
 သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဂါရိသု၊ အိမ်ရာထောင်သော လူတို့၌လည်း
 ကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတေသုဝာဝိ၊ ရဟန်းတို့၌လည်းကောင်း၊ သာဓု၊ သူတော်ကောင်း
 သည်၊ ဟုတ္တာန၊ ဖြစ်ပြီး၍၊ အသာဓု၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်တို့သည်၊ ဟော
 န္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သေး၏၊ အသာဓု၊ သူတော်မဟုတ်သူယုတ်သည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်ပြီး
 ၍၊ ဝုန၊ တာဝန်၊ သာဓု၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ယေသံ၊ အကြင်သူတို့အား၊ ကာမန္တန္ဓော၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ပျင်းစွာတတ်
 သောရာဂသည်လည်းကောင်း၊ ဗျာပါဒေါ၊ စီးပွားချမ်းသာကိုဖျက်ဆီးခြင်း
 ဟူသောဒေါသသည်လည်းကောင်း၊ ထိနမိဒ္ဓု၊ နာမက္ခန္ဓာထေးပါး၏မခန့်ခြင်း
 လက္ခဏာရှိသောထိနမိဒ္ဓုသည်လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဓစ္စု၊ စိတ်၏မငြိမ်သက်ခြင်း
 လက္ခဏာရှိသောဥဒ္ဓစ္စသည်လည်းကောင်း၊ ဝိဝိကိစ္စာ၊ အာရုံကိုမဆုံးဖြတ်
 နိုင်ခြင်းလက္ခဏာရှိသော ဝိဝိကိစ္စာသည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊
 ပဗ္ဗ၊ ငါးပါးလှုပ်သော၊ ဧတေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်၊ တိက္ခု၊ နေ၊ ရဟန်း၏၊

၂၈၄

ဝိတ္တကောလိယံ၊ ဝိတ်ကိုညစ်ညူး ဖော်တတ်ကုန်၏။ ။ဝတ္တရိယမာနသံ၊
 အရိအသေအလေး အမြတ်ပြုခြင်းဖြင့်ထည်းကောင်း၊ အသတ္တာရေန၊ အရိ
 အသေမပြုခြင်းဖြင့် ထည်းကောင်း၊ ဇေတံဥာယံ ဇေတတိဥာယယဟိ၊ ဤပူ
 ဇော်ခြင်းမပူဇော်ခြင်း နှစ်ပါးတို့ကြောင့်၊ အပ္ပမာဒဝိဟာရိနော၊ သတိပညာ
 အသင်အခြင်ဖြင့်မမေ့မထော့နေထေ့ရှိသော၊ ယသသတိက္ခာနော၊ အကြင်ရ
 ဟန်းအား၊ သမာဓိ၊ သမာဓိသည်၊ နဝိကမ္ပတိနဝိနာသေတိ၊ မယုက်စီး၊ ။
 သောသမာဓိ၊ ထိုသမာဓိသည်၊ သာထတိကံ၊ အမြဲ၊ ဈာယစိနံ၊ ဈာန်ဝင်စားထေ့
 ရှိကုန်သောသူတို့အား၊ သုရမဒိဗ္ဗိ၊ ထိမ်မွေ့သောဈာန်၌ဖြစ်သောသိက္ခာအယူ
 သည်၊ ဝိပဿကံဝိပဿကသံ၊ အနိစ္စအစရှိသောအပြားဖြင့်ရှုသောသူအား
 ဝိဂတော၊ ကင်း၏၊ သော၊ ထိုသိက္ခာအယူကင်းသောသူသည်၊ ဥပါဒါနက္ခ
 ယေ၊ ဥပါဒါန်တရားတို့၏ကုန်ရာဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၌၊ အာရာမံ၊
 အာရုံပြုသောအားဖြင့်မွေ့ထေ့ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဇေရုပေါ၊ ဤသို့
 သဘောရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သပ္ပုရိသောတိ၊ သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ အာဟု၊
 တုရားအစရှိသောပညာရှိတို့သည်ဆိုကုန်၏။ မဟာသရဒ္ဓါ၊ မဟာသရဒ္ဓ
 ရာသည်၊ အနိလောအစထော၊ မတုန်ထွပ်သည်၊ ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်သ
 ကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ ပထဝီ၊ မြေကြီးသည်၊ အနိလောအစထော၊ မတုန်
 ထွပ်သည်၊ ဟောတိ ယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ ထည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတော၊
 ကျောက်အတိပြီးသောတောင်သည်၊ အနိလောအစထော၊ မတုန်ထွပ်သည်၊
 ဟောတိယထာစ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတု၊ သတ္တု၊
 မြတ်စွာတုရား၏၊ ဝရပိရုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသောဝိရုတ္တိ၏၊ တေမ
 ဟာသရဒ္ဓါဒယော၊ ထိုမဟာသရဒ္ဓရာအစရှိသည်တို့သည်၊ ဥပမာယ၊ ဥပမာ
 အဖြစ်ဖြင့်၊ နယုန္တန္တိ၊ တဆဲ့ခြောက်ဝိတ်တို့၏ တဝိတ်ကိုမျှမရှိကုန်၊ ။ဝ
 ဣာနုဝတ္တကော၊ မြတ်စွာတုရားသည် ဖြစ်စေသည်စေ အပ်သောတရား
 တဏှီးဟူသော စက်ရတနာသို့ အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်သော၊ မဟာဥာဏိ၊ ကြီး
 မြတ်သောပညာရှိသော၊ သမာဟိတော၊ ဥပစာရသမာဓိအပ္ပနာသမာဓိအ
 နုတ္တရသမာဓိဖြင့်တည်ကြည်ထသော၊ ပတဝါပဂ္ဂိသမာနေဒ၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာ
 ရုံတို့၏ပေါင်းမိရဝေးသော်လည်း ရှုရှားခြင်းကင်းသဖြင့် မြေရေမီးနှင့်တူ
 သောဖြစ်ခြင်းရှိသောထေရော၊ မထေရ်သည်၊ နရန္တတိ၊ တစ်ခြင်းထည်းမရှိ
 နုရုဿတိ၊ ဖြစ်မှားခြင်း ထည်းမရှိ၊ ပညာပါရမိတံ၊ သာဝက ပါရမီ
 ဥာဏ်၏အထွတ် အထိပ်သို့ပစ္စေဒ၊ ရောက်ပြီးထသော၊ မဟာဗုဒ္ဓိ၊ မြတ်
 သောကြီးသော ထူထဲသော ရှင်သောလျှင်သော ထက်သောထိုးတွင်း၍ထိ

နှိုင်းသောသာဝက ဥာဏ်အဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့် ကြီးမြတ်သော ပညာနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ မဟာမုနိ၊ နည်းကိုယူစွမ်းနှိုင်းသော ကြီးသောပညာနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ အဇဇော၊ သာဝကတို့ထက် ပညာအား ဖြင့်လွန်သော ကြောင့်ပညာမနည်းသည်ဖြစ်လျက်၊ ဇဗ္ဗသမာဓော၊ မထိသကဲ့သို့ပြု၏ပြုသ ဖြင့်ပညာနည်းသော သူနှင့်တူသော၊ ထေရော၊ ဥပတိဿထေရ်သည်၊ နိဗ္ဗာ တော၊ ကိလေသာတို့၏ ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ စရတိဝိဟရတိ၊ နေ ၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာသတ္တေသု၊ သတ္တဝါတို့၌၊ ပရိဝိဇ္ဇော၊ မေတ္တာ ကိုပွားစေသောအားဖြင့် အထေ့အထာပြုအပ်ပြီ၊ (ပ)၊ အေဝသော၊ ငါရှင်တို့၊ ဟန္တုဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ သဗ္ဗမိ၊ ခပ်သိမ်းသောဥပမိတို့မှ၊ ဝိပ္ပရုတ္တော၊ လွတ် သည်၊ အပ္ပိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ပရိနိဗ္ဗိသံ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနဝတ် ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုအံ့၊ ထုမှေ၊ သင်တို့သော်၊ အပ္ပမာဓေန၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမှေမထျော့ခြင်းနှင့်၊ သမ္မာဓေထ၊ ပြည့်စုံစေကုန်လော့၊ ဇေသ၊ ဤသည်လျှင် မေ၊ ငါ၏၊ အနုသာသနိ၊ အဘန်တလဲလဲဆုံးမသောစကားတည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သာရိပုတ္တောထေရော၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော ဤသို့ဆိုသီအုံးအပ်သောသုံးဆဲ့လေးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ သာရိပုတ္တထေရ်သုံးဆဲ့လေးဂါထာအနက်ပြီး၏။

(၂၆၀) ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသောသူသည်၊ ဝိသုဇောနစ၊ နှစ်ယောက် သောသူတို့၏အချစ်ကို မှန်မှန်ညက်ညက်ပြုတတ်သော ဂုံးတိုက်ချောပစ် သောစကားကိုဆိုထတတ်သော သူနှင့်လည်းကောင်း၊ ကောဓနေနစ၊ အမျက် ထွက်ထေ့ရှိသောသူနှင့်လည်းကောင်း၊ မစ္ဆာရိနာစ၊ ဝန်တိုသောသူနှင့်လည်း ကောင်း၊ ဝိဘူတိနန္ဒိနာ၊ သတ္တဝါတို့၏အစီးအပွားကိုဖျက်ဆီးခြင်း၌နှစ်သက် သောသူနှင့် လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေဟိ၊ ဤသို့သဘော ရှိကုန်သော၊ သင် တံသင်္ခါဟိ၊ အဆွေခင်ပွန်းအပေါင်းအဘော်တို့နှင့်၊ နကဓေယျ၊ ပေါင်းတော် ခြင်းကိုမပြုရာ၊ ကသ္မာ၊ အထပ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ကာပုရိယေန၊ ယုတ်မာသော ယောကျ်ားနှင့်၊ သံဂမော၊ ပေါင်းတော်ခြင်းသည်၊ ပါပေါ၊ ထိုသူယုတ်တို့ကဲ့သို့ ယုတ်မာသော အဖြစ်ကိုဆောင် တတ်သည်၊ ဟော တိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်လည်း၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ သဒ္ဓေ နစ၊ ကံကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်းရတနာသုံးပါး၌ သဒ္ဓါခြင်းနှင့်ပြည့်စုံ သောသူနှင့်လည်း၊ ပေသထေနစ၊ ချစ်အပ်သော သိထနှင့်ပြည့် စုံသောသူ နှင့်လည်းကောင်း၊ ပညာဝတာစ၊ ပရိမ္မထွက်မြောက် ကြောင်းဝန်ဆင်း ရဲမှပြီးငွေကြောင်း ပညာနှင့် ပြည့်စုံသောသူနှင့် လည်းကောင်း၊ ဗဟုဿု

တေနစ၊ ပရိယတ္တိပဒိုဝေခေဝ်ပါး၌ အကြားအမြင်များသောသုန္ဒရ်လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိဣမေကိသဒ္ဓါပိ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ ပြီးသော သဒ္ဓါတရားစသည်
 ပြည့်စုံသောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့နှင့်၊ ကရေယျ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းကိုပြု
 ရာ၏၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟုမူကား၊ သပ္ပုရိသေန၊ ပညာရှိသူ
 တော်ကောင်းနှင့်၊ သင်္ဂမော၊ အတူတကွပေါင်းပေါ်ရခြင်းသည်၊ ဘဒ္ဒေါ၊
 ကောင်းသော ပစ္စုပ္ပန်အစီးအပွား၊ သံသရာအစီးအပွားစသောအပြားရှိသော
 အကျိုးကို ဆောင် တတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုကြောင့်
 တည်း။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝိတ္တကတံ၊ အဝတ်တန်ဆာပန်းအခင်းစ
 သည်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်စွာပြုပြင်အပ်သော၊ အရေရကာယံ၊ ကိုးပါးသောအဝ
 တို့မှပိုစီးသော မစင်အလုံးစုံသော အနာဝဖြစ်၍ ပြန့်နှံ့သော ကိုယ်ဟုဆို
 အပ်သော၊ သာဓုသိတံ၊ အရိုးအပေါင်းတို့၏ စုဝေးရာဖြစ်သော၊ အာတုရံ၊
 အမြဲနာကျင်ခြင်းရှိသော၊ ဗဟုသကင်္ဂပွံ၊ လူရိုက်တို့သည်မဟုတ်သည်မျှထင်
 ၍မျှစွာကြံဆအပ်သော အရှည်အတို အစရှိသော အင်္ဂါကြီးငယ်တို့ဖြင့်
 တန်ဆာဆင်အပ်သောအတ္ထဘောကို၊ ပဿ၊ အသင့်အားဖြင့်ရှုပါလော့၊ ဟ
 သ၊ အကြင်အတ္ထဘောအား၊ ခုဝံ၊ မြဲသောသဘော သည်လည်းကောင်း၊
 မြှုတိ၊ မြဲမြံစွာတည်ခြင်းသဘောသည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိတ္တက
 တံ၊ အဝတ်တန်ဆာပန်းအခင်းစသည်တို့ဖြင့်ဆန်းကြယ်စွာပြုပြင်အပ်သော
 မင်္ဂလာကုဏ္ဍထေနစ၊ ပတ္တမြားနားရောင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဓိတစေနစ
 အရိုးစုသောအရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဩနန္ဒံ၊ မြေဖွဲ့အပ်သော၊ ဣမံရှုပံ၊ ဤမ
 ဟာဘုတ်ထေးပါဟုဆိုအပ်သောရှင်တို့ဖြင့်ပြီးသောကိုယ်ကို၊ ပဿ၊ အသင့်
 အားဖြင့်ရှုပါလော့၊ အယံကာယော၊ ဤမဟာဘုတ်ထေးပါးဖြင့်ပြီးသောကိုယ်
 သည်၊ ဝတ္ထေဟိ၊ ပုဆိုးအဝတ်တို့နှင့်၊ သဟပဒ္ဓိန္နံ၊ တကွဖုံးထွင်းမှ၊ သော
 ဘတိ၊ တင့်တယ်၏၊ အထပ္ပကကထာ၊ ချိင်ရေဖြင့်ကောင်းစွာဆိုးအပ်မှသာ
 သျှင်၊ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်၊ သောတန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏၊ ရုတ္တကမက္ခိတံ၊
 မျက်နှာချေခုံ၊ သာမုနံတို့ဖြင့်ထိမ်းကျွံအပ်သော်သာသျှင်၊ ရခံ၊ မျက်နှာသည်
 သောဘတိ၊ ရှုကြည့်သွယ်တင့်တယ်၏၊ အယံကာယော၊ ဤကိုယ်သည်၊ ဗာ
 လသ၊ ရိုက်စွာသောပုထုဇဉ်အား၊ မောဟာယ၊ စိတ်ကိုတွေဝေစေခြင်း
 ရိုက်စေခြင်းငှါ၊ အထံ၊ စွမ်းနိုင်၏၊ ပါရဂဝေထိနော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရှာထေ့ရှိသော
 သူတော်ကောင်းအား၊ နောအထံ၊ စိတ်ကိုတွေဝေခြင်းရိုက်စေခြင်းငှါမစွမ်း
 နိုင်၊ အဋ္ဌပဒကတာ၊ ရှစ်ခုသော အခြင်းအရာရှိသောပြီးဖြင့်ပြီးအပ်စီရင်အပ်
 သောအပျိုရှိကုန်သော်သာသျှင်၊ ကောသာ၊ ဆံတို့သည်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်

၀

တယ်ကုန်၏။ အဗ္ဗနမက္ခိတာ၊ မျက်ရေကွင်းခြင်းစသည်ဖြင့် တန်သာဆင်
ဆင်သော်သာလျှင်၊ နေတ္တာ၊ မျက်စိတို့သည်၊ သောဘန္တိ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။
အယံကာယော၊ ဤဆီအင်္ဂါတို့ဖြစ်သော အခြင်းအရာနှင့် ပြည့်စုံသောကိယံ
သည်။ ဗာလဿ၊ မိက်စွာသောပုထုဇဉ်အား။ မောဟာယ၊ စိတ်ကိုတွေဝေ
စေခြင်းမိက်စေခြင်းငှါ။ အထံ၊ စွမ်းနှိုင်း၏။ အယံကာယော၊ ဤကိယံသည်။
ပါရဂဝဝေသိနော၊ ဝန်မှထွက်မြောက်ခြင်းကို ရှာဖွေလေ့ရှိသော သူအား။
နောအထံ၊ စိတ်ကိုတွေဝေစေခြင်းမိက်စေခြင်းငှါ စွမ်းနှိုင်း။ (၁၀)။ အ
ယံ၊ ငါကား။ ဗဟုသုတော၊ ပရိယတ္တိပဋိဝေဒအားဖြင့်များသောအကြားအ
မြင်ရှိသည်။ စိတ္တကထိ၊ ဆန်းကြယ်သောတရားစကားကို ဟောတတ်သော။
ဗုဒ္ဓဿ၊ သဗ္ဗညုတရားရှင်၏။ ပရိစာရိကော၊ အလုပ်အကျွေးရဟန်းသည်။
အမ္ဘိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ပန္နဘာရော၊ ချအပ်သောခန္ဓာဟူသောဝန်ရှိ၏။ ဝိသညုတ္တော၊
လေးပါးသောဩဇာတို့၌ မယှဉ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်
တော်ဖြစ်သော ငါအာနန္ဒာသည်။ သေယျံ၊ အိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပေတိ၊ ပြု၏။
အယံ၊ ငါသည်။ ဝိတသဝေ၊ ကုန်ပြီးသောအာသဝေရှိသည်။ ဝိသံယုတ္တော
လေးပါးသော ဩဇာမှ ကင်းပြီးသည်။ သင်္ဂါတိတော၊ ရာဂအစရှိသော
ဗြိတုယံတတ်သောတရားကိုလွန်ပြီးသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သုနိဗ္ဗတော၊ အ
ချင်းခပ်သိမ်း ကိလေသာတည်းဟူသော ပူလောင်ခြင်းမှငြိမ်းပြီ။ ဇာတိမရ
ထပါရဂူ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းတို့၏ အဆုံးဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်တည်းဟူ
သောကမ်းတဖက်သို့ရောက်ပြီးသည်ဖြစ်၍။ အန္တိ ဝံဒေဟံ၊ အဆုံးဖြစ်သော
ကိယံကို။ ဇာရေတိဇာရေမိ၊ ဆောင်ပြီ။ ယထိံ ပုရိသ ဝိဝေသေ၊ အကြင်
ယောကျ်ားအထူးဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်၌။ ဓမ္မာ၊ ပရိယတ္တိဓမ္မ ပဋိဝေဒ ဓမ္မတို့
သည်။ ပတိပုဏ္ဏ၊ တည်ကုန်၏။ အာဒိဗ္ဗဗန္ဓု၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်
မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာတရား၏။ နိဗ္ဗာနဂမနေ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေတတ်
သော၊ မဂ္ဂေ၊ အကြောင်း၌။ ဂေါတမော၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သော။ သောယံ
သောအယံအာနန္ဒော၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်။ တိဗ္ဗတိ၊ တည်၏။ ဗြာဟ္မဏ၊
ဂေါပကမောဂ္ဂဿန အနွယ်ဖြစ်သော သေထပုဗ္ဗဏ္ဍား။ အယံ၊ ငါသည်။ ဗုဒ္ဓ
တော၊ တရားသခင် အထံတော်မှ။ ရွာဝီတိ သဟာသာနိ၊ ရှစ်သောင်းနှစ်
ထောင်သော ဓမ္မခန္ဓာတို့ကို၊ ဂဗ္ဘိဥဂ္ဂဗ္ဘိ၊ ငါသင်ပြီ။ တိက္ခုတော၊ ရှင်သာဓိ
ပုတ္တရာ အစရှိသော ရဟန်းထံမှ၊ ဧဒေသဟာသာနိ၊ နှစ်ထောင်သော ဓမ္မခန္ဓာ
တို့ကို၊ ဂဗ္ဘိဥဂ္ဂဗ္ဘိ၊ ငါသင်ပြီ။ ယေဓမ္မာယေဇ္ဇမေဓမ္မာ၊ အကြင် ဆီအင်္ဂါ
ပြီးသော တရားကိုကို၊ ဇိဝ္ဗပွေ၊ ထွာပျား၌။ ပဝတ္တိနော၊ အထွေအလာပြုသ

ဖြင့် ဖြစ်စေအပ်ကုန်ပြီ၊ ဧတဓမ္မော၊ ထိုငါအထွေ အထာပြု၍ ဆောင်အပ်
သောတရားတို့သည်၊ စတုရာသီဘိသဟာသသာနိ၊ ရှစ်သောင်း လေးထောင်
အတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အပ္ပဓသုတော၊ အယုတ်
သဖြင့်တရသော သုတ္တန်ကို မှုမသင်ဘူးသော ကြောင့် နည်းသောအကြား
အမြင်ရှိသော၊ အယံပုရိသော၊ ဤယောကျ်ားသည်၊ ဗထိဗန္ဓေါဗထိဗန္ဓေါ
ဣဝ၊ နွားလားကဲ့သို့၊ ဇီရတိ၊ မိဘဆွေမျိုး ဥာတကာတို့၏ အကျိုးစီးပွားကို
ဆွေးမြေ့စေ၏။ တဿ၊ ထိုအကြားအမြင်နည်းသောသူအား။ မံသာနိ၊ အ
သားတို့သည်။ ဝဇ္ဇန္တိ၊ ပွားများကုန်၏။ တဿ၊ ထိုစားကာအိပ်ကာသာနေ၍
ပညာကို မရှာမဆီးဘူးသည် ဖြစ်၍ နည်းသော အကြားအမြင် ရှိသော
ယောကျ်ားအား။ ပညာ၊ ပညာသည်။ နဝဇ္ဇတိ၊ မပွား၊ ဗဟုဓသုတော၊ များ
သောအကြား အမြင်ရှိသော၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အပ္ပ
သုတံ၊ နည်းသော အကြားအမြင် ရှိသောသူကို၊ သုတေန၊ မိမိ၏ များသော
အကြားအမြင် ဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အတိမညတိ၊ မိမိကိုယ်ကို
ခြီးမြှောက်ထုတ် သူတပါးကို ရှုတ်ချ၍ မထည်မဲ့ မြင်ပြု၏။ ကိံဝိယ၊ အ
တယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဗဒိပဝေရော၊ အရိုက်တိုက်၌ ဆီမီးကိုထွန်းသော
အန္ဓေ၊ သူကန်းသည်။ ပရေသံ၊ မျက်စိနှင့်ပြည့်စုံသော သူတပါးတို့၏သံ
လျှင်၊ အတ္ထာဝဟောယထာ၊ မြင်စေခြင်းအကျိုးကို ဆောင်သကဲ့သို့ထည်း
ကောင်း၊ အတ္တနော၊ မိမိဟု ဆိုအပ်သော ဆီမီးထွန်းသော သူကန်း၏၊ အ
တ္ထာဝဟော၊ မြင်ရခြင်းဟူသောအကျိုးဆောင်သည်။ နဟောတိဣဝ၊ မဖြစ်
သကဲ့သို့ထည်းကောင်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပဒိုတာတိ၊
သူကန်းကဲ့သို့ ထင်မှတ်၏။ ဗဟုဓသုတံ၊ များသောအကြား အမြင်ရှိသော
သူသို့၊ ဥပါသေယျ၊ မှီဝဲဆည်းကပ်၍အကြားအမြင်ကိုသင်ရာ၏။ သုတဉ္စ၊
သင်ကြားအပ်ပြီးသောတရားကျမ်းဂန်ကိုထည်း၊ နမိနာသေယျ၊ မပျောက်
မပျက်ရအောင်ဆောင်ခြင်းစုံစမ်းခြင်းမေးမြန်းခြင်းနှလုံးသွင်းခြင်းတို့ဖြင့်
ပွားစေရာ၏။ တံ၊ ထိုအကြားအမြင်များသောသူသို့ထည်းကပ်၍သင်သဖြင့်
ရအပ်သော ပရိယတ္တိ၌ အကြားအမြင် များသော အဖြစ်သည်။ ဗြဟ္မစရိ
ယဿ၊ မြတ်သောမဂ်ဟူသောအကျင့်၏။ မူလံ၊ ပြဋ္ဌာန်းသောအကြောင်း
သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ကြားအပ်သင်
အပ်တိုင်းသောပရိယတ္တိဓမ္မကိုဆောင်ခြင်းကြောင့်၊ ဓမ္မဓရော၊ ရှေးဦးစွာ
ပရိယတ္တိဓမ္မကိုဆောင်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဝိမုတ္တာယတန၌တည်သဖြင့်ဖြစ်
ရာ၏။ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ပုဗ္ဗာပရညာစ၊ ဂါထာစသဉ္စိ၌

ရှေ့အတိုနောက်အတိုကို သိသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထုညူစ၊ မိမိအကျိုး သူတပါးအကျိုး စသည်အပြားရှိသောဟောတော်မူအပ်သော ဝါဒီအနောက် ကိုသိသည် လည်းကောင်း၊ နိရုတ္တိပဒကောဓိဒေါစ၊ မချွတ်မယွင်းသော နိရုတ္တိသဒ္ဓါ၊ ကြွင်းသောပုန်ဟုဆိုအပ်သော လေးပါးသော ပဒိုသ နှိဒါတို့၌ လိမ္မာသည်လည်းကောင်း၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ သုဂဟိတဉ္စ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာ၌ လိမ္မာသဖြင့်အနက်သဒ္ဓါအားဖြင့် ကောင်းစွာသင်ခြင်းကို၊ ကတွာ၊ ပြု၍၊ ဂဏ္ဍာတိ၊ သင်၏၊ အတ္ထုဉ္စ၊ သင်အပ်တိုင်းသော ပရိယတ္တိဓမ္မ၏ အနက်ကိုလည်း၊ ဥပပရိက္ခတိ၊ ဤကားသီလဤကားသမာဓိဤကားပညာ စသည်ဖြင့်အဘိဓာန်တလဲလဲရှု၏၊ ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ တရားငါးပါးထိုသည်၊ ဆန္ဒိကတော၊ ရုပ်နံကိုသိမ်းဆည်းခြင်းစသည်ကိုအရင်းပြုသဖြင့်အနိစ္စအ စရှိသော ဝိပဿနာကို နှလုံးသွင်းသဖြင့်ဖြစ်၍ အလိုဆန္ဒကို ဖြစ်စေအပ် သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တံ၊ ထိုသင်ခြင်းလျှင်အကြောင်းရှိသောနံရုပ်၌အနိစ္စ အစရှိသည်ဖြင့်ရှုခြင်းကို၊ ဥဿာဟိ တွာ၊ အဆင့်ဆင့်ပွားစေသည်၏အစွမ်း အားဖြင့်အားထုတ်၍၊ တုလေတိတိရေတိ၊ အနိစ္စရက္ခအနတ္တဟုအဘိဓာန်တလဲ လဲနှိုင်းရှဉ်ရှု၏၊ သော၊ ထိုဤလို ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အခြင်းအရာဖြင့်ရှုသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမယေ၊ စိတ်ကိုခြီးမြှောက်သင့်သည်နှိပ်သင့်သည်စသော အခါ၌၊ ပဒဟတိ၊ စိတ်ကိုခြီးမြှောက်ခြင်းနှိပ်ခြင်းစသည်ဖြင့် အားထုတ်၏၊ အတ္တတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဟုဆိုအပ်သောအာရုံ၌၊ သုသမာဟိတော၊ ဝိပဿနာသ မာဓိမာသမာဓိဖြင့်ကောင်းစွာတည်ကြည်သည်၊ ဘဝေယျ၊ မတည်ကြည် ခြင်းအကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာတို့ကိုစွန့်ပယ်သည်ဖြစ်ရာ၏၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဗဟုထုတံ၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ဓမ္မဓရံ၊ တ ရားကိုဆောင်သော၊ သပ္ပဉ္စံ၊ မဂ်ဖိုလ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓသာဝကံ၊ ဘုရားတပည့်သားကို၊ ပပိရုပါသန္တဿ၊ ဆည်းကပ်သောသူအား၊ ဝေဝာဂု တော၊ ထိုဆိုခဲ့ပြီးသောကျေးဇူးအပေါင်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဓမ္မဗိညာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအကြောင်းပြု၍ ရက္ခသစ္စာစသည်တို့၌ ပိုင်းခြား၍ထိခြင်းစသောထူးသောကိစ္စရှိသောမဂ်တရား၌ဖြစ်သောဉာဏ် ကို၊ အာကင်္ခံ အာကင်္ခန္တော၊ အလိုရှိသောသူသည်၊ တံထာဝရိဝံ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီး သောအပြားရှိသောထိုကလျာဏမိတ္တပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘဇေထ၊ ငြိမ်ဆည်းကပ် ရာ၏၊ ဗဟုထုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိထသော၊ ဓမ္မဓရာ၊ ထိုသင် ကြားအပ်သောကျမ်းဝန်တရားကိုရွှေ့ရွက်၌တည်သောခြင်္သေ့သီကဲ့သို့ပုန် အက္ခရာအားဖြင့်မပျောက်မပျက်ဆောင်ယူနိုင်ထသော၊ မဟေသိနော၊ မြတ်

စွာထုရား၏။ ကောသလကော၊ တရားတည်းဟူသော ဘဏ္ဍာတိုက်ကို
 စောင့်ရှင်သော၊ သောဝုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗဿလောကဿ၊
 နတ်နှင့်တကွသော အလုံးစုံသောလူ၏။ စက္ခုစက္ခုဘူတော၊ ပညာမျက်စိ
 သဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊
 ထိုသို့အလုံးစုံသော လူတို့၏မျက်စိသဘွယ် ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဗဟုသု
 တော၊ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောတရားကျမ်းဂန်၌များသော အကြားအမြင်ရှိသော
 သူကို၊ ပူဇနေယျ၊ အလုံးစုံသောလူတို့သည်ပူဇော်ထိုက်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဓမ္မရာမော၊ ဝိပဿနာဓမ္မသျှင်မွေ့လျော်ရာရှိထသော၊ ဓမ္မရတော၊
 ထိုဝိပဿနာဓမ္မ၌မွေ့လျော်ထသော၊ ဓမ္မံဝိပဿနာဓမ္မကို၊ အနုဝိစိန္တယံ၊
 အဘန်တလဲလဲကြံ့ခြင်းရှိထသော၊ ဓမ္မံဝိပဿနာဓမ္မကို၊ အနုဿရ်အနုဿ
 ရန္တော၊ အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့သော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မာ၊
 သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသောဗေဒိပက္ခိယထရားကိုးပါးအပြားရှိသော သောကုတ္တ
 ရာဟုဆိုအပ်သောသူတော်ကောင်းတို့၏တရားမှ၊ နပရိဟာယတိ၊ မယုတ်၊
 ကာယမစ္ဆေရဂရုနော ၊ ကိုယ်၏ခိုင်ခန့်စေခြင်းများသည်ဖြစ်၍ မိမိကိုယ်၌
 မမက်မောသော ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့အားကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သည်ကိုမပြုမူ၍
 သွားထသော၊ ဟိယျာမာနော၊ မိမိကိုယ်အသက်၌ စောစောတိုင်းယုတ်
 သောစိတ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ အနုဋ္ဌဟော၊ သီလစသည်ကို
 ဖြည့်သည်အစွမ်းအားဖြင့်အားထုတ်ခြင်းကိုမပြုရာ၊ သရိရသုခဂိဋ္ဌဿ၊ မိမိ
 ကိုယ်ကိုချမ်းသာစေထဖြင့်မက်မောခြင်းသို့ရောက်သောရဟန်းအား၊ သမ
 တာဗာသုတာ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌ချမ်းသာစွာနေရခြင်းသည်၊ ကုတောဘာဝိဿ
 တိ၊ အဘယ်မှာဖြစ်ပါနဲ့နည်း။ သဗ္ဗာဒိဿ၊ အရှေ့မျက်နှာစသောအားဖြင့်
 ပြားသောအလုံးစုံသောအရပ်မျက်နှာတို့သည်၊ နပက္ခန္တိ၊ မထင်ကုန်၊ ဓမ္မာ၊
 ရှေး၌အလေ့အလာပြုအပ်သောပရိယတ္တိဓမ္မတို့သည်၊ ဓံ၊ ငါ့အား၊ နပဗ္ဗိဘန္တိ၊
 ယခုအခါအရိုအသေနှလုံးသွင်းကုန်သော်လည်းမထင်ကုန်၊ ကလျာဏာမိတ္တ
 မှိ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူ၌ အဆွေခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သောအရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာသည်၊ ဂတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသို့ရောက်သည်ရှိသော်၊ အနန္တကရံ၊
 ဤအလုံးစုံသောလောကသည် အရိုက်တိုက်ကဲ့သို့၊ ခါးတိ၊ ထင်၏။ ။
 အတ္တတိဘယဟာယဿ၊ မကင်းသောအဆွေခင်ပွန်းကောင်း ဖြစ်ထသော
 အတိတဂတသတ္တုနော၊ လွန်ပြီးသည်ဖြစ်၍ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုခြင်းသို့ ရောက်
 သောမြတ်စွာထုရားအား၊ ကာယဂထာသတိ၊ ဆံအစရှိသောသုံးဆဲ့နှစ်ပါး
 သောအရ၌ ဖြစ်သောဝတိရှိသည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တော

☰

ဒိသံ၊ ထိုထုရားစသည်နှင့် တူသောသဘောရှိသော၊ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း
 ကောင်းသည်။ နုတ္တိ၊ မရှိပြီ။ ဝုရာဏာ၊ ရှေး၌ဖြစ်ကုန်သော၊ ယေမိတ္တံ၊ အ
 ကြင်အဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်။ အတိတာ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအားဖြင့်
 လွန်ကုန်ပြီ။ ဒါနိဗ္ဗာဒါနိ၊ ယခုအခါ၌။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာထုရားအရှင်သာရိပုတ္တ
 ရာစသောအဆွေခင်ပွန်းကောင်းတို့သည်။ နုတ္တိနုသန္တိ၊ မရှိကုန်ပြီ။ အဇ္ဇ၊ ယခု
 အခါ၌။ မေ၊ ငါ၏။ မိတ္တံ၊ မိတ်သည်။ နဝေဟိ၊ ထိတင်းငယ်ဖြစ်သောသူတို့နှင့်။
 နုသမေတိ၊ ညီညွတ်ခြင်းသို့မရောက်။ သွာဟံသောစဟံ၊ ထိုငါသည်။
 ပက္ခိမာဇ္ဈဝ၊ ချိမ်းကားထ၌အသိုက်သိုက်ဝင်၍နေသောဌက်ကဲ့သို့။ ဝဿု
 ပေဒေထော၊ ဝါသိုက်လျက်။ ဧကောဝ၊ တယောက်အထည်းတည်းသာလျှင်။
 ဈာယာမိ၊ ဈာန်ထွေသာသည် ဖြစ်ပါတော့အံ့။ ဒဿနာယ၊ ငါ၏မျက်စိမြင်
 ကောင်းသောအရာကို။ အတိတ္တန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ ဗဟု၊ များစွာကုန်
 သော၊ နာနာဝေရဇ္ဇကော၊ အထူးထူးသောအာရုံ၌ နေကုန်သောသူတို့ကို။ မာ
 ဝါရယိပ္ပ၊ အာနန္ဒာငါ့သို့ ကပ်ခြင်းကိုမဖြစ်သင့်လော့။ တေ၊ ထိုရဟန်းတို့
 သည်။ သောတာပေ၊ ငါတရားကိုနာလိုကုန်၏။ ပဿန္တု၊ ငါ့အားဖူးမြင်စေ
 ကုန်လော့။ အယမေဝ၊ ဤအခါသည်သာလျှင်။ မမ၊ ငါ့အား။ သမယော၊ ဖူးမြင်
 အံ့သောအခါတည်း။ ဒဿနာယ၊ ငါ၏ မျက်စိမြင်ကောင်းသော အရပ်
 ကို။ အတိတ္တန္တေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ ဝုထု၊ များစွာကုန်သော၊ နာနာဝေရဇ္ဇ
 ကော၊ အထူးထူးသောတိုင်းသားရဟန်းတို့ကို။ သတ္ထဝ၊ မြတ်စွာထုရားသည်။
 ဩကာသံ၊ အခွင့်ကို။ ကရောတိ၊ ပြုတော်မူ၏။ စက္ခုမာ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့်ပြည့်
 စုံတော်မူသောမြတ်စွာထုရားသည်။ နနိဝါရေတိ၊ မြစ်တော်မမူ။ ပဏ္ဍဝိသ
 တံဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ သေတုတဿ၊ သေတရား၌ တည်
 သည်။ သယော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ့အား။ ကာမသညဉ္စကာမဂုဏ်နှင့်တကွ
 ဖြစ်သောသညာသည်။ နုဥပ္ပဇ္ဇိ၊ မဖြစ်စဘူး။ ဓမ္မသုဓမ္မတံ၊ တရားတော်၏
 ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ပဏ္ဍဝိသတံဝဿာနိ၊ နှစ်
 ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ကာလပတ်လုံး။ သေတုတဿ၊ သေအဖြစ်တည်းဟူသော
 သောတာပတ္တိဖိုလ်၌တည်သည်။ သတော၊ ဖြစ်သော။ မေ၊ ငါ့အား။ ဒေါသသ
 ညာ၊ ဒေါသနှင့်တကွဖြစ်သောသညာသည်။ နုဥပ္ပဇ္ဇိ၊ မဖြစ်စဘူး။ ဓမ္မသုဓမ္မတံ
 တရားတော်၏ကောင်းသောတရား၏အဖြစ်ကို။ ပဿ၊ ရှုလော့။ ပဏ္ဍဝိသတံ
 ဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး။ မေတ္တေနကာယကဗ္ဗေန၊ မေတ္တာစိတ်နှင့်
 ဟူဉ်းသာကာယကံဖြင့်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာထုရားကို။ ဥပဋ္ဌဟိ၊ အရိုအသေ
 လုပ်ကျွေး၏တံ။ ထိုထုရားအားလုပ်ကျွေးသောကောင်းမှုကံသည်။ ဘဂဝယာ

ဝဘာယာဇ္ဇဝ၊ အရိပ်ကဲ့သို့၊ အနုပါယိနိ၊ ငါသို့အစဉ်လိုက်၏၊ ပဏ္ဍိတိ
သံတိဝဿာနိ၊ နှစ်ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မေတ္တေနဝစိကဗ္ဗေန၊ မေတ္တာစိတ်
နှင့်ယှဉ်သောဝစိကံဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ အရိုအသေ
လုပ်ကြွေး၏၊ ကိံဝိယ၊ အတတ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘာယာ၊ အရိပ်သည်၊
အနုပါယိနိဇ္ဇဝ၊ အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့တည်း၊ ပဏ္ဍိတိသံတိဝဿာနိ၊ နှစ်
ဆဲ့ငါးနှစ်တို့ကာလ ပတ်လုံး၊ မေတ္တေနမနောကဗ္ဗေန၊ မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော
မနောကံဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဥပဋ္ဌဟိ၊ အရိုအသေလုပ်ကြွေး
၏၊ ကိံဝိယ၊ အတတ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘာယာ၊ အရိပ်သည်၊ အနုပါယိ
နိဇ္ဇဝ၊ အစဉ်လိုက် သကဲ့သို့တည်း၊ စကံမန္တဿ၊ စကြိုကြွတော်မူ
သော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝိဇ္ဇိတေ၊ နောက်တော်က၊ အနုစကံမိံ၊
လိုက်၍စကြိုသွား၏၊ ဓမ္မေ၊ တရားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒေ
ထိယမာနဋ္ဌိ၊ ဟောတော်မူအပ်သည်ရှိသော်၊ မေ၊ ငါ၏၊ ဥာတံ၊ တရားကိုသိ
သောဥာဏ်သည်၊ ဥပပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်ထတ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သကရုဏိယော၊
အထက်မင်သုံးခုအလို ဌာပြုဘွယ်ကိစ္စရှိသေးသော၊ အပ္ပတ္တမာနသော၊ အရ
ဟတ္ထဗိုလ်သို့မရောက်သေးသော၊ သေခေါ၊ သောတာပတ္တိဗိုလ်နှင့် တည်သော
သေက္ခယသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ မယံ၊ ငါ၏၊ သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပရိနိဗ္ဗာ
နဉ္စ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုခြင်းသည်လည်း၊ ဥပဋ္ဌိတံ၊ ထင်၏၊ ယောသတ္ထာ၊ အကြင်
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အမှံမယံ၊ ငါ့အား၊ အနုကမ္မကော၊ ခြီးမြှောက်ထောက်
ပံ့တော်မူ၏၊ တဒါ၊ ထိုဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသောအခါ၌၊ ဟံဘိံသနကံ၊
အကြင်မြေတုန်ထွပ်ခြင်းတော်လည်းခြင်းအစရှိသောကြောက်မက်ဘွယ်
သည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သဗ္ဗာကာရဝရူပေတေ၊ ခပ်ထိမ်းသော အခြင်းအရာ
ဖြင့်မြတ်သောဂေဇူးဇူးနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သမ္ပုဇ္ဈေ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိ
နိဗ္ဗုတေ၊ အနုပါယိသေသနိဗ္ဗာနခတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူသည် ရှိသော်၊
တဒါ၊ ထိုပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ၌၊ လောမဟံသနံ၊ ကြွက်သီးမွေးညှင်းထ
ခြင်းသည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တ
ပည့်ဖြစ်သောငါသည်၊ ဗဟု သဒ္ဓတော၊ များသောအကြား အမြင်ရှိသည်၊ ဓမ္မ
ဓရော၊ ပရိယတ္တိဓမ္မအလုံးစုံကိုဆောင်သည်၊ ကောသုရက္ခော၊ တရားရုထ
နာဟူသောကျိကြကိုစောင့်သည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံသော၊
လောကဿ၊ လောက၏၊ စက္ခု၊ စက္ခုဘူတော၊ မျက်စိသဘွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော
အာနုဇ္ဈော၊ အာနုဇ္ဈာသည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ကိလေသာတို့မှငြိမ်းသောရဟန္တာ
သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သား

၂

ဖြစ်သောရှင်နန္ဒာသည်၊ ဗဟုသုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသည်၊ ဓမ္မ
 ဓရော၊ အလုံးစုံသောပရိယတ္တိဓမ္မကိုဆောင်သည်၊ ကောသရက္ခော၊ တရား
 ရတနာတည်းဟူသောကျိကြကိုစောင့်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ သဗ္ဗဿ၊ အလုံးစုံ
 သော၊ ထေရ်ကုဿ၊ ထေရ်က၏၊ စက္ခု၊ စက္ခုဘူတော၊ မျက်စိသတ္တဝါဖြစ်၍
 ဖြစ်သောအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အဗ္ဗကာရတမောနုဓေါ၊ ခပ်သိမ်းသောအ
 မိုက်တိုက်ထက်လွန်ကဲသော အစိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိုက်ကိုဖျောက်
 ထတ်သည်၊ အဓိ၊ ဖြစ်၏၊ သောဣသိ၊ ထိုအရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ဂတိမန္တော၊
 အတုမရှိသောဥာဏ်အလားနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ သတိမန္တော၊ မြတ်သောသတိ
 ၏ရင့်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ ဝိတိမန္တော၊ သူတပါးနှင့်မဆက်ဆံသော သဒ္ဓါ
 အနက်ကိုဆောင်စွမ်းနိုင်သောထုံ့ထုံ့နှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊ အနန္ဒော
 အာနန္ဒာအမည်ရှိသော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ သဒ္ဓဗ္ဗဓာရကော၊ ပရိယတ္တိ
 ပရိပတ္တိပရိဝေဟေ၊ ဆိုအပ်သောသူတော်ကောင်း၏တရားကိုဆောင်သည်၊
 ရတနာကရော၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားရတနာတို့၏ တည်ရာသည်၊
 အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မယာ၊ ငါသည်၊ သတ္တာ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို၊ ပရိပ
 ဣန္ဒာ၊ မေတ္တာကိုပွားစေသောအားဖြင့်အထွေအထာပြုအပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်
 စွာတုရား၏၊ သာသနံ၊ အစိုးအမတော်ဖြစ်သောမင်္ဂလာဟူသောအကျင့်ကို၊ က
 တံ၊ ပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဂရုကောဘာရော၊ ခန္ဓာတည်းဟူသော လေးစွာသော
 ဝန်ကို၊ ဩ၊ ဟိတော၊ ချအပ်ပြီ၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနုဗ္ဗဝေ၊ နောင်အခါ
 တ၌ဖြစ်ရခြင်းသည်၊ နုတ္တိ၊ မရှိပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာအမည်ရှိ
 သော၊ ထေရော၊ မထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံးအပ်
 သောဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ။ ။

အာနန္ဒထေရ်ဂါထာအနက်ဖြူး၏။

တတ္ထ၊ ထိုတိံသနိပါတ်၌၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ ထေရော၊ မထေရ်တို့
 ကို၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ဗုဒ္ဓဿမထေရ်ထည်းကောင်း၊ ဥပတိသော၊ ဥပတိသမထေရ်
 ထည်းကောင်း၊ အာနန္ဒော၊ အာနန္ဒာမထေရ် ထည်းကောင်း၊ ဣမေတယော
 တိ၊ ဤသုံးပါးသော မထေရ်တို့ဟူ၍၊ ပကိတ္တိတာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ သင်္ခါ
 တာသင်္ခါ၊ တာယ၊ အရေအတွက်အားဖြင့်၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကို၊ ပဉ္စ
 ဥတ္တရိ၊ ငါးဂါထာအလွန်ရှိကုန်သော၊ သတံ၊ တရားတို့ဟူ၍၊ ပကိတ္တိတာ၊ ဆို
 အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင်တည်း၊ တိံသနိပါတော၊ တိံသနိပါတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းတို့ရောက်ပြီ၊ တိံသနိပါတ်ဖြူး၏။ ။

စက္ကဝါသနိပါတ်၊

(၂၆၀) ။ ဂဏေရာဂဟန်းအပေါင်းဖြင့်၊ ပုရက္ခတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နဝရေန ဝိဟရေယျ၊ မနေရာ၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူ မူကား၊ ဝိမနော၊ အပေါင်း အဘော်ကြောင့် နှောင့်ရှက်သော စိတ်ရှိသောသူသည်၊ သမာဓိ၊ တည်ကြည်ခြင်းကို၊ ဒုလ္လတော၊ ရခဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ နာနာဇန သင်္ဂဟော၊ အထူးထူးသော အတ္တဝါ သယံ၏ အထူးထူးသော နှစ်သက်ခြင်းရှိသော လူအပေါင်းကို သပြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်ပင်ပန်းသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ ဝေဝဏ သင်္ဂဟော၊ ဤသို့လူအပေါင်းကို သပြိုဟ် ထောက်ပံ့ရာ၌၊ အာဒိနဝံ၊ များစွာသောအဖြစ်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ ဥာသက်မျက်စိဖြင့်ကြည့်၍၊ ဂဏံဂဏ သံဝါသံ၊ အပေါင်အဘော်နှင့်တကွနေခြင်းကို၊ နရောစယော၊ အလိုမရှိရာ၊ ။ မုနိ၊ ဤသာသနာတော်၌ ရဟန်းဖြစ်သောသူသည်၊ ဂုဏာနိ၊ မင်းစသော အမျိုးတို့သို့၊ နဥပဗ္ဗဇေ၊ ဆရာပြု၍မဆည်းကပ်ရာ၊ ကိံကာရဏာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သော၊ ထိုမင်းမျိုးစသည်သို့ကပ်ခြင်း အားထုတ်ခြင်းသို့ရောက်သောသူသည်၊ ဝိမနော၊ ထိုမင်းမျိုးတို့၌နှောင့်ရှက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမာဓိ၊ သမထဝိပဿနာသမာဓိကို၊ ဒုလ္လတော၊ ရခဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ ရသာနုဂိဒ္ဓေါ၊ ကောင်းမြတ်သောအရသာ၌တပ်မက်မောသည်ဖြစ်၍၊ ဥဿုက္ကော၊ လုံ့ လပြုသော၊ သော ပုဂ္ဂဇော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သမာဓိ၊ သမာဓိကို၊ ဒုလ္လတော၊ ရခဲသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယောပုဂ္ဂဇော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုခါဝဟော၊ မိမိ၏မင်္ဂလိန်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏၊ သောပုဂ္ဂဇော၊ ထိုမိမိ၏မင်္ဂလိန်နိဗ္ဗာန်ကိုဆောင်တတ်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရသာဂိဒ္ဓတာ၊ အရသာ၌ တပ်မက်မောသောကြောင့်၊ တံအတ္ထံ၊ ထိုသီလစင်ကြယ်ခြင်း မင်္ဂလိန်နိဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို၊ ဝိဂ္ဂတိ၊ အားမထုတ်ဘဲစွန့်တတ်၏၊ ဣတိ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်တည်း၊ ။ ယာယံ ဝန္ဓနပူဇနာ၊ အကြင်ရှိခိုးခြင်းပစ္စည်းဖြင့်ပူဇော်ခြင်းကို၊ ပဂေဝီတိ၊ ညွှန်နှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဟိနံ၊ ယုတ်၏ဟူ၍၊ အဝေဒယံ၊ ဗညားရှိတို့ဆိုကုန်၏၊ ကုလေသု၊ ဒါယကာတို့မှ၊ သုရဝံ၊ သိမ်မွေ့သော၊ သလ္လံ၊ ပူဇော်ခြင်းပြီးမြောက်ခြင်း၌တပ်သောတဏှာတည်းဟူသောငြောင့်ကို၊ ဒုဇ္ဈဟံ၊ နှုတ်နိုင်ခဲ့၏ဟူ၍၊ အဝေဒယံ၊ ကြားကုန်၏၊ သက္ကာရော၊ ဒါယကာတို့သည်အရိအသေပြုခြင်း၌ တပ်သောတဏှာကို၊ ကာပုရိသေန၊ ယုတ်မာသော ယောက်ျားသည်၊ ဒုဇ္ဈဟောတိ၊ စွမ်းနိုင်ခဲ့၏ဟူ၍၊ အဝေဒယံ၊ ကြားကုန်၏၊ ။ သေနာသနုမှာ၊

တောင်၌ဖြစ်သောကျောင်းမှ၊ ဩရှုယှ၊ သက်၍၊ နဂရံ၊ မြို့သို့၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ ဆွမ်း
 အထို့ငှါ၊ ပါဝိသိ၊ ဝင်၏၊ ပဓိသိတွာ၊ ဝင်၍၊ ဘုဂ္ဂန္တံ၊ ဆွမ်းစားသောငါ့ကို၊ တံ
 သောပုဂ္ဂိသကုဗ္ဗိ၊ ထိုနုနာစွဲသောယောကျ်ားသည်၊ သက္ကစ္စံ၊ အရိအသေ၊ ဥပ
 ဌဟိ၊ ကပ်၍ရပ်၏၊ သော၊ ထိုနေသည်၊ ပဒက္ကန၊ အရိုး၌တည်သောနုနာရှိ
 သော၊ ဟတ္ထေန၊ ထက်ဖြင့်၊ တံအာထောပံ၊ ထိုဆွမ်းလုပ်ကို၊ ဥပနာမပမိ၊ ငါ
 သို့ကပ်၏၊ အာထောပံ၊ ဆွမ်းလုပ်ကို၊ ပက္ခိပန္တဿ၊ ထည့်သောလူနု၏၊ ဝေဠု
 ပတ္ထေ၊ ဤသပိတ်၌၊ အင်္ဂုလိပိ၊ လက်ချောင်းသည်လည်း၊ ဆိဇ္ဇထ၊ အာဟာရ
 နှင့်တကွပြက်၍ကျ၏၊ ကုဋမူလံ၊ တိုက်နံရံရင်းကို၊ နိဿယ၊ မြို့၍၊ တံအာ
 ထောပံ၊ ထိုဆွမ်းလုပ်ကို၊ အဘုဗ္ဗိသံ၊ စားပြီ၊ ဘုဂ္ဂမာနေဝါ၊ ဆွမ်းစားဆဲ၌
 လည်းကောင်း၊ ဘုတ္ထေဝါ၊ စားပြီး၌လည်းကောင်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ဇေဂုစ္ဆံ၊ ထို
 လူနုထက်သပိတ်ထည်းသို့ ပြတ်၍ကျသော အကြောင်းကြောင့် စက်ဆုပ်
 ခြင်းသည်၊ နပိဇ္ဇကိ၊ မရှိ၊ ဥတ္တိဋ္ဌပိဇ္ဇော၊ တပါးသော သူတို့၏အိမ်တံခါး
 ၌မုတ်၍ခံအပ်သောဆွမ်းသည်ပင်လျှင်၊ အာဟာရော၊ ငါ၏သုံးဆောင်သော
 အာဟာရသည်၊ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏၊ ပုတိရတ္တံ၊ နွားကျွင်ပုတ်ဖြင့်ပိန်အပ်သော
 ရှစ်ရှားသဖန်းခါးသည်၊ ဩသဝံ၊ ငါသုံးဆောင်သော ဆေးသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဂုက္ကမူလံ၊ သစ်ပင်ရင်းသည်၊ သေနာသနံ၊ ငါနေသောကျောင်းသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝံသုကူလံ၊ တမြက်ချေးစုစသည်၌တည်သောမြေမှုန့်အ
 လိမ်းလိမ်းကပ်သောပုဆိုးသည်၊ တိစိဝရံ၊ ငါသုံးဆောင်သောသင်္ကန်းသုံး
 ထည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ ယသယေနဘိက္ခုနာ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊
 ဇေတ၊ ထိုသူတပါးအိမ်တံခါး၌ခံအပ်သောဆွမ်းအစရှိသောပစ္စည်းထေးပါး
 တို့ကို၊ အဘိသတ္တုတွာ၊ အယုတ်အားဖြင့် မွေ့ထောင်၍၊ ပရိဘုဂ္ဂတိ၊ သုံး
 ဆောင်၏၊ သောနုရော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဣတုန္တိသော၊ အရှေ့
 မျက်နှာစသည်တို့ တွင်တပါးပါးသော အရပ်မျက်နှာ၌ အပိတ်အပင်မရှိ
 သောအားဖြင့်နေခြင်းငှါတတ်နှိုင်သောသူမည်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပစ္ဆိမ
 အရွယ်၌၊ မြီတာ၊ တည်ထုန်သော၊ ဇကော၊ အချို့ကုန်သောသူတို့သည်၊ ထိလုဗ္ဗ
 ယံ၊ တောင်ကို၊ အာရုဘန္တော၊ တက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဟညန္တိ၊ ကိုယ်၏ပင်
 ပန်းခြင်းစိတ်၏နှောင့်ရှက်ခြင်းဖြင့်ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏၊ တတ္ထ၊ ထို
 ဒို့ခြင်းသို့ရောက်သောကာလ၌၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဒါယာဒေါ၊ အမွေ
 ခံဖြစ်သော၊ သမ္ပဇေနော၊ ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပရိဿ၊ တော၊
 ထင်သောသတိရှိသော၊ ကဿပေါ၊ ငါကဿပမူကား၊ ဣန္ဒြိယထေန၊ တန်ခိုး
 အစွမ်းအားဖြင့်၊ မတ္တဋ္ဌေါ၊ ထောက်ပံ့နိုင်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဘိရူဟတိ၊

ကျောက်တောင်သို့ တက်၏။ ဝိဇ္ဇူပါတပဋိတ္တန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှဖဲခဲ
သော၊ ကဿပေါ၊ ကဿပသည်၊ သေလံ၊ တောင်ထက်သို့၊ အာရုပ္ပ၊ တက်
၍၊ အနုပါဒါနော၊ လေးပါးသောဥပါဒါနံမှကင်းပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ပဟိနဘယ
တေရုဝေါ၊ ဘေးကြောင့်ဖြစ်ကုန်သောကိလေသာတို့ကိုဖြတ်ပြီးသောကြောင့်
ပဟိအဝိသောဘေး၊ ကြောက်မက်ဖွယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဈာယတိ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်များကိုဝင်စားထွက်နေ၏။ ဝိဇ္ဇူပါတပဋိတ္တန္တော၊ ဆွမ်းခံရွာမှဖဲ
ပြီးသော၊ အနုပါဒါနော၊ လေးပါးသောဥပါဒါနံမှကင်းပြီးသော၊ နုပ္ပမာနေသု
သတ္တဝါတို့ကိုလေောင်တတ်ကုန်သောလဆဲတပါးသောမီးတို့မှ၊ နိဗ္ဗုတော၊
ကိလေသာတည်းဟူသော ပူသောင်ခြင်းမရှိသော အားဖြင့် ငြိမ်းပြီးသော၊
ကဿပေါ၊ ကဿပသည်၊ ဈာယတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်များကိုဝင်စား၏။
ဝိဇ္ဇူပါတပဋိတ္တန္တော၊ ဆွမ်းခံရာမှဖဲပြီးသော၊ အနုပါဒါနော၊ လေးပါးသော
ဥပါဒါနံမှ ကင်းပြီးသော၊ ကတကိစ္စော၊ ပြုအပ်ပြီးသော တဆဲ ခြောက်ပါး
သောမင်္ဂလိဂ္ဂရှိသော၊ အနာသဝေါ၊ ကင်းပြီးသောအာသဝေါရှိသော၊ ကဿ
ပေါ၊ ကဿပသည်၊ သေလံ၊ တောင်ထက်သို့၊ အရုပ္ပ၊ တက်၍၊ ဈာယတိ၊ အရ
ဟတ္တဖိုလ် များကိုဝင်စား၏။ ကရေရိမာလာပိတတော၊ ရေတက်ပင်
အစဉ်တို့ဖြင့်ကောင်းစွာရောက်ကုန်သော၊ မနောရမာ၊ နှုတ်စိုးမွေထောင်သွယ်
ရှိကုန်သော၊ ဘူမိဘာဂါ၊ မြေအဖို့ရှိကုန်သော၊ ကုပ္ပရာဘိရုဒါရမ္မာ၊ သွား
လာကုန်သောဆင်တို့၏ ဟည်းသံအော်သံတို့ဖြင့်မွေထောင်သွယ်ရှိကုန်ထ
သော၊ တေသေလာ၊ ထိုတောင်ရှိတို့သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေထောင်စေ
ကုန်၏။ နိလတ္တဝတ္ထာ၊ တိမ်ညိုအဆင်းနှင့်တူကုန်ထသော၊ ရုဗိရာ၊ နှစ်လို
သွယ်လည်းရှိကုန်ထသော၊ ဝါရိသိတာ၊ ချမ်းမြေ့သောရေလည်းရှိကုန်ထ
သော၊ သုဗိဒ္ဓရာ၊ စင်ကြယ်သော မြေအဖို့လည်းရှိကုန်ထသော၊ ဣန္ဒြေဂေါပ
ကသဉ္စူ၊ မိုးဖန်အဆင်းနှင့်တူသော နိသောအညွန့်အပွင့်ရှိသောသစ်စင်
တို့ဖြင့်ဖုံးထွန်းကုန်ထသော၊ တေသေလာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊
ရမယန္တိ၊ မွေထောင်စေကုန်၏။ နိလတ္တကုဋသဒိသာ၊ တိမ်ညို၏အထွတ်
နှင့်တူသောအထွတ်လည်းရှိကုန်ထသော၊ ကုဋဝါရဝရူပမာ၊ မြတ်သော
တိမ်အထွတ်နှင့်တူကုန်ထသော၊ ဝါရဏာဘိရုဒါရမ္မာ၊ ဆင်တို့၏အော်သံ
ဟည်းသံတို့ဖြင့်မွေထောင်သွယ်ရှိကုန်ထသော၊ တေသေလာ၊ ထိုတောင်တို့
သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေထောင်စေကုန်၏။ အဘိဂုဋ္ဌာ၊ ရိပ်ခွာသော
အခါတက်သောတိမ်ထွတ်နှင့်လည်းတူကုန်ထသော၊ ရမ္မတလာ၊ မြကြမ်းမြူ
သေးစသည်တို့၏ ကင်းသဖြင့်မွေထောင်သွယ်သော အမြင်လည်းရှိကုန်ထ

သော၊ ဣသိဘိ၊ ခုသေ့ရဟန်းတို့ သည်၊ ဇေသဝိကာ၊ ခြံအပ်ကုန်ထသော၊ သိဒ္ဓိ
 ဟိ၊ တောင်ထွတ်တို့ဖြင့်၊ အတ္တန္တုဒိသာ၊ သာယာသော အဝတ်ဖြင့်ပဲ့ထင်ထင်
 ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ နဂါ၊ တပါးသော အရပ်ထိုမရွှေ့ကုန်သော ကြောင့်နဂဟု
 ရအပ်သော အမည်ရှိကုန်ထသော၊ တေသေသာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ မံ၊ ငါ
 ကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေ့ထောင်စေကုန်၏။ ။ ဈာပဏိတုကာမဿ၊ အရဟတ္တဇီဝ
 ဈာန်ကိုဝင်စားခြင်း၌ အလိုရှိထသော၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတုတ်အပ်
 သောစိတ်ရှိသည်၊ သတောသန္တမမ၊ ဖြစ်သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ တေသေသာ၊
 ထိုတောင်တို့သည်၊ အထံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်၏။ ။ အတ္တကာ
 မဿ၊ ကိုယ်၏အကျိုးကို အလိုရှိထသော၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတုတ်
 အပ်သောစိတ်ရှိထသော၊ ဘိက္ခုနော၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော ကိလေသာရှိ
 သော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ တေသေသာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ အထံ၊ ချမ်းသာစွာနေ
 ခြင်းငှါ သင့်တင့် ပေျောက်မတ်၏။ ။ ဖာသုကာမဿ၊ ချမ်းသာခြင်းကို
 အလိုရှိထသော၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတုတ်အပ်သောစိတ်ရှိထသော၊
 ဘိက္ခုနော၊ ဖျက်ဆီးအပ်သော ကိလေသာရှိသော၊ မေ၊ ငါ့အား၊ တေသေသာ
 ထိုတောင်တို့သည်၊ အထံ၊ ချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ သင့်တင့်ပေျောက်မတ်
 ၏။ ။ ယောဂကာမဿ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုပွားစေခြင်း၌ အားထုတ်ခြင်းကို အလို
 ရှိထသော၊ ပဟိတတ္တဿ၊ နိဗ္ဗာန်သို့စေတုတ်အပ်သောစိတ်ရှိထသော၊ တာဒိ
 နော၊ ဣဋ္ဌာရုံအနဋ္ဌာရုံစသည်တို့၌ တုန်ထွက်ခြင်းမရှိသော ကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံ
 ထသော၊ မေမမ၊ ငါ့အား၊ တေသေသာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ အထံ၊ နေခြင်းငှါ
 သင့်တင့်ပေျောက်မတ်၏။ ။ ဥဗ္ဗာပုဗ္ဗေန၊ ညှိသော အရောင်ရှိသော အောင်းမဲ
 ညှိပွင့်နှင့်၊ သမာနာ၊ တူကုန်ထသော၊ ဂဂနာဝပ္ပသာဒိတာ၊ တန်ဆောင်ရမ်း
 လအခါ၌ ကောင်းကင်သို့ တက်သော တိပ်ညှိအဆင်းနှင့်တူသော ခိုယမ်းတိပ်
 တို့ဖြင့် ကောင်းစွာဖုံးထွမ်းအပ်သော ညှိသော အဆင်းရှိကုန်ထသော၊ နာနာ
 ဒိဇဂဏာကိတ္တော၊ အထူးထူးအပြားပြားသော ငှက်မျိုးတို့ဖြင့် ပြွမ်းကုန်ထ
 သော၊ တေသေသာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေ့ထောင်စေ
 ကုန်၏။ ။ ဂဟာဠေဟိ၊ ထူတို့နှင့်၊ အနာကိတ္တော၊ မပြွမ်းကုန်မကျဉ်းမြောင်းကုန်
 ထသော၊ မိဂသံစာနိသေဝိတာ၊ သမင်ပိုင်ဆိုင်စသော သားအပေါင်းတို့၏
 ခြံရာလည်းဖြစ် ကုန်ထသော၊ နာနာဒိဇဂဏာကိတ္တော၊ အထူးထူးသော ငှက်
 အပေါင်းဖြင့် ပြွမ်းကုန်ထသော၊ တေသေသာ၊ ထိုတောင်တို့သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ရ
 မယန္တိ၊ မွေ့ထောင်စေကုန်၏။ ။ အစ္စောဒကာ၊ ကြံ့သော ရေလည်းရှိကုန်ထ
 သော၊ ပုထုသိယာ၊ ကြီးသော ကျွတ်ဖြာလည်းရှိကုန်ထသော၊ ဂေါနဂိုလပိဂါ

ယုဘာ၊ ဘောဇ္ဇားစိုင်းအစံရှိသောသားတို့ဖြင့်ပြည့်ကုန်ထသော၊ အမ္မုလေဝါ
ထသတ္ထုန္နာ၊ မှော်တို့ဖြင့်ဖုံးထွင်းအပ်သော ရေအိုင်ထည့်၊ ရှိကုန်ထသော၊
တေသေဇာ၊ ထိုကောင်တို့သည်၊ ခံ၊ ငါ့ကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေ့ထောင်စေကုန်၏။
ပဉ္စဂီကေန၊ တဘက်ပိတ်စည်စသောငါးပါးသောအင်္ဂါ၊ နှင့်ရှည်ကုန်ထသော
တူရိယေန၊ တူရိယာမျိုးနှင့်၊ ပရိဝါရိယမာနဿ၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဟာဒိ
သံ၊ ထိုသို့မွေ့ထောင်သွယ် ရှိသည်ထည့်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ ဧကဂ္ဂပိတ္တဿ၊
တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သမ္မာ၊ ကောင်းစွာ၊ ဓမ္မံ၊ ရုပ်နံတရားကို၊
ဝိပဿတော၊ အနိစ္စအစရှိသော အားဖြင့်ရှုသော၊ မေမမ၊ ငါ့အား၊ ယာဒိသိ၊
အကြင်သို့သောသဘောရှိသော၊ ရတိ၊ ဈာန်ဖြင့်မွေ့ထောင်ခြင်းသည်၊ ယထာ
အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တာဒိသိ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော
မွေ့ထောင်ခြင်းသည်ထည့်၊ ပဉ္စဂီကေနတူရိယေန၊ ငါးပါးသောအင်္ဂါ၊ နှင့်ပြည့်
သောတူရိယာမျိုးဖြင့်၊ ပရိဝါရိယမာနဿ၊ ခြံရံအပ်သောသုက္ခံသို့၊ နဟော
တိ၊ မဖြစ်၊ ဗဟုကမ္မံ၊ များစွာအမှုကြီးငယ်ကို၊ နကာရယေ၊ အမှု၌မွေ့ထောင်
သည်ဖြစ်၍မပြုရာ၊ ဇနံ၊ မကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၍ဖြစ်ကောသုကို၊
ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ဝေးစွာကြည့်ရာ၏။ နဥယျမေ၊ ပစ္စည်းကိုဖြစ်ခြင်းငှါအပေါင်း
အတော်အဆွေခင်ပွန်း၊ ဖွဲ့သည်အစွမ်းအားဖြင့်လုံ့ ထက်မပြုရာ၊ ယောဘိက္ခု
အကြင်ရဟန်းသည်၊ သုခါဝါဟော၊ ချမ်းသာရခြင်းကို ဆောင်တတ်၏။
ရဿန္တိ၊ ကောင်းသောအရသာ၌မက်မောခြင်းရှိသော၊ ဥဿုတ္တော၊
ကောင်းသော အရသာကိုရစေခြင်းငှါ လုံ့ ထပြုသော၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရ
ဟန်းသည်၊ အတ္တံ၊ မဂ်ဖိုလ်ဟူသောအကျိုးကို၊ ရိပ္ပတိ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်
စေ၏။ ဗဟုကံကမ္မံ၊ များစွာသော အမှုကြီးငယ်ကို၊ နကာရယေ၊ အမှု၌မွေ့
ထောင်သည်ဖြစ်၍မပြုရာ၊ ဧတံ၊ ဤအမှုသစ်ကို ဆောက်တည်ခြင်းစသည်
သည်၊ အနတ္တနေယျံ၊ မိမိအကျိုးကိုဆောင်တတ်သည်မဟုတ်၊ ဣတိကတွာ၊
ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ပရိဝဇ္ဇယျ၊ ထိုအမှုသစ်ကိုများစွာဆောင်ရွက်ခြင်းငှ
ကြည့်ရာ၏။ တဟံတဟံ၊ ထိုထိုသို့သောအရပ်သို့၊ ဝိစရဏတော၊ သွားသော၊
ထဿပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုအမှုသစ်ကိုများစွာ ထေ့ကျက်သောပုဂ္ဂိုလ်၏။ ကာ
ယော၊ ကိုယ်သည်၊ ကာယာဒိအလာဘောန၊ ကိုယ်ပိတ်စသည်၏ ချမ်းသာ
ခြင်းကိုမရသောကြောင့်၊ ကိစ္ဆ တိ၊ ပြုပြင်ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။
ကိလမတိ၊ ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်တတ်၏။ ဒုက္ခိတော၊ ကိုယ်ပိတ်၏ပြုပြင်
ပင်ပန်းခြင်းသို့ရောက်သဖြင့်ဆင်းရဲခြင်းရှိသော၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ သမတံ၊ ပိတ်၏တည်ကြည်ခြင်းကို၊ နဝိန္ဒတိ၊ မရ၊ ။ ဩဠပဟာထ

၂၆၆

မတ္တောနံ၊ နန္တဝမ်းကိုထုပ်ခြင်းမျှဖြင့်လည်း၊ အတ္တောနန္တံ၊ မိမိကိုပစ်ကိုလည်း၊
နပဿတိ၊ အကျိုးကိုမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုမသိ၊ ပတ္တန္တဘာဂီဝေါ၊ ငါ့ထက်
အကြားအမြင် သတိပညာရှိသော ငါနှင့်တူသော တပါးသောသူမရှိဟူ၍
ခက်ထန်သောမာန်ရှိသဖြင့်သံချောင်းကိုမျှ၍ တည်သကဲ့သို့ခိုင်သောထည်
ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရတိ၊ ထိုမှဤမှသွားလာ၏၊ အဟံသေပေျာတိ၊ ငါသာထွင်
မြတ်၏ဟု၊ မညတိ၊ အောက်မှေ့၏၊ ဗာထော၊ သူရိုက်သည်။ အဟံ၊ ငါကား၊
အသေပေျာ၊ မမြတ်၊ ဟိနောသမာနော၊ ယုတ်သည်ဖြစ်၏ဟု၊ ဇာနန္တော၊
သိထွက်၊ သေပျာသမာနံ၊ မိမိထက်မြတ်သောသူနှင့်တူသည်ကိုပြု၍၊ အတ္တော
နံ၊ မိမိကိုပစ်ကို၊ မညတိ၊ အောက်မှေ့တတ်၏၊ ပတ္တန္တမာနသံ၊ ခက်ထန်သော
မာန်ရှိထသော၊ တံနရံ၊ ထိုလူရိုက်ကို၊ ဝိညူ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ နပသံသန္တိ၊ မ
မြီးပွမ်းကုန်၊ ယော၊ အကြင်ပညာရှိသောသူသည်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ သေပေျာ
မြတ်သည်၊ အတ္ထိ၊ မြတ်၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဟိနသဒိသမာနဝသေန၊ ယုတ်သော
မာန်ဟူသော အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နသေပေျာ၊ မမြတ်၊ ဣတိ
ဝါ၊ ဤသို့လည်းကောင်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဟိနော၊ ယုတ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
သဒိသော၊ မြတ်သောသူနှင့်တူ၏၊ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ရင်း၊ မာနံ၊ မာန်ကို၊ အဇ
ပေ္တန္တော၊ မဖြစ်စေမူ၍၊ ဝိဝာဇျ၊ မာန်မူခြင်းကိုးပါးအရတို့တွင်၊ ယသကာသ
ဝိပိဝသေန၊ တရံတရသောမာန်မူခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်လည်း၊ နဝိကမ္ပတိ၊ မတုန်
ထွပ်၊ တထော၊ ထိုမှတပါးပညဝန္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်ပညာဖြင့်ပညာရှိထ
သော၊ တာမိံ၊ ဣဋ္ဌာရုံစသည်တို့၌လည်းခံခြင်းစသောအဖြစ်သို့ရောက်ထသော
သီလေသု၊ အသေကွပထဝီထတို့၌၊ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်
ထသော၊ စေတောသမထသံယုတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သမာပတ်ကိုဝင်စားခြင်း
စသောသမထနှင့်ပဉ္စထသော၊ တံပုဂ္ဂလံ၊ ထိုသို့သတောရှိသောအလုံးစုံ
ပတ်အင်ပြီးသောမာန်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဝိညူ၊ ဆုရားအစရှိသောပညာရှိတို့
သည်၊ ပသံသရေ၊ မြီးပွမ်းကုန်၏၊ ယသ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သဗြဟ္မစာ
ရိသု၊ သီတင်းသုံးတော်တို့၌၊ ဂါရဝေါ၊ ရိုသေခြင်းကို၊ နုပလတ္တတိ၊ မရအပ်၊
သောပုဂ္ဂဏော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မထဝီ၊ မြေမှ၊ နဘာ၊ ကောင်းကင်သည်၊
အာရုကာယထော၊ ဝေးသကဲ့သို့၊ သဒ္ဓမ္မာ၊ သူတော်ကောင်းတရားမှ၊ အာရ
ကာ၊ ဝေး၏၊ ယေသဉ္စ၊ အကြင်ပညာရှိသောသူတို့အားလည်း၊ သဒါ၊ အ
ခါခပ်လိမ်း၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပံ၊ မကောင်းမှု၌အရှက်အကြောက်သည်၊ သဗ္ဗာ၊
ကောင်းစွာ၊ ဥပမ္ပိတံ၊ တည်၏၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား၊ ဗြဟ္မစရိယာ၊ မဂ်
ပုသောမြတ်သောသီတင်းသုံးခြင်းသည်၊ ဝိရုဇော၊ စည်ပင်ပြန့်ပွားခြင်းသို့

နောက်၏၊ ပုနုတ္တဝါ၊ နောင်အခါတဖန်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဝီတာ၊ ကုန်ပြီ၊ ယော
 တိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဥဒ္ဓတော၊ ပျံလွင့်သောစိတ်သည်၊ ရှိ၏၊ စပယော
 ယျပ်ပေါ်ခြင်းသည်၊ ရှိ၏၊ ပံသုကူလေန၊ ပံသကူသင်္ကန်းဖြင့်၊ ပါရုတော၊ ဝတ်
 ရုံ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သိဟစံဓမ္မန၊ ခြင်္သေ့ရေဖြင့်၊ ပါရုတော
 ရုံသော၊ ကပိဇ္ဇဝ၊ မျှော်ကဲ့သို့၊ တေန၊ ထိုပံသကူသင်္ကန်းကို ဝတ်ရုံခြင်းဖြင့်
 နဥပသောဘာတိ၊ မတင့်တယ်၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အနုဒ္ဓ
 တော၊ ပျံလွင့်ခြင်းကင်းသော စိတ်သည်၊ ရှိ၏၊ အစပလော၊ ယျပ်ပေါ်ခြင်း
 ထည်းမရှိ၊ နပကော၊ ပါရုဟာရိယပညာဖြင့်ပညာသည်၊ ရှိ၏၊ သံဝုတိန္ဒြိယော
 ကောင်းစွာစောင့်ရှောက်အပ်သော ဣန္ဒြိယသည်၊ ရှိ၏၊ သောပုဂ္ဂလော၊ ထို
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သိဟော၊ ကေသရာဇာခြင်္သေ့မင်းသည်၊ ဂိရိဂတ္တရေ၊ တောင်
 ဦးဖြစ်သောရွာကျေးရွာမြားကျသည့်ဦးဝသန္တော၊ နေသည်ရှိသော်၊ သောဘ
 တိဇ္ဇဝ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့၊ ပံသုကူလေန၊ ပံသကူသင်္ကန်းဖြင့်၊ သောဘာတိ၊
 တင့်တယ်၏၊ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ တန်ခိုးသည်၊ ရှိကုန်တသော၊ ယသသိနော၊
 အခြံအရံထည်းများကုန်ထသော၊ ဒသဒေဝသဟာသသာနိ၊ ဟသောင်းသော
 နတ်အရေ အထွက်ရှိကုန်သော၊ သမ္ဘဟုသော၊ များစွာကုန်သော၊ တေဒေဝါ၊
 ထိုနတ်တို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဒေဝါ၊ ထို
 နတ်တို့သည်၊ ဗြဟ္မကာယိကာ၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ တေဒေဝါ၊ ထိုဗြဟ္မာအပေါင်းတို့သည်၊ ဝိရံ၊ ကိလေသာမာန်စသည်တို့
 ကိုနှိပ်နင်းနိုင်သောစုံ၊ လရိထသော၊ မဟာဈာယိ၊ ဗိဗ္ဗဝိဟာရအစရှိသည်
 တို့၏လွန်မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်သဖြင့်မြတ်သောများဝင်စားခြင်းရှိထ
 စသော၊ သမာဟိတံ၊ ပျံလွင့်ခြင်းကို ဖျက်ဆီးသည် အစွမ်းဖြင့် ကောင်းစွာ
 တည်ကြည်ထသော၊ ဓမ္မသေနာပတိ၊ တရားစစ်သူကြီးသဖွယ်ဖြစ်သော၊
 သာရိပုတ္တံ၊ သာရိပုတ္တရာမထေရ်ကို၊ အဗ္ဗလိကတာ၊ လက်ဆုပ်ချီခြင်းကိုပြု
 ချ်၊ နမဿန္တာ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ ရပ်ကုန်၏၊ ပုရိသာဇည၊
 ယောကျ်ား အာဇာနည်ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား
 အား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း၊ ပုရိသုတ္တမ၊ ယောကျ်ား
 မြတ်ဖြစ်တော် မူသောအရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုး
 ခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ယံ၊ အကြင်အာရုံကို၊ နိသာယ၊ အာ
 ရုံပြု၍၊ ဟသထေ၊ အကြင်အရှင်ဘုရားအား၊ ဈာယတိ၊ ဈာန်ဝင်စား၏၊ တံ၊
 ထိုအာရုံပြု၍ဝင်စားသောများကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်ဗြဟ္မာနတ်တို့သည်၊ နာထိ
 ဇာနာမ၊ မထိကုန်၊ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးတရားကိုထိကုန်သောဘုရားရှင်တို့

၂၀

၏။ ဂေါဝရော၊ အာရုံပြုရာဖြစ်သော၊ သကော၊ ပုထုဇဉ်တို့နှင့်မဆက်ဆံ
သောမိမိ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဝန္တိရော၊ နက်နဲသော၊ ဝဇ္ဇော၊ တရားတော် သံညံ၊
အန္တေရံဝတ၊ အံ့သွယ်ရှိစွာကား၊ ယေမယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်၊ ဝါလဝေဓိ
သမာ၊ သားမြီးပျားကိုမှန်အောင်ပစ်သောထေးသမားနှင့်တူကုန်သော၊ အတိ
သုရမံပိ၊ အလွန်ထိပ်မွေသည်ထည်းဖြစ်သော၊ ဝိသယံ၊ အာရုံကို၊ ပရိဝိန္နိတံ၊
ထိုးတွင်း၍ထိခြင်းငှါ၊ သမတ္ထာ၊ စွမ်းနိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာဂထာ၊ ဖြစ်ကုန်
သောအရှင်တို့ကို၊ ဥပပရိက္ခန္ဓာ၊ ဆင်ခြင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နာဘိဇာနာမ၊
မသိနိုင်ကုန်၊ သဒေဝကာယေဟိ၊ နတ်နှင့်တကွသောလူအပေါင်းသည်၊
ပူဇိတံ၊ ပူဇော်အပ်ထသော၊ ပူဇနာရဟံ၊ ပူဇော်ခြင်းကို ခံတော်မူတိုက်ထ
သော၊ တံတထာရူပံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
ကို၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တထာ၊ ထိုသို့သောသဘောရှိသော အခြင်းအရာဖြင့်
ပူဇော်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ မဟာကပ္ပိနုဿ၊ အသက်တော်ရှည်သော
မဟာကပ္ပိနုအား။ သိတံ၊ ပြီးခြင်းသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ ယာဝတယတ္တကာ၊
အကြင်မျှလောက်သော၊ ဗုဒ္ဓဓေတ္တမ္ဘိ၊ ထုရားအရာ၌၊ မဟာရနိံ၊ သဗ္ဗညု
ထုရားကို၊ ဥပပိတုာ၊ ထား၍၊ ရတေဂုဏော၊ ရတင်ဂေဗျးဇူး၌၊ ဝိသိဇ္ဇော၊ ထူး
မြတ်သော၊ အဟံသဒိသော၊ ငါနှင့်တူသောရတင်ကိုဆောင်သောသူသည်၊
နဝိန္ဒတိ၊ မရှိ၊ ဣတိ၊ ဤသို့မေ၊ ငါ၏၊ ဝိန္ဒာ၊ ကြိုခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဗ္ဗိ၊ ဖြစ်၏၊ မဟာ၊
ငါသည်၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့ကို၊ မေတ္တာဒိသာဝနာ ဝယေန၊ မေတ္တာစ
သည်ကိုပွားစေသည်အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပရိဝိဇ္ဇော၊ အထေ့အလောပြုအပ်ပြီ၊
ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနံကတံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သောမဂ်ဟူသော
အကျင့်ကိုပြုကျင့်အပ်ပြီ၊ ဂရုကောဘာရော၊ ခန္ဓာဟူသော ထေးစွာသောဇန်
ကို၊ ဩဟိတော၊ ချအပ်ပြီ၊ ဒါနိဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ပုနတ္ထဝေ၊ တဖန်ဘဝသစ်
၌ဖြစ်ခြင်းသည်၊ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌၊ နုတ္တိ၊ မရှိပြီ၊ ဝိဝရေနစ၊ သင်္ကန်းဖြင့်
လည်းကောင်း၊ သယနေနစ၊ အိပ်ရာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘာဇနေနစ၊ သပိတ်
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုပလိဇ္ဇော၊ တဏှာဟူသောလိမ်းကျံခြင်းမရှိသည်၌၊
အနုပ္ပမေယျော၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော၊ ဂေါတမော၊ ဂေါတမထုရားရှင်
သည်၊ ဝိမထံ၊ အညစ်အကြေးကင်းသော၊ မုဇ္ဇာလိဝုဗ္ဗံ၊ ကြာပွင့်သည်၊ အဗ္ဗု
နာ၊ ရေနှင့်အလိမ္မန္တော၊ မလိမ်းကျံဘဲ၊ နိက္ခနိန္ဒောဝေ၊ ထွက်ခြင်းသို့ညွတ်
သကဲ့သို့၊ တိဘဝါဘိနိ၊ သရော၊ ဘဝသုံးပါးမှ တဏှာဟူသော လိမ်းကျံ
ခြင်းကင်းသဖြင့်ထွက်တော်မူ၏၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ထောဘာဒိနာ၊ ထော
ဘအစရှိသည်နှင့်၊ နုလိမ္မတိ၊ လိမ်းကျံတော်မမူ၊ သော၊ ထိုဂေါတမထုရား

ရှင်သည်၊ နိက္ခမနိဇ္ဇော၊ မြတ်သော တောထွက်ခြင်းသို့ ဣတိတော်မူသည်
 ဖြစ်၍၊ တိတဝါတိနိဿဇော၊ တဏှာဟူသော လိပ်းကျံခြင်းကင်းထွက်ဘဝ
 သုံးပါးမှ ထွက်မြောက်တော်မူ၏။ သောမဟာမုနိ၊ ထိုမုနိငါးပါးတို့ထက်
 မြတ်တော်မူသောထူးသည်၊ သတိပဋ္ဌာနဂီတေ၊ သန့်အပေါင်းတို့၏ရုရာ
 ဖြစ်သောမြတ်သောအင်္ဂါ အဖြစ်ဖြင့် သတိပဋ္ဌာနဟူသော လည်ရှိတော်မူ
 ၏၊ သဒ္ဓါဟတ္ထော၊ အပြစ်မရှိသောတရားတို့ကိုပေးခြင်း၌ သဒ္ဓါတည်းဟူသော
 ထက်ရှိတော်မူ၏။ ပညာသိသော၊ ဂုဏ်ဖြစ်သော ကိုယ်တော်၏ မြတ်သော
 အင်္ဂါဖြစ်သောကြောင့် ပညာဟူသော ဥက္ခေယာင်းလည်းရှိတော်မူ၏။ မဟာဥာ
 ဇာ၊ မြတ်သော သဗ္ဗညုတညာဇာလည်းရှိတော်မူ၏။ သဒ္ဓါ၊ ခပ်သိမ်းသော
 ကာယ၌၊ နိဗ္ဗုတော၊ ငြိမ်းခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ စရတိ၊ ဝိဟရတိ၊ နေ
 တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤဝှံ့ဆိုသီကုံးအပ်သော
 လေးဆဲ့နှစ်ဂါထာတို့ကို၊ မဟာကာသပေါထေရော၊ မဟာကာသပထေရ်
 သည်၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီ၊ မဟာကာသပထေရ်ဂါထာအနက်ပြီး၏။

စက္ကာစီသနိပါတ်၊ စက္ကာစီသနိပါတ်၌၊ မဟာကာသပထေရော၊ မဟာ
 ကာသပထေရ်ရှိသော၊ ဧကောဝထေရော၊ မထေရ်တပါးသာတည်း၊ ဂါထာ
 ယော၊ ဂါထာတို့ကား၊ စက္ကာစီသဉ္စ၊ လေးဆယ်တို့လည်းကောင်း၊ ဒုဝေဓ၊
 နှစ်ဂါထာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်လှန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်
 ကား၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံတည်း၊ စက္ကာစီသနိပါတေ၊ စက္ကာစီသနိပါတ်
 သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ၊ စက္ကာစီသနိပါတ်ပြီး၏။

ပညာသကနိပါတ်၊

(၂၆၂) နု၊ ငါကြံအောက်မှေသည့်ကား၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ အဟံ၊
 ငါသည်၊ ပဗ္ဗတကန္ဓာရာသု၊ တောင်ချောက်တို့၌၊ ကောကိယော၊ တယောက်
 အထည်းထည်း၊ အနုတိယော၊ တဏှာဟူသော နှစ်ယောက်မြောက်သော
 အဘော်မရှိသည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဘဝံ၊ ခပ်သိမ်းသောဘဝကို၊ အနိစ္စတော၊ အနိစ္စ
 ဣတိ၊ အမြဲမရှိဟူ၍၊ ဝိပဿံဝိပဿန္တော၊ ရှုထွက်၊ ဝိဟာသံ၊ နေရပါအံ့နည်း၊
 မေ၊ ငါ၏၊ တံ၊ အင်္ဂါတံ၊ ထိုသို့သော စိတ်အကြံသည်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊
 ဘဝိယာတိ၊ ဖြစ်ထွက်နည်း။ အဟံ၊ ငါသည်၊ တိန္ဒူပရေ၊ ဆိုးရည်ဖြင့်
 ဖျက်အပ်သော ထားငယ်ဖြင့် အပိုင်းအပိုင်း ဖြတ်အပ်သော သင်္ကန်းကို
 ဆောင်သော၊ ကာသာဝဝတ္ထော၊ ဖန်ရည်စွန်းသော သင်္ကန်းကို ဝတ်သော၊
 အမမော၊ ဒါယကာကိုလမ်း၌ မြတ်နိုးခြင်းကင်းကော၊ နိရာသော၊ တရံတရ
 သောအာရုံ၌တောင့်တခြင်းမရှိသော၊ ဓုနံ၊ ရဟန်းသည်၊ ဟုတွံ၊ ဖြစ်၍၊ ရ-

ဂဗ္ဗ၊ ရာဂကိုင်း၊ ဒေါသဗ္ဗ၊ ဒေါသကိုင်း၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ မော
ဟန္တာ၊ မောဟကိုင်း၊ ဟန္တာ၊ ရာဂစသောကိထေသတို့ကိုအရိယာမဂ်ဖြင့်
ဖြတ်၍၊ သဒ္ဓါ၊ မဂ်ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့်ချမ်းသာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဝနဂတော၊
တောကြီးသို့ကပ်လျက်၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ ဝိဟသသံ၊ နေရပါ
အံ့နည်း၊ ဝဇရောဂနိဋ္ဌံ၊ သေခြင်းနာခြင်း၏အသက်သဖွယ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊
မဂ္ဂ၊ ဇရာယုပဒ္ဓုတိ၊ သေခြင်းအိုခြင်းတို့ဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သော၊ ဣဇံကာယံ၊
ဤကိုယ်ကို၊ အနိစ္စံအနိစ္စံဣတိ၊ အနိစ္စဟူ၍၊ ဝိပဿမာနော၊ အဘန်တလဲလဲရှု
လျက်၊ ဝိတဘယော၊ အကြောင်းကိုပယ်သဖြင့် ကင်းသော ကြောက်ခြင်းရှိ
သည်ဖြစ်၍၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ ဝိဟသသံ၊ နေရပါအံ့နည်း၊ ဝနေ
တောကြီး၌၊ တန္တု၊ ထံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိ
သတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ တယဇနနိ၊ နှစ်ဆယ်ငါးပါးသောဘေးကြီး
တို့၏ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခာဝဟံ၊ ကိုယ်စိတ်၌ဖြစ်သောအဆုံးရုံ
သောဝနိဆင်းရဲကိုဆောင်တတ်ထသော၊ တဗျာလတံ၊ ထဗျာတည်းဟူ
သောနွယ်ရှိသော၊ ဗဟုဝိဓာဝတ္တနိ၊ များသောအပြားရှိသောအာရုံတဝသို့
အစဉ်လိုက်တတ် စီးယိုတတ်ထသော၊ တဗျာလတံ၊ တဗျာတည်းဟူ
သော နွယ်ကြိုးကို၊ တိမိဏံ၊ ထက်ထွစွာသော၊ ပညာမယံ၊ မဂ်ပညာဖြင့်ပြီး
သော၊ အထိ၊ ကောင်းစွာသွေးအပ်သော သန်လျက်ကို၊ ဂဟေတွာ၊ ဝိရိယ
အတောက်အပ် ရှိသော၊ သဒ္ဓါဟူသောထက်ဖြင့်ကိုင်၍၊ ဆေတွာ၊ ဖြတ်၍၊
ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌၊ တမ္ဘိပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်လည်း၊ ဘဝိသတိ၊
ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ဥဂ္ဂကေဇံ၊ သမထဝိပဿနာအံ့စွမ်းအားဖြင့် သွေးအပ်
သည်ဖြစ်၍ ထက်သောတန်ခိုးရှိသော၊ ပညာမယံ၊ မဂ်ပညာဖြင့်ပြီးသော၊
ဣသိနံ၊ ထုရားပစ္စေက ဗုဒ္ဓါထုရားတပည့်သားတို့၏၊ သတ္တံ၊ ဓားထက်နက်
ကို၊ သဟဿ၊ အဆောတလျှင်၊ အာဒိယိတွာ၊ ဆွဲယူကိုင်၍၊ သသေနံ၊ စစ်
သည်နှင့်တကွသော၊ မာရံ၊ ကိထေသအဘိသင်္ခါရစသောမာန်ကို၊ သဟဿ
အဆောတလျှင်၊ သဒ္ဓိယံ၊ ဗျက်ဆီးရပါအံ့နည်း၊ ဝိဟာသေန၊ မြဲမြံသောနေ
ရာဟုဆိုအပ်သော ပရာဇိတပဏ္ဍင်၌၊ ထံနုထံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်၊
ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိသတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ ဓမ္မဂရုဟိ၊ တရား၌ရှိ
သေခြင်းနှင့်ယှဉ်သောအားဖြင့်တရားကိုအထွေပြုကုန်သော၊ တာဒိတိ၊ ဣဋ္ဌာ
ရုံစသည်တို့၌သည်းခံခြင်းစသောတာဒိထက္ခ ဘာသို့ရောက်ကုန်သော၊ ဟာ
ထာဝဒသိဟိ၊ မဘောက်မပြန်မြင်သောပညာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဇိတိဗြူ
ယေဟိ၊ အရိယာမဂ်ဖြင့် မကောင်းမှုကို အောင်ပြီးသော ဣဋ္ဌေရှိကုန်သော၊

သန္တိဟိ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သမာဂမေသုသမာပ
မော၊ ခေါင်းဘော်ရခြင်းသည်၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်ပါအံ့နည်း၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ
၌၊ ပဓာနိယေ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ထေ့လျောသောသူကို၊ အတံ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌော၊ မြင်
အပ်သည်၊ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရပါအံ့နည်း၊ တန္တု၊ တံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်
သာသျှင်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ခုဒ္ဒါ၊ ပွတ်ခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ပိပါသာ၊ ရေထိပ်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဝါတာတ
ပါ၊ ထေနေပူတံသျှင်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကိဗ္ဗသနိသပါ၊ ပေါက်ဖက်မိုး
ကင်းသန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌ထင်၊
နဗျာဓေ၊ သန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲ မနှိပ်စက်ပါကုန်လတ္တံ့နည်း၊ တံ၊ ထိုသို့ဆိုခဲ့ပြီး
သောဘေးရန်တို့ဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းသည်၊ ဝိရိဗ္ဗဇေ၊ တောင်ချောက်ဝံ့၊ နဘ
ဝိဿတိ၊ မဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း၊ အတ္တတ္ထိယံ၊ အကျိုးဖြင့် အလိုရှိအပ်သော၊
တန္တု၊ တံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
ပါလတ္တံ့နည်း၊ မဟေသိနာ၊ ခြောက်စွာထုရားသည်၊ ဝိဒိတံ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်
တော်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သိအပ်သော၊ ယံစတုသစ္စာဒိဋ္ဌံ၊ အကြင်သစ္စာထေးပါး
စသောဘုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဒုန္နဿာနိ၊ မလည်းဘူးအပ်သောထုသိုတ်
အသေဝက်အဦ ရှိကုန်သော သူတို့သည် မြင်နိုင်ခဲ့ကုန် ထသော၊ တာနိ
စက္ကာရိသစ္စာနု၊ ထိုအရိယသစ္စာထေးပါးတို့ကို၊ သမာယိတက္ကော၊ မဂ်သမာ
ဝိဖြင့်ကောင်းစွာ ကည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတံမာ၊ ကောင်း
သောသတိနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ပညာယ၊ အရိယမဂ်ပညာဖြင့်၊ အတံ၊
ငါသည်၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌သာသျှင်၊ အာဂန္တု၊ ပရိဝိန္နိသတံ၊ ထိုးထွင်း
၍သိပါလတ္တံ့နည်း၊ တန္တု၊ တံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုသစ္စာထေးပါးတရားတို့ကို ထိုး
ထွင်း၍သိခြင်းစသောအကြံသည်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်
လတ္တံ့နည်း၊ ဂူပ၊ စက္ခုဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သောရှုပါရုံ၌လည်းကောင်း၊ အမိ
တေ၊ ဥာဏ်ဖြင့်ဝိုင်းခြား၍ သိအပ်သော၊ သဗ္ဗေ၊ သောတဝိညာဉ်ဖြင့် သိ
အပ်သောသဒ္ဓါရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓေ၊ စာနဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သောဂန္ဓာ
ရုံ၌လည်းကောင်း၊ ရသေ၊ ဇိဝှာဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သော ရသာရုံ၌လည်း
ကောင်း၊ ဖုသိကဗ္ဗေ၊ ကာယဝိညာဉ်ဖြင့် သိအပ်သောဖေပဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌လည်း
ကောင်း၊ အာဒိတ္တတေ၊ တဆဲ၊ တပါးသောမီးတို့ဖြင့် ရဲရဲတောက်သောအား
ဖြင့်၊ ဓမ္မေ၊ ဓမ္မာရုံ၌လည်းကောင်း၊ သမထေဟိ၊ ဝိပဿနာမဂ်သမာဝိတို့
နှင့်၊ ယုတ္တော၊ ပြည့်စုံထျက်၊ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့် တက္ကသောမဂ်
ပညာဖြင့်၊ အန္တု၊ အန္တုသံ၊ မြင်ရပါအံ့နည်း၊ တဒိဒံ၊ တံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံ

သည်၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ၊ ဗုဒ္ဓစနေန၊ မကောင်းသောကြမ်း
 ကြုတ်စွာသောစကားဖြင့်၊ ဝုတ္တော၊ ထိခိုက်ချွတ်ချွတ်၍ဆိုအပ်၏။ တထော
 နိမိတ္တံ၊ ထိုကြမ်းကြုတ်သော ဗရုသဝါစာပူသော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိမ
 နော၊ နှလုံးမကောင်းသောစိတ်ရှိသည်။ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ န
 ဟေဿံ၊ မဖြစ်ဘဲရှိပါအံ့နည်း။ အဟိ၊ ငါ့ကို၊ ပသတ္ထော၊ တစ်တယောက်
 သောသူသည်၊ ငြီးမွမ်းအပ်၏။ တထောနိမိတ္တံ၊ ထိုသူတပါးတို့ငြီးမွမ်းခြင်းဟူ
 သော အကြောင်းကြောင့်၊ တုဋ္ဌော၊ နှစ်လိုဝင်းမြောက်ခြင်းသည်၊ နဟေဿံ၊
 မဖြစ်ရလို၊ တဒိဒံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿ
 တိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ၊ ကဋ္ဌစ၊ သစ်တို့ကို ထည်းကောင်း။ တိဏေစ၊
 မြက်တို့၏အရတို့ကို ထည်းကောင်း။ ထတာစ၊ နွယ်တို့ကို ထည်းကောင်း။
 ဣမေခန္ဓေ၊ ဤငါ၏သန္တာန်အကျုံးဝင်ကုန်သောခန္ဓာတို့ကို ထည်းကောင်း။
 အမိတေ၊ ဣန္ဒြိယခန္ဓာဖြင့် မရေတွက်နိုင်ကုန်သော၊ ဓမ္မေစ၊ ရုပ်တို့ကို
 ထည်းကောင်း။ အဇ္ဈတ္တံကာနေဝစ၊ အဇ္ဈတ္တတရားတို့ကို ထည်းကောင်း။ ဗာ
 ဟိရာနိစ၊ ဗာဟိရတရားတို့ကို ထည်းကောင်း။ သမံ၊ အနိဂ္ဂအစရှိသောအား
 ဖြင့်အညီအမျှကို၊ ကဝံတွာ၊ ပြု၍၊ တုဏေယျံ၊ နှိုင်းယှဉ်ဆင်ခြင်လို၏။ တဒိဒံ
 တံအုဒံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုသို့သောအကြံသည်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ မေ၊ ငါ့အား
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ၊ ဣဝိဘိ၊ တရားအစရှိကုန်သောသူတော်
 ကောင်းတို့သည်၊ ပယာတမ္ဘိ၊ သွားရာဖြစ်သော၊ ပထေ၊ သမထဝိပဿနာဟူ
 သောခရီး၌၊ ဝဇန္တံ၊ သွားသောအားဖြင့်ကချဉ်ထည်သော၊ ဇံ၊ ငါ့ကို၊ ပါရသကာ
 ထမေဗော၊ မိလားထအခါ၌ရှာသောမိလားကြီးသည်။ နဝေန၊ အသစ်သော၊
 တောယေန၊ မိလားရည်ဖြင့်၊ ဝနေ၊ တော၌၊ သမိဝရံ၊ သင်္ကန်းနှင့်တကွ၊ ကဒါ
 နု၊ အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ ဩဝဿတေ၊ မိလားစွတ်ပါလတ္တံ့နည်း။ တန္နု၊ တံ
 ပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့
 နည်း။ ၊ သိခလ္လိနော၊ ဌက်၏သုဏ်သွေးကြောင့်ဖြစ်သော၊ ဒိဇေယျံ၊ အပိ
 ဝမ်းမှတကြိမ်ဥထွင်းမှတကြိမ် ဤသို့နှစ်ကြိမ်ပွားပေါက်သော၊ မယုရဿ၊
 ဥဒေါင်းဌက်၏၊ ပနေ၊ နေရာတော၌၊ ဝိရိဂဗ္ဗဓေ၊ တောင်ခေါင်း၌၊ ရုတံ၊
 ဥဒေါင်းတို့၏တွန်သံကို၊ သုတွာ၊ နားထောင်၍၊ ပဗ္ဗုဋ္ဌဟိတွာ၊ အိပ်ရာမှထ
 ၍၊ အမထဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တိယာ၊ ရခြင်းငှါ၊ ဇံ၊ ငါ့အား၊ သံဝိန္နု၊ ယေ၊ သုံးပါးအ
 ပြားရှိသောဘဝကိုအနိဂ္ဂဟုကောင်းစွာကြံရပါအံ့နည်း။ တံနု၊ ထိုအကြံသည်
 သာလျှင်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်ပါလတ္တံ့နည်း။ ၊ ကဒါနု၊
 အဘယ်အခါ၌သာလျှင်၊ ဝင်္ဂံ၊ ဝင်္ဂါမြစ်သို့ထည်းကောင်း။ ယရုနံ၊ ယရုနာ

ပညာသန့်ပါတ်၊

မြစ်သို့လည်းကောင်း၊ သဲရသေတိ၊ သဲရသေတိမြစ်သို့လည်းကောင်း၊ ပါ
 တာထသိတ္တံ၊ သရဗ္ဗရာဇာနိအတွင်း၌မြို့မြို့စွာတည်ခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောအရပ်
 သို့လည်းကောင်း၊ ဗထဝါရဝဂ္ဂ၊ မဟာသန္ဓရာ၌ကြီးစွာထည်သောဝဲအဝ
 သို့လည်းကောင်း၊ ဝိသိသနံ၊ ကြောက်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍၊ ဣဒ္ဓိယာ
 တန်ခိုးဖြင့်၊ အသန္ဓမာနော၊ မပြီမတွယ်သည်ဖြစ်၍၊ ကဒါနု၊ အဘယ်အခါ၌
 သာသျှင်၊ ပတေရေယျံ၊ ဆင်းရဲပါအံ့နည်း၊ တန္နုထံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံသည်၊
 ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိသေတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ နည်း၊ ၊ သံဂါမစာဓိ၊ စစ်မြေအ
 ရပ်၌ကျင်ထည်သော၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ နံ၊ ထိုစစ်မြေအရပ်သို့၊ ပဝိ
 သေတွာ၊ ဝင်၍၊ ဇကော၊ နှစ်ယောက်မြောက်သော သူမရှိတယောက်အ
 ထည်းတည်း၊ စရတိဣဝ၊ မိမိအလိုအားဖြင့်သွားသကဲ့သို့၊ ဇဝံတထာ၊ ထိုအ
 တု၊ ကာမဂုဏေသု၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါးတို့၌၊ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗံသုတံ
 နိသိတ္တံ၊ အထုံးစုံသောတင့်တယ်သောအာရုံရှိသော၊ ဆန္ဒံ၊ ပြင်းစွာတပ်သော
 ဆန္ဒရာဂကို၊ ဗျာနေယုတော၊ ဗျာန်နှင့်ယှဉ်လျက်၊ နိဗ္ဗန္ဓယံနိဗ္ဗန္ဓယန္တော၊
 အကြွင်းမဲ့ပယ်သည်ဖြစ်၍၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ ပဒါထယေ၊ အရဟတ္တ
 မဂ်ဖြင့်ဗျက်ဆီးဖောက်ခွဲရအံ့နည်း၊ တံ၊ ထိုအကြံသည်၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ
 ၌၊ ဘဝိသေတိ၊ ဖြစ်ပါရထက္ကံ၊ နည်း၊ ၊ ဗြဟ္မိန္ဒကော၊ အမှတ်မရှိထရံတ
 ယောက်သောအသက်မွေးရာမှကင်းသောသူဆင်းရဲသည်၊ ဣတေဇ္ဇ၊ မြို့ကို
 ယူ၍ထိုမြို့ကိုဆပ်ခြင်းငှါမစွမ်းနိုင်သောကြောင့် မြို့ရှင်တို့သည်ငင်ဆွဲအပ်
 သော၊ ဝေနိကေဟိ၊ မြို့ရှင်တို့သည်၊ ဝိဒ္ဓိတော၊ နှိပ်စက်အပ်သောသူသည်၊ နိမိံ၊
 ရွှေအိုးကို၊ အာရာဇယိတွာအဓိဂတိံ၊ ရ၍၊ ဣတဂ္ဂ၊ တင်သောမြို့ကိုလည်း၊
 သောဇေတွာ၊ ပေးဆပ်သော အားဖြင့်စင်စေ၍၊ သုခေန၊ ချမ်းသာသဖြင့်၊
 ဇိဝန္တော၊ အသက်မွေးရထည်ဖြစ်၍၊ တု၊ ဌာ၊ နှစ်သက်ဝင်းမြောက်သည်၊
 ဘဂေယျထထာ၊ ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဇဝံတထာ၊ ထိုအတု၊ အဟံပိ၊ ငါသည်
 ထည်း၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌သာသျှင်၊ ကာမန္တန္တံ၊ မြို့နှင့်တူသောကာမန္တန္တံ
 ကို၊ ပဟာယံ၊ ပယ်စွန့်၍၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနံ၊ အရိယာ
 တို့၏ဥစ္စာဖြင့်ပြည့်သောမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကို၊ အဓိဂဗ္ဗ၊ ရ၍၊
 တုဌော၊ နှစ်သက်သည်၊ ဘဝိသေတိ၊ ဖြစ်ရပါအံ့နည်း၊ တံပရိဝိတက္ကံ၊ ထိုအကြံ
 သည်၊ ကဒါ အဘယ်အခါ၌၊ ဘဝိသေတိ၊ ဖြစ်ထက္ကံ၊ နည်း၊ ၊ တယာ၊
 သင်သည်၊ ဗဟုနဝသောနိ၊ များစွာသောနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ အဂါရဝသေန၊
 အထူးထူးသော ဆင်းရဲအပေါင်းသို့ အစပ်လိုက်သော လူ၏အထတ်၌နေ
 သဖြင့်၊ ယာမိတော၊ တောင်းပန် အပ်သည်၊ အဓိနု၊ ဖြစ်သည် မဟုတ်တုံ

ထေရ၊ တေ၊ သင်္ဃအား၊ ဣဒံ ဤသင်္ဃသင်္ဃာတိယျာ၊ စွာသောန္တရံ တိပတိထံ၊ တောင်း
 ပန်ခြင်းသည်၊ အလံနု၊ သင်္ဃအား၊ စွမ်း၊ နိုင်သည်သာလျှင်တည်း။ ခါနိဗ္ဗာနိ၊ ယ
 ခုအခါ၌၊ တံ၊ ထိုသို့တောင်းပန် ခြင်းသည်၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊ ရဟန်းပြုသည်၊ သမာနံ၊
 ဖြစ်သော၊ ဝေ၊ ငါ့ကို၊ ကိံ၊ ကာရုဏံ၊ ကေနကာရဏေန၊ အဘယ်သို့သောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ဝိတ္တ၊ အိုဖိတ်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ နိယုဂ္ဂဝိ၊ သမထဝိပဿနာ
 ကိုစွန့်၍ယုတ်သောမြင်ခြင်း၌ဗျာဉ်စေဘိသနည်း။ ဝိတ္တ၊ အိုဖိတ်၊ တယော၊
 သင်သည်၊ အတံ၊ ငါ့ကို၊ ယောပိကောနု၊ အကယ်၍တောင်းပန်သကဲ့သို့၊ အဓိ၊
 ဖြစ်စွတကား၊ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တဒနုရူပံ၊ ထို
 တောင်းပန်သည်နှင့်လျော်စွာ၊ နပရိပဇ္ဇတိ၊ မတူသဘိသနည်း။ ဝိတြိသဒါ၊
 ဆန်းကြယ်သောအကာဟုဆိုအပ်သော အတောင်ရှိကုန်ထသော၊ ဝိဟာဂံ
 မာ၊ ဥဒေါင်းဌာန် အပေါင်းတို့သည်၊ မဟိန္ဒုဗောဓာသတ္တ နတဘိဂဗ္ဗိနော၊
 မြေ၌ ကြွေးကြော်သော အသံဖြင့် ဆောင်အပ်သော အကြောင်းကြောင့်
 ကောင်းစွာကြွေးကျော်လေ့ရှိကုန်သော၊ တေ၊ ထိုဥဒေါင်းဌာန်အပေါင်းတို့
 သည်၊ ဝိရိဗ္ဗဒေ၊ တောင်တို့ဖြင့်ခြံရံအပ်သော၊ ဝနဗ္ဗိ၊ တော၌၊ ဗျာပိနံ၊ ဗျာနံ
 ဝင်စားသော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ခုမိဿန္တိ၊ သင်တောင်းပန်သည် အတိုင်းမွေ
 ထျော်စေကုန်လတ္တံ့။ ကုဗေစ၊ အမျိုးအစင် အဆက်တို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ ဝိတ္တေစ၊ ချစ်ကြွမ်းဝင်သော အဆွေဝင်ပွန်းတို့ကိုလည်းကောင်း။
 ဝိယေ၊ ချစ်မြတ်နိုး အပ်ကုန်သော၊ ဥာတကေစ၊ စေတုမျိုးသားခြင်း တို့ကို
 ထည်းကောင်း၊ ထေဝကေ၊ ထေဝကန္တံ၊ ဝိဒ္ဓာရုတိကာမဂုဏဉ္စ၊ ရှင်မြူးမွေထျော်
 ခံစားအပ်သောကာမဂုဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ ချီအပ်ပြီးသော အလုံး
 စုံကို၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဣဒံ၊ ဤတော အရပ်သို့၊ အဗ္ဗု၊ ပဂတော၊ ကပ်၏။
 ဝိတ္တ၊ အိုဖိတ်၊ အထောဝိ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ မယွံ၊ ငါ့အား၊
 နတုဿထိ၊ မနှစ်သက်စေ လတ္တံ့နည်း။ ဝိတ္တ၊ အိုဖိတ်၊ ထေ၊ ဤသို့ကာမသို့
 ထိုက်၍ မဖြစ်ခြင်းသည်၊ မမမေဝ၊ ငါ့အားသာလျှင်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်
 ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပရေသံ၊ သူတပါး တို့အား။
 တံ၊ ထိုကာမသို့ ထိုက်၍ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ သန္နာဟာကာ
 လေ၊ ကိလေသာ ဟူသော မာန်ကိုစစ်ထိုးခြင်းငှါ ဘာဝနာဖြင့် ဖွဲ့သောကာ
 ထ၌၊ နံတိဝတော၊ ထိုသူပင်တည်းဟုဆို၍၊ ပရိဒေဝိတေန၊ ပိုကြွေးသဖြင့်၊
 ကိံပယောဇနံ၊ အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်၊
 ဣဒံဝိတ္တဉ္စ၊ ဤဖိတ်သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ၊ ထိုမှတပါးအလုံးစုံသောတေ
 ထုဗ္ဗကသင်္ဃိ၊ ရတရား သည်လည်းကောင်း၊ စလံ၊ တုန်ထုပ်သော တရား

မည်၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပေက္ခမာနော၊ ပညာစက္ခုဖြင့်ရှုထောက်၊ အဘိနိက္ခမိ၊
 အိပ်သဖွယ်ဖြစ်သောကာမဂုဏ်တို့မှထွက်မြောက်ပြီး၊ အမတ်ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို
 ဖြစ်သံပရိယေသန္တော၊ ရှာသည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊
 တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ အနုဝတ္ထေန္တော၊ သင်အလိုရှိတိုင်းသော
 အရပ်သို့မလိုက်မူ၍၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပရိယေသနမေဝ၊ ရှာခြင်းကိုသာ
 ထွင်၊ ကရောမိ၊ ငါပြုလေအံ့၊ သံယုတ္တဝါဒိ၊ ရာဂမကင်းသဖြင့်ဖြစ်နိုင်ခဲ့
 သောအကျင့်တုန်ထွင်သောစိတ်ကို တော့မျှော်နှင့်တူ၏ဟူ၍အသင့်ဟော
 တော်မူထေ့ရှိသော၊ မဟာဘိသက္ကော၊ မြတ်သောဆေးသမားနှင့်တူသော၊
 နရဒမ္ဗသာရထိ၊ လူနတ်တို့အားဆုံးမခြင်း၌မြတ်သော ရထားထိန်းသဖွယ်
 ဖြစ်သော၊ စိပဒါနံ၊ အခြေနှစ်ခြောင်းရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့ထက်၊ ဥတ္တမော၊
 မြတ်တော်မူသောဘုရားသည်၊ အဝိတရာဂေန၊ ရာဂမကင်းသေးသောသူ
 သည်၊ ဝိတ္တစထံ၊ စိတ်၏တုန်ထွင်ခြင်းသည်၊ မက္ကဋ္ဌံသန္နိဘံ၊ တော့မျှော်နှင့်
 တူ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ အဝိတရာဂေန၊ ကာ
 မရာဂမကင်းသောသူသည်၊ သုဒ္ဓန္နိဝါရယံ၊ အလွန်မြင်နိုင်ခဲ့သော၊ ဝိတ္တစထံ
 စိတ်၏တုန်ထွင်ခြင်းသည်၊ မက္ကဋ္ဌံသန္နိဘံ၊ တော့မျှော်နှင့်တူ၏၊ ဣတိ၊ ဤ
 သို့၊ ယုတ္တဝါဒိ၊ ကောင်းစွာအသင့်ဟောထေ့ရှိသော၊ မဟာဘိသက္ကော၊ မြတ်
 သောဆေးသမားသဖွယ်ဖြစ်တော်မူသော၊ နရဒမ္ဗသာရထိ၊ လူနတ်တို့အား
 ဆုံးမခြင်း၌ကောင်းသောရထားထိန်းသဖွယ်ဖြစ်တော် မူသော၊ စိပဒါနံ၊
 အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သူတို့ထက်၊ ဥတ္တမော၊ မြတ်တော်မူသောဘုရား
 သည်၊ ယတ္ထယေသု၊ အကြင်ဝတ္ထုကာမဂုဏ်ကိလေသာကာမဂုဏ်တို့၌၊
 သိတာ၊ ဖွဲ့ကုန်သော၊ တေပုထုဇ္ဇနာ၊ ထိုပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပုနတ္တဝေ၊
 တဖန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းတို့ကို၊ ငေသိနော၊ ရှာဖွေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကန္တေန
 စင်စစ်သဖြင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ ဣန္ဒြိယန္တိ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ ဣန္ဒြိယန္တော၊ အလိုရှိ
 ကုန်သော်လည်း၊ ဝိတ္တေန၊ စိတ်သည်၊ နိတာ၊ ငေောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 နိရာဂတာ၊ ငရဲ၌ဖြစ်စေတတ်သော ကံကိုပြုကုန်သော ကြောင့်၊ ပီးပွားချမ်း
 သာမှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ စဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 ကို၊ နပိန္နဲ သု၊ မရကုန်၊ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ကာမာ၊ ကာမတရားတို့
 ကို၊ ဝိတြာ၊ ဆန်းကြယ်ကုန်၏ဟူ၍၊ မရရာ၊ ကောင်းမြတ်ကုန်၏ဟူ၍၊ မနော၊
 ရမာ၊ နှလုံးမွေ့ထွေကုန်၏ဟူ၍၊ တေပုထုဇ္ဇနာ၊ ထိုပုထုဇဉ်ရိုက်တို့သည်၊
 အဝန္တိ သု၊ ခံစားကုန်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ နိရယေ၊ ငရဲ၌၊ နိရာဂတာ၊ ပီး
 ပွားချမ်းသာမှကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပိန္နဲ သု၊ ခံရကုန်၏၊ မယုရကောဉ္ဇာ

တိရစ္ဆာန်၊ ဥဒေါင်းကြီးကြာတို့၏ တွန့်သံတို့ဖြင့် ဖြိုင်းသော၊ ကောနနေ၊ တော
 ကြီး၌၊ ဒီဒီဟိ၊ သစ်တို့ဖြင့် ထည်ကောင်း၊ ဗုဒ္ဓေယျဟိ၊ ကျားတို့ဖြင့် ထည်
 ကောင်း၊ ပုရကွတော၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝသံဝသန္တော၊ မေတ္တာကို ပွား
 စေသဖြင့် နေထွက်၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ အပေက္ခံ၊ ဝဲကွက်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်
 ၍၊ ဇဟံ၊ ကိုယ်အသက်ကို မစွဲမှု၍၊ နိဗ္ဗာန်သို့ စေတုတ္တံသော၊ အားဖြင့် စွန့်ထေ
 အံ၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ မာပိရောယေ၊ ဤရဲခဲစွာ သောဗုဒ္ဓုပ္ပာဒနဝမဏောကို မချွတ်ယွင်း
 စေသင့်၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တံ၊ ဖိတ်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှ ရှေး၌၊
 နိယုတ္တယိ၊ ကောင်းသော အကျင့်၌ အားထုတ်စေလော့၊ ပျာနာနိ၊ ပဌမပျာန
 စသောထေးပါးသော ပျာနံတို့ကို ထည်ကောင်း၊ ဣန္ဒြိယာနိ၊ သဒ္ဓါစသော
 ငါးပါးသော ဣန္ဒြိယတို့ကို ထည်ကောင်း၊ ဗာလာနိ၊ သဒ္ဓါစသော ငါးပါးသော
 ဗိုလ်တို့ကို ထည်ကောင်း၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂသမာပိ ဘာဝနာစ၊ ခုနှစ်ပါးသော ဗော
 ဇ္ဈင်ထေးပါးသော သမာပိတို့ကို ပွားစေခြင်းတို့ကို ထည်ကောင်း၊ တိသေသာ
 ဝိဇ္ဇာ၊ သုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာတို့ကို ထည်ကောင်း၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော့၊ ဗုဒ္ဓ
 သာသနေ၊ မြတ်စွာထူးရာ အဆုံးအမတော်၌၊ ဝိတော၊ တည်ထွက်၊ ဗုသပိ ပု
 ထာယိ၊ ရောက်လေလော့၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တံ၊ ဖိတ်၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ မံ၊ ငါ
 ကို၊ ပုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှ ရှေး၌၊ နိယုတ္တယိ၊ ကောင်းသော အကျင့်၌ အား
 ထုတ်စေလော့၊ အမဘဿ၊ သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိယာ၊
 ရောက်ခြင်း၌၊ နိယုတ္တယိ၊ ဝင်္ဂီမှ ထွက်မြောက်စေတတ်သော၊ သဗ္ဗဒုက္ခက္ခ
 ယောဂဝံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဝင်္ဂီဆင်းရဲတို့၏ ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်၏ အမြိုက်ဆေး
 သဖွယ် ဖြစ်၍ ဖြစ်ထသော၊ သဗ္ဗကိလေသသော ဝနံ၊ အကြွင်းမရှိသော ကိလေ
 သပစ္စုသော အညစ်အကြေး၏ စင်ကြယ်ကြောင်း ထည် ဖြစ်ထသော၊ အ
 ဝ္ဗဂီကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ်ကို၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော့
 ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ ဝိတ္တံ၊ ဖိတ်၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ ပုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှ
 ရှေး၌၊ နိယုတ္တယိ၊ ကောင်းသော အကျင့်၌ အားထုတ်စေလော့၊ ယေဝနိ
 သော၊ သင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ ခန္ဓေ၊ တေထုဗ္ဗကဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာတရား
 တို့ကို၊ အနိစ္စဣတိ၊ အနိစ္စဟူ၍ ထည်ကောင်း၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍ ထည်
 ကောင်း၊ ပရိပဿ၊ အဖန်တလဲလဲ ဝိပဿနာ ဉာဏ်ဖြင့် ရှုလော့၊ ယတောယ
 သ္မာကာရဏာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ တဗ္ဗာ၊ တဗ္ဗာသည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို၊ သ
 ရဗေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏၊ ထံ၊ ထိုဒုက္ခသစ္စာကို ဖြစ်စေတတ်သော တဗ္ဗာကို၊
 ဗော၊ စွန့်ထော့၊ ဣဝေ၊ ဤအတ္တတော၌ သာယျင်၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်းရဲ၏၊ အန္တ
 အန္တတော၊ အနိစ္စသည် သာယျင် အဆုံးရှိသော ကြောင့် အနိစ္စဟူ၍၊ ဝိပဿ

နံ၊ ရှုခြင်းကို၊ ကရောဟိ၊ ပြုလေထော၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ စိတ္တ၊ စိတ်၊ တွံ၊ သင်
သည့်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေး၌၊ နိယုတ္တထိ၊ ကောင်းသောအကျင့်
၌အားထုတ်စေလော၊ ယောနိသော၊ အသင့်အားဖြင့်၊ ခန္ဓေ၊ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ
တရားငါးပါးတို့ကို၊ အနိစ္စဣတိ၊ အနိစ္စဟူ၍၎င်း၊ ဒုက္ခန္တိ၊ ဒုက္ခဟူ၍လည်း
ကောင်း၊ သုညံ၊ မိမိအလိုသို့မလိုက်ခြင်းအစိုးမရခြင်းအနှစ်မရှိခြင်းအတ္တမှ
ဆိတ်သောကြောင့်၊ အနတ္တာဟိ၊ အနတ္တဟူ၍လည်းကောင်း၊ အစံတိ၊ အစီး
အပွါးမဲ့ကိုဘောင်တတ်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝဂေန္တိ၊ သူသတ်နှင့်တူ၏
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဝိပဿ၊ အဘန်တလဲလဲရှုထေထော၊ မနောဝိစာရေ၊
မနောဝိစာရဟုမှတ်အပ်သောကာမဂုဏ်၌ရှိသောဝမ်းမြောက်ခြင်း၏အနီး
၌၊ စောသော၊ တဆဲရှစ်ပါးအပြားရှိသောစိတ်ကို၊ ဥပရုန္တ၊ မြစ်ထေထော၊
ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ စိတ္တ၊ စိတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေး
၌၊ နိယုတ္တထိ၊ ကောင်းသောအကျင့်၌ အားထုတ်စေလော၊ ယော၊ ဦး
ပြည်းသောအဖြစ်သို့ရောက်သော၊ ဝိရူပေါ၊ ဝေးလပ်ဖြင့် အပိုင်းပိုင်းဖြတ်
သောဆိုးရည်ဖြင့်အဆင်းကိုဖျက်သော ဖန်းရည်စွန်းသောအဝတ်ကိုဝတ်
သောကြောင့်ဘေးကင်းပြန်သော အဆင်းရှိသောအဖြစ်သို့ ရောက်သော၊ အ
ဘိဿပမာဂတော၊ သဒိတ်ဆက်စွဲချက် အရိယာတို့သည် ပြုအပ်သော
ဆွမ်းခံသွားခြင်းသို့ ကပ်သော၊ ကပါလဟတ္ထော၊ ဆွမ်းခံခွက်ကိုလက်စွဲ
သော၊ ဘိက္ခော၊ ဆွမ်းကိုရှာဖွီးသော ရဟန်းသည်၊ အထုဘာဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ
၏၊ မဟေထိနော၊ မြတ်သောသီလကျေးဇူးစသည်ကိုရှာထော် မူပြီးသော၊
သတ္ထု၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနေ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သောစကားတော်၌၊
အနုယုတ္တထု၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားထုတ်ပွါးစေလော၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ စိတ္တ၊
အိုစိတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပုရေ၊ ရဟန်းပြုသည်မှရှေး၌၊ နိယုတ္တထိ၊
ကောင်းသောအကျင့်၌ ယှဉ် စေလော၊ သုဝံဂုဏတ္ထော၊ ကောင်းစွာကိုယ်
နှုတ်တို့ကိုစောင့်ရှောက်သောစိတ်ရှိထွက်၊ ဝိထိန္တရေ၊ ဆွမ်းခံသွားခြင်းဖြင့်
ခရီးဆုံ၏အကြား၌၊ စရံစရန္တော၊ သွားသောရဟန်းသည်၊ ကုလေသုစ၊ ဒါဟ
ကာဘိန္တိလည်းကောင်း၊ ကာမေသုစ၊ ကာမဂုဏ်တို့၌လည်းကောင်း၊ ဒေါထိ
နော၊ ရာဟုမြှုပ်သောငါးပါးသောအဖြစ်မှကင်းသော၊ ပုဏ္ဏမာထိယာ၊ လပြည့်
နေ့၌၊ စန္ဒောယထာ၊ လကဲ့သို့၊ အသင်္ဂမာနသော၊ တဏှာဖြင့် မငြိမတွယ်
မကပ်သိမ်းသည်၊ ဟုတ္တာ၊ ဖြစ်၍၊ စရ၊ ကျင့်စေထော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ စိတ္တ၊ အို
စိတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ပုရေ၊ ရဟန်းဖြစ်သည်မှရှေး၌၊ နိယုတ္တထိ၊
ကောင်းသောအကျင့်၌ ယှဉ် စေလော၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အရညိကော၊ အရည

၂၅

ကင်္ဂကင်္ဂဆောင်ဆောင်တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်စေ။ ပိဏ္ဍုပါတိကော၊ ပိဏ္ဍု
ပါကင်္ဂကင်္ဂဆောင်ဆောင်တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်စေ။ သောသာနိကော၊ သံ
သာနီကင်္ဂဆောင်ဆောင်တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်စေ။ ပံသုကူလိကော၊ ပံသု
ကူကင်္ဂဆောင်ဆောင်တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်စေ။ နေသဗ္ဗိကော၊ နိသဗ္ဗိ
ကင်္ဂဆောင်ဆောင်တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်စေ။ သဒ္ဓါ၊ အခါခပ်ထိမ်း၊ ရတေ၊
ရတင်ကျေးဇူး၌၊ ရတေ၊ မြေလျော်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်စေ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊
ဗိတ္တံ၊ အိမ်၊ တံ၊ သင်သည်။ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဝုဓေ၊ ရဟန်းဖြစ်သည်မှရှေ့၌၊ နိယုဇ္ဇထိ
ရတင် ကျေးဇူး၌ ယှဉ်စေစေ။ ပယောနိ၊ အထီးတို့ကို၊ ဣန္ဒြေန္တော၊ အလိုရှိသော
ပုဂ္ဂိုလ်၊ လိမ္မာသောသောကျားသည်။ ရုက္ခာနံ၊ သစ်ပင်တို့ကို၊ ရောပေတွာ၊
စိုက်ပျိုး၍၊ ပထေသိယထာ၊ အထီးကိုသာ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ အပထေ၊ အထီး
မရှိသည်ရှိသော်၊ မူလေ၊ အဖြစ်၌၊ တရုံ၊ သစ်ပင်ကို၊ ဆေတ္တု၊ ဖြတ်ခြင်း၌၊
ဣန္ဒြေတိယထာ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ တမေဝ၊ ထိုသစ်ပင်ကိုသာလျှင်၊ ဣန္ဒြေတိ
ယထာ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ ဗိတ္တံ၊ မိတ်၊ တံ၊ သင်သည်။ တထုပဝံ၊ ထိုသစ်ပင်
စိုက်သောသောကျားနှင့်တူသော၊ ဣဒံဗိတ္တံ၊ ဤမိတ်ကို၊ ကရောထိ၊ ပြုစေ။
ယံဝံ၊ အကြင်ငါ့ကို၊ ပဗ္ဗန္တေ၊ ရဟန်းအဖြစ်၌၊ အပ္ပမဏ္ဍိတံ၊ မပေမထေ့စေ
ခြင်း၌၊ ပဗ္ဗန္တေ၊ ရှည်စွာသော အစွန့်သို့ရောက်သော ရဟန်းအကျိုးကို၊ အ
နိစ္စဗြဟ္မေ၊ အမြဲမရှိသည်ဖြစ်၍ဖြစ်သော အလွန်တုန်ထုပ်ခြင်းရှိသောသံသ
ရာအစ၌၊ နိယုဇ္ဇထိ၊ ယှဉ်စေသည်၏ အစွမ်းဖြင့် မတိုက်တွန်းလင့်စေ။
အရူပံ၊ အညှီအရွှေစသော အဆင်းချပ်၏ မရှိသော အားဖြင့် အရူပမည်သော
အရုပ်ခံ၊ ဝေးသော အရပ်၌ဖြစ်သော ဝေးသော အရပ်၌တည်သော အာရုံကိုမ
တင်သော၊ ကောစာဓိ၊ ဘုရားတည်းသာဖြစ်စေရုံရှိသော၊ ဗိတ္တံ၊ မိတ်သည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌၊ တဝဝသေန၊ သင်၏အလိုဖြင့်၊ ယဒိဝိ
အနုဝတ္တတိ၊ အကယ်၍ အစဉ်လိုက်၍ဖြစ်အံ့လည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုထုရားအဆုံး
အမကိုရသော အခါ၌၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝဝနံ၊ စကားကို၊ နကရိယောမိ၊ ငါလိုက်
နာ၍မပြုအံ့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ကာမာ၊ ကာမတရားတို့သည်။ နက္ခာ၊ ဆင်းရဲ
သော သဘောရှိကုန်၏။ ကရု၊ ကာ၊ စပ်ခါးသော အကျိုးရှိကုန်၏။ မဟာ ဗ္ဗယာ
မိမိကိုစွပ်စွဲခြင်းအစရှိသော အပြားဖြင့်များသော တေးရှိကုန်၏။ တဿ၊ ထို
ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုသာလျှင်၊ အဘိမနော၊ ရှေးရှုသောမိတ်ရှိသည်
ဖြစ်၍၊ စရိသံဝိဟာရိသံ၊ နေအံ့၊ အဟံ၊ ငါသည်။ အလက္ခာ၊ တင့်တယ်ခြင်း
ကြက် သရေမှကင်းသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဟိရိတ္တတာယ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း
သော အဖြစ်၌ ပြက်ရပ်မှု ပြုသကဲ့သို့ အရှက်မရှိသည် အဖြစ်ဖြင့်လည်း

ကောင်း၊ နနိက္ခမိ၊ ကေသျှင်းမှ မထွက်ပြီ၊ ဝိတ္တဟေတု၊ စိတ်ဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ ဝိတ္တဝသိကော၊ ရံခါနိဂဏ္ဍာရံခါပရိပိုဏ်ဖြစ်၍မတည်တန့်
 သောစိတ်ရှိသော ယောကျ်ားကဲ့သို့ အလိုရှိတိုင်းသို့လိုက်သည်၊ ဟုတွာ၊
 ဖြစ်၍၊ နနိက္ခမိ၊ ကေသျှင်းမှ မထွက်အံ့၊ ခုရကန္တနာယ၊ မင်းအစရှိသည်ကိုပြစ်
 မှား၍ကြောက်လန့် ထုန်ထွက်သဖြင့်၊ နနိက္ခမိ၊ ကေသျှင်းမှ မထွက်အံ့၊ အာ
 ဇီဝဟေတု၊ အသက်မွေးခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 နနိက္ခမိနပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြုသည်မဟုတ်၊ ဝိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တေ၊ သင်၏၊ ပရိသေ
 ဝေါ၊ သင့်အလိုသို့လိုက်အံ့၊ ဟုဝန်ခံခြင်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နကတော၊ မပြု
 အပ်ပြီ၊ သပ္ပုရိသေဟိ၊ ထုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ အပ္ပိစ္ဆ
 တာ၊ အလိုနည်းခြင်းမည်သည်ကို၊ ဝတ္ထိတာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်၏၊ မက္ခပ္ပဟာနံ၊
 သူတပါးတို့၏ကျေးဇူးချေခြင်းကို၊ ပဿတ္ထံ၊ ခြီးမွမ်း၏၊ နက္ခဿ၊ ဝင်္ဂီဆင်းရဲ
 ၏၊ ဂူပဿမော၊ ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်စေခြင်းကို၊ သပ္ပုရိသေဟိ၊
 ထုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝတ္ထိတာ၊ ခြီးမွမ်းအပ်၏၊ သမ္ပ
 အချင်းစိတ်၊ တယာ၊ သင်သည်၊ တေသုဂုဏေသု၊ ထိုဂုဏ်တို့၌၊ ပတ်ဋိတဗ္ဗံ၊
 တည်အပ်၏၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝိတ္တ၊ စိတ်၊ မံ၊ ငါ့ကို၊ နိယုဗ္ဗသိ၊
 ထိုက်တွန်းနှိုးဆော်သော၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ တံ၊ သင်စိတ်သည်၊ ဝုဗ္ဗမိဏ္ဍံ၊
 ရှေး၌ဖြစ်သောမိမိ၏ အလိုကြီးခြင်းစသော အကျင့်ကို၊ ကိံနာမဂန္ထသိ၊ အ
 တယ်သို့ကျင့်ထုတ်နည်း၊ ပစ္စယေသု၊ ပစ္စည်းတို့၌၊ တဏှာ၊ တပ်သော တဏှာ
 သည်၎င်း၊ အဝိဇ္ဇာစ၊ ထိုပစ္စည်းတပ်ခြင်း အဖြစ်ကို ဖုံးထွင်းတတ်သော
 အဝိဇ္ဇာသည်လည်းကောင်း၊ ဝိယာ၊ သားမယားစသည်တို့၌ချစ်သော အဖြစ်
 သည်လည်းကောင်း၊ အမယဉ္စ၊ ကုသိုလ်ဓမ္မတို့၌ မဇ္ဈေဇျော်ခြင်းဟုဆိုအပ်
 သော မချစ်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ သုဘာနိဇ္ဈပါနိစ၊ အတွင်းသန္တာန်အပ
 သန္တာန်တို့၌ဖြစ်ကုန်သော တင့်တယ်သော ရူပါရုံတို့သည်လည်းကောင်း၊
 သုခဝေဒနာစ၊ ဣဋ္ဌာရုံကိုစွဲ၍ဖြစ်သော သုခဝေဒနာသည်လည်းကောင်း၊ မနာ
 ဝိယာ၊ နှစ်လိုအပ်ချစ်အပ်သော သဘောရှိကုန်သော၊ ကာမဂုဏာစ၊ ကြွင်း
 သော ကာမဂုဏ်အရတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဝန္တော၊ ထိုကာမဂုဏ်ကိုဖြို၍
 ဖြစ်သော ဆန္ဒ ရာဂကို စွန့်အန်ခြင်းတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဇံ၊ ဤသို့၊
 ဝန္တေသပ္ပိတေ၊ စွန့်အပ်ကုန်သော၊ တေ၊ ထိုဆန္ဒ ရာဂတို့ကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊
 အာဝမိတုံ၊ နောက်၌အန်ခြင်းငှါ၊ နဉ္စဿာဟေ၊ စွန့်အပ်ကုန်သောကြောင့်၊
 မတတ်နိုင်ကုန်၊ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသော ဘဝယောနိဂတိဗိညာဓကဋ္ဌတိ
 တို့၌၊ ဝိတ္တ၊ စိတ်၊ တေကဝ၊ သင်၏၊ ဝစော၊ စကားကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ကထံ၊

☰

ပြုအပ်၏။ ကရောဇ္ဇောစ၊ ပြုသော်လည်း၊ ဗဟုသုတေတိသု၊ များစွာသောဇာ
 ကိတို့၌၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ နကောဝိတော၊ အမျက်မထွက်အပ်သည်၊ အံသိ၊
 ဖြစ်၏။ တေတဝ၊ သင်၏။ အတ္တတ္ထသန္တဝေ၊ မိမိကောင်းစွာဖြစ်သည်ဖြစ်၍၊
 အကတညတယ၊ သုကျေးဇူးအထူးကို မခပ်တတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ တ
 ယာ၊ သင်သည်၊ ကတေနိဗ္ဗတ္တိတေ၊ ဖြစ်စေအပ်သော၊ ဒုက္ခေ၊ မထိနိုင်သော
 အစမထင်သောသံသရာဝင်္ဂဆင်းရဲ၌၊ ဝိရံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်စုံး
 သံသရိတံ၊ ငါကျင်လည်ရူးစပြု၊ ဝိတ္တ၊ ဒိုစိတ်၊ တွညေဝ၊ သင်သည်သာ
 သျှင်၊ ပြာဟ္မတော၊ ပုဗ္ဗားအဖြစ်ကို၊ နောအမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ ကရောသိ၊ ပြု
 ဘိ၏၊ တံ၊ သင်သည်၊ ခတ္တိယာ၊ မင်းယောကျ်ားအဖြစ်ကို ထည်းကောင်း၊
 ရာဇဒိသိဝိတိဝေသောစ၊ မင်းမိန်းမအဖြစ်ကို ထည်းကောင်းကုန်သည်အ
 ဖြစ်ကိုထည်းကောင်း၊ သုဇ္ဈေ၊ သူဆင်းရဲအဖြစ်ကိုထည်းကောင်း၊ ကရော
 သိ၊ ပြုဘိ၏။ ဧကဒါ၊ ထရံတခါ၌၊ ဒေဝတ္တနံဝါဝိ၊ နတ်အဖြစ်သည်ထည်း
 ကောင်း၊ ဝါဟသာ၊ ပြုတတ်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ တွေဝတွံဇေဟေတုဘာဝေန၊
 သင်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဝါမ၊ ငါတို့ဖြစ်ရကုန်၏၊ တွေ
 ဝဟေတု၊ သင်စိတ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ အသုရာ၊ အသုရာ
 တို့သည်၊ ဘဝါမသေ၊ ငါတို့ဖြစ်ရကုန်ပြီ၊ တံမူလကံ၊ သင်စိတ်ဟူသောအ
 ကြောင်းကြောင့်၊ နေရယိကာ၊ ရေသူတို့သည်၊ ဘဝါမသေ၊ ဖြစ်ရကုန်ပြီ၊
 အထောဝိ၊ ထိုမှတပါးထည်း၊ ဧကဒါ၊ ထရံတခါ၌၊ တိရစ္ဆာနတောဝိ၊ တိရ
 ဇ္ဈာန်တို့သည်ထည်းကောင်း၊ ပေတတ္တနံဝါဝိ၊ ပြိတ္တာ၏အဖြစ်သည်ထည်း
 ကောင်း၊ ဝါဟသာ၊ ပြုတတ်သောအဖြစ်ဖြင့်၊ တွေဝတွံဇေဟေတု၊ သင်
 စိတ်ဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဘဝါမသေ၊ ငါတို့ဖြစ်ရကုန်ပြီ၊
 ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ၊ မံ၊ ငါကို၊ ဒုဗ္ဗိဿသိနု၊ ကောင်းသောစိတ်ရှိသောခင်
 ပွန်းတုယောင်ဆောင်သောရန်သူဖြစ်၍ ငါ့အားဖျက်ဆီးစေတ္တံ။ ဣဒါနိ၊ ယ
 ခုအခါ၌၊ ပုဗ္ဗေပိယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ ဝတ္ထေတံ၊ ငါ့အားထည့်ပတ်ခြင်းငှားနာသော
 မိ၊ ငါမပေးအံ့၊ ရဟု၊ ရဟု၊ မြှန်မြှန်း၊ စာရဏိကံ၊ မဖြတ်ခြင်းငှါထိုက်သ
 ကဲ့သို့၊ ဒေသယျံ၊ ပြုပေအံ့၊ ဥဗ္ဗတ္တကောနေဝ၊ သူဗျားကဲ့သို့ဖြစ်စေသဖြင့်ထည်း၊
 မယာ၊ ငါနှင့်၊ သန္တိ၊ တတွ၊ တုဝံ၊ သင်တဏှာနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ရှိသည်၊
 ပထောဘာသိ၊ ငါ့အား ဖြားယောင်းထည့်စားဘိ၏၊ ဝိတ္တ၊ ဒိုစိတ်၊ မယာ၊ ငါ
 ကို၊ တေတယာ၊ သင်စိတ်သည်၊ ဝိရာဇိတံ၊ ငါ့အားချွတ်ယွင်းသည်၏ အဖြစ်
 ကို၊ ကိဗ္ဗာပိကထေသိ၊ အကယ်၍ကားဆို၏နှင့်၊ ပန၊ ထိုသို့ဆုံးသော်လည်း၊
 ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိရာဇိကံ၊ ချွတ်ယွင်းခြင်းကို၊ ကိဗ္ဗာပိ ကထေသိ၊

အကပတ်၍ကားဆို၏ရှင်၊ ပန၊ ထိုသို့ဆိုသော်လည်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝိရာ
မိတံ၊ ချက်ပွင်းခြင်းကို၊ မယာ၊ ငါသည်၊ နကတံ၊ မပြုအပ်ပြီ၊ တေ၊ သင်၏၊
ဣဒံပိတ္တံ၊ ဤပိတ်သည်ကား၊ ပုဇေ၊ ဤအခါမှရှေး၌၊ ယေနအာကာဇေ၊ နှစ်ပါး
စသောအာရုံ၌တပ်ခြင်းစသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယန္တိ၊ ဣန္ဒြိယ၊ အလိုရှိ
၏၊ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှထောက် အလိုရှိတိုင်းသော အာရုံသို့သာလျှင်၊ စာရိ
ကံ၊ အာရုံပြုသဖြင့်ကျွန်စားသည်ဖြစ်၍၊ စရတ်ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ တဿ၊ ထို
ပိတ်၏ပဝေ၊ အလို၌၊ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှထောက်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ယထာ၊ အကြင်
အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝိစရန္တဿ၊ သွားသောငါ့အား၊ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်၊
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ စရုဏကော၊ ဖြစ်သော၊ တေသေဝ၊ ထိုငါ့အားသာလျှင်၊ ယ
ထာသုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ စာရိကံ၊ အလိုရှိတိုင်းသောအာရုံ၌ကျွန်စားသော
အားဖြင့်သွားခြင်းသည်၊ စရတ်ပဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အဇ္ဇ၊ ယခုမူကား၊ ပတိန္နံ၊
အခြားအားဖြင့်သစ်သောမုန်ရှိသော၊ ဟတ္တိံ၊ ဆင်ကို၊ အင်္ဂုသဂ္ဂဟောဝိယ၊
လိမ္မာစွာသောဆင်ဆရာသည်ချွန်းဖြင့်နှိပ်စွဲသကဲ့သို့၊ ယောနိသော၊ အသင့်
အားဖြင့်နှလုံးသွင်း၍၊ တံ၊ ထိုအမုန်ယစ်သောဆင်နှင့်တူသောပိတ်ကို၊ နိဂ္ဂဟိ
ဿာမိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမှထွက်၍ပြေးဆံ့သောဌ၊ မပေအံ့၊ ဝံမမ၊ ငါ၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာ
ဖြစ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဝံထောကံ၊ ဤအကြောင်းမရှိသောခန္ဓာဟုဆို
အင်သောထောကကို၊ အဓိဋ္ဌဟိ၊ ဉာဏ်တော်ဖြင့်တည်စေ၏၊ ကိဝန္တိ၊ အ
ဘယ်သို့ဘည့်စေသနည်း၊ အနိဂ္ဂတော၊ အပြုမရှိသောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
အဗ္ဗုဝတော၊ တစ်ခုခုမျှဖြင့်မရှိသော သဘောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
အသာရတော၊ ချမ်းသာခြင်းအနှစ်သာရစသည်တို့၏ မရှိသော အားဖြင့်
လည်းကောင်း၊ အဓိဋ္ဌဟိ၊ ဆောက်တည်တော်မူ၏၊ ဇိနဿ၊ မြတ်စွာဘုရား
၏၊ သာသနော၊ အဆုံးမတော်၌၊ ပရိပဇ္ဇိတုံ၊ အဟုတ်အဟတ်ထိုးထွင်း၍ထိ
ခြင်းဌ၊ ပိတ္တံ၊ ဆိုပိတ်၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ပက္ခန္ဓာ၊ ပြေးဝင်စေသော၊ သုဒုတ္တရာ၊ အလွန်
ကူးခြင်းဌ၊ ပြုနိုင်သော၊ တထောဩဇာ၊ ထိုကာမောစသော ဩဇာ
ထေးပါးမှ၊ ဝံ၊ ငါကို၊ ဘာရေဟိ၊ ကူးမြောက်စေထော၊ ပိတ္တံ၊ ဆိုပိတ်၊ ဣဝံအ
တ္တဘာဝဂေတံ၊ ဤအတ္တဘောဟု ဆိုအပ်သော အိမ်သည်၊ ပေါရာဏကံပိ
ယ၊ ရှေး၌ကဲ့သို့၊ တေတဝေသင်အား၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်၊ အတံ၊ ငါသည်၊ တုတ္တ
သင်၏၊ ဝသော၊ အလို၌၊ အနုဂတ္တိတုံ၊ အစဉ်လိုက်စေခြင်းဌ၊ နဟိနယုတ္တံ၊
မသင့်၊ မဟေသိနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနော၊ သာသနာကော်၌၊ ပဗ္ဗဇိ
တော၊ ရဟန်းပြုသည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်၏၊ ပဗ္ဗဇိတကာလတော၊ ရဟန်းပြုသောအခါ
မှ၊ ပဗ္ဗဇာ၊ စ၏၊ မာဒိသာ၊ ရဟန်းဟူသည်ငါ့ကဲ့သို့သဘောရှိကုန်သည်၊ ဝိနာ

သဘာရိနော၊ ကိထေသာကိ ဗျက်ခိးခြင်းငှါ မဂ်ဗိလ်ဟူသော ကျေးဇူးကို
ဆောင်တတ်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နဂါ
စ၊ မြင့်မိုရ်ဟိမဝန္တာအစရှိကုန်သောအထုံးစုံသော တောင်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ သမုဒ္ဒါစ၊ အရှေ့မျက်နှာ၌ဖြစ်သောသရဗ္ဗရာအစရှိကုန်သောအထုံး
စုံသောသရဗ္ဗရာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဝိဒိသာစ၊ အရှေ့တောင်ထောင့်
အစရှိသော ထေးပါးကုန်သော အထောင့်အရပ်တို့သည် လည်းကောင်း၊
အဝေစ၊ အောက်အရပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဗိသာစ၊ အထက်နတ်ပြည်နှင့်
တကွသောအထုံးစုံသောသတ္တဝါသင်္ခါရတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်
သိမ်းကုန်သော၊ တိဘဝါစ၊ ကာမဘဝစသော သုံးပါးသော ဘဝတို့သည်
လည်းကောင်း၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ ဥပဗ္ဗုတာ၊ ဇာတိအစရှိသောရာဂအစ
ရှိသောကိလေသာတို့သည် နှိပ်အပ်ကုန်၏၊ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ ထုံ၊ သင်သည်၊
ကုဟိံ၊ အဘယ်အရပ်၌၊ ဂတော၊ သွားသည်ဖြစ်၍၊ တေ၊ သင်အေး၊ သုခံ၊ ချမ်း
သာစွာ၊ ရမိသာတိ၊ မြေထွေ့လိမ္မာနည်း၊ ပရံ၊ ထွန်စွာ၊ မိတိံ၊ မြဲမြံသော
အဖြစ်၌တည်သော၊ မံမမ၊ ငါ့ကို၊ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ ထုံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ ကာဟိံ၊ ထိ
အသို့ပြုလတ္တံ့နည်း၊ စိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝသောနုဝတ္တိကေပ၊ အလိုသို့
အစဉ်လိုက်ခြင်းသည်၊ နအထံနယုတ္တံ၊ မသင့်၊ ဥဘတောမုခံ၊ နှစ်သက်သော
အစရှိသော၊ ဘတ္တံပုဇောတိံ၊ ထမင်းထုပ်ကို၊ ဇာတုကေန္တေန၊ စင်စစ်သ
ဖြင့်၊ နဆုပေနဆုပေယျ၊ ခြေဖြင့် မထိစေရာသကဲ့သို့၊ ထထာ၊ ထိုအတူ၊ ပူရံ၊
အထူးထူးအပြားအပြားသောမစင်၏ပြည့်ရာဖြစ်သော၊ နုဝသောတသန္ဓနံ၊
ကိုးပါးသောအမာဝတို့မှပိုစီးသောမစင်ရှိသော၊ ဣဝံကာယံဣမသ၊ ကာ
ယသ၊ ဤကိုယ်၏၊ မိ၊ စက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စွတကား၊ ဝရ
ဟဇကေယုမိဂါဠသေပိတေ၊ ဝက်ထီးဇေဓိမည်သောသားတို့သည်သက်
ဝင်၍မှီဝဲရာလည်း ဖြစ်ထသော၊ ပကာထေဝသုန္ဓုရေ၊ ကြပတေ့အားဖြင့်သာ
လျှင်ကောင်းထသော၊ ပတ္တာရကုဇေ၊ ကောင်ရှိုင်းသောတောင်တွတ်၌၊ နဝ
ဗ္ဗုနာ၊ အသစ်အသစ်သော မိဗ်းရေဖြင့်၊ ပါဂသသိတ္တကာနနေ၊ ရွာသော
မိဗ်းရေဖြင့်သွန်းအပ်သော တောကြီး၌၊ တဟိံ၊ ထိုတောနှင့် တကွသော
တောင်၌၊ ဂုဟာဂေဟဂတော၊ လိုအပ်ဟုဆိုအပ်သောကျောင်းသို့ကပ်ထျက်
ရမိသာတိ၊ ဘာဝနာဖြင့် မြေထွေ့ထိမ့်သတည်း၊ သုနိလကိဝါ၊ ကောင်းစွာ
စိမ်းညိုသောလည် ရှိကုန်ထသော၊ သုထိခါ၊ ကောင်းသော ဥစ္စန်းလည်းရှိ
ကုန်ထသောယုပက္ခကာ၊ ကောင်းသော အတောင်လည်းရှိကုန်ထသော၊ သု
စိတ္တပတ္တန္တုဒနာ၊ ကောင်းစွာဆန်းကြယ်သော အတောင်တည်းဟူသော

အရိုးထည်းရှိကုန်ထသော၊ သုမဇ္ဈ၊ ဧဝံ၊ သတ္တနိတာ၊ ကောင်းသောသာယာ
သော အသံအပေါင်းဖြင့်ကြွေးကြော်ခြင်းရှိကုန်ထသော၊ အဘိဂဇ္ဇိနော၊ ရှေး
ရှုရှေးရှုတွန်ထာကုန်ထသော၊ ယေဝိဟင်္ဂမာ၊ အကြင်ဥဒေါင်း အစရှိကုန်
သောဌက်အပေါင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ထေမယုရာဇယော၊ ထိုဥ
ဒေါင်းအစရှိကုန်သောဌက်အပေါင်းတို့သည်၊ ဝနဒ္ဓိ၊ တော၌၊ ဗျာဟိန်၊ ဗျာန်
ဝင်စားထေ့ရှိသော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ ရမိ၊ သန္တိ၊ တောအမှတ်ကိုဖြစ်စေထွက်မွေ
ထေ့စေထွက်ထေ့စေကုန်ထတ္တံ၊ ဒေဝေ၊ မိလားသည်၊ ဝုဋ္ဌဒ္ဓိ၊ စွတ်သည်ရှိသော်၊ စတုရင်္ဂ
ထေ၊ လက်လေးသစ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ တိထေ၊ နိသောအဆင်းရှိသော
မြက်သည်၊ ဇာတေ၊ ရောက်သည်ရှိသော်၊ မေထာနိဘဒ္ဓိ၊ မိလားတိမ်ရောင်
သည်၊ သံပုဂ္ဂိတေ၊ ကောင်းစွာပွင့်သော၊ ကာနုနေ၊ တောကြီး၌၊ နဂန္တရေ၊
တောင်ကြား၌၊ ဝိရုဒ္ဓိသမော၊ သစ်ပင်နှင့်အတူ၊ သယိသံ၊ ကျိန်းဝင်ခြင်းကို
ပြုအံ့သတည်း၊ တုလသန္နိတံ၊ လဲဝါအဆင်းနှင့်တူသောအရောင်ရှိထသော၊
ဗုဒ္ဓုနုဉ္စံသော အထွေရှိထသော၊ တံ၊ ထိုမြက်အဆင်းအပေါ်ထွင်းအဆင်းသည်
မေ၊ ငါ့အား၊ ဟေဟိတိ၊ ဖြစ်ထတ္တံ၊ တထာ၊ ထိုမှတပါး၊ ဣဿရော၊ တရံတ
ယောကံ အစိုးရသောယောကျ်ားသည်၊ ဝစနကရဒါသာဒိ၊ စကားကိုလိုက်
နာကုန်သော ကြွန်စသောသူကို၊ ဝသေ၊ မိမိအလို၌၊ ဝတ္ထေသိယထာ၊ ဖြစ်စေ
သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ဝိတ္ထ၊ အိုစိတ်၊ မယံ၊ ငါ၏၊ ဝသေ၊ အလို၌၊ တု၊ စင်
စစ်၊ ကဿာဝိဝတ္ထေမိ၊ ဖြစ်စေ၏၊ စတုသုပစ္စယေသု၊ ထေးပါးသော ပစ္စည်း
တို့ထွင်း၊ သံ၊ အကြင်အမှတ်မရှိသောထရုရသောပစ္စည်းကို၊ ထတ္တတိ၊ ရအင်၏
တေန၊ ထိုရုရသမျှသောပစ္စည်းဖြင့်ထည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ အလံ၊ စွမ်းနိုင်သည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေလော၊ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဣ၊ ဝ၊ ဤထောက၌၊ ဧကစ္စေ၊
အချို့ကုန်သော၊ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်၊ တဗျာ၊ ပြုဒဟေတု၊ တဗျာဟု
သော အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိတ္ထဿ၊ စိတ်၏၊ ဝသေ၊ အလိုသို့၊ အနုဝတ္တန္တိယ
ထာ၊ လိုက်ကုန် သကဲ့သို့၊ အဟံ၊ ငါမူကား၊ တံ၊ သင်စိတ်အလိုသို့၊ တဗျာ၊
ပြုဒ၊ တဗျာ၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဗုရတော၊ ဝေးစွာ၊ ဝဇ္ဇန္တော၊ ကြည့်ထွက်၊ ဒါသံ
ဝိယ၊ စိတ်ကိုကျွန်ကဲ့သို့၊ ကရောန္တော၊ ပြုထွက်၊ ဝသေ၊ ငါအလို၌၊ ဝသေမိ၊
လိုက်စေအံ့၊ အဟံ၊ ငါမူကား၊ တံ၊ သင်စိတ်အလိုသို့၊ နကဿာဝိနဝတ္ထေမိ၊
မလိုက်အံ့၊ အတန္တိတော၊ သမ္ပတ္တဝန်ထံ့၊ သန္တံပဉ္စဉ်ထွက်သာဝနာ၌မပျင်း
မရိသောသူသည်၊ ဝိတ္တံ၊ မိမိစိတ်ကို၊ ကမ္မယောဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းအမှု
၌ခံသည်ကို၊ ကရောတိယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ အဘဒ္ဓိ၊ ငါ
သည်ထည်း၊ တံ၊ သင်စိတ်ကို၊ ကမ္မယောဂံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း အမှု၌ခံ

သော၊မယံ၊ငါ၏၊ဝယဝတ္တိ၊အလိုသို့လိုက်ခြင်းကို၊ကရိယာမိ၊ငါပြုအံ့၊
 ယထာ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ သုမန္တိတံ၊ကောင်းစွာနယ်အပ်သော၊ ဗိလေရ
 ဘတ္တံ၊ကြောင်စာသည်ကြောင်ထည့်သောအိမ်သည်ထည်း၊ သုခေန၊ချမ်း
 သာစွာ၊ပဋိဟဒနိယဉ္ဇ၊သွားထေရာရာဆောင်ခြင်းငှါခံသည်ထည်း၊ ဟော
 တိယထာ၊ဖြစ်သကဲ့သို့၊တထာ၊ထိုအတူ၊တံ၊သင်စိတ်တို့ကို၊ကရိယာမိ၊
 ပြုအံ့၊တထာတု၊ထိုမှတပါးထည်း၊ဣသရော၊တရံတယောက်သောအစိုး
 ရသောယောက်ျားသည်၊ဝစနကရဒါသာမိ၊ စကားကိုလိုက်နာသောကျွန်
 စသည်ကို၊ဝသေ၊မိမိအလို၌၊ဝတ္ထေတိယထာ၊လိုက်စေသကဲ့သို့၊ တထာ၊
 ထိုအတူ၊ဗိတ္တံ၊အိုစိတ်၊တံ၊သင်ကို၊ဝသေ၊ငါ၏အလို၌၊ကသာမိဝတ္ထေမိ၊
 လိုက်စေအံ့၊စတုသုပစ္စယေသု၊ပစ္စည်းလေးပါးတို့တွင်၊ယံ၊အကြင်အမှတ်
 မရှိဘရသောပစ္စည်းကို၊လ ဗ္ဗ တိ၊ရအပ်၏၊တေနပိ၊ ထိုသို့ရရသမျှသော
 ပစ္စည်းဖြင့်ထည်း၊ မယံ၊ငါ့အား၊ အထံ၊စွမ်းနိုင်သည်၊ ဟောတု၊ဖြစ်စေ
 သော၊မယံ၊ငါ၏၊ ဝိရိယေန၊ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း ဟူသောလုံ့ထဖြင့်၊ တံ၊
 သင်စိတ်ကို၊ မယံ၊ငါ၏၊ ဝသံ၊အလိုသို့အာနယ်သံ၊ ဆောင်ထေအံ့၊ကိ
 ဝိယ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ကုသလော၊လိမ္မဒသော၊ အကိုသဂ္ဂဟော၊ချွန်းစွ
 သောဆင် ဆရာသည်၊ မတ္တံ၊အရန်ယစ်သော၊ ဝဇံ၊ဆင်ကို၊ ဝသံ၊မိမိ၏
 အတတ်လုံ့ထဖြင့် မိမိအလိုသို့၊ အာနေတိယထာ၊ ဆောင်သကဲ့သို့တည်း၊
 ဗိတ္တံ၊အိုစိတ်၊ သုဒန္တေန၊ သမထဝိပသာနာ ဘာဝနာဟူသော ကောင်းစွာ
 ဆုံးမခြင်းဖြင့်၊ အဝတ္တိတေန၊ငါ၏အလိုသို့ မလိုက်သော၊တထာ၊သင်စိတ်
 သည်း၊ ဒမ္ပေန၊ဆုံးမသဖြင့်၊ ဝသံ၊ငါ၏အလိုသို့၊ အာနယ်သံ၊ ဆောင်အံ့၊
 ကိဝိဝ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဟယေန၊ကောင်းစွာ ဆုံးမသောမြင်းကို၊ယော
 ဝှါစရိယော၊မြင်းကို ဆုံးမတတ်သောရထား၊ ထိန်းသည်၊ မဂ္ဂံ၊ဘေးမရှိရာ
 ခရီးမှ၊ ဥဇုနာ၊ဖြောင့်စွာ၊ ခေမမဂ္ဂံ၊ဘေးမရှိသော ခရီးသို့၊ ပဋိပဇ္ဇိတံ၊သွား
 စေခြင်းငှါ၊ ပဟောတံဣဝ၊ စွမ်းနိုင်သကဲ့သို့၊ သိဝံမဂ္ဂံ၊နိဗ္ဗာန်းခရီးသို့၊ ပဋိ
 ပဇ္ဇိတံ၊သွားအံ့သောငှါ၊ဗိတ္တာနုရက္ခိယိ၊မိမိ၏စိတ်ကိုအာနံတလဲလဲစောင့်
 ထောတိလတို့ဖြင့်၊ သဒါ၊အခါခပ်ထိမ်း၊ နိသေဝိတံ၊ထုရားအစ ရှိသောသူ
 တော်ကောင်းတို့သည် ခြံအပ်သောအရိယာမဂ် ဟူသောခရီးသို့၊ပဋိပဇ္ဇိ
 တံ၊သွားခြင်းငှါ၊ ပဟောမိ၊စွမ်းနိုင်၏၊ ဗိတ္တံ၊အိုစိတ်၊ တံ၊သင်ကို၊ အာရမ္မ
 ထော၊ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသောအာရုံ၌၊ ပထသော၊ဘာဝနာဟူသောအားဖြင့်၊နိဗ္ဗန္ဓိ
 သံ၊ငါ့ဖွဲ့ထေအံ့၊ယထာကိ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဟတ္ထာစရိယော၊ဆင်ဆာ
 ရာသည်၊နာဂံ၊ကြီးစွာသောဆင်ကို၊ထဗ္ဗမ္ဘိ၊ဆင်ချည်သောတိုင်၌၊ဓမ္မာယ၊

မြဲဖြိုနိုင်ခံ၊ စွာသော၊ ရုဇ္ဈ၊ ယော၊ ကြီးဖြင့်၊ ပုဗ္ဗတိဇ္ဇ၊ ဖွဲ့ချည်သကဲ့သို့၊ တထာ၊ ထိုအတူ၊ ကံ၊ ထိုအရန်ယစ်သောဆင်နှင့်တူသောသင်စိတ်ရှိုင်းကံ၊ သတိယာ သတ်ဖြင့်၊ သုဂုတ္တံ၊ ကောင်းစွာလုံခြုံစောင့်ရှောက်အပ်သည်၊ သုဘာဝိတဉ္စ၊ ကောင်းစွာပွားစေအပ်သည်လည်း၊ ဟုတွား၊ ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗဘဝေသု၊ ကာမဘဝ စသောအလုံးစုံသောဘဝတို့၌၊ အနိသိတံ၊ တဏှာဟူသော မှီခြင်းတို့ဖြင့် မရှိအပ်သည်၊ ဟေဟိသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဝိပဏာနုသာရိနံ၊ ခရီးမမဟုတ် သည်သို့သွားသောခန္ဓာအာဟာတနုဿှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိသော စိတ်ကို၊ ပညာ ယ၊ အရိယာမဂ်ပညာဖြင့်၊ ဒိသ္ဗာ၊ မတော့ကံမပြန်မြင်၍၊ ကိလေသဝိပဗ္ဗိတံ၊ ကိလေသာသည်တုန်ထွက်စေအပ်သော စိတ်ကို၊ ဆေတွာ၊ ဣန္ဒြိယသံဝရသီ ထင်မြင်သောဆင်ခြင်သောပညာဖြင့်ဖြတ်၍၊ ယောဂေန၊ ဝိပဿနာထာဝနာ ကိုအားထုတ်သောစုံထုဖြင့်၊ နိဂ္ဂဟာ၊ နှိပ်၍၊ ပထေ၊ ဝိပဿနာခရီး၌၊ နိဝေသိ ယ၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ၊ တည်စေ၍၊ သရဒယံ ဝိထဝဉ္စသတ္တဝံ၊ အာဟာတနုဿှင်ဖြစ် ကြောင်းသရဒယသဉ္စာတာဝဏီ ကင်းရာနိရောဓသစ္စာ သဘောကို၊ ဒိသ္ဗာ၊ တွေဝေခြင်းကင်းအသောအေးဖြင့်မြင်၍၊ အပ္ပဝါဒိနေ၊ နတ်နှင့်ထက္ကသောလုနွံ မြတ်သောနိဗ္ဗာန်ကိုဟောတော်မူထတ်သောမြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒါယာဒေါ၊ အ ပွေခံရင်နှစ်သားတော်စစ်သည်၊ ဟေဟိသိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့၊ စတုဗြဟ္မာသဝသံ အနိဂ္ဂေနိဂ္ဂစသောထေးပါးသောအလိုသို့လိုက် ထွက်၊ အဓိဗ္ဗိတံ၊ တည်သော ငါ့ကို၊ ဝိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဂါမဗ္ဗလံ၊ ရွာသူသားဝယ်ကဲ့သို့၊ ပရိ နေသိ၊ ထိုမှဤမှငင်ဆွဲထိ၏ထကား၊ သံယောဇနဗန္ဓနန္တိဒံ၊ သံယောဇဉ်ဟု ဆိုအပ်သောဆယ်ပါးအပြားရှိသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းကိုဖြတ်တတ်သော၊ ကာရု ဏိကံ၊ မြတ်သောကာရုဏာရှိတော်မူသော၊ မဟာရနီ၊ ရနိငါးပါးတို့ထက် မြတ်သောဘုရားရှင်ကို၊ သံသေဝသေနု၊ မှီဝဲသင့်သည်သာမဟုတ်တုံထေခူ၊ သိဂေါ၊ သမင်စသောသားသည်၊ သုစိတ္တကာနနေ၊ သစ်ပင်ချုံနွယ် စသည်တို့ ဖြင့်ကောင်းစွာဆန်းကြယ်သောတော၌၊ သေရိ၊ မိမိအလိုရှိတိုင်း မွေ့ထျော် သည်၊ ဟောတိယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပါရသအတ္တမာစိ နိ၊ ချမ်းရွာသော အခါထက်ဝန်းကျင်မှ ကောင်းစွာပွင့်သောတိမ်ပန်းလျှော် ပန်းရေပန်းနှင့်ထည့်ပြည့်စုံထသော၊ ရုဇ္ဈံ၊ နှလုံးမွေ့ထျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ဂိရိ၊ ထောင်ကို၊ ထာဝိတွာ၊ အမြို့ယဟဲရ၍၊ အနာကုလေ၊ လူသံစသည် တို့ဖြင့် မပြွမ်းထသော၊ တပ္ပန္နဂေ၊ ထိုတော၌၊ ရမံသသထိ၊ မွေ့ထျော်လတ္တံ့၊ အသံသ ယံ၊ ယုံမှားကင်းသဖြင့်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ စိတ္တပရာ၊ စိတ်အလိုသို့ လိုက်သည်၊ ဘဝိယထိ၊ ဖြစ်ဘိသနည်း၊ အပ္ပေစိတ္တ၊ အိုစိတ်၊ ယေနာ၊ အကြင်

ယောကျ်ားတို့သည်၎င်း၊ ယောကျ်ားထံ၌၊ အကြင်မိန်းမတို့သည်၎င်း၊ တု
 ဟံ၊ သင်၏၊ ဆန္ဒနု၊ အလိုဖြင့်၊ ဝသေ၊ နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ ဝတ္ထိ၊ နေ့၊ ဖြစ်ကုန်
 ထွက်၊ ယံသုခံ၊ အကြင်ကမဂုဏ်နှင့်စပ်သောချမ်းသာကို၊ အနုဘောန္တိ၊
 ခံစားကုန်၏၊ မာရဝသာနုဝတ္ထိ၊ နေ့၊ ကိလေသာကမမစသောမာန်တို့၏အလို
 သို့အစဉ်လိုက်ထေရ်ကုန်ထသော၊ တဝါထိနန္တိ၊ ကာမာဘဝစသည်ကုန်
 သက်ကုန်ထသော၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဝတ္ထိ၊ ဝတ်၊ စိတ်၏အလိုသို့၊ ဂတာ၊ လိုက်
 ကုန်ထသော၊ တေ၊ ထိုပုထုဇဉ်မိုက်တို့သည်၊ တဝ၊ သင်စိတ်၏၊ အနုသိဋ္ဌိက
 ရာ၊ အဆုံးအမအတိုင်းပြုကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မယံပန၊ ငါတို့မူကား
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထူးရား၏၊ သာဝကာ၊ တပည့်သားတို့သည်၊ တဝ၊
 သင်စိတ်၏၊ ဝသေ၊ အလို၌၊ နဝတ္ထာမ၊ မလိုက်ကုန်အံ့၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တာထ
 ပုဇ္ဇောထေရော၊ တာထပုထုထေရ်သည်၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသော
 အင်္ဂါငါးဆယ့်ငါးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၊ ပညာသနိပါတံ၊
 ပညာသနိပါတ်၌၊ သုစိ၊ စင်ကြယ်သော အကျင့်ရှိသော၊ တာထပုဇ္ဇော၊ တာ
 ထပုထုအမည်ရှိသော၊ ဧကောဝ၊ မတေ၊ တယောကံသာသုင်တဉ္စိ၊ တဉ္စိ၊
 ထိုပညာသနိပါတ်၌၊ ဂါထာယော၊ ဂါထာတို့ကား၊ ပုန၊ တဘန်၊ ပဉ္စစဉ္စတ္တရိ၊
 ငါးဂါထာအလွန်ရှိသော၊ ပညာသ၊ ငါးဆယ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဤသည်ကား၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းတည်း၊ ပညာသနိပါတေ၊ ပညာ
 သနိပါတ်သည်၊ သမတ္ထော၊ ပြီးပြီ၊ ပညာသနိပါတ်ပြီး၏။

သဋ္ဌိနိပါတ်

(၂၆၃) အာရညကာ၊ ရွာနီးကျောင်းကိုပယ်၍ အာရညကင်္ဂုတင်
 ဆောက်တည်သောအားဖြင့်တောကျောင်း၌နေကုန်သည်၊ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊
 သံဃာဘတ်ကိုပယ်၍ပိဏ္ဍပါတ်ကင်္ဂုတင် ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ ဥဇ္ဈာ
 ပတ္တာဂတေ၊ ဆွမ်းခံသောသုတိတ်၌ အကျုံးဝင်သောဆွမ်းခံခြင်းရှိသည်၏
 အဖြစ်၌၊ ရတာ၊ မြေကျော်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဇ္ဈနာ၊ သေမင်း
 ၏၊ သေန၊ ကိလေသာသို့လိုက်ခြင်းရှိသောစပ်သည်ကို၊ ဒါလေရ၊ ဖြစ်ကုန်
 အံ့၊ အဇ္ဈတ္တံ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံဟုဆိုအပ်သောဂေါတမအဇ္ဈတ္တံ၊ သုသမာဟိ
 တာ၊ ကောင်းစွာ တည်ကြည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အရည
 ကာ၊ ရွာနီးကျောင်းကိုပယ်၍ အာရညကင်္ဂုတင် ဆောက်တည်သောအား
 ဖြင့်တောကျောင်း၌ နေကုန်သည်၊ ပိဏ္ဍပါတိကာ၊ သံဃာဘတ်ကိုပယ်၍
 ပိဏ္ဍပါတ်ကင်္ဂုတင်ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ ဥဇ္ဈာပတ္တာဂတေ၊ ဆွမ်းခံသော

သပိတံ၌ အကျုံးဝင်သော ဆွမ်းရှိသည်၏အဖြစ်၌၊ ရတနာ၊ မြွေထောင်ကုန်
 သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဇ္ဈနာ၊ သေမင်း၏၊ သေခံ၊ ကိလေသာသို့လိုက်
 ခြင်းရှိသော စစ်သည်ကို၊ ခုနာမ၊ ပျက်ဆီးကုန်အံ့၊ ကိံပိယ၊ အဘယ်ကဲ့
 သို့နည်း၊ ကုဗ္ဗဇရာ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ နုဇ္ဇာဂါရုံ၊ ကျူးဖြင့်ပြီးသော အိမ်ကို၊
 ခုနာတိဇ္ဇဝ၊ ပျက်ဆီး သကဲ့သို့၊ ခုနာမ၊ ပျက်ဆီးကုန်အံ့၊ သာတတိကာ၊
 မချွတ်မယွင်းဘာဝနာဖြင့် အမြဲဖြစ်သော လုံ့ထရှိကုန် သည်ဖြစ်၍၊ ခုကွမူ
 လိကာ၊ ကျောင်းကိုပယ်၍ ခုကွမူရတင် ဆောက်တည် ကုန်သည်ဖြစ်၍၊
 ဥဇ္ဈာပတ္တာဂတော၊ ဆွမ်းခံသောသပိတံ၌ အကျုံးဝင်သော ဆွမ်းရှိသည်
 ၏အဖြစ်၌၊ ရတနာ၊ မြွေထောင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဇ္ဈနာ၊ သေ
 မင်း၏၊ သေခံ၊ ကိလေသာသို့ လိုက်ခြင်းရှိသော စစ်သည်ကို၊ ဒါထေရ၊
 ဖြတ်ကုန်အံ့၊ အဇ္ဈတ္တိ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံတည်းဟူသောဂေါဓရအဇ္ဈတ္တိ၊ ကုသ
 မာတိကာ၊ ကောင်းစွာတည်ကြည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သာ
 တတိကာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ပွားစေခြင်း၌ အမြဲဖြစ်သောလုံ့ထရှိကုန်သည်ဖြစ်၍
 ခုကွမူလိကာ၊ ကျောင်းကိုပယ်၍ ခုကွမူရတင် ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ ဥဇ္ဈာ
 ပတ္တာဂတော၊ ဆွမ်းခံသောသပိတံ၌ အကျုံးဝင်သောဆွမ်း၌၊ ရတနာ၊ မြွေ
 ထောင်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ မဇ္ဈနာ၊ သေမင်း၏၊ သေခံ၊ ကိလေ
 သာသို့အစဉ်လိုက် တတ်သော စစ်သည်ကို၊ ခုနာမ၊ ပျက်ဆီးကုန်အံ့၊ ကိံပိ
 ယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ကုဗ္ဗဇရာ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ နုဇ္ဇာဂါရုံ၊ ကျူးတောကို၊
 ဝိဒ္ဓံသေတိဇ္ဇဝ၊ ပျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဝိဒ္ဓံသမ၊ ပျက်ဆီးကုန်အံ့၊ အဓိက
 ကံလကုမိကော၊ အရိုးဟုဆိုအပ်သောအဆက်ဖြင့်ပြီးသောကုဋိ၌၊ ဗံသန္တာရ
 ပထိဗ္ဗိထေ၊ အသားအကြောကိုးရာတို့ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှ ချုပ်အပ်ဖွဲ့အပ်
 သော၊ ဒုဂ္ဂန္ဓေ၊ မကောင်းသောအနံ့ရှိသော၊ မမာယသေ၊ ဝုထုဇဉ်ရိုက်တို့
 သည်မြတ်နိုးအပ်သော၊ ပရဂတ္ထေ၊ သူတပါးကိုယ်၌လည်းကောင်း၊ မူရေ၊ အ
 ကူးသူးအပြားပြားသော မစင်၏ပြည့်ရာဖြစ်သော ဤငါ၏ကိုယ်၌ ထည်း
 ကောင်း၊ ဝိ၊ မကောင်းသော အနံ့စသည်ဖြင့် စက်ဆုပ်ရွံရှာတွယ် သည်၊
 အတ္ထု၊ သင်အားတောက်ပြန်ခြင်း ရှိလေစွတကား၊ ဝုထဘတ္ထေ၊ မစင်ဖြင့်
 ပြည့်သောသား ရေအိမ်နှင့်တူသော၊ တစောနန္ဓေ၊ အရေဖြင့်ဖွဲ့အပ်သော၊
 ဥရေ၊ ရင်၌၊ ဂဏ္ဍိ၊ တည်သော အရိုင်းအမာနှင့် တူသော လမြတ်နှစ်ခုသည်၊
 ဝိသာပိနိ၊ ကြောက်မက်တွယ်ရှိသော အကျိုးမဲ့ကို ထောင်တတ်သောလူ
 သားစားကြူးတိလူးနှင့်တူကုန်ထသော၊ ယာနိသေဝတာနံ၊ အကြင်ကိုးပါး
 သောအမာဝတို့သည်၊ တေ၊ သင်၏၊ ကာယေ၊ ကိုယ်၌၊ သဗ္ဗဒါ၊ အခါစပ်ထိမ်း

သန္တန္တိ၊ စိးပရိတ္တကံကုန်၏။ တာဝ၊ သင်၏။ သရိရံ၊ ကိုယ်သည်ကား။ နဝသော
 တံ၊ ကိုးပါးသောအမာဝတည်းဟူသော စိးပရိရာထည်းရှိ၏။ ဒုဂ္ဂန္တံ၊ မဝင်စ
 သည့်ဘို့ဖြင့်မကောင်းသော အနံ့ထည်းရှိ၏။ ကရိပရိဗန္တံ၊ ကျင်ကြီးနှင့်စင်၏
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်း၊ တံ၊ သင်သည်။ သုဗိကာမော၊ စင်ကြယ်ခြင်းကိုအလိုရှိသော
 သူသည်။ သုဗိမေဝ၊ စင်ကြယ်ရာကိုသာလျှင်၊ ဣန္ဒြေန္တော၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍
 သသိသန္တာတော၊ ဥက္ကောင်းနှင့်တကွ ရေချိုးပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇံ၊ မဝင်ကို၊
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ပရိဝဇ္ဇေသိဣဝ၊ အဝေးမှကြည့်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊
 ထေ၊ သင်၏။ တံကာယံ၊ ထိုဆိုကဲ့ပြီးသောကိုးပါးသောအမာဝေမှပြတ်ပိုစိး
 ခြင်းရှိသောကိုယ်ကို၊ ပရိဝဇ္ဇေယ၊ ဝေးစွာကြည့်ထေထော၊ ဇေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့
 ပြီးသောကိုယ်ဟူ၍ မှတ်အပ်သော၊ ဇေ၊ ဤမဝင်အရကို၊ အဟံ၊ ငါသည်။
 မနောဇညာယ၊ စိတ်ဖြင့်သိ၍၊ တံ၊ ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောကိုယ်ကို၊ အဟံ၊ ငါ
 သည်။ ဇာနာမိယထာ၊ သိသကဲ့သို့၊ မဟာဇနော၊ လူများအပေါင်းသည်၊ ဇာ
 နေယျ၊ သိရာ၏။ ပါရသော၊ မိလားရွာသောကာထန္တံ၊ ဂူထဋ္ဌာနံ၊ မဝင်ရှိရာအရပ်
 ကို၊ သုဗိအာတိကော၊ စင်ကြယ်သောသတောရှိသောသူသည်။ ပရိဝဇ္ဇေတိ
 ဣဝ၊ ဝေးသောအရပ်မှကြည့်သကဲ့သို့၊ တံကာယံ၊ ထိုဆိုကဲ့ပြီးသောကိုယ်ကို၊
 အာရကာ၊ ဝေးစွာ၊ ပရိဝဇ္ဇေယျ၊ ကြည့်ရာ၏။ ဇေ၊ ဤသို့ထင်ရှားသောစက်
 ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်သတောရှိသော ကိုယ်၌၊ မဟာဝီရ၊ ကြီးစွာသော ထုံ့ထုံ့ရှိ
 သော၊ သမထ၊ ရှင်ရဟန်း၊ တံ၊ ရှင်ရဟန်းသည်၊ ယံဝစနံ၊ အကြင်စကား
 ကို၊ အဘာသတိ၊ ဆို၏။ ဇေတံဝစနံ၊ ဤအရှင်ထူးတိုင်းစကားသည်၊ ဇေ
 ဤဆိုတိုင်းပင်ဟုတ်ပေ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤစက်ဆုပ်ရွံရှာဘွယ်ရှိသော ကိုယ်၌၊
 ဧကေ၊ အချို့ကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်။ ပကံမိ၊ ညွှန်၌၊ ဇေ၊ ရှင်ဝါ၊ နွားအို
 သည်၊ ဗျသနံ၊ ဗျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပတာတိယံထာ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ အာသ
 ဟ္တံထဝတာယ၊ တဏှာတည်းဟူသော စိးပရိခြင်းအားကြီးသည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ဝိသိဒန္တိ၊ ကျင်နာခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ ယောပုဂ္ဂထော၊ အကြင်
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဟာသိန္ဒိယာ၊ နန္ဒင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ အညောနဝါပိယင်္ဂေနေ၊
 တပါးသောဆိုးရေဖြင့်လည်းကောင်း၊ အာကာသမ္ဘိ၊ ကောင်းကင်ကို၊ ရဇေ
 တဝေ၊ ဆိုးခြင်း၌၊ မညောထဣဝ၊ အောက်မှကုန်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထို
 အတူ၊ တဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ တံ၊ ထိုကံသည်။ ဝိစာတုန္ဒယမေဝ၊ စိတ်၏
 ပင်ပန်းခြင်းသည်သာလျှင်၊ ထိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ထံဣဒံမမိတ္တံ၊ ထိုငါ၏စိတ်
 သည်၊ အာကာသသမံ၊ ကောင်းကင်နှင့်တူ၏။ အဇ္ဈတ္တံ၊ တစ်တစ်အာရုံ၌ပြီ
 တွယ်ခြင်းမရှိသောအားဖြင့်ကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသောအာရုံ၌ ပြိတွယ်သည်ဖြစ်၍။

သုဿမဟိတံ၊ ကောင်းစွာတံည်ကြည်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အပ္ပိခန္ဓ၊ မီးပုံ
ကို၊ ပက္ခိမာ၊ ပိုးဖလံသည်၊ အသာဒေန္တော၊ သာယာသည်ရှိသော်၊ အနတ္တမေဝ
အကျိုးမဲ့သာသျှင်၊ ပါဝုဏ္ဏာတိ၊ ရောက်သကဲ့သို့၊ ပါပပိတ္တေ၊ မကောင်းစွာ
သောကာမဂုဏ်တို့နှင့်နှစ်သောအားဖြင့်ယုတ်သောစိတ်၌၊ မာဒိသေ၊ ဝါကဲ့
သို့သဘောရှိသောသူသည်၊ မာအာဟာရိ၊ မသောင်းအံ့၊ ဝိတ္တကတံ၊ အဝတ်
တန်ဆာစသည်ဖြင့်ဆန်းကြယ်စွာ ပြုအပ်သော၊ ဣဓံပိဗ္ဗံ၊ ဤခိန်းမရှင်ကို၊
ပဿ၊ အနိစ္စစသောအခြင်းအရာဖြင့်ရှုလော(လ)၊ ယဒါ၊ အကြင်ရှင်သာရိပုတ္တ
ရာပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအခါ၌၊ ယံဘိံသနကံ၊ အကြင်ကြောံမက်တွယ်သည်၊
အာထိ၊ ဖြစ်၏၊ အနေကာ ကာရသမ္ပန္နော၊ များစွာသော သိထသံဝရစ
သောအခြားတို့ဖြင့်ပြည့်စုံသော၊ သာရိပုတ္တမ္ပိ၊ သာရိပုတ္တရာသည်၊ နိဗ္ဗုတေ၊
ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်ရှိသော်၊ တဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ ယံဘိံသနကံ၊ အကြင်ကြောက်
မက်တွယ်သည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ တရားတို့သည်၊
အနိစ္စာပတာ၊ အမြဲမရှိကုန်စွ တကား၊ (လ)၊ တေယောဂိနော၊ ထိုယောဂီ
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ သုခုဓံ၊ အလွန်ထိပ်မွေ့သော အနက် အဓိပ္ပါယ်ကို၊ ပဗ္ဗိ
ဝိဇ္ဈန္တိ၊ ထိုးထွင်း၍သိသည်မည်ကုန်၏၊ ယထာကိံ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊
ဝါလဂ္ဂံ၊ အစိတ်တရာရှိသော သားခြီး၏တရသောအမွေးဖျားကို၊ ဥသုနာ၊
တတ်ထွစွာသောလေးသမားသည်၊ ဝိဇ္ဈန္တိယထာ၊ အရိုက်တိုက်ဖြစ်သော
အခါလျှပ်စစ်ရောင်မျှဖြင့် မှန်အောင်ပစ်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံထထာ၊ ထိုအတူ၊
ယေပဉ္စက္ခန္ဓော၊ အကြင်ငါးပါးသောခန္ဓာတို့ကို၊ ပရတော၊ အနတ္တသဘော
ဖြင့်၊ ပဿန္တိ၊ ဟုတ်မှန်စွာမြင်ကုန်၏၊ အတ္တတော၊ ငါ၏ကိုယ်ဟူသောစွဲထမ်း
၍ယူခြင်းဖြင့်၊ နောပဿန္တိ၊ မမြင်ကုန်၊ ယေစသင်္ခါရေ၊ အကြင်သင်္ခါရ
တရားတို့ကိုလည်း၊ ပရတော၊ အနတ္တသဘောဖြင့်၊ ပဿန္တိ၊ ဟုတ်မှန်စွာမြင်
ကုန်၏၊ အတ္တတော၊ အတ္တသဘောဖြင့်၊ နောပဿန္တိ၊ မရှုကုန်၊ နိဂုဏံ၊ ထိပ်
မွေ့သောခန္ဓာငါးပါးစသောသဘောတရားကို၊ ပစ္စဗျာမိံသု၊ ထိုးထွင်း၍သိ
ကုန်၏၊ ကိံပိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဝါလဂ္ဂံ၊ အစိတ်တရာ ရှိသောသားခြီး
၏တရသော အမွေးဖျားကို၊ ဥသုနာ၊ တတ်ထွစွာသော လေးသမားသည်၊
ဝိဇ္ဈန္တိယထာ၊ အရိုက်တိုက်ဖြစ်သောအခါလျှပ်စစ် ရောင်မျှဖြင့် ပစ်နိုင်သ
ကဲ့သို့၊ ဧဝံထထာ၊ ထိုအတူ၊ ပစ္စဗျာမိံသု၊ ထိုးထွင်း၍သိကုန်၏၊ သတ္တံယော၊
ထံ့ဖြင့်၊ ဩမဇ္ဈောပိယ၊ နှိပ်၍ထိုးဘိသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ မတ္တကော၊ ဥ
က္ခောင်းထက်၌၊ ဝုပ္ပမာနောပိယ၊ မီးလောင်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ကာမ
ရာဂပဟာနာပယ၊ ကာမဂုဏ်ငါးပါး၌ တပ်သောရာဂကို ပယ်ခြင်းငှါ၊ သ

တော၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ပရိဗ္ဗဇေပရိဗ္ဗဇေယျ၊
 ကျင့်ရာ၏။ အဝရာဂပဟာနာယ၊ အဝရာဂကိုပယ်ခြင်းငှါ၊ (လ)၊ သာဝိ
 တတ္ထေန၊ ပွားစေအပ်ပြီးသောမဂ်ရှိသော၊ သပရိရန္တိမသာရိနာ၊ အဆုံးဖြစ်
 သောကိုယ်တော်ကိုဆောင်သောတရားမြတ်စွာသည်။ စောဒိတော၊ တိုက်
 တွန်းအပ်သောအရှင်မောဂ္ဂဇာန်သည်။ ဝိဂါရမာတုပါသာဒံ၊ ဝိဂါရသုဋ္ဌေး
 သည်အမိအရာ၌ထားအပ်သော ဝိသာခါဒါယိကာမ၏ပြာသာဒ်ကို၊ ပါဒဂီ
 ဋေန၊ ခြေမဖြင့်၊ ကမ္မပဏိ၊ တုန်ထွင်စေ၏။ ဣဒံနိဗ္ဗာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊ သီဝိလံ၊
 ထေရုတေယျ၊ နအာရန္တ၊ အားမထုတ်မူ၍၊ ဣဒံနိဗ္ဗာနံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို၊ အပ္ပေန၊
 အနည်းငယ်သော၊ ထာမသာ၊ အစွမ်းဖြင့်၊ ဝဗ္ဗတ္ထံ၊ မရအပ်၊ သဗ္ဗဂန္ထဝဟာနံ
 ဣဝ၊ အဆုံးစုံသောကျမ်းကို ဆောင်ရွက်အားထုတ်သည် အတူသာလျှင်၊
 နံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဟန္တေန၊ ကြီးစွာသော၊ စတုပ္ပိဿမပ္ပဓာနဝိရိယေန၊ ထေး
 ပါးအပြားရှိသောသဗ္ဗပ္ပဓာန်လုံ့လဖြင့်၊ ပတ္တတ္ထံ၊ ရောက်အပ်၏။ အယဉ္ဇဘိက္ခု၊
 ဤရဟန်းသည်ကား၊ ဧဟရော၊ ငယ်စွာသေး၏။ အယံဥတ္တမပေါရိသော၊
 ထိုမြတ်သော ယောဂျားသည်၊ သဝါဟနံ၊ စစ်သည်ခိုက်ပါနှင့်တကွသော၊
 မာရံ၊ ဧဝပုတ္တဝသောမာရ်ကို၊ ဇေတွာ၊ အောင်ပြီး၍၊ အန္တိမံဒေဟံ၊ အဆုံး
 စွန်သောကိုယ်ကို၊ ဝေရေတိ၊ ဆောင်၏။ ဝေဘာရဿ၊ ဝေဘာရတောင်၏
 လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍဝဿစ၊ ပဏ္ဍဝတောင်၏လည်းကောင်း၊ ဝိဝရံ၊ အကြား
 ၌၊ ဝိဇ္ဇူတာ၊ လျှစ်စစ်တို့သည်၊ အနုပတန္တိ၊ မျက်သဖြင့်ကျကျနှင့်၏။ အပ္ပမိ
 မဿ၊ အတုမရှိသော၊ တာဒိနော၊ ဣဋ္ဌာရုံအနိဋ္ဌာရုံစသည်၌သည်းခံခြင်းနှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာတရား၏။ ဝုတ္တော၊ သားတော်ရှင်မောဂ္ဂဇာန်
 ရဟန်းသည်၊ နဝဝိဝရဂတော၊ ဝေဘာရတောင်ပဏ္ဍဝတောင်တို့၏အကြား
 သို့ကပ်ထွက်၊ ဈာယတိ၊ အရဟတ္တဖိုလ်များကိုဝင်စား၏။ ဥပယန္တော၊
 ငြိမ်သက်တည်ကြည်သော ဣန္ဒြေရှိထသော၊ ဥပရတော၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 များဖြင့်မွေ့လျော်ထသော၊ ပန္တသေနာသနော၊ လူတို့၏ဆိတ်ငြိမ်ရာတော
 ကျောင်း၌နေထေ့ရှိသော၊ ရနိ၊ အရှင်မောဂ္ဂဇာန်ရဟန်းသည်၊ ဗြဟ္မာနာ၊
 မဟာဗြဟ္မာမင်းသည် လည်းကောင်း၊ သဒေဝကောန၊ နတ်နှင့်တကွသော
 လူသည်လည်းကောင်း၊ အဘိဝနိတော၊ ရှိသေစွာရှိခိုးအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓထေ
 ဋ္ဌဿ၊ ထုရားမြတ်၏၊ ဒါယာဒေါ၊ တရားအမွေခံသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥပ
 သန္တံ၊ စက္ခုန္ဒြေစသည်စောင့်ရှောက်ခြင်းဖြင့်အလွန်ငြိမ်သက်စွာထသော၊
 ဥပရတံ၊ တောအရပ်သို့ကပ်သဖြင့်ကော၌မွေ့လျော်ထသော၊ ပန္တသေနာ
 သနံ၊ လူတို့၏ ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်း၌ နေထေ့ရှိထသော၊ မုနိ၊ ရဟန္တာဖြစ်

သော၊ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒါယာဇံ၊ တရားအမွေခံဖြစ်သော၊
ကဿပံ၊ ကဿပထေရ်မြတ်၊ ဘိ၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ ဝဇ္ဇ၊ ရှိခိုး
သော၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဇာတိသတံ၊ ပုတ္တားဇာတိ
သို့အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော အရာသောအမျိုးသို့၊ ဂစ္ဆေဉ္စပဂစ္ဆေ၊ ရောက်
ရာ၏၊ သဗ္ဗဇာတိယောစ၊ အသုံးစုံသော အမျိုးတို့သည် လည်းကောင်း၊
သောတ္ထိယောစ၊ မင်းဇာတိရှိသောသူတို့သည်လည်းကောင်း၊ မနုဿေသု၊
ထူတို့တွင်၊ ပုနုပ္ပုနံ၊ အဘန်တလဲလဲ၊ အဇ္ဈာယကော၊ ဗေဒင်ကိုသရဇ္ဈာတ်
သော၊ ဝေဒသမ္ပန္နော၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏ အသုံးတိုင်အောင်တတ်သောဉာဏ်
ရှိသောသူသည်လည်းကောင်း၊ တိတ္ထဝေဒါနံ၊ ဗေဒင်သုံးပုံတို့၏၊ ပါရဂူ၊
အသုံးအပြီး တိုင်အောင် တတ်သောသူသည် လည်းကောင်း၊ ဝေအဿ၊
အကယ်၍ဖြစ်ခြားအံ့၊ တဿ၊ ထိုမိဘဘေးတိုးခုနစ်ဆက်မှ ပုတ္တားဖြစ်သ
သူသို့ကပ်ခြင်းဗေဒင်သုံးပုံကိုတတ်ခြင်း ပုတ္တားတို့၏ အကျင့်ဝတ်ကိုပြည့်
ခြင်းသုံးပါး၏၊ တံဖလံ၊ ထိုအကျိုးသည်၊ ဧတဿ၊ ထိုမဟာကဿပထေရ်
အား၊ ဝဇ္ဇနာယ၊ ရှိခိုးခြင်းကောင်းမှု၏၊ သောဇ္ဇေဝိံ၊ တဆဲ့ခြောက်စိတ်စိတ်၍၊
ကေံကလံ၊ တစိတ်မျှကိုလည်း၊ နုဗ္ဗတိ၊ မထိုက်၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား၊ ယော
သော၊ အကြင်သူသည်၊ အဋ္ဌဝိမောက္ခာနိ၊ ရူပဈာန်စသောဝိမောက္ခတို့ကို၊
အနုထောဓံပဋိလောဓံ၊ ပဋ္ဌမဈာန်မှစ၍နေဝသညာနာဝသညာယတနဈာန်တိုင်
အောင်အစဉ်အတိုင်း နေဝသညာ နာဝသညာယတနဈာန်မှ ပဋ္ဌမဈာန်တိုင်
အောင်အနုထံပဋိလံ၊ ပုရေတတ္တံ၊ ဆွမ်းမစားခြံရှေးအဖို့၌၊ အပဿယိ၊ အ
ကြိမ်များစွာဝင်စား၏၊ တတော၊ ထိုသမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ၊ ထ၍၊ ဝိဇ္ဇာယ၊
ဆွမ်းအလို၌၊ ဝစ္ဆတိ၊ သွား၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ သိက္ခ၊
ဘုရားအလိုဘော်သို့အစဉ်လိုက်သောမြတ်သောရဟန္တာကို၊ မာအပဿ
ဒေဟိ၊ မမောင်းမလင့်လော့၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုတ္တား၊ ထွံ၊ သင်သည်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိ
ကိုကပ်ကို၊ မာစဏိ၊ မတူးမမြို့လင့်လော့၊ တာဒိနေ၊ သည်းခံခြင်းကျေးဇူးနှင့်
ပြည့်စုံသော၊ အရဟန္တမ္ပိ၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၌၊ မနံ၊ သင်၏စိတ်ကို၊ အဘိပ္ပဿ
ဒေဟိ၊ အလွန်ကြည်စေစေခါးပွံ၊ ဝျှင်စွာ၊ အဋ္ဌဝိကော၊ ထက်ဆုန်ချီထွက်၊
ဝဇ္ဇ၊ ရှိခိုးထေလော့၊ တေတဝ၊ သင်၏၊ မတ္တကံ၊ ဥက္ခောင်းကို၊ မာဝိဇာတိနိ၊
ထိုအရှင်မဟာကဿပ၌ ပြစ်မှားသော မကောင်းမှုကံဖြင့်ခုနစ်စိတ်မခွဲစေ
လင့်၊ ဧသောပေါဋ္ဌိလောဘိက္ခ၊ ဤပေါဋ္ဌိလမည်သောရဟန်းသည်၊ သဒ္ဓမ္မံ၊
သူတော်ကောင်းဖြစ်ထုန်သောဘုရားစသည်တို့၏နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ နပဿ
တိ၊ မရှုမမြင်၊ သံသာဓေ၊ သံသာရမ်းပုရက္ခတော၊ ဖွဲ့တတ်ဖော်ဝိဇ္ဇာစသည်

ကိုရှေးရှုလျက်၊ အတ္တဂဏ်၊ အပါယ်စသည်၌ဖြစ်စေတတ်သောဖြစ်မှားသော
မကောင်းမှုဖြစ်သော၊ ဇိဗ္ဗပထံ၊ ထည့်ပတ်စည်းဝေးခြင်း စသည်သို့အစဉ်
လိုက်သောမှားသောခရီးသို့၊ ကုမဂ္ဂံ၊ မကောင်းစွာသောခရီးဖြစ်၍ဖြစ်သော
မိစ္ဆာဇီဝသို့၊ အနုဘေဝတိ၊ သည်ဘိ၏၊ ကိ'ဝိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ မိစ္ဆာသလ္လိ
က္ကော၊ မစင်ဖြင့်ထက်ဝန်းကျင်မှထိမ်းကျသောပိုးလောကကဲ့သို့၊ သင်္ခါရေ၊
ကိထေသာဖြင့်ရောသော သင်္ခါရတရား၌၊ အဓိရုက္ခိတော၊ နှစ်လျက်၊ ပဂါ
ဠောလ၊ ဘာသာတ္တာရေ၊ လာဘ်ပူဇော်သကာ၌တပ်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်
နှစ်လျက်၊ ထုဇ္ဈော၊ မဂ်ဒိတ်မှအချည်းစည်း၊ ပေါဋ္ဌိယော၊ ပေါဋ္ဌိယမည်သော
ရဟန်းသည်၊ ဂုတ္တတိ၊ သွားရလိမ့်သတည်း၊ သုဒဿနံ၊ အသေကွဲဝိသစ
သည်တို့၏ ပြည့်ခြင်းသာ ဝကပါရမီ ဥာဏ်ပြည့်ခြင်းဖြင့် ကောင်းသော
အမြင်ရှိထသော၊ ဥဘတောဘာဂေ ဥဘတောဘာဂေဟိ၊ ဝိက္ခမ္ဘ နပဟာနံ
သရုဇ္ဈေဒပဟာနံဟုဆိုအပ်သော နှစ်ပါးသောအယုတို့ဖြင့်၊ ဝိရုတ္တံ၊ ကိထေ
သာတို့မှ လွတ်ပြီးထသော၊ အတ္တတ္တံ၊ ဂေါစရုက္ခတ္တဟု ဆိုအပ်သော ကမ္မ
ဋ္ဌာန်းအာရုံ၌၊ သုဿမာဟိထံ၊ ကောင်းစွာတည် ကြည်သောပိတ်ရှိထသော၊
ဝိသလ္လံ၊ ရာဂဋြောင့် စသည်တို့မှ ကင်းပြီးထသော၊ ဝိဏသံယောဂံ၊ ကုန်
ပြီးသော ကာမယောဂစသော လေးပါးသော ယောဂရှိသော၊ တေဝန္တံ၊
ပုဗ္ဗေနိဂါသနုဿတိ စသောသုံးပါးသော ဝိဇ္ဇာရှိထသော၊ မစ္စုဟာပထိနံ၊
သေးမင်း ဗျက်ဆီး တတ်သောကြောင့် သေခြင်းကို စွန့်ထွေရှိထသော၊
ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကိုလည်းခံထောင်မှုတိုက်ထသော၊ မနုဿာနံ၊
လူတို့၏ အနုတ္တရံ၊ အထူးမရှိထသော၊ ပညာဇေတ္တံ၊ ကောင်းမှုစည်းပူသော
မျိုးစေတီတို့ကိုပျိုးပွားရာလယ်မြေ ကောင်းသဖွယ်လည်းဖြစ်တော်မူထ
သော၊ အာဟာသုန္တံ၊ ရှည်သောသက်တော်ရှိထသော၊ ဣမဉ္ဇသာရိပုတ္တံ၊ ဤ
ရှင်သာရိပုတ္တရာကိုလည်း၊ ပဿ၊ ရှုလော၊ ဣဒ္ဓိမန္တော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိ
ကုန်ထသော၊ ယသသိနော၊ များသောအခြံအရံရှိကုန်ထသော၊ ဒသဒေဝသ
ဟဿာနိ၊ တသောင်းသောနတ်အပေါင်းတို့ သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗြဟ္မပုရောဟိတာစ၊ ဗြဟ္မပုရောဟိတ်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ သမ္မဟုဿ၊ များစွာကုန်သော၊ ဇေတေဒေဝါ၊ ထိုနတ်တို့သည်၊ မဟာ
မောဂ္ဂဏာနံ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂဏာန်ကို၊ နမဿန္တာ၊ ရှိခိုးကုန်လျက်၊ ပဉ္စမီ
ကထာ၊ ချီသောထက်အုတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တိဋ္ဌန္တံ၊ ရပ်ကုန်၏၊ ပုရိသာဇေည
ပုရိသာအာဇာနည် ဖြစ်တော်မူသော အရှင်ထုရား၊ တေ၊ အရှင်ထုရားအေး၊
နမော၊ ရှိခိုးပါ၏၊ ပုရိသုတ္တမ၊ ယောကျ်ားကကောတို့ထက် မြင့်မြတ်တော်မူ

သောအရှင်ထုရား၊ တောအရှင်ထုရားအား၊ နမော၊ ရှိခိုးဂါဏီ၊ ယသတော၊ အ
ရှင်ထုရားအား၊ အာသဝါ၊ အာသဝေါတရားတို့သည်၊ ဝိဇာ၊ ကုန်ပြို၊ မာရိယ
ဆင်းချဲကင်းသောအရှင်ထုရား၊ တွံ၊ အရှင်ထုရားသည်၊ ဒက္ခိဏေပေသာ၊
မြတ်သောအတ္တကိုခံထိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ နမေဒေဝန၊
လူနတ်အပေါင်းသည်၊ ပူဇိတော၊ မြတ်သောပူဇော်ခြင်းဖြင့်ပူဇော်အပ်၏။
ဥပ္ပန္နော၊ ထောကန္တုဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကောင်း၊ မရတာဘိဘူ၊ သေခြင်းကိုနှိပ်
စက်၍ နည်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပေ၏၊ ကိံဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ပုဗ္ဗရိကံ
ကြာပုဏ္ဏရိကံသည်၊ တောယောန၊ ရေနှင့်၊ နလိဗ္ဗတိဝိယ၊ မလိပ်းကျ သကဲ့သို့၊
သင်္ခါရေန၊ သင်္ခါရတရား၌တည်သော တဏှာဒိဋ္ဌိတညှိုးဟူသော လိပ်းကျ
ခြင်းဖြင့်၊ နုပယိမ္မတိ၊ လိပ်းကျတော်မူ၊ ယသယောနပုဂ္ဂလေန၊ အ
ကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရဟုတ္တေ၊ တာဝတိံသာသေဝကောထံ၊ သဟာသဝေသေ
ကော၊ တသောင်းအပြားရှိသောသေဝကောတ်ကို၊ သံဝိဒိတော၊ ကောင်းစွာ
မျက်မှောက်ပြုသဖြင့်အပ်၏၊ သဗြဟ္မကပ္ပေါ၊ မဟာဗြဟ္မာနှင့်အတူ၊ ဝသိ၊
အာဝဇ္ဇနစသော ဝသိဘော်သို့ရောက်၏၊ ဣဒ္ဓိဂူ၊ တာန်ခိုးတာန်ဆင်းခြင်း
ကျေးဇူး၌လည်းကောင်း၊ ရတုပပါတေစ၊ ရတိပဋိသန္ဓေအနီးကိုမြင်သော
ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်ကို၊ ကာထေနစ၊ သိလ၏ပြည့်စုံခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဥပ
သမေနစ၊ ကိလေသာငြိမ်းစေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရ
ဟန်းသည်၊ ပါရဂူတော၊ ကမ်းအဆုံးသို့အလွန်အားဖြင့်ရောက်၏၊ သောသာ
ရိပုတ္တော၊ ထိုသာရိပုတ္တရာသည်သာလျှင်၊ သာဝကေဟိ၊ သာဝကတို့ထက်
ပညာဒိဟိဂူဏဟိ၊ ပညာအစရှိသောဂုဏ်တို့ဖြင့်၊ ပရမတ္ထသဂတော၊ လွန်
မြတ်သောအဖြစ်သို့ရောက်၏၊ တောဝပရမော၊ ဤသို့ရမြဲတိုင်းသောအပိုင်း
အခြားသည်သာလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏၊ ကောမိသတသဟာသာယာ၊ ကုဇေ
တသိန်းအရေအတွက်ရှိသော၊ အတ္တဘာဝံအတ္တဘာဝယာ၊ အတ္တဘာဝကို၊
ခဏေန၊ ခဏခြင်းဖြင့်၊ နိဗ္ဗိနေ၊ တာန်ဆင်းခြင်းတတ်နိုင်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝိကု
ဗ္ဗနာယု၊ တာန်ခိုးအထူးတာန်ဆင်းခြင်းတို့၌၊ ကုသထော၊ လိမ္မာ၏၊ ဣဒ္ဓိယာ၊ တာန်
ခိုးတာန်ဆင်းခြင်း၌၊ ဝသိဘူတော၊ ထေဝာအပ်သော အဖြစ်သို့ရောက်သည်
အမှီဖြစ်၏၊ သမ္မာမိဝိဇ္ဇာဝသိ၊ သမိတဗ္ဗသမိစာရစသောဗျာနသမာမိသုခ
ပုဗ္ဗနိဝါသဉာဏ်စသောဝိဇ္ဇာတို့၌ထေဝာသောအဖြစ်ဖြင့်၊ ပါရမီ၊ ဂတော၊
အဆုံးအပြီးသို့ရောက်သည်၊ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မောဂ္ဂလာနဂေါတ္တော၊ မောဂ္ဂလာ
နပုဏ္ဏား၏အနွယ်ဖြစ်သောအရှင်မောဂ္ဂလာနသည်၊ အသိတံသေ၊ တဏှာ
ဟူသောမြီရာကင်းထော်မူသော မြတ်စွာထုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာ၌၊

ယထာရတ္ထေဟိဂုဏေဟိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ဥက္ကံသဂတော၊
 လွန်သောအဖြစ်သို့ရောက်၏။ ဒိဗော၊ မြို့မြို့တည်ကြည်သောသမာဓိရှိ၏။ သ
 မာဟိဟိန္ဒြိယော၊ ကောင်းစွာထားအပ်သောထည်ကြည်သောဣန္ဒြိယည်း
 ရှိ၏။ သော၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂထာန်သည်၊ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်၊ ပုတိလတံ
 ပုတိလတဗန္ဓနံ၊ ပုတ်သောဆွေးမြေ့ သောန္တုတ်ဖြင့်၊ ဖွဲ့အပ်သောအနှောင်အမွှာ
 ကို၊ သမုန္တိန္ဒြိယ၊ မြတ်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ သကလံကိလေသ
 ဗန္ဓနံ၊ အလုံးစုံသောကိလေသာဟူသောအနှောင်အမွှာကို၊ သမုန္တိန္ဒြိယ၊ ကောင်း
 စွာမဂ်ဖြင့် မြတ်အပ်ပြီ၊ မယာ၊ ဝါသည်၊ သတ္တာ၊ ခပ်ထိမ်း၊ ကုန်သောသတ္တ
 ဝါတို့ကို၊ မေတ္တာဒိ ဘာဝနာ ဝသေန၊ မေတ္တာဝသည်ကို ပွားဝေသည်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိတ္တော၊ အထေ့အလား ပြုအပ်ပြီး၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သာသနံ၊ အဆုံးအမဖြစ်သော မဂ်ဟူသော အကျင့်ကို၊ ကတံ၊ ကျင့်အပ်ပြီး၊
 ဂရုကောတာရော၊ ခန္ဓာတည်းဟူသော လေးစွာသောဝန်ကို၊ ဩပိတော၊
 ချအပ်ပြီး၊ ထဝနေတ္ထိ၊ ဘာပသုံးပါးသို့ ဆောင်တတ်သော တဏှာတည်း
 ဟူသောကြီးကို၊ သမုဟတာ၊ ကောင်းစွာအရဟတ္တမဂ်ဖြင့် မြတ်အပ်ပြီး၊
 ယဿ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်၏၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါလည်း၊ အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာ
 ထောင်သော လူတို့ဘောင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ၊ ထွက်၍၊ အနာဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမ
 ထောင်သော ရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းပြု၏၊ သောအတ္ထော၊ ထိုနိ
 ဗ္ဗာန်ဟူသောအကျိုးကို၊ မေမယာ၊ ဝါသည်၊ အနုပ္ပတ္တော၊ အာရုံပြုသောအား
 ဖြင့်ရအပ်ပြီး၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယော၊ အလုံးစုံသောသံယောဇနတို့၏ကုန်
 ခြင်းသို့ထည်းရောက်ပြီး၊ ယတ္ထယသ္မိံ နိရယေ၊ အကြင်ငဲ့၌၊ ကိဒိသော၊
 အဘယ်သို့ သဘောရှိသော၊ နိရယေ၊ နာမ၊ ငဲ့မည်သည်၊ အာသိ၊ ဖြစ်သ
 နည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ခုသိ၊ ခုသိအမည်ရှိသောမာရ်နတ်သည်၊ ပုန္နိထေ၊ မေး
 အပ်သည်ရှိသော်၊ အပစ္စထ၊ ငဲ့ဖိုးဖြင့်ကျွန်၏၊ ဝိရုရံ၊ ဝိရုရအမည်ရှိသော၊
 ဘာပကံ၊ ကတ္တု သန်ဘုရားရှင်၏ အဂ္ဂသာဝကကို၊ အာသဇ္ဇ၊ ပုတ်ခတ်၍၊
 ကတ္တု သန္ဓုဗြဟ္မကံ၊ ကတ္တု သန်ထုရားရှင်ကိုထည်း၊ အာသဇ္ဇ၊ ပုတ်ခတ်၍၊
 တသ္မိံ နိရယေ၊ ထိုငဲ့၌၊ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သောသတ္တဝါတို့၏၊ တိဂါရတော
 အတ္တဘာဂေါ၊ သုံးဂါရတ်အတိုင်းအရှည်ရှိသောအတ္တဘောသည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ခုတိ မာရုဿာပိ၊ ခုတိမည်သောမာရ်မင်း၏ထည်း၊ တာဒိသောဝ၊
 ထိုသို့သဘောရှိသောကိုယ်သည်သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ နိရယပါလာ၊
 ငဲ့ထိန်းဘို့သည်၊ အယောသကိုသတံ၊ တရာသော သံချောင်းကို၊ ဂဟေ
 ထ္တာ၊ ကိုင်ကုန်၍၊ ဟဒယမန္တံ၊ ရင်ထယ်ကို၊ ကောဇ္ဇောန္တာ၊ ထိုးကုန်ထွက်၊

ပဉ္စဟိဝသသတေဟိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ဖြင့်၊ ဥဘောအတ္ထေ၊ နှစ်ပါးသောအ
ဆုံးတို့သို့၊ ပတုဘ၊ ရောက်၍၊ ပုန၊ တစ်ဖန်၊ နိဝတ္ထမာနာ၊ နှစ်ပြန်ကုန်သည်ရှိ
သော်၊ ပဉ္စဟိဝသသတေဟိ၊ အနှစ်ငါးရာတို့ဖြင့်၊ ဟဒယမတ္ထံ၊ နှလုံး၏အ
ထယ်သို့၊ ဥပဂစ္ဆန္တိ၊ စူးဝင်ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ငရဲသူသတ္တဝါ
တို့သည်၊ ဝေဒနာ၊ အလွန်ဆင်းရဲသော ဝေဒနာရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပဂ္ဂတ္ထံ၊ ငရဲ
မီးဖြင့်ကျွက်ကုန်၏၊ ဤဒိသော၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ဆင်းရဲသဘောရှိ
သော၊ နိရယော၊ ငရဲသည်အသိ၊ သင်အားဖြစ်ပြီ၊ ဝိရရံ၊ ဝိရရအမည်ရှိ
သော၊ သာဝကံ၊ ကတ္တုသန်တုရားရှင်၏ အဂ္ဂသာဝကကို ထည်းကောင်း၊
ကတ္တုသန္တုဗြဟ္မဏံ၊ ကတ္တုသန်တုရားရှင်ကိုထည်းကောင်း၊ အာသန္တု၊ ဖြစ်
မှားပုတ်ခတ်၍၊ ယတ္ထနိရယော၊ အကြင်ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ငရဲ၌၊ ရှပ်၊ ဘောက်
ပြန်သောကိုယ်ရှိကျွက်၊ အပဂ္ဂထ၊ ငရဲမီးဖြင့်ကျွက်ရာ၏၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ ထုရား
ရှင်၏၊ သာဝကော၊ တပည့်သားဖြစ်သော၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ကြီးသော
ပညာရှိသောရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤကံကံ၏အကျိုးကို၊ အဘိဇာနာတိ၊ ထက်
ဝါးပြင်၌တင်ထားအပ်သော အညစ်အကြေးကင်းသောပတ္တမြားကဲ့သို့ရှေး
ရှုပြု၍သိ၏၊ ကတ္ထ၊ စင်စစ်မည်းသောမကောင်းမှုနှင့်ပြည့်စုံသောမာရ်နတ်၊
တွံ၊ သင်သည်၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော၊
ဘိက္ခု၊ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သောထုရားတပည့်သားကို၊ အာသန္တု၊ ပုတ်ခတ်ထိ
နိုက်သောကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ဆိုခဲ့ပြီးသော ငရဲ၌ ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆတိ
ဝိဒ္ဓိသတိ၊ ခံစားရထွက် သတည်း၊ သာဂရတ္ထိံ၊ သာဂရဿ၊ သရဒ္ဓရာ၏၊
မဇ္ဈေ၊ အထယ်၌၊ ဝိမာနာ၊ ရေကိုအကြောင်းပြု၍ ဖြစ်သောဗိမာန်တို့သည်၊
ကပ္ပဋ္ဌာယိနော၊ တကမ္ဘာပတ်လုံးတည်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်ကုန်၍၊ တိဋ္ဌန္တိ၊ အမြဲ
တည်သည်ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံဝိမာနာနံ၊ ထိုဗိမာန်တို့၏၊ ရုစိရာ၊ အရောင်တို့
သည်၊ ဝေဠုရိယဝတ္ထု၊ ကျောက်မျက်ရွဲအဆင်းရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
ကုန်၏၊ အတ္ထိမဇ္ဈော၊ တောင်ထက်၌တောက်သောကျူဖီးပုံကဲ့သို့တောက်ပ
သောအလျှံရှိကုန်သည်၊ ပဗာသာရာ၊ ပြီးပြီးပြန်သော အရောင်နှင့်ပြည့်စုံ
ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ နာနုတ္တဝတ္ထိယော၊ အညိုအရွှေသည်အစွမ်း
ဖြင့်အထူးထူး အပြားအပြားသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ပုထု၊ များစွာကုန်
သော၊ အတ္ထုရာ၊ နတ်သွေးတို့သည်၊ တတ္ထတေသုဝိမာနေသု၊ ထိုဗိမာန်တို့၌၊
နုတ္တန္တိ၊ ကကုန်၏၊ သော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧဝံ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောဗိမာန်
၏အကြောင်းကို၊ အဘိဇာနာတိ၊ မျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့် သိ၏၊ (ထ)
ကတ္ထ၊ မာရ်နတ်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆထိဝိ

နိဿယံ၊ ခံစားရလတ္တံ့ သကည်း၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
 စောဒိတော၊ တိုက်တွန်းအပ်သော၊ ယောအယံ၊ အကြင်မောဂ္ဂလာန်သည်။
 ဘိက္ခုသံဃဿ၊ ရဟန်းသံဃာ၏၊ ပေက္ခတော၊ ရှုစဉ်၊ မိဂါရမာတုပါသဒံ၊
 ဝိသာခါဒါယိကာမဇ္ဈိပြာသာန်ကျောင်းကို၊ ပါဒဂုံဋ္ဌေန၊ ခြေမဖျားဖြင့်၊ ကမ္မ
 ယိ၊ တုန်ထွင်စေနိုင်၏၊ ယောပုဂ္ဂလော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧတံ၊ ဤသို့
 တန်ခိုးတန်ဆင်းခြင်းအကြောင်းကို၊ အဘိဇာနာတိ၊ ရှေးရှုမျက်မှောက်အား
 ဖြင့်သိ၏၊ (ပ)၊ ကဏ္ဍ၊ မာရ်နတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ငရဲ၌ ဖြစ်သောဆင်းရဲ
 ကို၊ နိဂစ္ဆယိဗိန္ဒိဿသိ၊ ခံရလတ္တံ့၊ ယော၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဣဒ္ဓိဗ
 လေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ ဝေဇယန္တုပါသဒံ၊ သိကြားမင်း၏ဝေဇယန္တု
 ပြာသာန်ကို၊ ပါဒဂုံဋ္ဌေန၊ ခြေမဖြင့်၊ ကမ္မယိ၊ တုန်ထွင်စေနိုင်၏၊ ဣဒ္ဓိဗလေန၊
 တန်ခိုးအာနုဘော်သည်၊ ဥပတ္တဋ္ဌေ၊ ထောက်ပံ့နိုင်စေအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧဝ
 တာဝ၊ သိကြားစသောနတ်အပေါင်းတို့ကိုလည်း၊ သံဝေဇေယိ၊ သိတ်လန်
 စေ၏၊ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧတံ၊ ဤသို့တန်ခိုး တန်ဆင်းခြင်း
 အကြောင်းကို၊ အဘိဇာနာတိ၊ ရှေးရှုမြက်မှောက် အားဖြင့် သိ၏၊ (ပ)၊
 ကဏ္ဍ၊ မာရ်နတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆယိ
 ဝိန္ဒိဿသိ၊ ခံရလတ္တံ့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အာဂုသော၊ သိကြားမင်း၊
 တံ၊ သင်သည်၊ တဏှက္ခယ ဝိရတ္တိယော၊ တဏှာ၏တုန်ခြင်း ဝိရတ္တိတို့
 ကို၊ ဇာနာသိအဝိ၊ သိပါ၏လော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝေဇယန္တု ပါသာဒေ၊ ဝေဇ
 ယန္တုပြာသာန်၌၊ ဗြိတံ၊ တည်သော၊ သက္ကံ၊ သိကြားမင်းကို၊ ပရိပုစ္ဆယိ၊
 မေး၏၊ သောသက္ကော၊ ထိုသိကြားမင်းသည်၊ တဿ၊ ထိုမေးသော ရဟန်း
 အား၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း အရာဖြင့်၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊
 ဝုတ္တံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏၊ တထာ၊ ထိုထုရားဟော တော်မူတိုင်းသော
 နည်းဖြင့်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဋ္ဌော၊ မေးအပ် သည်ရှိသော်၊ ဝိယာကာသိ၊
 ခြေကြား၏၊ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဧတံ၊ ဤမေးအပ်သောအနက်အ
 ဝိပ္ပာယ်ကို၊ အဘိဇာနာတိ၊ ရှေးရှုမျက်မှောက်အားဖြင့်သိ၏၊ (ထ)၊ ကဏ္ဍ၊ မာရ်
 နတ်၊ တံ၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆယိဗိန္ဒိဿသိ၊
 ခံစားရလတ္တံ့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဗြဟ္မာနံ၊ မဟာဗြဟ္မာတို့၏၊ သုဓမ္မာ
 ယံ၊ သုဓမ္မာအမည်ရှိသော၊ သထံသဘာယံ၊ သတင်၌၊ ဗြိတော၊ တည်ထွက်၊
 ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပရိပုစ္ဆယိ၊ မေး၏၊ အာဂုသောဗြဟ္မာတို့၊ ပုရေ၊ ရှေးဗြဟ္မာ
 ပြည်သို့ထုရား ကပ်တော်မူထားသည်မှရှေး၌၊ တေတုယံ၊ သင်၏၊ ယာဒိဋ္ဌိ၊
 အကြင် ဗြဟ္မာပြည်သို့ ကပ်စွမ်းနိုင်သော တရံတယောကံသော ရဟန်း

ပုဏ္ဏားမရှိဟူသောအယူသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဇ္ဈ၊ ယခုအခါ၌လည်း၊ သာဒိ
 မ္မိ၊ ထိုအယူသည်၊ နုပိဂတာ၊ မကင်းသေး၊ ဗြဟ္မာလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ ဝိတိ
 ဝတ္တန္တံ၊ ထိုမှဤမှပြေး၏၊ ပဘာသာရံ၊ မဟာကင်္ခမဟာကသာပ စသော
 တပည့်သားအပေါင်းဖြင့်ခြံရံအပ်သောတေဇောဓာတ်ကိုဝင်စား၍နေတော်
 မူသော တပည့်သားတော်နှင့်တကွသောမြတ်စွာဘုရား၏ပြီးပြီးပြက်သော
 အရောင်ကို၊ ပဿာယိ၊ ရှုထော၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ သတ္ထာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ ဒေသေယိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ တထာ၊
 ထိုဘုရားဟောတော် မူတိုင်းသောနည်းဖြင့်၊ ပဉ္စံ၊ ပြဿနာကို၊ ပုဏ္ဏော၊ မေး
 အပ်သည်ရှိသော်၊ တဿ၊ ထိုအရှင်မောဂ္ဂထာန်အား၊ ဗြဟ္မာ၊ ဗြဟ္မာမင်းသည်
 ဝိယာကာယိ၊ ဖြေကြား၏၊ မာရိသ၊ ဆင်းရဲကင်းသောအရှင်ဘုရား၊ ပုဏ္ဏေ၊ ဤ
 ဗြဟ္မာပြည်သို့ဘုရားကြွလာသည်မှရှေးအတို့၌၊ ယာဒိမ္မိ၊ အကြင်ဗြဟ္မာပြည်
 သို့လာခြင်း၌၊ စွမ်းနိုင်သော တရံတယောက်သော မဟာနိုးပုဏ္ဏား မရှိဟူ
 သောအယူသည်၊ မေမဟံ၊ ငါ့အား၊ အဟု၊ ဖြစ်ပြီ၊ အဇ္ဈ၊ ယခုဘုရားနှင့်တကွ
 သောမဟာကင်္ခမဟာကသာပစသောတပည့်သားတို့ကြွလာသောအခါ၌
 သာဒိမ္မိ၊ ထိုငါတို့ဗြဟ္မာပြည်သို့ လာခြင်း၌၊ စွမ်းနိုင်သော တရံတယောက်
 သောမဟာနိုးပုဏ္ဏားမရှိဟူသော အယူသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ နုအဟု၊ မဖြစ်ပြီ၊
 ဗြဟ္မာလောကေ၊ ဗြဟ္မာပြည်၌၊ ဝိတိဝတ္တန္တံ၊ ထိုမှဤမှပြေးထွက်သော၊ ပဘာ
 သာရံ၊ ပြီးပြီးပြက်ထွက်သောအရောင်ရှိသော ဘုရားရှင်တပည့်တော်ကို၊
 ပဿာယိ၊ မြင်ရ၏၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ အဇ္ဈ၊ ယခုအခါ၌၊ ကထံ၊ အထို့
 သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝဇ္ဇံဝဒေယျံ၊ ဆိုရအံ့နည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နိဗ္ဗော၊ သေ
 ခြင်းမရှိသောအားဖြင့်မြဲ၏၊ သဿထော၊ ထနေမြင့်ရိပ်သမုဒ္ဒရာစသည့်ကဲ့
 သို့အမြဲတည်သည်၊ အမ္မိ၊ ဖြစ်ပြီ၊ မေ၊ ငါ၏၊ တံပိတက္ကံ၊ ထိုအကြံကို၊ သစ္စန္တိ၊
 မှန်၏ဟူ၍၊ ကထံ၊ အထို့၊ ဝဇ္ဇံဝဒေယျံ၊ ဆိုသင့်ပါတော့အံ့နည်း၊ နဝဒေယျံ၊
 မဆိုဘူးဟော၊ အကြင်သူသည်၊ ဧတံ၊ ဤသို့သောဗြဟ္မာတို့၏အကြံကို၊ အ
 ထိဇာနာတိ၊ ရှေးရှုမျက်မှောက်ပြုသောအားဖြင့်ထိ၏၊ (လ)၊ ကဏ္ဍ၊ မာရ်နတ်
 တံ၊ သင်သည်၊ ဒုက္ခံ၊ ဘုရားဘုရား၏ အဂ္ဂသာဝကတို့အား ပြစ်မှားသောမ
 ကောင်းမှုကြောင့်ဖြစ်သော ဝေဒနာဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆယိပိန္နဲသယံ၊
 ခံရလတ္တံ့၊ သော၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဟာနေရုနော၊ မြင့်ရိပ်တောင်မင်း၏
 ကုဋံ၊ အထွဋ်ကို၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ နိဿယန္တိ၊ ဤကုန်ယကဲ့သို့၊ ဝိမော
 ကေန၊ ဈာနဝိမောက္ခဟူသော မြှောက်သောအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ နံပဿပပိ၊ မြင်
 ၏၊ ဝနံ၊ ဓမ္မုဒ္ဓါနိပါတ်၊ သည်၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟဋ္ဌာနံ၊ ပုဗ္ဗဝိဒေဟကျွန်းသားတို့

ဤတို့ရာဖြစ်သကဲ့သို့၊ တုမိသယာ၊ ခြေ၌အိပ်ကုန်သော၊ ယေဒုရားအကြင်အပ
 ရဂေါယာကျွန်း၊ ဥတ္တရဂုရုကျွန်းသားဖြစ်ကုန်သော လူတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိ
 ကုန်၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေပိ၊ ထိုအပရဂေါယာကျွန်း၌နေသော
 သူပုဗ္ဗဝိဒေဟကျွန်း၌နေသောသူတို့ကို၊ အပသယမိ၊ မြင်၏၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့
 သဘောရှိသောကျေးဇူးနှင့်ပြည့်စုံ သော၊ တိကျ၊ ရဟန်းကို၊ ကဏ္ဍ၊ မာနတ်၊
 တံ၊ သင်သည်၊ အာသန္ဓ၊ ပြစ်မှားထိ ခိုက်သောကြောင့်၊ ဒုက္ခံ၊ ငရဲ၌ဖြစ်သော
 ဆင်းရဲကို၊ နိဂစ္ဆာမိတိန္ဒိယတိ၊ ခံရလတ္တံ့၊ ဘောနာဂ၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံနဂါး
 မင်း၊ အဘံ၊ ငါသည်၊ ဗာထံ၊ ရိုက်သောသူကို၊ ဒဟာမိ၊ ထောင်စေအံ့၊ ဣတိ
 ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အပ္ပိ၊ မီးကို၊ နစေတယတိ၊ ထောင်စိမ့်သောငှါလုံ့ ထမပြု၊ ဗာထော
 ဝဗာထောဧဝ၊ သူရိုက်သည်သာလျှင်၊ ဇလိတံ၊ အလျှင်ပြောင်ပြောင်တောက်
 သော၊ အပ္ပိ၊ မီးကို၊ အာသန္ဓ၊ ထိခိုက်၍၊ ပဗုဗ္ဗတိ၊ အပြားအားဖြင့်ထောင်စေ
 ၏၊ ဧဝမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မာရ၊ မာရ်နတ်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ မယံ၊
 ငါတို့ကို၊ ဗာဇေတုကာမာ၊ နှိပ်စက်လိုကုန်သည်ရှိသော်၊ တွညေဝ၊ သင်
 သည်ပင်လျှင်၊ တထာဂတမနာဒိအတ္ထေန၊ ထိုသို့ကောင်းသောထင်တယ်
 သောသာခြင်းစသော အကြောင်းဖြင့်၊ တထာဂတံ၊ မီးပုံကြီးနှင့်တူသော
 ထုရားတပည့်သား၊ အရိယာကို၊ အာသန္ဓ၊ ထိခိုက်သည်ရှိသော်၊ သယံ
 အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ဒဟိယာ၊ ထိုမီးဖြင့်ထောင်လတ္တံ့၊ တွံ၊ သင်
 သည်၊ ဒဟာနုဒုက္ခတော၊ ငရဲမီးထောင်ခြင်းဆင်းရဲမှ၊ နမုဗ္ဗိသသထိ၊ မလွတ်
 လတ္တံ့၊ ကိံ၊ ဝိယ၊ အတယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဗာလေဝ၊ သူရိုက်သည်သာလျှင်၊ အ
 ယံ၊ ဤမီးသည်ကား၊ မန္ဓာပတိ၊ နည်းစွာသောဖြစ်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အနိ
 ဇထန္တောပိယ၊ မထောင်သကဲ့သို့ထင်၍၊ အပ္ပိ၊ အလျှင်ပြောင်ပြောင်တောက်
 သောမီးကို၊ သဗုသံ သဗုသန္တော၊ ခြေထက်စသည်ဖြင့် နင်းနယ်ထိခိုက်
 သည်ရှိသော်၊ တံ၊ ထိုထိခိုက် သောသူကို၊ ဗုဗ္ဗတိ၊ ထောင်သကဲ့သို့
 ထည်း၊ မာရော၊ သင်မာရ်မင်းသည်၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုထုရားထုရားတ
 ပည့်သားကို၊ အာသန္ဓ၊ ထိခိုက်ပြစ်မှား၍၊ အပုညံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ပသတိ၊
 ပွားစေ၏၊ မမ၊ ငါ့အား၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်၊ နုပိပဂ္ဂတိ၊ အကျိုးမပေး၊ ဧဝံ
 ဤသို့၊ ပါပိမ၊ မာရ်မင်း၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ကိံ၊ နမညသိ၊ အတယ်သို့အောက်မှ
 ရာအံ့၊ နည်း၊ ကေဝံသနေ၊ ပင်စစ်သဖြင့်၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ကရောန္တဿ၊
 ပြုသောသူအား၊ အနတ္တဿ၊ အကျိုးမဲ့ခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဆင်း
 ရဲခြင်းငှါလည်းကောင်း၊ ဝံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏၊ အန္တက၊ ယုတ်မာစွာသော၊ မာ
 ရ၊ မာရ်နတ်၊ ပါပံ၊ မူကောင်းမှုကို၊ ကရောတောကရောန္တဿ၊ ပြုသော၊ တေ၊

☰

သင်အား၊ ဝိရုဓတ္တယ၊ ကြာမြင့်စွာသောညဉ့်ပတ်ထုံး အကျိုးမဲ့ဖြစ်ခြင်း
ဆင်းရဲဖြစ်ခြင်းကို၊ ဝိယျာဓေဥပမိယတိ၊ ဆောင်စိတ်သတည်း၊ မာရ၊ မာရ်
နတ်၊ ဗုဒ္ဓမှာ၊ ထုရားထုရားထပည့် သားမှ၊ နိဗ္ဗိန္ဒု နိဗ္ဗန္ဓု၊ ညှိုးငွေလော၊ သိက္ခာ၊ ထု
ရားနန်းကြီး၊ အာသံ၊ ချုတ်ချယ်အံ့ညှဉ်းဆဲအံ့ဟူသော အလိုကို၊ မာအကာသိ
မပြုလင့်လော၊ ဣတိဇံ၊ ဤသို့၊ မာရ်၊ မာရ်နတ်ကို၊ အတဇ္ဇေဝိ၊ မြင်၊ ချောက်
၏၊ ဘေသကဇ္ဇာဝနေ၊ ဘေသကဇ္ဇာအမည်ရှိသောတော၌၊ တတော၊ ထိုမြင်း
ချောက်ခြင်းဟူသော အကြောင်းကြောင့်၊ သောယက္ခော၊ ထိုမာရ်နတ်မင်း
သည်၊ ဗုဒ္ဓနော၊ နှလုံးမသာယာခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ တည္ဇေဝ၊ ထိုအရစ်၌ပင်
လျင်၊ အန္တရသေတိ၊ ကွပ်လေ၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣတ္ထံဣမာပကာရာ၊ ဤသို့
အပြားရှိ ကုန်သော၊ ဣမံဣမာဂါထာပော၊ ဤသို့ဆိုသီကုံး အပ်သော
ခြေဆဲရှင်ဂါထာတို့ကို၊ အာယသ္မာ၊ ရှည်သော သက်တော်ရှိသော၊ မဟာ
မောဂ္ဂလာနောထေရော၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ထေရ်သည်၊ အဘာသိတ္ထ၊
ရွတ်ဆိုပြီး၊ သဒ္ဓါကနိပါတ်၊ သဒ္ဓါကနိပါတ်၌၊ မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသော
တန်ခိုးရှိသော၊ မောဂ္ဂလာနော၊ မောဂ္ဂလာန် အမည်ရှိသော၊ ဧကောဝထေ
ရော၊ မထေရ်တယောက်သာတည်း၊ တာဂါထာပော၊ ထိုသဒ္ဓါကနိပါတ်၌
လာသောဂါထာတို့သည်၊ အဓိသဓိ၊ ခြောက်ဆဲရှင်ဂါထာတို့သည်၊ တဝန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဣဒံဥဒါနံ၊ ဤသို့ဆိုသီ ကုံးအပ်သောဥဒါန်းဂါထာသည်၊
ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏၊ သဒ္ဓိကောနိပါတော၊ သဒ္ဓါကနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီး
ခြင်းသို့ချောက်ပြီး၊ သဒ္ဓါကနိပါတ်ပြီး၏။ ။

သတ္တတိနိပါတ်၊

(၂၆၄) အဂါရသ္မာ၊ အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်မှ၊ နိက္ခန္တံ၊
ထွက်သော၊ အနဂါရိယံ၊ အိမ်ရာမထောင်သောရဟန်းဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိတံ၊
ရဟန်းပြုသည်၊ သန္တံ၊ ဖြစ်သော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိတက္ကာ၊ ကာမဝိတက် အစရှိကုန်
သောမကောင်းသောအကြံတို့သည်၊ ဥပဓာဝန္တိ၊ ငါ့၏ဝိတ်သို့ကပ်ကုန်၏၊
ကဏ္ဍတော၊ မည်းသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဂတ္တော၊ ကြမ်းတန်းပျက်ချော်ခြင်း
နှင့်ယှဉ်သောနေခြင်းရှိကုန်သော၊ ဣမေ၊ ဤလူတို့သည်၊ ဥပဓာဝန္တိ၊ ထိုမှဤ
မှပြေးရကုန်၏၊ ဥဂ္ဂဝုက္ကာ၊ ကိစ္စဖြင့်ထင်ရှားသောသူတို့၏ သားသည်းဖြစ်
ကုန်ထသော၊ မဟိသာသာ၊ မြတ်သောလေးသမားသည်းဖြစ်ကုန်ထသော
သိက္ခိတာ၊ ဆရာထံ၌ထဆဲနှစ်နှစ်ပတ်လုံး သင်အပ်ပြီးသောလေးအတတ်
သည်းရှိကုန် ထသော၊ ဒဠေဝဇ္ဇိနော၊ တင်ခက်သော ပျံနှစ်ထောင် အချိန်ရှိ

သောထေးကို တင်နိုင်ကုန်သော ထေးသမားတို့သည်၊ အမန္တော၊ ထက်ဝန်း
ကျင်မှ၊ အပလာယိနံ၊ ပြေးကုန်သောသူတို့၏၊ သဟာသံ၊ တထောင်အတိုင်း၊
အရှည်ရှိသောလူကို၊ ပရိကိရေယျံ၊ ပစ်ကုန်ရာ၏၊ ဧတ္ထကာဝိ၊ ဤမျှအတိုင်း၊
အရှည်ရှိသော ထေးသမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဘိယျောဝ၊ ထိုထက်
လွန်သော ထေးသမားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဧကသဇောဝ၊ တချောင်း
သော မြားကိုသာထွင်၊ ဝိပေယျ၊ ပစ်ရာ၏၊ ဧဒေသေ၊ နှစ်ချောင်းသောမြား
တို့ကို၊ နိပေယျံ၊ မပစ်နိုင်ကုန်ရာ၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်ကား၊ ပဉ္စ
ပဉ္စသေ၊ ချပါရုံသဒ္ဓါရုံစသော ငါးပါးသော ကာရဂုဏ်ဟု ဆိုအပ်သော
ငါးစင်းငါးစင်းသော မြားတို့ကို၊ ဧကတော၊ တကွနက်၊ ဝိပန္နိ၊ ပစ်နိုင်ကုန်
၏၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝိပေန္တိယော၊ ပစ်တတ်ကုန်သော မိန်းမတို့သည်၊ ဧတ္ထကာ
ဣမာဟိဣတ္ထိတိ၊ ဤမိန်းမတို့တက်၊ ဘိယျော၊ များစွာသော မိန်းမတို့သည်၊
သဂေအာဂမိဿန္တိ၊ မိန်းမတို့၏အရှစ်အသွင် ဆံကိုမြီးခြင်း သဖြတ်ကိုပြု
ခြင်းဖြိုးရယ်ခြင်းအစရှိသော အားဖြင့်ဖျက်ဆီးထာကုန်ငြားအံ့၊ ဧဝန္တိ၊ ဤသို့
ငါ့ကိုဖျက်ဆီးဖျားယောင်းထာသော်လည်း၊ ဧဝံ၊ ငါ့ကို၊ နေဝဗျာပေမိဿန္တိ၊
မိန်းမတို့၏ မာယာဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ အဟံ၊ ငါ
သည်၊ ဓမ္မေသု၊ ဝိပလ္လာနာမဂ်ဖိတ်တရားတို့၌၊ ပတိဗ္ဗိတော၊ တည်ပြီးသည်၊
အဓိဖြစ်၏၊ ဧမေယော၊ ငါသည်၊ အာဒိဗ္ဗဗန္ဓု၊ နေမင်း၏အစေ့ဖြစ်
တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိဗ္ဗာနဂမနံမဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်
ကြောင်းဖြစ်သော ဝိပလ္လာနာဟုသောခရီးကို၊ သကိံ၊ ဟိသကိံ ဧဝံ၊ တကြိမ်
သာထွင်၊ သုတံ၊ ကြားရ၏၊ တတ္ထ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ဟူသော နိဗ္ဗာန်ခရီး၌၊ မေမေ၊ ငါ
၏၊ မနော၊ ပိတ်သည်၊ နိရုတော၊ မွေ့ထျော်၏၊ ပါဝိမ၊ ယုတ်မာစွာသောမာဂ်
နတ်၊ ဧဝမေဝ၊ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အနိစ္စအသုဘဗျာန်ကို ထောင့်တခြင်း
ဝိပလ္လာနာဖြင့်သာထွင်၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေသော၊ ဧဝံ၊ ငါ့ကို၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်း
အရာဖြင့်၊ မဂ္ဂန္တိ၊ ကိလေသာ ဟူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ နဉ္စဒိက္ခာဝိ၊
မမြင်၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ မဂ္ဂ၊ သေမင်း၏အနီးကို၊ ကရိဿာမိ၊ ပြု
အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့သော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဥပဂစ္ဆာမိ၊ ငါ့ကိုကပ်ထား၏၊ တံ၊ ထိုသို့သေ
ခြင်းအနီး၌ပြုအံ့ဟူ၍ ငါ့ကိုကပ်ထားခြင်းသည်၊ နယုတ္တံ၊ မသင့်၊ အရတိံ၊ လွန်
စွာသောကုသိုလ်တရား ဆိတ်ငြိမ်ရာကျောင်း၌ မမွေ့ထျော်ခြင်းကိုလည်း
ကောင်း၊ ရတံ၊ ဝ၊ ငါးပါးသောကာမဂုဏ်၌ မွေ့ထျော်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ပဟာယ၊ စွန့်၍ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဧဝဟာသိ
တံ၊ သားမယားစသည်နှင့်ပွင့်သော၊ ဝိတက္ကံ၊ စေတုပျိုးသားချင်း၌တပ်မက်

မောခြင်းစသောမိစ္ဆာဝိတက်ကိုလည်း၊ ပဟာယ၊ စွန့်၍၊ ဝနတံ၊ အန္တတ္တိက
 ဗဟိဒု၊ အပြားဖြင့်ပြားသော၊ ကုဟိဋ္ဌိ၊ အလုံးစုံသောကာမဂုဏ်ဝတ္ထု၌၊ တဏှံ
 တပ်ခြင်းကို၊ နကဓေယျံ၊ ငါမပြုအံ့၊ နိဗ္ဗာနကော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအလိုရှိသော၊ သ
 တိက္ခ၊ သောဘိက္ခ၊ ထိုရဟန်းသည်၊ အဝနတော၊ တစ်ခုတခုသော အာရုံ၌နှစ်
 သက်ခြင်းမရှိသော အားဖြင့်ကိလေသာဟူသော တောမှကင်းပြီးသည်ဖြစ်
 ၍၊ ဂမိသံ၊ သွားတော့အံ့၊ ကိဋ္ဌိ၊ အလုံးစုံသော၊ ဣဓ၊ ဤ၊ ယောကန္တံ၊ ပထဝိဋ္ဌ၊
 မြေကိုမြှီသောလူစသော သတ္တဝါသည်လည်းကောင်း၊ ဝေဟာသံ၊ ကောင်း
 ကင်္ခတညံသော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ရူပကတံ၊ တောက်ပြန်ခြင်း
 သဘောရှိသော၊ ဇဂတောဂတံ၊ လောကနှင့်ပဏ္ဍိတောဘဝသုံးပါး၌အကျုံး
 ဝင်သော၊ ကိဋ္ဌိ၊ အလုံးစုံသော သင်္ခတတရားသည်၊ ပရိဇိယုဗိ၊ ဆွေးမြေ့
 ပျက်စီးခြင်းသို့ရောက်၏၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော တေဘုမ္မကတရားအပေါင်း
 သည်၊ အနိစ္စံ၊ အိုခြင်းစသည်တို့ဖြင့်နှိပ်စက်သောကြောင့်မမြဲသောသဘော
 ရှိ၏၊ ဝေံ၊ အနိစ္စအနိစ္စာဒိဏက္ခယာပရောပနေန၊ ဤသို့အနိစ္စအစရှိသောလက္ခ
 ထာရေးသို့တင်သဖြင့်၊ သမေဂ္ဂ၊ ဝိပဿနာပညာနှင့်တကွသောမဂ်ဉာဏ်
 ဖြင့်ထိုးထွင်း၍ထိ၍၊ ရတန္တာ၊ ပိုင်းခြား၍ ထိတတ်သော သဘောရှိသော
 ပညာရှိတို့သည်၊ စရန္တိ၊ ဝိဟရန္တိ၊ နေထုန်၏၊ ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ရိုက်တို့သည်၊
 ဥပဓိသု၊ ခန္ဓာဥပဓိစသည်တို့၌၊ ဂမိတာသေ၊ တပ်မက်မောသောစိတ်ရှိကုန်
 ၍၊ ဒိဋ္ဌေ၊ မြင်အပ်သောရူပါရုံ၌လည်းကောင်း၊ သုတေ၊ ကြားအပ်သောသဒ္ဓါ
 ရုံ၌လည်းကောင်း၊ ပရိစေတ၊ တွေ့အပ်သောဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌ လည်းကောင်း၊
 မုတေ၊ ဆိုအပ်ပြီးသောဒိဋ္ဌသုတဖေါဋ္ဌဗ္ဗကြွင်းသော နမ်းအပ်ထွက်အပ်
 သောဂန္ဓာရုံသာရုံ၌လည်းကောင်း၊ ဇနာ၊ ပုထုဇဉ်ရိုက်တို့သည်၊ ဂမိတာ
 သေ၊ တပ်မက်မောသောစိတ်ရှိကုန်၏၊ ဇေတ္ထ၊ ဤဒိဋ္ဌစသောကာမဂုဏ်ငါးပါး
 ၌၊ အန္တံ၊ ကာမတ္ထန္တကို၊ ဝိနောဒယဝိနောဒေဟိ၊ ပျောက်သော၊ တထာလတိ၊
 ထိုသို့ပျောက်သည်ရှိသော်၊ အနေဇော၊ တဏှာတည်းဟူသော မြူကင်းသည်
 ဘဝထိ၊ ဖြစ်သော၊ ဟိသန္တံ၊ မှန်၏၊ ဇေတ္ထ၊ ဤကာမဂုဏ်ငါးပါး၌၊ ယောပုဂ္ဂထော
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နုလိမ္မတိ၊ တဏှာဟူသော ထိမ်းကျိခြင်းမရှိ၊ တံပုဂ္ဂ
 လံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ရနံ၊ မောနဟုဆိုအပ်သောတရား၌ တည်သောကြောင့်
 ရနံဟူ၍၊ အာဟု၊ ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏၊ အဋ္ဌသဋ္ဌိသိထာ၊ အယုတ်အလွန်ကို
 မယူမူ၍ခြောက်ဆဲရှစ်ပါးသောမိစ္ဆာအယုတ်ကိုကုန်သော၊ သဝိတက္ကံ၊ မိစ္ဆာ
 အယုနှင့်တကွသော မှားသောအကြံရှိကုန်သော၊ ပုထုဇနထာယ၊ များစွာ
 သောကိလေသာကို ဖြစ်စေတတ်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ပုထုဇဉ်၌အကျုံးဝင်

ကုန်သောသူတို့သည်။ အဓမ္မနိဝိဋ္ဌာ၊ ဝိစ္ဆာ၊ ဝိတက်တည်းဟူသော အနိစ္စစသည်ကိုယူသည်၏ အစွမ်းဖြင့်အဓမ္မဟုဆိုအပ်သော ဝိစ္ဆာအယုဒ္ဓိသက်ဝင်ကုန်သောသူတို့သည်။ ကုဟိဗ္ဗိ၊ တစုံတယောက်သောအကြောင်း၌၊ ဝဂ္ဂဂတာ၊ သသတဝါဒစသောဝိစ္ဆာအယုဒ္ဓိသည်။ နစအသတဝေယျ၊ မဖြစ်ရာသည်ကား။ န၊ မဟုတ်၊ ယောသိက္ခ၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ခုဋ္ဌ၊ ခုလ္လဂါဟိကိဏေသာ၊ ကိုသည် ဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍ကောင်းသောဝိစ္ဆာဝါဒတို့ကိုယူထေရ်ရှိသည်။ နောအသနောဘဝေယျ၊ မဖြစ်ရာသောထိုသူသည်။ သိက္ခ၊ နာမ၊ ရဟန်းမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒဗ္ဗော၊ ပညာရှိသည်။ ဝိရုတ္တံ၊ ကြာမြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ သမာဟိတော၊ တည်ကြည်၏။ အကုဘကော၊ စဉ်းထည်းထည့်ပတ်ခြင်းမှ ထည်းကင်း၏။ နိပကော၊ သိမ်မွေ့စွာထိမ္မာ၏။ အဝိဟာထု၊ တပ်ခြင်းတဏှာမှထည်းကင်း၏။ သန္တိပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အတ္တဂမာအဓိဂတော၊ ရ၏။ ပရိစ္စ၊ အာရုံပြုသည်၏ အစွမ်းဖြင့်နိဗ္ဗာန်ကိုစွဲ၍၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ သဥပါဒိသေသနိဗ္ဗာနုဓာတ်ဖြင့်ကိလေသာတို့မှငြိမ်း၏။ ဣဒါနိ၊ အခုအခါ၌။ ကာထံ၊ အခုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနုဓာတ်အထို့ငှါ အခါကိုဝံထင်ခြင်းကို။ ကင်္ခိ၊ အလိုရှိ၏။ တံပုဂ္ဂထံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို။ မုနိ၊ မောနေယျဓမ္မနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်ရန်ဟူ၍။ အာဟု၊ ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမအနွယ်ဖြစ်သောသူ။ မာနံ၊ သေယျမာနံစသော ကိုးပါးသောမာန်ကို။ ပဇာဟထု၊ ပယ်စွန့်စေော။ မာနပထဉ္စ၊ မာန်ဖြစ်ရာဖြစ်၍ဖြစ်သောမသင့်သောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်ခြိုအပ်သောဇာတိအစရှိသော တရားနှင့်စပ်သော ကိလေသာဟူသောမာန်၏အကြောင်းကို။ ဇာဟထု၊ ပယ်စွန့်လော့။ အသေသံ၊ အကြွင်းမဲ့။ မာနပထမိ၊ မာန်၏အကြောင်းဖြစ်သောကိလေသာကိုထည်း။ ပရုပ္ပိတော၊ မာန်၏ဝတ္ထုလျှင်အကြောင်းရှိသော တွေဝေခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဝိပ္ပုဗ္ဗိသာမိ၊ နှလုံးမသာယာသည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ ဝိရုတ္တံ၊ ဤကမ္မဋ္ဌာန်း၌လုံ့ ထပြုသောခဏကိုလွန်သောရှေးအတို့၌သာလျှင်။ အရဟတ္တံ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့။ နပါပုဏိ၊ မရောက်နိုင်။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ မက္ခေန၊ သူတပါးကျေးဇူးကိုချေခြင်းဖြင့်မက္ခိဘာ၊ သူတပါးတို့၏ကျေးဇူးကိုချေတတ်ကုန်သော။ ပဇာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ မာနဟာတာ၊ မာန်ဖြင့်ဖျက်အပ်သော ဂုဏ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိရယံ၊ ရေဲသို့။ ပတန္တိ၊ ကျရောက်ကုန်၏။ မာနဟာတာ၊ မာန်ဖြင့်ဖျက်ဆီးအပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍။ နိရယံ၊ ရေဲသို့။ ဥပဂတာ၊ ကပ်ရကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဇနာ၊ လူတို့သည်။ ဝိရုတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး။ သေဝန္တိ၊ စိုးရိမ်ရကုန်၏။ မဂ္ဂဖိတော၊ မဂ်ဖြင့်အောင်အပ်သော ကိလေသာရှိသော။ သမာပရိပန္နော၊

ကောင်းသော အကျင့်ရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်၊ ကဒါစိ၊ တရုတခါမျှ၊
 နသောစတိ၊ မစိုးရိမ်၊ သောဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ကိတ္တဇ္ဇ၊ ပညာရှိတို့၏
 မြီးမွမ်းခြင်းကို ထည့်ကောင်း၊ သုခဉ္ဇ၊ ကိုယ်စိတ် ချမ်းသာခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ အနုဘောတိ၊ ခံစား၏၊ တံ၊ ထိုသို့ကောင်းသော အကျင့်သဘောရှိ
 သောသူကို၊ တထံ၊ မဘောက်မဖြန့်၊ ဓမ္မဒသောတိ၊ တရားကိုမြင်သောသူ
 ဟူ၍၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ ။ ထသ္မာ၊ ထိုကြောင့်ဣ
 ဓ၊ ဤထောကဋ္ဌ၊ အသိထော၊ စေတောသိထစသောငါးပါးသော တံသင်းပြောင့်
 မှကင်းပြီးသော၊ ပခာနဝါ၊ သဗ္ဗပဓာန် လုံ့လနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ ဝိသုဒ္ဓေါ၊
 နိဝရဏဟု ဆိုအပ်သော တိမ်တိုက်မှကင်းသဖြင့် အထူးထူး အပြားပြား
 စင်ကြယ်စွာ ထသော၊ ဘိက္ခု၊ သံသရာ ဘေးကို ရှုထွေရှိသော ရဟန်း
 သည်၊ နိဝရဏာနိ၊ ကာမ ဣန္ဒြိယ နိဝရဏ စသည်တို့ကို၊ ပဟာယ၊ ပယ်စွန့်၍၊
 မာနဉ္ဇ၊ ကိုးပါး အပြားရှိသောမာန်ကိုလည်း၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမရှိ၊ ပဟာ
 ယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်စွန့်၍၊ သမိတာဝီ၊ ခပ်ထိမ်းသောကီလေသာတို့မှငြိမ်း
 ပြီးသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဇ္ဇာယ၊ သုံးပါးအပြားရှိသောဝိဇ္ဇာဖြင့်၊ အန္တကရော၊ အဆုံး
 ကိုပြု၏၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝါဒတိ၊ ဆုံးမ၏၊ အဟံ၊
 ငါဝင်္ဂီသသည်၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂဖြင့်၊ ဥပ္ပာမိ၊ ထောင်၏၊ မေ၊ ငါ၏၊
 စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ပရိရုပ္ပတိ၊ ကာမရာဂဖြင့်အတန်တလဲလဲထောင်၏၊ ဂေါတမ၊
 ဂေါတမတပည့်သားဖြစ်သောငါ့ရှင်၊ သာဓုအာယာစာမိ၊ တောင်းပန်ပါ၏၊
 မေ၊ ငါအား၊ အနုကမ္မာယ၊ အစဉ် သနားသဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပနံ၊ ရာဂ၏ငြိမ်း
 ကြောင်းရာဂ၏ငြိမ်းစေခြင်းငှါစွမ်းနိုင်သောအယူကို၊ မြူဟိ၊ ဟောပေါထော
 ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယာစိတော၊ ဝင်္ဂီသထေရ်သည်တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အာ
 ယသ္မာအာနန္ဒော၊ အရှင်အာနန္ဒာသည်။ ။ ဝိပရိယေသာ၊ အသုဘကိုသုဘဟု
 ဘော်ပြန်သောအယူရှိသော၊ သညာယ၊ အမှတ်ဖြင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ စိတ္တံ၊ စိတ်
 ကို၊ ကာမရာဂေန၊ ကာမရာဂသည်၊ ပရိရုပ္ပတိ၊ အတန်တလဲလဲထောင်၏၊ ရာ
 ဂုသံဟိတံ၊ မိမိတို့၏လက် ခြေနားနှာခေါင်းစသော အလုံးစုံသောကိုယ်၌
 တပ်သောရာဂနှင့်ယှဉ်သော၊ သုတံ၊ ဤကိုယ်ကင့်တယ်၏လက်ခြေမျက်နှာ
 ကင့်တယ်၏ဤသို့စသော၊ နိမိတ္တံ၊ ကီလေသာဖြင့်မျက်ဆီးကြောင်းကို၊ ပရိ
 ဝဇ္ဇေဟိ၊ ထိုသုဘသညာကိုပယ်၍ အသုဘသညာဖြင့်ကြည့်ဘိလော၊ အသု
 ဘာယ၊ ဤမိန်းမတို့ကားကိုး ပါးသောခွါရတို့မှမပြတ်ပဋိစီးသောကျင်ကြီး
 ကျင်ငယ်နှစ်တံတွေးစသော အပုပ်ဖြင့်ပြည့်သောကြောင့် မကင့်တယ်ဟူ
 သောအသုဘ၌ဖြစ်သော၊ စိတ္တံ၊ စိတ်ကို၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော။ ကေဝံ၊

၂၅

တည့်ကြည့်စွာ တရတည်းသောအာရုံ၌၊ သုသမာဟိတံ၊ ကောင်းစွာထား
သည့်ကို၊ ကတွာ၊ ငြိ၍၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော့၊ တဝ၊ သင်၏၊ အသုဘာနုပ
သနံ၊ မတင့်တယ်ဟု အတန်တလဲလဲရှုခြင်းကို၊ သုကရံ၊ ကောင်းစွာပြုခြင်း
ဟူ၍၊ အက္ခာမိ၊ ငါဆို၏၊ ကာယဂတာသတိ၊ ဆံအမွှေးခြေသည်းထက်သည်း
သွားအရေစသော သုံးဆဲ့နှစ်ပါးသော အရ၌ဖြစ်သော၊ သတိ၊ အကြိမ်များ
စွာပွားစေခြင်းနှင့်ဟူ၍သောသတိကို၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေလော့၊ နိဗ္ဗိဒါဗဟုကော
အတ္တဘော၌ငြီးငွေ့ခြင်းများသည်လည်း၊ တဝ၊ ဖြစ်စေလော့၊ အနိမိတ္တု၊
နိစ္စသုနိမိတ်စသည်တို့ကို ခွဲသဖြင့် အနိစ္စအနုပဿနာ အထူးဟု ဆိုအပ်
သောနိမိတ်ကင်းခြင်းမည်သည်ကိုလည်း၊ ဘာဝေဟိ၊ ပွားစေလော့၊ မာနာ
နုသယဉ္ဇ၊ မာနာနုသယကိုလည်း၊ ဥဇ္ဇဟ၊ ထိုအနိစ္စနုပဿနာကိုပွားစေသည့်
ရှိသော်အရဟတ္တမဂ်ကိုရသဖြင့်စွန့်ဘိသော၊ တတော၊ ထိုနောင်မှာမာနာဘိ
သမယာ၊ မာနကိုဒဿနာဘိသမယပဟာနာဘိသမယဖြင့်ကောင်းစွာလယ်
ခြင်းကြောင့်၊ ဥပသန္တော၊ ရာဂအစရှိသည်တို့မှငြိမ်းသည်ဖြစ်၍၊ စရိသထိဝိ
ဟရိသထိ၊ နေရထက္ကံ၊ ယာယဝါစာယ၊ အကြင်စကား၊ ဟုသောအကြောင်း
ကြောင့်၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နုတာရယေ၊ နှလုံးမသာယာခြင်းဖြင့်မပူပန်
မနှိပ်စက်ရာ၊ ပရေစ၊ တပါးသောသူတို့ကိုလည်း၊ နုဝိဟိ၊ သေပျာ၊ မဖျက် ဆီး
မနှိပ်စက်ရာ၊ သာဝါစာ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သုဘာထိတာသုဘာ
ထိတာနာမ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားမည်သည်၊ ယသ္မာ၊ အကြင်
ကြောင့်၊ ပောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ တမေဝဝါစံ၊ ထိုသို့သဘော
ရှိသောစကားကိုသာလျှင်၊ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏။ ယာဝါစာ၊ အကြင်
စကားသည်၊ ပဋိနန္ဒိတာ၊ မျက်မှောက်အဖြစ်ဖြင့်နှစ်သက်အပ်ချစ်မြတ်နိုး
အပ်၏နောင်အခါ၌နာကုန်သော သူတို့သည် ကောင်းစွာခံသင့်အပ်၏၊ ဝေ
ရူပံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝိယဝါစမေဝ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကိုသာ
လျှင်၊ ဘာသေယျ၊ ဆိုရာ၏၊ ယံဝါစံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဘာသန္တော၊ ထို
သည်ရှိသော်၊ ပရေသံ၊ သူတပါးတို့သည်၊ ပါပါနိအဝိယာနိ၊ မချစ်အပ်ကုန်
သော၊ အနိဋ္ဌာနိ၊ အလိုမရှိကုန်သော၊ ဖရူထဝါစာနိ၊ ကြမ်းတမ်းသောစကား
တို့ကို၊ အနာဒါယအဂဟောတွာ၊ မယူမူ၍၊ ဝိယံဝိယဝါစံ၊ ချစ်ဘွယ်သောစ
ကားကို၊ ဘာသထေ၊ ဆိုရာ၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သစ္စံ၊ မချွတ်မယွင်းမှန်သော၊ အ
မတဝါစာ၊ သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကိုပြုတတ်သောစကားသည်၊ အတ္ထိ၊
ရှိ၏၊ ယာအယံဝါစာနာမ၊ အကြင်စကားမည်သည်ကား၊ ဇေသေသောဓမ္မော
ဤသဘော တရားသည်၊ သနန္တနော၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ စရိယာပဝေဏိ၊

အကျင့်အစဉ်တည်း၊ သစ္စေတ၊ မှန်သည်၌လည်းကောင်း၊ အတ္ထေတ၊ မိမိအ
ကျိုးစီးပွားသူတပါးအကျိုးစီးပွား၌လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေတ၊ ထိုအကျိုးစီးပွား
၏အကြောင်းဖြစ်သော အကျင့်တရား၌ လည်းကောင်း၊ ဗတိဋ္ဌိတာ၊ တည်
ကုန်သောသူတို့ကို၊ သန္တောသန္တောဇ္ဇတိ၊ သူတော်ကောင်းမည်ကုန်၏ဟူ
၍၊ အာဟု၊ ပညာရှိတို့ဆိုကုန်၏၊ ခေမံ၊ တေးမရှိသော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပတ္တိ
ယာ၊ ရောက်စေခြင်းငှါ၊ နက္ခဿ၊ ဝင်္ဂိုဆင်းရဲ၏၊ အန္တကရိယာယ၊ အဆုံး
ကိုပြုခြင်းငှါ၊ ယံဝါစံ၊ အကြင်စကားကို၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ဘာသ
တိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ သာ၊ ထိုစကားသည်၊ ဝါစာနံ၊ စကားတို့
ထက်၊ ဥတ္တမံ၊ မြတ်သောစကားမည်၏၊ ဂန္တိရပညော၊ နက်နဲသောခန္ဓာ
အာယယနစသည်တို့၌ဖြစ်သောထိပ်မွေသောပညာနှင့်ပြည့်စုံသောကြောင့်
နက်နဲသောပညာထည်းရှိထံသော၊ မေခာပီ၊ မေဟုဆိုအပ်သောဝေဠုဩဇာ
ပညာနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ မဂ္ဂေါမဂ္ဂံသာ ကောပိဒေါ၊ ဤကားဒုဂ္ဂတိ၏အ
ကြောင်း၊ ဤကားသုဂတိ၏အကြောင်း၊ ဤကားနိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းတည်းဟူ
၍၊ ဤသို့အကြောင်းဟုတ်သည်မဟုတ်သည်၌လိမ္မာသောပညာရှိတော်မူထ
သော၊ မဟာပညော၊ သာဝကပါရမီဥာဏ်၏ အထွတ်အထိပ်သို့ရောက်
သောအထူးသဖြင့်ကြီးသောပညာရှိထသော၊ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိ
ပုတ္တရာသည်၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့အား၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧဒေသတိ၊ ဟော
ပေ၏၊ သော၊ ထိုအရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဘိဝိတ္တေနိ၊ အကျဉ်းအား
ဖြင့်လည်း၊ ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဧဒေသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဝိတ္တာရေနပိ၊ အကျယ်
အားဖြင့်လည်း၊ ဘာသတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ သာဗ္ဗိကာယ၊ သာဗ္ဗိကာသည်၊
နိဗ္ဗာသောပိယ၊ သာယာစွာအသံကိုတွန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ ပ
ဗ္ဗိဘာနံ၊ သရဒ္ဓရာလျှိုင်းထံပိုးကဲ့သို့ အဆင့်ဆင့်အဆုံးမရှိသတ္တဝါတို့ဥာဏ်
၌ထင်သောတရားကို၊ ဥဒိယျတိနိစ္ဆ ရတိ၊ မြွက်တော်မူ၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုတရား
ကို၊ ဧဒေသန္တဿ၊ ဟောသော၊ တဿ၊ တရားစစ်သူကြီးသာဝုယံဖြစ်သော
အရှင်သာရိပုတ္တရာ၏၊ မရနံ၊ သာယာစွာသော၊ ဂိရံ၊ အသံကို၊ သုဏန္တိ၊ ရိုသေ
စွာနာကုန်၏၊ ရုဇ္ဇနိယေန၊ တစ်တွယ်သော၊ သရေန၊ အသံဖြင့်လည်းကောင်း၊
သဝနိယေန၊ နာသွယ်သော၊ ဝဂ္ဂုနာ၊ ပြေပြစ်စွာနှလုံးကိုဆောင်သောအသံ
ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့သည်၊ ဥဒ္ဓဂ္ဂပိတ္တာ၊ တက်ကြွသော
ပီတိအစွမ်းဖြင့်မတွန်တိုသောပီတိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရဒိတာ၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်း
နှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သောတံဩဇေန္တိ၊ နားထောင်ကုန်၏၊ အဇ္ဇပနုရ
သေ၊ တဆဲ့ငါးရက်မြောက်သောယခုနေ့၌၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ၊ စင်ကြယ်ခြင်းအကျိုး

ဌာဝိသုဒ္ဓိပဝါရထာဖြင့်၊ ပဉ္စသတာ၊ ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ ဘိက္ခု၊
 ရဟန်းတို့သည်၊ သမဂတာ၊ ထူးရားမြတ်စွာကို ခြံရံ၍နေခြင်း သင်အံသရ
 ဣယျာယ်ခြင်း၏အစွမ်းဖြင့်စည်းဝေး၍နေကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ
 စ၊ ထိုငါးရာသောရဟန်းတို့သည်ကား၊ သံယောဇနပန္နနန္တိဒါ၊ သံယောဇဉ်
 ဟုဆိုအပ်သောအစဉ်၌ တတ်သော ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်၍တည်ကုန်ပြီ၊
 အနိဿ၊ ကိလေသာဟူသောဆင်းရဲခြင်းမှကင်းကုန်ပြီ၊ ဝိထာပုန ဟူ၍၊ ကုန်
 ပြီးသောတဘန်ဘဝသစ်၌ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်ပြီ၊ ဣသိ၊ ခဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏သိ
 လက္ခန္ဓစသောတရားကိုရှာဖွေကုန်ပြီ၊ အမဂ္ဂပရိဝါရိတော၊ အမတ်အပေါင်း
 ခြံရံအပ်သော၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာ၊ စကြာမင်းသည်၊ သမန္တာ၊ ထေးကျွန်းထေး
 မျက်နှာဟုဆိုအပ်သောထက်ဝန်းကျင်သောအရပ်မှ၊ သာဂရန္တ၊ သရဗ္ဗရာအ
 ဆုံးရှိသော၊ ဣမံမဟိ၊ ဤကျွန်းကြီးထေးကျွန်းကျွန်းငယ်နှစ်ထောင်မြေအပြင်
 နှံ့ရှိသောလူအပေါင်းကို၊ အနုပရိယေတိ၊ အနုပရိဝတ္တတိယထာ၊ အစိုးရသည်
 အဖြစ်ဖြင့်မိမိအလိုသို့ချည်းလိုက်စေနိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအထူးဝိဇိ
 တသင်္ဂါမံ၊ ကိလေသာဟုဆိုအပ်သောအောင်မြင်ပြီးသောစစ်မြေအရပ်ရှိတော်မူ
 ထသော၊ သတ္ထဝါတံ၊ အရိယမဂ္ဂင်ရှစ်ပါးဟူသောရထားထက်တင်၍ဝေနေ
 ယူသတ္ထဝါတံကိုသံသရာဟူသောခရီးခဲမှထုတ်ဆောင်ကာပင်တင်တော်မူ
 တတ်ထသော၊ အနုတ္တရံ၊ သီလသမာဓိစသောဂုဏ်ဖြင့်တူသောသူရှိတော်
 မမူထသော၊ သတ္ထာရံ၊ မြတ်စွာထူးရားကို၊ မဂ္ဂဟာပထိနော၊ ဒေဝပုတ္တမာရ်
 ကိလေသမာရ်စသောမာရ်တို့၏သဟဲဖြစ်သောသေခြင်းကိုပယ်ကုန်ပြီးထ
 သော၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံကုန်ထသော၊ သာဝကာ၊ တပည့်
 သားတော်တို့သည်၊ ပယိဂ္ဂပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ် စားကုန်၏၊ တာဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာထူးရား၏၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပုတ္တာ၊ သားတော်ဖြစ်ကုန်
 သောရဟန္တာငါးရာတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤငါးရာသောထူးရား
 တပည့်သားတော်အပေါင်း၌၊ ပထာသော၊ ကိုယ်တွင်း၌သီလသမာဓိစသော
 ဂုဏ်အနှစ်မှကင်းသောသူသည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တဏှာသလ္လဿ၊ တဏှာ
 တည်းဟူသော ငြောင့်ကို၊ ဟန္တာရံ၊ နှုတ်ပယ်တော်မူတတ်သော၊ အာဒိဂ္ဂ
 ဗန္ဓုနံ၊ နေမင်း၏ အဆွေဖြစ်တော်မူသော ထူးရားသခင်ကို၊ အတံ၊ ငါသည်၊
 ဝဇ္ဇေဝဗ္ဗာမိ၊ ရှိသိုးပါ၏၊ ဝိရဇံ၊ ကင်းပြီးသော ကိလေသာ ဟူသောမြို့ရှိ
 ထသော၊ ဓမ္မံ၊ နိဗ္ဗာန်နှင့်စပ်သော တရားကို၊ ဒေသေန္တိ၊ ဟောတော်မူတတ်
 သော၊ သုဂတံ၊ မြတ်စွာထူးရားကို၊ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏၊ ပရောသဟာသံ၊
 တထောင်သုံးရာငါးဆယ်သော ရဟန်းသည်၊ ပယိဂ္ဂပါသတိ၊ အရှိအသေ

ဆည်းကပ်၏။ နိဗ္ဗာန်နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်၌ အကုထောတယံ၊ တရံတရသောစေား
သည့်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဝိပုလံ၊ ပြန်ပြောစွာထသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဒေသိတံ၊
မြတ်စွာဘုရားသည်ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို၊ သုဃန္တိ၊
အရိအသေနာကုန်၏။ သမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံဃာပုဂ္ဂိုလ်
တော၊ ရဟန်းအပေါင်း၊ ခြံရံအပ်သည်ဖြစ်၍၊ သောဘာဏိဝတ၊ ကြွယ်များ
ဘောင်ဝယ်ထဲကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာတကာ၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နာ
ဂေါနာမ၊ မကောင်းမှုကိုပြုတော်မူတတ်သောကြောင့် နာဂအမည်ရှိသည်
အသိ၊ ဖြစ်တော်မူ၏။ ဣသိနံ၊ ဝိပဿိအစရှိသောဘုရားရှင်ဟု ဆိုအပ်သော
ဣသိတို့၏၊ သတ္တမော၊ ခုနစ်ဆူမြောက်သော၊ ဣသိ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ အသိ၊
ဖြစ်တော်မူ၏။ မဟာမေဃောမဟာမေဃောဣဝ၊ စတုဒ္ဓဝီနေ၌ ရွာသော
ရိပ်စားကြီးကဲ့သို့ ဟုတွာန၊ ဖြစ်၍၊ သာဝကော၊ တပည့်သားတော်တို့ကို၊ အသိ
ဝဿတံ၊ တရားတည်းဟူသောရိပ်စားဖြင့် ရွာစေတော်မူ၏။ ဒိဝါနေအ
ခါ၌၊ ဝိဟာရာ၊ ကိုယ်တော်တည်း ကိန်းတော်မူရာအရပ်မှ၊ နိက္ခမ၊ ထွက်
ကော်မူ၍၊ သတ္တုဒဿနက မျှတာယ၊ ဘုရားမြတ်စွာကို ဖြစ်ခြင်းငှါ အလိုရှိ
သဖြင့်၊ သာဝကော၊ တပည့်သားဖြစ်သော၊ ဝဂီသော၊ ဝဂီသအမည်ရှိသော
အကျွန်ုပ်သည်၊ မဟာဝိရ၊ ကြီးစွာသောလုံ့ လရှိတော်မူသော အရှင်ဘုရား၊
တော၊ အရှင်ဘုရား၏၊ ပါဓေ၊ ခြေတော်တို့ကို၊ ဝန္တတိ၊ ရှိသိုးပါ၏၊ မာရဿ၊ မာရ်
မင်း၏၊ ဥဗ္ဗုပ္ပပထံ၊ ထက်မျက်စွာသော ကိလေသာကို ဖြစ်စေတတ်သော အ
ကြောင်းကို၊ အဘိဘုဗျုဘိန္ဒိတွာ၊ ဖြစ်တော်မူ၍၊ ဝိဿနိ၊ ရာဂအစရှိသော
ထံသင်းတို့ကို၊ ပဘိဇ္ဇာဘိန္ဒိတွာ၊ ပျက်ဆီး၍၊ စရသိ၊ ကြွတော်မူ၏၊ ဗန္ဓနံပရုဇ
ကရံ၊ ကိလေသာ တည်းဟူသော အနှောင်အဖွဲ့ကို ဖြေခြင်းကို ပြုတော်မူ
တတ်သော၊ အသိတံအနိသိတံ၊ ရာဂသည်ကို ငြိမ်းခြင်းမရှိသော၊ တာဂ
သော၊ သတိပဋ္ဌာနစသော အဘို့အားဖြင့်၊ ပမ္ပိသန္ဓေ၊ ခွဲခြမ်းဝေစာနံခြင်းကိုပြု
၍၊ ဒေသေန္တံ၊ ဟောတော်မူတတ်သော၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
ကို၊ မဿထ၊ ရှုကုန်လော့၊ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဩစာဿ၊ ကာမောဇာစသော
ဩစာလေးပါးမှ၊ နိတ္ထရထတ္ထံ၊ ထွက်မြောက်စေခြင်းအကျိုးငှါ၊ အနေက
ဝိဟိတံ၊ သတိပဋ္ဌာနစသည် အစွမ်းဖြင့် များသော အပြားရှိသော၊ မဂ္ဂံ၊ နိဗ္ဗာန်
သို့ဆောင်တတ်သော တရားကို၊ အက္ခာသိ၊ ဟောတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုမြတ်
စွာဘုရားသည်၊ တသ္မိံ အမတေ၊ ထိုသေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ဆောင်
တတ်သော တရားကို၊ အက္ခာတေ၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဓမ္မဇဿာ၊
တရားကို ရှုလေ့ရှိကုန်သော သူတို့သည်၊ အသံဟိရာ၊ တရံတရသော တွန့်တို့

ချင်းမရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မြိတာ၊ တည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏၊ ပဇ္ဇော
 တကရော၊ ဝိဇ္ဇာဟူသော မြေပင်ကို ပယ်ဖျောက်သဖြင့် အလင်းကိုပြုတံတံ
 သော အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်ကို၊ အဘိဝိဇ္ဇာအဘိဝိဇ္ဇာတွာ၊ ထိုးထွင်း၍ သိတော်
 မူပြီး၍၊ သဗ္ဗဗြဟ္မာနံ၊ အလုံးစုံသော ဗြဟ္မာ၏ အကြောင်း ဝိညာဏ ဗြဟ္မာကို၊
 အတိတ္တမ၊ လွန်တော်မူ၍၊ အတိတ္တမဘုတ်နိဗ္ဗာနံ၊ လွန်ရာဖြစ်၍ မြစ်သော
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဒ္ဓါအဒ္ဓသ၊ မြင်တော်မူ၏၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ဥတုာစ၊ သဗ္ဗ
 ညဘညာဏ်ဖြင့် သိပြီး၍ ထည်းကောင်း၊ သန္တိကတွာစ၊ မဂ်ဥာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်
 ကိုမျက်မှော်ပြုပြီး၍ ၎င်း၊ ဒသဋ္ဌာနံ၊ ဘယ်ပါးသော အကြောင်းရှိသော၊ အဂ္ဂံ
 မြတ်သော တရားတော်ကို၊ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဒေသ
 ယိ၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့အား ဟောတော်မူပြီး ဝေ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသောနည်း
 ဖြင့်၊ ဓမ္မေ၊ နိဗ္ဗာန်ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော တရားကို၊ ဘဂဝတာ၊ မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ သုဒေသိတေ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ် သည်ရှိသော်၊ ဓမ္မံ၊
 တရားကို၊ ဝိဇာနတံ ဝိဇာနန္တေဟိ၊ သိသောသူတို့သည်၊ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့
 ခြင်းကို၊ ကောကာတုဗ္ဗော၊ အဘယ်သို့ပြုပါအံ့နည်း၊ နကာတဗ္ဗောဇေ၊ မပြု
 အပ်သလျှင်ကတည်း၊ တာသ္မာ၊ ထိုသို့တရားကိုကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်
 ၍ ဟုသိသောသူသည် မမေ့မလျော့ပြုအပ်သောကြောင့်၊ တဿဘဂဝတော
 ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနေ၊ သာသနာတော်၌၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ နမသံနမသာန္တော၊ ရှိခိုးလျက်၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့၊ သဒါ၊
 အခါခပ်သိမ်း၊ အနုသိက္ခာ၊ သုံးပါးသော သိက္ခာဝိပဿနာအစဉ်မဂ်အစဉ်ဖြင့်
 အစာနံ တလဲလဲ သင်ရာ၏၊ တိဗ္ဗနိက္ကမော၊ မြဲမြံသောလုံ့လရှိသော၊ သုခဝိဟာ
 ရာနံ၊ မျက်မှော်၌ ချမ်းသာစွာ နေကြောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိဝေကာနံ၊ သုံးပါး
 သော ဝိဝေကတို့ကို၊ အဘိဗ္ဗသော၊ မဖြတ်၊ ထာဘီ၊ ရသော၊ ကောဏ္ဍညော
 ကောဏ္ဍညအမည်ရှိသော၊ ဟောထေရော၊ အကြင်မထေရ်သည်၊ ဗုဒ္ဓါနုဗု
 ဒ္ဓေါ၊ တရားသခင်သည် ရှေးဦးစွာ သစ္စာလေးပါး တရားကို သိပြီးသည်မှ
 နောက်၌ အလုံးစုံသော တပည့်တို့၏ ရှေးဦးစွာဘုရားအတူ သစ္စာလေးပါး
 တရားကို သိ၏၊ သတ္ထုဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာသနကာရိနာ၊ ဆုံးမ
 တော်မူတိုင်း ပြုစေရှိသော ကောဏ္ဍညထေရ်မြတ်သည်၊ သာဝကေန၊ သာ
 ဝက အပေါင်းသည်၊ ဟံဓမ္မံ၊ အကြင်သစ္စာ လေးပါး မရှိသန္တိဒါ လေးပါး
 စသော တရားသို့၊ ပတ္တဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏၊ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသော သာဝ
 ကတို့သည် အပ်သော တရားအပေါင်းသို့၊ အပ္ပမတ္တဿ၊ မမေ့မလျော့
 သည်ဖြစ်၍၊ သိက္ခတော သိက္ခန္တေန၊ ကျင့်သော၊ အဿအနေန၊ ဤကောဏ္ဍည

မထေရ်သည်၊ အနုပတ္တိ၊ အစဉ်အတိုင်း ရောက်အပ်ပြီ၊ သောကောဏ္ဍ
ညောင်၊ ထိုသောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊ မဟာနုဘာဝေါ၊ ကြီးသောတန်ခိုးအာနု
ဘော်လည်းရှိ၏၊ တေပိစ္ဆော၊ ပုဗ္ဗေဒိဝါသစသောပိစ္ဆာသုံးပါးနှင့်လည်းပြည့်
စုံ၏၊ စေတော ပရိယကောရိဒေါ၊ စေတောပရိယ အဘိညာဉ်၌လည်းလိမ္မာ
၏၊ ဗုဒ္ဓဒါယာဒေါ၊ ဆုရားသခင်၏ အမွေခံဖြစ်သော၊ သောကောဏ္ဍညော
ထိုကောဏ္ဍညမထေရ်သည်၊ သတ္တုနော၊ မြတ်စွာဆုရား၏၊ ပါဒေ၊ ခြေတော်
တို့ကို၊ ဝန္ဓတိ၊ ရှိခိုး၏၊ ၊ နဂဿ၊ ဣသိဂိဝိတောင်၏၊ စသော၊ နံပါးဖြစ်
သောကျောက်ညိုအပြင်၌၊ အာဘိနံ၊ နေသော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲအပေါင်း
၏၊ ပါရဂုံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သော၊ မုနိံ၊ သံသရာပစ္စုပ္ပန်အ
ကျိုးနှစ်ပါးကိုမြင်တတ်သော ကြောင့်မုနိအမည်ရှိသောမြတ်စွာဆုရားကို၊
မဂ္ဂုဟာယိနော၊ သေခြင်း ၏အကြောင်းဖြစ်သောကိလေသမာရ်စသည်ကို
ဗျက်ဆီးပြီးထသော၊ တေပိစ္ဆော၊ ပိစ္ဆာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ သာဝကာ၊
တပည့်သားတော်တို့သည်၊ ပယိရူပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်စားကုန်၏၊ ၊
မဟိဒ္ဓိကော၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ မောဂ္ဂလာနော၊ အရှင်မောဂ္ဂလာန်သည်
နေဝံဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန္တာဖြစ်သော ရဟန်းတို့၏၊ ဝိတ္တံ၊ ဝိတ်ကို၊ သမန္ဓေသံ
သမန္ဓေသန္တော၊ စုံစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ စေတသာ၊ မိမိ၏စေတောပရိ
ယအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ နိရူပမိံ၊ အလုံးစုံသောဥပမိတို့၏ကင်းရာဖြစ်သော၊ ဝိရု
ပ္ပိံ၊ အရဟတ္တဖိုထ်ကို၊ အနုပရိယေတိ၊ အစဉ်အတိုင်းပိုင်းခြား၍သိ၏၊ ဧဝံ၊
ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းဖြင့်၊ သဗ္ဗင်္ဂသမ္ပန္နံ၊ အလုံးစုံသောသာဝကတို့၏
ပြည့်စုံခြင်းတို့ဖြင့်အလုံးစုံသောအင်္ဂါနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝဋ်ဆင်း
ရဲအပေါင်း၏၊ ပါရဂုံ၊ အဆုံးဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့ရောက်တော်မူပြီးသော၊ အ
နေကာကာရသမ္ပန္နံ၊ အနာဝရဏဒသဗလစသောများသောကျေးဇူးအပေါင်း
နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ မုနိံ၊ မောနုဟုဆိုအပ်သော သဗ္ဗညုတညာဉ်နှင့်
ပြည့်စုံတော်မူသော၊ ဂေါတမံ၊ ဂေါမတ ဆုရားရှင်ကို၊ သာဝကာ၊ တပည့်
သားတော်တို့သည်၊ ပယိရူပါသန္တိ၊ ဆည်းကပ်စားကုန်၏၊ ကိမိဝ၊ အ
ဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝိဂတဝဏာဟကော၊ ကင်းသောတိမ်တိုက်ရှိ
သော၊ နဘော၊ ကောင်းကင်၌၊ စန္ဒော၊ လသည်၊ ဝိရောစတိယထာစ၊ တင့်
တယ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဝိတမလော၊ တိမ်တိုက်ဆီးနှင်းစသောငါးပါး
သောအညစ်အကြေးကင်းသော၊ သာဏုမာ၊ နေမင်းသည်၊ ဝိရောစတိယထာ
စ၊ တင့်တယ်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အင်္ဂီရဿ၊ ကိုယ်
တော်မှပြီးပြီးပြန်ထွက်သော အရောင်ရှိတော်မူသော၊ မဟာမုနိ၊ ဆုရား

မြတ်၊ ထွံ၊ အရှင်တရားသည်၊ သဗ္ဗာဓောကံသဗ္ဗထောကော၊ အထုံးစုံထောလှ
 နှီးယသသာ၊ တပည့်သားအခြံအရံဖြင့်၊ အတိရောစသိ၊ လွန်ကဲစွာတင့်ထံထံ
 ထော်မူ၏၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးအခါ၌၊ ကာဝေ ယျမတ္တာ၊ ပြုအပ်သော အမှုဖြင့်ထောင်
 ဣားသော မာန်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂါမာဂါမ်၊ တရွာမှတရွာသို့၊ ပုရာပုရံ၊ တမြို့မှ
 တမြို့သို့၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဝိစရိမှ၊ သွားလာကြကုန်၏၊ အထ၊ ထိုသို့
 သွားလာသော အခါ၌၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခပ်ခပ်သိမ်းသော ဧည့်ယူခံတရားငါးပါးတို့
 ၏၊ ပါရဂုံ၊ အထုံးတိုင်အောင် သိထော်မူသော၊ သဗ္ဗုန္တံ၊ မြတ်စွာတရားကို၊
 အဒ္ဓဿာမ၊ မူးမြင်ရကုန်ပြီ၊ ဒုက္ခဿ၊ ဝန်ဆင်းရဲအပေါင်း၏၊ ပါရဂူ၊ အထုံး
 သို့ရောက်တော်မူပြီးသော၊ သောရနိ၊ ထိုမြတ်စွာတရားသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊
 ဓမ္မံ၊ တရားကို၊ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏၊ ဓမ္မံ၊ ဟောထော်မူသော တရား
 ထော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊ နောအမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ အဒ္ဓေါ၊
 စင်စစ်၊ ရထနတ္ထယံ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းသည်၊ ဥပကာရတာယ၊ ကျေး
 ဇူးပြုခြင်းငှါ၊ ဥဒပဇ္ဇထ၊ ဖြစ်၏၊ ဣတိမနသိကတွာ၊ ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ ရနိဋ္ဌိ၊
 တရားသခင်၌၊ ပထိဒိဋ္ဌာ၊ ငါတို့ကြည်ညိုကုန်ပြီ၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ တ
 သာ၊ ထိုမြတ်စွာတရား၏၊ ဝစနံ၊ သစ္စာ ထေးမီးတရားနှင့် စပ်သော တရား
 စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာ၍၊ ခန္ဓေ၊ ငါးပါးသော ခန္ဓာတို့ကို ထည့်ကောင်း၊
 အာယတနာနိစ၊ တဆဲ့နှစ်ပါးသော အာယတနတို့ကို ထည့်ကောင်း၊ ဓာတု
 ယောစ၊ တဆဲ့ရှစ်ပါးသော ဓာတ်တို့ကို ထည့်ကောင်း၊ ဝိဒိတွာန၊ ရုပ်စသည်
 ဖြင့်ခွဲဝေသော အားဖြင့် ထည့်ကောင်း၊ အနိစ္စအစရှိသော အားဖြင့် ထည့်
 ကောင်းမဂ်၏၊ ရှေ့အတို့၌ဖြစ်သော ဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ အနဂါရိယံ၊ ရဟန်းတို့
 ဘောင်၌၊ ပဗ္ဗဇိ၊ ရဟန်းပြု၏၊ တထာဂတာ၊ မြတ်စွာတရားတို့သည်၊ ဣတ္ထိနဉ္စ
 မိန်းမတို့၏ ထည့်ကောင်း၊ ပုရိသာနဉ္စ၊ ယောကျ်ားတို့၏ ထည့်ကောင်း၊ သာ
 သနကာရကာ၊ တရားရှင်တို့၏ ဆုံးမထော်မူတိုင်း ပြုတတ်ကုန်သော၊ ယေ
 ထေသတ္တာ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်
 သော၊ တေသံ၊ ထိုတရားဆုံးမတိုင်း ကျင့်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ အတ္ထာယ
 အကျိုးငှါ၊ ဥဒုဇ္ဇန္တိ ဝတ၊ ဖြစ်ကုန်စွတကား၊ ဝတကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊
 ဗောဓိ၊ သဗ္ဗညုတညာဏ်သို့၊ အဇ္ဈာဂမာအဓိဝမတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သော်၊ ရ
 နိ၊ တရားရှင်တို့သည်၊ ယေ၊ အကြင်ရဟန်းယောကျ်ားရဟန်းမိန်းမတို့သည်
 နိယာမဂတဗ္ဗဿ၊ အထက်မဂ်အထက် မျိတ်ဟုဆိုအပ်သော သဗ္ဗတ္တနိယာ
 မသို့ရောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍ အထုံးစုံကို မြင်နိုင်ကုန်၏၊ ဗဟူနံ၊ များစွာကုန်
 သော၊ ဧတေသံဘိက္ခုနဉ္စ၊ ထိုရဟန်းယောကျ်ားတို့၏ ထည့်ကောင်း၊

ဧတေသံဘိက္ခုနီနဉ္စ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့၏လည်းကောင်း၊ အတ္ထာယ၊ အကျိုး
 ဌ၊ ဥပ္ပန္နိ၊ ဝတ၊ ဖြစ်ကုန်စွာကား၊ စက္ခုမတာစက္ခုမန္တေန၊ စက္ခုငါးပါး
 နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ အာဒိစ္စဗန္ဓုနာ၊ နေမင်း၏အဆွေဖြစ်တော်မူသော၊
 ဗုဒ္ဓေန၊ မြတ်စွာထုရားသည်၊ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ အနုကမ္မာယ၊ သနား
 တော်မူသဖြင့်၊ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော၊ အရိယသဂ္ဂာနံ၊ အရိယသဂ္ဂာတို့
 ကို၊ သုဒ္ဓေသိတာသုဒ္ဓေသိတာနိ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တောနိသဂ္ဂာနိ၊
 ထိုသဂ္ဂာလေးပါးတရားတို့သည်၊ သေယုထာကတမာနိ၊ အဘယ်သည်တို့
 နည်းယူမှုကား၊ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသဂ္ဂာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသမုပ္ပါဒံ၊ ဒုက္ခဖြစ်
 ကြောင်းဖြစ်သောဝရဒယသဂ္ဂာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခသဂ္ဂာကို၊ အ
 တိက္ကမံ၊ လွန်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အရိယံ၊ မြတ်သော၊ အဋ္ဌိဝိကံ၊ အင်္ဂါရှစ်ပါး
 နှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသဂ္ဂာလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခုပာ၊ မဂါပိနံ၊ ဒုက္ခသဂ္ဂာ
 ၏ချုပ်ငြိမ်းရာမဂ္ဂသဂ္ဂာသည်အာရုံပြုသောအားဖြင့်ဖြစ်သောနိရောဓသဂ္ဂာ
 လည်းကောင်း၊ ဣမာနိစတ္တာရိ၊ ဤလေးပါးတို့တည်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီး
 သောဒုက္ခသဂ္ဂာစသောအပြားဖြင့်၊ တထာအဝိတထာ၊ မပေါက်မပြန်ကုန်
 သော၊ ဧတေ၊ ထိုဒုက္ခသဂ္ဂာစသော သဂ္ဂာလေးပါးတရားတို့ကို၊ ယထာ၊
 အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဝတ္ထာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏၊ တထာ၊ ထိုသို့
 ဟောတော်မူတိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဧတေ၊ ထိုသဂ္ဂာလေးပါး တရား
 တို့ကို၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ ဒိဋ္ဌာ၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်ထိုးထွင်း၍ သိအပ်
 ကုန်ပြီ၊ မေမယာ၊ ငါသည်၊ သဒ္ဓတ္ထော၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်ဟုဆိုအပ်သော၊
 မိမိအကျိုးကို၊ အနုပတ္တော၊ မဂ်အစဉ်အတိုင်းရအပ်ပြီ၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထု
 ရား၏၊ သာသနံ၊ အဆုံးအမတော်ဖြစ်သော မဂ်ဟူသောအကျင့်ကို၊ ကတံ၊
 ဆုံးမတော်မူတိုင်းကျင့်အပ်ပြီ၊ မေမမ၊ ငါ၏၊ အာဂတံ၊ ထာခြင်းသည်၊ သွာ
 ဂတံသုအာဂတံ၊ ကောင်းသောသာခြင်းသည်၊ အာထိဝတ၊ ဖြစ်စေစွာ
 ကား၊ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာထုရား၏၊ သန္တိကေ၊ အနီး၌၊ မမ၊ ငါ့အား၊ သဝိဘတ္တေ
 သု၊ အဘိးအဘိးခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ၍ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ ကု
 သိုလ်အကုသိုလ်အမျှာကတတရားတို့တွင်၊ ယံဓမ္မံ၊ အကြင်မဂ်ဖိုလ်တရား
 သည်၊ သေဋ္ဌံ၊ အထူးအဖြင့်မြီးပွမ်းအပ်မြတ်စွာ၏၊ တံဓမ္မံ၊ ထိုမဂ်ဖိုလ်တရား
 သို့၊ ဥပါဂမိ၊ ကပ်၏၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အဘိညာပါရမိပ္ပတ္တော၊ အဘိ
 ညာဉ်တို့၏အဆုံးသို့ရောက်၏၊ သောတဝေတံ၊ ဒိဗ္ဗသောတ အဘိညာဉ်ကို၊
 ဝိသောမိတော၊ သုတ်သင်အပ်ပြီ၊ တေဝိဇ္ဇာ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်၊ ပြည့်စုံသည့်၊
 ဣဒ္ဓိပတ္တော၊ ဣဒ္ဓိဝိစအဘိညာဉ်သို့ရောက်သည်၊ အမှီ၊ ဖြစ်ပြီ၊ စေတောပရိ

ယကောဝိဒေါ၊ စေတောပရိယ အာဘိညာဉ်၌ ထိဗ္ဗာသည်။ အဓိ၊ ဖြစ်ပြီး၊ အ
 နောမပညံ၊ မယုတ်သော မြတ်သောပညာရှိထသော၊ သတ္ထာရံ၊ ဗဒ္ဓ၊ ပွန်သံ
 သရာအကျိုးစသည်တို့ဖြင့် ဝေနေယျသတ္တဝါတို့အား ဆုံးမတော်မူတတ်
 သော မြတ်စွာ ဆုရားကို၊ ပုစ္ဆာမိ၊ အကျွန်ုပ် မေးလျှောက်ပါ၏၊ ယော၊
 အကြင်ရဟန်းသည်။ ဗိဇ္ဇေဝဓဇ္ဇေ၊ မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌
 သာယျင်၊ ဝိစိကိစ္ဆာနံ၊ ယုံမှားခြင်းတို့ကို၊ ဆေဝတ္တာ၊ မြတ်၍၊ အဂ္ဂါဇ္ဇဝေ၊
 အဂ္ဂါဇ္ဇဝ ဘီလူးသည်ထိမ်းဆည်းအပ်သော စေတီဟုဆိုအပ်သောကျောင်း
 ၌၊ ဉာတော၊ ထင်ရှားသော၊ ဟသသမိ၊ သာဓ် ပူဇော်သကာနှင့် ပြည့်စုံ
 သော၊ အာဘိနိဗ္ဗုတတ္ထော၊ ပြီးပြီးသော သဘောရှိသော၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း
 သည်၊ ကာထမကာသိ၊ သေခြင်းကိုပြု၏၊ တဿ၊ ထိုရဟန်း၏၊ နာဓံ၊ အ
 မည်ကား၊ နိဂြောဓကပွေဂ္ဂတိ၊ ထိုပညောင်ပင် အရင်း၌ နေသောကြောင့်
 နိဂြောဓကပ္ပဟူ၍၊ ဗြာဟ္မဏဿ၊ ဇာတ်အားဖြင့်ပုစ္ဆာစစ်ဖြစ်သောသူအား
 ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသောဆုရားမြတ်၊ တယာ၊ အရှင်ဆုရားသည်၊ နာဓံ၊
 အမည်ကို၊ ကာတံ၊ ပြုအပ်၏၊ သောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ဓုတ္တိပေခေါ၊
 နိဗ္ဗာန်၌ရှုထုတ်တည်သော၊ အာရဒ္ဓဗိရိယော၊ သမထဝိပဿနာ တာဝနာ၌
 အားထုတ်ခြင်းလုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဒဠဓဗ္ဗသမိ၊ မျက်စိခြင်းမရှိ မြဲမြံစွာ
 တည်သောနိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ထော်မူတတ်သော၊ ယောဘဂဝါ၊ အကြင်မြတ်စွာ
 ဆုရားသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏၊ တံတထာဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဆုရားကို၊ နမ
 သံနမဿန္တော၊ ရှိခိုးထူးကျော်၊ အစရိပိဟာရိ၊ နေပြီး၊ သတ္တ၊ သာဓ်ဝင်မင်းမျိုး
 ဖြစ်တော်မူသောဆုရားမြတ်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ မယဒ္ဓိ၊ အကျွန်ုပ်တို့
 သည်ထည်း၊ တံသာဝကံ၊ ထိုနိဂြောဓကပ္ပအမည်ရှိသောတပည့်သားတော်
 ကို၊ အညာတံ၊ ထိခြင်းငှါ၊ အန္တမ၊ အလိုရှိကုန်၏၊ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်မြင်နိုင်သောသဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဆုရားမြတ်၊
 နောအမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သဝနာယ၊ ဤပြဿနာ၏အဖြေကိုနာခြင်း
 အကျိုးငှါ၊ ဟောတု၊ အကြောင်းဖြစ်သောသောတဇာတ်ဖြင့်၊ သမဝတ္ထိတာ၊
 ကောင်းစွာနှုတ်ဆွမ်းခြင်းကိုပြု၍တည်ကုန်ပြီ၊ တုဝံ၊ အရှင်ဆုရားသည်၊ နော
 အမှာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ သတ္ထာ၊ ဆရာပေတည်း၊ တံ၊ အရှင်ဆုရားသည်၊
 နော၊ အကျွန်ုပ်တို့ထက်၊ အနုတ္တရော၊ အတုမရှိမြတ်တော်မူသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်
 ပေ၏၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဝိစိကိစ္ဆံ၊ ဝိစိကိစ္ဆာနှင့်တူသော သဘောရှိသော
 အကြံကို၊ သိန္ဓေသိန္ဓာဟိ၊ မြတ်တော်မူဘိသော၊ တေ၊ ဤယုံမှားခြင်းမှကင်း
 ခြင်း၏အကြောင်းကို၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား၊ ဗြူဟိ၊ ဟောတော်မူပါလော့၊ တုရိ

ဗညာမြေကြီးအထူးနှင့် တူသောဗညာရှိတော်မူသောထူးများမြတ်၊ တံသာဝ
 ကံ၊ ထိုတပည့် သားတော်ဖြစ်သောနိဂြောဏေဗြဟ္မာကို၊ ပရိနိဗ္ဗာန်၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု
 လတ်သည်ကို၊ ဝေဒယ၊ သိစေတော်မူ၏လော၊ သမန္တစက္ခု၊ ထက်ဝန်း
 ကျင်ကိုမြင်နိုင်သောသဗ္ဗညုတညာဏ်နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသောထူးများမြတ်၊
 ဘဂဝါ၊ ထူးတော်ကြီးသော ထူးများသည်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊
 အထပ်သွယ်သော၊ နိဝါဒိတွာ၊ ထိုင်နေတော်မူ၍၊ အဘာသထ၊ ဟောတော်
 မူပါသော၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဇာနေယျာမ၊ သိပါကုန်အံ့၊ သဟဿနေ
 ဧက္ကော၊ တထောင်သောမျက်စိရှိသော၊ သဏ္ဍော၊ သိကြားမင်းသည်၊ ဒေဝါနံ၊
 နတ်တို့၏၊ မဇ္ဈေ၊ အထပ်သွယ်၊ သမ္ပုဋိန္ဒြိယဝစနံ၊ စကားကိုကောင်းစွာနာခံသော
 သူကို၊ ဘာသတိယထာ၊ မိန့်ဆိုသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ အဓမ္မဟိ၊
 အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သမ္ပုဋိန္ဒြိယဝစနံ၊ ကောင်းစွာနာခံအပ်သော စကားကို၊
 နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဘာသထ၊ ဟောတော်မူပါကုန်ထော၊ ယေကေမိ
 ဝန္တော၊ အထုံးစုံကုန်သော အဘိဇ္ဈာကာယဝန္တစသည်တို့ကို၊ ဣဓေ၊ ဤသော
 ကန္တံ၊ မောဟမဂ္ဂါတိစု၊ တွေဝေခြင်းဟူသောအကြောင်းရှိကုန်၏ဟူ၍လည်း
 ကောင်း၊ အညာဒထပက္ခာတိစ၊ မထိခြင်းအတို့ရှိကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊
 ဝိပိကိန္ဒ္လာဋ္ဌာနာတိစ၊ ယုံရှားခြင်း၏တည်ရာဖြစ်ကုန်၏ဟူ၍လည်းကောင်း၊
 ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ၊ ထိုအထုံးစုံတို့သည်၊ တထာဂတံ၊ မြတ်စွာ
 ထူးများသို့၊ ပတွာန၊ ရောက်ကုန်၍၊ ဒေသနာဗထေန၊ ထူးရှင်၏ ဒေသနာအ
 စွမ်းဖြင့်၊ ဝိဒ္ဓံသိတာ၊ ပျက်စီးကုန်သည်၊ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိံကာရထံ၊
 အဘယ်သို့သောအကြောင်းကြောင့်ပျက်စီးကုန်သနည်းဟူမူကား၊ ဧဝံပ
 ရမံ၊ ဤအတိုင်းအရှည်ကို၊ စက္ခုယိ၊ ငါးပါးသောစက္ခုတို့ဖြင့်၊ နရာနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့၏၊ ပရမံစက္ခုန္တိ၊ လွန်စွာသောမျက်စိဟူ၍၊ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏၊ ဟိသဂ္ဂံ၊ မှန်၏၊ ပုရိသော၊ ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်သော ထူးများသည်၊ ကိ
 လေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို၊ ဇာတုကေန္တေန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ နော၊ အကျွန်ုပ်
 တို့အား၊ ဝေဝိဟနေ၊ အကယ်၍ဒေသနာဉာဏ်တော်ဖြင့်အရိက်တိုက်ကိုပယ်
 တော်မူသည်ဖြစ်အံ့၊ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဝါတော၊ အရှေ့မျက်နှာစ
 သည်မှ လာသော ဖြင်းစွာသောထေသည်၊ အပ္ပစာနံ၊ တစ်ခုခုသောတိတ်
 တိုက်ကို၊ ဝိဟနေတိဣဝ၊ ပျက်စီးသကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ၊ သဗ္ဗေ
 သောကော၊ အထုံးစုံသောလူသည်၊ တမောဝဿနိဝုတော၊ မောဟတည်း
 ဟူသောအရိက်တိုက်ဖြင့်ပိတ်ပင်ဆီးတားအပ်သည်ဖြစ်၍၊ နိဇာတိမန္တော
 ဝိ၊ တရားတည်းဟူသော ဆီမီးရောင်ကိုလည်း၊ နပဘာသေပဿု၊ နိဗ္ဗေယျံ၊

မထွန်းသင်းစေနိုင်ကုန်ရာ၊ မိရာ၊ ဖြိုမြိုတည် ကြည်သော ပညာရှိသော
 ယောကျ်ားတို့သည်၊ ပစ္စေတကာရာ၊ ပညာဟူသော အထင်းကို ပြုတတ်ကုန်
 သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝိရာ၊ ကြီးသောလုံ့ ထရှိတော်မူသောရှင်ပင် ဆုရား
 တံ၊ အရှင်ဆုရားကို၊ တံတထေဝ၊ ထိုပညာတည်းဟူသော ဆီးမီးရောင်ကို
 ပြုတတ်၏ဟူ၍သာ သျှင်၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ မညောမညာမိ၊ အောက်စေ
 ပါ၏။ ဝိပသဒီနံ၊ အထုံးစုံသော ဆုရားတို့ကို ဟုတ်မှန်စွာ မြင်ထွက်ကုန်သော
 သူတို့ကို၊ ဇာနံဇာနန္တယဇေ၊ ထိကုန်၍သာ သျှင်၊ ဥပါဂမိမှ၊ ဆည်းကပ်ပါကုန်
 ၏၊ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ကပ္ပံ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသော နိဂြောဓ
 ကပ္ပကို၊ အာဝိကဇောဟံ၊ ထင်စွာပြုဆီလော့၊ ဘဂဝါ၊ ဟုန်းတော်ကြီးသော
 ဆုရား၊ ဝိပ္ပံ၊ သျှင်စွာ၊ ဂိရံ၊ စကားထော်ကို၊ ဇေယ၊ ဟောတော်မူဘိလော့၊ ကိ
 ဝိယ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ နည်းဟူမူကား၊ ဝဂ္ဂုဟံသော၊ နှလုံးကို ဆောင်တတ်
 သော အသံရှိသော ဟင်းသာမင်းသည်၊ ဂေါစရပဋိတ္တန္တော၊ ကျက်စားရာမှ
 ပြန်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဇာတသာရဝနသဇ္ဇော၊ ဇာတသာရ ရေအိုင်ရှိရာတော
 အုပ်၌၊ ဥဒကံ၊ ရေကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဂိဝံ၊ သည်ကို၊ ပဂ္ဂဗ္ဗာ၊ ဆန့်၍၊ ပက္ခေ၊
 အတောင်တို့ကို၊ ဥဗ္ဗရိတွာ၊ ဖြန့်ထုတ်၍၊ ရတ္တတုဇ္ဇောန၊ နိသော နှုတ်သီးဖြင့်၊
 သနိကံ အတရမာနော၊ မနှေးမလျှင်၊ ဝဂ္ဂု၊ နှလုံးကို ဆောင်တတ်သောသာ
 ဟာစွာသော အသံကို၊ နိကူဇတိဇ္ဇေ၊ တွန်သကဲ့တို့၊ ဇေမေ၊ ဤအတူသာ
 သျှင်၊ တံပိ၊ အရှင်ဆုရားသည်လည်း၊ ဝိကပ္ပိတေန၊ အထူးသဖြင့်ပြုပြင်အပ်
 သော၊ ဝိန္ဒုသရေန၊ ထုံးသော အသံတော်ဖြင့်၊ ဒေသိတံ၊ နိဂြောဓ ကပ္ပ၏အ
 ကြောင်းကို ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေဝ၊ အထုံးစုံသာ သျှင်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ တေမယံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဥဂ္ဂုပဂတာ အဝိက္ခိတ္တမာနသော၊ မပျံ
 လွင့်သော စိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုဏောမ၊ အရှင်ဆုရား၏ ဟောတော်မူ
 သော တရားထော်ကို နာအံ၊ အသေသံ၊ အကြွင်းမရှိ၊ ပဟိနဇာနာတိမရဏံ၊
 ပယ်အပ်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသေခြင်းရှိသော၊ ရနံ၊ ခါတွက်အပ်သော
 အထုံးစုံသော မကောင်းမှုကို၊ နိဂ္ဂဗ္ဗာ၊ ပယ်ဖျောက်၍၊ ဓမ္မံ၊ တရားထော်ကို၊ ဇေ
 ဒိသယမိ၊ အကျွန်ုပ်တို့ထိရပါအံ့၊ ပုထုဇ္ဇနာနံ၊ ပုထုဇဉ်တို့အား၊ ကာမကာရော
 အလိအတိုင်း ပြုခြင်းသည်၊ နဟောတိ၊ မဖြစ်စေထင်၊ တေ၊ ထိုပုထုဇဉ်တို့
 သည်၊ ဥာထုံဝါ၊ ထိခြင်းငှါ ထည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုဝါ၊ ထိုခြင်းငှါရင်း၊ ယံ၊ အ
 ကြင်ဝတ္ထုကို၊ ဇန္တိန္တိ၊ အလိရှိကုန်၏။ တံ၊ ထိုအလိရှိတိုင်းသော အမှုကို ပြု
 ခြင်းငှါ၊ နသဇ္ဇောန္တိ၊ မထတ်နိုင်ကုန်၊ တထာဂတာနံပန၊ မြတ်စွာဆုရားတို့
 ၏ကား၊ သင်္ခေယုကာရော၊ ရံစမ်းသဖြင့်ပြုသော ပညာပြဋ္ဌာန်းခြင်းရှိသော

ကိရိယာသည့်သာလျှင်၊ သက္ကောန္တိ၊ အလိုရှိတိုင်း ထိုသူတို့အား သိခြင်းဆို
 ခြင်း၊ ဤတတ်နိုင်ကုန်၏။ ဘဝဝါ၊ သန်းထောင်ကြီးသော ထုရား၊ တာဝ၊ အရှင်
 ထုရား၏။ သမုဇ္ဈ၊ ပညာသား၊ ခြောင်မတ်စွာဖြစ်သောပညာ၏။ ဣဒံသမ္ပန္နဝေ
 ယျာကရတံ၊ ဤပြည့်စုံသောဝေယျာကရုဏ်းကို၊ သရဂ္ဂဟိတံ၊ မဘောခံမပြန်
 သင်အပ်မြင်အပ်၏။ အယမဗ္ဗထိ၊ ဤ၍အပ်သော လက်ဆုပ်သည်။ ပစ္ဆိမော၊
 အဆုံးဖြစ်သော၊ သုပ္ပတာမိတော၊ အလွန်ကောင်းစွာ ရှိခိုးခြင်းတည်း။ မေ၊
 အကျွန်ုပ်အား၊ ဇာနိဇာနမာနော၊ သိထျက်၊ မာမောဟသိ၊ မဆိုသဖြင့်မစေ
 မထျော့စေလင့်၊ အနောမပည၊ မယုတ်သော ပညာရှိထော်မှသောထုရား
 မြတ်၊ ပရောပရံ၊ ထောက်အစွမ်းအားဖြင့် ကောင်းသောအဝေးအနီး၌ဖြစ်
 ခြင်းရှိသော၊ အရိယစွံ၊ မြတ်သောသဗ္ဗာဏေးပါးတရားကို၊ ဝိဒိတွာ၊ ထိုး
 ထွင်းသောအားဖြင့်သိ၍၊ ဇာနိဇာနမာနော၊ သိထျက်၊ မာမောဟသိ၊ မဆို
 ခြင်းဖြင့်မစေမထျော့စေနှင့်၊ အနောမပိရ၊ မယုတ်သောလုံ့ထရှိသောထုရား
 မြတ်၊ ဝိဗ္ဗနိစာမ္ပတက္ကော၊ နွေကာလ၌အပူဖြင့်နှိပ်စက်အပ်သောယောက်ျား
 သည်၊ ကိလေန္တော၊ ပင်ပန်းသည်ဖြစ်၍၊ တာဝိတော၊ ရေထိပ်သည်ဖြစ်၍၊
 ဝါရိ၊ ရေကိုအထိကပ်တိဇ္ဇဝ၊ အလိုရှိသကဲ့သို့၊ ဝေတထော၊ ထိုအတူထေ၊
 အရှင်ထုရား၏။ သုတံ၊ ကြားသိအပ်သည်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဝါဝံ၊ စကားကို၊
 အထိကပ် မိ၊ တောင်တ၏။ သုတံ၊ ကြားသိအပ်သော တရားစကားကို၊
 ပဝဿ၊ ယိုထွတ်တော်မူထော၊ ကပ္ပါယနော၊ မူဇော်သည်၏အစွမ်းဖြင့်
 ပြုအပ်သော၊ ကုန္တိယတံ၊ ဝမ်းမျှထောက်ခံသောအစာရှိသော၊ အမောစံ
 သဖေ၊ အကျိုးရှိသော၊ အတ္ထိတံ၊ ဝမ်းမျှထောက်သောအကျိုးရှိသော၊ ယံ
 ဗြဟ္မစရိယံ၊ အကြင်မဂ်ဟူသောမြတ်သောအကျင့်ကို၊ အစရိ၊ ကျင့်ပြု၊ ကိံ၊
 အဆိုနည်း၊ သော၊ ထိုမြတ်သောမဂ်ဟူသော အကျင့်သည်၊ အနုပါဒိသေ
 သော၊ ဝိပါက်ကမ္ပဇရုပ်အကြွင်းမရှိသောနိဗ္ဗာနခေတ်သည်၊ အဟုကိံ၊ ဖြစ်
 သလော၊ ဝိရက္ကော၊ အသေကွပ်မောက္ခဖြစ်သော ဝိရက္ခိဟုဆိုအပ်သော၊
 နိဗ္ဗာယိ၊ ကိလေသနိဗ္ဗာနခေတ်သည်၊ အဟုကိံ၊ ဖြစ်သလော၊ ထံ၊ ထိုနှစ်ပါး
 သောအမေး၏အဖြေကို၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သုထောမ၊ နာပါကုန်နံ၊
 ဣတိဝေ၊ ဤတို့၊ ဣဒံ သဟိဂါထာဟိ၊ တဆဲ့နှစ်ဂါထာတို့ဖြင့်၊ ယာဝိတော၊
 အရှင်ဝဂီသထေရ်ကတောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာထုရား
 သည်၊ ဝဂီသ၊ ဝဂီသ၊ ဣဒမ္မာတ္ထိံနာမဓူပေ၊ ဤနာမ်ရုပ်အပေါင်း၌၊ တဏှံ၊
 ကာမတဏှာစသောအပြားရှိသောတရားရှစ်ဖြာသော တဏှာသတည်း၊ အခိဗ္ဗိ
 အရဟတ္တမဂ်ဥာဏ်၏အစွမ်းဖြင့်မြတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဘဝဝါ၊ မြတ်စွာထုရား

သည်။ တဏှာယ၊ ကာမတဏှာစသောတရားရှစ်ပါးသောတဏှာ၏။ သော
 တံ၊ အယဉ်သည်၊ ဒိဗ္ဗရတ္တံ၊ ရှည်မြင့်စွာသောကာလပတ်လုံး၊ အနုသယိတံ၊
 မပယ်ရသေးသည်၏အစွမ်းဖြင့် သန္တာန်၌ကိန်း၏။ သော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကေပွ
 သည်၊ တံတဏှံ၊ ထိုဆီခဲပြီးသောတဏှာကို၊ ဆေတွာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဖြင့်
 ဖြတ်၍၊ အသေဝံ၊ အကြွင်းမဲ့၊ ဇာတိမရတံ၊ ပရိသန္ဓေနေခြင်းသေခြင်းတရား
 ကို၊ အတာရိ၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာနသတ်ဖြင့်ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောကြောင့်လွန်
 ထေပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာယသ္မတာပဝီသေန၊ အရှင်ဝဂီသထေရ်သည်၊
 ဝုဋ္ဌော၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စသေဋ္ဌော၊ သဒ္ဓါအစရှိသောငါးပါးသော
 ဣန္ဒြေတို့ဖြင့်ဖြတ်သော၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဗြိတိ၊ ထိုမေးသော
 ပြဿနာကိုဖြေတော်မူ၏။ ဣသိသတ္တမ၊ ပိပသဒိအစရှိသောခြောက်ဆူသော
 ဘုရားရှင်တို့၏ ခုနစ်ဆူမြောက် ဣသိဖြစ်တော်မူသော ဘုရားမြတ်၊ တေ၊
 အရှင်ဘုရား၏၊ ဝစော၊ စကားထော်ကို၊ သုတွာ၊ ကြားနာရသောကြောင့်၊
 သေသောအဟံ၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ပသိဒါမိ၊ ကြည့်ညှိပါ၏။ မေမမ၊ ငါ၏၊
 ယုဋ္ဌံ၊ မေးအပ်သောစကားသည်၊ ကိရကေန္တန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ အမောစံ
 သပထံ၊ အကျိုးရှိ၏။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ သော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကေပွထေရ်
 သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတော၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြု၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဗြာဟ္မဏော၊ မ
 ကောင်းမှုကိုအပြုပြီးသောဘုရားမြတ်စွာသည်၊ ဝံ၊ နိဗ္ဗာန်ကေပွမထေရ်၏
 ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသောအဖြစ်ကိုအလိုရှိ၍မေးသောအကျွန်ုပ်ကို၊ နပဉ္စေထိ၊ မညွတ်
 မယွင်းဖြေတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကော၊ တပည့်
 သားထော်သည်၊ ယထာဝါဒိ၊ ဟုတ်မှန်တိုင်း ဆိုထေရ်ရှိ၏။ တတာကာရိ၊ ထို
 ဆိုတိုင်းပြုထေရ်ရှိသည်၊ အဟု၊ ဖြစ်၏။ တံတံမာယာပိနော၊ ထိုထိုသို့များစွာ
 ထည့်ပတ်တတ်သော၊ မဂ္ဂုနော၊ သေမင်း၏။ ဒဠံ၊ အလွန်ပိုင်ခံ သော၊ ဇာလံ၊
 တေထုမ္ပကဝနီ၌ဖြစ်ထွက်၊ ဖွဲ့တတ်သောတဏှာကွန်ယက်ကို၊ အန္တိဇ္ဇိ၊ ဖြတ်
 ရဖြို၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပါဒါနဿ၊ မြဲမြံစွာသောကံကိလေသာ
 တို့သည်ဖြစ်စေအပ်သောဝနီတရား၏။ အာဒိ၊ အဝိဇ္ဇာတဏှာစသောအပြား
 ရှိသောအကြောင်းကို၊ အဒ္ဓဿ၊ မြင်တော်မူပြီ၊ ကပ္ပိယနော၊ ကပ္ပမည်သော
 သူ၏အနုယ်ဖြစ်သော၊ ကပ္ပိယော၊ နိဗ္ဗာန်ကေပွသည်၊ မဂ္ဂုဇေယျံ၊ သေခြင်း
 နှင့်စပ်သောတေထုမ္ပကတရားကို၊ သုဒုတ္တရံသုဥတ္တရေန၊ ကောင်းစွာလွန်
 ခြင်းဖြင့်၊ အဇ္ဈဂါဝတ၊ လွန်နိုင်ထေစွတကား၊ ဒေဝဒေဝံ၊ နတ်တကာတို့
 ထက်လွန်သော၊ နတ်ဖြစ်တော်မူသော၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ ဝဗ္ဗာမိ၊ အ
 ကျွန်ုပ်တို့၏၊ စွပဒုတ္တမ၊ အခြေနှစ်ချောင်း ရှိသောသတ္တဝါတို့ ထက်မြတ်

တော်မူသော အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ အနုဇာတ်၊ အတုလိုက်
 ၍ အဗ္ဗဒထေးပါး တရားကို သိသော အားဖြင့် အရိယဇာတ်ဖြင့် ဖြစ်သော၊
 မဟာဝိရိ၊ မာရ်ကို အောင်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ကြီးသော လုံ့လရှိသော၊
 နာဂဿ၊ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းမရှိသော အနက်ဖြင့် နာဂမည်တော်မူသော
 ဘုရားရှင်၏၊ ဩရသံ၊ ရင်တော်မှ ဖြစ်သော၊ နာဂံ၊ ရဟန္တာဟု ဆိုအပ်
 သော၊ ပုတ္တံ၊ နိဗ္ဗောဓကေဠ အမည်ရှိသော သားတော်ကို၊ ဝဗ္ဗာမိ၊ အကျွန်ုပ်
 ရှိခိုးပါ၏၊ ဣတိ၊ ဤသည်လျှင် အပြီးတည်း၊ ဣတ္ထံဣဝံပကာရာ၊ ဤသို့အ
 ပြားရှိကုန်သော၊ ဣမာဂါထာယော၊ ဤသို့ဆိုသိကုံးအပ်သော ခုနစ်ဆဲ့တဂါ
 ထာတို့ကို၊ အာယသ္မာဝဂီသထေရော၊ အရှင်ဝဂီသထေရ်သည်၊ အတာ
 သိတ္ထ၊ ရွတ်ဆိုပြီး၊ မဟာနိပါတေ၊ မဟာနိပါတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီး၊ သတ္တတိနိပါတံ၊ သတ္တနိပါတ်၌၊ ပရိဘာဝနာ၊ အသင့်လွတ်
 လွတ်သာယာ နာဘွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်သော၊ ဝဂီသော၊ ဝဂီသ
 အမည်ရှိယော၊ ဧကောထေရောဝ၊ မထေရ်တယောက်သာတည်း၊ အညော
 ထိုဝဂီသထေရ်မှ တပါးသော ထေရ်သည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဂါထာယော၊ သို့ဆို
 သိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့ကား၊ ဧကသတ္တတိ၊ ခုနစ်ဆဲ့ တဂါထာတို့
 တည်း၊ ဧတ္ထ၊ ဤထေရ်ပါဠိတော်၌၊ အာဂတာ၊ ပေတက်၌ ထင်သည်၏အ
 စွမ်းဖြင့် ထာကုန်သော၊ ထာဂါထာ၊ ထိုသို့ဆို သိကုံးအပ်သော ဂါထာတို့
 သည်၊ ဂါထာဂဏဝသေန၊ ဂါထာအရေ အတွက် သင်္ချာ၏ အစွမ်းဖြင့်၊
 သဟသံ၊ တထောင်သည် ထည်းကောင်း၊ တိဏိသဗ္ဗိသတာနိစ၊ တရာ
 ခြောက်ဆယ်သုံးဂါထာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ထေ
 ရာစ၊ မထေရ်တို့သည်ကား၊ ပုဂ္ဂထဂဏဝသေန၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုရေတွက်သည်
 ၍ အစွမ်းဖြင့်၊ ဧဒသတာစ၊ နှစ်ရာတို့ဟူ၍ ထည်းကောင်း၊ သဗ္ဗိစ၊ ခြောက်
 ကျိတ်တို့ဟူ၍ ထည်းကောင်း၊ အညော၊ ထိုမှတပါးကုန်သော၊ ပဉ္စစ၊ ငါးပါး
 သောမထေရ်တို့ဟူ၍ ထည်းကောင်း၊ မကာသိတာ၊ ပြုအပ်ကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓ
 ပုတ္တံ၊ ဘုရားသားတော်ထည်းဖြစ်ကုန်ထသော၊ အနာသဝါ၊ ကင်းပြီးသော
 အာသဝေါလည်းရှိကုန်ထသော၊ တေထေရာ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်၊ သိဟာနာ
 ဒံ၊ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်သော အသံကို၊ နဒိတွာန၊ အသီးအသီးဂါထာဖြင့်
 ဟောကံကုန်ပြီး၍၊ ခေမန္တံ၊ ဘေးအပေါင်းတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူ
 သော အဆုံးသို့၊ ပါပုဏိထွာန၊ အာရုံပြုသော အားဖြင့် ရောက်တော်မူကုန်ပြီး၍
 ဝောကမ္မိ၊ ဝောက၌၊ အပ္ပိက္ခန္ဓာဝ၊ မီးပုံကြီးကဲ့သို့၊ ဇထိတွာ၊ ငါထိထသမာဓိ
 စသော ဂုဏ်ဖြင့် ထွန်းတောက်ပကုန်၍၊ နိဗ္ဗုတာ၊ အနုပါဒိသော သနုဗ္ဗာန

ခတ်ဖြင့် ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူလှန်ပြီ။ ထေရဂါထာယော၊ မထေရ်
တို့သည် ဘွဲ့ဆိုသီလုံးအပ်သောဂါထာတို့သည်၊ နိဗ္ဗိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
လှန်ပြီ။ ။

ထေရဂါထာပါဠိတော်နိဿယပြီး၏။ ။

